

รวมกฎหมาย

ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่งและ
หนังสือเวียนที่เกี่ยวข้องกับระบบ
การแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ.๒๕๖๔

รวมกฎหมาย

ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่งและ
หนังสือเวียนที่เกี่ยวข้องกับระบบ
การแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ.๒๕๖๔

รวมกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่งและหนังสือเวียนที่เกี่ยวข้อง กับระบบการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๖๔

พิมพ์ครั้งที่ ๑ : จำนวน ๔๐๐ เล่ม

สงวนสิทธิ์

จำนวน ๓๖๒ หน้า

จัดพิมพ์โดย :

สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ (สพฉ.)

อาคารเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ๘๔ พรรษา

๘๘/๔๐ หมู่ ๔ สาธารณสุข ช.๖ ถ.ติวานนท์ ต.ตลาดขวัญ อ.เมือง จ.นนทบุรี ๑๑๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๒-๘๗๒-๑๖๐๐

โทรสาร ๐๒-๘๗๒-๑๖๐๑-๖

พิมพ์ที่ :

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีบุรณคอมพิวเตอร์-การพิมพ์

๙๕/๘๔ ถ.สุขสวัสดิ์ ต.ในคลองบางปลากด อ.พระสมุทรเจดีย์ จ.สมุทรปราการ ๑๐๒๙๐

โทรศัพท์ ๐๒-๘๑๖-๒๒๒๑

โทรสาร ๐๒-๔๖๑-๒๑๕๗

E-mail : sbpprinting@gmail.com Line @account ID : @sbpprint

www.sbpprint.net

<https://www.facebook.com/Sbpprint.net/>

คำนำ

หนังสือ “รวมกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง และหนังสือเวียน ที่เกี่ยวข้องกับระบบการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๖๔” เล่มนี้ สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ โดยกลุ่มกฎหมายการแพทย์ฉุกเฉิน ได้เรียบเรียงและจัดพิมพ์อีกครั้ง โดยในการจัดพิมพ์ครั้งนี้ได้มีการปรับปรุงเนื้อหาบางส่วนเพื่อให้สอดคล้องกับที่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติได้มีการออกประกาศและระเบียบเพิ่มเติมซึ่งมีผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กลุ่มกฎหมายการแพทย์ฉุกเฉิน จึงได้เรียบเรียงและจัดพิมพ์เพื่อใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงาน ด้านการแพทย์ฉุกเฉิน ทั้งในส่วนของผู้ปฏิบัติงานของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ หน่วยปฏิบัติการ สถานพยาบาล ผู้ปฏิบัติงานในระบบการแพทย์ฉุกเฉิน และผู้ที่มีความสนใจ นอกจากนี้ยังได้จัดทำเป็นรูปเล่มไว้ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ไฟล์ในเว็บไซต์สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ www.niems.go.th เพื่อให้ง่ายต่อการใช้งาน และค้นคว้าอีกทางหนึ่งด้วย

อย่างไรก็ตามการรวบรวมเพื่อจัดทำหนังสือรวมกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง และหนังสือเวียนที่เกี่ยวข้องกับระบบการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๖๔ เล่มนี้ มีข้อจำกัดด้วยเวลา ดังนั้น จึงอาจจะมีบางส่วนที่ไม่สมบูรณ์ครบถ้วน ซึ่งกลุ่มกฎหมายการแพทย์ฉุกเฉินจะได้แก้ไขปรับปรุงในโอกาสต่อไป และพร้อมรับฟังข้อเสนอแนะ ความคิดเห็นจากผู้ที่ใช้หนังสือเล่มนี้อันึ่ง หนังสือเล่มนี้จะไม่สำเร็จเป็นรูปเล่มได้หากไม่ได้รับการสนับสนุนจากน้อง ๆ ในกลุ่มกฎหมายการแพทย์ฉุกเฉินทั้งสองคนที่มีความมุ่งมั่นในการจัดทำ และการสนับสนุนจากเลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

กลุ่มกฎหมายการแพทย์ฉุกเฉิน

กันยายน ๒๕๖๔

สารบัญ

พระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ.๒๕๕๑	1
- พระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑	2
 ผู้ปฏิบัติการ	19
- พระราชกฤษฎีกากำหนดให้สาขาฉุกเฉินการแพทย์เป็นสาขากการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๖๔	20
- ข้อบังคับ กพฉ. ว่าด้วยการกำหนดผู้ปฏิบัติการ การรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม พ.ศ. ๒๕๖๓	26
- ประกาศ กพฉ. เรื่อง การให้ประกาศนียบัตรและการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ พ.ศ. ๒๕๕๔	59
- ประกาศ กพฉ. เรื่อง การให้ประกาศนียบัตรและการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗	79
- ประกาศ กพฉ. เรื่อง อำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดในการปฏิบัติการแพทย์ของผู้ช่วยเวชกรรมตามคำสั่งการแพทย์หรือการอำนวยการ พ.ศ. ๒๕๕๖	80
- ประกาศ กพฉ. เรื่อง อำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดในการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ช่วยอำนวยการตามคำสั่งการแพทย์ หรือการอำนวยการ พ.ศ. ๒๕๕๘	93
- ประกาศ สพฉ. เรื่อง วิธีการและเกณฑ์ประเมินและการสอบเพื่อการให้ประกาศนียบัตรแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม จากองค์กรการศึกษาหรือฝึกอบรมที่ อศป. รับรอง ประเภทปฏิบัติการแพทย์ พ.ศ. ๒๕๕๙	98
- ประกาศ สพฉ. เรื่อง วิธีการและเกณฑ์ประเมินและการสอบเพื่อการให้ประกาศนียบัตรแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม จากองค์กรการศึกษาหรือฝึกอบรมที่ อศป. รับรอง ประเภทปฏิบัติการอำนวยการ	106

- ประกาศ สพฉ. เรื่อง วิธีการและเกณฑ์ประเมินและการสอบเพื่อให้
ประกาศนียบัตรอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า
และพันธุ์พืช) แก่ผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการปฐมพยาบาล และช่วยปฏิบัติ
การแพทย์ขั้นพื้นฐาน (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช) จากองค์กร
การศึกษาหรือฝึกอบรมที่ อศป.รับรอง 113

- ประกาศคณะกรรมการการรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรม
ผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่าน
การศึกษาหรือฝึกอบรม ว่าด้วย หลักเกณฑ์ เงื่อนไข เกณฑ์ และวิธีการต่ออายุ
ประกาศนียบัตรพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ และประกาศนียบัตรอาสาสมัครฉุกเฉิน
การแพทย์ พ.ศ. ๒๕๖๐ 117

- ประกาศคณะกรรมการการรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรม
ผู้ปฏิบัติการและการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่าน
การศึกษาหรือฝึกอบรม เรื่อง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข เกณฑ์ และวิธีการต่ออายุ
ประกาศนียบัตรนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ และประกาศนียบัตรเจ้าพนักงาน
ฉุกเฉินการแพทย์ พ.ศ. ๒๕๖๑ 137

- ประกาศคณะกรรมการการรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรม
ผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการ
ศึกษาหรือฝึกอบรม ว่าด้วย โรคที่ไม่สมควรให้เป็น ผู้ปฏิบัติการ พ.ศ. ๒๕๖๑ 141

หน่วยปฏิบัติการและยานพาหนะในการปฏิบัติการแพทย์ฉุกเฉิน

144

- ประกาศ กพฉ. เรื่องหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ และการ
กำกับดูแลหน่วยปฏิบัติการแพทย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ 145

- ประกาศ กพฉ. เรื่อง ประเภท ระดับ อำนาจหน้าที่ ขอบเขตความรับผิดชอบ และ
ข้อจำกัดของหน่วยปฏิบัติการ พ.ศ. ๒๕๖๒ 162

- ประกาศ สพฉ. เรื่อง เกณฑ์ วิธีการ และแนวทางการรับรองมาตรฐานรถบริการ
การแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๖๔ 172

- พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๗๕ ๗๖ และ ๑๔๘ 190

- ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาต
ใช้ไฟสัญญาณวับวาวและเสียงสัญญาณ 192

- ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาต
ใช้ไฟสัญญาณวับวาวและเสียงสัญญาณ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘ 200

- ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาต ใช้ไฟสัญญาณวับวาบและเสียงสัญญาณ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓	202
- ข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดเงื่อนไขในการใช้ไฟสัญญาณ วับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นและเครื่องหมายแสดง ลักษณะของรถฉุกเฉิน	204
- ข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดเงื่อนไขในการใช้ไฟสัญญาณ วับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นและเครื่องหมายแสดง ลักษณะของรถฉุกเฉิน (ฉบับที่ ๒)	212
- ข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดเงื่อนไขในการใช้ไฟสัญญาณ วับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นและเครื่องหมายแสดง ลักษณะของรถฉุกเฉิน (ฉบับที่ ๓)	214
- คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๒๘๐/๒๕๕๖ เรื่อง มอบอำนาจการอนุญาต ให้รถฉุกเฉิน รถในราชการทหารหรือตำรวจหรือรถอื่นใช้สัญญาณวับวาบหรือใช้ เสียงสัญญาณไซเรนหรือเสียงสัญญาณอื่นได้	215
 สถานพยาบาล และนโยบาย (เจ็บป่วยฉุกเฉินวิกฤต มีสิทธิทุกที่" (Universal Coverage for Emergency Patients : UCEP)	216
- ประกาศ กพฉ. เรื่อง ข้อกำหนดว่าด้วยสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๔	217
- ประกาศ กพฉ. เรื่อง อำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัด ของสถานพยาบาลในการปฏิบัติการฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๗	220
- ประกาศ กพฉ. เรื่อง หลักเกณฑ์การประเมินเพื่อคัดแยกผู้ป่วยฉุกเฉินและ มาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๔	221
- พระราชบัญญัติสถานพยาบาล (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙	225
- ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการกำหนด ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤต	234
- ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการช่วยเหลือ เยียวยาแก่ผู้ป่วยฉุกเฉิน การระดมทรัพยากรและมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือเยียวยา และการจัดให้มีการส่งต่อผู้ป่วยไปยังสถานพยาบาลอื่น	238
- ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราค่ารักษาพยาบาลประเภท ผู้ป่วยนอกหรือผู้ป่วยใน สถานพยาบาลเอกชนกรณีเจ็บป่วยฉุกเฉิน พ.ศ.๒๕๖๐	241
- ประกาศคณะกรรมการการแพทย์ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์และจำนวนเงินทดแทนค่าบริการทางการแพทย์ กรณีประสบอุบัติเหตุอันตรายและเจ็บป่วยฉุกเฉิน	250

- ข้อบังคับคณะกรรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ว่าด้วยการใช้สิทธิรับบริการ
สาธารณสุข กรณีที่มีเหตุสมควร กรณีอุบัติเหตุ หรือกรณีเจ็บป่วยฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๖๐ 259
- หนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค ๐๔๑๖.๔/ว๗๖ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ 263
เรื่อง ข้อความเข้าใจกรณีการเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยฉุกเฉิน
ในสถานพยาบาลของเอกชน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

270

- ประกาศ กพณ. เรื่อง หลักเกณฑ์ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 271
เป็นผู้ดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐
- ประกาศ กพณ. เรื่อง หลักเกณฑ์ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 277
เป็นผู้ดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่น
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑
- หนังสือสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๑๐๗/๘๐๓๗ 278
ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๐ เรื่อง การดำเนินงานและบริหารจัดการ
การแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- หนังสือสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๑๐๗/๘๐๓๙ 279
ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๐ เรื่อง การดำเนินงานและบริหารจัดการ
การแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

AED

การปฐมพยาบาล

280

- ประกาศ กพณ. เรื่อง มาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน 281
นอกสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๖๔
- ประกาศ กพณ. เรื่อง กำหนดให้การใช้เครื่องฟื้นคืนคลื่นหัวใจด้วยไฟฟ้า 284
แบบอัตโนมัติเป็นการปฐมพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๘

กองทุนการแพทย์ฉุกเฉิน

285

- ระเบียบ กพณ. ว่าด้วย การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน พ.ศ. ๒๕๕๒ 286
- ระเบียบ กพณ. ว่าด้วยการรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุนใน 299
สถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พ.ศ. ๒๕๖๔

ค่าบริการทางการแพทย์ฉุกเฉินและการดำเนินกิจการของสถาบัน

303

- ประกาศ สพฉ. เรื่อง ค่าดำเนินการออกใบรับรองผลการฝึกอบรมและค่าดำเนินการลงทะเบียนฝึกอบรม พ.ศ. ๒๕๖๔ 304
- ประกาศ สพฉ. เรื่อง ค่าดำเนินการออกใบรับรองผลการฝึกอบรมและค่าดำเนินการลงทะเบียนฝึกอบรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔ 307

วิทยุคมนาคม

309

- ระเบียบ สพฉ. ว่าด้วย การควบคุมการใช้เครื่องวิทยุคมนาคมแบบสังเคราะห์ความถี่ (Synthesizer) ของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ 310
- ประกาศ สพฉ. เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ แบบคำขอในการยื่นคำขอรับรองร่วมและใช้เครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน การจัดตั้งสถานีวิทยุคมนาคม ขอมิเตอร์ประจำตัวผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมและบัตรประจำเครื่องวิทยุคมนาคมในเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๖๒ 318
- ประกาศ สพฉ. เรื่อง คุณสมบัติของหัวหน้าสถานีวิทยุคมนาคมและพนักงานวิทยุประจำสถานีวิทยุคมนาคมในเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๖๓ 333

เข็มเชิดชูเกียรติ

335

- ข้อบังคับ กพฉ. ว่าด้วยการให้เข็มเชิดชูเกียรติ พ.ศ. ๒๕๕๓ 336
- ประกาศ สพฉ. เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการได้รับ การเลื่อนชั้นและการประดับ เข็มเชิดชูเกียรติ พ.ศ. ๒๕๕๓ 339

การสอบสวนตามมาตรา ๓๑ และโทษปรับทางปกครอง

342

- มติ กพฉ. ว่าด้วย หลักเกณฑ์ และวิธีการสอบสวน 343
- หลักเกณฑ์และวิธีการปรับทางปกครอง 345

อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

348

- ประกาศ สพฉ. เรื่อง กำหนดตราสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายอื่นของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๓ 349

พระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑

พระราชบัญญัติ

การแพทย์ฉุกเฉิน

พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉิน

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“การแพทย์ฉุกเฉิน” หมายความว่า การปฏิบัติการฉุกเฉิน การศึกษา การฝึกอบรม การค้นคว้า และการวิจัยเกี่ยวกับการประเมิน การจัดการ การบำบัดรักษาผู้ป่วยฉุกเฉิน และการป้องกันการเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นฉุกเฉิน

“ผู้ป่วยฉุกเฉิน” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับบาดเจ็บหรือมีอาการป่วยกะทันหัน ซึ่งเป็นอันตรายต่อการดำรงชีวิตหรือการทำงานของอวัยวะสำคัญ จำเป็นต้องได้รับการประเมิน การจัดการ และการบำบัดรักษาอย่างทันด่วนเพื่อป้องกันการเสียชีวิตหรือการรุนแรงขึ้นของการบาดเจ็บหรืออาการป่วยนั้น

“สถานพยาบาล” หมายความว่า สถานพยาบาลของรัฐ สถานพยาบาลสภาวิชาชีพ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล และสถานพยาบาลอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“สถานพยาบาลของรัฐ” ให้หมายความรวมถึงสถานพยาบาลในกำกับของรัฐด้วย

“ปฏิบัติการฉุกเฉิน” หมายความว่า การปฏิบัติการด้านการแพทย์ฉุกเฉินนับแต่การรับรู้ถึงภาวะการเจ็บป่วยฉุกเฉินจนถึงการดำเนินการให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการบำบัด รักษาให้พ้นภาวะฉุกเฉิน ซึ่งรวมถึงการประเมิน การจัดการ การประสานงาน การควบคุม ดูแล การติดต่อสื่อสาร การลำเลียงหรือขนส่ง การตรวจวินิจฉัย และการบำบัดรักษาพยาบาลผู้ป่วยฉุกเฉินทั้งนอกสถานพยาบาลและในสถานพยาบาล

“หน่วยปฏิบัติการ” หมายความว่า หน่วยงานหรือองค์กรที่ปฏิบัติการฉุกเฉิน

“ผู้ปฏิบัติการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินตามที่คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินกำหนด

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนการแพทย์ฉุกเฉิน

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน” เรียกโดยย่อว่า “กพฉ.” ประกอบด้วย

- (๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ
- (๒) กรรมการโดยตำแหน่งจำนวนสี่คน ได้แก่ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม และเลขาธิการสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ
- (๓) กรรมการผู้แทนแพทยสภาจำนวนสองคน โดยอย่างน้อยต้องเป็นแพทย์ผู้มีความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขาเวชศาสตร์ฉุกเฉินจำนวนหนึ่งคน
- (๔) กรรมการผู้แทนสภาการพยาบาลจำนวนหนึ่งคน
- (๕) กรรมการผู้แทนสถานพยาบาลซึ่งเลือกกันเองจำนวนสองคน โดยเป็นผู้แทนจากสถานพยาบาลของรัฐและเอกชนประเภทละหนึ่งคน
- (๖) กรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเลือกกันเองจำนวนสองคน
- (๗) กรรมการผู้แทนองค์กรภาคเอกชนที่ไม่แสวงหากำไรและมีบทบาทด้านบริการการแพทย์ฉุกเฉินก่อนถึงสถานพยาบาลที่เป็นนิติบุคคลซึ่งเลือกกันเองจำนวนสองคน
- (๘) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านการเงินและบัญชี ด้านกฎหมาย ด้านการแพทย์ฉุกเฉิน และด้านอื่นที่เป็นประโยชน์ จำนวนไม่เกินสี่คน

ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้เลขาธิการแต่งตั้งพนักงานไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๖ การเลือกหรือแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๕ (๕) (๖) (๗) และ (๘) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๓ กรรมการตามมาตรา ๕ (๕) (๖) (๗) และ (๘) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) อายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์และไม่เกินเจ็ดสิบปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เคยถูกลงโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๔ กรรมการตามมาตรา ๕ (๕) (๖) (๗) และ (๘) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับเลือกหรือแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินกว่าสองวาระติดต่อกันไม่ได้

เมื่อครบกำหนดวาระตามวรรคหนึ่ง หากยังมิได้มีการเลือกหรือแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๕ (๕) (๖) (๗) และ (๘) ขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับเลือกหรือได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

เมื่อกรรมการจะพ้นตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการเลือกหรือแต่งตั้งกรรมการประเภทเดียวกันแทนก่อนวันครบวาระไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการเลือกหรือแต่งตั้งกรรมการประเภทเดียวกันแทนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการว่างลง และให้ผู้ได้รับเลือกหรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

ในกรณีที่วาระของกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการเลือกหรือแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้ กพฉ. ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

มาตรา ๕ นอกจากการพ้นตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๕ (๕) (๖) (๗) และ (๘) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) กพล. ไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

มาตรา ๑๐ การประชุม กพล. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม กพล. ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ในการปฏิบัติหน้าที่ ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องที่ กพล. พิจารณา ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้นั้นแจ้งให้ที่ประชุมทราบ และให้ที่ประชุมพิจารณาว่ากรรมการผู้นั้นสมควรจะอยู่ในที่ประชุมหรือมีมติในการประชุมเรื่องนั้นได้หรือไม่ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ กพล. กำหนด

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ กพล. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดมาตรฐานและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับระบบการแพทย์ฉุกเฉิน
- (๒) เสนอแนะหรือให้คำปรึกษาต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายด้านการแพทย์ฉุกเฉิน
- (๓) เสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคอันเกิดจากการดำเนินงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา
- (๔) กำหนดนโยบายการบริหารงาน ให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานและอนุมัติแผนการเงินของสถาบัน

(๕) ควบคุมดูแลการดำเนินงานและการบริหารงานทั่วไป การจัดตั้งและยกเลิกสำนักงานสาขา ตลอดจนออกข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไป การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงินและทรัพย์สิน การติดตามประเมินผลและการดำเนินการอื่นของสถาบัน

(๖) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม เว้นแต่การดังกล่าวจะมีกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพด้านการแพทย์และการสาธารณสุขเป็นการเฉพาะ ก็ให้เป็นไปตามกฎหมายนั้น

(๓) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการให้เข็มเชิษฐาเกียรติเพื่อมอบให้แก่บุคคลผู้สนับสนุนกิจการด้านการแพทย์ฉุกเฉิน

(๔) ดำเนินการให้มีระบบสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อประโยชน์ในการประสานงานและการปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉิน

(๕) ดำเนินการให้มีการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการฉุกเฉิน

(๑๐) ออกระเบียบเกี่ยวกับการรับเงิน การจ่ายเงิน และการรักษาเงินกองทุน รวมทั้งการจัดหาผลประโยชน์ตามมาตรา ๓๖

(๑๑) ให้ความเห็นชอบการกำหนดค่าบริการทางการแพทย์ฉุกเฉินและการดำเนินกิจการของสถาบัน

(๑๒) สรรหา แต่งตั้ง ประเมินผลการปฏิบัติงานและถอดถอนเลขาธิการ

(๑๓) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นหรือตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๒ กพล. มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือที่ปรึกษาเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่ กพล. มอบหมาย

ให้นำความในมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับกับการประชุมคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ประธานอนุกรรมการ หรืออนุกรรมการได้รับประโยชน์ตอบแทนตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๒

สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

มาตรา ๑๔ ให้จัดตั้งสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติขึ้นเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หรือไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือกฎหมายอื่น เรียกโดยย่อว่า “สพฉ.”

ให้สถาบันมีฐานะเป็นนิติบุคคลและอยู่ในกำกับของรัฐมนตรี

กิจการของสถาบันไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน แต่พนักงานและลูกจ้างของสถาบันต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายดังกล่าว

มาตรา ๑๕ ให้สถาบันมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดทำแผนหลักเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินเสนอต่อ กพฉ.
- (๒) จัดทำมาตรฐานและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับระบบการแพทย์ฉุกเฉินเสนอต่อ กพฉ. รวมทั้งกำหนดเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติการฉุกเฉินตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่ กพฉ. กำหนด
- (๓) จัดให้มีระบบปฏิบัติการฉุกเฉิน รวมถึงการบริหารจัดการและการพัฒนาระบบสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการฉุกเฉิน
- (๔) ศึกษา ค้นคว้า วิจัยและพัฒนา รวมทั้งเผยแพร่ความรู้ทางการแพทย์ฉุกเฉิน
- (๕) จัดให้มีการศึกษาและฝึกอบรมการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน
- (๖) ประสานงาน ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติการฉุกเฉิน
- (๗) เป็นศูนย์กลางประสานกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ที่ดำเนินงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน
- (๘) เรียกเก็บค่าบริการทางการแพทย์และการดำเนินกิจการของสถาบัน
- (๙) รับผิดชอบงานธุรการของ กพฉ. หรือปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่น หรือที่ กพฉ. มอบหมาย

มาตรา ๑๖ รายได้ของสถาบัน ประกอบด้วย

- (๑) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความเหมาะสม
- (๒) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้
- (๓) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ตกเป็นของสถาบัน
- (๔) รายได้จากค่าบริการทางการแพทย์และการดำเนินกิจการของสถาบัน
- (๕) ดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔)

เงินและทรัพย์สินของสถาบันไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้ของแผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๑ ทรัพย์สินของสถาบันไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี บุคคลใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับสถาบันในเรื่องทรัพย์สินของสถาบันมิได้

บรรดาทรัพย์สินที่สถาบันได้มาโดยมีผู้บริจาคให้ หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของสถาบัน ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสถาบัน เว้นแต่บรรดาสิ่งหาทรัพย์สินที่สถาบันได้มาโดยใช้เงินรายได้ตามมาตรา ๑๖ (๑) ให้ตกเป็นราชพัสดุ แต่สถาบันมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์

ให้สถาบันมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของสถาบัน

มาตรา ๑๒ การเก็บรักษาและการใช้จ่ายเงินของสถาบันให้เป็นไปตามระเบียบที่ กพฉ. กำหนด และต้องจัดให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการเงิน การบัญชีและการพัสดุของสถาบัน ตลอดจนรายงานผลการตรวจสอบให้ กพฉ. ทราบอย่างน้อยปีละครั้ง

ให้สถาบันจัดทำงบการเงินซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยงบดุลและบัญชีทำการส่งผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีของทุกปี

ในทุกรอบปีให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกตามที่ กพฉ. แต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีและประเมินผลการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของสถาบัน โดยให้แสดงความคิดเห็นเป็นข้อวิเคราะห์ว่าการใช้จ่ายดังกล่าว เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ประหยัด และได้ผลตามเป้าหมายเพียงใด แล้วทำรายงานผลการสอบบัญชีเสนอต่อ กพฉ.

ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีของทุกปี ให้สถาบันทำรายงานประจำปีเสนอต่อ กพฉ. และรัฐมนตรีเพื่อทราบ โดยแสดงงบการเงินและบัญชีทำการที่ผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้องแล้ว พร้อมทั้งรายงานของผู้สอบบัญชี รวมทั้งแสดงผลงานของสถาบันในปีที่ผ่านมาด้วย

มาตรา ๑๓ ให้สถาบันมีเลขาธิการคนหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบการบริหารงานของสถาบัน ขึ้นตรงต่อ กพฉ. มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งงานของสถาบัน และเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้าง

ให้ กพฉ. เป็นผู้คัดเลือกเพื่อแต่งตั้งและถอดถอนเลขาธิการ

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกเลขาธิการ ให้เป็นไปตามที่ กพฉ. ประกาศกำหนด

มาตรา ๒๐ เลขธิการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) อายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์และไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์

(๓) สามารถทำงานให้แก่สถาบันได้เต็มเวลา

(๔) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือน

(๕) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยล้มละลายโดยทุจริต

(๖) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะรื้อขาย
ผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๗) ไม่เป็นผู้ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือเคยต้อง
คำพิพากษาให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๘) ไม่เป็นผู้บริหารหรือพนักงานของรัฐวิสาหกิจ

(๙) ไม่เป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้าง ซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำของราชการ
ส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

(๑๐) ไม่เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น
หรือผู้บริหารท้องถิ่น

(๑๑) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือบริษัท
มหาชนจำกัด เพราะทุจริตต่อหน้าที่

(๑๒) มีคุณสมบัติหรือไม่มีลักษณะต้องห้ามอย่างอื่นตามที่ กพท. กำหนด

มาตรา ๒๑ ให้เลขธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้
แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

เมื่อตำแหน่งเลขธิการว่างลงและยังไม่มีแต่งตั้งเลขธิการคนใหม่ ให้ กพท. แต่งตั้ง
กรรมการหรือพนักงานของสถาบันคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีที่เลขธิการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองเลขธิการที่ กพท. กำหนดเป็นผู้รักษาการแทน
แต่ถ้าไม่มีรองเลขธิการหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ กพท. แต่งตั้งพนักงานของสถาบัน
คนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน

มาตรา ๒๒ เลขธิการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๐

(๔) กพล. ถอดถอนจากตำแหน่ง เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

มติของ กพล. ให้เลขานุการพ้นจากตำแหน่งตาม (๔) ต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการที่มีอยู่โดยไม่นับรวมเลขานุการ

มาตรา ๒๓ เงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนของเลขานุการ ให้เป็นไปตามที่ กพล. กำหนด ตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๔ เลขานุการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารกิจการของสถาบันให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ มติ หรือนโยบายของ กพล.

(๒) จัดทำแผนการดำเนินงานและแผนการเงินของสถาบันเสนอ กพล. เพื่ออนุมัติ

(๓) ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน การงบประมาณและการบริหารด้านอื่นของสถาบัน ตามข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศที่ กพล. กำหนด

(๔) วางระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินงานของสถาบันเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ มติ หรือนโยบายของ กพล.

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ กพล. มอบหมาย

มาตรา ๒๕ ให้เลขานุการเป็นผู้แทนของสถาบันในกิจการของสถาบันที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก แต่เลขานุการจะมอบหมายให้บุคคลใดปฏิบัติงานในเรื่องใดแทนตามระเบียบที่ กพล. กำหนดก็ได้

นิติกรรมที่กระทำโดยฝ่าฝืนมติหรือระเบียบที่ กพล. กำหนดย่อมไม่ผูกพันสถาบัน เว้นแต่ กพล. จะให้สัตยาบัน

มาตรา ๒๖ เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานของสถาบัน รัฐมนตรีอาจขอให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งได้แก่ ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นในกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐมาปฏิบัติงานเป็นพนักงานหรือลูกจ้างในสถาบันเป็นการชั่วคราวได้ ทั้งนี้ เมื่อได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างของผู้นั้น แล้วแต่กรณี

เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดได้รับอนุมัติให้มาปฏิบัติงานเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสถาบันตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการได้รับอนุญาตให้ออกจากราชการหรือออกจากงานไปปฏิบัติงานใด ๆ และให้นับเวลาระหว่างที่มาปฏิบัติงานในสถาบันสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นทำนองเดียวกันเสมือนอยู่ปฏิบัติราชการหรือปฏิบัติงานเต็มเวลาดังกล่าว แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๒๖ ขอลับเข้ารับราชการหรือปฏิบัติงานในสังกัดเดิม ภายในกำหนดเวลาที่อนุมัติ ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือนตามข้อตกลงที่ทำไว้ในการอนุมัติตามมาตรา ๒๖

หมวด ๓ การปฏิบัติการฉุกเฉิน

มาตรา ๒๘ เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้ป่วยฉุกเฉิน ให้หน่วยปฏิบัติการสถานพยาบาล และผู้ปฏิบัติการ ดำเนินการปฏิบัติการฉุกเฉิน ตามหลักการดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบและระดับความฉุกเฉินและจัดให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการปฏิบัติการฉุกเฉินตามลำดับความเร่งด่วนทางการแพทย์ฉุกเฉิน

(๒) ผู้ป่วยฉุกเฉินต้องได้รับการปฏิบัติการฉุกเฉินจนเต็มขีดความสามารถของหน่วยปฏิบัติการหรือสถานพยาบาลนั้นก่อนการส่งต่อ เว้นแต่มีแพทย์ให้การรับรองว่าการส่งต่อผู้ป่วยฉุกเฉินจะเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันการเสียชีวิตหรือการรุนแรงขึ้นของการเจ็บป่วยของผู้ป่วยฉุกเฉินนั้น

(๓) การปฏิบัติการฉุกเฉินต่อผู้ป่วยฉุกเฉินต้องเป็นไปตามความจำเป็นและข้อบ่งชี้ทางการแพทย์ฉุกเฉิน โดยมีให้นาสีสิทธิการประกัน การขึ้นทะเบียนสถานพยาบาล หรือความสามารถในการรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของผู้ป่วยฉุกเฉินหรือเงื่อนไขใด ๆ มาเป็นเหตุปฏิเสธผู้ป่วยฉุกเฉินให้ไม่ได้รับการปฏิบัติการฉุกเฉินอย่างทันที

หน่วยปฏิบัติการหรือสถานพยาบาลต้องควบคุมและดูแลผู้ปฏิบัติการให้ดำเนินการปฏิบัติการฉุกเฉินเป็นไปตามหลักการตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๒๙ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการฉุกเฉินให้เป็นไปตามหลักการตามมาตรา ๒๘ กพ. มีอำนาจประกาศกำหนดในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) ประเภท ระดับ อำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ หรือข้อจำกัดของผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ และสถานพยาบาล

(๒) หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ และสถานพยาบาล

(๓) มาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉิน

(๔) หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการประสานงานและการรายงานของหน่วยปฏิบัติการและสถานพยาบาลในการปฏิบัติการฉุกเฉิน รวมทั้งความพร้อมเกี่ยวกับบุคลากร พาหนะ สถานที่ และอุปกรณ์ในการปฏิบัติการฉุกเฉินและการรับผู้ป่วยฉุกเฉิน

หน่วยปฏิบัติการซึ่งปฏิบัติการฉุกเฉินตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และมาตรฐานที่ กพฉ. กำหนดตามวรรคหนึ่ง อาจได้รับการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินหรือมีสิทธิได้รับการสนับสนุนด้านการเงินจากกองทุน

ในกรณีที่หน่วยปฏิบัติการใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และมาตรฐานที่ กพฉ. กำหนดตามวรรคหนึ่ง กพฉ. อาจสั่งไม่รับรองมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินหรือสั่งจำกัดสิทธิหรือขอบเขตความรับผิดชอบในการปฏิบัติการฉุกเฉินตาม (๑) หรือจะสั่งงดการสนับสนุนด้านการเงินด้วยก็ได้

ในกรณีที่สถานพยาบาลใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข หรือมาตรฐานที่ กพฉ. กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ กพฉ. แจ้งให้หน่วยงานที่ควบคุมหรือกำกับสถานพยาบาลนั้นดำเนินการให้สถานพยาบาลดังกล่าวปฏิบัติให้ถูกต้อง โดยถือเป็นเงื่อนไขในการประกอบกิจการสถานพยาบาล

มาตรา ๓๐ ให้ กพฉ. กำกับดูแลให้ผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ และสถานพยาบาลปฏิบัติการฉุกเฉินให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และมาตรฐานที่กำหนด

การกำกับดูแลการปฏิบัติการของผู้ปฏิบัติการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ กพฉ. ประกาศกำหนด เว้นแต่การปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการที่เป็นผู้ประกอบวิชาชีพด้านการแพทย์และการสาธารณสุขก็ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ หรือสถานพยาบาลใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉิน ให้ กพฉ. ดำเนินการสอบสวนเพื่อพิจารณากำหนดมาตรการตามมาตรา ๓๒

ในการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ให้ กพล. มีอำนาจเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งให้บุคคลใด ๆ ส่งเอกสารหรือวัตถุที่จำเป็นแก่การดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่ผลการสอบสวนตามมาตรา ๓๑ ปรากฏว่า ผู้ปฏิบัติการหน่วยปฏิบัติการ หรือสถานพยาบาลใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และมาตรฐานที่กำหนด และการกระทำดังกล่าวเป็นความผิดตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือระเบียบที่เกี่ยวข้อง ให้ กพล. ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ดักเตือนเป็นหนังสือให้ผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ หรือสถานพยาบาลนั้นปฏิบัติให้ถูกต้อง

(๒) แจ้งเรื่องไปยังผู้มีอำนาจตามกฎหมายที่มีอำนาจควบคุมการดำเนินการของหน่วยปฏิบัติการ เพื่อพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

(๓) แจ้งเรื่องไปยังผู้มีอำนาจตามกฎหมายเพื่อพิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ดำเนินการสถานพยาบาลของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐ

(๔) แจ้งเรื่องไปยังผู้มีอำนาจตามกฎหมายเพื่อพิจารณาดำเนินการด้านจริยธรรมกับผู้ปฏิบัติการซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพด้านการแพทย์และการสาธารณสุข

หมวด ๔

กองทุนการแพทย์ฉุกเฉิน

มาตรา ๓๓ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสถาบัน เรียกว่า “กองทุนการแพทย์ฉุกเฉิน” มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉิน รวมทั้งอุดหนุนหรือเป็นค่าชดเชยให้กับผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ หรือสถานพยาบาลที่ดำเนินการเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติการฉุกเฉินในเขตพื้นที่หรือภูมิประเทศที่ไม่มีผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ หรือสถานพยาบาลเพียงพอประกอบด้วย

เพื่อส่งเสริมการมีบทบาทตามความพร้อม ความเหมาะสม และความจำเป็นของประชาชน ในท้องถิ่น ให้ กพล. สนับสนุนและประสานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ให้

องค์กรดังกล่าวเป็นผู้ดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ โดยอาจได้รับการอุดหนุนจากกองทุน

มาตรา ๓๔ กองทุนประกอบด้วย

- (๑) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณรายจ่ายประจำปี
- (๒) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้
- (๓) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาในกิจการของสถาบัน
- (๔) เงินค่าปรับทางปกครองตามพระราชบัญญัตินี้
- (๕) เงินที่ได้จากหน่วยงานของรัฐ หรือกองทุนอื่นที่มีวัตถุประสงค์หรือเกี่ยวข้องกับ

การจัดบริการด้านสาธารณสุขหรือการแพทย์

(๖) เงินสมทบอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

(๗) ดอกผลหรือผลประโยชน์ที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖)

มาตรา ๓๕ เพื่อประโยชน์ในการจัดหาเงินกองทุนตามมาตรา ๓๔ (๕) กพล. อาจทำ ความตกลงกับหน่วยงานของรัฐ หรือกองทุนอื่นที่มีวัตถุประสงค์หรือเกี่ยวข้องกับการจัดบริการด้าน สาธารณสุขหรือการแพทย์ เพื่อสนับสนุนทางการเงินให้แก่กองทุน โดยพิจารณาตามอัตราส่วนของการ ดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของสถาบัน กับภาระการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐหรือ กองทุนนั้น ทั้งนี้ ในกรณีที่มีปัญหาในการดำเนินการ กพล. อาจเสนอเรื่องให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา วินิจฉัยได้

การจ่ายเงินของหน่วยงานของรัฐหรือกองทุนอื่นให้กับกองทุนตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเป็น การจ่ายเงินที่กระทำได้ตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐหรือกองทุนอื่นตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๓๖ เงินและทรัพย์สินตามมาตรา ๓๔ ให้เป็นของสถาบันเพื่อใช้ประโยชน์ตาม วัตถุประสงค์ของกองทุน

การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน รวมทั้งการนำเงินกองทุนไปจัดหา ผลประโยชน์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่ กพล. กำหนด

ให้นำความในมาตรา ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลมกับการจัดทำการเงิน การสอบบัญชี และประเมินผลการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของกองทุน

หมวด ๕ โทษทางปกครอง

มาตรา ๓๗ ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศที่ กพฉ. กำหนดตามมาตรา ๒๕ (๑) ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๓๘ ผู้ใดใช้ระบบสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศที่จัดไว้สำหรับการปฏิบัติการฉุกเฉินโดยประการที่จะทำให้เกิดความเสียหายแก่การปฏิบัติการฉุกเฉิน ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๓๙ การกำหนดโทษปรับทางปกครองตามมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ ให้ กพฉ. คำนึงถึงความร้ายแรงของพฤติกรรมแห่งการกระทำ ความเสียหายที่เกิดจากการกระทำนั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่ กพฉ. กำหนด

มาตรา ๔๐ ผู้ใดใช้เข็มฉีดยาเถื่อน โดยไม่มีสิทธิหรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะโดยที่ตนไม่มีสิทธิ ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินห้าหมื่นบาท

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๑ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ และเงินงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข เฉพาะในส่วนของสำนักงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไปเป็นของสถาบัน

มาตรา ๔๒ ในวาระเริ่มแรก ให้กระทรวงสาธารณสุขดำเนินการเพื่อให้มี กพฉ. ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังไม่มี กพฉ. ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ กพฉ. ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม เลขาธิการสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ และผู้ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสถาบันตามมาตรา ๔๑

มาตรา ๔๓ ให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการสำนักงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่เลขธิการสถาบันจนกว่าจะแต่งตั้งเลขธิการตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๔ ข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการใด ประสงค์จะไปปฏิบัติงานเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสถาบัน ให้แสดงความจำนงเป็นหนังสือต่อเลขธิการ และจะต้องผ่านการคัดเลือกและประเมินผลตามหลักเกณฑ์ที่ กพผ. กำหนด ภายในสองปีนับแต่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๕ ข้าราชการที่ไปปฏิบัติงานเป็นพนักงานของสถาบันตามมาตรา ๔๔ ให้ถือว่าเป็นการออกจากราชการเพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่ง และให้ได้รับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการแล้วแต่กรณี

ลูกจ้างซึ่งไปปฏิบัติงานเป็นลูกจ้างของสถาบันตามมาตรา ๔๔ ให้ถือว่าเป็นการออกจากราชการเพราะทางราชการยุบเลิกตำแหน่งหรือเลิกจ้างโดยไม่มีความคิด และให้ได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาทำงานสำหรับคำนวณสิทธิประโยชน์ตามข้อบังคับของสถาบัน ข้าราชการหรือลูกจ้างส่วนราชการผู้ใดที่เปลี่ยนสถานะไปตามมาตรา ๔๔ ประสงค์จะให้นับเวลาราชการหรือเวลาทำงานในขณะที่เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างต่อเนื่องกับเวลาทำงานของพนักงานหรือลูกจ้างของสถาบัน แล้วแต่กรณี ก็ให้มีสิทธิกระทำได้โดยแสดงความจำนงว่าไม่ขอรับบำเหน็จหรือบำนาญ

การไม่ขอรับบำเหน็จหรือบำนาญตามวรรคสาม จะต้องกระทำภายในหกสิบวันนับแต่วันที่เปลี่ยนสถานะ สำหรับกรณีของข้าราชการให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี สำหรับกรณีของลูกจ้างให้กระทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อเป็นหลักฐานยื่นต่อเลขธิการเพื่อส่งต่อไปให้กระทรวงการคลังทราบ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การปฏิบัติการด้านการแพทย์ฉุกเฉินในปัจจุบันยังขาดระบบบริหารจัดการด้านบุคลากร อุปกรณ์ และเครื่องมือช่วยเหลือผู้ป่วยฉุกเฉิน รวมทั้งยังขาดหน่วยงานรับผิดชอบ ประสานการปฏิบัติการ ทำให้มีผู้ป่วยฉุกเฉินต้องสูญเสียชีวิต อวัยวะ หรือเกิดความบกพร่องในการทำงานของอวัยวะสำคัญ รวมทั้งทำให้การบาดเจ็บหรืออาการป่วยรุนแรงขึ้นโดยไม่สมควร เพื่อลดและป้องกันความสูญเสียดังกล่าว สมควรกำหนดให้มีคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินขึ้นเพื่อกำหนดมาตรฐาน หลักเกณฑ์ และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน ตลอดจนกำหนดให้มีสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติขึ้นเป็นหน่วยรับผิดชอบการบริหารจัดการ การประสานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน และการส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทในการบริหารจัดการ เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉินร่วมกัน อันจะทำให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการคุ้มครองสิทธิในการเข้าถึงระบบการแพทย์ฉุกเฉินอย่างทั่วถึง เท่าเทียม มีคุณภาพมาตรฐาน โดยได้รับการช่วยเหลือและรักษาพยาบาลที่มีประสิทธิภาพและทันต่อเหตุการณ์มากขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ผู้ปฏิบัติการ

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดให้สาขาฉุกเฉินการแพทย์เป็นสาขากการประกอบโรคศิลปะ

พ.ศ. ๒๕๖๔

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้สาขาฉุกเฉินการแพทย์เป็นสาขากการประกอบโรคศิลปะ
ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
และมาตรา ๕ (๘) มาตรา ๑๔ (๘) มาตรา ๑๙ และมาตรา ๓๓ (๘) แห่งพระราชบัญญัติ
การประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ
(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดให้สาขาฉุกเฉินการแพทย์
เป็นสาขากการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๖๔”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“ฉุกเฉินการแพทย์” หมายความว่า การกระทำต่อมนุษย์ซึ่งเป็นผู้ป่วยฉุกเฉินตามกฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉิน เกี่ยวกับการประเมิน การคัดแยก การวินิจฉัย การบำบัด และการเคลื่อนย้าย หรือการลำเลียง ด้วยวิธีการใช้ยา เครื่องมือ และอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่เกี่ยวข้องกับฉุกเฉินการแพทย์ เพื่อป้องกันการเสียชีวิตหรือการรุนแรงขึ้นของการบาดเจ็บหรืออาการป่วยของผู้ป่วยฉุกเฉินอย่างทันทีทั้งนี้ นับแต่การรับรู้ถึงภาวะเจ็บป่วยฉุกเฉินจนพ้นภาวะฉุกเฉินหรือส่งต่อผู้ป่วยฉุกเฉินให้แก่ผู้ประกอบวิชาชีพทางการแพทย์และสาธารณสุขตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๔ ให้สาขาฉุกเฉินการแพทย์เป็นสาขาการประกอบโรคศิลปะตามมาตรา ๕ (๘) แห่งพระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการวิชาชีพสาขาฉุกเฉินการแพทย์ ประกอบด้วย

(๑) กรรมการวิชาชีพซึ่งเป็นผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนกรมการแพทย์ ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ผู้แทนกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ และผู้แทนสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ แห่งละหนึ่งคน

(๒) กรรมการวิชาชีพซึ่งเป็นคณบดีหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ หรือหัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าหน่วยงานที่ผลิตบัณฑิตสาขาฉุกเฉินการแพทย์ ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน แห่งละหนึ่งคน ถ้ามีมากกว่าสามคน ให้เลือกกันเองให้เหลือสามคน

(๓) กรรมการวิชาชีพซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสามคน ซึ่งในจำนวนนี้จะต้องเป็นผู้แทนวิทยาลัยแพทย์ฉุกเฉินแห่งประเทศไทยอย่างน้อยหนึ่งคน

(๔) กรรมการวิชาชีพซึ่งได้รับเลือกตั้งโดยผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาฉุกเฉินการแพทย์ มีจำนวนเท่ากับจำนวนกรรมการวิชาชีพใน (๑) (๒) และ (๓) รวมกันในขณะเลือกตั้งแต่ละคราว

ให้ผู้อำนวยการกองสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะเป็นกรรมการและเลขานุการ

ในกรณีกรรมการวิชาชีพตาม (๒) มีไม่ถึงสามคน ให้ถือว่าคณะกรรมการวิชาชีพสาขาฉุกเฉินการแพทย์มีองค์ประกอบเท่าที่มีอยู่

มาตรา ๖ กรรมการวิชาชีพตามมาตรา ๕ (๔) ต้องเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาฉุกเฉินการแพทย์และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) ถูกหรือเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ

(๒) เป็นบุคคลล้มละลาย

มาตรา ๗ กรรมการวิชาชีพตามมาตรา ๕ (๒) (๓) และ (๔) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับเลือก แต่งตั้ง หรือเลือกตั้งใหม่ แล้วแต่กรณี อีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งเกินกว่าสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ในกรณีกรรมการวิชาชีพตามมาตรา ๕ (๒) (๓) หรือ (๔) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระให้เลือก แต่งตั้ง หรือเลือกตั้ง แล้วแต่กรณี ผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเช่นเดียวกันเพื่อดำรงตำแหน่งแทนและให้ผู้ได้รับเลือก แต่งตั้ง หรือเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระของกรรมการวิชาชีพนั้นจะเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน จะไม่ดำเนินการเลือก แต่งตั้ง หรือเลือกตั้งกรรมการวิชาชีพดังกล่าวแทนก็ได้ และให้คณะกรรมการวิชาชีพสาขาฉุกเฉินการแพทย์ประกอบด้วยกรรมการวิชาชีพเท่าที่มีอยู่

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้เลือก แต่งตั้ง หรือเลือกตั้งกรรมการวิชาชีพตามมาตรา ๕ (๒) (๓) หรือ (๔) ขึ้นใหม่ ให้กรรมการวิชาชีพดังกล่าวซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการวิชาชีพซึ่งได้รับเลือก แต่งตั้ง หรือเลือกตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการวิชาชีพตามมาตรา ๕ (๒) (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ ในกรณีกรรมการวิชาชีพซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๕ (๓)

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖ ในกรณีกรรมการวิชาชีพซึ่งได้รับเลือกตั้งตามมาตรา ๕ (๔)

มาตรา ๙ ภายในสามสิบวันนับจากวันเลือกตั้งกรรมการวิชาชีพตามมาตรา ๕ (๔) ให้คณะกรรมการวิชาชีพสาขาฉุกเฉินการแพทย์เลือกกรรมการวิชาชีพเป็นประธานกรรมการวิชาชีพ และรองประธานกรรมการวิชาชีพตำแหน่งละหนึ่งคน

การเลือก การแต่งตั้ง และการเลือกตั้งกรรมการวิชาชีพตามมาตรา ๕ (๒) (๓) หรือ (๔) และการเลือกกรรมการวิชาชีพให้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการวิชาชีพและรองประธานกรรมการวิชาชีพ ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๐ หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการวิชาชีพสาขาฉุกเฉินการแพทย์ ให้เป็นไปตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๑๑ การดำเนินการของคณะกรรมการวิชาชีพสาขาฉุกเฉินการแพทย์ ให้เป็นไปตามหมวด ๓ การดำเนินการของคณะกรรมการการประกอบโรคศิลปะและคณะกรรมการวิชาชีพ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๑๒ ผู้ขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาฉุกเฉินการแพทย์ต้องมีความรู้ในวิชาชีพ คือ เป็นผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรเทียบเท่าปริญญา สาขาฉุกเฉินการแพทย์จากสถาบันการศึกษาที่คณะกรรมการวิชาชีพสาขาฉุกเฉินการแพทย์รับรอง และต้องสอบผ่านความรู้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการวิชาชีพสาขาฉุกเฉินการแพทย์กำหนด

สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาจากต่างประเทศซึ่งมิได้มีสัญชาติไทย นอกจากต้องมีคุณสมบัติตามวรรคหนึ่งแล้ว ต้องได้รับอนุญาตให้ประกอบโรคศิลปะสาขาฉุกเฉินการแพทย์จากประเทศที่สำเร็จการศึกษาด้วย

มาตรา ๑๓ ในกรณีผู้ปฏิบัติงานด้านฉุกเฉินการแพทย์ซึ่งได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรสาขาอื่นที่เทียบเท่าปริญญาด้านฉุกเฉินการแพทย์ ด้านการแพทย์ ด้านการพยาบาล หรือด้านทันตกรรม และปฏิบัติงานด้านฉุกเฉินการแพทย์อยู่ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับและยังคงปฏิบัติงานด้านฉุกเฉินการแพทย์อยู่ในวันยื่นคำขอในสถานพยาบาลหรือหน่วยปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉิน หรือองค์กรใดที่คณะกรรมการวิชาชีพสาขาฉุกเฉินการแพทย์รับรอง ให้มีสิทธิขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาฉุกเฉินการแพทย์ โดยต้องผ่านการอบรม และทดสอบความรู้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการวิชาชีพสาขาฉุกเฉินการแพทย์

กำหนด ทั้งนี้ ให้ยื่นคำขอภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ประกอบโรคศิลปะโดยอาศัยสาขาฉุกเฉินการแพทย์ต่อไปได้ จนกว่าจะได้รับแจ้งให้ทราบถึงการไม่รับขึ้นทะเบียนและออกใบอนุญาต

มาตรา ๑๔ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการวิชาชีพสาขาฉุกเฉินการแพทย์ประกอบด้วยกรรมการวิชาชีพตามมาตรา ๕ (๑) (๒) และ (๓) และผู้อำนวยการกองสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะเป็นกรรมการและเลขานุการ โดยให้ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการวิชาชีพสาขาฉุกเฉินการแพทย์ตามพระราชกฤษฎีกานี้ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการเลือกตั้งกรรมการวิชาชีพตามมาตรา ๕ (๔) ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ โดยที่มาตรา ๕ (๘) มาตรา ๑๔ (๘) มาตรา ๑๙ และมาตรา ๓๓ (๘) แห่งพระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดให้การประกอบโรคศิลปะในสาขาอื่นที่เพิ่มขึ้นต้องกำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา ซึ่งสาขาดูแลการแพทย์เป็นสาขาวิชาชีพหนึ่งที่กระทำต่อมนุษย์ซึ่งเป็นผู้ป่วยฉุกเฉินตามกฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉิน เกี่ยวกับการประเมิน การคัดแยก การวินิจฉัย การบำบัด และการเคลื่อนย้ายหรือการลำเลียง ด้วยวิธีการใช้ยา เครื่องมือ และอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่เกี่ยวข้องกับฉุกเฉินการแพทย์ เพื่อป้องกันการเสียชีวิตหรือการรุนแรงขึ้นของการบาดเจ็บหรืออาการป่วยของผู้ป่วยฉุกเฉินอย่างทันด่วนที่สมควรกำหนดให้สาขาดูแลการแพทย์เป็นสาขาการประกอบโรคศิลปะ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

ข้อบังคับคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

ว่าด้วยการกำหนดผู้ปฏิบัติการ การรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม

พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎว่าด้วยการกำหนดผู้ปฏิบัติการ การรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม และสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ มาตรา ๑๑ (๖) และ (๑๑) และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับข้อ ๑๙ แห่งระเบียบคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วยการประชุมของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ พ.ศ. ๒๕๖๑ คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินจึงได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๓ ให้ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วยการกำหนดผู้ปฏิบัติการ การรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วยการรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม พ.ศ. ๒๕๕๔

(๒) ข้อบังคับคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วยการรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

(๓) หมวด ๑ แห่งประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง การให้ประกาศนียบัตรและการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ พ.ศ. ๒๕๕๔

(๔) ประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง การให้ประกาศนียบัตรและการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“ฉุกเฉินการแพทย์” หมายความว่า การปฏิบัติการฉุกเฉินนอกสถานที่ตั้งโรงพยาบาลซึ่งมีขีดความสามารถในการบำบัดเจาะจงให้แก่ผู้ป่วยฉุกเฉินรายนั้นได้ รวมทั้งการปฏิบัติงานอื่นเกี่ยวกับ

การศึกษา การฝึกอบรม การค้นคว้า และการวิจัยเกี่ยวกับการประเมิน การจัดการ การบำบัดรักษา ผู้ป่วยฉุกเฉิน และการป้องกันการเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นฉุกเฉิน

“ประกาศนียบัตร” หมายความว่า หนังสือรับรองความรู้ ทักษะ และความสามารถ ทางฉุกเฉินการแพทย์ ซึ่งออกให้แก่บุคคลผู้มีคุณวุฒิครบถ้วนตามสาขาที่กำหนดในข้อบังคับนี้และ ได้ขอขึ้นทะเบียนกับหน่วยปฏิบัติการ สถานพยาบาล หรือหน่วยงานหรือองค์กรอื่นที่ กพผ. กำหนด เป็นผู้ปฏิบัติการ เพื่อให้ผู้ปฏิบัติการดังกล่าวมีอำนาจ หน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัด ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน ภายใต้บทบังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉิน ตลอดจนข้อบังคับ ประกาศ และระเบียบของคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ที่กำหนดสำหรับสาขานั้น

“ความสามารถ” หมายความว่า คุณสมบัติที่จะทำได้โดยมีความรู้ ทักษะ และเจตคติ ตามอำนาจหน้าที่ ขอบเขตความรับผิดชอบ และข้อจำกัดในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน สามารถนำความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์อื่นมาประยุกต์ใช้

“คณะผู้อนุมัติ” หมายความว่า กพผ. คณะอนุกรรมการ หรือคณะบุคคลที่ได้รับมอบหมาย ให้มีอำนาจอนุมัติการดำเนินการหลักสูตรขององค์กรฝึกอบรม รวมทั้งการให้ ต่ออายุ และเพิกถอน ประกาศนียบัตรสาขาต่าง ๆ ตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้

“ฝึกอบรม” หมายความว่า การฝึกหัดและอบรมการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน สาขาใดให้เกิดความรู้ความเข้าใจจนมีความสามารถหรือมีความชำนาญตามที่กำหนดไว้ในเกณฑ์ มาตรฐานคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์สาขานั้น

“วิชาชีพ” หมายความว่า วิชาชีพด้านการแพทย์และการสาธารณสุขตามกฎหมาย ว่าด้วยสถานพยาบาล ที่มีกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพนั้นเป็นการเฉพาะ

“สาขา” หมายความว่า สาขาคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน ในด้านและกลุ่มต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในผนวก ก. และที่ กพผ. กำหนดเพิ่มเติม ให้มีเกณฑ์มาตรฐาน คุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์ตามข้อบังคับนี้หรือตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพนั้น

“หน่วยจัดการ” หมายความว่า สพผ. หรือหน่วยงานหรือองค์กรอื่นที่ สพผ. มอบหมายให้ มีหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการของคณะผู้อนุมัติ หรือปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ หรือ ตามที่ กพผ. คณะอนุกรรมการ หรือ สพผ. มอบหมาย

“หน่วยปฏิบัติการแพทย์” หมายความว่า หน่วยปฏิบัติการประเภทปฏิบัติการแพทย์

“หน่วยปฏิบัติการอำนวยการ” หมายความว่า หน่วยปฏิบัติการประเภทปฏิบัติการอำนวยการ

“หลักสูตรการศึกษา” หมายความว่า หลักสูตรตามกฎหมายว่าด้วยการอุดมศึกษา กฎหมาย ว่าด้วยการอาชีวศึกษา หรือกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

“หลักสูตรฝึกอบรม” หมายความว่า หลักสูตรและแผนงานฝึกอบรมที่องค์กรฝึกอบรม จัดทำขึ้นเพื่อการฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการแต่ละสาขาตามข้อบังคับนี้

“องค์กรการศึกษา” หมายความว่า สถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการอุดมศึกษา สถาบันตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา และองค์กรการศึกษาอื่นที่คณะกรรมการกำหนดเพิ่มเติม ที่จัดการศึกษาเพื่อการผลิตหรือเพิ่มพูนคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์ให้แก่ผู้ปฏิบัติการแต่ละสาขา ตามข้อบังคับนี้หรือตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพนั้น

“องค์กรฝึกอบรม” หมายความว่า หน่วยปฏิบัติการ สถานพยาบาล สถาบันทางการแพทย์ และการสาธารณสุข หรือองค์กรอื่นที่มีลักษณะตามที่กำหนดในผนวก ข. ซึ่งได้รับการอนุมัติให้จัดและดำเนินการฝึกอบรมการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินเพื่อการผลิตหรือเพิ่มพูนคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์ให้แก่ผู้ปฏิบัติการที่กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์แต่ละสาขา และหมายรวมถึงองค์กรการศึกษาที่จัดการฝึกอบรมรวมในหลักสูตรการศึกษาเพื่อการให้ประกาศนียบัตรตามข้อบังคับนี้ด้วย

“อนุกรรมการ” หมายความว่า อนุกรรมการฉุกเฉินการแพทย์

ข้อ ๕ ให้เลขาธิการรักษาการตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑

กำหนดผู้ปฏิบัติการ และกรอบคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์แห่งชาติ

ข้อ ๖ ผู้ปฏิบัติการ ประกอบด้วยบุคคลซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ปฏิบัติงานด้านปฏิบัติการฉุกเฉิน ได้แก่ บุคคลที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการปฏิบัติการฉุกเฉินตามหมวด ๓ แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยได้ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ปฏิบัติการด้านปฏิบัติการฉุกเฉินกับหน่วยปฏิบัติการ สถานพยาบาล หรือองค์กรอื่นตามที่ กพฉ. กำหนด

(๒) ผู้ปฏิบัติงานด้านวิชาการ ได้แก่ บุคคลที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการศึกษา การฝึกอบรม การค้นคว้า และการวิจัยเกี่ยวกับการประเมิน การจัดการ การบำบัดรักษาผู้ป่วยฉุกเฉิน และการป้องกันการเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นฉุกเฉิน

ข้อ ๗ ผู้ปฏิบัติการตามข้อ ๖ แต่ละด้าน มีสาขาตามที่กำหนดในผนวก ก. และที่ กพฉ. กำหนดเพิ่มเติม โดยจำแนกแต่ละด้านเป็น ๒ กลุ่ม ดังนี้

ก. กลุ่มวิชาชีพ ได้แก่ บุคคลที่เป็นผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการแพทย์และการสาธารณสุข ที่มีกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพนั้นเป็นการเฉพาะ ซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน

ข. กลุ่มช่วยฉุกเฉินการแพทย์ ได้แก่ ผู้ช่วยเวชกรรม ผู้ช่วยอำนวยการ และบุคคลอื่นที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินอันไม่ได้เป็นการประกอบวิชาชีพตาม ก. โดยได้รับประกาศนียบัตร หรือกำลังศึกษาหรือฝึกอบรมในองค์กรและหลักสูตรฝึกอบรมตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๘ ให้มี “กรอบคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์แห่งชาติ” ตามผนวก ข. เพื่อใช้เป็นหลักในการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์ (มคอ.๑) แต่ละสาขา รวมทั้งเพื่อเป็นประโยชน์

ต่อการรับรองหน่วยงานหรือองค์กรที่มีลักษณะครบถ้วนตามที่กำหนดในผนวก ข. ให้เป็นองค์กรฝึกอบรมและหลักสูตรฝึกอบรม รวมทั้งการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม สาขานั้น

ข้อ ๙ ให้ มคอ.๑ ของแต่ละสาขา เป็นข้อกำหนดขั้นต่ำเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพ และเกณฑ์อื่นในการจัดการฝึกอบรมเพื่อการผลิตหรือเพิ่มพูนคุณภาพของผู้ปฏิบัติการกลุ่มช่วยฉุกเฉิน การแพทย์ รวมทั้งเป็นข้อกำหนดขั้นต่ำของการรับรองหลักสูตรฝึกอบรมขององค์กรฝึกอบรม เพื่อให้ผู้ปฏิบัติการที่ผ่านการฝึกอบรมมีผลลัพธ์การเรียนรู้ไม่ต่ำกว่าระดับคุณภาพตามกรอบคุณภาพแห่งชาติ ตามที่ระบุไว้ในผนวก ก. และมีความสามารถในการปฏิบัติการฉุกเฉินตามอำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ ข้อจำกัด หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ และมาตรฐาน การปฏิบัติการฉุกเฉิน ตลอดจนการปฏิบัติงานอื่นเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการสาขานั้น

ให้ มคอ.๑ ของแต่ละสาขามาบรรจพหนึ่ง เป็นข้อกำหนดขั้นต่ำของเกณฑ์ในการ ให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการฝึกอบรม และมาตรฐานอื่นตามที่ กพฉ. ประกาศกำหนด เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการส่งเสริม การกำกับดูแล การตรวจสอบ ติดตามและ ประเมินผล และการประกันคุณภาพการฝึกอบรม

ให้ สพฉ. หรือองค์กรอื่นที่คณะอนุกรรมการกำหนด ดำเนินการจัดทำร่าง มคอ.๑ ของแต่ละสาขา เสนอผ่านคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณากลั่นกรองโดยคำแนะนำของวิทยาลัย แพทย์ฉุกเฉินแห่งประเทศไทย (วทช.) ก่อนเสนอให้ กพฉ. ประกาศกำหนด และให้มีการปรับปรุง มคอ.๑ สาขานั้นอย่างน้อยทุกห้าปี โดยต้องเสนอต่อ กพฉ. เพื่อพิจารณาอย่างน้อยหกเดือน ก่อนวันครบกำหนดดังกล่าว

กรณีไม่ได้รับคำแนะนำตามวรรคสามจาก วทช. ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ วทช. ได้รับร่าง มคอ.๑ ให้คณะอนุกรรมการพิจารณาดำเนินการต่อไปตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๐ การอนุมัติเปิดองค์กรฝึกอบรม การอนุมัติหลักสูตรฝึกอบรม รวมทั้งการอนุมัติให้ ต่ออายุ และเพิกถอนประกาศนียบัตร ตาม มคอ.๑ แต่ละสาขาในแต่ละระดับที่เทียบเท่าระดับ ตามกรอบคุณภาพแห่งชาติ ให้เป็นอำนาจของคณะผู้อนุมัติ ดังต่อไปนี้

(๑) กพฉ. อนุมัติในระดับ ๖ ถึง ๘

(๒) คณะอนุกรรมการ อนุมัติในระดับ ๔ และ ๕

(๓) คณะผู้อนุมัติที่คณะอนุกรรมการแต่งตั้ง อนุมัติในระดับ ๑ ถึง ๓

คณะผู้อนุมัติที่คณะอนุกรรมการแต่งตั้งตาม (๓) ต้องประกอบด้วยวุฒิแพทย์ฉุกเฉิน และ นักฉุกเฉินการแพทย์หรือพยาบาลเวชปฏิบัติฉุกเฉินหรือผู้ปฏิบัติการอื่นที่มีคุณวุฒิตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไป จำนวนไม่น้อยกว่าสามคนแต่ไม่เกินกว่าห้าคน

ข้อ ๑๑ ให้ สพฉ. เป็นหน่วยจัดการสำหรับการดำเนินการตามข้อ ๑๐ มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีการตรวจองค์กรและหลักสูตรฝึกอบรม รวมทั้งติดตามประเมินองค์กรและหลักสูตรฝึกอบรม ตามวิธีการและเกณฑ์ตรวจติดตามประเมินองค์กรและหลักสูตรฝึกอบรม ที่คณะกรรมการกำหนด แล้วเสนอให้คณะผู้อนุมัติตามข้อ ๑๐ พิจารณาอนุมัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อบังคับนี้และ มคอ.๑ สาขานั้น

(๒) จัดให้มีการประเมินและการสอบผู้รับการฝึกอบรมหรือผ่านการฝึกอบรมจากองค์กรและหลักสูตรฝึกอบรมที่ได้รับการรับรองตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้ รวมทั้งตามเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดใน มคอ.๑ สาขานั้น และตามที่คณะกรรมการกำหนดเพิ่มเติม เพื่อเสนอให้คณะผู้อนุมัติพิจารณาอนุมัติให้หรือต่ออายุประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะ

ข้อ ๑๒ ในการดำเนินการตามข้อ ๑๑ สพฉ. อาจมอบหมายให้หน่วยงานหรือองค์กรอื่น ทำหน้าที่เป็นหน่วยจัดการสำหรับการดำเนินการตามข้อ ๑๐ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการก็ได้ โดยหน่วยงานหรือองค์กรที่จะรับมอบหมายดังกล่าวต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) การดำเนินการสำหรับสาขาที่เทียบเท่าระดับหนึ่ง ระดับสอง และระดับสามตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ หน่วยงานหรือองค์กรที่จะได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นหน่วยจัดการ ต้องมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

ก. สถาบันฝึกอบรมความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขาเวชศาสตร์ฉุกเฉิน ที่ได้รับการรับรองจากแพทยสภา

ข. องค์กรฝึกอบรมที่ดำเนินการหลักสูตรฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการสาขาเทียบเท่าระดับหกตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติขึ้นไป ซึ่งได้รับการรับรองแล้วตามข้อบังคับนี้

ค. หน่วยปฏิบัติการอำนวยการระดับสูงขึ้นไปที่มีวุฒิแพทย์ฉุกเฉินปฏิบัติงานเต็มเวลาตั้งแต่สามคนขึ้นไปและได้รับการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินแล้ว

ง. สถานพยาบาลที่มีวุฒิแพทย์ฉุกเฉินปฏิบัติงานเต็มเวลาตั้งแต่สามคนขึ้นไปและได้รับการรับรองคุณภาพสถานพยาบาลเฉพาะระบบเวชกรรมฉุกเฉินแล้ว

(๒) การดำเนินการสำหรับสาขาที่เทียบเท่าระดับหนึ่งตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ หน่วยงานหรือองค์กรที่จะได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นหน่วยจัดการ ต้องมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

ก. สถาบันฝึกอบรมการพยาบาลเฉพาะทางสาขาการพยาบาลเวชปฏิบัติฉุกเฉินที่ได้รับการรับรองจากสภาการพยาบาล

ข. องค์กรฝึกอบรมที่ดำเนินการหลักสูตรฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการสาขาเทียบเท่าระดับสี่ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติขึ้นไป ซึ่งได้รับการรับรองแล้วตามข้อบังคับนี้

ค. หน่วยปฏิบัติการอำนวยการระดับสูงขึ้นไปที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินแล้ว

หมวด ๒

การรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ

ข้อ ๑๓ ให้คณะกรรมการใช้ มคอ.๑ เป็นแนวทางในการตรวจรับรองหลักสูตรฝึกอบรมแต่ละสาขา ตลอดจนการมอบหมายหน่วยงานหรือองค์กรตามข้อ ๑๒ ให้เป็นหน่วยจัดการ

ให้หน่วยปฏิบัติการ สถานพยาบาล องค์กรการศึกษา หรือหน่วยงานหรือองค์กรอื่น ที่ได้รับการอนุมัติจากคณะผู้อนุมัติให้เป็นองค์กรฝึกอบรมโดยมีลักษณะตามที่กำหนดในผนวก ข. และผู้เกี่ยวข้องอื่นใช้ มคอ.๑ ในการจัดทำ พัฒนา หรือปรับปรุง และดำเนินการแผนงานและหลักสูตรฝึกอบรม (มคอ.๒) ตลอดจนพัฒนาคุณภาพการจัดการฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการสาขาที่ดำเนินการหรือประสงค์จะดำเนินการฝึกอบรม

ให้คณะผู้อนุมัติใช้ มคอ.๑ แต่ละสาขาเป็นหลักเกณฑ์ในการอนุมัติให้องค์กรฝึกอบรมดำเนินการหลักสูตรฝึกอบรมสาขานั้นได้

ในกรณีมีการดำเนินการฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการสาขาใดรวมอยู่ในหลักสูตรการศึกษาขององค์การศึกษาตามวรรคสาม ให้มีการตรวจหรือพิจารณารับรองหรืออนุมัติตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการสาขานั้นเท่านั้น

ข้อ ๑๔ หลักสูตรฝึกอบรมสาขาใด ซึ่งคณะผู้อนุมัติจะอนุมัติให้องค์กรฝึกอบรมเปิดฝึกอบรมได้ จะต้องเป็นหลักสูตรการฝึกอบรมที่มีมาตรฐานไม่ต่ำกว่า มคอ.๑ สาขานั้น

เมื่อหลักสูตรฝึกอบรมได้รับอนุมัติให้ดำเนินการได้ตามวรรคหนึ่ง และได้แจ้งหลักสูตรฝึกอบรมดังกล่าวต่อ สพผ. แล้ว จึงจะเปิดการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมดังกล่าวได้

ให้เป็นหน้าที่ของ สพผ. ที่จะต้องตรวจสอบหลักสูตรฝึกอบรมภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งตามวรรคสอง แล้วเสนอต่อคณะกรรมการว่าเป็นไปตาม มคอ.๑ หรือไม่ ในกรณีที่เห็นว่าไม่เป็นไปตามมาตรฐาน ให้คณะกรรมการสั่งให้องค์กรฝึกอบรมแก้ไขปรับปรุงหลักสูตรดังกล่าวให้เป็นไปตามมาตรฐานภายในระยะเวลาที่กำหนด และในกรณีจำเป็นเพื่อป้องกันความเสียหาย คณะกรรมการจะสั่งให้องค์กรฝึกอบรมระงับการดำเนินการตามหลักสูตรนั้นไว้ก่อนก็ได้

ข้อ ๑๕ ในการตรวจสอบหรือพิจารณารับรองหลักสูตรของคณะกรรมการตามข้อ ๑๓ ให้คณะกรรมการหรือบุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งหรือมอบหมายจากคณะกรรมการ มีหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินการจัดการฝึกอบรมขององค์กรฝึกอบรม

ในการตรวจสอบการดำเนินการจัดการฝึกอบรมตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการหรือบุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งหรือมอบหมายจากคณะกรรมการ มีหน้าที่เข้าไปในองค์กรฝึกอบรมหรือสถานที่ใด ซึ่งมีการจัดการฝึกอบรมในระหว่างเวลาทำการ รวมทั้งขอให้ผู้เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าองค์กรฝึกอบรมไม่จัดการฝึกอบรมให้เป็นไปตามหลักสูตรฝึกอบรมที่ได้แจ้งตามข้อ ๑๔ วรรคสอง ให้คณะกรรมการแจ้งให้องค์กรฝึกอบรมนั้นแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด หากองค์กรฝึกอบรมไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้คณะกรรมการพิจารณาสั่งการให้องค์กรฝึกอบรมหยุดการดำเนินการ หรือดำเนินการอื่นใดอันจำเป็นต่อไป ในกรณีที่เห็นสมควรจะสั่งไม่รับรองมาตรฐานการฝึกอบรมของหลักสูตรฝึกอบรมนั้นก็ได้ แต่การไม่รับรองมาตรฐานดังกล่าวไม่กระทบผู้สำเร็จการฝึกอบรมไปก่อนแล้ว

การไม่รับรองหลักสูตรฝึกอบรมใดตามวรรคสอง ให้ สพด. แจ้งแก่ผู้เกี่ยวข้องเพื่อทราบและประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป และให้หน่วยจัดการที่มีหน้าที่รับผิดชอบนั้นดำเนินการจัดให้ผู้เริ่มเข้ารับการฝึกอบรมอยู่ในหลักสูตรดังกล่าวก่อนวันที่สั่งไม่รับรองมาตรฐานดังกล่าวได้รับการฝึกอบรมจากหลักสูตรฝึกอบรมสาขาเดียวกันขององค์กรฝึกอบรมอื่นให้ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ใน มคอ.๑ สาขานั้น โดยความเห็นชอบของคณะผู้อนุมัติหลักสูตรฝึกอบรมดังกล่าว

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้ตรวจสอบ และการตรวจสอบการดำเนินการจัดการฝึกอบรมขององค์กรฝึกอบรมตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ข้อ ๑๖ องค์กรฝึกอบรมอาจจัดให้มีการเรียนการสอนการฝึกปฏิบัติงานนอกสถานที่ตั้งขององค์กรฝึกอบรมได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ใน มคอ.๑ สาขานั้น หรือตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

การจัดให้มีสถานที่ตั้งขององค์กรฝึกอบรมมากกว่าหนึ่งแห่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด และแจ้งให้ สพด. ทราบ

การจัดการเรียนการสอนนอกสถานที่ตั้งตามวรรคหนึ่งให้หมายความรวมถึงการฝึกอบรมที่องค์กรภาคี การจัดตั้งศูนย์บริการในการเรียนการสอน หรือการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดที่เป็นการจัดให้มีการเรียนการสอนการฝึกปฏิบัติงานนอกสถานที่ตั้งขององค์กรฝึกอบรมด้วย

องค์กรฝึกอบรมอาจจัดการฝึกอบรมโดยผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรือโดยวิธีอื่นได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดใน มคอ.๑ หรือโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่ผลการตรวจสอบตามข้อ ๑๕ ปรากฏว่าการจัดการฝึกอบรมในหลักสูตรฝึกอบรมใดในองค์กรฝึกอบรมเป็นไปตามที่ได้แจ้งไว้ตามข้อ ๑๔ วรรคสอง ให้คณะกรรมการประกาศรับรองหลักสูตรฝึกอบรมดังกล่าว ซึ่งต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนที่ผู้เรียนรุ่นแรกจะสำเร็จการฝึกอบรมในหลักสูตรนั้น เว้นแต่หลักสูตรฝึกอบรมตั้งแต่ระดับ ๓ ลงไปอาจดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้แจ้งไว้ตามข้อ ๑๔ วรรคสอง ก็ได้

เมื่อคณะกรรมการได้ให้การรับรองหลักสูตรฝึกอบรมตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ สพด. ดำเนินการให้ประกาศนียบัตรสาขานั้นได้รับการรับรองคุณวุฒีน้อยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนและกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น รวมทั้งแจ้งเรื่องดังกล่าว

ต่อองค์กรที่เกี่ยวข้องเพื่อทราบ รวมทั้งเผยแพร่แผนงานและหลักสูตรฝึกอบรมขององค์กรฝึกอบรมที่ดำเนินการได้มาตรฐานให้ประชาชนสามารถตรวจสอบได้ตลอดเวลา

ในการตรวจประเมินเพื่อการรับรองหลักสูตรฝึกอบรม อาจประเมินโดยหน่วยงานต่างประเทศที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง หรืออาจประเมินโดยหน่วยงานของรัฐ หน่วยงานภาคเอกชน หรือหน่วยงานในต่างประเทศที่คณะกรรมการประกาศกำหนดก็ได้

องค์กรฝึกอบรมอาจเสนอให้คณะกรรมการ ให้ความเห็นชอบให้หน่วยงานอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ตามวรรคสามทำหน้าที่ตรวจประเมินเพื่อการรับรองหลักสูตรฝึกอบรมนั้นก็ได้

ข้อ ๑๘ ให้การรับรองหลักสูตรฝึกอบรมแต่ละสาขาตามข้อ ๑๗ มีอายุตามที่กำหนดไว้ใน มคอ.๑ สาขานั้นแต่ไม่เกินกว่าอายุของประกาศนียบัตรสาขานั้น โดยนับแต่วันที่ยังคงหลักสูตรฝึกอบรมได้รับอนุมัติให้ดำเนินการหลักสูตรนั้นตามข้อ ๑๔ วรรคสอง และให้ต่ออายุได้โดยต้องมีการปรับปรุงให้เป็นไปตาม มคอ.๑ สาขานั้นฉบับที่มีผลใช้บังคับอยู่ในวันที่หลักสูตรฝึกอบรมดังกล่าวหมดอายุลง และได้ดำเนินการโดยอนุโลมตามข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ และข้อ ๑๗ แล้ว

ให้คณะกรรมการ คณะผู้อนุมัติ หน่วยจัดการ หน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานหรือองค์กรที่กำกับดูแลองค์กรฝึกอบรม มีหน้าที่กำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลการจัดฝึกอบรม เพื่อให้ได้มาตรฐานและมีคุณภาพตาม มคอ.๑ และหลักสูตรฝึกอบรมที่แจ้งตามข้อ ๑๔ วรรคสอง รวมทั้งจัดให้มีการประเมินการประกันคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรม แผนงานฝึกอบรม และการจัดการเรียนการสอน ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด เพื่อนำไปสู่การพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรฝึกอบรมที่อยู่ในความรับผิดชอบนั้นอย่างต่อเนื่อง และต่ออายุการรับรองดังกล่าว

ข้อ ๑๙ การขอเป็นองค์กรฝึกอบรมและการขออนุมัติดำเนินการหลักสูตรฝึกอบรม ให้ยื่นคำขอตามแบบและวิธีการที่ สพฉ. กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ให้ สพฉ. เรียกเก็บค่าดำเนินการอนุมัติและการรับรองหลักสูตรฝึกอบรมตามหมวดนี้ จากองค์กรฝึกอบรมได้ตามอัตราที่เลขาธิการประกาศกำหนด แต่ไม่เกินห้าหมื่นบาทต่อครั้ง

องค์กรฝึกอบรมที่ได้รับการรับรองมาตรฐานตามข้อ ๑๗ แล้ว มีสิทธิได้รับการสนับสนุน การปฏิบัติงานด้านการศึกษา การฝึกอบรม การค้นคว้า และการวิจัยเกี่ยวกับการประเมิน การจัดการ การบำบัดรักษาผู้ป่วยฉุกเฉิน และการป้องกันการเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นฉุกเฉิน จากกองทุนการแพทย์ฉุกเฉิน ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ กพฉ.กำหนด โดยคำนึงถึงการปฏิบัติการฉุกเฉินในเขตพื้นที่หรือภูมิภาคที่ไม่มีผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ หรือสถานพยาบาลเพียงพอประกอบด้วย

หมวด ๓

การให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม

ข้อ ๒๐ ให้ออกประกาศนียบัตรสาขาต่าง ๆ ในด้านและระดับคุณวุฒิตามผนวก ก. ให้แก่ผู้มีคุณสมบัติตามข้อ ๒๑ หรือข้อ ๒๒ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๑ ผู้ขอรับประกาศนียบัตรตามข้อ ๒๐ ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้มีความรู้ ทักษะ และเจตคติในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินสาขานั้น โดยได้รับการฝึกอบรมจากองค์กรฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมสาขานั้นที่คณะกรรมการรับรองแล้ว ตามข้อ ๑๗ รวมทั้งผ่านการทดสอบและการประเมินทักษะ ประสบการณ์ ผลการปฏิบัติงาน และความสามารถเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินโดยได้รับหนังสือรับรองความสามารถจาก วทท. หรือองค์กรอื่น ที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ ตามที่กำหนดไว้ใน มคอ.๑ สาขานั้น

(๒) มีคุณสมบัติอื่นและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ใน มคอ.๑ สาขานั้น

ข้อ ๒๒ นอกจากตามข้อ ๒๑ อาจออกประกาศนียบัตรสาขาหนึ่งสาขาใด โดยอาจยกเว้น การฝึกอบรม การสอบ หรือการประเมินผลการปฏิบัติงานหรือประสบการณ์ส่วนหนึ่งส่วนใดตามที่ กำหนดใน มคอ.๑ สาขานั้นได้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ให้แก่บุคคลที่มีคุณสมบัติ อย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินในสาขานั้นเป็นประจำ อย่างต่อเนื่องมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการให้เป็นผู้ร่าง มคอ.๑ สาขานั้นเป็นครั้งแรก

(๒) เป็นผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรหรือที่เรียกชื่ออย่างอื่นในทำนองเดียวกัน ในสาขานั้นหรือสาขาใกล้เคียงที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่น จากองค์กรฝึกอบรมในประเทศหรือต่างประเทศ ตามหลักสูตรฝึกอบรมที่คณะกรรมการรับรอง โดยต้องมีการฝึกอบรมและการประเมินผลในหลักสูตร ฝึกอบรมดังกล่าวอย่างน้อยเทียบเท่าที่กำหนดไว้ใน มคอ.๑ สาขานั้น

(๓) เป็นผู้ปฏิบัติการซึ่งมีคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์ คุณวุฒิวิชาชีพ หรือคุณวุฒิการศึกษา สาขาหนึ่งสาขาใดในระดับคุณวุฒิใดหรือด้านใด ให้ได้รับประกาศนียบัตรต่างด้านหรือต่างสาขาในระดับ คุณวุฒิเดียวกันหรือต่ำกว่าได้ โดยต้องผ่านการฝึกอบรม การสอบ หรือการประเมินผลการปฏิบัติงาน หรือประสบการณ์บางส่วนในสาขาที่ขอรับประกาศนียบัตรนั้นเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมการกำหนด

(๔) เป็นผู้ปฏิบัติการซึ่งมีคุณสมบัติบังคับก่อนในระดับคุณวุฒินั้นอย่างครบถ้วน และมี ประสบการณ์ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินในสาขานั้นเป็นประจำอย่างต่อเนื่องหลังวันที่มี คุณสมบัติบังคับก่อนครบถ้วน โดยต้องเพิ่มการฝึกอบรม การสอบ การประเมินผล และการปฏิบัติงาน หรือประสบการณ์บางส่วน รวมทั้งได้รับหนังสือรับรองความสามารถอย่างน้อยเทียบเท่ากับตามที่ กำหนดใน มคอ.๑ สาขานั้น

(๕) เป็นบุคคลซึ่งมีคุณวุฒิอื่นทางการศึกษาหรือวิชาชีพในระดับคุณวุฒิใดตามกรอบคุณวุฒิ แห่งชาติ ให้ได้รับประกาศนียบัตรสาขาหนึ่งสาขาใดในระดับคุณวุฒิเดียวกันหรือต่ำกว่าได้ โดยต้องมี เกณฑ์การเทียบโอนความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน รวมทั้ง ผ่านการฝึกอบรม การสอบ การประเมินผลการปฏิบัติงานหรือประสบการณ์ หรือได้รับหนังสือรับรอง

ความสามารถบางส่วนในสาขาที่ขอรับประกาศนียบัตรนั้นเพิ่มเติมตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรฝึกอบรมขององค์กรฝึกอบรมนั้นโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ผู้ปฏิบัติการกลุ่มวิชาชีพตามข้อ ๗ก. ถือว่าเป็นบุคคลที่ได้รับประกาศนียบัตรตามที่กฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉินกำหนดด้วย

ข้อ ๒๓ ประกาศนียบัตรแต่ละสาขามีอายุตามระดับที่เทียบเท่าระดับในรอบคุณวุฒิแห่งชาติดังต่อไปนี้

(๑) เทียบเท่ารอบคุณวุฒิแห่งชาติ ระดับ ๑ ระดับ ๒ และระดับ ๓ มีอายุสามปี

(๒) เทียบเท่ารอบคุณวุฒิแห่งชาติ ระดับ ๔ และระดับ ๕ มีอายุสี่ปี

(๓) เทียบเท่ารอบคุณวุฒิแห่งชาติ ระดับ ๖ ขึ้นไป มีอายุห้าปี

ทั้งนี้ ให้ต่ออายุได้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดใน มคอ.๑ สาขานั้น

ข้อ ๒๔ ให้ใช้แบบประกาศนียบัตรตามแบบที่ กพฉ. กำหนด ทั้งนี้ อาจออกเป็นประกาศนียบัตรอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

เมื่อมีการออก ต่ออายุ หรือเพิกถอนประกาศนียบัตรตามข้อบังคับนี้แล้ว ให้ สพฉ. จัดให้มีข้อมูลผู้ปฏิบัติการตามด้าน กลุ่ม และสาขานั้น โดยต้องให้สามารถตรวจสอบสถานภาพของผู้ปฏิบัติการทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นการสาธารณะ ทั้งนี้ ให้ถือปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการและกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลด้วย

ข้อ ๒๕ วิธีการสมัครเข้ารับการฝึกอบรม การขอรับ การออก การต่ออายุ และวิธีการอื่นใดที่เกี่ยวกับประกาศนียบัตร ให้เป็นไปตามที่ สพฉ. กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ให้ สพฉ. เรียกเก็บค่าดำเนินการจากผู้ขอรับประกาศนียบัตรได้ตามอัตราที่เลขาธิการประกาศกำหนด แต่ไม่เกินห้าพันบาทต่อครั้ง

ข้อ ๒๖ ให้มีเครื่องหมายวิทยฐานะประกอบด้วยเครื่องแต่งกาย อภิไธย และสัญลักษณ์วิทยฐานะตามผนวก ค. และที่ กพฉ. กำหนดเพิ่มเติม สำหรับผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรมและได้รับประกาศนียบัตรตามข้อบังคับนี้

ให้ผู้ปฏิบัติการมีสิทธิใช้เครื่องหมายวิทยฐานะตามวรรคหนึ่งตามสาขาที่ตนได้รับประกาศนียบัตร และตามที่กำหนดไว้ใน มคอ.๑ สาขานั้น

ข้อ ๒๗ เครื่องหมายวิทยฐานะตามข้อ ๒๖ ชนิดใดจะต้องใช้ในโอกาสใด ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ สพฉ. หรือหน่วยปฏิบัติการกำหนด

เพื่อประโยชน์ในการฝึก การปฏิบัติงานภาคสนาม หรือการปฏิบัติงานอื่นทางการแพทย์ฉุกเฉิน ให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ หน่วยปฏิบัติการจะกำหนดเครื่องแต่งกายผู้ปฏิบัติการตามความจำเป็นก็ได้

หมวด ๔

คณะกรรมการฉุกเฉินการแพทย์ การควบคุมดูแล และการดำเนินการ

ข้อ ๒๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการฉุกเฉินการแพทย์” ประกอบด้วย

(๑) กรรมการการแพทย์ฉุกเฉินที่เป็นแพทย์ผู้มีความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขาเวชศาสตร์ฉุกเฉิน ผู้แทนสภาการพยาบาล และผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมาย

(๒) หัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย ผู้อำนวยการศูนย์สรรหาและเลือกสรร สำนักงาน ก.พ. ประธานวิทยาลัยแพทย์ฉุกเฉินแห่งประเทศไทย และนายกสมาคมพยาบาลฉุกเฉินประเทศไทย

(๓) ผู้ทรงคุณวุฒิที่ กพฉ. แต่งตั้งจากบุคคล ดังต่อไปนี้

ก. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรฝึกอบรมขององค์กรฝึกอบรมที่ได้รับการรับรองจำนวนสองคน

ข. ผู้บริหารการแพทย์ฉุกเฉินของหน่วยปฏิบัติการแต่ละประเภท ประเภทละหนึ่งคน

ค. ผู้ปฏิบัติการตามข้อ ๖ ด้านละหนึ่งคน

ให้เลขาธิการเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ และให้เลขาธิการแต่งตั้งพนักงานระดับผู้ช่วยเลขาธิการหรือผู้เชี่ยวชาญพิเศษขึ้นไปคนหนึ่งเป็นรองเลขานุการ และแต่งตั้งพนักงานตั้งแต่ผู้อำนวยการสำนักขึ้นไปเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ให้ กพฉ. แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาคณะหนึ่งเพื่อการสรรหาบุคคลเพื่อเสนอ กพฉ. ให้แต่งตั้งเป็นอนุกรรมการตาม (๓) และให้นำความตามมาตรา ๘ และมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่งและการพ้นตำแหน่งของอนุกรรมการตาม (๓) โดยอนุโลม

ให้อนุกรรมการตามวรรคหนึ่งเลือกกันเองให้อนุกรรมการคนหนึ่งเป็นประธาน โดยให้อนุกรรมการที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นประธานชั่วคราวของที่ประชุมเพื่อดำเนินการเลือกประธาน ในกรณีที่ประธานชั่วคราวได้รับเสนอชื่อให้เป็นประธาน ให้อนุกรรมการที่มีอาวุโสรองลงมาทำหน้าที่ประธานชั่วคราวของที่ประชุม

ข้อ ๒๙ คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดคุณสมบัติ ลักษณะ และประเภทของบุคคล องค์กรการศึกษา องค์กรฝึกอบรม หน่วยปฏิบัติการ สถานพยาบาล และหน่วยงานหรือองค์กรอื่น ที่เป็นผู้จัดทำ มคอ.๑ หรือที่มีหน้าที่รับรองความสามารถของผู้ปฏิบัติการตาม มคอ.๑

(๒) พิจารณากลับกรอกร่าง มคอ.๑ สาขาต่าง ๆ ก่อนเสนอให้ กพฉ. ประกาศกำหนด

(๓) พิจารณากลับกรอกร่างมาตรฐานกำหนดตำแหน่งของผู้ปฏิบัติการก่อนเสนอให้ กพด. ประกาศกำหนด เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉินให้มีมาตรฐานที่สอดคล้องกัน สามารถพัฒนาาร่วมกัน หรือการสับเปลี่ยนบุคลากรระหว่างหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ ด้วยกันได้ โดยให้สอดคล้องกับ

- ก. กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
- ข. กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน
- ค. กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๔) กลับกรอกร่างแนวทางต่าง ๆ เกี่ยวกับการฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ รวมทั้งการกำหนดด้าน กลุ่ม สาขา คุณสมบัติ และเงื่อนไขในการเข้ารับการฝึกอบรมให้เป็นเอกภาพเชิงนโยบายและมาตรฐาน การปฏิบัติการฉุกเฉิน ก่อนเสนอต่อ กพด. รวมทั้งกำหนดวิธีการการรับรองมาตรฐานและคุณภาพของ หลักสูตรฝึกอบรมในองค์กรฝึกอบรม

(๕) ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการพัฒนาระบบคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์ การจัดทำ มาตรฐานฉุกเฉินการแพทย์ การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน การเผยแพร่และการใช้ระบบ คุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์ และการจัดให้มีการฝึกอบรมตามมาตรฐานฉุกเฉินการแพทย์ รวมทั้งร่วมกับ สพด. ในการจัดทำแผนการดำเนินงานและรายงานผลการดำเนินงานเกี่ยวกับผู้ปฏิบัติการ เสนอต่อ กพด. อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๖) แต่งตั้งคณะทำงานหรือที่ปรึกษา หรือมอบหมายหน่วยจัดการให้ปฏิบัติหน้าที่ ตามข้อบังคับนี้หรือตามที่คณะอนุกรรมการมอบหมาย

(๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้หรือกฎหมายอื่นหรือตามที่ กพด. มอบหมาย

ข้อ ๓๐ ผู้ใดได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจ หลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการกระทำหรืองดเว้นการกระทำตามข้อบังคับนี้ ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะอนุกรรมการ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการอุทธรณ์ เว้นแต่เป็นการกระทำของ คณะอนุกรรมการ หรือ กพด. ให้อุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

ข้อ ๓๑ ให้ สพด. สนับสนุนด้านการเงิน งานธุรการ ระบบและอุปกรณ์ดิจิทัล สถานที่ และอำนวยความสะดวกอื่นในการดำเนินการจัดให้มีการประเมินและออกหนังสือรับรองความสามารถ ทางฉุกเฉินการแพทย์ รวมทั้งการรับรององค์กรฝึกอบรมและการดำเนินการพัฒนาผู้ปฏิบัติการด้านการวัด และประเมินผลทางฉุกเฉินการแพทย์ขององค์กรที่จัดการฝึกอบรม ให้สอดคล้องกับมาตรฐาน ที่กำหนด และการทำหน้าที่อื่นตามข้อบังคับนี้ ให้แก่ วท. รวมทั้งหน่วยงานหรือองค์กรอื่นที่ได้รับ การกำหนดให้มีหน้าที่และอำนาจในการดำเนินการต่าง ๆ ตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้ด้วย

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๒ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด ประกาศ คำสั่ง หรือการใดที่อ้างถึง คณะอนุกรรมการรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ และการให้ ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม หรือ อสป. ให้ถือว่าระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด ประกาศ คำสั่ง หรือการนั้น อ้างถึงคณะอนุกรรมการฉุกเฉิน การแพทย์ตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๓๓ บรรดากฎและคำสั่งใดที่ออกตามข้อบังคับและประกาศที่ยกเลิกแล้วในข้อ ๓ ซึ่งยังใช้บังคับอยู่ในวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้กฎและคำสั่งดังกล่าวบังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ จนกว่าจะมีกฎหรือคำสั่งที่ออกตามข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ

ข้อ ๓๔ สาขาใดที่เคยมีหลักสูตรและมีการจัดการศึกษาหรือฝึกอบรมอยู่แล้วก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ สพด. ดำเนินการจัดทำร่าง มคอ.๑ ของสาขานั้นให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ เสนอผ่านคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาก่อนการเสนอให้ กพด. ประกาศกำหนดให้มีผลใช้บังคับ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ

ให้องค์กรการศึกษาหรือฝึกอบรมซึ่งได้แจ้งหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ ดังกล่าวต่อ สพด. และมีผู้เข้ารับการศึกษหรือฝึกอบรมสาขาใดอยู่แล้วก่อนวันที่ มคอ.๑ สาขานั้น มีผลใช้บังคับดำเนินการต่อไปตามเดิม โดยต้องปรับปรุงให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้และ มคอ.๑ สาขานั้นจนกระทั่งได้รับการประกาศรับรองหลักสูตรฝึกอบรมขององค์กรฝึกอบรมดังกล่าวตามข้อ ๑๗ ภายในสองปีนับแต่วันที่ มคอ.๑ สาขานั้นมีผลใช้บังคับ และหากปรับปรุงไม่แล้วเสร็จตามกำหนด ดังกล่าวให้ระงับการรับผู้ปฏิบัติการเข้าฝึกอบรมใหม่ในสาขานั้นไว้ก่อนจนกว่าจะปรับปรุงแล้วเสร็จ

ให้ผู้ผ่านหรือเข้ารับการศึกษหรือฝึกอบรมเพื่อขอรับประกาศนียบัตรจากองค์กรการศึกษา หรือองค์กรฝึกอบรมที่ดำเนินการหลักสูตรอยู่ตามวรรคสอง ได้รับประกาศนียบัตรตามประเภทหรือระดับนั้น และให้ถือปฏิบัติตามเดิมไปก่อนจนกว่าองค์กรการศึกษาหรือองค์กรฝึกอบรมนั้น จะได้ดำเนินการตามที่กำหนดในวรรคสอง

ให้ผู้ปฏิบัติการที่ได้รับประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะประเภท ระดับ และสาขาใด ซึ่งยังไม่หมดอายุก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ รวมทั้งผู้ปฏิบัติการที่ได้รับประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะตามวรรคสาม ใช้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะสาขานั้นต่อไป ได้แต่ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ มคอ. ๑ สาขานั้นมีผลใช้บังคับ หรือจนกระทั่งหมดอายุ

ข้อ ๓๕ ให้ผู้ปฏิบัติการซึ่งเป็นอาจารย์หรือครูในองค์กรการศึกษาหรือองค์กรฝึกอบรม ที่ดำเนินการหลักสูตรในการผลิตผู้ปฏิบัติการตามข้อบังคับและประกาศที่ยกเลิกแล้วในข้อ ๓ อยู่ก่อนวันที่ มคอ.๑ สาขานั้นมีผลใช้บังคับ และคณะอนุกรรมการพิจารณาแล้วเห็นชอบให้เทียบเท่า

สาขาใดตามข้อบังคับนี้ ให้ผู้นั้นได้รับประกาศนียบัตรอาจารย์ฝึกอบรมหรือครูช่วยฝึกสาขานั้น โดยให้เริ่มนับอายุประกาศนียบัตรตามสาขาดังกล่าวตั้งแต่วันที่ มคธ.๑ สาขานั้นมีผลใช้บังคับเป็นต้นไป

ให้องค์กรฝึกอบรมที่ผู้ปฏิบัติการตามวรรคหนึ่งสังกัดอยู่ ส่งรายชื่ออาจารย์หรือครูพร้อมทั้งหลักฐานแสดงคุณวุฒิของบุคคลดังกล่าวให้ สพด. ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ มคธ.๑ สาขานั้นมีผลใช้บังคับ เพื่อเสนอต่อคณะผู้อนุมัติให้ประกาศนียบัตรอาจารย์ฝึกอบรมหรือครูช่วยฝึกสาขาดังกล่าว

ข้อ ๓๖ ในวาระเริ่มแรก ยังไม่ให้นำความตามข้อ ๒๘ (๓) รวมทั้งข้อ ๒๘ วรรคสามและวรรคสี่ มาใช้บังคับ และให้คณะกรรมการประกอบด้วยอนุกรรมการตามข้อ ๒๘ (๑) และ (๒) แห่งข้อบังคับนี้ และอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามข้อ ๕ (๔) แห่งข้อบังคับ คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วยการรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรม ผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งยังคงปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ และให้ปฏิบัติหน้าที่อนุกรรมการต่อไปจนกว่าจะครบกำหนดวาระของอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับการแต่งตั้งดังกล่าว และการปฏิบัติหน้าที่อนุกรรมการของอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว ไม่ถือว่าเป็นวาระการดำรงตำแหน่งตามข้อ ๒๘ วรรคสาม

ทั้งนี้ ให้ดำเนินการเลือกผู้ปฏิบัติการเพื่อแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการตามข้อ ๒๘ (๓) ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันก่อนวันที่อนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งจะครบวาระ

ข้อ ๓๗ ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้ได้ หรือมีความจำเป็นต้องปฏิบัตินอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ให้คณะอนุกรรมการเสนอ กพด. เพื่อพิจารณาวินิจฉัยและให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๓

เรืออากาศเอก อัจฉริยะ แพ่งมา

เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

กรรมการและเลขานุการกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

ผนวก ก. แนบท้ายข้อบังคับคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วย การกำหนดผู้ปฏิบัติการ การรับรององค์กร และหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะ

แก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม พ.ศ. ๒๕๖๓

“กำหนดสาขาและผลลัพธ์การเรียนรู้เทียบระดับคุณวุฒิตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติของผู้ปฏิบัติการ”

๑. ผู้ปฏิบัติงานด้านปฏิบัติการฉุกเฉิน ตามข้อ ๖(๑) ประกอบด้วย

ก. กลุ่มวิชาชีพ ตามข้อ ๗ก ได้แก่ ผู้ประกอบวิชาชีพสาขาต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ประกอบโรคศิลปะสาขากุณการแพทย์

(๒) พยาบาลผู้ผ่านหลักสูตรฝึกอบรมการพยาบาลเฉพาะทาง สาขาการพยาบาลเวชปฏิบัติฉุกเฉิน หรือสาขาอื่นซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินตามที่ กพฉ. กำหนดเพิ่มเติม

(๓) พยาบาลผู้ได้รับหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรเกี่ยวกับความรู้หรือความชำนาญเฉพาะทาง สาขาการพยาบาลเวชปฏิบัติฉุกเฉิน หรือสาขาอื่นซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินตามที่ กพฉ. กำหนดเพิ่มเติม

(๔) ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่ได้รับหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขาเวชศาสตร์ฉุกเฉิน หรือสาขาอื่นซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินตามที่ กพฉ. กำหนดเพิ่มเติม

ข. กลุ่มช่วยฉุกเฉินการแพทย์ ตามข้อ ๗ข อาจมีสาขาได้ โดยกำหนดให้ผู้จะรับประกาศนียบัตรสาขานั้นต้องมีผลลัพธ์การเรียนรู้ไม่ต่ำกว่าระดับตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

(๑) ระดับ ๑ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ อาจมีสาขาได้ดังนี้

- สาขาอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์
- สาขาอาสาสมัครขับรถฉุกเฉินการแพทย์ขั้นต้น

(๒) ระดับ ๒ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ อาจมีสาขาได้ดังนี้

- สาขาพนักงานฉุกเฉินการแพทย์
- สาขาพนักงานปฏิบัติการพาหนะฉุกเฉินการแพทย์ภาคพื้น

(๓) ระดับ ๓ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ อาจมีสาขาได้ดังนี้

- สาขาพนักงานรับแจ้งการเจ็บป่วยฉุกเฉิน
- สาขาพนักงานฉุกเฉินการแพทย์สำหรับภาวะการณพิเศษ

(๔) ระดับ ๔ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ อาจมีสาขาได้ดังนี้

- สาขาเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์

(๕) ระดับ ๕ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ อาจมีสาขาได้ดังนี้

- สาขาเจ้าพนักงานประสานฉุกเฉินการแพทย์
- สาขาผู้ช่วยบริหารฉุกเฉินการแพทย์หน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับพื้นฐาน
- สาขาเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ผดุงชีวิตขั้นสูง

- สาขาเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์สำหรับภาวะการณพิเศษ
 - (๖) ระดับ ๖ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ อาจมีสาขาได้ดังนี้
 - สาขานักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์
 - สาขานักบินอากาศยานฉุกเฉินการแพทย์
 - สาขาผู้บริหารการแพทย์ฉุกเฉินหน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับพื้นฐาน
 - สาขาผู้ช่วยบริหารการแพทย์ฉุกเฉินหน่วยปฏิบัติการอำนวยการระดับพื้นฐาน
 - (๗) ระดับ ๗ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ อาจมีสาขาได้ดังนี้
 - สาขานักจ่ายงานฉุกเฉินการแพทย์
 - สาขานักฉุกเฉินการแพทย์วิกฤต
 - สาขานักฉุกเฉินการแพทย์กุมาร
 - สาขานักฉุกเฉินการแพทย์ทางอากาศ
 - สาขานักฉุกเฉินการแพทย์ทางทะเล
 - สาขานักฉุกเฉินการแพทย์วัตถุอันตรายและพิษวิทยา
 - สาขานักฉุกเฉินการแพทย์สำหรับภาวะการณพิเศษ
 - สาขาผู้บริหารการแพทย์ฉุกเฉินหน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับสูง
 - สาขาผู้ช่วยบริหารการแพทย์ฉุกเฉินหน่วยปฏิบัติการอำนวยการระดับสูง
 - สาขาแพทย์อำนวยการปฏิบัติการฉุกเฉิน
 - (๘) ระดับ ๘ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ อาจมีสาขาได้ดังนี้
 - สาขาผู้กำกับการฉุกเฉินการแพทย์
 - สาขาผู้บริหารการแพทย์ฉุกเฉินหน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับเฉพาะทาง
 - สาขาผู้บริหารการแพทย์ฉุกเฉินหน่วยปฏิบัติการอำนวยการระดับสูง
๒. ผู้ปฏิบัติงานด้านวิชาการ ตามข้อ ๖(๒) ประกอบด้วย
- ก. กลุ่มวิชาชีพ ตามข้อ ๗ก ได้แก่ ผู้ประกอบวิชาชีพสาขาต่าง ๆ ดังต่อไปนี้
- (๑) พยาบาลผู้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับความรู้หรือความชำนาญเฉพาะทาง สาขาการพยาบาลเวชปฏิบัติฉุกเฉิน
 - (๒) พยาบาลผู้รับการฝึกอบรมเพื่อหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรเกี่ยวกับความรู้หรือความชำนาญเฉพาะทางการพยาบาลเวชปฏิบัติฉุกเฉิน
 - (๓) แพทย์ผู้รับการฝึกอบรมความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขาเวชศาสตร์ฉุกเฉิน
 - (๔) อาจารย์ประจำหลักสูตรฝึกอบรม สำหรับผู้รับการฝึกอบรมตาม (๑) (๒) และ (๓)
 - (๕) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรฝึกอบรม สำหรับผู้รับการฝึกอบรมตาม (๑) (๒) และ (๓)

ข. กลุ่มช่วยฉุกเฉินการแพทย์ ตามข้อ ๗๗ อาจมีสาขาได้โดยกำหนดให้ผู้จะรับประกาศนียบัตรสาขานั้น ต้องมีผลลัพท์การเรียนรู้ไม่ต่ำกว่าระดับตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

(๑) ระดับ ๓ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ อาจมีสาขาได้ดังนี้

- สาขาครูช่วยฝึกในสาขาเทียบเท่าระดับ ๒ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ
- สาขาครูช่วยฝึกปฐมพยาบาล

(๒) ระดับ ๔ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ อาจมีสาขาได้ดังนี้

- สาขาอาจารย์ฝึกอบรมในสาขาเทียบเท่าระดับ ๒ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ
- สาขาครูช่วยฝึกในสาขาเทียบเท่าระดับ ๓ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ
- สาขาอาจารย์ฝึกอบรมปฐมพยาบาล

(๓) ระดับ ๕ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ อาจมีสาขาได้ดังนี้

- สาขาอาจารย์ฝึกอบรมในสาขาเทียบเท่าระดับ ๓ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ
- สาขาครูช่วยฝึกในสาขาเทียบเท่าระดับ ๔ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ
- สาขาเจ้าพนักงานช่วยการวิจัยฉุกเฉินการแพทย์
- สาขาเจ้าพนักงานช่วยการตรวจประเมินมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินของหน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับพื้นฐาน

(๔) ระดับ ๖ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ อาจมีสาขาได้ดังนี้

- สาขาอาจารย์ฝึกอบรมในสาขาเทียบเท่าระดับ ๕ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ
- สาขาครูช่วยฝึกในสาขาเทียบเท่าระดับ ๖ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ
- สาขาผู้รับการฝึกวิชาชีพเฉพาะด้าน (เพื่อเป็นผู้ปฏิบัติการคุณวุฒิเทียบเท่าระดับ ๗)
- สาขาผู้ช่วยนักวิจัยฉุกเฉินการแพทย์
- สาขาผู้ตรวจประเมินมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินของหน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับพื้นฐาน
- สาขาผู้ช่วยตรวจประเมินมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินของหน่วยปฏิบัติการอำนวยการ
- สาขาผู้ช่วยตรวจประเมินมาตรฐานการฝึกอบรมขององค์กรฝึกอบรม

(๕) ระดับ ๗ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ อาจมีสาขาได้ดังนี้

- สาขาอาจารย์ฝึกอบรมในสาขาเทียบเท่าระดับ ๖ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ
- สาขาครูช่วยฝึกในสาขาเทียบเท่าระดับ ๗ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ
- สาขาผู้รับการฝึกวิชาชีพชำนาญ (เพื่อเป็นผู้ปฏิบัติการคุณวุฒิเทียบเท่าระดับ ๘)
- สาขานักวิจัยฉุกเฉินการแพทย์
- สาขาผู้ตรวจประเมินมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินของหน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับสูง
- สาขาผู้ตรวจประเมินมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินของหน่วยปฏิบัติการอำนวยการระดับพื้นฐาน

- สาขาผู้ตรวจประเมินมาตรฐานการฝึกอบรมขององค์กรฝึกอบรมการปฏิบัติงานฉุกเฉินการแพทย์
- (๖) ระดับ ๘ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ อาจมีสาขาได้ดังนี้
 - สาขาอาจารย์ฝึกอบรมในสาขาเทียบเท่าระดับ ๗ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ
 - สาขาครูช่วยฝึกในสาขาเทียบเท่าระดับ ๘ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ
 - สาขานักวิจัยชำนาญการฉุกเฉินการแพทย์
 - สาขาผู้ตรวจประเมินมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินของหน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับเฉพาะทาง
 - สาขาผู้ตรวจประเมินมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินของหน่วยปฏิบัติการอำนวยการระดับสูง
 - สาขาผู้ตรวจประเมินมาตรฐานการฝึกอบรมในสาขาระดับ ๖ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติขึ้นไป
- ๓. ผู้ปฏิบัติการที่เป็นผู้ประกอบวิชาชีพใดให้เทียบระดับคุณวุฒิตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติตามที่กฎหมายว่าด้วยวิชาชีพนั้นหรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนบัญญัติไว้
- ๔. ผู้ปฏิบัติการกลุ่มวิชาชีพตาม ๑.ก และ ๒.ก. ถือว่าเป็นบุคคลที่ได้รับประกาศนียบัตรตามที่กฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉินกำหนดด้วย
- ๕. ในกรณีที่บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดหรือการใดที่อ้างถึง “ผู้ประสานปฏิบัติการฉุกเฉิน” “ผู้รายงานปฏิบัติการฉุกเฉิน” หรือ “ผู้บริหารการแพทย์ฉุกเฉิน” ให้หมายความถึง “เจ้าพนักงานประสานฉุกเฉินการแพทย์” “นักรายงานฉุกเฉินการแพทย์” หรือ “ผู้บริหารฉุกเฉินการแพทย์” ตามลำดับ ในพจนานี้

ผนวก ข. แนบท้ายข้อบังคับคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วย การกำหนดผู้ปฏิบัติการ การรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตร หรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม พ.ศ. ๒๕๖๓

“กรอบคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์แห่งชาติ”

โดยที่มาตรา ๔๐ วรรคสามในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้การตรากฎหมาย เพื่อจัดระเบียบการประกอบอาชีพอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค ต้องไม่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติหรือก้าวก่ายการจัดการศึกษาของสถาบันการศึกษา และตามที่มาตรา ๑๑ (๖) แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน มีอำนาจหน้าที่ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการรับรององค์กร และหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม รวมทั้งได้มีการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๔ และคณะรัฐมนตรีในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๐ ได้เห็นชอบกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง ซึ่งได้กำหนดให้ใช้กรอบคุณวุฒิ แห่งชาติดังกล่าว พร้อมทั้งมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ แล้ว จึงสมควรปรับปรุงการรับรององค์กร และหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการและการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม ให้สอดคล้องรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย รวมทั้งสอดคล้องกับแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ และมาตรฐานการศึกษาของชาติ ตลอดจนปรับปรุงหลักเกณฑ์การกำกับดูแลการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ ให้สอดคล้องกับการปรับปรุงดังกล่าวด้วย

ข้อ ๑ ในผนวกนี้

“ระดับคุณวุฒิ” หมายความว่า ระดับคุณวุฒิตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ รวมถึงระดับคุณวุฒิ การศึกษา คุณวุฒิวิชาชีพ มาตรฐานฝีมือแรงงาน มาตรฐานอาชีพ หรือคุณวุฒิอื่นในระดับที่เทียบเท่ากันตาม กรอบคุณวุฒิแห่งชาติด้วย

“คุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์” หมายความว่า การรับรองความรู้ ความสามารถ และทักษะของ บุคคลในการทำงานตามมาตรฐานฉุกเฉินการแพทย์ตามข้อบังคับนี้

“ความสามารถ” หมายความว่า ความสามารถตามอำนาจหน้าที่ ขอบเขตความรับผิดชอบ และ ข้อจำกัดในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน โดยนำความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์อันมา ประยุกต์ใช้

“มาตรฐานฉุกเฉินการแพทย์” หมายความว่า การกำหนดระดับความสามารถของผู้ปฏิบัติการ สาขาต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินตามระดับคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์ในข้อบังคับนี้

“หนังสือรับรองความสามารถ” หมายความว่า หนังสือหรือบัตรที่แสดงการรับรองว่าบุคคลใดได้ ผ่านการประเมินความสามารถตามมาตรฐานฉุกเฉินการแพทย์อย่างใดอย่างหนึ่งเป็นระยะตามข้อบังคับนี้

“ฝึกอบรม” หมายความว่า การฝึกหัดและอบอรมการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินสาขาใดให้เกิดความรู้ความเข้าใจจนมีความสามารถหรือมีความชำนาญตามที่กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์สาขานั้น

“กิจกรรม” หมายความว่า กิจกรรมการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินที่ผู้ปฏิบัติการแต่ละสาขาที่ กพฉ. กำหนด ซึ่งทำให้ไว้วางใจได้ว่าผู้ปฏิบัติการสาขานั้นต้องทำได้อย่างเหมาะสมและถูกต้องเมื่อได้รับมอบหมาย เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า Entrustable Professional Activities (EPA)

“อาจารย์ประจำหลักสูตร” หมายถึง อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาที่เปิดฝึกอบรมตามที่กำหนดไว้ใน มคอ.๑ ซึ่งมีหน้าที่สอนและค้นคว้าวิจัยในสาขาดังกล่าว ทั้งนี้อาจเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรฝึกอบรมหลายหลักสูตรได้ในเวลาเดียวกันก็ได้ แต่ต้องเป็นหลักสูตรฝึกอบรมที่อาจารย์ผู้นั้นมีคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาของหลักสูตรนั้น

“อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร” หมายถึง อาจารย์ประจำหลักสูตรฝึกอบรมที่มีภาระหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมและการเรียนการสอนการฝึกอบรม ตั้งแต่การวางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตามประเมินผล และการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม โดยอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องอยู่ประจำแผนงานฝึกอบรมนั้นตลอดระยะเวลาที่จัดการฝึกอบรม และจะเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่าหนึ่งแผนงานฝึกอบรมในเวลาเดียวกันไม่ได้ ยกเว้นแผนงานฝึกอบรมที่เป็นสาขาวิชาเดียวกันหรือพหุวิทยาการหรือสหวิทยาการ ให้เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบแผนงานฝึกอบรมได้อีกหนึ่งแผนงานฝึกอบรม

ส่วนที่ ๑

เกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์ (มคอ.๑)

ข้อ ๒ ในการจัดทำ มคอ.๑ สำหรับผู้ปฏิบัติการสาขาใด ต้องเป็นไปตามอำนาจหน้าที่ ขอบเขตความรับผิดชอบ และข้อจำกัด รวมทั้งมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉิน และหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ปฏิบัติการสาขานั้น โดยต้องครอบคลุมด้านต่าง ๆ อย่างน้อยดังต่อไปนี้

(๑) ด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ หมายถึง ความเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณ เจตคติและกิริยาสำนึกที่ดี

(๒) ด้านความรู้ หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง หลักการ ทฤษฎี และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน โดยเน้นความรู้เชิงทฤษฎีและหรือข้อเท็จจริงที่สัมพันธ์กับทักษะความสามารถที่ผู้ปฏิบัติการสาขานั้นต้องหรือควรทำได้เมื่อได้รับมอบหมายเป็นหลัก โดยกำหนดความลึกและความกว้างของความรู้ที่ต่อรู้ของแต่ละสาขา

(๓) ด้านทักษะ หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินซึ่งบุคคลนั้นต้องหรือควรทำได้เมื่อได้รับมอบหมาย โดยสามารถเลือกใช้วิธีการจัดการและแก้ปัญหาการปฏิบัติงานด้วยทักษะด้านกระบวนการคิดที่เกี่ยวข้องกับการใช้ตรรกะ ทักษะการหยั่งรู้และความคิดสร้างสรรค์ ทักษะ

การเรียนรู้ตลอดชีวิตหรือทักษะการปฏิบัติหรือวิธีปฏิบัติที่มีความคล่องแคล่วและความชำนาญในการปฏิบัติ ตาม มคอ.๑ แต่ละสาขา

(๔) ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ หมายถึงความสามารถของบุคคลที่เกิดจากกระบวนการเรียนรู้ การใช้ความรู้ ทักษะทางสังคมในการทำงานหรือการศึกษอบรมเพื่อการพัฒนาการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินของบุคคล ซึ่งประกอบไปด้วยความสามารถในการสื่อสาร ภาวะผู้นำ ความรับผิดชอบและความเป็นอิสระในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินได้ด้วยตนเอง มีพฤติกรรมและคุณยพินิจการตัดสินใจในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินที่ถูกต้อง

มาตรฐานผลการเรียนรู้แต่ละด้านของแต่ละสาขาใน มคอ.๑ และลักษณะของหลักสูตรฝึกอบรม (มคอ.๒) อย่างน้อยต้องเป็นไปตามผลลัพธ์การเรียนรู้ตามระดับคุณวุฒิตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติและตามที่ คณะอนุกรรมการกำหนดไว้ในแนวทางการปฏิบัติตามกรอบคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์แห่งชาติ

ข้อ ๓ ระดับคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์ของผู้ผ่านการฝึกอบรมแต่ละระดับ จะต้องมามีมาตรฐานการฝึกอบรมครอบคลุมคุณภาพของผู้ผ่านการฝึกอบรมอย่างน้อยในทุกด้านตามข้อ ๒ โดยกำหนดไว้ใน มคอ.๑ แต่ละสาขา

ข้อ ๔ รูปแบบการจัดการฝึกอบรม โครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรม ชื่อคุณวุฒิ จำนวนหน่วยกิจกรรม จำนวนชั้นปีฝึกอบรมหรือระยะการฝึกอบรม และการเทียบโอนผลการเรียน ต้องเป็นไปตาม มคอ.๑ แต่ละสาขา

ทั้งนี้ชั้นฝึกอบรมหรือระยะการฝึกอบรมของหลักสูตรฝึกอบรม ต้องขึ้นอยู่กับความสามารถ ไม่ใช่จำนวนชั่วโมงนาฬิกาหรือปีปฏิทิน โดยมีหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนด “หน่วยกิจกรรม” เป็นหน่วยแสดงสิทธิที่ผู้รับการฝึกอบรมจะพึงได้รับเมื่อได้ผ่านการฝึกอบรมและผ่านการประเมินผลการเรียนรู้และความสามารถในกิจกรรมตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ใน มคอ.๑ แต่ละสาขา โดยให้หนึ่งหน่วยกิจกรรมมีการฝึกอบรมอย่างน้อยเท่ากับการฝึกปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินและเข้าร่วมกิจกรรมวิชาการที่กำหนดไว้ล่วงหน้าครบถ้วนเทียบเท่าเต็มเวลาหนึ่งสัปดาห์

(๒) กำหนด “เต็มเวลา” คือการฝึกอบรมด้วยการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินในสาขานั้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์ต่อสัปดาห์โดยต้องจัดให้มีการติดตามผลลัทธิการรักษผู้ป่วยฉุกเฉินด้วยร่วมกับกิจกรรมวิชาการที่กำหนดไว้ล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสี่ชั่วโมงต่อสัปดาห์โดยไม่นับรวมการรายงานระหว่าง การเปลี่ยนเวร ทั้งนี้ผู้รับการฝึกอบรมต้องมีการฝึกหรือปฏิบัติงานในแต่ละวันติดต่อกันได้ไม่เกินกว่าสิบสอง ชั่วโมงนาฬิกา โดยในแต่ละวันต้องมีเวลาพักอย่างน้อยเท่ากับเวลาฝึกหรือปฏิบัติงาน รวมทั้งในหนึ่งสัปดาห์ ปฏิทินให้มีการฝึกหรือปฏิบัติงานรวมแล้วไม่เกินกว่าสี่สัปดาห์ต่อสัปดาห์ และต้องจัดให้มีวันพักเต็มวันอย่างน้อยหนึ่งวันต่อสัปดาห์ปฏิทิน และเมื่อรวมเวลาเรียนหรือกิจกรรมอย่างอื่นตามกำหนดการแล้วต้องไม่เกินกว่า หกสิบชั่วโมงนาฬิกาต่อสัปดาห์ปฏิทิน

(๓) กำหนด “ชั้นฝึกอบรม” ให้หนึ่งชั้นฝึกอบรมเท่ากับการฝึกอบรมเทียบเท่าเต็มเวลาไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์หน่วยกิจกรรม และในแต่ละปีปฏิทินให้มีการฝึกอบรมเทียบเท่าเต็มเวลาได้ไม่เกินหกสิบหน่วย

กิจกรรม และในหนึ่งชั้นฝึกอบรมต้องมีเวลารวมไม่เกินกว่าสามสัปดาห์เดือนปฏิทิน หรือเฉลี่ยตลอดหลักสูตร ฝึกอบรมในแต่ละแผนงานฝึกอบรมไม่น้อยกว่าหนึ่งหน่วยกิจกรรมต่อหนึ่งเดือนปฏิทิน

ใน มคอ.๑ แต่ละสาขา ให้ใช้คุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์เป็นหลักในการกำหนดคุณสมบัติบังคับก่อนของผู้ที่จะเข้ารับการฝึกอบรม แต่ทั้งนี้องค์การฝึกอบรมอาจกำหนดให้ผู้มีคุณวุฒิวิชาชีพเฉพาะหรือคุณวุฒิการศึกษาในระดับที่เทียบเท่าหรือสูงกว่าตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติเข้ารับการฝึกอบรมได้ โดยให้กำหนดการสอบเทียบผลการเรียนรู้และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน รวมทั้งเรื่องหรือประเด็นที่ต้องฝึกอบรมเพิ่มเติมหรือได้รับยกเว้นไว้ในหลักสูตรฝึกอบรม (มคอ.๒) ขององค์การฝึกอบรมนั้นด้วย

อาจารย์ฝึกอบรมสำหรับระดับคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์ใด ต้องมีคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์ในระดับสูงกว่าระดับที่ให้การฝึกอบรมนั้นอย่างน้อยหนึ่งระดับ และต้องได้รับประกาศนียบัตรอาจารย์ฝึกอบรมสำหรับระดับคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์นั้นหรือสูงกว่าด้วย โดยอาจมีครูช่วยฝึกซึ่งได้ประกาศนียบัตรครูช่วยฝึกสำหรับระดับคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์นั้นหรือสูงกว่าด้วยก็ได้

ข้อ ๕ การประเมินผลความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินของผู้รับการฝึกอบรมในแผนงานและหลักสูตรฝึกอบรม ต้องเป็นตามที่กำหนดใน มคอ.๑ สาขานั้น รวมทั้งวัตถุประสงค์ของแผนงานและหลักสูตรฝึกอบรม (มคอ.๒) สาขานั้นด้วย โดยมีการใช้วิธีประเมินผลสัมฤทธิ์การฝึกอบรมด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมทุกมิติของความสามารถ

ข้อ ๖ ให้ใช้กรอบคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์แห่งชาตินี้เป็นหลักในการกำหนด มคอ.๑ แต่ละสาขา รวมทั้งความสามารถและคุณภาพของผู้ผ่านการฝึกอบรมทุกสาขา โดยมีหลักเกณฑ์กำหนดชั้นความสามารถซึ่งจำแนกผลการเรียนรู้และความสามารถในการกิจกรรมแต่ละกิจกรรมเป็น ๕ ชั้น ดังนี้

(๑) ชั้นที่ ๑ (ขั้นต้น) ให้เรียนรู้ด้วยการสังเกตเท่านั้น โดยยังไม่สมควรอนุญาตให้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมนั้นกับผู้ป่วยฉุกเฉิน

(๒) ชั้นที่ ๒ (ขั้นก้าวหน้า) สมควรอนุญาตให้ลงมือช่วยอาจารย์หรือครูช่วยฝึกในการปฏิบัติกิจกรรมนั้นกับผู้ป่วยฉุกเฉินได้

(๓) ชั้นที่ ๓ (ขั้นสามารถ) สมควรอนุญาตให้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมนั้นกับผู้ป่วยฉุกเฉินด้วยตนเองได้ โดยมีอาจารย์หรือครูช่วยฝึกกำกับดูแล

(๔) ชั้นที่ ๔ (ขั้นชำนาญ) สมควรมอบหมายให้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมนั้นกับผู้ป่วยฉุกเฉินด้วยตนเองได้ โดยไม่ต้องมีการกำกับดูแล

(๕) ชั้นที่ ๕ (ขั้นเชี่ยวชาญ) สมควรมอบหมายให้กำกับดูแลผู้อื่นในการปฏิบัติกิจกรรมนั้นได้

ส่วนที่ ๒ องค์กรฝึกอบรม

ข้อ ๗ องค์กรฝึกอบรม มีชนิดดังนี้

(๑) องค์กรฝึกอบรมหลัก ได้แก่ องค์กรฝึกอบรมที่จัดทำและดำเนินการแผนงานและหลักสูตรฝึกอบรม (มคอ.๒) สาขาใดที่ได้รับการอนุมัติจากคณะผู้อนุมัติให้ดำเนินการหลักสูตรฝึกอบรมตามที่กำหนดใน มคอ.๑ สาขานั้น โดยหน่วยงานหรือองค์กรที่จะได้รับอนุมัติให้เป็นองค์กรฝึกอบรมหลักดังกล่าวต้องมีลักษณะทั่วไปอย่างน้อยดังต่อไปนี้

ก. เป็นหน่วยปฏิบัติการตั้งแต่ระดับสูงขึ้นไปที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินตามกฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉิน สถานพยาบาลที่ผ่านการรับรองคุณภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือสถาบันฝึกอบรมแพทย์ประจำบ้านสาขาเวชศาสตร์ฉุกเฉินของแพทยสภา

ข. มีอาจารย์ที่ได้รับการประกาศนียบัตรอาจารย์ฝึกอบรมสาขานั้นหรือสูงกว่า เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรสาขานั้นอย่างน้อยสามคน โดยเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีความรู้และทักษะในการจัดการฝึกอบรมและประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้รับการฝึกอบรม และมีประสบการณ์ทำวิจัยหรือประสบการณ์ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินในสาขาวิชาที่ฝึกอบรมมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และมีความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนงานและหลักสูตรฝึกอบรมสาขานั้นเป็นอย่างดี อย่างน้อยหนึ่งคน

ค. มีวุฒิแพทย์ฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานในองค์กรฝึกอบรมนั้นเต็มเวลาอย่างน้อยสามคน ซึ่งอาจเป็นบุคคลเดียวกันกับ ข ก็ได้ และมีการมอบหมายให้วุฒิแพทย์ฉุกเฉินดังกล่าวอย่างน้อยหนึ่งคนเป็นผู้อำนวยการหลักสูตรฝึกอบรมสาขานั้น

ง. มีลักษณะเฉพาะและมีจำนวนครั้งการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนดใน มคอ.๑ สาขานั้น

(๒) องค์กรฝึกอบรมสมทบ ได้แก่ องค์กรฝึกอบรมที่ดำเนินการฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการสาขาใดตามแผนงานและหลักสูตรฝึกอบรม (มคอ.๒) ขององค์กรฝึกอบรมหลักแห่งหนึ่งแห่งใดซึ่งคณะอนุกรรมการประกาศรับรองหลักสูตรฝึกอบรมนั้นแล้ว และได้รับการยอมรับเป็นหนังสือจากองค์กรฝึกอบรมหลักสาขานั้น โดยได้รับการอนุมัติจากคณะผู้อนุมัติให้ดำเนินการหลักสูตรฝึกอบรมตามที่กำหนดใน มคอ.๑ สาขานั้น ทั้งนี้หน่วยงานหรือองค์กรที่จะได้รับอนุมัติให้เป็นองค์กรฝึกอบรมสมทบดังกล่าวต้องมีลักษณะทั่วไปอย่างน้อยดังต่อไปนี้

ก. เป็นหน่วยปฏิบัติการที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินตามกฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉิน สถานพยาบาลที่ผ่านการรับรองคุณภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือสถาบันฝึกอบรมพยาบาลเวชปฏิบัติฉุกเฉินของสภาการพยาบาล

ข. มีอาจารย์ที่ได้รับการประกาศนียบัตรอาจารย์ฝึกอบรมในสาขานั้นหรือสูงกว่า เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรสาขานั้นอย่างน้อยสองคน โดยต้องเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีความรู้และทักษะในการจัดการฝึกอบรมและประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้รับการฝึกอบรม และมีการทำวิจัยหรือประสบการณ์ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินในสาขาวิชาที่ฝึกอบรมมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี และมีความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนงานและหลักสูตรฝึกอบรมนั้นเป็นอย่างดี อย่างน้อยหนึ่งคน

ค. มีวุฒิแพทย์ฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานในองค์กรฝึกอบรมนั้นเต็มเวลาอย่างน้อยหนึ่งคนเป็นผู้อำนวยการหลักสูตรฝึกอบรมนั้น เว้นแต่องค์กรฝึกอบรมที่ดำเนินการหลักสูตรฝึกอบรมสาขาเทียบเท่าระดับ ๑ และ ๒ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติอาจจัดให้มีพยาบาลเวชปฏิบัติฉุกเฉินหรือนักฉุกเฉินการแพทย์หรือ

นักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ที่ได้รับประกาศนียบัตรอาจารย์ฝึกอบรมสาขาใดเป็นผู้อำนวยการหลักสูตรฝึกอบรมนั้นก็ได้ และอาจเป็นบุคคลเดียวกันกับ ข. ก็ได้

ง. มีลักษณะเฉพาะและมีจำนวนครั้งการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนดใน มคอ.๑ สาขานั้น

หน่วยงานหรือองค์กรตาม (๑)ก หรือ (๒)ก ตั้งแต่สองแห่งขึ้นไปอาจเป็นภาคีกัน เพื่อให้มีลักษณะครบถ้วนตามที่กำหนดใน มคอ.๑ สาขาใด ในการจัดตั้งองค์กรฝึกอบรมหลักหรือองค์กรฝึกอบรมสมทบ เพื่อดำเนินการฝึกอบรมตามวรรคหนึ่งในสาขานั้นก็ได้ โดยแต่ละแห่งต้องมีอาจารย์ฝึกอบรมหรือครูช่วยฝึกในสาขานั้นหรือสูงกว่าอย่างน้อยสองคน และมีข้อตกลงเป็นหนังสือระหว่างหน่วยงานต้นสังกัดขององค์กรนั้น รวมทั้งต้องมีการระบุภาระของหน่วยงานหรือองค์กรภาคีแต่ละแห่งในการจัดแผนงานและหลักสูตรฝึกอบรม การเรียนการสอน การจัดการฝึกปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน และการวัดและประเมินผลไว้อย่างชัดเจนในหลักสูตรฝึกอบรมของแผนงานและหลักสูตรฝึกอบรมสาขานั้น เพื่อมุ่งเน้นผลิตผู้ปฏิบัติการให้เป็น ผู้มีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่เหมาะสม สามารถปฏิบัติงานได้จริง สร้างและพัฒนางาน วางแผน จัดการ พัฒนาตนเองและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ทั้งนี้ตามที่กำหนดไว้ใน มคอ.๑ สาขานั้น

ในระยะห้าปีแรกของการเริ่มฝึกอบรมสาขาใหม่ซึ่งเทียบเท่าระดับ ๖ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ขึ้นไป อาจมีการยกเว้นลักษณะทั่วไปบางประการขององค์กรฝึกอบรมหลักตาม (๑) หรือองค์กรฝึกอบรมสมทบตาม (๒) โดยกำหนดไว้ใน มคอ.๑ ของสาขานั้นก็ได้ และในกรณีจำเป็นอาจขยายการยกเว้นดังกล่าวได้อีกห้าปี ทั้งนี้โดยความเห็นชอบของ กพด.

ข้อ ๘ ให้องค์กรฝึกอบรมแต่ละแห่งรับบุคคลเข้าฝึกอบรมในแต่ละห้วงเวลา มีจำนวนรวมทั้งสิ้นทุกสาขาได้ไม่เกินกว่า “ศักยภาพฝึกอบรม” อันได้แก่ จำนวนตำแหน่งสูงสุดที่อนุมัติให้องค์กรฝึกอบรมแต่ละองค์กรรับผู้เข้าฝึกอบรมในแต่ละสาขาได้ โดยกำหนดเป็นสัดส่วนของจำนวนอาจารย์ฝึกอบรมและครูช่วยฝึกเทียบเท่าเต็มเวลา รวมทั้งปริมาณงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินของสาขาที่ให้การฝึกอบรม ต่อจำนวนผู้เข้าฝึกอบรมเทียบเท่าเต็มเวลาในสาขานั้น ตามที่กำหนดไว้ใน มคอ.๑ สาขานั้น โดยมีแนวทางกำหนดศักยภาพฝึกอบรมดังต่อไปนี้

(๑) มีจำนวนครั้งการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินที่ได้มาตรฐาน รวมทั้งมีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมและทรัพยากรฝึกอบรมอื่นอย่างเพียงพอที่จะสามารถให้ผู้รับการฝึกอบรมได้ฝึกปฏิบัติการฉุกเฉินที่จำเป็นในสาขานั้นอย่างหลากหลายครบถ้วน เพื่อให้มั่นใจได้ว่าผู้รับการฝึกอบรมจะได้มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินนั้นในสถานการณ์จริงอย่างเพียงพอที่จะสามารถปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินตามที่ได้รับมอบหมายอย่างถูกต้องโดยไม่เกิดอันตรายต่อผู้ป่วยฉุกเฉิน ทั้งนี้ให้กำหนดเป็นสัดส่วนจำนวนกิจกรรมแต่ละอย่างต่อผู้รับการฝึกอบรมไว้ใน มคอ.๑ สาขานั้น

(๒) มีอาจารย์ฝึกอบรมหรือครูช่วยฝึกที่ได้รับประกาศนียบัตรอาจารย์ฝึกอบรมหรือครูช่วยฝึกตามที่กำหนดไว้ใน มคอ.๑ สาขานั้น เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร โดยมีหลักเกณฑ์ในการกำหนดศักยภาพฝึกอบรมตามจำนวนอาจารย์และครูดังกล่าวต่อจำนวนผู้รับการฝึกอบรมรวมทุกชั้นในแต่ละขณะ ดังนี้

ก. อาจารย์ฝึกอบรมตามที่กำหนดไว้ใน มคอ.๑ สาขาใดเทียบเท่าเต็มเวลาหนึ่งคน ให้กำหนด ศักยภาพฝึกอบรมในสาขานั้นของแต่ละระดับคุณวุฒิได้ดังนี้

- อาจารย์ฝึกอบรมที่มีคุณวุฒิสูงกว่าระดับคุณวุฒิของสาขาที่ฝึกอบรมหนึ่งระดับ กำหนด ศักยภาพฝึกอบรมได้ไม่เกินสองตำแหน่ง
- อาจารย์ฝึกอบรมที่มีคุณวุฒิสูงกว่าระดับคุณวุฒิของสาขาที่ฝึกอบรมสองระดับ กำหนด ศักยภาพฝึกอบรมได้ไม่เกินสี่ตำแหน่ง
- อาจารย์ฝึกอบรมที่มีคุณวุฒิสูงกว่าระดับคุณวุฒิของสาขาที่ฝึกอบรมตั้งแต่สามระดับขึ้นไป กำหนด ศักยภาพฝึกอบรมได้ไม่เกินแปดตำแหน่ง

ข. ครูช่วยฝึกตามที่กำหนดไว้ใน มคอ.๑ สาขาใดเทียบเท่าเต็มเวลาหนึ่งคน ให้กำหนด ศักยภาพฝึกอบรมในสาขานั้นของแต่ละระดับคุณวุฒิได้ดังนี้

- ครูช่วยฝึกที่มีคุณวุฒิตี้อยู่กับระดับคุณวุฒิของสาขาที่ฝึกอบรม กำหนด ศักยภาพฝึกอบรมได้ไม่เกินหนึ่งตำแหน่ง
- ครูช่วยฝึกที่มีคุณวุฒิสูงกว่าระดับคุณวุฒิของสาขาที่ฝึกอบรมหนึ่งระดับ กำหนด ศักยภาพฝึกอบรมได้ไม่เกินสองตำแหน่ง
- ครูช่วยฝึกที่มีคุณวุฒิสูงกว่าระดับคุณวุฒิของสาขาที่ฝึกอบรมสองระดับ กำหนด ศักยภาพฝึกอบรมได้ไม่เกินสี่ตำแหน่ง
- ครูช่วยฝึกที่มีคุณวุฒิสูงกว่าระดับคุณวุฒิของสาขาที่ฝึกอบรมสามระดับขึ้นไป กำหนด ศักยภาพฝึกอบรมได้ไม่เกินแปดตำแหน่ง

กรณีจำเป็นต้องให้มีอาจารย์ประจำหลักสูตรแบบบางเวลาร่วมด้วย ใน มคอ.๑ สาขานั้นต้องระบุ จำนวนขั้นต่ำของอาจารย์ประจำหลักสูตรแบบเต็มเวลาที่องค์กรฝึกอบรมจะต้องจัดให้มี ซึ่งต้องไม่น้อยกว่า ร้อยละห้าสิบของจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร เพื่อให้สามารถติดตามความก้าวหน้าของผู้รับการฝึกอบรมได้ และภาระงานในสาขานั้นของอาจารย์ประจำหลักสูตรแบบบางเวลาเมื่อรวมกันทั้งหมดจะต้องไม่น้อยกว่าภาระงานของจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรแบบเต็มเวลาที่ต้องทดแทน

ในกรณีที่แผนงานฝึกอบรมเป็นแบบองค์กรฝึกอบรมภาคี ให้อนุโลมใช้หลักเกณฑ์ที่กำหนด ดังกล่าวสำหรับการกำหนดจำนวนอาจารย์ในแต่ละแผนงานฝึกอบรมนั้นได้ โดยทอนเป็นสัดส่วนตามเวลาที่แหล่งฝึกอบรมนั้นมีส่วนร่วมในการฝึกอบรม

ผู้ได้รับประกาศนียบัตรอาจารย์ฝึกอบรมหรือครูช่วยฝึกในด้านใดแล้ว ถือว่าได้รับประกาศนียบัตร อาจารย์ฝึกอบรมหรือครูช่วยฝึกในระดับคุณวุฒิต่ำกว่าในด้านนั้นแล้วด้วยโดยความเห็นชอบของ คณะอนุกรรมการ

กรณีมีการฝึกอบรมหลายสาขา ให้คำนวณศักยภาพฝึกอบรมแบ่งตามสัดส่วนของทรัพยากร ฝึกอบรมตาม (๑) และผู้ให้การฝึกอบรมตาม (๒) ในแต่ละสาขาดังกล่าว

ข้อ ๙ คณะผู้อนุมัติมีอำนาจอนุมัติให้องค์กรฝึกอบรมดำเนินการหลักสูตรฝึกอบรมสาขานั้นตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับนี้และใน มคอ.๑ สาขานั้น และเมื่อองค์กรฝึกอบรมได้รับ

อนุมัติดังกล่าวแล้ว ให้หน่วยจัดการออกหนังสือรับรองตามแบบที่คณะอนุกรรมการกำหนด ให้แก่องค์กรฝึกอบรมดังกล่าวด้วย

การอนุมัติให้ดำเนินการหลักสูตรขององค์กรฝึกอบรมแต่ละสาขามารรคหนึ่ง มีอายุตามระดับคุณวุฒิที่จัดการฝึกอบรม ดังต่อไปนี้

(๑) ระดับหนึ่ง สอง หรือสาม เทียบเท่ากรอบคุณวุฒิแห่งชาติ มีอายุสามปี

(๒) ระดับสี่ขึ้นไป มีอายุห้าปี

ทั้งนี้ให้ต่ออายุได้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดใน มคอ.๑ สาขานั้น

องค์กรฝึกอบรมหรือสถาบันฝึกอบรมวิชาชีพเฉพาะใดที่เกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน ที่ได้รับการอนุมัติให้ดำเนินการหลักสูตรและแผนงานฝึกอบรมสาขาระดับ ๖ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติขึ้นไปในด้านใดตามวรรคหนึ่งหรือตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเฉพาะนั้น แล้วแต่กรณี และมีจำนวนครั้งการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินที่ได้มาตรฐาน รวมทั้งมีครูหรืออาจารย์ตามที่กำหนดใน มคอ.๑ สาขานั้นแล้ว ให้ถือว่าองค์กรหรือสถาบันนั้นได้รับอนุมัติให้ดำเนินการหลักสูตรและแผนงานฝึกอบรมสาขากลุ่มช่วยฉุกเฉินการแพทย์ระดับต่ำกว่าในด้านนั้นแล้วด้วยทุกระดับคุณวุฒิ

ข้อ ๑๐ องค์กรการศึกษาที่ดำเนินการฝึกอบรมสาขาใด อาจจัดการศึกษาระดับคุณวุฒิใดเพื่อให้ผู้รับการฝึกอบรมได้มีคุณวุฒิการศึกษาควบคู่กันไปกับการฝึกอบรมสาขานั้นด้วยก็ได้ ทั้งนี้ให้ใช้หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการฝึกอบรมในข้อบังคับนี้และ มคอ.๑ สาขานั้นในการรับรององค์กรและหลักสูตรดังกล่าว เฉพาะส่วนการฝึกอบรม การฝึกปฏิบัติงาน กิจกรรมวิชาการ การประเมินผล และการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินสาขานั้นเท่านั้น โดยมีให้ก้าวผ่านการจัดการศึกษาขององค์กรการศึกษาดังกล่าว

ข้อ ๑๑ เพื่อให้มีแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจน คล่องตัว และมีประสิทธิภาพ ให้ผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ หรือสถานพยาบาล มีสิทธิได้รับการสนับสนุนหรืออุดหนุนเงินจากกองทุนการแพทย์ฉุกเฉินเพื่อจ่ายเป็นค่าธรรมเนียมในการฝึกอบรม ค่าธรรมเนียมในการขอรับการประเมินความสามารถ และค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นในการเข้ารับการศึกษหรือฝึกอบรมของบุคคลที่ได้รับคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์จากองค์กรการศึกษา องค์กรฝึกอบรม หรือองค์กรซึ่งมีหน้าที่รับรองความสามารถ ที่ได้รับการรับรองตามข้อบังคับนี้หรือตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเฉพาะนั้น โดยมีสัญญาการชดเชยทุนตามระเบียบที่ กพฉ. ประกาศกำหนด รวมทั้งต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ใน มคอ.๑ สาขานั้นหรือตามที่คณะอนุกรรมการประกาศกำหนดด้วย

ผนวก ค. แนบท้ายข้อบังคับคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วย การกำหนดผู้ปฏิบัติการ การ
รับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตรหรือ
เครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม พ.ศ. ๒๕๖๓
“กำหนดเครื่องหมายวิทยฐานะของผู้ปฏิบัติการ”

๑. ในผนวกนี้

“สีเหลืองฉุกเฉินการแพทย์” หมายความว่า สีเหลืองตามมาตรฐานสีรหัส RAL 1016 อันเป็นสีที่ได้รับ
การกำหนดให้เป็นสีมาตรฐานสากลเพื่อสร้างเสริมความปลอดภัยในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน
เนื่องจากมีผลการศึกษาวิจัยประจักษ์ชัดว่า เป็นสีที่บุคคลทั่วไป รวมทั้งบุคคลตาบอดสีส่วนใหญ่ สามารถ
มองเห็นได้ในทุกสภาพแสง

หมวด ๑

เครื่องแต่งกายแสดงวิทยฐานะของผู้ปฏิบัติการชาย

ส่วนที่ ๑

ชนิดของเครื่องแต่งกายแสดงวิทยฐานะ

๒. เครื่องแต่งกายแสดงวิทยฐานะของผู้ปฏิบัติการชาย มี ๒ ชนิด คือ

ก. เครื่องแต่งกายปกติ ประกอบด้วย

- (๑) หมวกแก๊ปทรงอ่อนมีกระบังสีเหลืองฉุกเฉินการแพทย์
- (๒) เสื้อคอพับสีเหลืองฉุกเฉินการแพทย์
- (๓) กางเกงขายาวสีน้ำเงินแกมดำ
- (๔) เข็มขัดด้ายถักสีน้ำเงินแกมดำ
- (๕) รองเท้าหุ้มส้นหนังสีดำ

ข. เครื่องแต่งกายปฏิบัติงานสนาม ประกอบด้วย

- (๑) หมวกทรงอ่อนไม่มีกระบัง (หมวกเบเรต์) สีเหลืองฉุกเฉินการแพทย์
 - (๒) เสื้อคอเปิดปล่อยเอวสีเหลืองฉุกเฉินการแพทย์
 - (๓) กางเกงขายาวกระเป๋ายามสีน้ำเงินแกมดำ
 - (๔) เข็มขัดด้ายถักสีน้ำเงินแกมดำ
 - (๕) รองเท้าหุ้มส้นหรือหุ้มข้อหนังหรือหนังกึ่งผ้าใบหรือผ้าใบสีดำ
- เสื้อกันหนาวให้ใช้ได้กับเครื่องแต่งกายแสดงวิทยฐานะทุกชนิดในโอกาสอันควร

ส่วนที่ ๒
ส่วนของเครื่องแต่งกายแสดงวิทยฐานะ

๓. หมวกมี ๒ แบบ คือ

- ก. หมวกแก๊ปทรงอ่อนมีกะบังสีเหลืองฉุกเฉินการแพทย์ ทำด้วยผ้า ด้านหน้ามีกะบังสีเดียวกับหมวกบุรอนในเสริมให้แข็งแรงรอบจากแนวขอบหมวก ด้านหลังทำด้วยไนลอนทอแบบสานเป็นรูเล็ก ๆ มีคิ้วขอบรัดทำด้วยพลาสติก ขนาดกว้าง ๑.๕ เซนติเมตร สำหรับเลื่อนขยายได้ ส่วนกว้างที่สุดวัดจากกึ่งกลางหน้าหมวก ๘ เซนติเมตร เย็บติดด้วยด้ายสีเดียวกัน เป็นวงตามแนวโค้ง ๖ วง ห่างกันพองาม トラหน้าหมวกเป็นรูปตราสัญลักษณ์สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติปักด้วยไหมหรือด้ายสีเทาอ่อนบนผ้าสีน้ำเงินแกมดำขนาดกว้าง ๓ เซนติเมตร สูง ๔ เซนติเมตร และปักอักษรแสดงอภิไธยตามประเภทและระดับของผู้ปฏิบัติการ สูงไม่เกิน ๐.๗ เซนติเมตร ด้วยไหมหรือด้ายสีน้ำเงินแกมดำ โค้งรับรูปตราสัญลักษณ์สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ
- ข. หมวกทรงอ่อนไม่มีกะบัง (หมวกเบเรต์) สีเหลืองฉุกเฉินการแพทย์ ทำด้วยสักหลาด トラหน้าหมวกเป็นรูปตราสัญลักษณ์สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติปักด้วยไหมหรือด้ายสีเทาอ่อนบนผ้าสีน้ำเงินแกมดำ ขนาดกว้าง ๕.๕ เซนติเมตร สูง ๖ เซนติเมตร และมีพื้นสีดำรองรับปักขอบพื้นด้วยไหมหรือด้ายสีเทาอ่อน ให้ติดตราหน้าหมวกด้านซ้ายห่างจากกึ่งกลางด้านหน้าหมวก ๔ เซนติเมตร

การสวมหมวกให้สวมในโอกาสสมควร

๔. เสื้อมี ๓ แบบ คือ

- ก. เสื้อคอพับสีเหลืองฉุกเฉินการแพทย์ แขนยาวรัดข้อมือ มีดุมที่ข้อมือข้างละ ๑ ดุม หรือแขนสั้นเหนือศอกเล็กน้อย ท้องเสื้อมีกระเปาะปะมีใบปกกระเปาะสองข้าง ข้างละ ๑ กระเปาะ ไม่มีแถบ มีปักชั้ดุมข้างละ ๑ ดุม มุมกระเปาะและมุมปกกระเปาะเป็นรูปตัดพองาม ตัวเสื้อผ่าอกตลอดมีسابกว้าง ๓.๕ เซนติเมตร ติดดุมที่คอและแนวอกเสื้อ ๖ ดุม ระยะห่างเท่า ๆ กันพอสมควร ดุมทั้งหมดเป็นรูปกลมแบนทำด้วยวัสดุสีเดียวกับเสื้อ เมื่อสวมเสื้อนี้ให้ชั้ดุมทุกดุม ยกเว้นดุมบนสุดที่อกเสื้อติดกับคอ และให้สอดชายเสื้อไว้ภายในกางเกง ที่ไหล่เสื้อมีอินทหรณูสีเดียวกับเสื้อยาวตามความยาวของบ่าเย็บติดกับเสื้อเหนือบ่าทั้งสองข้าง จากไหล่ไปคอ ปลายมน ด้านไหล่กว้าง ๔ เซนติเมตร ด้านคอกว้าง ๓ เซนติเมตร ตอนปลายชั้ดุมติดกับตัวเสื้อ ที่แขนเสื้อไหล่ซ้ายให้ปักหรือติดเครื่องหมายสัญลักษณ์หน่วยปฏิบัติการต้นสังกัด
- ข. เสื้อคอเปิดปล่อยเอวสีเหลืองฉุกเฉินการแพทย์ ชนิด ๔ กระเปาะ แขนสั้น คอเสื้อมีลักษณะเช่นเดียวกับเสื้อคอพับ ตัวเสื้อผ่าอกตลอด มีسابเสื้อ ติดดุมที่คอและแนวسابเสื้อ ๕ ดุม ท้องเสื้อมีกระเปาะปะรูปสี่เหลี่ยมตัดมุมที่ฐานกระเปาะทั้งสองข้าง ข้างละ ๑ กระเปาะ และกระเปาะล่างเป็นกระเปาะย่นยึดชายใหญ่กว่ากระเปาะบนเล็กน้อย ตัวกระเปาะพับจีบตรงกลางมุมกระเปาะตัดมนพองาม ข้างละ ๑ กระเปาะ กระเปาะทั้งหมดมีใบปกและตัดมุมรับกับกันกระเปาะ ที่ปากกระเปาะติดดุมข้างละ ๑ ดุมสำหรับชั้ดกับใบปกกระเปาะ ที่เอวคาดด้วยแถบสะท้อนแสงสีเดียวกับเสื้อขนาดกว้าง ๕ เซนติเมตร ชายเสื้อที่ตะเข็บ

กลางหลังเปิดไว้ถึงผ้าคาดเอว ปีกเครื่องหมายที่ปักคอเสื้อด้านหน้าทั้งสองข้าง ที่ไหล่เสื้อมีฉันทรรณู สีเดียวกับเสื้อยาวตามความยาวของบ่าเย็บติดกับเสื้อเหนือบ่าทั้งสองข้าง จากไหล่ไปคอ ปลายมน ด้านไหล่กว้าง ๔ เซนติเมตร ด้านคอกว้าง ๓ เซนติเมตร ตอนปลายขัดคุมติดกับตัวเสื้อ ที่แขนเสื้อไหล่ ซ้ายให้ปักหรือติดเครื่องหมายสัญลักษณ์หน่วยปฏิบัติการที่สังกัด และด้านหลังปักชื่อคุณวุฒิคุณเงิน การแพทย์หรืออภิโย

- ค. เสื้อกันหนาวเป็นเสื้อคอพับสีเหลืองฉูดเงินการแพทย์ แขนยาวปลายแขนพับชาย ตะเข็บขัดคุมข้างละ ๑ คุม มีกระเป๋าด้านหน้าระดับอกเสื้อ มีใบปกกระเป๋าช้างละ ๑ กระเป๋ และกระเป๋าระดับเอวมีใบปก กระเป๋าช้างละ ๑ กระเป๋ ตัวเสื้อผ่าอกตลอดติดซิปรูด ปักและติดเครื่องหมายแสดงสัญลักษณ์ตามที่ คณะอนุกรรมการกำหนดบนอกเสื้อด้านซ้าย
๕. กางเกง มี ๒ แบบ คือ
 - ก. กางเกงขายาวสีน้ำเงินแกมดำ ทรงกระบอก ไม่พับปลายขา ปลายขายาวปิดตาตุ่ม กว้างไม่น้อยกว่า ๒๒ เซนติเมตร และไม่เกิน ๒๖ เซนติเมตร ที่ขอบเอวมีห่วงสำหรับสอดเข็มขัดทำด้วยผ้าสีเดียวกับ กางเกงกว้าง ๑.๕ เซนติเมตร สูง ๓.๕ เซนติเมตร จำนวน ๗ ห่วง ที่แนวตะเข็บกางเกงด้านข้าง มีกระเป๋าะข้างละ ๑ กระเป๋ ด้านหลังมีกระเป๋าะ ๒ ข้าง ข้างละ ๑ กระเป๋ และจะมีคุม ขัดปากกระเป๋าด้วยหรือไม่ได้
 - ข. กางเกงขายาวกระเป๋ายำมสีน้ำเงินแกมดำ มีลักษณะเช่นเดียวกับ (๑) เว้นแต่กระเป๋าลังมีปกกระเป๋ ารูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีคุมสีน้ำเงินแกมดำขัดปากกระเป๋ ที่ได้เข้าคาดด้วยแถบสะท้อนแสงสีเดียวกับเสื้อ ขนาดกว้าง ๕ เซนติเมตร และอาจมีกระเป๋ายำมด้านข้างซ้ายและขวาเหนือเข้าข้างละ ๑ กระเป๋ มีใบปกกระเป๋ารูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีคุมสีน้ำเงินแกมดำขัดปากกระเป๋าด้วย รวมทั้งอาจใช้สีกหลาย ดินตุ๊กแกหนามเตยยึดปากกระเป๋แทนคุมขัดปากกระเป๋ ก็ได้
๖. เข็มขัด เป็นเข็มขัดด้ายถักสีน้ำเงินแกมดำประกอบเครื่องแต่งกายปฏิบัติงานปกติ กว้าง ๓ เซนติเมตร หัวเข็มขัดทำด้วยโลหะสีเงินรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าทางนอนมนมน กว้าง ๓.๕ เซนติเมตร ยาว ๕.๕ เซนติเมตร มีรูปตราสัญลักษณ์สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ อยู่กึ่งกลางหัวเข็มขัด ไม่มีเข็มสำหรับสอดรู ปลายสายเข็มขัดตัดตรงและหุ้มด้วยโลหะสีเงินกว้าง ๑ เซนติเมตร
๗. รองเท้า มี ๒ แบบ คือ
 - ก. รองเท้าหุ้มส้นหนังสีดำ ชนิดผูกเชือก มีสัน
 - ข. รองเท้าหุ้มส้นหรือหุ้มข้อหนังหรือหนังกึ่งผ้าใบหรือผ้าใบสีดำ จะมีเชือกผูกหรือไม่ก็ได้ รองเท้าทุกแบบต้องไม่มีลวดลาย เวลาสวมรองเท้าให้สวมถุงเท้าสีดำ

๑๖

หมวด ๒

เครื่องแต่งกายแสดงวิทยฐานะของผู้ปฏิบัติการหญิง

ส่วนที่ ๑

ชนิดของเครื่องแต่งกายแสดงวิทยฐานะ

๘. เครื่องแต่งกายแสดงวิทยฐานะของผู้ปฏิบัติการหญิง มี ๒ ชนิด คือ

ก. เครื่องแต่งกายปกติ ประกอบด้วย

- (๑) หมวกแก๊ปทรงอ่อนมีกระบังสีเหลืองฉุกเฉินการแพทย์
- (๒) เสื้อคอพับสีเหลืองฉุกเฉินการแพทย์
- (๓) กางเกงขายาวสีน้ำเงินกรมดำ กระโปรงกางเกงสีน้ำเงินกรมดำ หรือกระโปรงสีน้ำเงินกรมดำ
- (๔) เข็มขัดด้ายถักสีน้ำเงินกรมดำ
- (๕) รองเท้าหุ้มส้นหนังสีดำ

ข. เครื่องแต่งกายสนาม ประกอบด้วย

- (๑) หมวกทรงอ่อนไม่มีกระบัง (หมวกเบเรต์) สีเหลืองฉุกเฉินการแพทย์
- (๒) เสื้อคอเปิดปล่อยเอวสีเหลืองฉุกเฉินการแพทย์
- (๓) กางเกงขายาวกระเป๋ายามสีน้ำเงินกรมดำ
- (๔) เข็มขัดด้ายถักสีน้ำเงินกรมดำ
- (๕) รองเท้าหุ้มส้นหรือหุ้มข้อหนังหรือหนังสังเคราะห์หรือผ้าใบหรือผ้าใบสีดำ

เสื้อกันหนาวให้ใช้ได้กับเครื่องแต่งกายแสดงวิทยฐานะทุกชนิดในโอกาสอันควร

ส่วนที่ ๒

ส่วนของเครื่องแต่งกายแสดงวิทยฐานะ

๙. หมวกมี ๒ แบบ คือ

- ก. หมวกแก๊ปทรงอ่อนมีกระบังสีเหลืองฉุกเฉินการแพทย์ มีลักษณะเช่นเดียวกับหมวกแก๊ปทรงอ่อนมีกระบังสีเหลืองฉุกเฉินการแพทย์ของผู้ปฏิบัติการชาย
- ข. หมวกทรงอ่อนไม่มีกระบัง (หมวกเบเรต์) สีเหลืองฉุกเฉินการแพทย์มีลักษณะเช่นเดียวกับหมวกทรงอ่อนไม่มีกระบัง (หมวกเบเรต์) สีเหลืองฉุกเฉินการแพทย์ของผู้ปฏิบัติการชาย

๑๐. เสื้อ มี ๓ แบบ คือ

- ก. เสื้อคอพับสีเหลืองฉุกเฉินการแพทย์
- ข. เสื้อคอเปิดปล่อยเอวสีเหลืองฉุกเฉินการแพทย์
- ค. เสื้อกันหนาวเป็นเสื้อคอพับสีเหลืองฉุกเฉินการแพทย์

เสื้อทั้ง ๓ แบบ มีลักษณะเช่นเดียวกับเสื้อของผู้ปฏิบัติการชาย

๑๑. กางเกง กระโปรง และกระโปรงกางเกง มี ๔ แบบ คือ

- ก. กางเกงขายาวสีน้ำเงินแกมดำ ไม่พับปลายขา ปลายขายาวปิดตามักกว้างไม่น้อยกว่า ๑๖ เซนติเมตร แต่ไม่เกิน ๒๒ เซนติเมตร ที่ขอบเอวมีห่วงสำหรับสอดเข็มขัดทำด้วยผ้าสีเดียวกับกางเกง กว้างไม่เกิน ๑ เซนติเมตร จำนวน ๕ ห่วง ที่แนวตะเข็บกางเกงด้านข้างมีกระเป๋าจาะข้างละ ๑ กระเป๋า ด้านหลังมีกระเป๋าจาะ ๒ ข้าง ข้างละ ๑ กระเป๋า ไม่มีใบปกกระเป๋
- ข. กระโปรงสีน้ำเงินแกมดำ ยาวปิดเข้าพอสมควร ทางด้านหน้าขาและซ้ายมีกระเป๋าจาะข้างละ ๑ กระเป๋า ไม่มีใบปกกระเป๋ ปากกระเป๋เฉียงลงทางข้างเล็กน้อย หรือจะไม่มีกระเป๋าก็ได้ ชายกระโปรงไม่บาน
- ค. กระโปรงกางเกงสีน้ำเงินแกมดำ ยาวครึ่งเข้า มีตะเข็บหน้า ๒ ตะเข็บ ตะเข็บหลัง ๒ ตะเข็บ มีจีบกระทบด้านหน้าและด้านหลัง
- ง. กางเกงขายาวสีน้ำเงินแกมดำสำหรับเครื่องแต่งกายปฏิบัติงานภาคสนาม มีลักษณะเช่นเดียวกับ กางเกงขายาวสีน้ำเงินแกมดำสำหรับเครื่องแต่งกายปฏิบัติงานภาคสนามของผู้ปฏิบัติการชาย

๑๒. เข็มขัด มีลักษณะเช่นเดียวกับเข็มขัดด้ายถักสีน้ำเงินแกมดำของผู้ปฏิบัติการชาย

๑๓. รองเท้า มี ๒ แบบ คือ

- ก. รองเท้าหุ้มส้นหนังสีดำ ส้นสูงไม่เกิน ๓.๕ เซนติเมตร
- ข. รองเท้าหุ้มส้นหรือหุ้มข้อหนังหรือหนังกึ่งผ้าใบหรือผ้าใบสีดำ จะมีเชือกผูกหรือไม่ก็ได้ รองเท้าทุกแบบต้องไม่มีลวดลาย เวลาสวมรองเท้าให้สวมถุงเท้าสีดำ

หมวด ๓

เครื่องหมายและป้ายชื่อ

๑๔. เครื่องหมายของผู้ปฏิบัติการ สำหรับเครื่องแต่งกายปฏิบัติงานปกติทำด้วยโลหะสีเงิน และเครื่องแต่งกายปฏิบัติงานสนามปักด้วยไหมหรือด้ายสีน้ำเงิน ประกอบด้วย

- ก. เครื่องหมายระดับคุณวุฒิ
- ข. เครื่องหมายด้าน
- ค. เครื่องหมายจังหวัด
- ง. อักษรย่อ

๑๕. เครื่องหมายระดับคุณวุฒิของผู้ปฏิบัติการ มีดังนี้

- ก. ผู้ปฏิบัติการเทียบเท่าระดับ ๓ ถึงระดับ ๕ ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ใช้บั้งรูปหางนกแขวแซว กว้าง ๐.๓ เซนติเมตร ปลายบั้งทั้งสองข้างห่างกัน ๓ เซนติเมตร และมีขีดกว้าง ๐.๓ เซนติเมตร ยาว ๓ เซนติเมตรหนึ่งขีด ติดหรือปักบนอินทรรูทั้งสองข้าง ให้มุมแหลมของบั้งอยู่ทางด้านคอและ

ให้ชี้วัดตามขวางของอินทรีนติดกับปลายบั๊และห่างจากริมอินทรีนทางด้านไหล่ ๐.๕ เซนติเมตร แต่ละข้างมีจำนวนบั๊ตามระดับ คือ

- (๑) เทียบเท่าระดับ ๓ ตามกรอบคุณสมบัติแห่งชาติ ๑ บั๊
- (๒) เทียบเท่าระดับ ๔ ตามกรอบคุณสมบัติแห่งชาติ ๒ บั๊
- (๓) เทียบเท่าระดับ ๕ ตามกรอบคุณสมบัติแห่งชาติ ๓ บั๊

ในกรณีมีบั๊มากกว่า ๑ บั๊ ให้ติดหรือปักเรียงกันไปทางด้านคอตามส่วนยาวของอินทรีน เว้นระยะระหว่างบั๊ ๐.๒ เซนติเมตร

ข. ผู้ปฏิบัติการเทียบเท่าระดับ ๖ ตามกรอบคุณสมบัติแห่งชาติขึ้นไป ใช้ดาราประจายามเช่นเดียวกับเข็มเชิดชูเกียรติ ติดหรือปักบนอินทรีนทั้งสองข้าง ห่างจากริมอินทรีนทางด้านไหล่ ๐.๕ เซนติเมตร แต่ละข้างมีจำนวนดาราประจายามตามระดับ คือ

- (๑) เทียบเท่าระดับ ๖ ตามกรอบคุณสมบัติแห่งชาติ ๑ ดวง
- (๒) เทียบเท่าระดับ ๗ ตามกรอบคุณสมบัติแห่งชาติ ๒ ดวง
- (๓) เทียบเท่าระดับ ๘ ตามกรอบคุณสมบัติแห่งชาติ ๓ ดวง

ในกรณีมีดาราประจายามมากกว่า ๑ ดวง ให้ติดหรือปักเรียงกันไปทางด้านคอตามส่วนยาวของอินทรีน เว้นระยะระหว่างดวง ๐.๕ เซนติเมตร

๑๖. เครื่องหมายด้านติดหรือปักที่คอเสื้อข้างขวา โดยเสื้อคอพับให้ติดที่มุมปกคอพับ และเสื้อคอเปิดให้ปักที่มุมคอเปิดตอนบน ดังนี้

- ก. ผู้ปฏิบัติงานด้านปฏิบัติการฉุกเฉิน ติดหรือปักอักษรย่อ “ปฉ”
- ข. ผู้ปฏิบัติงานด้านวิชาการ ติดหรือปักอักษรย่อ “วก”

คณะกรรมการการอาจประกาศกำหนดให้ใช้สัญลักษณ์อื่นแทนอักษรย่อตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งก็ได้

๑๗. เครื่องหมายจังหวัดติดหรือปักที่คอเสื้อด้านซ้าย เป็นอักษรย่อชื่อจังหวัดที่ขึ้นทะเบียนหรือสัญลักษณ์อื่นตามที่คณะกรรมการการอาจประกาศกำหนด โดยเสื้อคอพับให้ติดที่มุมปกคอพับ และเสื้อคอเปิดให้ปักที่มุมคอเปิดตอนบน

๑๘. ป้ายชื่อ มี ๒ แบบ คือ

- ก. ป้ายชื่อติดเครื่องแต่งกายปฏิบัติงานปกติ ทำด้วยโลหะหรือพลาสติก เป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีขนาดกว้าง ๒.๕ เซนติเมตร ยาว ๗.๕ เซนติเมตร หนา ๐.๑ เซนติเมตร พื้นป้ายด้านที่สลักชื่อเป็นสีดามิเส้นขอบสีขาวประมาณ ๐.๑ เซนติเมตร แถวบนสลักชื่อตัวและชื่อสกุลเป็นภาษาไทยมีขนาดสูงประมาณ ๐.๕ ถึง ๐.๗ เซนติเมตร แถวที่สองสลักชื่อคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์หรืออภิโย มีขนาดสูงประมาณ ๐.๓ ถึง ๐.๕ เซนติเมตร จัดให้อยู่แนวกึ่งกลางป้ายชื่อ ประดับที่อกเสื้อเหนือกระเป๋าด้านขวา
- ข. ป้ายชื่อติดเครื่องแต่งกายปฏิบัติงานสนาม ปักด้วยไหมหรือด้ายน้ำเงินที่อกเสื้อเหนือกระเป๋าด้านขวา แถวบนปักชื่อตัวและชื่อสกุลเป็นภาษาไทย แถวกลางปักชื่อตัวและชื่อสกุลเป็นภาษาอังกฤษ และแถวล่างปักชื่อคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์หรืออภิโยเป็นภาษาไทย ขนาดรวมทั้งสามแถวสูง ๔ เซนติเมตร ยาว

๑๒ เซนติเมตร หรืออาจทำด้วยแผ่นผ้าสีเหลืองฉุกเฉินการแพทย์ขนาดกว้าง ๔ เซนติเมตร ยาว ๑๒ เซนติเมตรปักด้วยไหมหรือด้ายสีน้ำเงินเย็บติดที่อกเสื้อเหนือกระเป๋าวางก็ได้

หมวด ๔ อภิธานและข้อกำหนดอื่น ๆ

๑๙. ให้ผู้ได้รับประกาศนียบัตรตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้ มีสิทธิใช้อภิธานและอภิธานย่อตามชื่อคุณวุฒิฉุกเฉินการแพทย์ที่กำหนดไว้ใน มคอ.๑ สาขานั้น
๒๐. ผู้ปฏิบัติการซึ่งได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์หรือได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ประดับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ต่างประเทศ ให้ประดับแพรแถบเครื่องราชอิสริยาภรณ์ที่อกเสื้อเหนือกระเป๋าย้ายหรือที่อกเสื้อข้างซ้าย เว้นแต่เครื่องราชอิสริยาภรณ์ซึ่งมีกฎหมายกำหนดให้ประดับที่อกเสื้อข้างขวา
๒๑. ผู้ปฏิบัติการซึ่งได้รับเข็มเชิดชูเกียรติหรือเครื่องหมายแสดงความสามารถหรือเข็มแสดงวิทยฐานะของสถาบันการศึกษาของทางราชการหรือส่วนราชการอื่น ให้ประดับเครื่องหมายหรือเข็มนั้นได้ตามที่ส่วนราชการนั้นกำหนด
๒๒. เครื่องแต่งกายของผู้ปฏิบัติการแบบใดจะต้องแต่งในโอกาสใด ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการหรือหน่วยปฏิบัติการกำหนด
เพื่อประโยชน์ในการฝึก การปฏิบัติงานภาคสนาม หรือการปฏิบัติงานอื่นทางฉุกเฉินการแพทย์ให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ หน่วยปฏิบัติการจะกำหนดเครื่องแต่งกายผู้ปฏิบัติการตามความจำเป็นก็ได้
๒๓. คณะอนุกรรมการอาจกำหนดรายละเอียดของเครื่องแต่งกาย อภิธาน และสัญลักษณ์วิทยฐานะ ในส่วนที่ไม่ได้กำหนดไว้ในผนวกนี้ให้ชัดเจน รวมทั้งอาจเสนอให้ กพฉ. กำหนดเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ในผนวกนี้ก็ได้
ให้ สพฉ. สร้างหรือเขียนรูปตัวอย่างเครื่องแต่งกายขึ้นไว้เป็นมาตรฐาน และสอดส่องควบคุมการแต่งเครื่องแต่งกายให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉิน

ประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง การให้ประกาศนียบัตรและการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรให้มีประกาศเกี่ยวกับการให้ประกาศนียบัตรปฏิบัติการฉุกเฉินแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๖) มาตรา ๒๙ (๑) และ (๒) มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับข้อบังคับคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินว่าด้วยการรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการและการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม พ.ศ. ๒๕๕๔ และประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง การลงนามในประกาศ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่ง ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๔ ให้ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง การให้ประกาศนียบัตรและการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“กฎ” หมายความว่า กฎตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

“อำนวยการ” หมายความว่า การอำนวยการทางการแพทย์ฉุกเฉินโดยแพทย์อำนวยการปฏิบัติการฉุกเฉิน ซึ่งรวมถึงการจัดการและควบคุมการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ช่วยเวชกรรม ทั้งการอำนวยการทั่วไปและการอำนวยการตรง เพื่อให้ผู้ช่วยเวชกรรมรายงานภาวะของผู้ป่วยฉุกเฉิน และปฏิบัติการฉุกเฉินตามคำสั่งการแพทย์

“อำนวยการทั่วไป” หมายความว่า การอำนวยการซึ่งได้จัดทำและประกาศไว้เป็นเอกสาร ด้วยวิธีการที่กำหนดไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นคำสั่งประจำ ขั้นตอนวิธี หรือเกณฑ์วิธีปฏิบัติการฉุกเฉิน ให้ผู้ช่วยเวชกรรมดำเนินการหรือปฏิบัติตาม รวมทั้งการตรวจสอบและพิจารณากระบวนการและผลการปฏิบัติการฉุกเฉินย้อนหลังด้วย

“อำนวยการตรง” หมายความว่า การอำนวยการเชื่อมตรงระหว่างบุคคลต่อบุคคลขณะกำลังปฏิบัติการฉุกเฉิน ณ สถานที่ที่มีผู้ป่วยฉุกเฉินหรือที่เกิดเหตุการณ์ หรือผ่านการสื่อสารทางไกล ด้วยวาจา สัญลักษณ์อักษร อิเล็กทรอนิกส์ โทรคมนาคม หรือวิธีการสื่อสารอื่น

“เอกสาร” หมายความว่า กระดาษหรือวัตถุอื่นใด ซึ่งได้ทำให้ปรากฏความหมายด้วยตัวอักษร ตัวเลข พิกัด หรือแบบอย่างอื่น จะเป็นโดยวิธีพิมพ์ ถ่ายภาพ หรือวิธีอื่น อันเป็นหลักฐานแห่งความหมายนั้น รวมทั้งหมายรวมถึงข้อความและข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วย

“กำกับการ” หมายความว่า การควบคุมดูแลการปฏิบัติการฉุกเฉินโดยผู้กำกับการปฏิบัติการฉุกเฉิน ซึ่งรวมถึงการดูแลและติดตามการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการตามการอำนวยความสะดวกเพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑

“วิชาชีพ” หมายความว่า วิชาชีพด้านการแพทย์ การพยาบาล หรือการสาธารณสุขของผู้ประกอบวิชาชีพตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

“ผู้ช่วยเวชกรรม” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติการที่ได้รับมอบหมายให้ทำปฏิบัติการแพทย์โดยที่ไม่ได้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพ หรือเป็นผู้ประกอบวิชาชีพซึ่งทำปฏิบัติการแพทย์นอกเหนืออำนาจหน้าที่ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพนั้น

“ปฐมพยาบาล” หมายความว่า การปฏิบัติการฉุกเฉินที่เริ่มต้นกระทำเพื่อรักษาชีวิต หรือช่วยเหลือผู้ป่วยฉุกเฉินขณะรอคอยปฏิบัติการแพทย์จากผู้ประกอบวิชาชีพหรือผู้ช่วยเวชกรรม ซึ่งต้องไม่มีการทำหัตถการในร่างกายเว้นแต่การให้ยาสามัญประจำบ้านหรือยาของผู้ป่วยตามที่แพทย์สั่งไว้ และหมายรวมถึงการแจ้งการเจ็บป่วยฉุกเฉิน การปฏิบัติการฉุกเฉินที่กระทำตามคำแนะนำของแพทย์ หรือผู้ช่วยเวชกรรม และการช่วยบุคลากรสาธารณสุขที่ปฏิบัติการฉุกเฉิน ณ ที่เกิดเหตุการณ์และขณะเคลื่อนย้ายผู้ป่วยฉุกเฉิน รวมทั้งการกระทำอื่นใดที่ กพฉ. กำหนดเพิ่มเติมให้เป็นการปฐมพยาบาล

“ปฏิบัติการแพทย์” หมายความว่า การปฏิบัติการฉุกเฉินที่กระทำโดยตรงต่อผู้ป่วยฉุกเฉิน เกี่ยวกับการประเมิน การดูแล การเคลื่อนย้ายหรือลำเลียง การนำส่งต่อ การตรวจวินิจฉัย และการบำบัดรักษาพยาบาล รวมถึงการเจาะหรือผ่าตัด การใช้อุปกรณ์หรือเครื่องมือแพทย์ การให้หรือบริหารยาหรือสารอื่น หรือการสอดใส่วัตถุใด ๆ เข้าไปในร่างกายผู้ป่วยฉุกเฉิน และให้หมายรวมถึงการรับแจ้งและรายงานให้ผู้ปฏิบัติการอื่นกระทำโดยตรงต่อผู้ป่วยฉุกเฉิน รวมทั้งการปฏิบัติการฉุกเฉินที่ต้องกระทำตามคำสั่งการแพทย์ด้วย แต่ไม่รวมถึงการกระทำใดอันเป็นการปฐมพยาบาล

“ปฏิบัติการแพทย์ขั้นพื้นฐาน” หมายความว่า ปฏิบัติการแพทย์ด้วยการใช้อุปกรณ์หรือเครื่องมือแพทย์และการบริหารยาพื้นฐาน โดยไม่ทำหัตถการในร่างกาย รวมทั้งการกระทำอื่นใดที่ กพฉ. กำหนดเพิ่มเติมให้เป็นปฏิบัติการแพทย์ขั้นพื้นฐาน

“ปฏิบัติการแพทย์ขั้นสูง” หมายความว่า ปฏิบัติการแพทย์ซึ่งต้องมีการบริหารยา การใช้อุปกรณ์การแพทย์ฉุกเฉินที่ซับซ้อน และการทำหัตถการในร่างกายซึ่งเป็นประโยชน์ยิ่งกว่าในการป้องกันการเสียชีวิตหรือการรุนแรงขึ้นของการเจ็บป่วยของผู้ป่วยฉุกเฉินได้ แต่หากมีการกระทำอย่างไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ก็อาจก่ออันตรายต่อผู้ป่วยฉุกเฉินได้ยิ่งกว่าด้วย

“หัตถการในร่างกาย” หมายความว่า กลวิธีเพื่อการวินิจฉัยและบำบัดรักษาผู้ป่วยฉุกเฉิน ซึ่งต้องใช้อุปกรณ์หรือเครื่องมือแพทย์ เจาะหรือผ่าตัด หรือสอดใส่วัตถุใด ๆ เข้าไปในร่างกายมนุษย์ หรือการแทรกแซงกระบวนการสรีรวิทยาของร่างกายมนุษย์ และหมายรวมถึงการให้หรือบริหารยาหรือสารอื่นเข้าไปในร่างกายมนุษย์ด้วย แต่ไม่รวมถึงการกระทำใดอันเป็นการปฐมพยาบาลและปฏิบัติการแพทย์ขั้นพื้นฐาน

“ปฏิบัติการอำนวยการ” หมายความว่า การปฏิบัติการฉุกเฉินที่ไม่ได้กระทำโดยตรงต่อผู้ป่วยฉุกเฉิน ประกอบด้วยการจัดการ การประสานงาน การควบคุมดูแล และการติดต่อสื่อสาร อันมีความจำเป็น เพื่อให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการปฏิบัติการแพทย์ที่ถูกต้อง สมบูรณ์ และทัน่วงที

“จ่ายงาน” หมายความว่า การถ่ายทอดคำสั่ง รวมทั้งประสานการปฏิบัติการฉุกเฉินเชื่อมตรงระหว่างบุคคลต่อบุคคลด้วยวาจา ลายลักษณ์อักษร อิเล็กทรอนิกส์ โทรคมนาคม หรือวิธีการสื่อสารอื่นไปยังผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ หรือสถานพยาบาลตามคำสั่งการแพทย์และคำสั่งอำนวยการ รวมถึงการช่วยกำกับดูแลและการควบคุมการปฏิบัติการฉุกเฉินเชื่อมตรงระหว่างบุคคลต่อบุคคล ณ สถานที่ที่มีผู้ป่วยฉุกเฉินหรือที่เกิดเหตุการณ์ หรือผ่านการสื่อสารทางไกลด้วยวาจา ลายลักษณ์อักษร อิเล็กทรอนิกส์ โทรคมนาคม หรือวิธีการสื่อสารอื่น โดยผู้ช่วยเวชกรรมที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้ผู้ช่วยเวชกรรมอื่นหรือผู้ปฐมพยาบาลรายงานภาวะผู้ป่วยฉุกเฉินและเฝ้าติดตามคุณภาพการปฏิบัติการให้การช่วยเหลือ และเฝ้าติดตามการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ช่วยเวชกรรมนั้น

“รับแจ้ง” หมายความว่า การรับแจ้งการเจ็บป่วยฉุกเฉิน รวมทั้งรวบรวมข้อมูล และสารสนเทศทางการแพทย์ฉุกเฉินเพื่อคัดแยกระดับความฉุกเฉิน แล้วส่งข้อมูลและสารสนเทศต่อไปยังผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ หรือสถานพยาบาลที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนให้คำแนะนำเชื่อมตรงระหว่างบุคคลต่อบุคคลด้วยวาจา ลายลักษณ์อักษร อิเล็กทรอนิกส์ โทรคมนาคม หรือวิธีการสื่อสารอื่น ให้ผู้แจ้งหรือผู้อาจช่วยได้ให้ทำการปฐมพยาบาลหรือปฏิบัติการแพทย์แก่ผู้ป่วยฉุกเฉิน ตามสมควรแก่กรณี

“อศป.” หมายความว่า อนุกรรมการรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม

กรณีอื่นใดที่ในประกาศนี้ไม่ได้กำหนดไว้เป็นการเฉพาะ ให้นำความตามข้อบังคับ ประกาศ และระเบียบคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินที่ได้ตราและประกาศไว้ในราชกิจจานุเบกษาแล้ว มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๔ ให้เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติรักษาการตามประกาศนี้ และมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดกรณีที่มีปัญหาจากการปฏิบัติตามประกาศนี้

หมวด ๑

ประเภทและระดับประกาศนียบัตรปฏิบัติการฉุกเฉิน

ข้อ ๕ ประกาศนียบัตรปฏิบัติการฉุกเฉิน มีประเภทดังต่อไปนี้

- (๑) ประกาศนียบัตรประเภทปฏิบัติการแพทย์
- (๒) ประกาศนียบัตรประเภทปฏิบัติการอำนวยการ

ส่วนที่ ๑

ประกาศนียบัตรปฏิบัติการแพทย์

ข้อ ๖ ประกาศนียบัตรประเภทปฏิบัติการแพทย์ มีระดับดังต่อไปนี้

- (๑) ประกาศนียบัตรนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์
- (๒) ประกาศนียบัตรเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์
- (๓) ประกาศนียบัตรพนักงานฉุกเฉินการแพทย์
- (๔) ประกาศนียบัตรอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์

ข้อ ๗ ผู้ปฏิบัติการที่มีสิทธิได้รับประกาศนียบัตรนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้มีความรู้ ทักษะ และเจตคติในการปฏิบัติการฉุกเฉิน โดยได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรเทียบเท่าปริญญาสาขาปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ ตามมาตรฐานคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ จากองค์กรหรือสถาบันการศึกษาที่ อศป. รับรอง

(๒) สอบผ่านความรู้ ทักษะ เจตคติ และการฝึกหัดปฏิบัติการฉุกเฉิน เพื่อขอรับประกาศนียบัตรนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ ตามวิธีการและเกณฑ์ประเมินและการสอบตามที่ อศป. กำหนด

กรณีผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรเทียบเท่าปริญญาทางการแพทย์ การพยาบาล หรือการสาธารณสุขสาขาอื่นที่ อศป. รับรอง และผ่านการฝึกอบรมตามที่หลักสูตรหลักกำหนด รวมทั้งมีผลการปฏิบัติการแพทย์ขั้นสูงในองค์กรหรือสถาบันการศึกษาหรือฝึกอบรมหรือสถานพยาบาลหรือหน่วยปฏิบัติการที่ อศป. รับรองตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรหลัก ให้ถือว่ามีความรู้ตามข้อ ๘ (๑)

ให้ประกาศนียบัตรนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์มีอายุห้าปี และมีสิทธิต่ออายุได้ตามหลักเกณฑ์เงื่อนไข และวิธีการที่ อศป. ประกาศกำหนด

ให้ผู้ได้รับประกาศนียบัตรนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ใช้อักษรย่อเพื่อแสดงวิทยฐานะว่า “นักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์” เรียกโดยย่อว่า “นฉพ.”

ข้อ ๘ ผู้ปฏิบัติการที่มีสิทธิได้รับประกาศนียบัตรเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ ต้องมีคุณสมบัติครบถ้วนดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้มีความรู้ ทักษะ และเจตคติในปฏิบัติการแพทย์ขั้นพื้นฐานอย่างสมบูรณ์ และปฏิบัติการแพทย์ขั้นสูงที่จำเป็นเร่งด่วน โดยได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิคหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ หรือเทียบเท่า ตามมาตรฐานของกระทรวงศึกษาธิการ จากองค์กรหรือสถาบันการศึกษาที่ อศป. รับรอง

(๒) สอบผ่านความรู้ ทักษะ เจตคติ และการฝึกหัดปฏิบัติการฉุกเฉิน เพื่อขอรับประกาศนียบัตรเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ ตามวิธีการและเกณฑ์ประเมินและการสอบตามที่ อศป. กำหนด

กรณีผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิคหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือเทียบเท่า ในทางการแพทย์ การพยาบาล หรือการสาธารณสุขสาขาอื่นที่ อศป. รับรอง และผ่านการฝึกอบรมตามที่หลักสูตรหลักกำหนด รวมทั้งมีผลการปฏิบัติการแพทย์ในองค์กรหรือสถาบันการศึกษา หรือฝึกอบรมหรือสถานพยาบาลหรือหน่วยปฏิบัติการที่ อศป. รับรองตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรหลัก ให้ถือว่ามีความสมบัติตาม (๑)

ให้ประกาศนียบัตรเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์มีอายุสี่ปี และมีสิทธิต่ออายุได้ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่ อศป. ประกาศกำหนด

ให้ผู้ได้รับประกาศนียบัตรเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ใช้อภิธานเพื่อแสดงวิทยฐานะว่า “เจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์” เรียกโดยย่อว่า “จฉพ.”

ข้อ ๙ ผู้ปฏิบัติการที่มีสิทธิได้รับประกาศนียบัตรพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ ต้องมีคุณสมบัติครบถ้วนดังต่อไปนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

(๒) เป็นผู้มีความรู้ ทักษะ และเจตคติในการปฏิบัติการแพทย์ขั้นพื้นฐาน รวมทั้งการช่วยปฏิบัติการแพทย์ขั้นสูง โดยผ่านการฝึกอบรมจากองค์กรหรือสถาบันการฝึกอบรมที่ อศป. รับรอง

(๓) สอบผ่านความรู้ ทักษะ เจตคติ และการฝึกหัดปฏิบัติการฉุกเฉิน เพื่อขอรับประกาศนียบัตรพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ ตามวิธีการและเกณฑ์ประเมินและการสอบตามที่ อศป. กำหนด

กรณีผู้สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า และได้รับประกาศนียบัตรอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์มาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี รวมทั้งมีผลการปฏิบัติการฉุกเฉินในหน่วยปฏิบัติการหรือสถานพยาบาลที่ อศป. รับรองตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรหลัก ให้ถือว่ามีความสมบัติตามข้อ (๑)

ให้ประกาศนียบัตรพนักงานฉุกเฉินการแพทย์มีอายุสองปี และมีสิทธิต่ออายุได้ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่ อศป. ประกาศกำหนด

ให้ผู้ได้รับประกาศนียบัตรพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ใช้อภิธานเพื่อแสดงวิทยฐานะว่า “พนักงานฉุกเฉินการแพทย์” เรียกโดยย่อว่า “พลพ.”

ข้อ ๑๐ ผู้ปฏิบัติการที่มีสิทธิได้รับประกาศนียบัตรอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ ต้องมีคุณสมบัติครบถ้วนดังต่อไปนี้

- (๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับการศึกษาภาคบังคับหรือเทียบเท่า
- (๒) มีความรู้ ทักษะ และเจตคติในการปฐมพยาบาลและช่วยปฏิบัติการแพทย์ขั้นพื้นฐาน โดยผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรหลัก จากองค์กรหรือสถาบันการฝึกอบรมที่ อสป. รับรอง
- (๓) สอบผ่านความรู้ ทักษะ เจตคติ และการฝึกหัดปฏิบัติการฉุกเฉิน เพื่อขอรับประกาศนียบัตรอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ ตามวิธีการและเกณฑ์ประเมินและการสอบตามที่ อสป. กำหนด

ให้ประกาศนียบัตรอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์มีอายุสองปี และมีสิทธิต่ออายุได้ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่ อสป. ประกาศกำหนด

ให้ผู้ได้รับประกาศนียบัตรอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ใช้อภิไธยเพื่อแสดงวิทยฐานะว่า “อาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์” เรียกโดยย่อว่า “อณพ.”

ส่วนที่ ๒

ประกาศนียบัตรปฏิบัติการอำนวยการ

ข้อ ๑๑ ประกาศนียบัตรประเภทปฏิบัติการอำนวยการ มีระดับดังต่อไปนี้

- (๑) ประกาศนียบัตรแพทย์อำนวยการปฏิบัติการฉุกเฉิน
- (๒) ประกาศนียบัตรผู้กำกับการปฏิบัติการฉุกเฉิน
- (๓) ประกาศนียบัตรผู้รายงานปฏิบัติการฉุกเฉิน
- (๔) ประกาศนียบัตรผู้ประสานปฏิบัติการฉุกเฉิน
- (๕) ประกาศนียบัตรพนักงานรับแจ้งการเจ็บป่วยฉุกเฉิน

ข้อ ๑๒ ผู้ปฏิบัติการที่มีสิทธิได้รับประกาศนียบัตรแพทย์อำนวยการปฏิบัติการฉุกเฉิน ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ซึ่งมีประสบการณ์ในการปฏิบัติการฉุกเฉินมาแล้วตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรหลัก

(๒) เป็นผู้มีความรู้ ทักษะ และเจตคติในการอำนวยการ โดยผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรหลัก จากองค์กรหรือสถาบันการฝึกอบรมที่ อสป. รับรอง

(๓) สอบผ่านความรู้ ทักษะ และเจตคติเพื่อขอรับประกาศนียบัตรแพทย์อำนวยการปฏิบัติการฉุกเฉิน ตามวิธีการและเกณฑ์ประเมินและการสอบตามที่ อสป. กำหนด

ให้นำหลักสูตรการฝึกอบรมที่คณะกรรมการฝึกอบรมและสอบความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขาเวชศาสตร์ฉุกเฉินรับรอง มาใช้เป็นหลักสูตรหลักในการฝึกอบรมตามข้อ (๒) โดยอนุโลม เว้นแต่ กพฉ. จะกำหนดเป็นอย่างอื่น

กรณีแพทย์ได้รับหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขาเวชศาสตร์ฉุกเฉินจากแพทยสภา ให้ถือว่ามีความสมบูรณ์ตามวรรคหนึ่งแล้ว

ให้ประกาศนียบัตรแพทย์อำนวยการปฏิบัติการฉุกเฉินมีอายุห้าปี และมีสิทธิต่ออายุได้ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่ อศป. ประกาศกำหนด

ให้ผู้ได้รับประกาศนียบัตรแพทย์อำนวยการปฏิบัติการฉุกเฉินใช้อภิไธยเพื่อแสดงวิทยฐานะว่า “แพทย์อำนวยการปฏิบัติการฉุกเฉิน” เรียกโดยย่อว่า “พอป.”

ข้อ ๑๓ ผู้ปฏิบัติการที่มีสิทธิได้รับประกาศนียบัตรผู้กำกับการปฏิบัติการฉุกเฉิน ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ได้รับประกาศนียบัตรผู้รายงานปฏิบัติการฉุกเฉิน ซึ่งมีประสบการณ์ในการปฏิบัติการฉุกเฉินมาแล้วตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรหลัก

(๒) เป็นผู้มีความรู้ ทักษะ และเจตคติในการกำกับการปฏิบัติการฉุกเฉิน โดยผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรหลักจากองค์กรหรือสถาบันการฝึกอบรมที่ อศป. รับรอง

(๓) สอบผ่านความรู้ ทักษะ และเจตคติเพื่อขอรับประกาศนียบัตรผู้กำกับการปฏิบัติการฉุกเฉิน ตามวิธีการและเกณฑ์ประเมินและการสอบตามที่ อศป. กำหนด

ให้ประกาศนียบัตรผู้กำกับการปฏิบัติการฉุกเฉินมีอายุห้าปี และมีสิทธิต่ออายุได้ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่ อศป. ประกาศกำหนด

ให้ผู้ได้รับประกาศนียบัตรผู้กำกับการปฏิบัติการฉุกเฉินใช้อภิไธยเพื่อแสดงวิทยฐานะว่า “ผู้กำกับการปฏิบัติการฉุกเฉิน” เรียกโดยย่อว่า “ผกป.”

ข้อ ๑๔ ผู้ปฏิบัติการที่มีสิทธิได้รับประกาศนียบัตรผู้รายงานปฏิบัติการฉุกเฉิน ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) เป็นพยาบาลเวชปฏิบัติฉุกเฉินที่สภากาชาดไทยรับรอง หรือเป็นผู้ได้รับประกาศนียบัตรนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์

(๒) มีประสบการณ์ในการปฏิบัติการฉุกเฉินมาแล้วตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรหลัก

(๓) เป็นผู้มีความรู้ ทักษะ และเจตคติในการจัดการและรายงานปฏิบัติการฉุกเฉิน โดยผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรหลักจากองค์กรหรือสถาบันการฝึกอบรมที่ อศป. รับรอง

(๔) สอบผ่านความรู้ ทักษะ และเจตคติเพื่อขอรับประกาศนียบัตรผู้รายงานปฏิบัติการฉุกเฉิน ตามวิธีการและเกณฑ์ประเมินและการสอบตามที่ อศป. กำหนด

ให้ประกาศนียบัตรผู้รายงานปฏิบัติการฉุกเฉินมีอายุห้าปี และมีสิทธิต่ออายุได้ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่ อศป. ประกาศกำหนด

ให้ผู้ได้รับประกาศนียบัตรผู้รายงานปฏิบัติการฉุกเฉินใช้อภิไธยเพื่อแสดงวิทยฐานะว่า “ผู้รายงานปฏิบัติการฉุกเฉิน” เรียกโดยย่อว่า “ผจป.”

ข้อ ๑๕ ผู้ปฏิบัติการที่มีสิทธิได้รับประกาศนียบัตรผู้ประสานปฏิบัติการฉุกเฉิน ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ได้รับประกาศนียบัตรเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ ซึ่งมีประสบการณ์ในการปฏิบัติการฉุกเฉินมาแล้วตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรหลัก

(๒) มีความรู้ ทักษะ และเจตคติในการประสานปฏิบัติการฉุกเฉินและการช่วยจำงาน โดยผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรหลักจากองค์กรหรือสถาบันการฝึกอบรมที่ อศป. รับรอง

(๓) สอบผ่านความรู้ ทักษะ เจตคติ และการฝึกหัดประสานปฏิบัติการฉุกเฉิน เพื่อขอรับประกาศนียบัตรผู้ประสานปฏิบัติการฉุกเฉิน ตามวิธีการและเกณฑ์ประเมินและการสอบตามที่ อศป. กำหนด

ให้ประกาศนียบัตรผู้ประสานปฏิบัติการฉุกเฉินมีอายุสามปี และมีสิทธิต่ออายุได้ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่ อศป. ประกาศกำหนด

ให้ผู้ได้รับประกาศนียบัตรผู้ประสานปฏิบัติการฉุกเฉินใช้อภิธานเพื่อแสดงวิทยฐานะว่า “ผู้ประสานปฏิบัติการฉุกเฉิน” เรียกโดยย่อว่า “ผปป.”

ข้อ ๑๖ ผู้ปฏิบัติการที่มีสิทธิได้รับประกาศนียบัตรพนักงานรับแจ้งการเจ็บป่วยฉุกเฉิน ต้องมีคุณสมบัติครบถ้วนดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ได้รับประกาศนียบัตรพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ ซึ่งมีประสบการณ์ในการปฏิบัติการฉุกเฉินมาแล้วตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรหลัก

(๒) มีความรู้ ทักษะ และเจตคติในการรับแจ้งการเจ็บป่วยฉุกเฉิน โดยผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรหลักจากองค์กรหรือสถาบันการฝึกอบรมที่ อศป. รับรอง

(๓) สอบผ่านความรู้ ทักษะ เจตคติ และการฝึกหัดการรับแจ้งการเจ็บป่วยฉุกเฉิน เพื่อขอรับประกาศนียบัตรพนักงานรับแจ้งการเจ็บป่วยฉุกเฉิน ตามวิธีการและเกณฑ์ประเมินและการสอบตามที่ อศป. กำหนด

ให้ประกาศนียบัตรพนักงานรับแจ้งการเจ็บป่วยฉุกเฉินมีอายุสองปี และมีสิทธิต่ออายุได้ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่ อศป. ประกาศกำหนด

ให้ผู้ได้รับประกาศนียบัตรพนักงานรับแจ้งการเจ็บป่วยฉุกเฉินใช้อภิธานเพื่อแสดงวิทยฐานะว่า “พนักงานรับแจ้งการเจ็บป่วยฉุกเฉิน” เรียกโดยย่อว่า “พรจ.”

ส่วนที่ ๓

การดำเนินการเกี่ยวกับประกาศนียบัตรปฏิบัติการฉุกเฉิน

ข้อ ๑๗ ผู้ขอรับประกาศนียบัตรปฏิบัติการฉุกเฉินต้องมีคุณสมบัติและไม่ลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) อายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์

(๒) เป็นผู้มีความรู้ ทักษะ และเจตคติในการปฏิบัติการฉุกเฉินตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

(๓) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสียหายซึ่ง อศป. เห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งผู้ปฏิบัติการ

(๔) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดในคดีที่ อศป. เห็นว่าอาจจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งผู้ปฏิบัติการ

(๕) ไม่เป็นผู้ติดยาเสพติดให้โทษ

(๖) เป็นโรคที่ อศป. ประกาศกำหนดว่าไม่สมควรให้เป็นผู้ปฏิบัติการ

(๗) ไม่เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

ข้อ ๑๘ เมื่อ อศป. มีมติอนุมัติประกาศนียบัตรปฏิบัติการฉุกเฉินประเภทและระดับใดให้แก่ผู้หนึ่งผู้ใดตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามประกาศนี้แล้ว ให้ สพฉ. จัดให้มีทะเบียนและดำเนินการออกประกาศนียบัตรปฏิบัติการฉุกเฉินตามแบบท้ายประกาศนี้ตามประเภทและระดับนั้นแก่ผู้นั้น

ข้อ ๑๙ เกณฑ์และวิธีการขอรับ การออก การต่ออายุ และการอื่นใดที่เกี่ยวกับการให้ประกาศนียบัตรปฏิบัติการฉุกเฉิน ให้เป็นไปตามที่ อศป. ประกาศกำหนด

หมวด ๒

อำนาจ หน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ ข้อจำกัด หลักเกณฑ์ และเงื่อนไข
ในการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ

ข้อ ๒๐ ให้ผู้ได้รับประกาศนียบัตรปฏิบัติการฉุกเฉินประเภทและระดับใดแล้วตามประกาศนี้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการฉุกเฉินตามมาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ในขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรหลักสำหรับประเภทและระดับนั้น ภายใต้การกำกับติดตามการอำนวยความสะดวก

กรณีการอำนวยความสะดวกตรงขัดแย้งกับการอำนวยความสะดวกทั่วไป ให้ถือปฏิบัติตามการอำนวยความสะดวกเป็นหลัก ทั้งนี้จำกัดเฉพาะการปฏิบัติการฉุกเฉินครั้งนั้นเท่านั้น

ข้อ ๒๑ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการปฏิบัติการฉุกเฉิน หรือกระทำได้ด้วยประการใด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีอำนาจ หน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ หรือข้อจำกัดในการปฏิบัติการฉุกเฉินโดยมิได้รับประกาศนียบัตรปฏิบัติการฉุกเฉินตามประกาศนี้ เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การปฐมพยาบาล

(๒) การปฏิบัติการฉุกเฉินอันอยู่ในขอบเขตของการประกอบวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพนั้น

(๓) กรณีอื่นโดยอนุโลมตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๒๕ หรือมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือความในทำนองเดียวกันตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพอื่น รวมทั้งกฎที่ออกตามบทบัญญัติดังกล่าว แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๒ กรณีปรากฏผู้มีใฝ่ฝืนการอำนวยความสะดวกหรือการปฏิบัติใดตามประกาศนี้ ให้ สผ. รวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเสนอ กพด. เพื่อพิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑

การกำกับดูแลการปฏิบัติการฉุกเฉินและการอุทธรณ์ของผู้ปฏิบัติการ ให้เป็นไปตามที่ กพด. ประกาศกำหนด

ให้ อสป. ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการวิชาชีพและมีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยอนุโลม

ข้อ ๒๓ ผู้ปฏิบัติการที่ได้รับประกาศนียบัตรปฏิบัติการฉุกเฉินตามประกาศนี้ มีสิทธิได้รับเงิน เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉิน เงินอุดหนุนหรือค่าชดเชยในการดำเนินงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินจากกองทุน ทั้งนี้ ตามอัตรา วิธีการ และเงื่อนไขที่ สผ. กำหนดโดยความเห็นชอบของ กพด.

ผู้ปฏิบัติการซึ่งปฏิบัติการฉุกเฉินในเขตพื้นที่หรือภูมิภาคที่ไม่มีผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ หรือสถานพยาบาลเพียงพอ อาจได้รับเงินเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉิน เงินอุดหนุนหรือค่าชดเชยในการดำเนินงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินจากกองทุนในอัตรา วิธีการ และเงื่อนไขที่แตกต่างจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ก็ได้

ผู้ปฏิบัติการตามวรรคหนึ่งซึ่งได้กระทำการตามหน้าที่ และประสบภัยหรือได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บอันเนื่องจากการปฏิบัติการฉุกเฉิน มีสิทธิได้รับค่าชดเชยจากกองทุนตามระเบียบที่ สผ. กำหนดโดยความเห็นชอบของ กพด.

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๔ ในระหว่างที่ยังไม่มีประกาศกำหนดตามข้อ ๒๒ วรรคสอง ให้นำความตามหมวด ๔ และหมวด ๖ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๔๒ รวมทั้งกฎที่ออกตามบทบัญญัติดังกล่าว มาใช้บังคับโดยอนุโลมในการกำกับดูแลการปฏิบัติการฉุกเฉินและการอุทธรณ์ของผู้ปฏิบัติการ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔

ชาตรี เจริญชีวะกุล

เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ปฏิบัติหน้าที่แทน

ประธานกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

เลขที่ นฉพ.....

อาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑

คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

มอบอำนาจหน้าที่ให้

คณะกรรมการรับรององค์การและหลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ
และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษารือฝึกอบรม

อนุมัติ

ประกาศนียบัตรนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์

แก่

เลขประจำตัวประชาชน.....

ซึ่งเป็นผู้มีคุณสมบัติครบถ้วน ให้มีอำนาจ หน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดในการปฏิบัติการฉุกเฉิน

ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉิน

รวมทั้งข้อบังคับ ประกาศ และระเบียบของคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

ออกให้ ณ วันที่

เดือน

พุทธศักราช

หมดอายุ ณ วันที่

เดือน

พุทธศักราช

ประธานอนุกรรมการ

ประธานระดับนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์

เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

เลขที่ จอพ.....

อาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑

คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

มอบอำนาจหน้าที่ให้

คณะกรรมการรับรององค์การและหลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษารือฝึกอบรม

อนุมัติ

ประกาศนียบัตรเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์

แก่

เลขประจำตัวประชาชน.....

ซึ่งเป็นผู้มีคุณสมบัติครบถ้วน ให้มีอำนาจ หน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดในการปฏิบัติการฉุกเฉิน

ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการแพทยฉุกเฉิน

รวมทั้งข้อบังคับ ประกาศ และระเบียบของคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

ออกให้ ณ วันที่

พุทธศักราช

หมดอายุ วันที่

พุทธศักราช

ประธานคณะกรรมการฯ

ประธานระดับเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์

เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

Back

home

Next

เลขที่ พฉพ.....

อาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑

คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

มอบอำนาจหน้าที่ให้

คณะกรรมการรับรององค์การและหลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ
และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษารือฝึกอบรม

อนุมัติ

ประกาศนียบัตรพนักงานฉุกเฉินการแพทย์

แก่

เลขประจำตัวประชาชน.....

ซึ่งเป็นผู้มีคุณสมบัติครบถ้วน ให้มีอำนาจ หน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดในการปฏิบัติการฉุกเฉิน

ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉิน

รวมทั้งข้อบังคับ ประกาศ และระเบียบของคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

ออกให้ ณ วันที่

เดือน

พุทธศักราช

หมดอายุ ณ วันที่

เดือน

พุทธศักราช

ประธานคณะกรรมการฯ

ประธานระดับพนักงานฉุกเฉินการแพทย์

เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

Back

home

Next

เลขที่ อผพ.....

อาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑

คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

มอบอำนาจหน้าที่ให้

คณะกรรมการรับรององค์การและหลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษารือฝึกอบรม

อนุมัติ

ประกาศนียบัตรอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์

แก่

เลขประจำตัวประชาชน.....

ซึ่งเป็นผู้มีคุณสมบัติครบถ้วน ให้อ่านจาก หน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดในการปฏิบัติฉุกเฉิน

ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉิน

รวมทั้งข้อบังคับ ประกาศ และระเบียบของคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

ออกให้ ณ วันที่

เดือน

พุทธศักราช

หมดอายุ วันที่

เดือน

พุทธศักราช

ประธานคณะกรรมการฯ

ประธานระดับอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์

เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

รูปถ่ายขนาด ๒ นิ้ว

Back

home

Next

เลขที่ พอป.....

อาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑

คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

มอบอำนาจหน้าที่ให้

คณะอนุกรรมการรับรององค์การและหลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ
และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการการศึกษาหรือฝึกอบรม

อนุมัติ

ประกาศนียบัตรแพทย์อำนาจการปฏิบัติการฉุกเฉิน

แก่

เลขประจำตัวประชาชน.....

ซึ่งเป็นผู้มีคุณสมบัติครบถ้วน ให้มีอำนาจ หน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดในการปฏิบัติการฉุกเฉิน

ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉิน

รวมทั้งข้อบังคับ ประกาศ และระเบียบของคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

ออกให้ ณ วันที่

พฤษภาคม

หมดอายุ วันที่

พฤษภาคม

รูปถ่ายขนาด ๒ นิ้ว

Back

home

Next

ประธานคณะอนุกรรมการฯ

ประธานระดับแพทย์อำนาจการปฏิบัติการฉุกเฉิน

เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

เลขที่ ผกป.....

อาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑

คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

มอบอำนาจหน้าที่ให้

คณะอนุกรรมการรับรององค์การและหลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษารือฝึกอบรม

อนุมัติ

ประกาศนียบัตรผู้กำกับการปฏิบัติการฉุกเฉิน

แก่

เลขประจำตัวประชาชน.....

ซึ่งเป็นผู้มีคุณสมบัติครบถ้วน ให้มีอำนาจ หน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดในการปฏิบัติการฉุกเฉิน

ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉิน

รวมทั้งข้อบังคับ ประกาศ และระเบียบของคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

ออกให้ ณ วันที่

เดือน

พุทธศักราช

หมดอายุ วันที่

เดือน

พุทธศักราช

ประธานคณะอนุกรรมการฯ

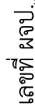
ประธานระดับผู้กำกับการปฏิบัติการฉุกเฉิน

เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

Back

home

Next

คณะกรรมการแพทยฉุกเฉิน

มอบอำนาจหน้าที่ให้

คณะกรรมการรับรององค์การและหลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องราชูปถัมภ์ผ่านการศึกษาคือข้อดีของการ

ประกาศนียบัตรผู้ทำงานปฏิบัติการฉุกเฉิน

699-

เลขประจำตัวประชาชน

รูปถ่ายขนาด ๒ นิ้ว

ซึ่งเป็นแผนคุณสมบัติครบถ้วน คุ้มค่า น่าทึ่ง ชอบเขต ความสำเร็จ ในการปฏิบัติภารกิจเงิน

รวมพงษ์ขอมบั้งคิบ ปรากฏา และระเบียบของคณะกรรมการการแพทยณูเกน

ออกให้ ณ วันที่ เดือน ปี

หมดอายุ วันที่ เดือน พุทธศักราช

ประธานคณะอนุกรรมการฯ

ประธานระดับผู้ทำงานปฏิบัติการฉุกเฉิน

เลขาริการสถาบันการแพทยฉุกฉืนแห่งชาติ

พัฒนาระบบการ

เลขที่ ฅป.....

อาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑

คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

มอบอำนาจหน้าที่ให้

คณะอนุกรรมการรับรององค์การและหลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษารือฝึกอบรม

อนุมัติ

ประกาศนียบัตรผู้ประสานปฏิบัติการฉุกเฉิน

แก่

เลขประจำตัวประชาชน.....

ซึ่งเป็นผู้มีคุณสมบัติครบถ้วน ให้มีอำนาจ หน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดในการปฏิบัติการฉุกเฉิน

ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉิน

รวมทั้งข้อบังคับ ประกาศ และระเบียบของคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

ออกให้ ณ วันที่ เดือน พุทธศักราช

หมดอายุ ณ วันที่ เดือน พุทธศักราช

ประธานคณะกรรมการฯ

ประธานระดับผู้ประสานปฏิบัติการฉุกเฉิน

เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

Back

home

Next

เลขที่ พรจ.....

อาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑

คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

มอบอำนาจหน้าที่ให้

คณะกรรมการรับรององค์การและหลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม

อนุมัติ

ประกาศนียบัตรพนักงานรับแจ้งการเจ็บป่วยฉุกเฉิน

แก่

เลขประจำตัวประชาชน.....

ซึ่งเป็นผู้มีคุณสมบัติครบถ้วน ให้มีอำนาจ หน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดในการปฏิบัติการฉุกเฉิน

ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉิน

รวมทั้งข้อบังคับ ประกาศ และระเบียบของคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

ออกให้ ณ วันที่

เดือน

พุทธศักราช

หมดอายุ วันที่

เดือน

พุทธศักราช

ประธานคณะกรรมการฯ

ประธานระดับพนักงานรับแจ้งการเจ็บป่วยฉุกเฉิน

เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

Back

home

Next

แก้คำผิด

ประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

เรื่อง ข้อกำหนดว่าด้วยสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศ
และงานทั่วไป

เล่ม ๑๒๘ ตอนพิเศษ ๑๓๑ ง วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

หน้า ๓๖

บรรทัดที่ ๑๖ คำว่า “ข้อ ๓ ข้อ ๔ ในประกาศนี้” ให้แก้เป็น
“ข้อ ๓ ในประกาศนี้”

ประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

เรื่อง การให้ประกาศนี้ย้้บตรและการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป

เล่ม ๑๒๘ ตอนพิเศษ ๑๓๑ ง วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

หน้า ๔๒

บรรทัดที่ ๒๐ คำว่า “ตามข้อ ๘ (๑)” ให้แก้เป็น “ตาม (๑)”

หน้า ๔๓

บรรทัดที่ ๒๔ คำว่า “ตามข้อ (๑)” ให้แก้เป็น “ตาม (๑)”

หน้า ๔๔

บรรทัดที่ ๓๐ คำว่า “ข้อ (๒)” ให้แก้เป็น “(๒)”

ประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน
เรื่อง การให้ประกาศนียบัตรและการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง การให้ประกาศนียบัตรและการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๖) และมาตรา ๒๙ (๑) และ (๒) มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับข้อบังคับคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วยการรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรม ผู้ปฏิบัติการและการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม พ.ศ. ๒๕๕๔ และประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง การลงนามในประกาศ ข้อบังคับระเบียบ หรือคำสั่ง ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๒ คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน จึงมีมติในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๗ ให้ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง การให้ประกาศนียบัตรและการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ ในข้อ ๗ แห่งประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง การให้ประกาศนียบัตรและการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ พ.ศ. ๒๕๕๔

“ให้ผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนตาม (๑) ซึ่งปฏิบัติการฉุกเฉินในหน่วยปฏิบัติการหรือสถานพยาบาลที่ อศป. รับรองให้เป็นแหล่งฝึกหัดปฏิบัติการฉุกเฉิน ได้รับประกาศนียบัตรนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ (ฝึกหัด) โดยให้มีอายุหนึ่งปี และมีสิทธิ์ต่ออายุได้ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและวิธีการที่ อศป. กำหนด”

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ ในข้อ ๘ แห่งประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง การให้ประกาศนียบัตรและการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ พ.ศ. ๒๕๕๔

“ให้ผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนตาม (๑) ซึ่งปฏิบัติการฉุกเฉินในหน่วยปฏิบัติการหรือสถานพยาบาลที่ อศป. รับรองให้เป็นแหล่งฝึกหัดปฏิบัติการฉุกเฉิน ได้รับประกาศนียบัตรเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ (ฝึกหัด) โดยให้มีอายุหนึ่งปี และมีสิทธิ์ต่ออายุได้ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและวิธีการที่ อศป. กำหนด”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

อนุชา เศรษฐเสถียร

เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

ประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

เรื่อง อำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดในการปฏิบัติการแพทย์
ของผู้ช่วยเวชกรรมตามคำสั่งการแพทย์หรือการอำนวยความสะดวก

พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่เป็นการสมควรให้มีประกาศเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดในการปฏิบัติการแพทย์ของผู้ช่วยเวชกรรม ตามคำสั่งการแพทย์หรือการอำนวยความสะดวก

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินได้มีมติในการประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖ ให้ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง อำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดในการปฏิบัติการแพทย์ของผู้ช่วยเวชกรรมตามคำสั่งการแพทย์หรือการอำนวยความสะดวก พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“ปฏิบัติการแพทย์” หมายความว่า การปฏิบัติการฉุกเฉินที่กระทำโดยตรงต่อผู้ป่วยฉุกเฉิน เกี่ยวกับการประเมิน การดูแล การเคลื่อนย้ายหรือลำเลียง การนำส่งต่อ การตรวจวินิจฉัย และการบำบัดรักษาพยาบาล รวมถึงการเจาะหรือผ่าตัด การใช้อุปกรณ์หรือเครื่องมือแพทย์ การให้หรือบริหารยา หรือสารอื่น หรือการสอดใส่วัตถุใด ๆ เข้าไปในร่างกายผู้ป่วยฉุกเฉิน และให้หมายรวมถึงการรับแจ้ง และรายงานให้ผู้ปฏิบัติการอื่นกระทำโดยตรงต่อผู้ป่วยฉุกเฉิน รวมทั้งการปฏิบัติการฉุกเฉินที่ต้องกระทำตามคำสั่งการแพทย์ด้วย แต่ไม่รวมถึงการกระทำอันเป็นการปฐมพยาบาล

“ผู้ช่วยเวชกรรม” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติการที่ได้รับประกาศนียบัตรประเภทปฏิบัติการแพทย์ ตามประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง การให้ประกาศนียบัตรและการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำปฏิบัติการแพทย์โดยที่ไม่ได้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพ หรือเป็นผู้ประกอบวิชาชีพซึ่งทำปฏิบัติการแพทย์นอกเหนืออำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพนั้น

“ผู้ประกอบวิชาชีพ” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติการซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล ซึ่งปฏิบัติการแพทย์ตามอำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพนั้น

“คำสั่งการแพทย์” หมายความว่า คำชี้แจงให้เข้าใจและสั่งให้ทำตามเป็นลำดับขั้นตอนเพื่อให้ผู้ช่วยเวชกรรมปฏิบัติการแพทย์ตาม

“อำนวยความสะดวก” หมายความว่า การอำนวยความสะดวกทางการแพทย์ฉุกเฉินโดยแพทย์อำนวยความสะดวก ซึ่งรวมถึงการจัดการและควบคุมการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ช่วยเวชกรรม ทั้งการอำนวยความสะดวกทั่วไปและการอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้ช่วยเวชกรรมรายงานภาวะของผู้ป่วยฉุกเฉิน และปฏิบัติการฉุกเฉินตามคำสั่งการแพทย์

“อำนาจการทั่วไป” หมายความว่า การอำนาจการซึ่งได้จัดทำและประกาศไว้เป็นเอกสารด้วยวิธีการที่กำหนดไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นคำสั่งประจำ ขั้นตอนวิธี หรือเกณฑ์วิธีปฏิบัติการฉุกเฉินให้ผู้ช่วยเวชกรรมดำเนินการหรือปฏิบัติตาม รวมทั้งการตรวจสอบและพิจารณากระบวนการและผลการปฏิบัติการฉุกเฉินย้อนหลังด้วย

“อำนาจการตรง” หมายความว่า การอำนาจการเชื่อมต่อระหว่างบุคคลต่อบุคคลขณะกำลังปฏิบัติการฉุกเฉิน ณ สถานที่ที่มีผู้ป่วยฉุกเฉินหรือที่เกิดเหตุการณ์ หรือผ่านการสื่อสารทางไกลด้วยวาจา ลายลักษณ์อักษร อิเล็กทรอนิกส์ โทรคมนาคม หรือวิธีการสื่อสารอื่น

“ผู้อาจช่วยได้” หมายความว่า ผู้พบเห็นผู้ป่วยฉุกเฉินซึ่งตนอาจช่วยได้ โดยไม่ควรกลัวอันตรายแก่ตนเองหรือผู้อื่น ตามมาตรา ๓๗๔ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

“คำแนะนำ” หมายความว่า คำชี้แจงให้เข้าใจและให้ทำตามเป็นลำดับขั้นตอนเพื่อผู้แจ้งการเจ็บป่วยฉุกเฉินหรือบุคคลอื่นใดอาจปฏิบัติการฉุกเฉินตามได้

“อศป.” หมายความว่า อนุกรรมการรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม

ข้อ ๓ ผู้ช่วยเวชกรรมในประกาศนี้ ให้ถือตามระดับในประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง การให้ประกาศนียบัตรและการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ พ.ศ. ๒๕๕๔ ดังต่อไปนี้

- (๑) นักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ (นฉพ.)
- (๒) เจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ (จฉพ.)
- (๓) พนักงานฉุกเฉินการแพทย์ (พฉพ.)
- (๔) อาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ (อฉพ.)

ข้อ ๔ ให้ผู้ช่วยเวชกรรมมีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติการแพทย์ตามคำสั่งการแพทย์หรือการอำนาจการได้เฉพาะในขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดตามขั้นการปฏิบัติการแพทย์ที่กำหนดไว้จำเพาะสำหรับแต่ละระดับในผนวกแนบท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๖

ประดิษฐ์ สันธวรงค์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ประธานกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

แผนกแนบท้ายประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน
เรื่อง อำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดในการปฏิบัติการแพทย์
ของผู้ช่วยเวชกรรมตามคำสั่งการแพทย์หรือการอำนวยการ พ.ศ. ๒๕๖๖

ข้อ ๑ กำหนดขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดของผู้ช่วยเวชกรรมแต่ละระดับ ในการปฏิบัติการแพทย์ตามการอำนวยการหรือคำสั่งการแพทย์เป็นลำดับขั้น ดังต่อไปนี้

ก. การปฏิบัติการแพทย์ขั้นต้น ได้แก่ การปฏิบัติการแพทย์ที่ให้ผู้ช่วยเวชกรรมระดับนั้นกระทำได้ตามการอำนวยการทั่วไปหรือการอำนวยการตรง รวมทั้งให้คำสั่งการแพทย์แก่ผู้ช่วยเวชกรรมระดับต่ำกว่าหรือคำแนะนำแก่ผู้อาจช่วยได้ให้ปฏิบัติตามได้

ให้ใช้สัญลักษณ์ “ก” ในการกำหนดปฏิบัติการแพทย์ขั้นต้นสำหรับผู้ช่วยเวชกรรมแต่ละระดับ

ข. การปฏิบัติการแพทย์ขั้นทั่วไป ได้แก่ การปฏิบัติการแพทย์ที่ให้ผู้ช่วยเวชกรรมระดับนั้นกระทำได้ตามการอำนวยการทั่วไปหรือการอำนวยการตรง

ให้ใช้สัญลักษณ์ “ข” ในการกำหนดปฏิบัติการแพทย์ขั้นทั่วไปสำหรับผู้ช่วยเวชกรรมแต่ละระดับ

ค. การปฏิบัติการแพทย์ขั้นซับซ้อน ได้แก่ การปฏิบัติการแพทย์ที่ให้ผู้ช่วยเวชกรรมระดับนั้นกระทำได้เฉพาะตามการอำนวยการตรง

ให้ใช้สัญลักษณ์ “ค” ในการกำหนดปฏิบัติการแพทย์ขั้นกลางสำหรับผู้ช่วยเวชกรรมแต่ละระดับ

ง. การปฏิบัติการแพทย์ขั้นซับซ้อน ได้แก่ การปฏิบัติการแพทย์ที่ให้ผู้ช่วยเวชกรรมระดับนั้นกระทำได้เมื่อมีผู้ประกอบวิชาชีพหรือผู้ช่วยเวชกรรมระดับสูงกว่าควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด หรือกระทำได้เฉพาะผู้ช่วยเวชกรรมที่ผ่านการศึกษารหัสฝึกอบรมเพิ่มเติมเป็นพิเศษตามที่ อศป. กำหนด

ให้ใช้สัญลักษณ์ “ง” ในการกำหนดปฏิบัติการแพทย์ขั้นซับซ้อนสำหรับผู้ช่วยเวชกรรมแต่ละระดับ

จ. การปฏิบัติการแพทย์ขั้นซับซ้อนยิ่ง ได้แก่ การปฏิบัติการแพทย์ที่ห้ามมิให้กระทำหรือจำกัดให้กระทำได้เฉพาะผู้ช่วยเวชกรรมระดับนั้นที่ผ่านการศึกษารหัสฝึกอบรมเพิ่มเติมเป็นพิเศษตามที่ อศป. กำหนด

ให้ใช้สัญลักษณ์ “จ” ในการกำหนดปฏิบัติการแพทย์ขั้นซับซ้อนยิ่งสำหรับผู้ช่วยเวชกรรมแต่ละระดับ

ข้อ ๒ กำหนดอำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดของผู้ช่วยเวชกรรมแต่ละระดับ ในการปฏิบัติการแพทย์ตามการอำนวยการหรือคำสั่งการแพทย์ ดังต่อไปนี้

รายการปฏิบัติการแพทย์	ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดของผู้ช่วยเวชกรรมระดับต่างๆ			
	นฉพ.	จฉพ.	พฉพ.	อฉพ.
๑. การแยกบุคคลออกจากสิ่งอันตราย/การใช้อุปกรณ์พิทักษ์บุคคล (body substance isolation/person protective equipment)	ก	ก	ก	ก

รายการปฏิบัติการแพทย์	ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัด ของผู้ช่วยเวชกรรมระดับต่างๆ			
	นฉพ.	จฉพ.	พฉพ.	อฉพ.
๒. การประเมินผู้ป่วยฉุกเฉิน (assessment)				
๒.๑. การประเมินเบื้องต้น (initial assessment)	ข	ข	ข	ข
๒.๒. การคัดแยกผู้ป่วย (triage)	ข	ข	ค	ค
๒.๓. การประเมินมุ่งส่วนสำคัญ (focused assessment)	ข	ข	ข	ค
๒.๔. การประเมินการบาดเจ็บ/ตรวจร่างกายอย่างรวดเร็ว (rapid trauma assessment/rapid physical exam)	ข	ข	ข	จ
๒.๕. การประเมินอย่างละเอียด (detailed assessment)	ข	ข	ข	จ
๒.๖. การประเมินต่อเนื่อง (ongoing assessment)	ข	ข	ข	ข
๓. เทคนิคการจัดทางหายใจ (airway techniques)				
๓.๑. การใช้อุปกรณ์พุงทางหายใจ (airway adjunct)				
๓.๑.๑. การสอดใส่อุปกรณ์พุงทางหายใจที่มุ่งให้เข้าไปใน คอหอยส่วนปาก (oropharyngeal airway)	ข	ข	ค	ง
๓.๑.๒. การสอดใส่อุปกรณ์พุงทางหายใจที่มุ่งให้เข้าไปใน คอหอยส่วนจมูก (nasopharyngeal airway)	ข	ค	จ	จ
๓.๑.๓. การสอดใส่อุปกรณ์พุงทางหายใจที่มุ่งเข้าไปในท่อลม และหลอดอาหาร (esophageal-tracheal combitube)	ข	จ	จ	จ
๓.๑.๔. การใช้อุปกรณ์พุงทางหายใจชนิดครอบกล่องเสียง (laryngeal mask airway: LMA)	ข	จ	จ	จ
๓.๒. การจัดทางหายใจโดยไม่ใช้อุปกรณ์ (airway maneuvers)				
๓.๒.๑. การกอดหน้าผากเขยียด (head tilt-chin lift)	ข	ข	ข	ค
๓.๒.๒. การยกขากรรไกร (jaw thrust)	ข	ข	ค	ค
๓.๒.๓. การกดกระดูกอ่อนรูปวงแหวน (cricoid pressure)	ข	ค	จ	จ
๓.๒.๔. การดูแลผู้ป่วยมีรูเจาะเปิดท่อลม (management of existing tracheostomy)	ค	ง	จ	จ
๓.๓. การเจาะเยื่อไครโคไทรอยด์ (cricothyrotomy)				
๓.๓.๑. การเจาะด้วยเข็ม (needle)	ค	จ	จ	จ

รายการปฏิบัติการแพทย์	ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดของผู้ช่วยเวชกรรมระดับต่างๆ			
	นฉพ.	จฉพ.	พฉพ.	อฉพ.
๓.๓.๒. การเจาะด้วยการผ่าตัด (surgical)	ง	จ	จ	จ
๓.๔. การขจัดสิ่งขัดขวางทางหายใจ (obstructed airway clearance)				
๓.๔.๑. การขจัดสิ่งขัดขวางทางหายใจโดยไม่ใช้อุปกรณ์ (manual obstructed airway clearance)				
(๑) การกวาดด้วยนิ้ว (finger sweep)	ข	ข	ค	ค
(๒) การตบหลัง (back blow)	ข	ข	ค	ค
(๓) การโอบกระแทกทรวงอก (chest thrust)	ข	ข	ข	ข
(๔) การกดกระแทกท้อง (abdominal thrust)	ข	ข	ข	ข
๓.๔.๒. การขจัดสิ่งขัดขวางทางหายใจใช้อุปกรณ์ส่อง (visualizer obstructed airway clearance)				
(๑) การใช้อุปกรณ์ส่องกล่องเสียงโดยตรง (direct laryngoscopy)	ข	จ	จ	จ
๓.๕. การสอดใส่หลอดคาในท่อนลมในผู้ใหญ่ (adult intubation)				
๓.๕.๑. การสอดใส่หลอดคาในท่อนลมทางจมูก (nasotracheal)	ง	จ	จ	จ
๓.๕.๒. การสอดใส่หลอดคาในท่อนลมทางปาก (orotracheal)	ข	จ	จ	จ
๓.๕.๓. การสอดใส่หลอดคาในท่อนลมด้วยการใช้ยาทำให้เป็นอัมพาต (pharmacological facilitation with paralytic)	ง	จ	จ	จ
๓.๕.๔. การสอดใส่หลอดคาในท่อนลมด้วยการใช้ยาที่ไม่ทำให้เป็นอัมพาต (pharmacological facilitation without paralytic)	ค	จ	จ	จ
๓.๕.๕. การตรวจยืนยันการสอดใส่หลอดคาในท่อนลม (confirmation procedures)	ข	จ	จ	จ
๓.๖. การสอดใส่หลอดคาในท่อนลมในเด็ก (pediatric intubation)				
๓.๖.๑. การสอดใส่หลอดคาในท่อนลมทางปากในเด็ก (pediatric orotracheal)	ค	จ	จ	จ
๓.๖.๒. การสอดใส่หลอดคาในท่อนลมด้วยการใช้ยาทำให้เป็นอัมพาต (pediatric paralytic)	ง	จ	จ	จ
๓.๖.๓. การสอดใส่หลอดคาในท่อนลมด้วยการใช้ยาระงับประสาท (pediatric sedation)	ค	จ	จ	จ

รายการปฏิบัติการแพทย์	ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัด ของผู้ช่วยเวชกรรมระดับต่างๆ			
	นฉพ.	จฉพ.	พฉพ.	อฉพ.
๔. ระบบการให้ออกซิเจน (oxygen delivery systems)				
๔.๑. การให้ออกซิเจนด้วยหลอดสอดจมูก (nasal cannula)	ก	ข	ข	ค
๔.๒. การให้ออกซิเจนด้วยหน้ากากธรรมดา (simple face mask)	ข	ข	ค	ค
๔.๓. การให้ออกซิเจนด้วยหน้ากากมีถุงกักอากาศ (mask with bag)	ข	ข	ค	ค
๔.๔. การใส่ลมเข้าปอดหลอดคอในท่อลม (blow tracheal cuff)	ข	ค	จ	จ
๔.๕. การให้ความชื้น (humidification)	ข	ข	จ	จ
๔.๖. การพ่นละออง (nebulizer)	ข	ค	จ	จ
๕. การดูดของเหลวออกจากทางหายใจ (suction)				
๕.๑. การดูดด้วยลูกสูบยางใช้มือบีบ (manually operated)	ก	ก	ข	ข
๕.๒. การดูดด้วยใช้เครื่องมือกล (mechanically operated)				
๕.๒.๑. การดูดทางปาก (oral suction)	ข	ข	ค	จ
๕.๒.๒. การดูดทางหลอดคอในท่อลม (endotracheal suction)	ข	ค	จ	จ
๖. การใช้เครื่องมือกลช่วยการหายใจในผู้ใหญ่ (adult ventilation-assisted/mechanical)				
๖.๑. การใช้ปากเป่าผ่านหน้ากาก (mouth to mask include mouth to mouth, pocket mask)	ก	ก	ข	ข
๖.๒. การใช้ปากเป่าผ่านหน้ากากพร้อมให้ออกซิเจน (mouth to mask with oxygen)	ข	ข	ค	ค
๖.๓. การใช้ถุงบีบลมผ่านหน้ากากกันลมย้อน (bag-valve-mask)	ข	ข	ค	จ
๖.๔. การใช้ถุงบีบลมพร้อมให้ออกซิเจนผ่านหน้ากากกันลมย้อน (bag-valve-mask with supplemental oxygen)	ข	ข	ค	จ
๖.๕. การใช้ถุงมีที่กักออกซิเจนบีบลมผ่านหน้ากากกันลมย้อน (bag-valve-mask with supplemental oxygen and reservoir)	ข	ข	ค	จ
๗. การใช้เครื่องกลช่วยการหายใจในเด็ก (pediatric ventilation-assisted/mechanical)				
๗.๑. การใช้ถุงบีบลมผ่านหน้ากากกันลมย้อน (bag-valve-mask)	ข	ค	จ	จ
๗.๒. การใช้ถุงบีบลมพร้อมให้ออกซิเจนผ่านหน้ากากกันลมย้อน (bag-valve-mask with supplemental oxygen)	ข	ค	จ	จ

รายการปฏิบัติการแพทย์	ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดของผู้ช่วยเวชกรรมระดับต่างๆ			
	นฉพ.	จฉพ.	พฉพ.	อฉพ.
๗.๓. การใช้ถุงมีที่กักออกซิเจนบีบลมผ่านหน้ากากกันลมย้อน (bag-valve-mask with supplemental oxygen and reservoir)	ข	ค	จ	จ
๗.๔. การใช้ถุงบีบลมผ่านหน้ากากกันลมย้อนในทารก (bag-valve-mask neonate/infant)	ข	ค	จ	จ
๗.๕. การใช้ถุงบีบลมพร้อมให้ออกซิเจนผ่านหน้ากากกันลมย้อนในทารก (bag-valve-mask with supplemental oxygen neonate/ infant)	ข	ค	จ	จ
๗.๖. การใช้ถุงมีที่กักออกซิเจนบีบลมผ่านหน้ากากกันลมย้อนในทารก (bag-valve-mask with supplemental oxygen and reservoir neonate/infant)	ข	ค	จ	จ
๘. การใช้เครื่องกลช่วยการหายใจ (mechanical ventilation-assisted)				
๘.๑. การใช้เครื่องกลช่วยการหายใจโดยไม่รุกร่างกายด้วย PEEP, BiPAP, CPAP (noninvasive positive pressure ventilation with PEEP, BiPAP, CPAP)	ข	ง	จ	จ
๘.๒. การใช้เครื่องกลช่วยการหายใจด้วยพวยลม (jet insufflation)	ข	ง	จ	จ
๘.๓. การใช้เครื่องกลช่วยการหายใจแบบมือกด/แบบอัตโนมัติระหว่างการเคลื่อนย้ายผู้ป่วย (manual/automated transport mechanical ventilation)	ข	ง	จ	จ
๙. การให้ยาระงับความรู้สึกเฉพาะที่ (local anesthesia)	ข	ค	จ	จ
๑๐. การระงับปวดและการระงับประสาท (pain control & sedation)				
๑๐.๑. การบริหารยาระงับปวดชนิดสูดด้วยตนเอง (self administered inhaled analgesic)	ข	ค	จ	จ
๑๐.๒. การระงับปวดด้วยยาชนิดไม่พ่นสูด (pharmacological non-inhaled pain control)	ข	ค	จ	จ
๑๑. หัตถการวินิจฉัย (diagnostic procedures)				
๑๑.๑. การตรวจระดับกลูโคสในเลือดจากหลอดเลือดฝอย (capillary blood glucose)	ก	ข	ค	จ

รายการปฏิบัติการแพทย์	ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดของผู้ช่วยเวชกรรมระดับต่างๆ			
	นฉพ.	จฉพ.	พฉพ.	อฉพ.
๑๑.๒. การวัดความอิ่มออกซิเจนตามชีพจร (pulse oximetry)	ก	ข	ข	ค
๑๒. หัตถการในระบบสืบพันธุ์และทางเดินปัสสาวะ (genital/urinary procedures)				
๑๒.๑. การใส่หลอดสวนปัสสาวะด้วยการเจาะผ่านหน้าท้อง (suprapubic bladder catheterization)	ค	จ	จ	จ
๑๒.๒. การใส่หลอดสวนปัสสาวะทางท่อปัสสาวะ (foley's catheter)	ข	ค	จ	จ
๑๓. หัตถการที่ศีรษะและคอ (head and neck procedures)				
๑๓.๑. การใส่ตรวจแรงดันในสมอง (intracranial pressure monitor)	ข	ค	จ	จ
๑๓.๒. การห้ามเลือดกำเดาด้วยการประคบเย็น (control of epistaxis with cold compression)	ก	ก	ข	ข
๑๓.๓. การใส่ฟันที่หลุดออกจากปากคืบ (tooth replacement)	ค	ง	จ	จ
๑๔. เทคนิคโลหิตพลวัต (hemodynamic techniques)				
๑๔.๑. การดูแลหลอดสวนหลอดเลือดแดง (arterial catheter maintenance)	ข	ง	จ	จ
๑๔.๒. การดูแลหลอดสวนท่อน้ำเหลืองดำ (central venous maintenance)	ข	ค	จ	จ
๑๔.๓. การแทงเข้าในช่องอุปกรณ์ฝังคา (access indwelling port)	ข	ง	จ	จ
๑๔.๔. การแทงเข้าและบริหารสารน้ำทางหลอดเลือดดำ (intravenous access & infusion)	ข	ค	จ	จ
๑๔.๕. การดูแลทางเปิดเข้าหลอดเลือดดำ (peripheral venous access maintenance)	ก	ข	ง	จ
๑๔.๖. การใส่หลอดสวนสายสะดือ (umbilical catheter insertion)	ง	จ	จ	จ
๑๔.๗. การผ่าเปิดหลอดเลือดดำ (cut down)	ง	จ	จ	จ
๑๔.๘. การเฝ้าตรวจการบริหารสารน้ำ/ยาทางหลอดเลือดดำ (monitoring existing IV)	ก	ข	ง	จ
๑๔.๙. การบริหารสารน้ำ/ยาด้วยเครื่องกล (mechanical IV pumps)	ข	ค	จ	จ

รายการปฏิบัติการแพทย์	ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัด ของผู้ช่วยเวชกรรมระดับต่างๆ			
	นฉพ.	จฉพ.	พฉพ.	อฉพ.
๑๔.๑๐. การแทงเข้าคาและบริหารสารน้ำ/ยาเข้าในโพรงกระดูก (intraosseous access and infusion)	ค	จ	จ	จ
๑๕. การเฝ้าตรวจโลหิตพลวัต (hemodynamic monitoring)				
๑๕.๑. การบันทึกคลื่นหัวใจ (electrocardiogram acquisition)	ข	ข	ค	ง
๑๕.๒. การแปลผลคลื่นไฟฟ้าหัวใจ (electrocardiogram interpretation)				
๑๕.๒.๑. การแปลผลคลื่นไฟฟ้าหัวใจขั้นพื้นฐาน (basic electrocardiogram interpretation)	ข	ค	จ	จ
๑๕.๒.๒. การแปลผลคลื่นไฟฟ้าหัวใจขั้นสูง (advanced electrocardiogram interpretation)	ข	จ	จ	จ
๑๕.๓. การเฝ้าตรวจโลหิตพลวัตด้วยหัตถการในร่างกาย (invasive hemodynamic monitoring)	ค	จ	จ	จ
๑๕.๔. การกดเวกัส/การนวดแคโรติด (vagal maneuvers/carotid massage)	ค	จ	จ	จ
๑๖. หัตถการทางสูติกรรม (obstetrics)				
๑๖.๑. การทำคลอดปกติ (normal delivery of newborn)	ข	ค	จ	จ
๑๖.๒. การช่วยการคลอดปกติ (assisting normal delivery of newborn)	ข	ข	ค	ค
๑๗. หัตถการอื่นๆ (other techniques)				
๑๗.๑. การตรวจวัดสัญญาณชีพ (vital signs)				
๑๗.๑.๑. การตรวจวัดอุณหภูมิกาย (taking temperature)	ก	ข	ค	ค
๑๗.๑.๒. การตรวจวัดความดันเลือด (taking blood pressure)	ข	ข	ค	ค
๑๗.๑.๓. การตรวจวัดอัตราชีพจร (taking pulse rate)	ก	ข	ข	ข
๑๗.๑.๔. การตรวจวัดอัตราการหายใจ (taking respiratory rate)	ก	ข	ข	ข
๑๗.๑.๕. การตรวจวัดการไหลกลับของเลือดฝอย (capillary refill)	ก	ข	ข	ข
๑๗.๒. การกดห้ามเลือด (direct pressure bleeding control)	ก	ข	ข	ข
๑๗.๓. การขจัดสิ่งแปลกปลอม (foreign body removal)	ค	ง	จ	จ

รายการปฏิบัติการแพทย์	ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัด ของผู้ช่วยเวชกรรมระดับต่างๆ			
	นฉพ.	จฉพ.	พฉพ.	อฉพ.
๑๗.๔. การใส่ท่อสวนกระเพาะอาหารทางจมูก (nasogastric tube)	ช	ค	จ	จ
๑๗.๕. การใส่ท่อสวนกระเพาะอาหารทางปาก (orogastric tube)	ช	ค	จ	จ
๑๗.๖. การเจาะถุงหุ้มหัวใจ (pericardiocentesis)	ง	จ	จ	จ
๑๗.๗. การลดแรงดันในช่องเยื่อหุ้มปอด (pleural decompression)	ค	จ	จ	จ
๑๗.๘. การตรึงผู้ป่วย (patient restraint)				
๑๗.๘.๑. การยึดตรึง (physical)	ช	ช	ค	ค
๑๗.๘.๒. การใช้ยาตรึง (pharmacological)	ค	ง	จ	จ
๑๗.๙. การดูแลผู้ป่วยถูกคุกคามทางเพศเบื้องต้น (sexual assault victim initial management)	ช	ค	ง	ง
๑๗.๑๐. การดูแลผู้ป่วยถูกทารุณเบื้องต้น (violence victim initial management)	ช	ค	ง	ง
๑๗.๑๑. การเจาะเล็บ (nail puncture)	ค	ง	จ	จ
๑๗.๑๒. การทำให้แผลปิด (wound closure techniques)	ค	ค	จ	จ
๑๗.๑๓. การแต่งแผล (wound dressing)	ช	ช	ค	ค
๑๘. การกู้ชีพ (resuscitation)				
๑๘.๑. การนวดหัวใจผายปอดกู้ชีพ (cardiopulmonary resuscitation: CPR)				
๑๘.๑.๑. การนวดหัวใจผายปอดกู้ชีพขั้นพื้นฐานในเด็ก (basic CPR for pediatric)	ก	ช	ค	ค
๑๘.๑.๒. การนวดหัวใจผายปอดกู้ชีพขั้นพื้นฐานในผู้ใหญ่ (basic CPR for adult)	ก	ช	ช	ค
๑๘.๑.๓. การนวดหัวใจผายปอดกู้ชีพขั้นสูงในเด็ก (advanced CPR for pediatric)	ช	ค	ง	จ
๑๘.๑.๔. การนวดหัวใจผายปอดกู้ชีพขั้นสูงในผู้ใหญ่ (advanced CPR for adult)	ช	ค	ง	จ
๑๘.๒. การฟื้นคืนคลื่นหัวใจด้วยไฟฟ้าแบบอัตโนมัติ (automated external defibrillator: AED)	ก	ช	ช	ช

รายการปฏิบัติการแพทย์	ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดของผู้ช่วยเหลือระดับต่างๆ			
	นฉพ.	จฉพ.	พฉพ.	อฉพ.
๑๘.๓. การดูแลผู้ป่วยหลังฟื้นคืนชีพ (post resuscitative care)	ข	ค	ง	ง
๑๘.๔. การฟื้นคืนคลื่นหัวใจด้วยไฟฟ้าแบบไม่อัตโนมัติ (manual defibrillation)	ค	จ	จ	จ
๑๘.๕. การผันคืนจังหวะหัวใจด้วยไฟฟ้า (cardioversion)	ค	จ	จ	จ
๑๘.๖. การกำกับจังหวะหัวใจ (cardiac pacing)	ค	จ	จ	จ
๑๙. หัตถการทางโครงร่าง (skeletal procedures)				
๑๙.๑. การรักษาวัยวะส่วนที่ถูกตัดขาด (care of the amputation part)	ก	ข	ค	ค
๑๙.๒. การตามกระดูกหัก/ข้อเคลื่อน (fracture/dislocation immobilization techniques)	ก	ข	ข	ค
๑๙.๓. การจัดกระดูกหัก/ข้อเคลื่อนเข้าที่ (fracture/dislocation reduction techniques)	ง	จ	จ	จ
๑๙.๔. การตามกระดูกสันหลังโดยไม่ใช้อุปกรณ์ (spine immobilization techniques without instrument)	ก	ก	ข	ข
๒๐. การยกและเคลื่อนย้ายผู้ป่วย (lifting and moving techniques)				
๒๐.๑. การลากที่รักแร้ (axillary drag)	ก	ก	ข	ข
๒๐.๒. การลากที่เสื้อ (clothes drag)	ก	ก	ข	ข
๒๐.๓. การลากที่เท้า (foot drag)	ก	ก	ข	ข
๒๐.๔. การลากด้วยผ้าห่ม (blanket drag)	ก	ก	ข	ข
๒๐.๕. การลากแบบพนักงานผจญเพลิง (firefighter's drag)	ก	ก	ข	ข
๒๐.๖. การอุ้มแบบพนักงานผจญเพลิง (firefighter's carry)	ก	ก	ข	ข
๒๐.๗. การอุ้มที่แขนและขา (extremity carry/lift)	ก	ก	ข	ข
๒๐.๘. การช่วยเหลือผู้ป่วยที่เดินได้ (assisting an ambulatory patient)	ก	ก	ข	ข
๒๐.๙. การช่วยให้พ้นอันตรายอย่างรวดเร็ว (rapid extrication)	ก	ก	ข	ค

รายการปฏิบัติการแพทย์	ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัด ของผู้ช่วยเวชกรรมระดับต่างๆ			
	นฉพ.	จฉพ.	พฉพ.	อฉพ.
๒๐.๑๐. การใช้กระดานยาวตามกระดูกสันหลัง (long spinal board & head immobilizer)	ก	ก	ข	ข
๒๐.๑๑. การใช้กระดานสั้นตามกระดูกสันหลัง (kendrick extrication device)	ก	ข	ค	ง
๒๐.๑๒. การใช้เก้าอี้ยกผู้ป่วย (stair chair /chair)	ก	ข	ค	ค
๒๐.๑๓. การใช้เปลล้อเลื่อน (wheeled stretcher)	ก	ข	ข	ค
๒๐.๑๔. วิธีอื่นๆ				
๒๐.๑๔.๑. การใส่ปลอกตามคอ (cervical collars)	ก	ก	ข	ข
๒๐.๑๔.๒. การถอดหมวกนิรภัย (removal helmet)	ก	ก	ข	ค
๒๑. หัตถการทางจักษุกรรม (ophthalmological procedures)				
๒๑.๑. การชะล้างตา (ocular eye irrigation)	ข	ค	ง	จ
๒๒. วิธีกรบริหารยา (drug administration technique)				
๒๒.๑. การช่วยบริหารยาที่แพทย์สั่งไว้ประจำตัวผู้ป่วย (assist self own medication)	ก	ก	ข	ข
๒๒.๒. การบริหารยาสูด (inhaled medication administration)	ก	ข	ค	จ
๒๒.๓. การบริหารยาวิธีอื่น (pharmacological non-inhaled techniques)				
๒๒.๓.๑. การบริหารยาากิน (oral administration)	ก	ข	ค	ค
๒๒.๓.๒. การบริหารยาใต้ลิ้น (sublingual administration)	ก	ข	ค	ค
๒๒.๓.๓. การบริหารยาน้ำตม (intranasal administration)	ค	ง	จ	จ
๒๒.๓.๔. การบริหารยาทางทวารหนัก (intrarectal administration)	ค	ง	จ	จ
๒๒.๓.๕. การฉีดยาเข้าหนัง (intradermal injection)	ค	ง	จ	จ
๒๒.๓.๖. การฉีดยาเข้าใต้หนัง (subcutaneous injection)	ข	ค	จ	จ
๒๒.๓.๗. การฉีดยาเข้ากล้ามเนื้อ (intramuscular injection)	ข	ค	จ	จ
๒๒.๓.๘. การฉีดยาเข้าหลอดเลือดดำ (intravenous injection)	ข	ค	จ	จ

รายการปฏิบัติการแพทย์	ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัด ของผู้ช่วยเวชกรรมระดับต่างๆ			
	นฉพ.	จฉพ.	พฉพ.	อฉพ.
๒๒.๓.๙. การบริหารยาทางท่อลม (intratracheal administration)	ค	ง	จ	จ
๒๒.๓.๑๐. การบริหารยาทางช่องอุปกรณ์ฝังคา (portline administration)	ค	ง	จ	จ
๒๒.๓.๑๑. การฉีดยาเข้าโพรงกระดูก (intraosseous injection)	ค	จ	จ	จ

ประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

เรื่อง อำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดในการปฏิบัติการฉุกเฉิน
ของผู้ช่วยอำนวยการตามคำสั่งการแพทย์หรือการอำนวยการ

พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรให้มีการประกาศเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดในการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ช่วยอำนวยการตามคำสั่งการแพทย์หรือการอำนวยการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินได้มีมติในการประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๘ ให้ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง อำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดในการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ช่วยอำนวยการตามคำสั่งการแพทย์หรือการอำนวยการ พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“ผู้ช่วยอำนวยการ” หมายความว่า ผู้ช่วยเวชกรรมหรือผู้ประกอบวิชาชีพซึ่งทำปฏิบัติการฉุกเฉิน นอกเหนืออำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัด ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพนั้น ในการปฏิบัติการอำนวยการและการปฏิบัติการแพทย์เกี่ยวกับการรับแจ้งและการส่งงานให้ผู้ปฏิบัติการอื่น กระทำโดยตรงต่อผู้ป่วยฉุกเฉิน

“ผู้บริหารการแพทย์ฉุกเฉิน” หมายความว่า ผู้ดำเนินงานหรือบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉิน ในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ หรือหน่วยปฏิบัติการ หรือสถานพยาบาล แล้วแต่กรณี

“ขั้นตอนวิธี” หมายความว่า เกณฑ์วิธีที่กำหนดไว้อย่างชัดเจนเป็นลำดับขั้นต่อขั้น ให้ผู้ช่วยเวชกรรม และผู้ช่วยอำนวยการทำตามเพื่อการตัดสินใจหรือแก้ปัญหาการปฏิบัติการฉุกเฉิน ในการวินิจฉัยและการจัดการ ผู้ป่วยฉุกเฉิน

“เกณฑ์วิธี” หมายความว่า เอกสารระบุรายละเอียดคำสั่งการแพทย์ในการปฏิบัติการแพทย์ หรือการทำหัตถการ ซึ่งผู้ช่วยเวชกรรมและผู้ช่วยอำนวยการต้องปฏิบัติตามขั้นตอนที่แพทย์อำนวยการ ปฏิบัติการฉุกเฉินกำหนดไว้อย่างเคร่งครัด

“คำสั่งประจำ” หมายความว่า เอกสารแสดงกฎ นโยบาย ระเบียบ และคำสั่ง ในการปฏิบัติการฉุกเฉินแก่ผู้ป่วยฉุกเฉินสภาวะต่าง ๆ ซึ่งแพทย์อำนวยการปฏิบัติการฉุกเฉินกำหนดไว้ล่วงหน้า ให้ผู้ช่วยเวชกรรมและผู้ช่วยอำนวยการปฏิบัติตาม โดยระบุภาวะเงื่อนไขและคำสั่งการแพทย์ที่ให้ปฏิบัติการฉุกเฉินตามภาวะเงื่อนไขนั้น เพื่อการดูแลรักษาผู้ป่วยฉุกเฉิน รวมถึงขนาดและวิธีบริหารยา ตลอดจนกำหนดรายการและวิธีทำหัตถการเพื่อการปฏิบัติการฉุกเฉินแก่ผู้ป่วยฉุกเฉิน

ข้อ ๔ ให้กำหนดระดับของผู้ช่วยอำนวยการตามส่วนที่ ๒ หมวด ๑ แห่งประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง การให้ประกาศนียบัตรและการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ พ.ศ. ๒๕๕๔ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้กำกับการปฏิบัติการฉุกเฉิน เรียกโดยย่อว่า “ผกป.”

(๒) ผู้รายงานปฏิบัติการฉุกเฉิน เรียกโดยย่อว่า “ผจป.”

(๓) ผู้ประสานปฏิบัติการฉุกเฉิน เรียกโดยย่อว่า “ผปป.”

(๔) พนักงานรับแจ้งการเจ็บป่วยฉุกเฉิน เรียกโดยย่อว่า “พรจ.”

ข้อ ๕ ให้ ผกป. ที่ผู้บริหารการแพทย์ฉุกเฉินแต่งตั้งหรือตกลงหรือมอบหมายตามกฎหมายหรือตามสัญญาด้วยการชี้แนะของแพทย์อำนวยการปฏิบัติการฉุกเฉิน ทำหน้าที่กำกับการและช่วยอำนวยการ โดยมีอำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดในการกำกับการตามการอำนวยการ คำสั่งการแพทย์ หรือคำสั่งประจำ รวมทั้งช่วยอำนวยการในการวิเคราะห์ วางแผน กำหนด และดำเนินการแผนงาน ระบบการแพทย์ฉุกเฉินในท้องถิ่นหรือพื้นที่นั้น และการปฏิบัติการฉุกเฉินของหน่วยปฏิบัติการและสถานพยาบาล ดังต่อไปนี้

(๑) ทบทวนเอกสารและการปฏิบัติงานของผู้ช่วยเวชกรรมและผู้ช่วยอำนวยการตามแนวทางที่ สผด. กำหนด เพื่อประกันคุณภาพการปฏิบัติการฉุกเฉิน

(๒) ประเมินข้อมูลการปฏิบัติการฉุกเฉิน ระบุวิธีการปฏิบัติการฉุกเฉินที่มีประสิทธิผล ระบุวิธีการแก้ไขประเด็นการปฏิบัติการแพทย์ที่ซับซ้อน และกำหนดแผนงานประกันคุณภาพเพื่อวัดผลลัพธ์ และประสิทธิผลการปฏิบัติการฉุกเฉิน

(๓) ดำเนินการวิเคราะห์ประเด็นในการปฏิบัติการฉุกเฉินในปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งแนวโน้มเพื่อประกันคุณภาพการปฏิบัติการแพทย์ ตลอดจนช่วยจัดการแผนงาน ประเมินผู้ช่วยเวชกรรม และผู้ช่วยอำนวยการ ประเมินระบบปฏิบัติการฉุกเฉินและประกันคุณภาพ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการแพทย์ฉุกเฉินตามที่ท้องถิ่นหรือพื้นที่หรือหน่วยปฏิบัติการนั้นกำหนด

(๔) วางแผน จัดระเบียบ และพัฒนาแผนงานฝึกอบรมการปฏิบัติการแพทย์ของผู้ช่วยเวชกรรม และการปฏิบัติการอำนวยการของผู้ช่วยอำนวยการ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉิน และแนวทางที่องค์วิชาชีพเวชกรรมแนะนำ

(๕) ดำเนินการและประเมินกิจกรรมการฝึกอบรมพนักงานฉุกเฉินการแพทย์และอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ รวมทั้งการฝึกอบรมต่อเนื่องให้แก่ผู้ช่วยเวชกรรม

(๖) จัดทำแนวทาง ขั้นตอนวิธี เกณฑ์วิธี และดำเนินการให้มีการปฏิบัติการฉุกเฉินตาม การอำนวยการทั่วไป และรับคำสั่งการแพทย์จากแพทย์อำนวยการปฏิบัติการฉุกเฉินผู้ทำหน้าที่อำนวยการตรง

(๗) จัดทำแนวทาง ขั้นตอนวิธี และเกณฑ์วิธีในการประสานการปฏิบัติการฉุกเฉินและการตกลง ร่วมปฏิบัติการฉุกเฉินของหน่วยปฏิบัติการกับสถานพยาบาลและองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้องกับ การปฏิบัติการฉุกเฉิน

(๘) ติดตามการปฏิบัติงานควบคู่ไปกับผู้ปฏิบัติการประเภทและระดับต่าง ๆ ขณะปฏิบัติการ แพทย์และปฏิบัติการอำนวยการเพื่อประเมินการปฏิบัติการฉุกเฉิน ณ ที่เกิดเหตุ

(๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉินกำหนด รวมทั้งช่วยอำนวยการ กำกับการ หรือปฏิบัติการฉุกเฉินอื่น ตามที่ผู้บริหารการแพทย์ฉุกเฉินหรือแพทย์อำนวยการปฏิบัติการฉุกเฉิน มอบหมาย

ข้อ ๖ ให้ ผจบ. ที่ผู้บริหารการแพทย์ฉุกเฉินแต่งตั้งหรือตกลงหรือมอบหมายตามกฎหมาย หรือตามสัญญาด้วยการชี้แนะของแพทย์อำนวยการปฏิบัติการฉุกเฉิน ทำหน้าที่รายงานและช่วยกำกับการ โดยมีอำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดในการรายงานตามการอำนวยการ คำสั่งการแพทย์ หรือคำสั่งประจำ รวมทั้งช่วยกำกับการปฏิบัติการฉุกเฉินในท้องถิ่นหรือพื้นที่นั้น และการปฏิบัติการฉุกเฉิน ของหน่วยปฏิบัติการและสถานพยาบาล ดังต่อไปนี้

(๑) จัดเก็บ รวบรวม และส่งต่อข้อมูลสารสนเทศการแพทย์ฉุกเฉินจากผู้แจ้ง ผู้อาจช่วยได้ ผู้ช่วยเวชกรรม ผู้ช่วยอำนวยการ แพทย์อำนวยการปฏิบัติการฉุกเฉิน และองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้องกับ การปฏิบัติการฉุกเฉิน รวมทั้งจัดทำรายงานตามแนวทาง ขั้นตอนวิธี และเกณฑ์วิธีที่แพทย์อำนวยการ ปฏิบัติการฉุกเฉินกำหนด

(๒) รายงานให้แก่สถานพยาบาล หน่วยปฏิบัติการ และผู้ปฏิบัติการอื่นตามคำสั่งการแพทย์ การอำนวยการ และเกณฑ์วิธีที่แพทย์อำนวยการปฏิบัติการฉุกเฉินหรือผู้กำกับการปฏิบัติการฉุกเฉินกำหนด

(๓) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉินกำหนด รวมทั้งช่วยกำกับการ หรือปฏิบัติการฉุกเฉินอื่น ตามที่ผู้บริหารการแพทย์ฉุกเฉินหรือแพทย์อำนวยการปฏิบัติการฉุกเฉินหรือผู้กำกับการ ปฏิบัติการฉุกเฉินมอบหมาย

ข้อ ๗ ให้ ผป. ที่ผู้บริหารการแพทย์ฉุกเฉินแต่งตั้งหรือตกลงหรือมอบหมายตามกฎหมายหรือตามสัญญาด้วยการชี้แนะของแพทย์อำนวยการปฏิบัติการฉุกเฉิน ทำหน้าที่ประสานปฏิบัติการฉุกเฉินและช่วยทำงาน โดยมีอำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดในการประสานตามการอำนวยการ คำสั่งการแพทย์ หรือคำสั่งประจำ รวมทั้งช่วยทำงานปฏิบัติการฉุกเฉินของหน่วยปฏิบัติการและสถานพยาบาล ดังต่อไปนี้

(๑) ประสานการจัดทำเอกสารและปฏิบัติงานของผู้ช่วยเวชกรรมและผู้ช่วยอำนวยการตามแนวทางที่ สผ. กำหนด เพื่อประกันคุณภาพการปฏิบัติการฉุกเฉิน

(๒) ประสานการจัดเก็บข้อมูลการปฏิบัติการฉุกเฉินเพื่อการประเมินผู้ช่วยเวชกรรมและผู้ช่วยอำนวยการ การประเมินระบบปฏิบัติการฉุกเฉิน และการประกันคุณภาพตามเป้าหมายการแพทย์ฉุกเฉินที่ท้องถิ่นหรือพื้นที่หรือหน่วยปฏิบัติการนั้นกำหนด

(๓) ประสานการปฏิบัติการฉุกเฉินและการดำเนินงานตามแผนงานประกันคุณภาพ เพื่อการวัดผลลัพธ์และประสิทธิผลการปฏิบัติการฉุกเฉิน

(๔) ประสานแผนงานฝึกอบรมการปฏิบัติการแพทย์และการปฏิบัติการอำนวยการ ให้เป็นไปตามแนวทาง ขั้นตอนวิธี และเกณฑ์วิธีที่ผู้กำกับการปฏิบัติการฉุกเฉินหรือแพทย์อำนวยการปฏิบัติการฉุกเฉินกำหนดไว้

(๕) ประสานการจัดเก็บข้อมูลการดำเนินการและการประเมินกิจกรรมการฝึกอบรม รวมทั้งการฝึกอบรมต่อเนื่องของผู้ปฏิบัติการ

(๖) ประสานการปฏิบัติการฉุกเฉินตามแนวทาง ขั้นตอนวิธี และเกณฑ์วิธีตามการอำนวยการทั่วไปและการรับคำสั่งการแพทย์จากแพทย์อำนวยการปฏิบัติการฉุกเฉินผู้ทำหน้าที่อำนวยการตรง

(๗) ประสานการปฏิบัติการฉุกเฉินของหน่วยปฏิบัติการกับสถานพยาบาลและองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการฉุกเฉินตามแนวทาง ขั้นตอนวิธี และเกณฑ์วิธีที่ผู้กำกับการปฏิบัติการฉุกเฉินหรือแพทย์อำนวยการปฏิบัติการฉุกเฉินกำหนดไว้

(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉินกำหนด รวมทั้งช่วยทำงานหรือปฏิบัติการฉุกเฉินอื่นตามที่ผู้บริหารการแพทย์ฉุกเฉินหรือแพทย์อำนวยการปฏิบัติการฉุกเฉินหรือผู้กำกับการปฏิบัติการฉุกเฉินหรือผู้ช่วยงานปฏิบัติการฉุกเฉินมอบหมาย

ข้อ ๘ ให้ พรจ. ที่ผู้บริหารการแพทย์ฉุกเฉินแต่งตั้งหรือตกลงหรือมอบหมายตามกฎหมายหรือตามสัญญาด้วยการชี้แนะของแพทย์อำนวยการปฏิบัติการฉุกเฉิน ทำหน้าที่รับแจ้งและช่วยประสานปฏิบัติการฉุกเฉิน โดยมีอำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดในการรับแจ้งตามการอำนวยการ คำสั่งการแพทย์ หรือคำสั่งประจำ รวมทั้งช่วยประสานปฏิบัติการฉุกเฉินในท้องถิ่นหรือพื้นที่นั้น ดังต่อไปนี้

(๑) รับแจ้งการเจ็บป่วยฉุกเฉิน

(๒) จัดเก็บและรวบรวมข้อมูลสารสนเทศการแพทย์ฉุกเฉินจากผู้แจ้งหรือผู้อาจช่วยได้ เพื่อคัดแยก ระดับความฉุกเฉิน รวมทั้งส่งต่อข้อมูลสารสนเทศไปยังผู้ช่วยเวชกรรม ผู้ช่วยอำนวยการ แพทย์อำนวยการ ปฏิบัติการฉุกเฉิน และองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการฉุกเฉิน ตามแนวทาง ขั้นตอนวิธี และเกณฑ์วิธีที่แพทย์อำนวยการปฏิบัติการฉุกเฉินกำหนด

(๓) ให้คำแนะนำแก่ผู้แจ้งหรือผู้อาจช่วยได้ให้ทำการปฐมพยาบาลหรือการปฏิบัติการฉุกเฉิน ตามแนวทาง ขั้นตอนวิธี และเกณฑ์วิธีที่แพทย์อำนวยการปฏิบัติการฉุกเฉินกำหนด

(๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉินกำหนด รวมทั้งช่วยประสาน ปฏิบัติการฉุกเฉินหรือปฏิบัติการฉุกเฉินอื่นตามที่ผู้บริหารการแพทย์ฉุกเฉินหรือแพทย์อำนวยการ ปฏิบัติการฉุกเฉินหรือผู้กำกับกับการปฏิบัติการฉุกเฉินหรือผู้รายงานปฏิบัติการฉุกเฉินหรือผู้ประสาน ปฏิบัติการฉุกเฉินมอบหมาย

ข้อ ๙ ให้เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติรักษาการตามประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘

สมศักดิ์ ชุณหรัศมิ์

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ประธานกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

ประกาศสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ
เรื่อง วิธีการและเกณฑ์ประเมินและการสอบเพื่อการให้ประกาศนียบัตร
แก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม จากองค์กรการศึกษาหรือฝึกอบรมที่ อศป. รับรอง ประเภทปฏิบัติการแพทย์
พ.ศ. ๒๕๕๙

ด้วย คณะอนุกรรมการรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม (อศป.) ได้กำหนดวิธีการ และเกณฑ์ประเมินและการสอบเพื่อการให้ประกาศนียบัตรแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม จากองค์กรการศึกษา หรือฝึกอบรมที่ อศป. รับรอง ประเภทปฏิบัติการแพทย์ ในการประชุม ครั้งที่ ๑/ ๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ จำนวน ๔ ระดับ ได้แก่ ประกาศนียบัตรนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ ประกาศนียบัตรเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ ประกาศนียบัตรพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ ประกาศนียบัตร อาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ ตามรายละเอียดแนบท้ายประกาศนี้ เรียบร้อยแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔ และข้อ ๑๐ แห่งข้อบังคับคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วยการรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการและการให้ประกาศนียบัตรหรือ เครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม พ.ศ. ๒๕๕๔ เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ จึงประกาศวิธีการและเกณฑ์ประเมินและการสอบเพื่อการให้ประกาศนียบัตร แก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม จากองค์กรการศึกษาหรือฝึกอบรมที่ อศป. รับรอง ประเภทปฏิบัติการแพทย์ ให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙

นายอนุชา เศรษฐเสถียร
เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

วิธีการและเกณฑ์ประเมินและการสอบ เพื่อให้ประกาศนียบัตรปฏิบัติการฉุกเฉิน
แก่ผู้ผ่านการศึกษาศึกษาหรือฝึกอบรม จากองค์กรการศึกษาหรือฝึกอบรมที่ อศป.รับรอง
ประเภทปฏิบัติการแพทย์

ตามข้อบังคับคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินว่าด้วยการรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษา
หรือฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการและการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาศึกษาหรือฝึกอบรม
พ.ศ.๒๕๕๔ ข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง กำหนดให้สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติจัดให้มีการประเมินและการสอนผู้ผ่าน
การศึกษาศึกษาหรือฝึกอบรมที่ได้รับการรับรองตามข้อบังคับนี้ เพื่อเสนอให้คณะกรรมการรับรององค์กรและ
หลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่าน
การศึกษาศึกษาหรือฝึกอบรม(อศป.) พิจารณานุมัติให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะ และวรรคสาม วิธีการ
และเกณฑ์ประเมินและการสอบ รวมทั้งติดตามประเมินผลการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ ให้เป็นไปตามที่
อศป.กำหนด ซึ่งตามประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่องการให้ประกาศนียบัตรและการปฏิบัติการ
ฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ พ.ศ.๒๕๕๔ หมวด ๑ ส่วนที่ ๑ ข้อ ๖ ได้กำหนดระดับประกาศนียบัตรประเภทปฏิบัติการ
การแพทย์ไว้ ๔ ระดับ ดังต่อไปนี้

๑. ประกาศนียบัตรนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์
๒. ประกาศนียบัตรเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์
๓. ประกาศนียบัตรพนักงานฉุกเฉินการแพทย์
๔. ประกาศนียบัตรอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์

เพื่อให้การดำเนินการเกี่ยวกับการให้ประกาศนียบัตรปฏิบัติการฉุกเฉินแก่ผู้ผ่านการศึกษาศึกษาหรือ
ฝึกอบรม จากองค์กรการศึกษาหรือฝึกอบรมที่ อศป.รับรอง เป็นไปตามที่ อศป.กำหนด

อศป. จึงได้กำหนดวิธีการและเกณฑ์ประเมินและการสอบเพื่อให้ประกาศนียบัตรปฏิบัติการ
ฉุกเฉินแก่ผู้ผ่านการศึกษาศึกษาหรือฝึกอบรม จากองค์กรการศึกษาหรือฝึกอบรมที่ อศป.รับรอง ประเภทปฏิบัติ
การแพทย์ ดังนี้

วิธีการและเกณฑ์ประเมินและการสอบ เพื่อให้ประกาศนียบัตรปฏิบัติการฉุกเฉิน
แก่ผู้ผ่านการศึกษารหัสฝึกอบรม จากองค์การการศึกษาหรือฝึกอบรมที่ อศป. รับรอง
(ประเภทปฏิบัติการแพทย์)

๑. วิธีการและเกณฑ์ประเมินและการสอบ เพื่อให้ประกาศนียบัตรปฏิบัติการฉุกเฉิน ระดับนักปฏิบัติการ
ฉุกเฉินการแพทย์

๑.๑ คุณสมบัติทั่วไปของผู้มีสิทธิขอรับการประเมินและการสอบ

ผู้มีสิทธิขอรับการประเมินและการสอบ จะต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติครบตามข้อ ๑๗ แห่งประกาศ
คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่องการให้ประกาศนียบัตรและการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ
พ.ศ. ๒๕๕๔ และไม่เป็นผู้ที่อยู่ระหว่างการพิจารณาหรือเป็นผู้ที่ถูกให้พัก หรือเพิกถอนประกาศนียบัตรหรือ
เครื่องหมายวิทยฐานะในประเภทและระดับอื่น

ทั้งนี้ผู้มีสิทธิขอรับการประเมินและการสอบจะต้องมีคุณสมบัติด้านการศึกษาอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ได้รับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ จากองค์การการศึกษา
ที่ อศป.รับรอง และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เห็นชอบ

(๒) กรณีได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรเทียบเท่าปริญญาทางการแพทย์ การพยาบาล หรือการ
สาธารณสุขสาขาอื่นที่ อศป. รับรอง และผ่านการฝึกอบรมตามที่หลักสูตรหลักกำหนด รวมทั้งมีผลการปฏิบัติ
การแพทย์ขั้นสูงในองค์กรหรือสถาบันการศึกษาหรือฝึกอบรมหรือสถานพยาบาลหรือหน่วยปฏิบัติการที่ อศป.
รับรองตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรหลัก

(๓) กรณีเป็นผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรที่เทียบเท่า (๑) จากสถาบันการศึกษาในต่างประเทศที่ อศป.
รับรองและผ่านตามเงื่อนไขที่ อศป.กำหนด

๑.๒ วิธีการประเมินและการสอบ

การประเมินและการสอบเพื่อให้ประกาศนียบัตรปฏิบัติการฉุกเฉินในระดับนักปฏิบัติการฉุกเฉิน
การแพทย์ มีวิธีการประเมินและการสอบ ๓ ส่วน ดังนี้

๑.๒.๑ การสอบภาคทฤษฎี

๑) คุณสมบัติผู้ที่มีสิทธิเข้าสอบภาคทฤษฎี ต้องมีคุณสมบัติด้านการศึกษาอย่างใดอย่างหนึ่งตามข้อ ๑.๑
สำหรับผู้ที่กำลังศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ จากองค์การ
การศึกษาที่ อศป.รับรอง และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เห็นชอบ ให้สามารถมีสิทธิขอรับการ
สอบภาคทฤษฎีเป็นการอนุโลมได้ ทั้งนี้ต้องเป็นผู้ที่สอบผ่านการศึกษาระดับชั้นปีที่ ๔ ภาคการศึกษาที่ ๑ เป็นอย่าง
น้อย และมีหนังสือรับรองจากองค์การการศึกษา :

๒) วิธีการสอบภาคทฤษฎี

(๑) กำหนดให้มีการสอบภาคทฤษฎี โดยการสอบปรนัย ปีละ ๒ ครั้ง

(๒) ผู้ที่สอบภาคทฤษฎีไม่ผ่าน สามารถขอสอบใหม่ได้ ตามรายละเอียดที่ คณะทำงานประเมิน
และสอบ เพื่อให้การให้ ต่ออายุ พัก หรือเพิกถอนประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษารหัส
ฝึกอบรม จากองค์การการศึกษาหรือฝึกอบรมที่ อศป.รับรอง (คปส.) กำหนด

๑.๒.๒ การสอบภาคปฏิบัติ

๑) คุณสมบัติผู้มีสิทธิ์เข้าสอบภาคปฏิบัติ

ต้องมีคุณสมบัติด้านการศึกษาย่างใดอย่างหนึ่งตามข้อ ๑.๑

๒) วิธีการสอบภาคปฏิบัติ

กำหนดการและวิธีการสอบภาคปฏิบัติ เป็นไปตามที่ คสป.กำหนด

๑.๒.๓ การประเมินเจตคติ

๑) คุณสมบัติผู้มีสิทธิ์ขอรับการประเมินเจตคติ

ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติเดียวกันกับผู้ที่มีสิทธิ์เข้าสอบภาคทฤษฎี

๒) วิธีการประเมินเจตคติ

ดำเนินการประเมินโดยองค์กรการศึกษาที่ อศป.รับรองหรือสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

๑.๓ เกณฑ์การผ่านการประเมินและการสอบ

ผู้เข้ารับการประเมินและการสอบ จะต้องมีการประเมินและการสอบ ๓ ส่วน ทั้งภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ และเจตคติ ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด จึงจะถือว่าเป็นผู้มีสิทธิ์ได้รับการเสนอรายชื่อต่อ อศป. เพื่อพิจารณาอนุมัติ ประกาศนียบัตรปฏิบัติการฉุกเฉิน ซึ่งเกณฑ์การผ่านการประเมินและการสอบ มีดังนี้

๑.๓.๑ การสอบภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เกณฑ์การผ่านการสอบเป็นไปตามค่า Minimal Passing Level (MPL) ทั้งนี้ให้เป็นตามการพิจารณาของ คสป. โดยผลการสอบภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ มีอายุ ๓ ปี

๑.๓.๒ การประเมินเจตคติ เกณฑ์การผ่านการประเมินเจตคติให้เป็นตามการพิจารณาของ คสป.

๒. วิธีการและเกณฑ์ประเมินและการสอบเพื่อให้ประกาศนียบัตรปฏิบัติการฉุกเฉิน ระดับเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์

๒.๑ คุณสมบัติทั่วไปของผู้มีสิทธิ์ขอรับการประเมินและการสอบ

ผู้มีสิทธิ์ขอรับการประเมินและการสอบ จะต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติครบตามข้อ ๑๗ แห่งประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่องการให้ประกาศนียบัตรและการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ พ.ศ. ๒๕๕๔ และไม่เป็นผู้ที่อยู่ระหว่างการพิจารณาหรือเป็นผู้ที่ถูกให้พัก หรือเพิกถอนประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะในประเภทและระดับอื่น

ทั้งนี้ผู้มีสิทธิ์ขอรับการประเมินและการสอบจะต้องมีคุณสมบัติด้านการศึกษาย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ จากองค์กรการศึกษาที่ อศป.รับรอง และสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) เห็นชอบ

(๒) กรณีผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิคหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือเทียบเท่าในทางการแพทย์ การพยาบาล หรือการสาธารณสุขสาขาอื่นที่ อศป. รับรอง และผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรหลัก กำหนด รวมทั้งมีผลการปฏิบัติการแพทย์ในองค์กรหรือสถาบันการศึกษาหรือฝึกอบรมหรือสถานพยาบาลหรือหน่วยปฏิบัติการที่ อศป. รับรองตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรหลัก

๒.๒ วิธีการประเมินและการสอบ

การประเมินและการสอบเพื่อให้ประกาศนียบัตรปฏิบัติการฉุกเฉินในระดับเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ มีวิธีการประเมินและการสอบ ๓ ส่วน ดังนี้

๒.๒.๑ การสอบภาคทฤษฎี

๑) คุณสมบัติผู้ที่มีสิทธิเข้าสอบภาคทฤษฎี ต้องมีคุณสมบัติด้านการศึกษาอย่างใดอย่างหนึ่งตามข้อ ๒.๑

๒) วิธีการสอบภาคทฤษฎี

(๑) กำหนดให้มีการสอบภาคทฤษฎี โดยการสอบปรนัย ปีละ ๒ ครั้ง

(๒) ผู้ที่สอบภาคทฤษฎีไม่ผ่าน สามารถขอสอบใหม่ได้ ตามรายละเอียดที่ คณะทำงานประเมินและสอบเพื่อให้ ต่ออายุ พัก หรือเพิกถอนประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรมจากองค์กรการศึกษาหรือฝึกอบรมที่ อศป.รับรอง (คปส.) กำหนด

๒.๒.๒ การสอบภาคปฏิบัติ

๑) คุณสมบัติผู้ที่มีสิทธิเข้าสอบภาคปฏิบัติ

ต้องมีคุณสมบัติด้านการศึกษาอย่างใดอย่างหนึ่งตามข้อ ๒.๑

๒) วิธีการสอบภาคปฏิบัติ

กำหนดการและวิธีการสอบภาคปฏิบัติ เป็นไปตามที่ คปส.กำหนด

๒.๒.๓ การประเมินเจตคติ

๑) คุณสมบัติผู้ที่มีสิทธิขอรับการประเมินเจตคติ

ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติเดียวกันกับผู้ที่มีสิทธิเข้าสอบภาคทฤษฎี

๒) วิธีการประเมินเจตคติ ดำเนินการประเมินโดยองค์กรการศึกษาที่ อศป.รับรอง

๒.๓ เกณฑ์การผ่านการประเมินและการสอบ

ผู้เข้ารับการประเมินและการสอบ จะต้องมีผลการประเมินและการสอบ ๓ ส่วน ทั้งภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ และเจตคติ ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด จึงจะถือว่าเป็นผู้ที่มีสิทธิได้รับการเสนอรายชื่อต่อ อศป. เพื่อพิจารณาอนุมัติประกาศนียบัตรเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ ซึ่งเกณฑ์การผ่านการประเมินและการสอบ มีดังนี้

๒.๓.๑ การสอบภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เกณฑ์การผ่านการสอบเป็นไปตามค่า Minimiat Passing Level (IMPL) ทั้งนี้ให้เป็นตามการพิจารณาของ คปส. โดยผลการสอบภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ มีอายุ ๒ ปี

๒.๓.๒ การประเมินเจตคติ เกณฑ์การผ่านการประเมินเจตคติให้เป็นตามการพิจารณาของ คปส.

๓. วิธีการและเกณฑ์ประเมินและการสอบเพื่อการให้ประกาศนียบัตรปฏิบัติการฉุกเฉิน ระดับพนักงานฉุกเฉิน การแพทย์

๓.๑ คุณสมบัติทั่วไปของผู้มีสิทธิขอรับการประเมินและการสอบ

ผู้มีสิทธิขอรับการประเมินและการสอบ ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรปฏิบัติการแพทย์ขั้นพื้นฐานและช่วยปฏิบัติการแพทย์ขั้นสูง จากองค์การการศึกษาหรือฝึกอบรมที่ อศป.รับรอง โดยมีรายชื่อตามท้องที่องค์การการศึกษาหรือฝึกอบรมรายงานต่อ สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

(๒) เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติครบตามข้อ ๑๗ แห่งประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่องการให้ ประกาศนียบัตรและการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ พ.ศ. ๒๕๕๔

(๓) ไม่เป็นผู้ที่อยู่ระหว่างการพิจารณาหรือเป็นผู้ที่ถูกให้พัก หรือเพิกถอนประกาศนียบัตรปฏิบัติการ ฉุกเฉิน

๓.๒ วิธีการประเมินและการสอบ

การประเมินและการสอบเพื่อการให้ประกาศนียบัตรปฏิบัติการฉุกเฉินในระดับพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ มีวิธีการประเมินและการสอบ ๓ ส่วน ดังนี้

๓.๒.๑ การสอบภาคทฤษฎี

๑) คุณสมบัติผู้ที่มีสิทธิเข้าสอบภาคทฤษฎี ต้องมีคุณสมบัติตามข้อ ๓.๑

๒) วิธีการสอบภาคทฤษฎี

(๑) กำหนดให้มีการสอบในสัปดาห์สุดท้ายของการฝึกอบรม ก่อนการฝึกปฏิบัติการฉุกเฉินเพื่อ เก็บประสบการณ์ในสถานการณ์จริง ณ หน่วยปฏิบัติการ โดยมอบให้องค์กรฝึกอบรมดำเนินการสอบ ซึ่งใช้ข้อสอบ กลาง ในการจัดสอบ

(๒) กรณีที่สอบไม่ผ่านตามเกณฑ์การสอบ สามารถให้สอบซ่อมได้ โดยให้แล้วเสร็จภายในห้วง เวลาที่ฝึกอบรม หรือห้วงเวลาที่ฝึกปฏิบัติการฉุกเฉินเพื่อเก็บประสบการณ์ในสถานการณ์จริง ณ หน่วยปฏิบัติการ

๓.๒.๒ การสอบภาคปฏิบัติ

ให้ถือว่า การสอบปฏิบัติในห้องเรียนและการฝึกปฏิบัติการฉุกเฉินเพื่อเก็บประสบการณ์ในสถานการณ์ จริง ณ หน่วยปฏิบัติการ ตามหลักสูตรการปฏิบัติการแพทย์ขั้นพื้นฐานและช่วยปฏิบัติการแพทย์ขั้นสูง เทียบเท่าเป็น การสอบภาคปฏิบัติเพื่อการให้ประกาศนียบัตรพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ โดยอัตโนมัติ

ทั้งนี้ องค์กรฝึกอบรมจะต้องจัดให้มีการสอบภาคปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อกำหนดในหลักสูตรหลักและ สอดคล้องกับประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินเรื่อง อำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบและข้อจำกัด ในการปฏิบัติการแพทย์ของผู้ช่วยเวชกรรมตามคำสั่งการแพทย์หรือการอำนวยการ พ.ศ. ๒๕๕๖ ในระดับพนักงาน ฉุกเฉินการแพทย์

๓.๒.๓ การประเมินเจตคติ

ดำเนินการประเมินโดยองค์กรฝึกอบรมที่ อศป.รับรอง

๓.๓ เกณฑ์การผ่านการประเมินและการสอบ

ผู้เข้ารับการประเมินและการสอบ จะต้องมีการประเมินและการสอบ ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดครบทั้ง ๓ ส่วน ดังนี้

๓.๓.๑ การสอบภาคทฤษฎี เกณฑ์การผ่านการสอบ สอบได้คะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐

๓.๓.๒ การสอบภาคปฏิบัติ จะต้องมีการสอบปฏิบัติในห้องเรียนผ่านครบทุกทักษะ และสอบผ่านสถานการณ์จำลอง รวมทั้งมีการฝึกปฏิบัติการฉุกเฉินในสถานการณ์จริงครบตามที่กำหนดในหลักสูตร

๓.๓.๓ การประเมินเจตคติ จะต้องมีการประเมินเจตคติผ่าน โดยองค์กรฝึกอบรมเป็นผู้ประเมิน

ทั้งนี้ ห้องฝึกอบรมทำการบันทึกข้อมูลการรับรองการเป็นผู้ผ่านการฝึกอบรมตามข้อกำหนดของหลักสูตรบนหน้าเว็บไซต์ของโปรแกรมศูนย์การศึกษาและฝึกอบรม พร้อมทั้งออกหนังสือรับรองการเป็นผู้ผ่านการประเมินเจตคติ การสอบภาคทฤษฎี การสอบภาคปฏิบัติในห้องเรียน และการฝึกปฏิบัติการฉุกเฉินในสถานการณ์จริง ให้ผู้ผ่านการประเมินและการสอบ เพื่อให้ผู้ผ่านการประเมินและการสอบ ใช้เป็นหลักฐาน แนบในการยื่นเพื่อขออนุมัติประกาศนียบัตรในระดับพนักงานฉุกเฉินการแพทย์

๔. วิธีการและเกณฑ์ประเมินและการสอบเพื่อให้ประกาศนียบัตรปฏิบัติการฉุกเฉิน ระดับอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์

๔.๑ คุณสมบัติทั่วไปของผู้มีสิทธิขอรับการประเมินและการสอบ

ผู้มีสิทธิขอรับการประเมินและการสอบ ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรปฐมพยาบาลและช่วยปฏิบัติการแพทย์ขั้นพื้นฐานจากองค์กร การศึกษาหรือฝึกอบรมที่ อศป.รับรอง โดยมีรายชื่อตามท้องที่การศึกษาหรือฝึกอบรมรายงานต่อสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

(๒) เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติครบตามข้อ ๑๗ แห่งประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่องการให้ประกาศนียบัตรและการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ พ.ศ. ๒๕๕๔

(๓) ไม่เป็นผู้ที่อยู่ระหว่างการพิจารณาหรือเป็นผู้ที่ถูกให้พัก หรือเพิกถอนประกาศนียบัตรปฏิบัติการฉุกเฉิน

๔.๒ วิธีการประเมินและการสอบ

การประเมินและการสอบเพื่อให้ประกาศนียบัตรปฏิบัติการฉุกเฉินในระดับอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ มีวิธีการประเมินและการสอบ ๓ ส่วน ดังนี้

๔.๒.๑ การสอบภาคทฤษฎี

๑) คุณสมบัติผู้มีสิทธิเข้าสอบภาคทฤษฎี ต้องมีคุณสมบัติตามข้อ ๔.๑

๒) วิธีการสอบภาคทฤษฎี

(๑) กำหนดให้มีการสอบในวันสุดท้ายของการฝึกอบรม ก่อนการฝึกปฏิบัติการฉุกเฉินเพื่อเก็บประสบการณ์ในสถานการณ์จริง ณ หน่วยปฏิบัติการ โดยมอบให้องค์กรฝึกอบรมดำเนินการสอบ ซึ่งใช้ข้อสอบกลางในการจัดสอบ

(๒) กรณีที่สอบไม่ผ่านตามเกณฑ์การสอบ สามารถให้สอบซ่อมได้ โดยให้แล้วเสร็จภายในช่วงเวลาที่พักอบรม หรือช่วงเวลาที่พักปฏิบัติการฉุกเฉินเพื่อเก็บประสบการณ์ในสถานการณ์จริง ณ หน่วยปฏิบัติการ

๔.๒.๒ การสอบภาคปฏิบัติ

ให้ถือว่า การสอบปฏิบัติในห้องเรียนและการฝึกปฏิบัติการฉุกเฉินเพื่อเก็บประสบการณ์ในสถานการณ์จริง ณ หน่วยปฏิบัติการ ตามหลักสูตรการปฐมพยาบาลและช่วยปฏิบัติการแพทย์ขั้นพื้นฐานเทียบเท่าเป็นการสอบภาคปฏิบัติเพื่อการให้ประกาศนียบัตรอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ โดยอนุโลม

ทั้งนี้ องค์กรฝึกอบรมจะต้องจัดให้มีการสอบภาคปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อกำหนดในหลักสูตรหลักและสอดคล้องกับประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินเรื่อง อำนาจ หน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบและข้อจำกัดในการปฏิบัติการแพทย์ของผู้ช่วยเวชกรรมตามคำสั่งการแพทย์หรือการอำนวยการ พ.ศ. ๒๕๕๖ ในระดับอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์

๔.๒.๓ การประเมินเจตคติ

ดำเนินการประเมินโดยองค์กรฝึกอบรมที่ อสป.รับรอง

๔.๓ เกณฑ์การผ่านการประเมินและการสอบ

ผู้เข้ารับการประเมินและการสอบ จะต้องมีการประเมินและการสอบ ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดครบทั้ง ๓ ส่วน ดังนี้

๔.๓.๑ การสอบภาคทฤษฎี เกณฑ์การผ่านการสอบ สอบได้คะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐

๔.๓.๒ การสอบภาคปฏิบัติ จะต้องมีการสอบปฏิบัติในห้องเรียนผ่านครบทุกทักษะ และสอบผ่านสถานการณ์จำลอง รวมทั้งมีการฝึกปฏิบัติการฉุกเฉินในสถานการณ์จริงครบตามที่กำหนดในหลักสูตร

๔.๓.๓ การประเมินเจตคติ จะต้องมีการประเมินเจตคติผ่าน โดยองค์กรการฝึกอบรมเป็นผู้ประเมิน

ทั้งนี้ ให้องค์กรฝึกอบรมทำการบันทึกข้อมูลการรับรองการเป็นผู้ผ่านการฝึกอบรมตามข้อกำหนดของหลักสูตรบนหน้าเว็บไซต์ของโปรแกรมศูนย์การศึกษาและฝึกอบรม พร้อมทั้งออกหนังสือรับรองการเป็นผู้ผ่านการประเมินเจตคติ การสอบภาคทฤษฎี การสอบภาคปฏิบัติในห้องเรียน และการฝึกปฏิบัติการฉุกเฉินในสถานการณ์จริง ให้ผู้ผ่านการประเมินและการสอบ เพื่อให้ผู้ผ่านการประเมินและการสอบ ใช้เป็นหลักฐานแนบในการยื่นเพื่อขออนุมัติประกาศนียบัตรในระดับอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์

ประกาศสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ
เรื่อง วิธีการและเกณฑ์ประเมินและการสอบเพื่อการให้ประกาศนียบัตรปฏิบัติการฉุกเฉิน
แก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม จากองค์กรการศึกษาหรือฝึกอบรมที่ อศป.รับรอง
ประเภทปฏิบัติการอำนวยการ

ด้วยคณะอนุกรรมการรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม (อศป.) ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ เห็นชอบวิธีการและเกณฑ์ประเมินและการสอบเพื่อการให้ประกาศนียบัตรปฏิบัติการฉุกเฉินแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม จากองค์กรการศึกษาหรือฝึกอบรมที่ อศป.รับรอง ประเภทปฏิบัติการอำนวยการ ดังมีรายละเอียดตามแนบท้ายประกาศนี้

เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ จึงขอประกาศมติ อศป. ดังกล่าวให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ เมษายน พ.ศ.๒๕๖๐

เรืออากาศเอก อัจฉริยะ พงษ์มา
เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

วิธีการและเกณฑ์ประเมินและการสอบ เพื่อให้การให้ประกาศนียบัตรปฏิบัติการฉุกเฉิน
แก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม จากองค์กรการศึกษาหรือฝึกอบรมที่ อศป.รับรอง
ประเภทปฏิบัติการอำนวยการ

ตามข้อบังคับคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินว่าด้วยการรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาหรือ
ฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการและการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม
พ.ศ.๒๕๕๔ ข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง กำหนดให้สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติจัดให้มีการประเมินและการสอบ
ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรมที่ได้รับการรับรองตามข้อบังคับนี้ เพื่อเสนอให้คณะกรรมการรับรององค์กรและ
หลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่าน
การศึกษาหรือฝึกอบรม (อศป.) พิจารณานุมัติให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะ และวรรคสาม
วิธีการและเกณฑ์ประเมินและการสอบ รวมทั้งติดตามประเมินผลการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ
ให้เป็นไปตามที่ อศป.กำหนด ซึ่งตามประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่องการให้ประกาศนียบัตรและ
การปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ พ.ศ.๒๕๕๔ หมวด ๑ ส่วนที่ ๑ ข้อ ๖ ได้กำหนดระดับประกาศนียบัตร
ประเภทปฏิบัติการอำนวยการไว้ ๕ ระดับ ดังต่อไปนี้

๑. ประกาศนียบัตรแพทย์อำนวยการปฏิบัติการฉุกเฉิน
๒. ประกาศนียบัตรผู้กำกับปฏิบัติการฉุกเฉิน
๓. ประกาศนียบัตรผู้รายงานปฏิบัติการฉุกเฉิน
๔. ประกาศนียบัตรผู้ประสานปฏิบัติการฉุกเฉิน
๕. ประกาศนียบัตรพนักงานรับแจ้งการเจ็บป่วยฉุกเฉิน

เพื่อให้การดำเนินการเกี่ยวกับการให้ประกาศนียบัตรปฏิบัติการฉุกเฉินแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือ
ฝึกอบรมจากองค์กรการศึกษาหรือฝึกอบรมที่ อศป.รับรอง เป็นไปตามที่ อศป.กำหนด

อศป. จึงได้กำหนดวิธีการและเกณฑ์ประเมินและการสอบเพื่อให้การให้ประกาศนียบัตรปฏิบัติการฉุกเฉิน
แก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม จากองค์กรการศึกษาหรือฝึกอบรมที่ อศป.รับรอง ประเภทปฏิบัติอำนวยการ
ดังนี้

วิธีการและเกณฑ์ประเมินและการสอบ เพื่อให้ประกาศนียบัตรปฏิบัติการฉุกเฉิน
แก่ผู้ผ่านการศึกาหรือฝึกอบรม จากองค์การศึกาหรือฝึกอบรมที่ อศป.รับรอง
(ประเภทปฏิบัติการอำนวยการ)

๑. วิธีการและเกณฑ์ประเมินและการสอบเพื่อให้ประกาศนียบัตรแพทย์อำนวยการปฏิบัติการฉุกเฉิน
ผู้มีสิทธิได้รับประกาศนียบัตรแพทย์อำนวยการปฏิบัติการฉุกเฉิน จะต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติทั่วไปเป็นไป
ตามข้อ ๑๗ แห่งประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่องการให้ประกาศนียบัตรและการปฏิบัติการฉุกเฉิน
ของผู้ปฏิบัติการ พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยให้ถือว่าผู้ที่สอบผ่านหลักสูตรตามที่วิทยาลัยแพทย์ฉุกเฉินแห่งประเทศไทย
กำหนด เป็นผู้ผ่านการประเมินและสอบเพื่อให้ประกาศนียบัตรแพทย์อำนวยการปฏิบัติการฉุกเฉิน และ
สามารถรับประกาศนียบัตรแพทย์อำนวยการปฏิบัติการฉุกเฉินจาก อศป.ได้

๒. วิธีการและเกณฑ์ประเมินและการสอบเพื่อให้ประกาศนียบัตรผู้กำกับการปฏิบัติการฉุกเฉิน

๒.๑ คุณสมบัติทั่วไปของผู้มีสิทธิขอรับการประเมินและการสอบ

ผู้มีสิทธิขอรับการประเมินและการสอบ จะต้องเป็นผู้ที่ได้รับประกาศนียบัตรผู้รายงานปฏิบัติการฉุกเฉิน
ซึ่งมีประสบการณ์ในการปฏิบัติการฉุกเฉินมาแล้วตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรหลัก และจะต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติ
ครบตามข้อ ๑๗ แห่งประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่องการให้ประกาศนียบัตรและการปฏิบัติการ
ฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ พ.ศ. ๒๕๕๔ และไม่เป็นผู้ที่อยู่ระหว่างการพิจารณาหรือเป็นผู้ที่ถูกพัก หรือเพิกถอน
ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะในประเภทและระดับอื่น

๒.๒ วิธีการประเมินและการสอบ

การประเมินและการสอบเพื่อให้ประกาศนียบัตรผู้กำกับการปฏิบัติการฉุกเฉิน มีวิธีการประเมินและ
การสอบ ดังนี้

๒.๒.๑ การสอบภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ กำหนดการสอบภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เป็นไป
ตามที่ คปส.กำหนด

๒.๒.๒ การประเมินเจตคติ ดำเนินการประเมินโดยองค์กรฝึกอบรมที่ อศป.รับรอง

๒.๓ เกณฑ์การผ่านการประเมินและการสอบ

ผู้เข้ารับการประเมินและการสอบ จะต้องมีผลการประเมินและการสอบ ผ่านตามเกณฑ์ครบทุกข้อ ดังนี้

๒.๓.๑ การสอบภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเกณฑ์การผ่านการสอบ เป็นไปตามที่ คปส. กำหนด

๒.๓.๒ การประเมินเจตคติ จะต้องมีผลการประเมินเจตคติผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด

ทั้งนี้ สำหรับผู้ที่ผ่านการอบรมตามหลักสูตรการกำกับปฏิบัติการฉุกเฉิน ก่อนวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๑
ให้การสอบภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเพื่อให้ประกาศนียบัตร เป็นไปตามวิธีการประเมินและสอบดังนี้

(๑) กำหนดให้มีการสอบภาคทฤษฎี ในห้วงเวลาของการฝึกอบรมตามหลักสูตรหลัก ก่อนการ
ฝึกปฏิบัติการช่วยอำนวยการในสถานการณ์จริง ณ หน่วยปฏิบัติการ โดยมอบให้องค์กรฝึกอบรม
ดำเนินการสอบ

กรณีที่ไม่ผ่านตามเกณฑ์การสอบ สามารถให้สอบซ่อมได้ โดยให้แล้วเสร็จภายในช่วงเวลา
ที่ฝึกอบรมหรือฝึกปฏิบัติการช่วยอำนวยความสะดวกในสถานการณ์จริง ณ หน่วยปฏิบัติการ

(๒) ให้ถือว่า การสอบปฏิบัติในระหว่างการฝึกอบรมและการฝึกปฏิบัติการช่วยอำนวยความสะดวกใน
สถานการณ์จริง ณ หน่วยปฏิบัติการ เป็นการสอบภาคปฏิบัติเพื่อการให้ประกาศนียบัตรผู้กำกับ
ปฏิบัติการฉุกเฉิน โดยอัตโนมัติ

(๓) การประเมินเจตคติ ดำเนินการประเมินโดยองค์กรฝึกอบรมที่ อสป.รับรอง

๓. วิธีการและเกณฑ์ประเมินและการสอบเพื่อการให้ประกาศนียบัตรผู้ปฏิบัติงานปฏิบัติการฉุกเฉิน

๓.๑ คุณสมบัติทั่วไปของผู้มีสิทธิขอรับการประเมินและการสอบ

ผู้มีสิทธิขอรับการประเมินและการสอบ จะต้องเป็นพยาบาลเวชปฏิบัติฉุกเฉินที่สามารถพยาบาลรับรอง
หรือเป็นผู้ที่ได้รับประกาศนียบัตรนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ หรือเป็นผู้มีคุณสมบัติอื่นตามที่ อสป.กำหนด
และมีประสบการณ์ในการปฏิบัติการฉุกเฉินตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรหลัก และต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติครบตาม
ข้อ ๑๗ แห่งประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่องการให้ประกาศนียบัตรและการปฏิบัติการฉุกเฉินของ
ผู้ปฏิบัติการ พ.ศ. ๒๕๕๔ และไม่เป็นผู้ที่อยู่ระหว่างการพิจารณาหรือเป็นผู้ที่ถูกให้พัก หรือเพิกถอน
ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะในประเภทและระดับอื่น

๓.๒ วิธีการประเมินและการสอบ

การประเมินและการสอบเพื่อการให้ประกาศนียบัตรผู้ปฏิบัติงานปฏิบัติการฉุกเฉิน มีวิธีการประเมินและ
การสอบ ดังนี้

๓.๒.๑ การสอบภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ กำหนดการสอบภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เป็นไป
ตามที่ คปส.กำหนด

๓.๒.๒ การประเมินเจตคติ ดำเนินการประเมินโดยองค์กรฝึกอบรมที่ อสป.รับรอง

๓.๓ เกณฑ์การผ่านการประเมินและการสอบ

ผู้เข้ารับการประเมินและการสอบ จะต้องมีผลการประเมินและการสอบ ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดครบ
ทั้ง ๓ ส่วน ดังนี้

๓.๓.๑ การสอบภาคทฤษฎี เกณฑ์การผ่านการสอบ เป็นไปตามที่ คปส. กำหนด

๓.๓.๒ การสอบภาคปฏิบัติ เกณฑ์การผ่านการสอบ เป็นไปตามที่ คปส. กำหนด โดยจะต้อง
สอบผ่านภาคปฏิบัติในระหว่างการฝึกอบรมตามหลักสูตรหลัก และมีผลการฝึกปฏิบัติการ
ช่วยอำนวยความสะดวกในสถานการณ์จริง ณ หน่วยปฏิบัติการครบตามที่กำหนด

๓.๓.๓ การประเมินเจตคติ จะต้องมีการประเมินเจตคติผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด

สำหรับพยาบาลวิชาชีพ และนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ ที่ผ่านการอบรมหลักสูตรการดำเนินงาน
ปฏิบัติการฉุกเฉิน ก่อนวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๑ ให้การสอบภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเพื่อการให้
ประกาศนียบัตร เป็นไปตามวิธีการประเมินและสอบดังนี้

(๑) กำหนดให้มีการสอบภาคทฤษฎี ในห้วงเวลาของการฝึกอบรมตามหลักสูตรหลัก ก่อนการฝึกปฏิบัติการช่วยอำนวยความสะดวกในสถานการณ์จริง ณ หน่วยปฏิบัติการ โดยมอบให้องค์กรฝึกอบรมดำเนินการสอบกรณีที่สอบไม่ผ่านตามเกณฑ์การสอบ สามารถให้สอบซ่อมได้ โดยให้แล้วเสร็จภายในห้วงเวลาที่ฝึกอบรมหรือฝึกปฏิบัติการฉุกเฉินในสถานการณ์จริง ณ หน่วยปฏิบัติการ

(๒) ให้ถือว่า การสอบปฏิบัติในระหว่างการฝึกอบรมและการฝึกปฏิบัติการช่วยอำนวยความสะดวกในสถานการณ์จริง ณ หน่วยปฏิบัติการ เป็นการสอบภาคปฏิบัติเพื่อการให้ประกาศนียบัตรผู้ปฏิบัติงานฉุกเฉินโดยอัตโนมัติ

(๓) การประเมินเจตคติ ดำเนินการประเมินโดยองค์กรฝึกอบรมที่ อศป.รับรอง

๔. วิธีการและเกณฑ์ประเมินและการสอบเพื่อการให้ประกาศนียบัตรผู้ประสานปฏิบัติการฉุกเฉิน

๔.๑ คุณสมบัติทั่วไปของผู้มีสิทธิขอรับการประเมินและการสอบ

ผู้มีสิทธิขอรับการประเมินและการสอบ จะต้องเป็นผู้ที่ได้รับประกาศนียบัตรเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ ซึ่งมีประสบการณ์ในการปฏิบัติการฉุกเฉินมาแล้วตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรหลัก ซึ่งต้องมีคุณสมบัติครบตามข้อ ๑๗ แห่งประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่องการให้ประกาศนียบัตรและการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ พ.ศ. ๒๕๕๔ และไม่เป็นผู้ที่อยู่ระหว่างการพิจารณาหรือเป็นผู้ที่ถูกให้พัก หรือเพิกถอนประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะในประเภทและระดับอื่น

๔.๒ วิธีการประเมินและการสอบ

การประเมินและการสอบเพื่อการให้ประกาศนียบัตรปฏิบัติการฉุกเฉินผู้ประสานปฏิบัติการฉุกเฉิน มีวิธีการประเมินและการสอบ ดังนี้

๔.๒.๑ การสอบภาคทฤษฎี

(๑) กำหนดให้มีการสอบในห้วงเวลาของการฝึกอบรมตามหลักสูตรหลัก ก่อนการฝึกปฏิบัติการช่วยอำนวยความสะดวกในสถานการณ์จริง ณ หน่วยปฏิบัติการ โดยมอบให้องค์กรฝึกอบรมดำเนินการสอบ

(๒) กรณีที่สอบไม่ผ่านตามเกณฑ์การสอบ สามารถให้สอบซ่อมได้ โดยให้แล้วเสร็จภายในห้วงเวลาที่ฝึกอบรมหรือฝึกปฏิบัติการฉุกเฉินในสถานการณ์จริง ณ หน่วยปฏิบัติการ

๔.๒.๒ การสอบภาคปฏิบัติ

ให้ถือว่า การสอบปฏิบัติในระหว่างการฝึกอบรม และการฝึกปฏิบัติการช่วยอำนวยความสะดวกในสถานการณ์จริง ณ หน่วยปฏิบัติการ เป็นการสอบภาคปฏิบัติเพื่อการให้ประกาศนียบัตรผู้ประสานปฏิบัติการฉุกเฉิน

๔.๒.๓ การประเมินเจตคติ

ดำเนินการประเมินโดยองค์กรฝึกอบรมที่ อศป.รับรอง

๔.๓ เกณฑ์การผ่านการประเมินและการสอบ

ผู้เข้ารับการประเมินและการสอบ ต้องมีผลการประเมินและการสอบ ผ่านตามที่กำหนดครบทั้ง ๓ ส่วน ดังนี้

๔.๓.๑ การสอบภาคทฤษฎี เกณฑ์การผ่านการสอบ เป็นไปตามที่ คปส.กำหนด

๔.๓.๒ การสอบภาคปฏิบัติ เกณฑ์การผ่านการสอบ เป็นไปตามที่ คปส.กำหนด โดยจะต้องมีผลการสอบปฏิบัติในระหว่างการฝึกอบรมตามหลักสูตรหลัก และมีผลการฝึกปฏิบัติการช่วยอำนวยความสะดวกในสถานการณ์จริง ณ หน่วยปฏิบัติการครบตามที่กำหนด

๔.๓.๓ การประเมินเจตคติ จะต้องมีการประเมินเจตคติผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด

สำหรับเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ ที่ผ่านการอบรมหลักสูตรการประสานปฏิบัติการฉุกเฉิน ก่อนวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๑ ให้การสอบภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเพื่อการให้ประกาศนียบัตร เป็นไปตามวิธีการประเมินและสอบดังนี้

(๑) กำหนดให้มีการสอบภาคทฤษฎี ในห้วงเวลาของการฝึกอบรมตามหลักสูตรหลัก ก่อนการฝึกปฏิบัติการช่วยอำนวยความสะดวกในสถานการณ์จริง ณ หน่วยปฏิบัติการ โดยมอบให้องค์กรฝึกอบรมดำเนินการสอบกรณีที่สอบไม่ผ่านตามเกณฑ์การสอบ สามารถให้สอบซ่อมได้ โดยให้แล้วเสร็จภายในห้วงเวลาที่ฝึกอบรมหรือฝึกปฏิบัติการฉุกเฉินในสถานการณ์จริง ณ หน่วยปฏิบัติการ

(๒) ให้ถือว่าการสอบปฏิบัติในระหว่างการฝึกอบรมและการฝึกปฏิบัติการช่วยอำนวยความสะดวกในสถานการณ์จริง ณ หน่วยปฏิบัติการ เป็นการสอบภาคปฏิบัติเพื่อการให้ประกาศนียบัตรผู้ประสานปฏิบัติการฉุกเฉินโดยอนุโลม

(๓) การประเมินเจตคติ ดำเนินการประเมินโดยองค์กรฝึกอบรมที่ อศป.รับรอง

๕. วิธีการและเกณฑ์ประเมินและการสอบเพื่อการให้ประกาศนียบัตรพนักงานรับแจ้งการเจ็บป่วยฉุกเฉิน

๕.๑ คุณสมบัติทั่วไปของผู้มีสิทธิขอรับการประเมินและการสอบ

ผู้มีสิทธิขอรับการประเมินและการสอบ จะต้องเป็นผู้ที่ได้รับประกาศนียบัตรพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ ซึ่งมีประสบการณ์ในการปฏิบัติการฉุกเฉินมาแล้วตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรหลัก ซึ่งต้องมีคุณสมบัติครบตามข้อ ๑๗ แห่งประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่องการให้ประกาศนียบัตรและการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ พ.ศ. ๒๕๕๔ และไม่เป็นผู้ที่อยู่ระหว่างการพิจารณาหรือเป็นผู้ที่ถูกให้พัก หรือเพิกถอนประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะในประเภทและระดับอื่น

๕.๒ วิธีการประเมินและการสอบ

การประเมินและการสอบเพื่อการให้ประกาศนียบัตรพนักงานรับแจ้งการเจ็บป่วยฉุกเฉิน มีวิธีการประเมินและการสอบ ดังนี้

๕.๒.๑ การสอบภาคทฤษฎี

(๑) กำหนดให้มีการสอบในห้วงเวลาของการฝึกอบรมตามหลักสูตรหลัก ก่อนการฝึกปฏิบัติการช่วยอำนวยความสะดวกในสถานการณ์จริง ณ หน่วยปฏิบัติการ โดยมอบให้องค์กรฝึกอบรมดำเนินการสอบ

(๒) กรณีที่สอบไม่ผ่านตามเกณฑ์การสอบ สามารถให้สอบซ่อมได้ โดยให้แล้วเสร็จภายในห้วงเวลาที่ฝึกอบรมหรือฝึกปฏิบัติการฉุกเฉินในสถานการณ์จริง ณ หน่วยปฏิบัติการ

๕.๒.๒ การสอบภาคปฏิบัติ

ให้ถือว่า การสอบปฏิบัติในระหว่างการฝึกอบรม และการฝึกปฏิบัติการช่วยอำนวยความสะดวกในสถานการณ์จริง ณ หน่วยปฏิบัติการ เป็นการสอบภาคปฏิบัติเพื่อให้ประกาศนียบัตรพนักงานรับแจ้ง การเจ็บป่วยฉุกเฉิน

๕.๒.๓ การประเมินเจตคติ

ดำเนินการประเมินโดยองค์กรฝึกอบรมที่ อศป.รับรอง

๕.๓. เกณฑ์การผ่านการประเมินและการสอบ

ผู้เข้ารับการประเมินและการสอบ จะต้องมีผลการประเมินและการสอบ ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดครบทั้ง ๓ ส่วน ดังนี้

๕.๓.๑ การสอบภาคทฤษฎี เกณฑ์การผ่านการสอบ เป็นไปตาม คปส.กำหนด

๕.๓.๒ การสอบภาคปฏิบัติ เกณฑ์การผ่านการสอบเป็นไปตาม คปส.กำหนด โดยจะต้องมีผลการสอบปฏิบัติในระหว่างการฝึกอบรมตามหลักสูตรหลัก และมีผลการฝึกปฏิบัติการช่วยอำนวยความสะดวกในสถานการณ์จริง ณ หน่วยปฏิบัติการครบตามที่กำหนด

๕.๓.๓ การประเมินเจตคติ จะต้องมีการประเมินเจตคติผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด

สำหรับพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ ที่ผ่านการอบรมหลักสูตรการรับแจ้งการเจ็บป่วยฉุกเฉิน ก่อนวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๑ ให้การสอบภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเพื่อให้ประกาศนียบัตร เป็นไปตามวิธีการประเมินและสอบดังนี้

(๑) กำหนดให้มีการสอบภาคทฤษฎี ในห้วงเวลาของการฝึกอบรมตามหลักสูตรหลัก ก่อนการฝึกปฏิบัติการช่วยอำนวยความสะดวกในสถานการณ์จริง ณ หน่วยปฏิบัติการ โดยมอบให้องค์กรฝึกอบรมดำเนินการสอบกรณีที่สอบไม่ผ่านตามเกณฑ์การสอบ สามารถให้สอบซ่อมได้ โดยให้แล้วเสร็จภายในห้วงเวลาที่ฝึกอบรมหรือฝึกปฏิบัติการฉุกเฉินในสถานการณ์จริง ณ หน่วยปฏิบัติการ

(๒) ให้ถือว่า การสอบปฏิบัติในระหว่างการฝึกอบรมและการฝึกปฏิบัติการช่วยอำนวยความสะดวกในสถานการณ์จริง ณ หน่วยปฏิบัติการ เป็นการสอบภาคปฏิบัติเพื่อให้ประกาศนียบัตรพนักงานรับแจ้งการเจ็บป่วยฉุกเฉินโดยอัตโนมัติ

(๓) การประเมินเจตคติ ดำเนินการประเมินโดยองค์กรฝึกอบรมที่ อศป.รับรอง

ประกาศสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ
เรื่อง วิธีการและเกณฑ์ประเมินและการสอบเพื่อการให้ประกาศนียบัตรอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์
(กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช)
แก่ผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการปฐมพยาบาล และช่วยปฏิบัติการแพทย์ขั้นพื้นฐาน
(กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช)
จากองค์การการศึกษาหรือฝึกอบรมที่ อศป.รับรอง

ด้วยคณะอนุกรรมการรับรององค์การและหลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม (อศป.) ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐ เห็นชอบวิธีการและเกณฑ์ประเมินและการสอบเพื่อการให้ประกาศนียบัตรอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช) แก่ผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการปฐมพยาบาลและช่วยปฏิบัติการแพทย์ขั้นพื้นฐาน (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช) จากองค์การการศึกษาหรือฝึกอบรมที่ อศป.รับรอง ดังมีรายละเอียดตามแนบท้ายประกาศนี้

เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ จึงขอประกาศมติ อศป. ดังกล่าวให้ทราบโดยทั่วกัน
ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ เมษายน พ.ศ.๒๕๖๐

เรืออากาศเอก อัจฉริยะ แพงมา
เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

วิธีการและเกณฑ์ประเมินและการสอบเพื่อการให้ประกาศนียบัตรอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์
(กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช)
แก่ผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการปฐมพยาบาลและช่วยปฏิบัติการแพทย์ขั้นพื้นฐาน
(กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช)
จากองค์การการศึกษาหรือฝึกอบรมที่ อศป.รับรอง

ตามข้อบังคับคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินว่าด้วยการรับรององค์และหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการและการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม พ.ศ.๒๕๕๔ ข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง กำหนดให้สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติจัดให้มีการประเมินและการสอบผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรมที่ได้รับการรับรองตามข้อบังคับนี้ เพื่อเสนอให้คณะกรรมการรับรององค์และหลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม(อศป.) พิจารณานุมัติให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะ และตามมติในการประชุม อศป.ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ เห็นชอบเกณฑ์การรับรององค์การฝึกอบรมที่ดำเนินการฝึกอบรมการปฐมพยาบาลและช่วยปฏิบัติการแพทย์ขั้นพื้นฐาน (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช)และเห็นชอบให้ผู้ผ่านการฝึกอบรมในหลักสูตรดังกล่าวได้รับประกาศนียบัตรอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช)

เพื่อให้การดำเนินการเกี่ยวกับการให้ประกาศนียบัตรปฏิบัติการฉุกเฉินแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรมจากองค์การการศึกษาหรือฝึกอบรมที่ อศป.รับรอง เป็นไปตามที่ อศป.กำหนด

อศป. จึงได้กำหนดวิธีการและเกณฑ์ประเมินและการสอบเพื่อการให้ประกาศนียบัตรอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช) แก่ผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการปฐมพยาบาลและช่วยปฏิบัติการแพทย์ขั้นพื้นฐาน(กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช) จากองค์การการศึกษาหรือฝึกอบรมที่ อศป.รับรอง ดังนี้

วิธีการและเกณฑ์ประเมินและการสอบเพื่อการให้ประกาศนียบัตรอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์
(กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช)
แก่ผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการปฐมพยาบาลและช่วยปฏิบัติการแพทย์ขั้นพื้นฐาน
(กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช)
จากองค์การการศึกษาหรือฝึกอบรมที่ อศป.รับรอง

๑. คุณสมบัติทั่วไปของผู้มีสิทธิขอรับการประเมินและการสอบ

ผู้มีสิทธิขอรับการประเมินและการสอบ ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- ๑.๑ เป็นผู้ผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรปฐมพยาบาลและช่วยปฏิบัติการแพทย์ขั้นพื้นฐาน (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช) จากองค์การการศึกษาหรือฝึกอบรมที่ อศป.รับรอง โดยมีรายชื่อตามที่องค์การการศึกษาหรือฝึกอบรมรายงานต่อสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ
- ๑.๒ เป็นผู้มีความประพฤติเรียบร้อย ๑๗ แห่งประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่องการให้ประกาศนียบัตรและการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ พ.ศ ๒๕๕๔
- ๑.๓ ไม่เป็นผู้ที่อยู่ระหว่างการพิจารณาหรือเป็นผู้ที่ถูกให้พัก หรือเพิกถอนประกาศนียบัตรปฏิบัติการฉุกเฉินในประเภทและระดับอื่น

๒ วิธีการประเมินและการสอบ

การประเมินและการสอบมี ๓ ส่วน ดังนี้

๒.๑ การสอบภาคทฤษฎี

๒.๑.๑ คุณสมบัติผู้ที่มีสิทธิเข้าสอบภาคทฤษฎี ต้องมีคุณสมบัติตามข้อ ๑

๒.๑.๒ วิธีการสอบภาคทฤษฎี

(๑) กำหนดให้มีการสอบในวันสุดท้ายของการฝึกอบรม โดยมอบให้องค์กรฝึกอบรมดำเนินการสอบ ซึ่งใช้ข้อสอบกลาง ในการจัดสอบ

(๒) กรณีที่สอบไม่ผ่านตามเกณฑ์การสอบ สามารถให้สอบซ่อมได้ โดยให้แล้วเสร็จภายใน ๑ เดือน หลังเสร็จสิ้นการฝึกอบรม

๒.๒ การสอบภาคปฏิบัติ

ให้ถือว่า การสอบต่อไปนี้เป็นการสอบภาคปฏิบัติเพื่อการให้ประกาศนียบัตรอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช) โดยอนุโลม

๒.๒.๑ การสอบปฏิบัติในห้องเรียน ตามหลักสูตรการปฐมพยาบาลและช่วยปฏิบัติการแพทย์ขั้นพื้นฐาน(กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช)

๒.๒.๒ การสอบปฏิบัติการฉุกเฉินในสถานการณ์จำลองที่เสมือนจริง ตามสถานการณ์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรหลัก

ทั้งนี้ ให้องค์กรฝึกอบรมที่ผ่านการรับรองจาก อศป. เป็นผู้ดำเนินการจัดสอบ

๒.๓ การประเมินเจตคติ

ดำเนินการประเมินโดยองค์กรฝึกอบรมที่ อศป.รับรอง

๓. เกณฑ์การผ่านการประเมินและการสอบ

ผู้เข้ารับการประเมินและการสอบ จะต้องมีผลการประเมินและการสอบ ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดครบทั้ง ๓ ส่วน ดังนี้

๓.๑ การสอบภาคทฤษฎี เกณฑ์การผ่านการสอบ สอบได้คะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐

๓.๒ การสอบภาคปฏิบัติ จะต้องมีการสอบปฏิบัติดังนี้

๓.๒.๑ การสอบปฏิบัติในห้องเรียนต้องผ่านครบทุกทักษะตามที่กำหนดในหลักสูตรหลัก

๓.๒.๒ การสอบปฏิบัติในสถานการณ์จำลองที่เสมือนจริงจำนวน ๑๐ สถานการณ์ จะต้องสอบผ่านทุกสถานการณ์ตามที่กำหนดในหลักสูตรหลัก

๓.๓ การประเมินเจตคติ จะต้องมีความเห็นการประเมินเจตคติผ่าน โดยองค์กรการฝึกอบรมเป็นผู้ประเมิน

ทั้งนี้ ให้องค์กรฝึกอบรมทำการบันทึกข้อมูลการรับรองการเป็นผู้ผ่านการฝึกอบรมตามข้อกำหนดของหลักสูตรบนหน้าเว็บไซต์ของโปรแกรมศูนย์การศึกษาและฝึกอบรม พร้อมทั้งออกหนังสือรับรองการเป็นผู้ผ่านการประเมินเจตคติ การสอบภาคทฤษฎี การสอบปฏิบัติในห้องเรียน และการสอบปฏิบัติการฉุกเฉินในสถานการณ์จำลองเสมือนจริงให้ผู้ผ่านการประเมินและการสอบ เพื่อให้ผู้ที่ผ่านการประเมินและการสอบ ใช้เป็นหลักฐานแนบในการยื่นเพื่อขออนุมัติประกาศนียบัตรอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช)

ประกาศคณะกรรมการรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ
และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม
ว่าด้วย หลักเกณฑ์ เงื่อนไข เกณฑ์ และวิธีการต่ออายุ
ประกาศนียบัตรพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ และประกาศนียบัตรอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์
พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามข้อ ๙ วรรคสาม ข้อ ๑๐ วรรคสอง และข้อ ๑๙ แห่งประกาศคณะกรรมการ
การแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง การให้ประกาศนียบัตรและการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ พ.ศ.๒๕๕๔
คณะกรรมการรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการและการให้ประกาศนียบัตรหรือ
เครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม (อศป.) ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๖
สิงหาคม ๒๕๕๙ ให้กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข เกณฑ์ และวิธีการต่ออายุประกาศนียบัตรพนักงานฉุกเฉินการแพทย์
และประกาศนียบัตรอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาหรือ
ฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการและการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม ว่าด้วย
หลักเกณฑ์ เงื่อนไข เกณฑ์ และวิธีการต่ออายุประกาศนียบัตรพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ และประกาศนียบัตร
อาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ รักษาการตามประกาศนี้

กรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศนี้ให้สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาตินำเสนอให้ อศป.
เป็นผู้วินิจฉัยปัญหา ทั้งนี้ ผลการวินิจฉัยของ อศป. ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

การต่ออายุประกาศนียบัตรพนักงานฉุกเฉินการแพทย์

ข้อ ๔ ผู้มีสิทธิต่ออายุประกาศนียบัตรพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) เป็นพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ที่มีประกาศนียบัตรซึ่งยังมีอายุเหลืออยู่ไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน
และไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

(๒) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสียหาย ซึ่ง อศป.เห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่ง
ผู้ปฏิบัติการ

(๓) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด ในคดีที่ อสป.เห็นว่าอาจจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งผู้ปฏิบัติการ

(๔) ไม่เป็นผู้ติดยาเสพติดให้โทษ

(๕) ไม่เป็นโรคที่ อสป.กำหนดว่าไม่สมควรให้เป็นผู้ปฏิบัติการ

(๖) ไม่เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๗) ไม่เป็นผู้ที่อยู่ระหว่างการถูกให้พักหรือเพิกถอนประกาศนียบัตรปฏิบัติการฉุกเฉิน

(๘) ผ่านการอบรมหลักสูตรการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน โดยได้รับประกาศนียบัตรจากองค์กรการศึกษาหรือฝึกอบรมที่ อสป.รับรอง หรือประกาศนียบัตรที่สมาคมแพทยโรคหัวใจแห่งประเทศไทย สมาคมเวชศาสตร์ฉุกเฉินแห่งประเทศไทย หรือวิทยาลัยแพทยฉุกเฉินแห่งประเทศไทยรับรอง และประกาศนียบัตรยังไม่หมดอายุ

(๙) มีผลงานด้านการแพทย์ฉุกเฉินในระยะเวลาสองปี ที่ผ่านมานับถึงวันที่ยื่นคำขอต่ออายุครบถ้วนอย่างน้อยหนึ่งข้อ ดังต่อไปนี้

ก. ผลการปฏิบัติการฉุกเฉินตามอำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดในการปฏิบัติการแพทย์ของพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ ตามคำสั่งการแพทย์หรือการอำนวยความสะดวกที่กำหนดในผนวกท้ายประกาศนี้ มีจำนวนไม่น้อยกว่ายี่สิบครั้ง

ข. ผลการศึกษาต่อเนื่องด้านการแพทย์ฉุกเฉินสำหรับพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ ตามที่ อสป.กำหนดในการติดตามประเมินผลการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ ไม่น้อยกว่าสิบหน่วยคะแนน

กรณีผู้มีประกาศนียบัตรพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ที่จะหมดอายุก่อนวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ซึ่งมีคุณสมบัติตามวรรคหนึ่ง อาจใช้หลักฐานตาม (๔) ข้อใดข้อหนึ่ง โดยได้รับการรับรองผลการปฏิบัติการฉุกเฉินจากผู้รับผิดชอบงานการแพทย์ฉุกเฉินประจำจังหวัด หรือหัวหน้าศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการอย่างน้อยยี่สิบครั้ง ในรอบสองปีที่ผ่านมาจนถึงวันที่ยื่นคำขอต่ออายุ ทดแทนคุณสมบัติตาม ข้อ ๔ (๑) (๘) และ (๙) ก็ได้

ข้อ ๕ ให้ผู้มีสิทธิตามข้อ ๔ ยื่นคำขอต่ออายุ พร้อมหลักฐานแสดงคุณสมบัติตามข้อ ๔ โดยวิธีและช่องทางที่ สพฉ. กำหนด ล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันแต่ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันก่อนวันที่ประกาศนียบัตรพนักงานฉุกเฉินการแพทย์หมดอายุ

กรณีผู้มีประกาศนียบัตรพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ซึ่งจะหมดอายุก่อนวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ให้ยื่นคำขอต่ออายุพร้อมหลักฐานตามวรรคหนึ่ง ได้ถึงวันที่หมดอายุ

ข้อ ๖ กรณีไม่ได้ยื่นคำขอในระยะเวลาที่กำหนดตามข้อ ๕ หรือประกาศนียบัตรพนักงานฉุกเฉินการแพทย์หมดอายุแล้วแต่ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ต้องมีผลงานด้านการแพทย์ฉุกเฉินตามข้อ ๔ (๙) ในระยะเวลาสองปีที่ผ่านมาจนถึงวันที่ยื่นคำขอต่ออายุครบถ้วน อย่างน้อยหนึ่งข้อ ดังต่อไปนี้

(๑) ผลการปฏิบัติการฉุกเฉินตามอำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดในการปฏิบัติการแพทย์ของพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ ตามคำสั่งการแพทย์หรือการอำนวยความสะดวก ดังที่กำหนดในผนวกท้ายประกาศนี้ มีจำนวนไม่น้อยกว่าสามสิบครั้ง

(๒) ผลการศึกษาต่อเนื่องด้านการแพทย์ฉุกเฉินสำหรับพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ ตามที่ อศป. กำหนด ในการติดตามประเมินผลการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ ไม่น้อยกว่าสี่สัปดาห์

ข้อ ๗ กรณีประกาศนียบัตรพนักงานฉุกเฉินการแพทย์หมดอายุแล้วเกินกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวัน หากประสงค์ขอรับประกาศนียบัตรพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ ให้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรปฏิบัติการแพทย์ขั้นพื้นฐานและช่วยปฏิบัติการแพทย์ขั้นสูงใหม่

หมวด ๒

การต่ออายุประกาศนียบัตรอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์

ข้อ ๘ ผู้มีสิทธิต่ออายุประกาศนียบัตรอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) เป็นอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ที่มีประกาศนียบัตรซึ่งยังมีอายุเหลืออยู่ไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน และไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

(๒) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสียหาย ซึ่ง อศป. เห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งผู้ปฏิบัติการ

(๓) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด ในคดีที่ อศป. เห็นว่าอาจจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งผู้ปฏิบัติการ

(๔) ไม่เป็นผู้ติดยาเสพติดให้โทษ

(๕) ไม่เป็นโรคที่ อศป. กำหนดว่าไม่สมควรให้เป็นผู้ปฏิบัติการ

(๖) ไม่เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๗) ไม่เป็นผู้ที่อยู่ระหว่างการถูกให้พักหรือเพิกถอนประกาศนียบัตรปฏิบัติการฉุกเฉิน

(๘) มีผลงานด้านการแพทย์ฉุกเฉินในระยะเวลาสองปีที่ผ่านมาจนถึงวันที่ยื่นคำขอต่ออายุครบถ้วน อย่างน้อยหนึ่งข้อ ดังต่อไปนี้

ก. ผลการปฏิบัติการฉุกเฉินตามอำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดในการปฏิบัติการแพทย์ของอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ ตามคำสั่งทางการแพทย์หรือการอำนวยความสะดวก ดังที่กำหนดในผนวกท้ายประกาศนี้ มีจำนวนไม่น้อยกว่าสิบครั้ง

ข. ผลการศึกษาต่อเนื่องด้านการแพทย์ฉุกเฉินสำหรับอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ ตามที่ อศป. กำหนด ในการติดตามประเมินผลการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ ไม่น้อยกว่าห้าหน่วยคะแนน

ค. ผ่านการอบรมหลักสูตรการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน โดยได้รับประกาศนียบัตรจากองค์กรการศึกษาหรือฝึกอบรมที่ อศป. รับรอง หรือประกาศนียบัตรที่สมาคมแพทย์โรคหัวใจแห่งประเทศไทย สมาคมเวชศาสตร์ฉุกเฉินแห่งประเทศไทย หรือวิทยาลัยแพทย์ฉุกเฉินแห่งประเทศไทยรับรอง และประกาศนียบัตรยังไม่หมดอายุ

กรณีผู้มีประกาศนียบัตรอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ที่จะหมดอายุก่อนวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ซึ่งมีคุณสมบัติตามวรรคหนึ่ง อาจใช้หลักฐานตาม (๘) ข้อใดข้อหนึ่ง โดยได้รับการรับรองผลงานด้านการแพทย์ฉุกเฉิน

จากผู้รับผิดชอบงานการแพทย์ฉุกเฉินประจำจังหวัด หรือหัวหน้าศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการในรอบสองปีที่ผ่านมา นับถึงวันที่ยื่นขอต่ออายุ ทดแทนคุณสมบัติตาม (๑) และ (๘) ก็ได้

ข้อ ๙ ให้ผู้มีสิทธิตามข้อ ๘ ยื่นคำขอต่ออายุ พร้อมหลักฐานแสดงคุณสมบัติตามข้อ ๘ โดยวิธีและช่องทางที่ สพด. กำหนด ไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันและไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันก่อนวันที่ประกาศนียบัตรอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์หมดอายุ

กรณีผู้มีประกาศนียบัตรอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ซึ่งจะหมดอายุก่อนวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ให้ยื่นคำขอต่ออายุพร้อมหลักฐานตามวรรคหนึ่ง ได้ถึงวันที่หมดอายุ

ข้อ ๑๐ กรณีไม่ได้ยื่นคำขอในระยะเวลาที่กำหนดตามข้อ ๙ หรือประกาศนียบัตรอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์หมดอายุแล้วไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ต้องมีคุณสมบัติเพิ่มเติมจากข้อ ๘ ดังต่อไปนี้

(๑) ผ่านการอบรมหลักสูตรการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน โดยได้รับประกาศนียบัตรจากองค์กรการศึกษาหรือฝึกอบรมที่ อกป.รับรอง หรือประกาศนียบัตรที่สมาคมแพทย์โรคหัวใจแห่งประเทศไทย สมาคมเวชศาสตร์ฉุกเฉินแห่งประเทศไทย หรือวิทยาลัยแพทย์ฉุกเฉินแห่งประเทศไทยรับรอง และประกาศนียบัตรยังไม่หมดอายุ

(๒) มีผลงานด้านการแพทย์ฉุกเฉินตามข้อ ๘ (๘) ในระยะเวลาสองปีที่ผ่านมา นับถึงวันที่ยื่นคำขอต่ออายุครบถ้วนอย่างน้อยหนึ่งข้อ ดังต่อไปนี้

ก. ผลการปฏิบัติภารกิจฉุกเฉินตามอำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดในการปฏิบัติการแพทย์ของอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ ตามคำสั่งการแพทย์หรือการอำนวยความสะดวก ดังที่กำหนดในผนวกท้ายประกาศนี้ จำนวนไม่น้อยกว่าสิบครั้ง

ข. ผลการศึกษาต่อเนื่องด้านการแพทย์ฉุกเฉินสำหรับอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ ตามที่ อกป. กำหนดในการติดตามประเมินผลการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ ไม่น้อยกว่าห้าหน่วยคะแนน

ข้อ ๑๑ กรณีประกาศนียบัตรอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์หมดอายุแล้วเกินกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวัน หากประสงค์ขอรับประกาศนียบัตรอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ ให้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรปฐมพยาบาลและช่วยปฏิบัติการแพทย์ขั้นพื้นฐานใหม่

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

นายวิทยา ขาดิษฐ์ชาชัย

ประธานอนุกรรมการรับรององค์กรและหลักสูตร

การศึกษาหรือฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการและการให้ประกาศนียบัตร

หรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม

ผนวกแนบท้าย

ประกาศคณะกรรมการรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ
และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม
ว่าด้วย หลักเกณฑ์ เงื่อนไข เกณฑ์ และวิธีการต่ออายุ
ประกาศนียบัตรพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ และประกาศนียบัตรอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์

พ.ศ. ๒๕๖๐

เรื่อง ผลการปฏิบัติการฉุกเฉินตามอำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัด
ในการปฏิบัติการแพทย์ของพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ และอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์
ตามคำสั่งการแพทย์หรือการอำนวยการ

ตามประกาศ อสป.ว่าด้วยหลักเกณฑ์ เงื่อนไข เกณฑ์และวิธีการต่ออายุประกาศนียบัตรพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ และประกาศนียบัตรอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ พ.ศ.๒๕๕๙ ที่กำหนดไว้ใน ข้อ ๔ (๔) ก. ให้ผู้ที่มีสิทธิต่ออายุประกาศนียบัตรพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ ต้องมีผลงานด้านการแพทย์ฉุกเฉินในระยะสองปีที่ผ่านมาจนถึงวันที่ยื่นคำขอต่ออายุ โดยต้องมีผลการปฏิบัติการฉุกเฉินตามอำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดในการปฏิบัติการแพทย์ของพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ ตามคำสั่งการแพทย์หรือการอำนวยการ และข้อ ๘ (๘) ก. ให้ผู้ที่มีสิทธิต่ออายุประกาศนียบัตรอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ ต้องมีผลงานด้านการแพทย์ฉุกเฉินในระยะสองปีที่ผ่านมาจนถึงวันที่ยื่นคำขอต่ออายุ โดยต้องมีผลการปฏิบัติการฉุกเฉินตามอำนาจหน้าที่ ขอบเขตความรับผิดชอบ และข้อจำกัดในการปฏิบัติการแพทย์ของอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ ตามคำสั่งการแพทย์หรือการอำนวยการ

จึงได้กำหนดขอบเขตของการปฏิบัติการฉุกเฉินไว้ว่า เป็นผลการปฏิบัติการฉุกเฉินตามอำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดในการปฏิบัติการแพทย์ของพนักงานฉุกเฉินการแพทย์และอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ ตามคำสั่งการแพทย์หรือการอำนวยการ ทั้งในและนอกโรงพยาบาล โดยรวบรวมข้อมูลผลการปฏิบัติการฉุกเฉินตามตัวอย่างแบบฟอร์มที่กำหนดไว้ ดังนี้

แบบฟอร์มแสดงการปฏิบัติการฉุกเฉิน *นอกโรงพยาบาล*
เพื่อประกอบการยื่นขอต่ออายุประกาศนียบัตรพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ (พฉพ./EMT)

ชื่อผู้ปฏิบัติการ.....สังกัด..... เลขที่ประกาศนียบัตร พฉพ.....

ครั้งที่	วันที่	เลขปฏิบัติการ	HN	อาการนำสำคัญ	กิจกรรมการช่วยเหลือ	รพ.ที่รับผู้ป่วย
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						
13						
14						
15						

แบบฟอร์มแสดงการปฏิบัติการฉุกเฉิน *นอกโรงพยาบาล* (หน้าที่ 2)
 เพื่อประกอบการยื่นขอต่ออายุประกาศนียบัตรพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ (พพ./EMT)

ชื่อผู้ปฏิบัติการ.....สังกัด..... เลขที่ประกาศนียบัตร พพ.....

ครั้งที่	วันที่	เลขปฏิบัติการ	HN	อาการนำสำคัญ	กิจกรรมการช่วยเหลือ	รพ.ที่รับผู้ป่วย
16						
17						
18						
19						
20						

หมายเหตุ กรณียื่นขอต่ออายุล่าช้าซึ่งต้องมีผลการปฏิบัติการฉุกเฉิน จำนวน 30 ครั้ง ให้ Copy หน้าที่ 1 เพิ่มเติม

กิจกรรมการช่วยเหลือ ให้ระบุหมายเลขกิจกรรมการช่วยเหลือตามขอบเขต อำนาจหน้าที่ ของแต่ละระดับ ดังนี้
 (1) ประเมินผู้ป่วย (2) วัดสัญญาณชีพ (3) หามเลือด (4) ตามกระดูกระยางค์ (5) การใช้ long Spinal Board (6) ดูดเสมหะ
 (7) ใส่ collar (8) เปิดทางเดินหายใจ (9) ให้ออกซิเจน (10) การช่วยฟื้นคืนชีพ CPR (11) การใช้ AED (12) เจาะ DTX
 (13) การคัดแยกผู้ป่วยในสาธารณภัย (14) วัด O2 sat (15) การประเมินระดับความรู้สึกตัว (GCS) (16) อื่นๆ(ระบุ)

ลงชื่อ.....ผู้ปฏิบัติการ
 (.....)
 ว/ด/ป.....

ลงชื่อ.....ผู้รับรอง
 (.....)
 ตำแหน่ง
 ว/ด/ป.....

แบบฟอร์มแสดงการปฏิบัติการฉุกเฉิน *นอกโรงพยาบาล*
เพื่อประกอบการยื่นขอต่ออายุประกาศนียบัตรอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์(อฉพ./EMR)

ชื่อผู้ปฏิบัติการ.....สังกัด..... เลขที่ประกาศนียบัตร อฉพ.....

ครั้งที่	วันที่	เลขปฏิบัติการ	HN	อาการนำสำคัญ	กิจกรรมการช่วยเหลือ	รพ.ที่รับผู้ป่วย
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						

กิจกรรมการช่วยเหลือ ให้ระบุหมายเลขกิจกรรมการช่วยเหลือตามขอบเขต อำนาจหน้าที่ฯ ของแต่ละระดับ ดังนี้

- (1) ประเมินผู้ป่วย (2) วัดสัญญาณชีพ (3) ห้ามนเลือด (4) ตามกระตุกรยางค์ (5) การใช้ long Spinal Board
(6) ดูดเสมหะโดยลูกสูบยางมือบีบ (7) ใส่ collar (8) เปิดทางเดินหายใจ (9) ให้ออกซิเจน (10) CPR
(11) การใช้ AED (12) การคัดแยกผู้ป่วยในสาธารณภัย (13) อื่นๆ(ระบุ)

ลงชื่อ.....ผู้ปฏิบัติการ
(.....)
ว/ด/ป.....

ลงชื่อ.....ผู้รับรอง
(.....)
ตำแหน่ง
ว/ด/ป.....

โปรดศึกษาข้อกำหนดและแนวทางในการปฏิบัติ [Back](#) [home](#) [Next](#) ๑ ท้ายแบบฟอร์มนี้

ข้อกำหนดและแนวทางในการปฏิบัติการฉุกเฉินนอกโรงพยาบาลเพื่อการต่ออายุประกาศนียบัตร พนักงานฉุกเฉินการแพทย์ และประกาศนียบัตรอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์

การปฏิบัติการฉุกเฉินนอกโรงพยาบาล หมายถึง เป็นการออกปฏิบัติการฉุกเฉิน เพื่อให้การดูแลผู้ป่วยฉุกเฉินตามอำนาจ หน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดในการปฏิบัติการแพทย์ของผู้ช่วยเวชกรรมตามคำสั่งการแพทย์หรือการอำนวยความสะดวกทางการแพทย์ ซึ่งต้องเป็นภายใต้การควบคุมของศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการ

ข้อ ๑ ลักษณะของการปฏิบัติการฉุกเฉินนอกโรงพยาบาล

๑.๑ การออกปฏิบัติการฉุกเฉินครั้งนั้น ต้องพบเหตุและมีผู้ป่วยฉุกเฉิน มีผลการรักษา “รักษา นำส่ง” โดยมีการนำผู้ป่วยส่งโรงพยาบาล ไม่รวมกรณี ไม่พบเหตุ หรือ ยกเลิก

๑.๒ ต้องมีเลขปฏิบัติการที่ออกโดยศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการระดับจังหวัด

๑.๓ มีการบันทึกรายงานในแบบบันทึกรายงานการปฏิบัติการฉุกเฉินตามแบบฟอร์ม ทุกครั้งที่ออกเหตุ และ มีผู้ประเมินผลการดูแล ณ ห้องฉุกเฉิน จากโรงพยาบาลที่รับผู้ป่วย (แบบฟอร์มที่ใช้บันทึกเมื่อออกปฏิบัติการฉุกเฉิน)

ข้อ ๒ การบันทึกข้อมูลในแบบฟอร์มแสดงการปฏิบัติการฉุกเฉิน นอกโรงพยาบาล เพื่อประกอบการยื่นขอต่ออายุประกาศนียบัตร (Cert.niem ๐๖.๑)

๒.๑ พนักงานฉุกเฉินการแพทย์ (พฉพ.) ใช้แบบฟอร์ม (Cert.niem ๐๖.๑ พฉพ.)

๒.๒ อาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ (อฉพ) ใช้แบบฟอร์ม (Cert.niem ๐๖.๑ อฉพ.)

โดยให้นำข้อมูลจากแบบฟอร์ม ตามข้อ ๑.๓ มากรอกใส่ในแบบฟอร์ม Cert.niem ๐๖.๑ ใน ๑ หน้า บันทึกการปฏิบัติการฉุกเฉิน ได้จำนวน ๑๐ ครั้ง เมื่อมีจำนวนครั้งของการปฏิบัติการฉุกเฉินครบตามข้อกำหนดในการขอต่ออายุ (ตามระดับประกาศนียบัตรที่ขอต่อ) ให้ผู้มีอำนาจลงนามรับรองผลการปฏิบัติการฉุกเฉิน และให้แบบฟอร์มแบบคำขอต่ออายุ เมื่อถึงกำหนดเวลาในการยื่นขอต่ออายุ

ข้อ ๓ จำนวนครั้งในการปฏิบัติการฉุกเฉิน ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการต่ออายุประกาศนียบัตรพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ และประกาศนียบัตรอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ พ.ศ.๒๕๖๐

ข้อ ๔ ผู้รับรอง หมายถึงผู้ที่อำนาจรับรองผลการปฏิบัติการฉุกเฉิน ให้หมายถึง

๔.๑ พยาบาลหัวหน้างานอุบัติเหตุและฉุกเฉินของโรงพยาบาลของรัฐที่ขึ้นทะเบียนเป็นหน่วยปฏิบัติการในพื้นที่จังหวัดที่หน่วยงานต้นสังกัดของผู้ปฏิบัติการนั้นตั้งอยู่ หรือ

๔.๒ แพทย์อำนวยการปฏิบัติการฉุกเฉิน หรือ ผู้กำกับกับการปฏิบัติการฉุกเฉิน ของศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการ หรือ หน่วยปฏิบัติการอำนวยการประจำจังหวัดที่หน่วยงานต้นสังกัดของผู้ปฏิบัติการนั้นตั้งอยู่ หรือ

๔.๓ แพทย์เวชศาสตร์ฉุกเฉิน หรือแพทย์ผู้รับผิดชอบงานการแพทย์ฉุกเฉินของโรงพยาบาลของรัฐที่ขึ้นทะเบียนเป็นหน่วยปฏิบัติการในพื้นที่จังหวัดที่หน่วยงานต้นสังกัดนั้นตั้งอยู่

ข้อ ๕ ขั้นตอนการปฏิบัติการฉุกเฉินนอกโรงพยาบาลเพื่อประกอบการยื่นขอต่ออายุ

๕.๑ ให้ออกปฏิบัติการฉุกเฉิน เพื่อออกรับผู้ป่วยฉุกเฉิน ตามการสั่งการของศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการ

๕.๒ ปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ ให้การช่วยเหลือผู้ป่วยฉุกเฉินตามอำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบฯ ตั้งแต่ ณ จุดเหตุเกิด จน นำส่งผู้ป่วย ณ ห้องฉุกเฉิน หรือ ส่งมอบให้ชุดปฏิบัติการระดับสูง

๕.๓ บันทึกรายงานในรูปแบบฟอร์มการออกปฏิบัติการฉุกเฉิน ในแบบฟอร์มที่ใช้ในการบันทึกสำหรับการปฏิบัติงานปกติ และให้มีการประเมินการดูแล จากแพทย์หรือพยาบาล ณ ห้องฉุกเฉิน

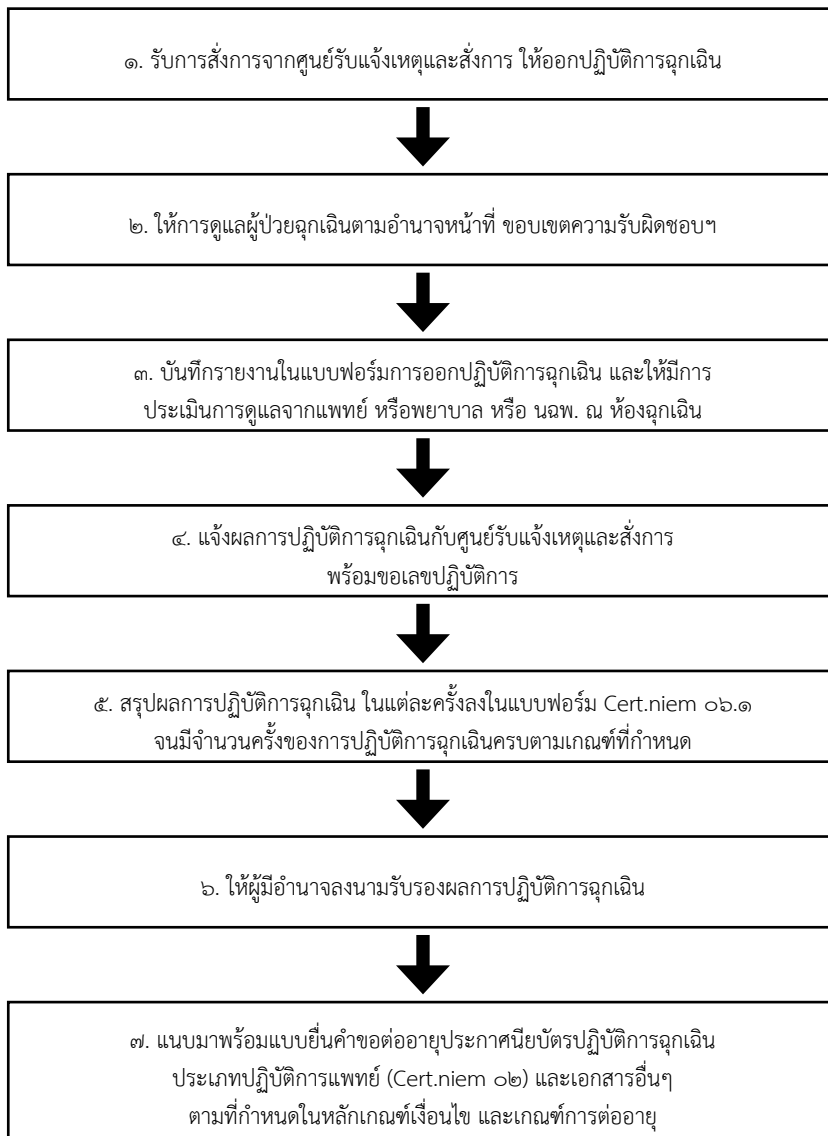
๕.๔ แจ้งผลการปฏิบัติการฉุกเฉิน แก่ศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการ และขอเลขปฏิบัติการ

๕.๕ สรุปผลการออกปฏิบัติการฉุกเฉิน ลงในแบบฟอร์มแสดงการปฏิบัติการฉุกเฉินนอกโรงพยาบาล เพื่อประกอบการยื่นขอต่ออายุประกาศนียบัตร (Cert niem ๐๖.๑)

๕.๖ เมื่อได้จำนวนครั้งของการปฏิบัติการฉุกเฉินครบตามหลักเกณฑ์เงื่อนไข และเกณฑ์การต่ออายุ ให้ผู้มีอำนาจลงนามรับรองผลการปฏิบัติการฉุกเฉิน (ผู้ลงนามรับรอง ดูตามข้อ ๔)

๕.๗ เมื่อดำเนินการตามข้อ ๕.๑ - ๕.๖ เป็นที่เรียบร้อยแล้วให้แนบมาพร้อมแบบยื่นคำขอต่ออายุประกาศนียบัตรปฏิบัติการฉุกเฉิน ประเภทปฏิบัติการแพทย์ (Cert niem ๐๖) และเอกสารอื่นๆ ตามที่กำหนดในหลักเกณฑ์เงื่อนไข และเกณฑ์การต่ออายุ

สรุปขั้นตอนการปฏิบัติการฉุกเฉินนอกโรงพยาบาลเพื่อการต่ออายุประกาศนียบัตร พนักงานฉุกเฉินการแพทย์และอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์

แบบฟอร์มแสดงการปฏิบัติการฉุกเฉิน ในโรงพยาบาล
เพื่อประกอบการยื่นขอต่ออายุประกาศนียบัตรพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ (พฉพ./EMT)

ชื่อผู้ปฏิบัติการ.....สังกัด.....เลขที่ประกาศนียบัตร พฉพ.....

ลำดับ	ผู้ควบคุมการปฏิบัติงาน การปฏิบัติการแพทย์	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 5
		วันที่.....	วันที่.....	วันที่.....	วันที่.....	วันที่.....
	ให้ผู้ควบคุมลงชื่อรับรอง ในช่องทักษะที่ปฏิบัติในแต่ละครั้ง					
1	การประเมินผู้ป่วย (ข)					
2	การวัดสัญญาณชีพ (ข)					
3	การทำแผล/ห้ามเลือด (ข)					
4	การตามกระดุก (ข)					
5	ใส่ collar (ข)					
6	การดูดเสมหะด้วยลูกสูบล้างใช้มือบีบ (ข) หรือการดูดเสมหะด้วยเครื่องมือกล (ค)					
7	การเปิดทางเดินหายใจ (ข)					
8	การให้ออกซิเจนด้วยทางจมูก (ข)					
9	การให้ออกซิเจนด้วยหน้ากากมีถังกักอากาศ (ค)					
10	การช่วยทำ CPR (ง)					
11	การวัด O ₂ sat (ข)					
12	การติด lead EKG (ค)					
13	การประเมิน neurological sign (GCS) (ข)					
14	การเจาะ DTX (ค)					
15	การใช้ถุงบีบลมผ่านหน้ากากกันลมย้อน (ค)					
	หัวหน้าเวร ชื่อโรงพยาบาล					

โปรดศึกษาข้อกำหนดและแนวทางในการปฏิบัติการฉุกเฉิน ในโรงพยาบาล ท้ายแบบฟอร์มนี้

Back

home

Next

ชื่อผู้ปฏิบัติการ.....สังกัด.....เลขที่ประกาศนียบัตร พณพ.....

ลำดับ	ผู้ควบคุมการปฏิบัติงาน การปฏิบัติการแพทย์	ครั้งที่ 6	ครั้งที่ 7	ครั้งที่ 8	ครั้งที่ 9	ครั้งที่ 10
		วันที่.....	วันที่.....	วันที่.....	วันที่.....	วันที่.....
	ให้ผู้ควบคุมลงชื่อรับรอง ในช่องทักษะที่ปฏิบัติในแต่ละครั้ง					
1	การประเมินผู้ป่วย (ข)					
2	การวัดสัญญาณชีพ (ข)					
3	การทำแผล/ห้ามเลือด (ข)					
4	การตามกระตุก (ข)					
5	ใส่ collar (ข)					
6	การดูดเสมหะด้วยลูกสูบล้างใช้มือบีบ (ข) หรือการดูดเสมหะด้วยเครื่องมือกล (ค)					
7	การเปิดทางเดินหายใจ (ข)					
8	การให้ออกซิเจนด้วยทางจมูก (ข)					
9	การให้ออกซิเจนด้วยหน้ากากมีถังกักอากาศ (ค)					
10	การช่วยทำ CPR (ง)					
11	การวัด O ₂ sat (ข)					
12	การติด lead EKG (ค)					
13	การประเมิน neurological sign (GCS) (ข)					
14	การเจาะ DTX (ค)					
15	การใช้ถุงบีบลมผ่านหน้ากากกันลมย้อน (ค)					
	หัวหน้าเวร ชื่อโรงพยาบาล					

โปรดศึกษาข้อกำหนดและแนวทางในการปฏิบัติการฉุกเฉิน ในโรงพยาบาล ท้ายแบบฟอร์มนี้

ชื่อผู้ปฏิบัติการ.....สังกัด.....เลขที่ประกาศนียบัตร พฉ.....

ลำดับ	ผู้ควบคุมการปฏิบัติงาน การปฏิบัติการแพทย์	ครั้งที่ 11	ครั้งที่ 12	ครั้งที่ 13	ครั้งที่ 14	ครั้งที่ 15
		วันที่.....	วันที่.....	วันที่.....	วันที่.....	วันที่.....
	ให้ผู้ควบคุมลงชื่อรับรอง ในช่องทักษะที่ปฏิบัติในแต่ละครั้ง					
1	การประเมินผู้ป่วย (ข)					
2	การวัดสัญญาณชีพ (ข)					
3	การทำแผล/ห้ามเลือด (ข)					
4	การตามกระตุก (ข)					
5	ใส่ collar (ข)					
6	การดูดเสมหะด้วยลูกสูบล้างใช้มือบีบ (ข) หรือการดูดเสมหะด้วยเครื่องมือกล (ค)					
7	การเปิดทางเดินหายใจ (ข)					
8	การให้ออกซิเจนด้วยทางจมูก (ข)					
9	การให้ออกซิเจนด้วยหน้ากากมีถังกักอากาศ (ค)					
10	การช่วยทำ CPR (ง)					
11	การวัด O ₂ sat (ข)					
12	การติด lead EKG (ค)					
13	การประเมิน neurological sign (GCS) (ข)					
14	การเจาะ DTX (ค)					
15	การใช้ถุงบีบลมผ่านหน้ากากกันลมย้อน (ค)					
	หัวหน้าเวร ชื่อโรงพยาบาล					

โปรดศึกษาข้อกำหนดและแนวทางในการปฏิบัติการฉุกเฉิน ในโรงพยาบาล ท้ายแบบฟอร์มนี้

ชื่อผู้ปฏิบัติการ.....สังกัด.....เลขที่ประกาศนียบัตร พฉพ.....

ลำดับ	ผู้ควบคุมการปฏิบัติงาน การปฏิบัติการแพทย์	ครั้งที่ 16	ครั้งที่ 17	ครั้งที่ 18	ครั้งที่ 19	ครั้งที่ 20
		วันที่.....	วันที่.....	วันที่.....	วันที่.....	วันที่.....
	ให้ผู้ควบคุมลงชื่อรับรอง ในช่องทักษะที่ปฏิบัติในแต่ละครั้ง					
1	การประเมินผู้ป่วย (ข)					
2	การวัดสัญญาณชีพ (ข)					
3	การทำแผล/ห้ามเลือด (ข)					
4	การตามกระตุก (ข)					
5	ใส่ collar (ข)					
6	การดูดเสมหะด้วยลูกสูบล้างใช้มือบีบ (ข) หรือการดูดเสมหะด้วยเครื่องมือกล (ค)					
7	การเปิดทางเดินหายใจ (ข)					
8	การให้ออกซิเจนด้วยทางจมูก (ข)					
9	การให้ออกซิเจนด้วยหน้ากากมีถุงกักอากาศ (ค)					
10	การช่วยทำ CPR (ง)					
11	การวัด O ₂ sat (ข)					
12	การติด lead EKG (ค)					
13	การประเมิน neurological sign (GCS) (ข)					
14	การเจาะ DTX (ค)					
15	การใช้ถุงบีบลมผ่านหน้ากากกันลมย้อน (ค)					
	หัวหน้าเวร ชื่อโรงพยาบาล					

ลงชื่อ.....ผู้ปฏิบัติการ
(.....)
ว/ด/ป.....

ลงชื่อ.....ผู้รับรอง
(.....)
ตำแหน่ง
ว/ด/ป.....

โปรดศึกษาข้อกำหนดและแนวทางในการปฏิบัติการฉุกเฉิน ในโรงพยาบาล ท้ายแบบฟอร์มนี้

แบบฟอร์มแสดงการปฏิบัติการฉุกเฉิน ในโรงพยาบาล
เพื่อประกอบการยื่นขอต่ออายุประกาศนียบัตรอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ (อฉพ./EMT)

ชื่อผู้ปฏิบัติการ.....สังกัด.....เลขที่ประกาศนียบัตร อฉพ.....

ลำดับ	การปฏิบัติการแพทย์	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 5
		วันที่.....	วันที่.....	วันที่.....	วันที่.....	วันที่.....
	ให้ผู้ควบคุมลงชื่อรับรอง ในช่องทักษะที่ปฏิบัติในแต่ละครั้ง					
1	การประเมินผู้ป่วย (ข)					
2	การวัดสัญญาณชีพ (ข-ค)					
3	การทำแผล/ห้ามเลือด (ข)					
4	การตามกระดุก (ค)					
5	ใส่ collar (ข)					
6	การดูดเสมหะด้วยลูกสูบยางใช้มือบีบ (ข)					
7	การเปิดทางเดินหายใจ (ค)					
8	การให้ออกซิเจนด้วยทางจมูก (ค)					
9	การให้ออกซิเจนด้วยหน้ากากมีถังกักอากาศ (ค)					
10	การทำ CPR (ค)					
11	การวัด O ₂ sat (ค)					
12	การติด lead EKG (ง)					
	หัวหน้าเวร					
	ชื่อโรงพยาบาล					

โปรดศึกษาข้อกำหนดและแนวทางในการปฏิบัติการฉุกเฉิน ในโรงพยาบาล ท้ายแบบฟอร์มนี้

ชื่อผู้ปฏิบัติการ.....สังกัด.....เลขที่ประกาศนียบัตร อพ.....

ลำดับ	การปฏิบัติการแพทย์	ครั้งที่ 6	ครั้งที่ 7	ครั้งที่ 8	ครั้งที่ 9	ครั้งที่ 10
		วันที่.....	วันที่.....	วันที่.....	วันที่.....	วันที่.....
	ให้ผู้ควบคุมลงชื่อรับรอง ในช่องทักษะที่ปฏิบัติในแต่ละครั้ง					
1	การประเมินผู้ป่วย (ข)					
2	การวัดสัญญาณชีพ (ข-ค)					
3	การทำแผล/ห้ามเลือด (ข)					
4	การตามกระตุก (ค)					
5	ใส่ collar (ข)					
6	การดูดเสมหะด้วยลูกสูบยางใช้มือบีบ (ข)					
7	การเปิดทางเดินหายใจ (ค)					
8	การให้ออกซิเจนด้วยทางจมูก (ค)					
9	การให้ออกซิเจนด้วยหน้ากากมีถุงกักอากาศ (ค)					
10	การทำ CPR (ค)					
11	การวัด O ₂ sat (ค)					
12	การติด lead EKG (ง)					
	หัวหน้าเวร ชื่อโรงพยาบาล					

ลงชื่อ.....ผู้ปฏิบัติการ
(.....)
ว/ด/ป.....

ลงชื่อ.....ผู้รับรอง
(.....)
ตำแหน่ง
ว/ด/ป.....

โปรดศึกษาข้อกำหนดและแนวทางในการปฏิบัติการฉุกเฉิน ในโรงพยาบาล ท้ายแบบฟอร์มนี้

ข้อกำหนดและแนวทางในการปฏิบัติการฉุกเฉินในโรงพยาบาลเพื่อการต่ออายุ ประกาศนียบัตรพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ และประกาศนียบัตรอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์

การปฏิบัติการฉุกเฉินในโรงพยาบาล เป็นการออกปฏิบัติการฉุกเฉิน เพื่อให้การดูแลผู้ป่วยฉุกเฉินตามอำนาจหน้าที่ ขอบเขต และข้อจำกัดในการปฏิบัติการแพทย์ของผู้ช่วยเวชกรรมตามคำสั่งการแพทย์หรือการอำนวยความสะดวกทางการแพทย์ ซึ่งต้องเป็นภายใต้การควบคุมของแพทย์หรือพยาบาลวิชาชีพ หรือนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ประจำหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ดังนี้

ข้อ ๑ คุณลักษณะของโรงพยาบาลที่สามารถปฏิบัติการฉุกเฉินในโรงพยาบาล

- ๑.๑ เป็นโรงพยาบาลของรัฐหรือเอกชนที่ขึ้นทะเบียนเป็นหน่วยปฏิบัติการและมีชุดปฏิบัติการฉุกเฉินระดับสูงในพื้นที่จังหวัดที่หน่วยงานต้นสังกัดของผู้ปฏิบัติการนั้นตั้งอยู่
- ๑.๒ ยินดีให้ผู้ปฏิบัติการเข้ารับการปฏิบัติการฉุกเฉิน และยินดีประเมินผลการปฏิบัติการแพทย์ให้กับผู้ปฏิบัติการ

ข้อ ๒ ครั้งที่ของการปฏิบัติการฉุกเฉิน หมายถึง ครั้งที่ผู้ปฏิบัติการได้ขึ้นปฏิบัติการฉุกเฉิน ณ หน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉินในโรงพยาบาลตามข้อ ๑ โดยแต่ละครั้งใช้เวลาไม่น้อยกว่า ๔ ชั่วโมง

ข้อ ๓ จำนวนครั้งในการปฏิบัติการฉุกเฉิน ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและวิธีการ ต่ออายุประกาศนียบัตรพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ และประกาศนียบัตรอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ พ.ศ.๒๕๖๐

ข้อ ๔ การปฏิบัติการฉุกเฉิน จะต้องมีการปฏิบัติการแพทย์ ตามอำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดในการปฏิบัติการแพทย์ของผู้ช่วยเวชกรรมของแต่ละระดับ ครบทุกทักษะ อย่างน้อยทักษะละ ๒ ครั้ง

ข้อ ๕ การบันทึกข้อมูลในแบบฟอร์มแสดงการปฏิบัติการฉุกเฉิน ในโรงพยาบาล เพื่อประกอบการยื่นขอต่ออายุประกาศนียบัตร (Cert. niem ob.๒)

๕.๑ พนักงานฉุกเฉินการแพทย์ (พฉพ.) ใช้แบบฟอร์ม (Cert.niem ob.๒ พฉพ.)

๕.๒ อาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ (อฉพ.) ใช้แบบฟอร์ม (Cert.niem ob.๒ อฉพ.)

แบบฟอร์ม ๑ หน้า บันทึกการปฏิบัติการฉุกเฉิน ได้จำนวน ๕ ครั้ง เมื่อมีจำนวนครั้งของการปฏิบัติการฉุกเฉินครบตามข้อกำหนดในการขอต่ออายุ (ตามระดับประกาศนียบัตรที่ขอต่อ) ให้ผู้มีอำนาจลงนามรับรองผลการปฏิบัติการฉุกเฉิน

ข้อ ๖ ผู้ประเมินผลการปฏิบัติการแพทย์ หมายถึง พยาบาลวิชาชีพ หรือ นักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ หรือ แพทย์ ที่ควบคุมการปฏิบัติการแพทย์ ในทักษะ นั้นๆ

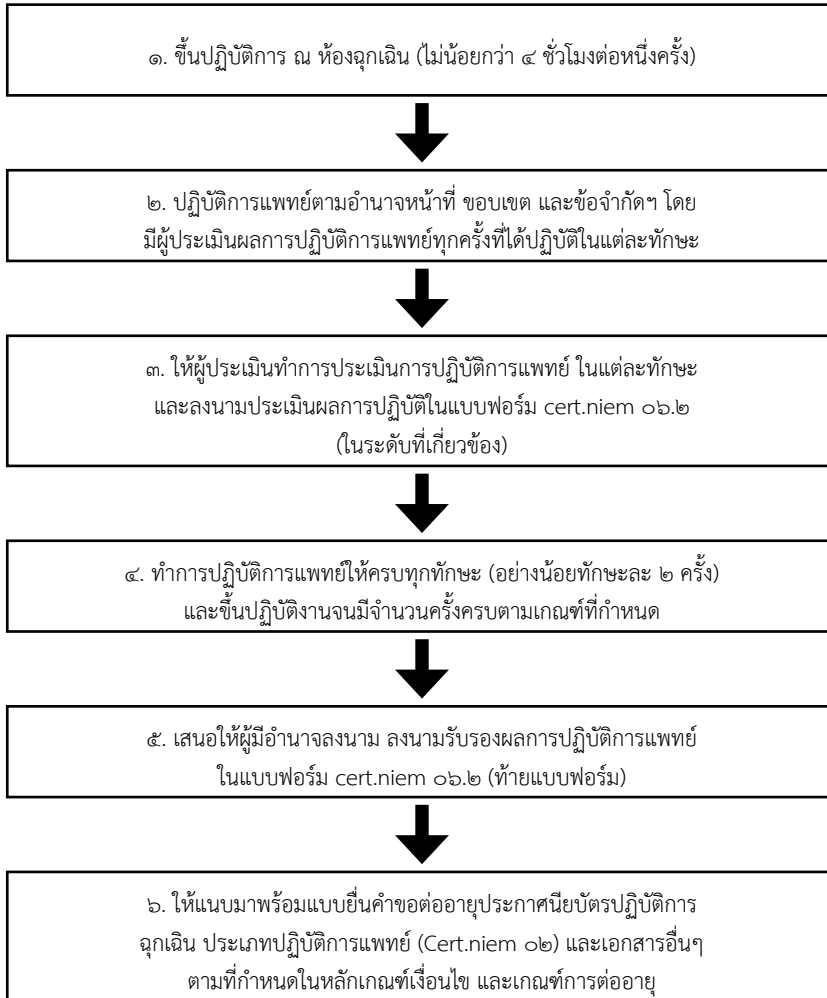
ข้อ ๗ ผู้รับรอง หมายถึง ผู้ที่มีอำนาจรับรองผลการปฏิบัติการฉุกเฉินในโรงพยาบาล ให้หมายถึงบุคคลต่อไปนี้

- ๗.๑ พยาบาลหัวหน้างานอุบัติเหตุและฉุกเฉินของโรงพยาบาลของรัฐหรือเอกชนที่ขึ้นทะเบียนเป็นหน่วยปฏิบัติการ ในพื้นที่จังหวัดที่หน่วยงานต้นสังกัดของผู้ปฏิบัติงานนั้นตั้งอยู่และทำการฝึกปฏิบัติการฉุกเฉิน หรือ
- ๗.๒ แพทย์เวชศาสตร์ฉุกเฉิน หรือแพทย์ผู้รับผิดชอบงานการแพทย์ฉุกเฉินของโรงพยาบาลของรัฐหรือเอกชนที่ขึ้นทะเบียนเป็นหน่วยปฏิบัติการ ในพื้นที่จังหวัดที่หน่วยงานต้นสังกัดนั้นตั้งอยู่ หรือ
- ๗.๓ แพทย์อำนวยการปฏิบัติการฉุกเฉิน หรือ ผู้กำกับกับการปฏิบัติการฉุกเฉิน ของศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการ หรือ หน่วยปฏิบัติการอำนวยการประจำจังหวัดที่หน่วยงานต้นสังกัดของผู้ปฏิบัติงานนั้นตั้งอยู่

ข้อ ๘ ขั้นตอนการปฏิบัติการฉุกเฉินในโรงพยาบาลเพื่อประกอบการยื่นขอต่ออายุ

- ๘.๑ ขึ้นปฏิบัติงาน ณ ห้องฉุกเฉิน โดยในการปฏิบัติงาน ๑ ครั้ง ต้องใช้เวลาไม่น้อยกว่า ๔ ชั่วโมง
- ๘.๒ ทำการปฏิบัติการแพทย์ ตามอำนาจหน้าที่ ขอบเขตความรับผิดชอบ และข้อจำกัดในการปฏิบัติการแพทย์ของผู้ช่วยเวชกรรม(ตามระดับประกาศนียบัตร) ที่กำหนดไว้ในแบบฟอร์ม Cert niem ๐๖.๒
- ๘.๓ การปฏิบัติการแพทย์ในแต่ละทักษะ ให้ผู้ประเมินลงนามประเมินผลการปฏิบัติการแพทย์ในแต่ละทักษะ และเมื่อสิ้นสุดเวร ให้หัวหน้าเวรลงนามรับรองการขึ้นปฏิบัติงานทุกครั้ง
- ๘.๔ ทำการปฏิบัติการแพทย์ให้ครบทุกทักษะ อย่างน้อยทักษะละ ๒ ครั้ง
- ๘.๕ เสนอให้ผู้มีอำนาจลงนามตามข้อ ๗ ลงนามรับรองผลการปฏิบัติการแพทย์
- ๘.๖ เมื่อปฏิบัติการแพทย์ครบตามข้อกำหนด และดำเนินการตามข้อ ๘.๑ - ๘.๕ เสร็จเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ให้แนบมาพร้อมแบบยื่นคำขอต่ออายุประกาศนียบัตรปฏิบัติการฉุกเฉิน ประเภทปฏิบัติการแพทย์ (Cert niem ๐๖) และเอกสารอื่นๆ ตามที่กำหนดในหลักเกณฑ์เงื่อนไข และเกณฑ์การต่ออายุ

ขั้นตอนการปฏิบัติการฉุกเฉินในโรงพยาบาลเพื่อการต่ออายุประกาศนียบัตร พนักงานฉุกเฉินการแพทย์และอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์

ประกาศคณะกรรมการรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ
และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม
เรื่อง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข เกณฑ์ และวิธีการต่ออายุ
ประกาศนียบัตรนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ และประกาศนียบัตรเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์
พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรให้มีหลักเกณฑ์ เงื่อนไข เกณฑ์ และวิธีการต่ออายุประกาศนียบัตร
นักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ และประกาศนียบัตรเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ให้สอดคล้องและเป็นไปตาม
ประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง การให้ประกาศนียบัตรและการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ
พ.ศ. ๒๕๕๔

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๗ วรรคสาม ข้อ ๘ วรรคสาม และข้อ ๑๔ แห่งประกาศ
คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง การให้ประกาศนียบัตรและการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ
พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกอบกับมติการประชุมคณะกรรมการรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรม
ผู้ปฏิบัติการและการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรมในการประชุม
ครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๐ จึงได้ออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษา
และฝึกอบรม ผู้ปฏิบัติการและการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาและฝึกอบรม
เรื่อง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข เกณฑ์และวิธีการต่ออายุประกาศนียบัตรนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ และ
ประกาศนียบัตรเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติเป็นผู้รักษาการตามประกาศนี้

กรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศนี้ ให้สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาตินำเสนอให้
อสป. เป็นผู้วินิจฉัยปัญหา ทั้งนี้ ผลการพิจารณาของ อสป. ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

การต่ออายุประกาศนียบัตรนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์

ข้อ ๔ ผู้มีสิทธิต่ออายุประกาศนียบัตรนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) เป็นนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ ที่มีประกาศนียบัตรซึ่งยังมีอายุเหลืออยู่ไม่น้อยกว่าเก้าสิบ
วันและไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

(๒) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสียหาย ซึ่ง อสป. เห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งผู้ปฏิบัติการ

(๓) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด ในคดีที่ อสป. เห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งผู้ปฏิบัติการ

(๔) ไม่เป็นผู้ติดยาเสพติดให้โทษ

(๕) ไม่เป็นโรคที่ อสป. กำหนดว่าไม่สมควรให้เป็นผู้ปฏิบัติการ

(๖) ไม่เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๗) ไม่เป็นผู้ที่อยู่ระหว่างการถูกให้พักหรือเพิกถอนประกาศนียบัตรปฏิบัติการฉุกเฉิน

(๘) ผ่านการอบรมหลักสูตรการช่วยชีวิตขั้นสูง จากองค์กรที่ อสป. หรือ วิทยาลัยแพทย์ฉุกเฉินแห่งประเทศไทย (วท.) เห็นชอบ โดยได้รับประกาศนียบัตรที่องค์กรนั้นออกให้ และมีอายุไม่เกินสองปีนับแต่วันที่ได้รับ

(๙) มีผลงานด้านการแพทย์ฉุกเฉินในระยะเวลาห้าปีที่ผ่านมาจนถึงวันที่ยื่นคำขอต่ออายุครบถ้วนอย่างน้อยหนึ่งข้อ ดังต่อไปนี้

ก. ผลการปฏิบัติการฉุกเฉินตามอำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดในการปฏิบัติการแพทย์ของนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ ตามคำสั่งการแพทย์หรือการอำนวยความสะดวกตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนด จำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบครั้ง

ข. ผลการศึกษาต่อเนื่องด้านการแพทย์ฉุกเฉินสำหรับนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ ตามที่ อสป. กำหนดในการติดตามประเมินผลการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ ไม่น้อยกว่าห้าสิบหน่วยคะแนน

ข้อ ๕ ให้ผู้มีสิทธิตามข้อ ๔ ยื่นคำขอต่ออายุ พร้อมหลักฐานแสดงคุณสมบัติตามข้อ ๔ โดยวิธีและช่องทางที่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติกำหนด ล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันแต่ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ก่อนวันที่ประกาศนียบัตรนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์หมดอายุ

ข้อ ๖ กรณีผู้ยื่นคำขอต่ออายุเป็นนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ที่ไม่มีคุณสมบัติตามข้อ ๔ (๑) และไม่ได้ยื่นคำขอในระยะเวลาที่กำหนดตามข้อ ๕ หากยื่นคำขอต่ออายุเมื่อประกาศนียบัตรนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์มีอายุเหลืออยู่น้อยกว่าเก้าสิบวัน หรือเมื่อประกาศนียบัตรนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์หมดอายุแล้ว แต่ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ต้องมีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อ ๔ (๒)-(๘) และมีผลงานด้านการแพทย์ฉุกเฉินตามข้อ ๔ (๙) ในระยะเวลาห้าปีที่ผ่านมาจนถึงวันที่ยื่นคำขอต่ออายุครบถ้วนทั้งสองข้อ ดังต่อไปนี้

(๑) ผลการปฏิบัติการฉุกเฉินตามอำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดในการปฏิบัติการแพทย์ของนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ ตามคำสั่งการแพทย์ หรือ การอำนวยความสะดวกตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดจำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบครั้ง

(๒) ผลการศึกษาต่อเนื่องด้านการแพทย์ฉุกเฉินสำหรับนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ ตามที่ อสป. กำหนด ในการติดตามประเมินผลการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ ไม่น้อยกว่าห้าสิบหน่วยคะแนน

ข้อ ๗ กรณีประกาศนียบัตรนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์หมดอายุแล้วเกินกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ให้ถือว่าหมดสิทธิในการขอต่ออายุ หากประสงค์ขอรับประกาศนียบัตรนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ ให้เข้ารับการประเมินและสอบใหม่ โดยให้เป็นไปตามเกณฑ์และวิธีการประเมินและสอบเพื่อให้ประกาศนียบัตรปฏิบัติการฉุกเฉินแก่ผู้ผ่านการศึกาหรือฝึกอบรมจากองค์กรการศึกษาหรือฝึกอบรมที่ อศป. รับรอง ประเภทปฏิบัติการแพทย์ ในระดับนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์

หมวด ๒

การต่ออายุประกาศนียบัตรเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์

ข้อ ๘ ผู้มีสิทธิต่ออายุประกาศนียบัตรเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) เป็นเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ที่มีประกาศนียบัตรซึ่งยังมีอายุเหลืออยู่ไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันและไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

(๒) ไม่มีเป็นผู้มีความประพฤติเสียหาย ซึ่ง อศป. เห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งผู้ปฏิบัติการ

(๓) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด ในคดีที่ อศป. เห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสีย เกียรติศักดิ์แห่งผู้ปฏิบัติการ

(๔) ไม่เป็นผู้ติดยาเสพติดให้โทษ

(๕) ไม่เป็นโรคที่ อศป. กำหนดว่าไม่สมควรให้เป็นผู้ปฏิบัติการ

(๖) ไม่เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๗) ไม่เป็นผู้ที่อยู่ระหว่างการถูกให้พักหรือเพิกถอนประกาศนียบัตรปฏิบัติการฉุกเฉิน

(๘) ผ่านการอบรมหลักสูตรการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐานหรือการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นสูง จากองค์กรที่ อศป. หรือ วิทยาลัยแพทย์ฉุกเฉินแห่งประเทศไทยเห็นชอบ โดยได้รับประกาศนียบัตรที่องค์กรนั้นออกให้ และมีอายุไม่เกินสองปีนับแต่วันที่ได้รับ

(๙) มีผลงานด้านการแพทย์ฉุกเฉินในระยะเวลาห้าปีที่ผ่านมาจนถึงวันที่ยื่นคำขอต่ออายุครบถ้วนอย่างน้อย หนึ่งข้อ ดังต่อไปนี้

ก. ผลการปฏิบัติการฉุกเฉินตามอำนาจหน้าที่ ขอบเขตความรับผิดชอบ และข้อจำกัดในการปฏิบัติการแพทย์ของเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ตามคำสั่งทางการแพทย์หรือการอำนวยความสะดวก ตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนด จำนวนไม่น้อยกว่าสี่สิบครั้ง

ข. ผลการศึกษาต่อเนื่องด้านการแพทย์ฉุกเฉินสำหรับเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ตามที่ อศป. กำหนดในการติดตามประเมินผลการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ ไม่น้อยกว่าสี่สิบหน่วยคะแนน

ข้อ ๙ ให้ผู้มีสิทธิตามข้อ ๘ ยื่นคำขอต่ออายุ พร้อมหลักฐานแสดงคุณสมบัติตามข้อ ๘ โดยวิธีและช่องทางที่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติกำหนด ไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันและไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันก่อนวันที่ประกาศนียบัตรเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์หมดอายุ

ข้อ ๑๐ กรณีผู้ยื่นคำขอต่ออายุเป็นเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ที่ไม่มีคุณสมบัติตามข้อ ๘ (๑) และไม่ได้ยื่นคำขอในระยะเวลาที่กำหนดตามข้อ ๙ หากยื่นคำขอต่ออายุเมื่อประกาศนียบัตรเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์มีอายุน้อยกว่าเก้าสิบวัน หรือเมื่อประกาศนียบัตรเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์หมดอายุแล้ว แต่ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ต้องมีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อ ๘ (๒) ถึง (๘) และมีผลงานด้านการแพทย์ฉุกเฉินตามข้อ ๘ (๙) ในระยะเวลาห้าปีที่ผ่านมานับถึงวันที่ยื่นคำขอต่ออายุครบถ้วนทั้งสองข้อ ดังต่อไปนี้

(๑) ผลการปฏิบัติการฉุกเฉินตามอำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดในการปฏิบัติการแพทย์ของเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ ตามคำสั่งทางการแพทย์หรือการอำนวยความสะดวก ตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดจำนวนไม่น้อยกว่าสี่สิบครั้ง

(๒) ผลการศึกษาต่อเนื่องด้านการแพทย์ฉุกเฉินสำหรับเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ตามที่ อศป. กำหนด

ในการติดตามประเมินผลการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติกร ไม่น้อยกว่าสี่สิบหน่วยคะแนน

ข้อ ๑๑ กรณีประกาศนียบัตรเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์หมดอายุแล้วเกินกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ให้ถือว่าหมดสิทธิในการขอต่ออายุ หากประสงค์ขอรับประกาศนียบัตรเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ ให้เข้ารับการประเมินและสอบใหม่ โดยให้เป็นไปตามเกณฑ์และวิธีการประเมินและสอบเพื่อการให้ประกาศนียบัตรปฏิบัติการฉุกเฉินแก่ผู้ผ่านการศึกาหรือฝึกอบรมจากองค์กรการศึกาหรือฝึกอบรมที่ อศป. รับรองประเภทปฏิบัติการแพทย์ในระดับเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

นางนันทนา ศิริทรัพย์

ประธานอนุกรรมการรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกาและฝึกอบรมผู้ปฏิบัติกร และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกาหรือฝึกอบรม

**ประกาศคณะกรรมการรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ
และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม
ว่าด้วย โรคที่ไม่สมควรให้เป็นผู้ปฏิบัติการ พ.ศ. ๒๕๖๑**

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๗ (๖) แห่งประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่องการให้ประกาศนียบัตรและการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกอบกับมติคณะกรรมการรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม ประกอบกับมติคณะกรรมการรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการและการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรมครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๐ จึงได้ออกประกาศดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการและการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรมว่าด้วย โรคที่ไม่สมควรให้เป็นผู้ปฏิบัติการ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้มีผลนับถัดจากวันลงนามในประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้ให้ใช้บังคับนับถัดจากวันที่ลงนามเป็นต้นไป

“โรค” หมายถึง สภาวะผิดปกติของร่างกายที่ส่งผลทำให้การทำงานของร่างกายเสียไป หรืออาจทำให้เกิดอันตรายถึงชีวิต รวมถึงภาวะการทำงานของร่างกายหรือจิตใจที่ผิดปกติอันอาจทำให้เกิดอันตราย แก่ตัวเองและผู้อื่น

ข้อ ๔ ผู้ที่มีสิทธิขอรับประกาศนียบัตรนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ และประกาศนียบัตรเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ จะต้องเป็นผู้ที่มีสุขภาพแข็งแรง ปราศจากโรค อาการของโรค หรือความพิการ อันเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉิน ดังต่อไปนี้

(๑) โรคติดต่อในระยะติดต่ออันตราย ที่อาจเกิดอันตรายต่อตนเอง ต่อผู้ป่วย และต่อบุคคลรอบข้างหรือส่งผลให้เกิดความพิการอย่างถาวร อันเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉิน

(๒) โรคไม่ติดต่อหรือภาวะอันเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน ที่อาจเกิดอันตรายต่อตนเอง ต่อผู้ป่วยต่อบุคคลรอบข้าง และส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉิน

(๓) ความพิการทางกายอันเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉิน

(๔) ความผิดปกติทางการได้ยินทั้งสองข้าง หรือการสูญเสียประสิทธิภาพการแยกแยะคำพูดอันเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉิน

(๕) ความผิดปกติในการเห็นภาพ โดยมีระดับมองเห็นในตาข้างดี เมื่อแก้ไขด้วยแว่นสายตาแล้วต่ำกว่า ๖/๑๒ หรือ ๒๐/๔๐

(๖) โรคหรือความพิการอื่นๆ ซึ่งมีได้ระบุไว้ และแพทย์ผู้ตรวจร่างกายเห็นว่าเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานอาจเกิดอันตรายต่อตนเอง ต่อผู้ป่วย ต่อบุคคลรอบข้าง และอาจส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉิน

ข้อ ๕ ผู้ที่มีสิทธิขอรับประกาศนียบัตรประเภทปฏิบัติการอำนวยการในระดับประกาศนียบัตรผู้กำกับปฏิบัติการฉุกเฉิน ประกาศนียบัตรผู้ช่วยงานปฏิบัติการฉุกเฉิน ประกาศนียบัตรผู้ประสานปฏิบัติการฉุกเฉิน ประกาศนียบัตรพนักงานรับแจ้งการเจ็บป่วยฉุกเฉิน และประกาศนียบัตรประเภทปฏิบัติการแพทย์ในระดับพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ และอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ จะต้องเป็นผู้ที่มีสุขภาพแข็งแรง ปราศจากโรคอันเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉิน ดังต่อไปนี้

(๑) โรคติดต่อในระยะติดต่ออันตราย ที่อาจเกิดอันตรายต่อตนเอง ต่อผู้ป่วย และต่อบุคคลรอบข้างหรือส่งผลให้เกิดความพิการอย่างถาวร อันเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉิน

(๒) โรคไม่ติดต่อหรือภาวะอันเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน ที่อาจเกิดอันตรายต่อตนเอง ต่อผู้ป่วย ต่อบุคคลรอบข้าง และส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉิน

(๓) ความพิการทางกายอันเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉิน

(๔) โรคหรือความพิการอื่นๆ ซึ่งมีได้ระบุไว้ และแพทย์ผู้ตรวจร่างกายเห็นว่าเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานอาจเกิดอันตรายต่อตนเอง ต่อผู้ป่วย ต่อบุคคลรอบข้าง และอาจส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉิน

ข้อ ๖ การตรวจสอบคุณสมบัติผู้มีสิทธิขอรับประกาศนียบัตรปฏิบัติการฉุกเฉิน เป็นไปตามวิธีการดังต่อไปนี้

(๑) ประกาศนียบัตรนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์

องค์กรการศึกษาใช้ประกาศนียบัตรในการกำหนดเป็นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับผู้สมัครเข้ารับการศึกษานในหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ หรือเทียบเท่า และในที่สุดท้ายก่อนนักศึกษาสำเร็จการศึกษา องค์กรการศึกษาจะต้องดำเนินการให้นักศึกษาได้รับการตรวจร่างกายให้เป็นไปตามข้อ ๔ และให้องค์กรการศึกษารับรองผลการตรวจร่างกาย ก่อนการสมัครเพื่อขอรับการประเมินและสอบเพื่อการให้ประกาศนียบัตรนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์

(๒) ประกาศนียบัตรเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์

ให้องค์กรการศึกษาใช้ประกาศนียบัตรในการกำหนดเป็นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับผู้สมัครเข้ารับการศึกษานในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์

(๓) ประกาศนียบัตรประเภทปฏิบัติการอำนวยการในระดับประกาศนียบัตรผู้กำกับปฏิบัติการฉุกเฉิน ประกาศนียบัตรผู้ช่วยงานปฏิบัติการฉุกเฉิน ประกาศนียบัตรผู้ประสานปฏิบัติการฉุกเฉิน ประกาศนียบัตรพนักงาน รับแจ้งการเจ็บป่วยฉุกเฉิน และประกาศนียบัตรประเภทปฏิบัติการแพทย์ในระดับพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ และอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์

ให้ผู้ขอรับการประเมินและการสอบเพื่อขอรับประกาศนียบัตรในประเภทและระดับตามข้อ ๔ (๓) รับรองคุณสมบัติตามตัวอย่างแบบฟอร์มที่กำหนด โดยให้แสดงต่อองค์กรฝึกอบรม ตั้งแต่ขั้นตอนของการสมัคร เข้ารับการอบรมในแต่ละหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับประกาศนียบัตรในประเภทและระดับนั้นๆ กรณีพบว่า ผู้มีสิทธิขอรับประกาศนียบัตร มีปัญหาสุขภาพข้อใดข้อหนึ่งดังกล่าวกว่าข้างต้น ให้องค์กรการศึกษาหรือฝึกอบรมเป็นผู้พิจารณาตัดสิน ทั้งนี้ผลการพิจารณาตัดสินขององค์กรการศึกษาหรือฝึกอบรมถือเป็นที่สุด

ข้อ ๗ การรับรองคุณสมบัติของผู้มีสิทธิยื่นขอต่ออายุประกาศนียบัตร มีแนวทางในการปฏิบัติ ดังนี้

(๑) การต่ออายุประกาศนียบัตรนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ และประกาศนียบัตรเจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ให้ใช้ใบรับรองแพทย์ตามตัวอย่างแบบฟอร์มใบรับรองแพทย์ตามที่กำหนด ที่ออกโดยโรงพยาบาล และต้องมีอายุไม่เกินหนึ่งเดือนก่อนการยื่นขอต่ออายุ

(๒) การต่ออายุประกาศนียบัตรประเภทปฏิบัติการอำนวยการในระดับประกาศนียบัตรผู้กำกับปฏิบัติการฉุกเฉิน ประกาศนียบัตรผู้ช่วยงานปฏิบัติการฉุกเฉิน ประกาศนียบัตรผู้ประสานปฏิบัติการฉุกเฉิน ประกาศนียบัตรพนักงานรับแจ้งการเจ็บป่วยฉุกเฉิน และประกาศนียบัตรประเภทปฏิบัติการแพทย์ในระดับพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ และอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ ให้รับรองคุณสมบัติตามตัวอย่างแบบฟอร์มการรับรองคุณสมบัติที่กำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

นางนันทนา ศิริทรัพย์

ประธานอนุกรรมการรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม

หน่วยปฏิบัติการและพาหนะ ในการปฏิบัติการแพทย์ฉุกเฉิน

ประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ และการกำกับดูแลหน่วยปฏิบัติการแพทย์

พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยปฏิบัติการเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้ป่วยฉุกเฉิน และเพื่อประโยชน์ในการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินของหน่วยปฏิบัติการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๑๑) มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง (๒) และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับข้อ ๑๙ แห่งระเบียบคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วยการประชุมของคณะกรรมการและอนุกรรมการ พ.ศ. ๒๕๖๑ คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๔ วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๔ มีมติเห็นชอบให้ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ และการกำกับดูแลหน่วยปฏิบัติการแพทย์ พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“ข้อบังคับฉุกเฉินการแพทย์” หมายความว่า ข้อบังคับคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วยการกำหนดผู้ปฏิบัติการ การรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกาหรือฝึกอบรม พ.ศ. ๒๕๖๓ รวมทั้งที่แก้ไขเพิ่มเติม

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการฉุกเฉินการแพทย์ ตามข้อบังคับฉุกเฉินการแพทย์

“คณะผู้นุมัติ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการหรือคณะผู้นุมัติหน่วยปฏิบัติการแพทย์ ที่คณะอนุกรรมการแต่งตั้ง

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่” หมายความว่า กรุงเทพมหานคร องค์การบริหารส่วนจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งและมีเขตพื้นที่รับผิดชอบทั้งจังหวัด

“หน่วยปฏิบัติการอำนวยการ” หมายความว่า หน่วยปฏิบัติการประเภทปฏิบัติการอำนวยการ ตามประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง ประเภท ระดับ อำนาจหน้าที่ ขอบเขตความรับผิดชอบ และข้อจำกัดของหน่วยปฏิบัติการ พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่ให้การอำนวยการแก่ผู้ปฏิบัติการหรือชุดปฏิบัติการของหน่วยปฏิบัติการแพทย์ ซึ่งปฏิบัติการฉุกเฉินในท้องถิ่นหรือพื้นที่ที่ได้รับมอบหมาย

“หน่วยปฏิบัติการแพทย์” หมายความว่า หน่วยปฏิบัติการประเภทปฏิบัติการแพทย์ ซึ่งจำแนกเป็นระดับพื้นฐาน ระดับสูง และระดับเฉพาะทาง ตามประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง ประเภท ระดับ อำนาจหน้าที่ ขอบเขตความรับผิดชอบ และข้อจำกัดของหน่วยปฏิบัติการ พ.ศ. ๒๕๖๒

“นักฉุกเฉินการแพทย์” หมายความว่า ผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาฉุกเฉินการแพทย์ ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ

ข้อ ๔ ลักษณะของหน่วยปฏิบัติการแพทย์แต่ละประเภทและระดับ รวมทั้งลักษณะ การปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยปฏิบัติการแพทย์ดังกล่าว ให้เป็นไปตามผนวกท้ายประกาศนี้ และ ที่คณะอนุกรรมการกำหนดเพิ่มเติม

หน่วยงานหรือองค์กรต้องมีลักษณะและลักษณะการปฏิบัติหน้าที่ตามประเภทและระดับ ที่กำหนดในวรรคหนึ่ง โดยได้รับอนุมัติจากคณะผู้อนุมัติตามข้อ ๖ ให้เป็นหน่วยปฏิบัติการประเภทและ ระดับใด และได้ขึ้นทะเบียนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยปฏิบัติการอำนวยการหรือ หน่วยงานหรือองค์กรอื่นที่มีอำนาจหน้าที่บริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในท้องถิ่นหรือพื้นที่นั้น ตามแนวทางที่ สผ. ประกาศกำหนด รวมทั้งได้แจ้งการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวต่อ สผ. แล้ว จึงจะเริ่มการปฏิบัติหน้าที่ตามประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง ประเภท ระดับ อำนาจหน้าที่ ขอบเขตความรับผิดชอบ และข้อจำกัดของหน่วยปฏิบัติการประเภทและระดับนั้นได้ เว้นแต่เป็นการปฏิบัติ ตามอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของหน่วยงานหรือองค์กรนั้นตามที่กฎหมายกำหนด

ให้เป็นหน้าที่ของ สผ. ที่ต้องตรวจสอบลักษณะและลักษณะการปฏิบัติหน้าที่ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งตามวรรคสอง แล้วเสนอต่อคณะอนุกรรมการว่าเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง หรือไม่ ในกรณีที่เห็นว่าไม่เป็นไปตามที่กำหนด ให้คณะอนุกรรมการสั่งให้หน่วยปฏิบัติการแก้ไข ปรับปรุงให้เป็นไปตามลักษณะและลักษณะการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยปฏิบัติการแพทย์ตามประเภทและ ระดับนั้นภายในระยะเวลาที่กำหนด และในกรณีจำเป็นเพื่อป้องกันความเสียหาย คณะอนุกรรมการ จะสั่งให้หน่วยปฏิบัติการนั้นระงับการปฏิบัติหน้าที่ไว้ก่อนก็ได้

เพื่อส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความพร้อมในการดำเนินงานและบริหารจัดการ ระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ได้ตามความเหมาะสมและความจำเป็นของประชาชน ในท้องถิ่น รวมทั้งตามที่กฎหมายกำหนด ให้ สผ. สนับสนุนและประสานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อทำให้องค์กรดังกล่าวมีหน่วยปฏิบัติการซึ่งมีลักษณะและลักษณะการปฏิบัติหน้าที่ตามประเภท และระดับที่กำหนดในวรรคหนึ่ง โดยอาจได้รับการอุดหนุนจากกองทุน ทั้งนี้ ตามประกาศคณะกรรมการ การแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง หลักเกณฑ์ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินงานและบริหารจัดการ การแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐ และที่ กผ. กำหนดเพิ่มเติม

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยปฏิบัติการอำนวยการหรือหน่วยงานหรือองค์กรอื่น ที่มีอำนาจหน้าที่บริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในท้องถิ่นหรือพื้นที่ที่ไม่มีผู้ปฏิบัติการ

หน่วยปฏิบัติการ หรือสถานพยาบาลเพียงพอ อาจขอยกเว้นลักษณะบางประการของหน่วยปฏิบัติการ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในท้องถิ่นหรือพื้นที่ดังกล่าว โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเป็นรายปีก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่กระทบถึงความปลอดภัยของผู้ป่วยฉุกเฉิน แล้วรายงานให้ กพฉ. ทราบ

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการ การประสานปฏิบัติการฉุกเฉิน การรายงาน การกำกับดูแลติดตาม และการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยปฏิบัติการแต่ละประเภทและระดับ ให้ สพฉ. มีหน้าที่จัดให้มีทะเบียนหน่วยปฏิบัติการตามที่กำหนดในข้อ ๔ วรรคสอง ในท้องถิ่นหรือพื้นที่ที่รับผิดชอบ โดยดำเนินการในระบบฐานข้อมูลกลางการแพทย์ฉุกเฉินที่ สพฉ. กำหนดให้เป็นปัจจุบัน

สปฉ. อาจมอบหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ หรือหน่วยปฏิบัติการอำนวยการ หรือหน่วยงานหรือองค์กรอื่นที่มีเขตพื้นที่รับผิดชอบบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินทั้งจังหวัดขึ้นไป หรือหน่วยจัดการตามข้อบังคับฉุกเฉินการแพทย์ ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทนโดยความเห็นชอบของ คณะอนุกรรมการก็ได้

ข้อ ๖ การอนุมัติให้เป็นหน่วยปฏิบัติการแพทย์ ระดับใดตามที่กำหนดในข้อ ๔ วรรคสอง ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

เพื่อให้การอนุมัติหน่วยปฏิบัติการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อนุกรรมการอาจแต่งตั้งให้มี คณะผู้อนุมัติหน่วยปฏิบัติการแพทย์ ทำหน้าที่อนุมัติหน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับสูงหรือระดับพื้นฐาน ในพื้นที่กรุงเทพมหานครและแต่ละจังหวัด ดังนี้

- (๑) คณะผู้อนุมัติหน่วยปฏิบัติการแพทย์ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย
 - (ก) ผู้อำนวยการสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร เป็นประธาน
 - (ข) ผู้อำนวยการศูนย์บริการการแพทย์ฉุกเฉิน กรุงเทพมหานคร
 - (ค) วุฒิแพทย์ฉุกเฉินหรือพยาบาลเวชปฏิบัติฉุกเฉินหรือนักฉุกเฉินการแพทย์ ที่มีประสบการณ์ด้านการแพทย์ฉุกเฉินไม่น้อยกว่าห้าปี จำนวนไม่เกินสามคน
- (๒) คณะผู้อนุมัติหน่วยปฏิบัติการแพทย์ในพื้นที่แต่ละจังหวัด ประกอบด้วย
 - (ก) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด เป็นประธาน
 - (ข) นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด
 - (ค) วุฒิแพทย์ฉุกเฉินหรือพยาบาลเวชปฏิบัติฉุกเฉินหรือนักฉุกเฉินการแพทย์ ที่มีประสบการณ์ด้านการแพทย์ฉุกเฉินไม่น้อยกว่าห้าปี จำนวนไม่เกินสามคน

ให้คณะผู้อนุมัติหน่วยปฏิบัติการแพทย์ตามวรรคหนึ่ง มอบหมายบุคคลทำหน้าที่เลขานุการ

ข้อ ๗ ให้ สพฉ. เป็นหน่วยจัดการสำหรับการดำเนินการตามข้อ ๔ และข้อ ๕ โดยมี หน้าที่จัดให้มีการตรวจหน่วยงานหรือองค์กรที่เป็นหน่วยปฏิบัติการแพทย์ รวมทั้งติดตามประเมิน คุณภาพการปฏิบัติหน้าที่ตามเกณฑ์และวิธีการติดตามประเมินคุณภาพการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วย ปฏิบัติการตามที่ สพฉ. กำหนด แล้วเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาอนุมัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ในประกาศนี้

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง สพฉ. อาจมอบหมายให้หน่วยงานหรือองค์กรอื่นทำหน้าที่เป็นหน่วยจัดการสำหรับการดำเนินการตามข้อ ๔ และข้อ ๕ ก็ได้ โดยหน่วยงานหรือองค์กรที่จะรับมอบหมายดังกล่าวต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) การดำเนินการสำหรับหน่วยปฏิบัติการประเภทปฏิบัติการแพทย์ระดับสูงหรือระดับเฉพาะทาง หน่วยงานหรือองค์กรที่จะได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นหน่วยจัดการ ต้องมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามข้อ ๑๒ (๑) แห่งข้อบังคับฉุกเฉินการแพทย์โดยอนุโลม

(๒) การดำเนินการสำหรับหน่วยปฏิบัติการประเภทปฏิบัติการแพทย์ระดับพื้นฐาน หน่วยงานหรือองค์กรที่จะได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นหน่วยจัดการ ต้องมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามข้อ ๑๒ (๒) แห่งข้อบังคับฉุกเฉินการแพทย์โดยอนุโลม

ให้ สพฉ. เรียกเก็บค่าดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองได้ตามอัตราที่เลขาธิการประกาศกำหนด แต่ไม่เกินห้าหมื่นบาทต่อครั้ง

ข้อ ๘ ในกรณีที่ปรากฏว่าหน่วยปฏิบัติการแพทย์ใดไม่จัดการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามประกาศนี้ ให้คณะผู้อนุมัติแจ้งหน่วยปฏิบัติการนั้นแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด แล้วรายงานให้คณะอนุกรรมการทราบ

หากหน่วยปฏิบัติการแพทย์ดังกล่าวไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้คณะผู้อนุมัติรายงานต่อคณะอนุกรรมการ เพื่อคณะอนุกรรมการพิจารณาสั่งจำกัดสิทธิหรือขอเบ็ดเตล็ดความรับผิดชอบในการปฏิบัติการฉุกเฉินตามประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินที่ออกตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ของหน่วยปฏิบัติการแพทย์ดังกล่าว หรือจะสั่งงดการสนับสนุนด้านการเงินหรือดำเนินการอื่นใดอันจำเป็นต่อไป รวมถึงอาจเสนอ กพฉ. ให้มีการสอบสวนเพื่อกำหนดมาตรการตามมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ด้วยก็ได้

การสั่งจำกัดสิทธิหรือขอเบ็ดเตล็ดความรับผิดชอบในการปฏิบัติการฉุกเฉินของหน่วยปฏิบัติการแพทย์ตามวรรคสอง ให้ สพฉ. แจ้งแก่ผู้เกี่ยวข้องเพื่อทราบและประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป และให้หน่วยงานหรือองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่บริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในท้องถิ่นหรือพื้นที่ดำเนินการให้มีการปฏิบัติการฉุกเฉินทดแทนในเขตท้องถิ่นหรือพื้นที่ที่หน่วยปฏิบัติการนั้นรับผิดชอบด้วย

ข้อ ๙ หน่วยปฏิบัติการแพทย์ที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ก่อนและยังปฏิบัติหน้าที่อยู่ในขณะที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ให้หน่วยปฏิบัติการแพทย์นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ และให้ดำเนินการตามที่กำหนดในประกาศนี้ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปี นับแต่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ

กรณีมีความจำเป็น หน่วยปฏิบัติการแพทย์ตามวรรคหนึ่งอาจรายงานเหตุผลความจำเป็นต่อคณะผู้อนุมัติหน่วยปฏิบัติการแพทย์เพื่อขอขยายเวลา แล้วเสนอเลขาธิการพิจารณาอนุมัติขยายเวลาได้อีกไม่เกินหนึ่งปี โดยให้ประกาศรายชื่อหน่วยปฏิบัติการแพทย์ที่ได้รับอนุมัติให้ขยายเวลาพร้อมเหตุผลของแต่ละกรณีไว้ด้วย

ข้อ ๑๐ ให้ สพฉ. จัดทำคู่มือแนวทางปฏิบัติตามประกาศนี้ โดยไม่ขัดหรือแย้งกับประกาศนี้
 ข้อ ๑๑ ให้เลขาธิการเป็นผู้รักษาการตามประกาศนี้ รวมทั้งวินิจฉัยปัญหาการปฏิบัติตาม
 ประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔
 เรืออากาศเอก อัจฉริยะ พงษ์มา
 เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ
 กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

ผนวกแนบท้ายประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน
เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ และการกำกับดูแลหน่วยปฏิบัติการแพทย์
พ.ศ. ๒๕๖๔

หน่วยปฏิบัติการแพทย์ต้องมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นหน่วยงานหรือองค์กรของรัฐหรือในกำกับของรัฐหรือของสภาวิชาชีพที่มีอำนาจหน้าที่หรือได้รับมอบหมายหรือมีวัตถุประสงค์เกี่ยวข้องกับการจัดการด้านสาธารณสุขหรือการแพทย์ หรือ

(๒) เป็นองค์กรภาคเอกชนที่เป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือกฎหมายอื่น ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานด้านปฏิบัติการแพทย์

หน่วยปฏิบัติการแพทย์ตาม(๑) และ (๒) ต้องมีลักษณะและลักษณะการปฏิบัติหน้าที่ตามระดับดังต่อไปนี้

ก. หน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับพื้นฐาน

๑. ลักษณะของหน่วยปฏิบัติการ

หน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับพื้นฐานต้องจัดให้มีชุดปฏิบัติการตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับระบบการแพทย์ฉุกเฉิน โดยมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

๑.๑ บุคลากร

หน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับพื้นฐาน ต้องจัดให้มีบุคลากรอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

๑.๑.๑ ผู้บริหารการแพทย์ฉุกเฉิน

หน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับพื้นฐาน ต้องจัดให้มีผู้บริหารการแพทย์ฉุกเฉินอย่างน้อยหนึ่งคน มีหน้าที่ดำเนินงานหรือบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินของหน่วยปฏิบัติการ โดยต้องมีประสบการณ์ปฏิบัติการแพทย์พื้นฐานนอกโรงพยาบาลมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี (อาจเป็นบุคคลเดียวกับ ๑.๑.๒ ก็ได้) และต้องผ่านการฝึกอบรมเป็นผู้บริหารการแพทย์ฉุกเฉินของหน่วยปฏิบัติการประเภทปฏิบัติการแพทย์ระดับพื้นฐาน ตามมาตรฐานที่ สผ.กำหนด และมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(ก) ผู้ปฏิบัติการด้านปฏิบัติการฉุกเฉิน กลุ่มวิชาชีพ ตามข้อ ๑ ก ในผนวก ก. แนบท้ายข้อบังคับฉุกเฉินการแพทย์ หรือ

(ข) ผู้ปฏิบัติการด้านปฏิบัติการฉุกเฉิน กลุ่มช่วยฉุกเฉินการแพทย์ที่ได้รับประกาศนียบัตรในสาขาไม่ต่ำกว่าสาขาพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ (พฉพ.)

ผู้บริหารการแพทย์ฉุกเฉินต้องจัดให้หน่วยปฏิบัติการมีลักษณะของหน่วยปฏิบัติการ ตามข้อ ๑ ลักษณะการปฏิบัติหน้าที่ ตามข้อ ๒ และมีระบบการจัดการให้สามารถควบคุมดูแล ผู้ปฏิบัติการและหน่วยปฏิบัติการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข

๑.๑.๒ ผู้ปฏิบัติการ

หน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับพื้นฐาน ต้องจัดให้มีผู้ปฏิบัติการซึ่งได้ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ปฏิบัติการสังกัดหน่วยปฏิบัติการนั้น ทำหน้าที่ปฏิบัติการแพทย์ขั้นพื้นฐานได้ตลอดเวลา โดยแต่ละชุดปฏิบัติการแพทย์ระดับพื้นฐานต้องมีผู้ปฏิบัติการอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(ก) หัวหน้าชุดปฏิบัติการแพทย์ขั้นพื้นฐาน ต้องได้รับประกาศนียบัตรสาขาไม่ต่ำกว่าสาขาพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ (พลพ.) จำนวนหนึ่งคน

(ข) ผู้ช่วยหัวหน้าชุดปฏิบัติการแพทย์ขั้นพื้นฐาน โดยต้องเป็นผู้ปฏิบัติการที่ได้รับประกาศนียบัตรสาขาไม่ต่ำกว่าสาขาอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ (อณพ.) ไม่น้อยกว่าหนึ่งคน

(ค) พนักงานขับรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินต้องได้รับอนุญาตขับขี่ตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก และเป็นผู้ที่ได้รับประกาศนียบัตรไม่ต่ำกว่าสาขาอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ (อณพ.) รวมทั้งผ่านการอบรมหลักสูตรการขับรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินและรถพยาบาล หรือหลักสูตรอื่นที่ สพฉ.กำหนด โดยอาจเป็นผู้ปฏิบัติการคนเดียวกับ (ข) ก็ได้

กรณีผู้ควบคุมเรือ ต้องได้รับอนุญาตการควบคุมเรือตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย และที่ สพฉ. กำหนดเพิ่มเติม

กรณีนักบินผู้ควบคุมอากาศยาน ต้องได้รับอนุญาตการควบคุมอากาศยานตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ และที่ สพฉ. กำหนดเพิ่มเติม

ผู้ปฏิบัติการตามข้อ (ก) (ข) (ค) อย่างน้อยสองในสามของหน่วยปฏิบัติการนั้น แต่ละคนต้องมีการปฏิบัติการฉุกเฉิน หรือฝึกปฏิบัติการฉุกเฉินอย่างน้อยเดือนละสี่ครั้ง ในแต่ละไตรมาส

กรณีการขอขึ้นทะเบียนครั้งแรกหน่วยปฏิบัติการที่ยังไม่มีผู้ผ่านการอบรมหลักสูตรพนักงานขับรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินในการทำหน้าที่พนักงานขับรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ให้หน่วยปฏิบัติการดำเนินการจัดให้มีผู้ผ่านการอบรมหลักสูตรพนักงานขับรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ภายในสามปี

ทั้งนี้ ในการออกปฏิบัติการฉุกเฉินแต่ละครั้ง หน่วยปฏิบัติการต้องจัดให้มีชุดปฏิบัติการฉุกเฉินที่มีผู้ปฏิบัติการจำนวนรวมไม่น้อยกว่าสองคน ประกอบด้วยผู้ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าชุดปฏิบัติการฉุกเฉินซึ่งมีคุณสมบัติตาม (ก) จำนวนหนึ่งคน และสมาชิกที่มีคุณสมบัติตาม (ข) หรือ (ค)

๑.๑.๓ บุคลากรสนับสนุน

หน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับพื้นฐานต้องจัดให้มีบุคลากรทำหน้าที่ประสานงานด้านการแพทย์ฉุกเฉิน ธุรการ และอำนวยความสะดวกอื่นในหน่วยปฏิบัติการ โดยผู้ทำหน้าที่ดังกล่าวอาจไม่เป็นผู้ปฏิบัติการก็ได้

ทั้งนี้ ในตำแหน่งใดซึ่งได้ระบุให้เป็นผู้ปฏิบัติการ ผู้ปฏิบัติการดังกล่าวต้องเป็นผู้ที่ได้รับประกาศนียบัตรหรือใบอนุญาตประกอบวิชาชีพตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และประกาศนียบัตรหรือใบอนุญาตประกอบวิชาชีพนั้น ยังไม่หมดอายุ

๑.๒ ยา เวชภัณฑ์ เครื่องมือแพทย์ และอุปกรณ์อื่น

หน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับพื้นฐานต้องจัดให้มียา เวชภัณฑ์ เครื่องมือแพทย์ และอุปกรณ์อื่นที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติการแพทย์ขั้นพื้นฐานตามเกณฑ์วิธีปฏิบัติการฉุกเฉินของหน่วยปฏิบัติการการแพทย์ระดับพื้นฐาน รวมทั้งมีระบบการบริหารยาและเวชภัณฑ์ ตามที่ สพฉ. หรือองค์กรวิชาชีพกำหนด

๑.๓ พาหนะ

หน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับพื้นฐานต้องจัดให้มีพาหนะสำหรับการปฏิบัติการแพทย์ขึ้นพื้นฐาน ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานตามประกาศสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ เรื่อง เกณฑ์ วิธีการและแนวทางการรับรองมาตรฐานพาหนะบริการการแพทย์ฉุกเฉิน และได้รับอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด รวมทั้งมีระบบในการดูแลรักษาพาหนะในการปฏิบัติการฉุกเฉินให้พร้อมใช้งานตลอดเวลา และในกรณีที่มีการลำเลียงผู้ป่วยฉุกเฉินต้องจัดให้มีพาหนะสำหรับการลำเลียงผู้ป่วยฉุกเฉินตามมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินหรือการประกอบวิชาชีพด้านการแพทย์และสาธารณสุข และถูกต้องตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วย

๑.๔ การสื่อสารและสารสนเทศ

หน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับพื้นฐานต้องมีการสื่อสารและสารสนเทศ โดยจัดให้มีเครื่องมือสื่อสารและระบบสารสนเทศ ระบบอินเทอร์เน็ต และโทรศัพท์เคลื่อนที่ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติการฉุกเฉิน ที่เชื่อมต่อการรับคำสั่ง และส่งข้อมูลกับหน่วยปฏิบัติการอำนวยการได้ทันที

กรณีใช้สายสื่อสารวิทยุคมนาคมหรือวิทยุคมนาคมที่เชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมในหน่วยปฏิบัติการ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคมและระเบียบสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติว่าด้วยการควบคุมการใช้เครื่องวิทยุคมนาคมแบบสังเคราะห์ความถี่ (Synthesizer) พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๑.๕ อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

หน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับพื้นฐานต้องมีสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ดังนี้

- ๑.๕.๑ มีสถานที่ตั้งที่ชัดเจน อยู่ในอาคารที่มีความมั่นคงแข็งแรง มีแสงสว่างและการระบายอากาศเพียงพอ ปลอดภัย ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- ๑.๕.๒ มีที่จอดรถสำหรับปฏิบัติการฉุกเฉินเท่ากับจำนวนพาหนะที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน และมีสถานที่พักสำหรับบุคลากรของหน่วยปฏิบัติการทุกคนตลอดเวลาที่ปฏิบัติการในช่วงเวลานั้น
- ๑.๕.๓ มีสถานที่และอุปกรณ์สำหรับจัดเก็บยา เวชภัณฑ์ เครื่องมือแพทย์ และอุปกรณ์อื่นที่จำเป็นในการปฏิบัติการฉุกเฉินของหน่วยปฏิบัติการ ตามมาตรฐานการบริหารยาและเวชภัณฑ์ที่ สผ. หรือองค์วิชาชีพกำหนด

๒. ลักษณะการปฏิบัติหน้าที่

๒.๑ การปฏิบัติการฉุกเฉิน

หน่วยปฏิบัติการประเภทปฏิบัติการแพทย์ระดับพื้นฐาน มีหน้าที่ปฏิบัติการฉุกเฉินในท้องถิ่นหรือพื้นที่ตามช่วงเวลาที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่นั้น โดยต้องปฏิบัติตามมาตรา ๒๘ และต้องมีการดำเนินการปฏิบัติการแพทย์ระดับพื้นฐานตามที่คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ภายใต้การกำกับตามการอำนวยการอย่างเคร่งครัด โดยต้องจัดให้มีกระบวนการดำเนินการให้สามารถปฏิบัติการฉุกเฉินได้ตามอำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดของผู้ปฏิบัติการตามมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉิน ตลอดจนมีมาตรการความปลอดภัยของผู้ป่วย ผู้ปฏิบัติงาน และสาธารณะ รวมทั้งอาจลำเลียงผู้ป่วยฉุกเฉินที่มีความเสี่ยงต่ำหรือไม่มีความเสี่ยงต่อการเสียชีวิตหรือการรุนแรงขึ้นของการบาดเจ็บหรืออาการป่วยนั้น หรือตามการอำนวยการด้วยก็ได้ และในกรณีการอำนวยการตรงขัดแย้งกับการอำนวยการทั่วไปให้ถือปฏิบัติตามการอำนวยการตรงเป็นหน้า

๓. การบริหารจัดการและการดำเนินการของหน่วยปฏิบัติการ

หน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับพื้นฐานต้องมีการบริหารจัดการและการดำเนินการของหน่วยปฏิบัติการ ดังนี้

๓.๑ จัดให้มีชุดปฏิบัติการแพทย์ระดับพื้นฐาน ประกอบด้วย ยานพาหนะ ผู้ปฏิบัติการ อุปกรณ์ และองค์ประกอบอื่น ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในประกาศนี้

๓.๒ มีการจัดการสุขภาพสิ่งแวดล้อมให้ถูกสุขลักษณะ รวมทั้งการกำจัดสิ่งอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามพระราชบัญญัติอนามัยสิ่งแวดล้อม

๓.๓ จัดให้มีงบประมาณเพื่อให้สามารถดำเนินงานจัดปฏิบัติการแพทย์ระดับพื้นฐาน ในพื้นที่ที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบ

๓.๔ ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติการแพทย์ระดับพื้นฐาน ในเขตท้องถิ่นหรือพื้นที่ที่กำหนดจากผู้มีอำนาจหน้าที่บริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่นั้น

๓.๕ มีการบูรณาการความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นหรือหน่วยงานหรือองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินงานหรือบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินท้องถิ่นนั้น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ และมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินที่ กพฉ. กำหนด

๓.๖ มีการดำเนินงานปฏิบัติการแพทย์ระดับพื้นฐาน ตามการอำนวยการของหน่วยปฏิบัติการอำนวยการอย่างน้อยหนึ่งครั้งในแต่ละสัปดาห์

ทั้งนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยปฏิบัติการอำนวยการหรือหน่วยงานหรือองค์กรอื่นที่มีอำนาจหน้าที่บริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในท้องถิ่นหรือพื้นที่ที่ไม่มีผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ หรือสถานพยาบาลเพียงพอ อาจขอยกเว้นลักษณะบางประการของหน่วยปฏิบัติการซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในท้องถิ่นหรือพื้นที่ดังกล่าว โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเป็นรายปีก็ได้ แต่ต้องไม่กระทบถึงความปลอดภัยของผู้ป่วยฉุกเฉิน แล้วรายงานให้ กพฉ. ทราบ

ข.หน่วยปฏิบัติการประเภทปฏิบัติการแพทย์ระดับสูง

๑. ลักษณะของหน่วยปฏิบัติการ

หน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับสูงต้องจัดให้มีชุดปฏิบัติการตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับระบบการแพทย์ฉุกเฉินหรือมาตรฐานวิชาชีพ โดยมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

๑.๑ บุคลากร

หน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับสูง ต้องจัดให้มีบุคลากรอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

๑.๑.๑ ผู้บริหารการแพทย์ฉุกเฉิน

หน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับสูง ต้องจัดให้มีผู้บริหารการแพทย์ฉุกเฉินอย่างน้อยหนึ่งคน มีหน้าที่ดำเนินงานหรือบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินของหน่วยปฏิบัติการ โดยต้องมีการประสบการณ์ปฏิบัติการแพทย์ขั้นสูงนอกโรงพยาบาลมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี และต้องผ่านการฝึกอบรมเป็นผู้บริหารการแพทย์ฉุกเฉินของหน่วยปฏิบัติการประเภทปฏิบัติการแพทย์ระดับสูง ตามมาตรฐานที่ สผ. กำหนด ซึ่งอาจเป็นบุคคลเดียวกับ ๑.๑.๒ ก็ได้และมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(ก) ผู้ปฏิบัติการ ด้านปฏิบัติการฉุกเฉินกลุ่มวิชาชีพ ตามข้อ ๑ ก ในผนวก ก. แนบท้ายข้อบังคับฉุกเฉินการแพทย์ หรือ

(ข) ผู้ปฏิบัติการด้านปฏิบัติการฉุกเฉิน กลุ่มช่วยฉุกเฉินการแพทย์ที่ได้รับประกาศนียบัตรในสาขาไม่ต่ำกว่าสาขานักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ (นฉพ.)

ผู้บริหารการแพทย์ฉุกเฉินต้องจัดให้หน่วยปฏิบัติการมีลักษณะของหน่วยปฏิบัติการ ตามข้อ ๑ ลักษณะการปฏิบัติหน้าที่ ตามข้อ ๒ และมีระบบการจัดการให้สามารถควบคุมดูแล ผู้ปฏิบัติการ และหน่วยปฏิบัติการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข

๑.๑.๒ ผู้ปฏิบัติการ

หน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับสูง ต้องจัดให้มีผู้ปฏิบัติการซึ่งได้ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ปฏิบัติการสังกัดหน่วยปฏิบัติการนั้น ทำหน้าที่ปฏิบัติการแพทย์ขั้นสูงได้ตลอดเวลา โดยชุดปฏิบัติการแพทย์ระดับสูงที่ออกปฏิบัติการฉุกเฉินแต่ละครั้งต้องมีผู้ปฏิบัติการอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(ก) หัวหน้าชุดปฏิบัติการแพทย์ระดับสูง ต้องเป็นผู้ได้รับประกาศนียบัตรสาขาไม่ต่ำกว่าสาขานักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ (นฉพ.) จำนวนหนึ่งคน หรืออาจจัดให้มีผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาฉุกเฉินการแพทย์ พยาบาลวิชาชีพ หรือผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ทำหน้าที่แทนก็ได้

(ข) ผู้ช่วยหัวหน้าชุดปฏิบัติการแพทย์ระดับสูง ต้องได้รับประกาศนียบัตรสาขาไม่ต่ำกว่าสาขานักปฏิบัติงานฉุกเฉินการแพทย์ (นพพ.) จำนวนไม่น้อยกว่าสองคน

(ค) พนักงานขับรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินต้องได้รับอนุญาตขับขี่ตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก และเป็นผู้ที่ได้รับประกาศนียบัตรไม่ต่ำกว่าสาขาอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ (อฉพ.) รวมทั้งผ่านการอบรมหลักสูตรการขับรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินและรถพยาบาล หรือหลักสูตรอื่นที่ สผ.กำหนด โดยอาจเป็นผู้ปฏิบัติการคนเดียวกับ (ข) ก็ได้

กรณี ผู้ควบคุมเรือ ต้องได้รับอนุญาตการควบคุมเรือตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย และที่ สผ. กำหนดเพิ่มเติม

กรณี นักบินผู้ควบคุมอากาศยาน ต้องได้รับอนุญาตการควบคุมอากาศยานตามกฎหมายว่าด้วย การเดินอากาศ และที่ สพฉ.กำหนดเพิ่มเติม

ผู้ปฏิบัติการตามข้อ (ก) (ข) (ค) อย่างน้อยสองในสามของหน่วยปฏิบัติการนั้น แต่ละคนต้องมีการ ปฏิบัติการฉุกเฉิน เฉลี่ยอย่างน้อยเดือนละสี่ครั้ง ในแต่ละไตรมาส

กรณีการขอขึ้นทะเบียนครั้งแรกหน่วยปฏิบัติการที่ยังไม่มีผู้ผ่านการอบรมหลักสูตรพนักงานขับรถ บริการการแพทย์ฉุกเฉินในการทำหน้าที่พนักงานขับรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ให้หน่วยปฏิบัติการดำเนินการ จัดให้มีผู้ผ่านการอบรมหลักสูตรพนักงานขับรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ภายในสามปี

ทั้งนี้ ในการออกปฏิบัติการฉุกเฉินแต่ละครั้ง หน่วยปฏิบัติการต้องจัดให้มีชุดปฏิบัติการฉุกเฉิน ที่มีผู้ปฏิบัติการรวมไม่น้อยกว่าสามคน ประกอบด้วยผู้ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าชุดปฏิบัติการฉุกเฉินที่มีคุณสมบัติ ตาม (ก) จำนวนหนึ่งคน และสมาชิกที่มีคุณสมบัติตาม (ข) และ (ค)

๑.๑.๓ บุคลากรสนับสนุน

หน่วยปฏิบัติการต้องจัดให้มีบุคลากรทำหน้าที่ประสานงานด้านการแพทย์ฉุกเฉิน ธุรการ และ อำนาจความสะดวกอื่นในหน่วยปฏิบัติการ โดยผู้ทำหน้าที่ดังกล่าวอาจไม่เป็นผู้ปฏิบัติการก็ได้

ทั้งนี้ ในตำแหน่งใดซึ่งได้ระบุให้เป็นผู้ปฏิบัติการ ผู้ปฏิบัติการดังกล่าวต้องเป็นผู้ที่ได้รับ ประกาศนียบัตรหรือใบอนุญาตประกอบวิชาชีพตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และประกาศนียบัตรหรือ ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพนั้น ยังไม่หมดอายุ

๑.๒ ยา เวชภัณฑ์ เครื่องมือแพทย์ และอุปกรณ์อื่น

หน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับสูงต้องจัดให้มียา เวชภัณฑ์ เครื่องมือแพทย์ และอุปกรณ์อื่น ที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติการแพทย์ขั้นสูงในแต่ละชุดปฏิบัติการ ตามเกณฑ์วิธีปฏิบัติการฉุกเฉินของหน่วย ปฏิบัติการการแพทย์ระดับสูง และมีระบบการบริหารจัดการยาและเวชภัณฑ์ ที่ สพฉ. หรือองค์กรวิชาชีพ หรือ แพทย์อำนวยการปฏิบัติการฉุกเฉินกำหนด

๑.๓ พาหนะ

หน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับสูงต้องจัดให้มีพาหนะสำหรับการปฏิบัติการแพทย์ขั้นสูง ที่ได้รับ การรับรองมาตรฐานตามประกาศสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ เรื่อง เกณฑ์ วิธีการและแนวทางการรับรอง มาตรฐานพาหนะบริการการแพทย์ฉุกเฉิน และได้รับอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด รวมทั้งมีระบบ ในการดูแลรักษาพาหนะในการปฏิบัติการฉุกเฉินให้พร้อมใช้งานตลอดเวลา และในกรณีที่มีการลำเลียงผู้ป่วย ฉุกเฉินต้องจัดให้มีพาหนะสำหรับการลำเลียงผู้ป่วยฉุกเฉินตามมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินหรือการประกอบ วิชาชีพด้านการแพทย์และสาธารณสุข และถูกต้องตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วย

๑.๔ การสื่อสารและสารสนเทศ

หน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับสูงต้องมีการสื่อสารและสารสนเทศ โดยจัดให้มีเครื่องมือสื่อสารและ ระบบสารสนเทศ ระบบอินเทอร์เน็ต และโทรศัพท์เคลื่อนที่ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติการฉุกเฉิน ที่เชื่อมต่อ การรับคำสั่งและส่งข้อมูลกับหน่วยปฏิบัติการอำนวยการได้ทันที

กรณีใช้ข่ายสื่อสารวิทยุคมนาคมหรือวิทยุคมนาคมที่เชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม ในหน่วยปฏิบัติการ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคมและระเบียบสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติว่าด้วย การควบคุมการใช้เครือข่ายวิทยุคมนาคมแบบสลับ (Back Channel System) พ.ศ. ๒๕๖๒และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๑.๕ อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

๑.๕.๑ มีสถานที่ตั้งที่ชัดเจน อยู่ในอาคารที่มีความมั่นคงแข็งแรง มีแสงสว่างและการระบายอากาศเพียงพอ ปลอดภัย ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

๑.๕.๒ มีที่จอดรถสำหรับปฏิบัติการฉุกเฉินเท่ากับจำนวนพาหนะที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน และมีสถานที่พักสำหรับบุคลากรของหน่วยปฏิบัติการทุกคนตลอดเวลาที่ปฏิบัติการในช่วงเวลานั้น

๑.๕.๓ มีสถานที่และอุปกรณ์ในการจัดเก็บยา เวชภัณฑ์ เครื่องมือแพทย์ และอุปกรณ์อื่นที่จำเป็นในการปฏิบัติการฉุกเฉินของหน่วยปฏิบัติการ ตามมาตรฐานที่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติกำหนด

๒. ลักษณะการปฏิบัติหน้าที่

หน่วยปฏิบัติการประเภทปฏิบัติการแพทย์ระดับสูง มีหน้าที่ปฏิบัติการฉุกเฉินในท้องถิ่นหรือพื้นที่ตามช่วงเวลาที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารจัดระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับพื้นที่หรือท้องถิ่นนั้น โดยต้องปฏิบัติตามมาตรา ๒๘ และต้องมีการดำเนินการปฏิบัติการแพทย์ขั้นสูง ตามที่คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ภายใต้การกำกับ การตามการอำนวยความสะดวกอย่างเคร่งครัด โดยต้องจัดให้มีกระบวนการดำเนินการให้สามารถปฏิบัติการฉุกเฉินได้ ตามอำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดของผู้ปฏิบัติการตามมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉิน หรือมาตรฐานวิชาชีพ ตลอดจนมีมาตรการความปลอดภัยของผู้ป่วย ผู้ปฏิบัติงาน และสาธารณะ รวมทั้งอาจลำเลียงผู้ป่วยฉุกเฉินที่มีความเสี่ยงสูงหรือความเสี่ยงปานกลางต่อการเสียชีวิต หรือการรุนแรงขึ้นของการบาดเจ็บหรืออาการเจ็บป่วยนั้น หรือตามการอำนวยความสะดวกด้วยก็ได้ และในกรณีการอำนวยความสะดวกกับการอำนวยความสะดวกทั่วไป ให้ถือปฏิบัติตามการอำนวยความสะดวกเป็นหลัก ทั้งนี้จำกัดเฉพาะการปฏิบัติการฉุกเฉิน ครั้งนั้นเท่านั้น

๓. การบริหารจัดการและการดำเนินการของหน่วยปฏิบัติการ

หน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับสูงต้องมีการบริหารจัดการและการดำเนินการของหน่วยปฏิบัติการ ดังนี้

๓.๑ จัดให้มีชุดปฏิบัติการแพทย์ขั้นสูง ประกอบด้วย ยานพาหนะ ผู้ปฏิบัติการ อุปกรณ์ และองค์ประกอบอื่น ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในประกาศนี้

๓.๒ มีการจัดการสุขภาพจิตสิ่งแวดล้อมให้ถูกสุขลักษณะ รวมทั้งการกำจัดสิ่งอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามพระราชบัญญัติอนามัยสิ่งแวดล้อม

๓.๓ จัดให้มีงบประมาณเพื่อให้สามารถดำเนินงานจัดปฏิบัติการแพทย์ขั้นสูง ในพื้นที่ที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบ

๓.๔ ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติการแพทย์ขั้นสูง ในเขตท้องถิ่นหรือพื้นที่ที่กำหนดจากผู้มีอำนาจหน้าที่บริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่นั้น

๓.๕ มีการบูรณาการความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นหรือหน่วยงานหรือองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินงานหรือบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินท้องถิ่นนั้น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ และมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินที่ กพฉ. กำหนด

๓.๖ มีการดำเนินงานปฏิบัติการแพทย์ขั้นสูง ตามการอำนวยความสะดวกของหน่วยปฏิบัติการอำนวยความสะดวกอย่างน้อยหนึ่งครั้งในแต่ละเดือน

ทั้งนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยปฏิบัติการอำนาจการหรือหน่วยงานหรือองค์กรอื่นที่มีอำนาจหน้าที่บริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในท้องถิ่นหรือพื้นที่ที่ไม่มีผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ หรือสถานพยาบาลเพียงพอ อาจขอยกเว้นลักษณะบางประการของหน่วยปฏิบัติการซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในท้องถิ่นหรือพื้นที่ดังกล่าว โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเป็นรายปีก็ได้ แต่ต้องไม่กระทบถึงความปลอดภัยของผู้ป่วยฉุกเฉิน แล้วรายงานให้ กพฉ. ทราบ

ค. หน่วยปฏิบัติการประเภทปฏิบัติการแพทย์ระดับเฉพาะทาง

๑. ลักษณะของหน่วยปฏิบัติการ

หน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับเฉพาะทางต้องจัดให้มีชุดปฏิบัติการตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับระบบการแพทย์ฉุกเฉินหรือมาตรฐานวิชาชีพ โดยมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

๑.๑ บุคลากร

หน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับเฉพาะทาง ต้องจัดให้มีบุคลากรอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

๑.๑.๑ ผู้บริหารการแพทย์ฉุกเฉิน

หน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับเฉพาะทาง ต้องจัดให้มีผู้บริหารการแพทย์ฉุกเฉิน มีหน้าที่ดำเนินงานหรือบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินของหน่วยปฏิบัติการ โดยต้องผ่านการฝึกอบรมเป็นผู้บริหารการแพทย์ฉุกเฉินของหน่วยปฏิบัติการประเภทปฏิบัติการแพทย์ระดับเฉพาะทาง ตามมาตรฐานที่สพฉ. กำหนด ซึ่งอาจเป็นบุคคลเดียวกับ ๑.๑.๒ ก็ได้และมีคุณสมบัติ ดังนี้

(ก) ผู้ปฏิบัติการด้านปฏิบัติการฉุกเฉินกลุ่มวิชาชีพ ตามข้อ ๑ ก ในผนวก ก. แนบท้ายข้อบังคับฉุกเฉินการแพทย์ หรือ

(ข) ผู้ปฏิบัติการด้านปฏิบัติการฉุกเฉินกลุ่มช่วยฉุกเฉินการแพทย์ ที่ได้รับประกาศนียบัตรในสาขาไม่ต่ำกว่าระดับเจ็ดตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ

ทั้งนี้ ผู้บริหารการแพทย์ฉุกเฉินต้องจัดให้หน่วยปฏิบัติการมีลักษณะของหน่วยปฏิบัติการตามข้อ ๑ ลักษณะการปฏิบัติหน้าที่ ตามข้อ ๒ และมีระบบการจัดการให้สามารถควบคุมดูแล ผู้ปฏิบัติการและหน่วยปฏิบัติการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้

๑.๑.๒ ผู้ปฏิบัติการ

หน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับเฉพาะทางแต่ละสาขา ต้องจัดให้มีผู้ปฏิบัติการทำหน้าที่ปฏิบัติการแพทย์ชั้นเฉพาะทางในสาขานั้นได้ตลอดเวลา โดยแต่ละชุดปฏิบัติการแพทย์ระดับเฉพาะทางที่ออกปฏิบัติการฉุกเฉินแต่ละครั้งต้องมีผู้ปฏิบัติการอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(ก) หัวหน้าชุดปฏิบัติการแพทย์ระดับเฉพาะทางสาขาใด ต้องเป็นผู้ได้รับประกาศนียบัตรสาขาไม่ต่ำกว่าสาขานักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ชั้นเฉพาะทาง (ระดับเจ็ดตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ) สาขานั้นจำนวนหนึ่งคน หรืออาจเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาฉุกเฉินการแพทย์ พยาบาลวิชาชีพ หรือผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ที่ผ่านการฝึกอบรมเฉพาะทางสาขานั้นตามที่อนุกรรมการหรือ องค์กรวิชาชีพกำหนดทำหน้าที่แทนก็ได้

(ข) ผู้ช่วยหัวหน้าชุดปฏิบัติการแพทย์ระดับเฉพาะทาง ต้องเป็นผู้ได้รับประกาศนียบัตรสาขาไม่ต่ำกว่าสาขานักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งคน หรืออาจเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาฉุกเฉินการแพทย์ พยาบาลวิชาชีพ หรือผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ทำหน้าที่แทนก็ได้

(ค) พนักงานขับรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินต้องได้รับอนุญาตขับขี่ตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก และเป็นผู้ที่ได้รับประกาศนียบัตรไม่ต่ำกว่าสาขาอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ (อฉพ.) รวมทั้งผ่านการอบรมหลักสูตรการขับรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินและรถพยาบาล หรือหลักสูตรอื่นที่ สพฉ. กำหนด โดยอาจเป็นผู้ปฏิบัติการคนเดียวกับ (ข) ก็ได้

กรณี ผู้ควบคุมเรือ ต้องได้รับอนุญาตการควบคุมเรือตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย และที่ สพด.กำหนดเพิ่มเติม

กรณี นักบินผู้ควบคุมอากาศยาน ต้องได้รับอนุญาตการควบคุมอากาศยานตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ และที่ สพด.กำหนดเพิ่มเติม

กรณีการขอขึ้นทะเบียนครั้งแรกหน่วยปฏิบัติการที่ยังไม่มีผู้ผ่านการอบรมหลักสูตรพนักงานขับรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินในการทำหน้าที่พนักงานขับรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ให้หน่วยปฏิบัติการดำเนินการจัดให้มีผู้ผ่านการอบรมหลักสูตรพนักงานขับรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ภายในสามปี

ทั้งนี้ ในการออกปฏิบัติการฉุกเฉินแต่ละครั้ง หน่วยปฏิบัติการต้องจัดให้มีชุดปฏิบัติการฉุกเฉินที่มีผู้ปฏิบัติการรวมไม่น้อยกว่าสามคน ประกอบด้วยผู้ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าชุดปฏิบัติการฉุกเฉินที่มีคุณสมบัติตาม (ก) จำนวนหนึ่งคน และสมาชิกที่มีคุณสมบัติตาม (ข) และ (ค)

๑.๑.๓ บุคลากรสนับสนุน

หน่วยปฏิบัติการต้องจัดให้มีบุคลากรทำหน้าที่ประสานงานด้านการแพทย์ฉุกเฉิน ธุรการ และอำนวยความสะดวกอื่นในหน่วยปฏิบัติการ โดยผู้ทำหน้าที่ดังกล่าวอาจไม่เป็นผู้ปฏิบัติการก็ได้

ทั้งนี้ ในตำแหน่งใดซึ่งได้ระบุให้เป็นผู้ปฏิบัติการ ผู้ปฏิบัติการดังกล่าวต้องเป็นผู้ที่ได้รับประกาศนียบัตรหรือใบอนุญาตประกอบวิชาชีพตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และประกาศนียบัตรหรือใบอนุญาตประกอบวิชาชีพนั้น ยังไม่หมดอายุ

๑.๒ ยา เวชภัณฑ์ เครื่องมือแพทย์ และอุปกรณ์อื่น

หน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับเฉพาะทางแต่ละสาขาต้องจัดให้มียา เวชภัณฑ์ เครื่องมือแพทย์ และอุปกรณ์อื่น ที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติการแพทย์ระดับเฉพาะทางสาขานั้นในแต่ละชุดปฏิบัติการ ตามเกณฑ์วิธีปฏิบัติการฉุกเฉินของหน่วยปฏิบัติการการแพทย์ระดับเฉพาะทางสาขานั้นและมีระบบการบริหารจัดการยาและเวชภัณฑ์ ที่ สพด. หรือองค์การวิชาชีพสาขานั้นกำหนด หรือแพทย์เฉพาะทางกำหนด

๑.๓ พาหนะ

หน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับเฉพาะทางแต่ละสาขา ต้องจัดให้มีพาหนะสำหรับการปฏิบัติการแพทย์ขั้นเฉพาะทาง ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานตามประกาศสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ เรื่อง เกณฑ์ วิธีการและแนวทางการรับรองมาตรฐานพาหนะบริการการแพทย์ฉุกเฉิน และได้รับอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด รวมทั้งมีระบบในการดูแลรักษาพาหนะในการปฏิบัติการฉุกเฉินให้พร้อมใช้งานตลอดเวลา และในกรณีที่มีการลำเลียงผู้ป่วยฉุกเฉินต้องจัดให้มีพาหนะสำหรับการลำเลียงผู้ป่วยฉุกเฉินตามมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินหรือการประกอบวิชาชีพด้านการแพทย์และสาธารณสุขสาขานั้น และถูกต้องตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วย

๑.๔ การสื่อสารและสารสนเทศ

หน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับเฉพาะทางต้องมีการสื่อสารและสารสนเทศ โดยจัดให้มีเครื่องมือสื่อสารและระบบสารสนเทศ ระบบอินเทอร์เน็ต และโทรศัพท์เคลื่อนที่ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติการฉุกเฉินที่เชื่อมต่อ การรับคำสั่งและส่งข้อมูลกับหน่วยปฏิบัติการอำนวยการหรือสถานพยาบาลที่จะรับผู้ป่วยได้อย่างทันท่วงที

กรณีใช้ขายสื่อสารวิทยุคมนาคมหรือวิทยุคมนาคมที่เชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมในหน่วยปฏิบัติการ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคมและระเบียบสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติว่าด้วยการควบคุมการใช้เครื่องวิทยุคมนาคมแบบสังเคราะห์ความถี่ (Synthesizer) พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๑.๕ อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

๑.๕.๑ มีสถานที่ตั้งที่ชัดเจน อยู่ในอาคารที่มีความมั่นคงแข็งแรง มีแสงสว่างและการระบายอากาศเพียงพอ ปลอดภัย ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

๑.๕.๒ มีที่จอดรถสำหรับปฏิบัติการฉุกเฉินเท่ากับจำนวนพาหนะที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน และมีสถานที่พักสำหรับบุคลากรของหน่วยปฏิบัติการทุกคนตลอดเวลาที่ปฏิบัติการในช่วงเวลานั้น

๑.๕.๓ มีสถานที่และอุปกรณ์ในการจัดเก็บยา เวชภัณฑ์ เครื่องมือแพทย์ และอุปกรณ์อื่นที่จำเป็นในการปฏิบัติการฉุกเฉินของหน่วยปฏิบัติการ ตามมาตรฐานที่ สผ. กำหนด

๒. ลักษณะการปฏิบัติหน้าที่

หน่วยปฏิบัติการประเภทปฏิบัติการแพทย์ระดับเฉพาะทาง มีหน้าที่ปฏิบัติการฉุกเฉินในท้องถิ่นหรือพื้นที่ตามช่วงเวลาที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารจัดระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับพื้นที่หรือท้องถิ่นนั้น โดยต้องปฏิบัติตาม มาตรา ๒๘ และต้องมีการดำเนินการปฏิบัติการแพทย์ขั้นเฉพาะทางตามที่คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ภายใต้การกำกับตามการอำนวยความสะดวกอย่างเคร่งครัด โดยต้องจัดให้มีกระบวนการดำเนินการให้สามารถปฏิบัติการฉุกเฉินได้ตามอำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดของผู้ปฏิบัติการตามมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินหรือมาตรฐานวิชาชีพ ตลอดจนมีมาตรการความปลอดภัยของผู้ป่วย ผู้ปฏิบัติงาน และสาธารณะ รวมทั้งอาจเสี่ยงผู้ป่วยฉุกเฉินที่ไร้เสถียรภาพหรือมีความเสี่ยงสูงต่อการเสียชีวิตหรือการรุนแรงขึ้นของการบาดเจ็บหรืออาการเจ็บป่วยในสาขานั้นหรือตามการอำนวยความสะดวกก็ได้ และในกรณีการอำนวยความสะดวกขัดแย้งกับการอำนวยความสะดวกทั่วไป ให้ถือปฏิบัติตามการอำนวยความสะดวกเป็นหลัก ทั้งนี้จำกัดเฉพาะการปฏิบัติการฉุกเฉินครั้งนั้นเท่านั้น

๓. การบริหารจัดการและการดำเนินการของหน่วยปฏิบัติการ

๓.๑ เป็นหน่วยงานหรือองค์กรที่เป็นนิติบุคคลหรือได้รับจัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย ซึ่งมีการกำหนดงานปฏิบัติการแพทย์ระดับเฉพาะทางไว้ในโครงสร้างการแบ่งส่วนงานของหน่วยงานหรือองค์กรนั้น

๓.๒ มีการจัดการสุขภาพสิ่งแวดล้อมให้ถูกสุขลักษณะ รวมทั้งการกำจัดสิ่งอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามพระราชบัญญัติอนามัยสิ่งแวดล้อม

๓.๓ จัดให้มีชุดปฏิบัติการแพทย์ระดับเฉพาะทางประกอบด้วย ยานพาหนะ ผู้ปฏิบัติการ อุปกรณ์และองค์ประกอบอื่น ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในประกาศนี้

๓.๔ จัดให้มีงบประมาณเพื่อให้สามารถดำเนินงานจัดปฏิบัติการแพทย์ระดับเฉพาะทางในพื้นที่ที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบ

๓.๕ ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติการแพทย์ระดับเฉพาะทาง ในเขตท้องถิ่นหรือพื้นที่ที่กำหนดจากผู้มีอำนาจหน้าที่บริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่นั้น

๓.๖ มีการบูรณาการความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นหรือหน่วยงานหรือองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินงานหรือบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินท้องถิ่นนั้น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ และมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินที่ กพฉ. กำหนด

ทั้งนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยปฏิบัติการอำเภอยการหรือหน่วยงานหรือองค์กรอื่นที่มีอำนาจหน้าที่บริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในท้องถิ่นหรือพื้นที่ที่ไม่มีผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการหรือสถานพยาบาลเพียงพอ อาจขอยกเว้นลักษณะบางประการของหน่วยปฏิบัติการซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในท้องถิ่นหรือพื้นที่ดังกล่าว โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเป็นรายปีก็ได้ แต่ต้องไม่กระทบถึงความปลอดภัยของผู้ป่วยฉุกเฉิน แล้วรายงานให้ กพฉ. ทราบ

ประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

เรื่อง ประเภท ระดับ อำนาจหน้าที่ ขอบเขตความรับผิดชอบ และข้อจำกัดของหน่วยปฏิบัติการ
พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรให้มีการกำหนดประเภท ระดับ อำนาจหน้าที่ ขอบเขตความรับผิดชอบ และข้อจำกัดของหน่วยปฏิบัติการ เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้ป่วยฉุกเฉินตามหลักการในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ และข้อ ๑๙ แห่งระเบียบคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วยการประชุมของคณะกรรมการ และคณะอนุกรรมการ พ.ศ. ๒๕๖๑ คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินจึงได้มีมติในการประชุม ครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ให้ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง ประเภท ระดับ อำนาจหน้าที่ ขอบเขตความรับผิดชอบ และข้อจำกัดของหน่วยปฏิบัติการ พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“วุฒิแพทย์ฉุกเฉิน” หมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่ได้รับหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตร แสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขาเวชศาสตร์ฉุกเฉิน และสาขาอื่นที่เป็น วุฒิบัณฑิตวิทยาลัยแพทย์ฉุกเฉินแห่งประเทศไทย

“แพทย์เฉพาะทาง” หมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่ได้รับหนังสืออนุมัติ หรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขาหนึ่งสาขาใดที่เกี่ยวข้องกับ การแพทย์ฉุกเฉิน

ข้อ ๔ หน่วยปฏิบัติการ มีประเภทและระดับ ดังนี้

(๑) ประเภทปฏิบัติการแพทย์ มีระดับดังต่อไปนี้

ก. ระดับพื้นฐาน ได้แก่ หน่วยปฏิบัติการซึ่งดำเนินการปฏิบัติการแพทย์ขั้นพื้นฐาน ตามการอำนวยความสะดวก ให้แก่ผู้ป่วยฉุกเฉินที่มีความเสี่ยงต่อการเสียชีวิตหรือการรุนแรงขึ้นของ การบาดเจ็บ หรืออาการป่วยนั้นในห้วงเวลาขณะทำการปฏิบัติการฉุกเฉินนั้น

ข. ระดับสูง ได้แก่ หน่วยปฏิบัติการซึ่งดำเนินการจัดการปฏิบัติการแพทย์ขั้นสูง ตามการอำนวยความสะดวก ให้แก่ผู้ป่วยฉุกเฉินที่มีความเสี่ยงสูงต่อการเสียชีวิตหรือการรุนแรงขึ้นในห้วงเวลา ขณะทำการปฏิบัติการฉุกเฉินนั้น

ค. ระดับเฉพาะทาง ได้แก่ หน่วยปฏิบัติการซึ่งดำเนินการจัดการปฏิบัติการแพทย์ เฉพาะทางให้แก่ผู้ป่วยฉุกเฉินที่มีความเสี่ยงสูงยิ่งต่อการเสียชีวิต การเกิดภาวะแทรกซ้อน หรือ การรุนแรงขึ้นของการบาดเจ็บหรืออาการป่วยนั้นอย่างรวดเร็วในห้วงเวลาขณะทำการปฏิบัติการฉุกเฉินนั้น

(๒) ประเภทปฏิบัติการอำนวยการ มีระดับ ดังต่อไปนี้

ก. ระดับพื้นฐาน ได้แก่ หน่วยปฏิบัติการซึ่งดำเนินการปฏิบัติการอำนวยการในการรับแจ้งและประสานงาน รวมทั้งอำนวยความสะดวกแก่การดำเนินการตามการอำนวยการทั่วไปได้ตลอดเวลา เพื่อให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการปฏิบัติการแพทย์ขั้นพื้นฐานตามเกณฑ์วิธีและคำสั่งประจำ

ข. ระดับสูง ได้แก่ หน่วยปฏิบัติการซึ่งดำเนินการปฏิบัติการอำนวยการในการรับแจ้งประสานงาน อำนวยความสะดวกแก่การดำเนินการตามการอำนวยการ ทั้งการอำนวยการทั่วไปและการอำนวยการตรงได้ตลอดเวลา เพื่อให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการปฏิบัติการแพทย์ขั้นสูงตามเกณฑ์วิธี คำสั่งประจำ และคำสั่งการแพทย์

ค. ระดับที่ปรึกษา ได้แก่ หน่วยปฏิบัติการซึ่งดำเนินงานจัดการปฏิบัติการอำนวยการในการอำนวยการ ทั้งการอำนวยการทั่วไปและการอำนวยการตรง โดยวุฒิแพทย์ฉุกเฉิน แพทย์เฉพาะทางสาขาต่าง ๆ หรือแพทย์อำนวยการปฏิบัติการฉุกเฉินให้แก่ผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ และสถานพยาบาล เพื่อให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการปฏิบัติการฉุกเฉินที่ถูกต้องอย่างเหมาะสมและทันทั่วทั้งที่

ข้อ ๕ ให้หน่วยปฏิบัติการทุกประเภทและทุกระดับ มีอำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัด ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการจัดการปฏิบัติการฉุกเฉิน เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้ป่วยฉุกเฉินให้เป็นไปตามหลักการ ดังต่อไปนี้

ก. ตรวจสอบระดับความฉุกเฉินและจัดให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการปฏิบัติการฉุกเฉินตามลำดับความเร่งด่วนทางการแพทย์ฉุกเฉิน

ข. จัดให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการปฏิบัติการฉุกเฉินจนเต็มขีดความสามารถของหน่วยปฏิบัติการนั้นก่อนการส่งต่อ

ค. ส่งต่อผู้ป่วยฉุกเฉินตามที่แพทย์ให้การรับรองว่าการส่งต่อผู้ป่วยฉุกเฉินจะเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันการเสียชีวิตหรือการรุนแรงขึ้นของการเจ็บป่วยของผู้ป่วยฉุกเฉินนั้น

ง. ปฏิบัติการฉุกเฉินต่อผู้ป่วยฉุกเฉินให้เป็นไปตามความจำเป็นและข้อบ่งชี้ทางการแพทย์ฉุกเฉิน โดยมีให้น้ำสีทึบการประกัน การขึ้นทะเบียนสถานพยาบาล หรือความสามารถในการรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของผู้ป่วยฉุกเฉินหรือเงื่อนไขใด ๆ มาเป็นเหตุปฏิเสธผู้ป่วยฉุกเฉินให้ไม่ได้รับการปฏิบัติการฉุกเฉินอย่างทันทั่วทั้งที่

(๒) ควบคุมและดูแลผู้ปฏิบัติการให้ดำเนินการปฏิบัติการฉุกเฉินเป็นไปตามหลักการ ใน (๑) และตามการอำนวยการหรือคำสั่งการแพทย์ โดยไม่เกินกว่าประเภท ระดับ อำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัด รวมทั้งหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ และมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการนั้น

(๓) จัดให้มีอุปกรณ์ เครื่องมือ สิ่งอำนวยความสะดวก และองค์ประกอบอื่น ให้ผู้ปฏิบัติการสามารถปฏิบัติการฉุกเฉินได้อย่างเต็มขีดความสามารถตามประเภท ระดับ อำนาจหน้าที่ ขอบเขต และข้อจำกัด รวมทั้งหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ รวมทั้งมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการนั้น

(๔) จัดให้มียานพาหนะเพื่อใช้ในการปฏิบัติการฉุกเฉิน ที่ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก กฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย กฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๕) ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการประสานงานและการรายงานของหน่วยปฏิบัติการในการปฏิบัติการฉุกเฉิน รวมทั้งรายงานความพร้อมเกี่ยวกับบุคลากร พาหนะ สถานที่ และอุปกรณ์ ในการปฏิบัติการฉุกเฉินและการรับผู้ป่วยฉุกเฉิน และข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้ สผ. หรือหน่วยงานหรือองค์กรที่กำหนดทราบอย่างทันทั่วถึงตามเกณฑ์และวิธีการที่ สผ. กำหนด หรือตามสมควรแก่กรณี

(๖) จัดให้มีผู้บริหารการแพทย์ฉุกเฉินมีหน้าที่ดำเนินงานหรือบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินของหน่วยปฏิบัติการ โดยผู้บริหารการแพทย์ฉุกเฉินดังกล่าวต้องเป็นผู้ปฏิบัติการที่เป็นผู้ประกอบวิชาชีพ หรือผู้ช่วยเวชกรรมหรือผู้ช่วยอำนวยความสะดวกและระดับไม่ต่ำกว่าระดับสูงสุดที่หน่วยปฏิบัติการนั้น ดำเนินกิจการ

(๗) จัดให้มีระบบการบริหารจัดการองค์กร แนวทางการปฏิบัติการฉุกเฉิน การจัดการความปลอดภัย การจัดการข้อมูลและสารสนเทศ และการเตรียมความพร้อมรับภาวะฉุกเฉิน ตลอดจนจัดให้มีเครื่องมือและอุปกรณ์สื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศที่สามารถเชื่อมต่อการปฏิบัติการฉุกเฉิน รวมทั้งบริหารจัดการผู้ปฏิบัติการ สิ่งอำนวยความสะดวก อุปกรณ์ เครื่องมือ ลักษณะ และองค์ประกอบอื่น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์การรับรองมาตรฐานหน่วยปฏิบัติการที่ กพด. กำหนด

(๘) ส่งเสริม สนับสนุน และควบคุมดูแลให้ผู้ปฏิบัติการยังคงมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ หรือประกาศนียบัตรตามกฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉินที่ยังไม่หมดอายุในขณะปฏิบัติการฉุกเฉินแล้วแต่กรณี

(๙) ดำเนินการให้ผู้ปฏิบัติการเป็นเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ เพื่อให้ผู้ปฏิบัติการนั้นได้รับความคุ้มครองความรับผิดชอบต่อผู้เสียหายในผลแห่งละเมิดที่ผู้ปฏิบัติการของหน่วยปฏิบัติการนั้นได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่

(๑๐) แจ้งต่อ สผ. และผู้มีอำนาจหน้าที่ รวมทั้งหน่วยงานหรือองค์กรหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่ว่าผู้ป่วยฉุกเฉินไม่ได้รับการปฏิบัติการฉุกเฉินตามหลักการในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑

(๑๑) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้หรือกฎหมายอื่นหรือตามที่ กพด. กำหนดเพิ่มเติม

ข้อ ๖ ให้หน่วยปฏิบัติการประเภทปฏิบัติการแพทย์ทุกระดับ มีอำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัด เพิ่มเติมจากข้อ ๕ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินกิจการปฏิบัติการแพทย์ตามระดับของหน่วยปฏิบัติการนั้นในเขตท้องถิ่นหรือพื้นที่ที่ได้รับมอบหมายจากผู้มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในเขตท้องถิ่นหรือพื้นที่นั้น

(๒) จัดให้มีชุดปฏิบัติการที่พร้อมปฏิบัติการแพทย์ตลอดเวลาทำการในเขตท้องถิ่นหรือพื้นที่ที่ได้รับมอบหมายจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือผู้มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินงานหรือบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในเขตท้องถิ่นหรือพื้นที่นั้น ประกอบด้วยยานพาหนะ ผู้ปฏิบัติการ อุปกรณ์ระบบสื่อสารและสารสนเทศ และองค์ประกอบอื่น ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และมาตรฐานที่ กพฉ. กำหนดตามประเภทและระดับของผู้ปฏิบัติการในหน่วยปฏิบัติการนั้น

(๓) ควบคุมดูแลการปฏิบัติการฉุกเฉินให้เป็นไปตามการอำนวยความสะดวกหรือคำสั่งการแพทย์ภายใต้การรายงานและกำกับการตามการอำนวยความสะดวกของหน่วยปฏิบัติการประเภทอำนวยความสะดวกในเขตท้องถิ่นหรือพื้นที่นั้น โดยไม่ให้เกินกว่าอำนาจหน้าที่ ขอบเขตความรับผิดชอบ และข้อจำกัดของผู้ช่วยเวชกรรมที่กำลังปฏิบัติการฉุกเฉินอยู่ขณะนั้น

(๔) บูรณาการความร่วมมือกับสถานพยาบาล หน่วยปฏิบัติการอื่น และหน่วยงานหรือองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อการดำเนินงานหรือบริหารจัดการปฏิบัติการแพทย์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ และมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินที่ กพฉ. ประกาศกำหนด

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้หรือกฎหมายอื่นหรือตามที่ กพฉ. กำหนดเพิ่มเติม ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับนั้น

ข้อ ๗ ให้หน่วยปฏิบัติการประเภทปฏิบัติการอำนวยความสะดวกทุกระดับ มีอำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัด เพิ่มเติมจากข้อ ๕ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินกิจการปฏิบัติการอำนวยความสะดวกตามระดับของหน่วยปฏิบัติการนั้นในเขตท้องถิ่นหรือพื้นที่ที่ได้รับมอบหมายจากผู้มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในเขตท้องถิ่น หรือพื้นที่นั้น

(๒) จัดให้มีบุคลากร สถานที่อุปกรณ์ ยานพาหนะ ระบบสื่อสารและสารสนเทศ รวมทั้งองค์ประกอบอื่น เพื่อการปฏิบัติการอำนวยความสะดวก ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และมาตรฐานที่ กพฉ. กำหนดอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

ก. จัดให้มีสถานที่ที่มีพื้นที่เพียงพอต่อการจัดตั้งศูนย์รับแจ้ง ประสาน รายงาน ส่งเสริม หรือกำกับการ ในการปฏิบัติการช่วยอำนวยความสะดวก โดยมีการจัดพื้นที่สำหรับการรับแจ้ง ประสาน รายงาน หรือกำกับการ รวมทั้งมีพื้นที่สำหรับติดตั้งอุปกรณ์สำนักงาน อุปกรณ์สื่อสารและสารสนเทศ มีพื้นที่สำหรับพัก หอพัก ตลอดจนดำเนินการทางอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และองค์ประกอบอื่นอย่างเพียงพอ

ข. จัดให้มีครุภัณฑ์และอุปกรณ์สำนักงาน อุปกรณ์การปฏิบัติงาน อุปกรณ์สื่อสาร และเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบสื่อสารและสารสนเทศ รวมทั้งองค์ประกอบอื่นที่เหมาะสมต่อการรับแจ้ง ประสาน จำหน่าย หรือกำกับการ

ค. จัดให้มีผู้ช่วยอำนวยความสะดวกที่เพียงพอต่อการรับแจ้ง ประสาน จำหน่าย หรือกำกับการ ได้แก่ พนักงานรับแจ้งการเจ็บป่วยฉุกเฉิน ผู้ประสานปฏิบัติการฉุกเฉิน ผู้จำหน่ายปฏิบัติการฉุกเฉิน หรือผู้กำกับการปฏิบัติการฉุกเฉิน แล้วแต่กรณี โดยอาจจัดเป็นเจ้าหน้าที่ประจำภายในหน่วยงาน หรือเจ้าหน้าที่ภายนอกหน่วยงานก็ได้ ที่สามารถดำเนินงานได้ตลอด ๒๔ ชั่วโมงทั้งวันทำการและวันหยุด

ง. จัดให้มีระบบการดำเนินงานและบริหารจัดการที่สามารถเชื่อมโยงกับการอำนวยความสะดวก รวมทั้งการรักษาพยาบาลของสถานพยาบาล เพื่อให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการปฏิบัติการฉุกเฉินอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ต้นนอกสถานพยาบาลจนถึงสถานพยาบาล

จ. มีการประสานความร่วมมือกับหน่วยปฏิบัติการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการฉุกเฉิน ในท้องถิ่นนั้น

(๓) จัดให้มีงบประมาณเพื่อดำเนินกิจการปฏิบัติการอำนวยความสะดวกอย่างต่อเนื่อง

(๔) มีข้อกำหนดการดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการปฏิบัติการอำนวยความสะดวกของหน่วยปฏิบัติการนั้นเป็นเอกสาร

(๕) บูรณาการความร่วมมือกับสถานพยาบาล หน่วยปฏิบัติการอื่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น และหน่วยงานหรือองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินงานหรือบริหารจัดการปฏิบัติการอำนวยความสะดวกอย่างต่อเนื่องตลอดเวลาโดยเป็นไปตาม หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ และมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินที่ กพฉ. ประกาศกำหนด

ข้อ ๘ ให้หน่วยปฏิบัติการประเภทปฏิบัติการอำนวยความสะดวกระดับพื้นฐาน มีอำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัด เพิ่มเติมจากข้อ ๗ ดังต่อไปนี้

(๑) รับแจ้ง ประสาน จำหน่าย และกำกับการปฏิบัติการฉุกเฉิน ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยปฏิบัติการ รวมทั้งมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินที่ กพฉ. ประกาศ กำหนด

(๒) จัดให้มีการอำนวยความสะดวกทั่วไปในเขตท้องถิ่นหรือพื้นที่ที่รับผิดชอบ โดยมีวุฒิแพทย์ฉุกเฉิน หรือแพทย์อำนวยความสะดวกอย่างน้อยหนึ่งคนมีหน้าที่ให้คำแนะนำในการอำนวยความสะดวก ดังต่อไปนี้

ก. กำหนดมาตรการให้มีการปฏิบัติตามมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉิน ทั้งในการบริหาร ผู้ป่วยฉุกเฉิน การสื่อสาร และเกณฑ์วิธีช่วยเหลือเวชกรรม

ข. กำหนดขอบเขตและข้อจำกัดในการปฏิบัติการฉุกเฉินตามเกณฑ์วิธี นโยบาย และหัตถการ ตั้งแต่การรับแจ้ง การจำหน่าย การตรวจคัดแยก การบำบัดรักษา และการลำเลียง หรือไม่ลำเลียงผู้ป่วยฉุกเฉินของผู้ช่วยเหลือเวชกรรมและผู้ช่วยอำนวยความสะดวกนั้น

ค. ให้คำแนะนำแก่ผู้มีอำนาจในการให้ ต่ออายุ และเพิกถอนประกาศนียบัตร รวมทั้งการสั่งจำกัดสิทธิหรือขอขเขตความรับผิดชอบในการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ช่วยเวชกรรมหรือผู้ช่วยอำนาจการในกรณีไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขและมาตรฐานที่กำหนด ของผู้ช่วยเวชกรรมและผู้ช่วยอำนาจการที่ปฏิบัติการฉุกเฉินในเขตท้องถิ่นหรือพื้นที่ที่รับผิดชอบ

ง. กำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำในการเริ่มตอบสนองของผู้ช่วยเวชกรรมต่อการเจ็บป่วยฉุกเฉิน

จ. กำหนดขั้นตอนวิธี เกณฑ์วิธี และคำสั่งประจำในการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการทั้งในกรณีที่ต้องลำเลียงและไม่มีอาการลำเลียงผู้ป่วยฉุกเฉิน

ฉ. กำหนดอุปกรณ์และองค์ประกอบอื่นที่ต้องใช้ในการปฏิบัติการฉุกเฉิน

ช. ให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้บริหารการแพทย์ฉุกเฉินของหน่วยปฏิบัติการทุกระดับเกี่ยวกับนโยบายด้านการแพทย์ฉุกเฉิน

(๓) จัดให้มีทะเบียนผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ และสถานพยาบาลที่มีขีดความสามารถในการปฏิบัติฉุกเฉินให้แก่ผู้ป่วยฉุกเฉินในท้องถิ่นหรือพื้นที่นั้น

(๔) จัดให้มีการอำนาจการทั่วไป ขั้นตอนวิธี เกณฑ์วิธี และคำสั่งประจำ รวมทั้งควบคุมดูแลผู้ปฏิบัติการให้ปฏิบัติการฉุกเฉินตามการอำนาจการทั่วไป ขั้นตอนวิธี เกณฑ์วิธี และคำสั่งประจำดังกล่าวด้วย

(๕) จัดให้มีชุดแพทย์ฉุกเฉินหรือแพทย์อำนาจการปฏิบัติการฉุกเฉินตามข้อ (๒) สามารถเข้าถึงข้อมูลทั้งปวงทางการแพทย์ฉุกเฉินที่บันทึกไว้ เฉพาะเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการและกำกับดูแลกระบวนการปฏิบัติการฉุกเฉิน ตลอดจนการพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติการฉุกเฉินของท้องถิ่นหรือพื้นที่นั้นให้มีประสิทธิภาพ

(๖) แจ้งต่อ สพฉ. และผู้มีอำนาจหน้าที่ รวมทั้งหน่วยงานหรือองค์กรหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการต่อหน่วยปฏิบัติการที่ปฏิบัติการฉุกเฉินในท้องถิ่นหรือเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ ตามมาตรา ๒๙ วรรคสองและวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๙ ให้หน่วยปฏิบัติการประเภทปฏิบัติการอำนาจการระดับสูง มีขอบเขตความรับผิดชอบและข้อจำกัด เช่นเดียวกับหน่วยปฏิบัติการประเภทปฏิบัติการอำนาจการระดับพื้นฐานตามข้อ ๘ และเพิ่มเติม ดังนี้

(๑) จัดให้มีชุดแพทย์ฉุกเฉินหรือแพทย์อำนาจการปฏิบัติการฉุกเฉินที่พร้อมให้การอำนาจการตรงได้ตลอดเวลา

(๒) จัดให้มีการอำนาจการทั่วไปในเขตท้องถิ่นหรือพื้นที่ที่รับผิดชอบ โดยมีคณะชุดแพทย์ฉุกเฉินหรือแพทย์อำนาจการปฏิบัติการฉุกเฉินมีหน้าที่ให้คำแนะนำในการอำนาจการทั่วไป ดังต่อไปนี้

ก. กำหนดและจัดการปฏิบัติการฉุกเฉินของหน่วยปฏิบัติการทุกหน่วยในท้องถิ่นหรือพื้นที่นั้นให้เป็นไปตามเกณฑ์วิธีที่สอดคล้องต้องกันตามมาตรฐานการสื่อสาร เกณฑ์วิธีรายงาน และเกณฑ์วิธีปฏิบัติการแพทย์ ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และมาตรฐานที่ กพฉ. กำหนด

ข. กำหนดสถานพยาบาลในการนำส่งผู้ป่วยฉุกเฉิน ให้สอดคล้องกับระดับขีดความสามารถตามความจำเป็นและข้อบ่งชี้ทางการแพทย์ฉุกเฉิน โดยมีให้นำสิทธิการประกัน การขึ้นทะเบียนสถานพยาบาล หรือความสามารถในการรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของผู้ป่วยฉุกเฉินหรือเงื่อนไขใด ๆ มาเป็นเหตุปฏิเสธผู้ป่วยฉุกเฉินให้ไม่ได้รับการปฏิบัติการฉุกเฉินอย่างทันทีทันใด

ค. กำหนดคุณสมบัติเฉพาะของผู้ช่วยเวชกรรมและผู้ช่วยอำนวยการที่จะรับขึ้นทะเบียนให้ปฏิบัติการฉุกเฉินในท้องถิ่นหรือเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ โดยไม่เกินกว่าอำนาจหน้าที่ ขอบเขตความรับผิดชอบ และข้อจำกัดของผู้ปฏิบัติการนั้น

ง. กำหนดมาตรการให้มีการปฏิบัติตามมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉิน ทั้งในการบริหารผู้ป่วยฉุกเฉิน การสื่อสาร และเกณฑ์วิธีช่วยเวชกรรม

จ. กำหนดเกณฑ์วิธีหรือวิธีปฏิบัติสำหรับผู้ป่วยที่ไม่ต้องลำเลียง

ฉ. กำหนดการบันทึกข้อมูลการปฏิบัติการฉุกเฉินทางเวชกรรมทุกขั้นตอน

ช. กำหนดเครื่องมือ อุปกรณ์ และองค์ประกอบอื่นที่จะนำมาใช้ปฏิบัติการฉุกเฉินกับผู้ป่วยฉุกเฉินโดยตรง รวมทั้งตรวจสอบให้เป็นไปตามมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉิน

ซ. กำหนดขอบเขตและข้อจำกัดในการปฏิบัติการฉุกเฉินตามเกณฑ์วิธี นโยบาย และหัตถการ ตั้งแต่การรับแจ้ง การรายงาน การตรวจคัดแยก การบำบัดรักษา และการลำเลียงหรือไม่ลำเลียงผู้ป่วยฉุกเฉินของผู้ช่วยเวชกรรมและผู้ช่วยอำนวยการนั้น

ณ. กำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำในการเริ่มตอบสนองของผู้ช่วยเวชกรรมต่อการเจ็บป่วยฉุกเฉิน

ญ. สั่งจำกัดสิทธิหรือขอบเขตความรับผิดชอบในการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ช่วยเวชกรรมหรือผู้ช่วยอำนวยการในสังกัดกรณีไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขและมาตรฐานที่กำหนด

ฎ. กำหนดมาตรฐานอุปกรณ์และองค์ประกอบอื่นที่ต้องใช้ในการปฏิบัติการฉุกเฉินภายใต้การอำนวยการ

ฏ. ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับนโยบายด้านการแพทย์ฉุกเฉิน แก่ผู้บริหารการแพทย์ฉุกเฉินระดับหน่วยปฏิบัติการหรือสถานพยาบาลในเขตท้องถิ่นหรือพื้นที่ที่รับผิดชอบ

(๓) จัดให้วุฒิแพทย์ฉุกเฉินหรือแพทย์อำนวยการปฏิบัติการฉุกเฉินตามข้อ (๑) และ (๒) สามารถเข้าถึงข้อมูลทั้งปวงทางการแพทย์ฉุกเฉินที่บันทึกไว้ เฉพาะเพื่อประโยชน์ในดำเนินการและกำกับดูแลกระบวนการปฏิบัติการฉุกเฉิน ตลอดจนการพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติการฉุกเฉินของท้องถิ่นหรือพื้นที่นั้นให้มีประสิทธิภาพ

(๔) รับรอง ต่ออายุ พัก หรือเพิกถอนการรับรององค์การการฝึกอบรมการปฐมพยาบาล และช่วยปฏิบัติการแพทย์ขั้นพื้นฐาน หรือองค์การการฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการประเภทและระดับอื่นตามที่ กพฉ. มอบหมาย รวมทั้งอนุมัติให้ ต่ออายุ พัก หรือเพิกถอนประกาศนียบัตรอาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์หรือประกาศนียบัตรประเภทและระดับอื่น ตามที่ กพฉ. มอบหมาย ในเขตท้องถิ่นหรือพื้นที่ที่รับผิดชอบ

ทั้งนี้ โดยคำแนะนำของคณะวุฒิแพทยฉุกเฉินหรือแพทย์อำนวยการปฏิบัติการฉุกเฉินตาม (๒) ตามเกณฑ์และวิธีการที่ อสป. กำหนด

(๕) มีความร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรอื่นในการช่วยเหลือระหว่างกัน รวมทั้งการวางแผนและการจัดการสาธารณสุข ตลอดจนการตอบสนองต่ออุบัติเหตุอันตรายและกิจกรรมอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๐ ให้หน่วยปฏิบัติการประเภทปฏิบัติการอำนวยการระดับที่ปรึกษา มีขอบเขตความรับผิดชอบ และข้อจำกัด เช่นเดียวกับหน่วยปฏิบัติการประเภทปฏิบัติการอำนวยการระดับสูงตามข้อ ๙ และเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีการอำนวยการตรงสำหรับโรคหรือภัยเฉพาะด้านหรือพื้นที่เฉพาะที่รับผิดชอบหรือทั้งประเทศตลอดเวลา

(๒) จัดให้มีการอำนวยการทั่วไปสำหรับโรคหรือภัยเฉพาะด้าน หรือพื้นที่เฉพาะที่รับผิดชอบหรือทั้งประเทศ โดยมีคณะวุฒิแพทยฉุกเฉินหรือแพทย์เฉพาะทางสาขานั้น มีหน้าที่ให้คำแนะนำในการอำนวยการทั่วไป ดังต่อไปนี้

ก. กำหนดและจัดการปฏิบัติการฉุกเฉินของหน่วยปฏิบัติการสำหรับโรคหรือภัยเฉพาะด้านหรือพื้นที่เฉพาะที่รับผิดชอบ หรือทั้งประเทศ ให้เป็นไปตามเกณฑ์วิธีที่สอดคล้องต้องกันตามมาตรฐานการสื่อสาร เกณฑ์วิธีรายงาน และเกณฑ์วิธีปฏิบัติการแพทย์ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และมาตรฐานที่ กพด. กำหนด

ข. กำหนดสถานพยาบาลในการนำส่งผู้ป่วยฉุกเฉิน ให้สอดคล้องกับระดับขีดความสามารถตามความจำเป็นและข้อบ่งชี้ทางการแพทย์ฉุกเฉินสำหรับโรคหรือภัยเฉพาะด้าน หรือพื้นที่เฉพาะที่รับผิดชอบหรือทั้งประเทศโดยมีให้นาสีสิทธิการประกัน การขึ้นทะเบียนสถานพยาบาล หรือความสามารถในการรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของผู้ป่วยฉุกเฉินหรือเงื่อนไขใด ๆ มาเป็นเหตุปฏิเสธผู้ป่วยฉุกเฉินให้ไม่ได้รับการปฏิบัติการฉุกเฉินอย่างทันทีทันใด

ค. กำหนดคุณสมบัติเฉพาะของผู้ปฏิบัติการที่มีขีดความสามารถในการปฏิบัติการฉุกเฉินสำหรับโรคหรือภัยเฉพาะด้าน หรือพื้นที่เฉพาะที่รับผิดชอบ หรือทั้งประเทศ

ง. กำหนดมาตรการให้มีการปฏิบัติตามมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินสำหรับโรคหรือภัยเฉพาะด้าน หรือพื้นที่เฉพาะที่รับผิดชอบ หรือทั้งประเทศ

จ. กำหนดเกณฑ์วิธีหรือวิธีปฏิบัติสำหรับการปฏิบัติการที่ไม่ต้องมีการลำเลียงผู้ป่วยฉุกเฉินสำหรับโรคหรือภัยเฉพาะด้าน หรือพื้นที่เฉพาะที่รับผิดชอบ หรือทั้งประเทศ

ฉ. กำหนดให้มีการบันทึกข้อมูลการปฏิบัติการฉุกเฉินทางเวชกรรมทุกขั้นตอน ตลอดจนเข้าถึงข้อมูลทั้งปวงที่บันทึกไว้ดังกล่าว เพื่อดำเนินการและกำกับดูแลกระบวนการปฏิบัติการฉุกเฉินและแผนงานพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติการฉุกเฉินสำหรับโรคหรือภัยเฉพาะด้าน หรือพื้นที่เฉพาะที่รับผิดชอบ หรือทั้งประเทศให้มีประสิทธิภาพ

ข. กำหนดเครื่องมือ อุปกรณ์ และองค์ประกอบอื่นสำหรับโรคหรือภัยเฉพาะด้าน หรือพื้นที่เฉพาะที่รับผิดชอบ หรือทั้งประเทศ ที่จะนำมาใช้ปฏิบัติการฉุกเฉินกับผู้ป่วยฉุกเฉินโดยตรง รวมทั้งตรวจสอบให้เป็นไปตามมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉิน

(๓) รับรอง ต่ออายุ พัก หรือเพิกถอนการรับรององค์การการฝึกอบรมการปฏิบัติการแพทย์ ขั้นพื้นฐานและช่วยปฏิบัติการแพทย์ขั้นสูง หรือองค์การการฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการประเภทรถและระดับอื่น ตามที่ กพฉ. มอบหมาย รวมทั้งอนุมัติให้ ต่ออายุ พัก หรือเพิกถอนประกาศนียบัตรพนักงานฉุกเฉิน การแพทย์ หรือประกาศนียบัตรประเภทและระดับอื่นตามที่ กพฉ. มอบหมาย ในเขตท้องถิ่นหรือพื้นที่ ที่รับผิดชอบ ทั้งนี้ โดยคำแนะนำของคณะวุฒิแพทย์ฉุกเฉินหรือแพทย์อำนวยการปฏิบัติการฉุกเฉิน ตาม (๒) ตามเกณฑ์และวิธีการที่ อศป. กำหนด

(๔) ให้คำแนะนำแก่ กพฉ. ในการดำเนินการต่อหน่วยปฏิบัติการภายใต้การอำนวยการ ตามมาตรา ๒๙ วรรคสองและวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑

(๕) แจ้งต่อผู้มีอำนาจหน้าที่ ในกรณีที่พบว่าผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ หรือสถานพยาบาลใด ไม่ปฏิบัติตามประเภท ระดับ อำนาจหน้าที่ ขอบเขตความรับผิดชอบ และข้อจำกัดในการปฏิบัติการฉุกเฉิน

(๖) ให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้บริหารการแพทย์ฉุกเฉินในระดับต่าง ๆ และองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นที่เป็นผู้บริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ เกี่ยวกับนโยบาย การบริหารจัดการและการดำเนินงานการแพทย์ฉุกเฉิน

(๗) ให้คำแนะนำในการกำหนดเกณฑ์การศึกษา ฝึกอบรม ทดสอบ และการคงไว้ ซึ่งคุณสมบัติและขีดความสามารถ เพื่อการต่ออายุการขึ้นทะเบียนของผู้ช่วยเวชกรรมและผู้ช่วยอำนวยการ ในการปฏิบัติการฉุกเฉินสำหรับโรคหรือภัยเฉพาะด้าน หรือพื้นที่เฉพาะที่รับผิดชอบ หรือทั้งประเทศ

(๘) กำหนดและปรับปรุงแก้ไขเกณฑ์วิธี นโยบาย และวิธีปฏิบัติการฉุกเฉินที่เกี่ยวข้องกับ การดูแลรักษาผู้ป่วยฉุกเฉินทั้งปวง ตั้งแต่การสื่อสารและการรายงาน จนถึงการค้าแยก การบำบัดรักษา และการลำเลียงผู้ป่วยฉุกเฉินสำหรับโรคหรือภัยเฉพาะด้าน หรือพื้นที่เฉพาะที่รับผิดชอบ หรือทั้งประเทศ

(๙) มีความร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรอื่นในการช่วยเหลือระหว่างกัน รวมทั้งการวางแผน และการจัดการสาธารณภัย ตลอดจนการตอบสนองต่ออุบัติภัยอันตรายและกิจกรรมอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๑ การใดที่อ้างถึงหน่วยปฏิบัติการประเภทรถช่วยเวชกรรม หรือหน่วยปฏิบัติการประเภท ช่วยอำนวยการให้หมายความถึงหน่วยปฏิบัติการประเภทปฏิบัติการแพทย์หรือหน่วยปฏิบัติการประเภท ปฏิบัติการอำนวยการตามประกาศนี้

ข้อ ๑๒ บรรดาอำนาจหน้าที่ของ กพฉ. ตามประกาศนี้ กพฉ. อาจแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นหรือมอบหมายคณะกรรมการคณะหนึ่งคณะใดให้ปฏิบัติหน้าที่แทนก็ได้

ข้อ ๑๓ กรณีอื่นใดที่ในประกาศนี้ไม่ได้กำหนดไว้เป็นการเฉพาะ ให้นำความตามข้อบังคับประกาศ และระเบียบคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินที่ได้ตราและประกาศไว้ในราชกิจจานุเบกษาแล้วมาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๔ ให้เลขาธิการรักษาการตามประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๒

เรืออากาศเอก อัจฉริยะ แพงมา

เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

ประกาศสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ
เรื่อง เกณฑ์ วิธีการ และแนวทางการรับรองมาตรฐานรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน
พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเกณฑ์ วิธีการ และแนวทางการรับรองมาตรฐานรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับระบบการแพทย์ฉุกเฉินที่คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินมีมติในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ และใช้สำหรับการรับรองมาตรฐานรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินตามประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณวับวาบและเสียงสัญญาณ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ (๒) และ (๙) แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ เรียกว่า “ประกาศสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ เรื่อง เกณฑ์ วิธีการ และแนวทางการรับรองมาตรฐานรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้มีผลใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกบรรดา กฎ คำสั่ง หรือคู่มือแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวกับรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินอื่น ๆ ในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในประกาศนี้ หรือซึ่งแย้งกับความในประกาศนี้

ข้อ ๔ ในประกาศนี้

“รถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน” หมายความว่า รถหรือยานพาหนะทางบกทุกชนิดยกเว้นรถไฟหรือรถราง ที่ปฏิบัติการฉุกเฉินนับแต่การรับรู้ถึงภาวะการเจ็บป่วยฉุกเฉินจนถึงการดำเนินการให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการบำบัด รักษาให้พ้นภาวะฉุกเฉิน ซึ่งรวมถึงการประเมิน การจัดการ การประสานงาน การควบคุม ดูแล การติดต่อสื่อสาร การลำเลียงหรือขนส่ง การตรวจวินิจฉัย และการบำบัดรักษาพยาบาลผู้ป่วยฉุกเฉินทั้งนอกสถานพยาบาลและในสถานพยาบาล

“สพอ.” หมายความว่า สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

ข้อ ๕ รถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ที่ สพอ. จะรับรองมาตรฐาน เพื่อใช้ประกอบการพิจารณานุญาตให้ใช้ไฟสัญญาณวับวาบและเสียงสัญญาณตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท

(๑) ประเภทลำเลียงผู้ป่วย ซึ่งเป็นรถที่มีเตียงและมีพื้นที่ในการปฏิบัติการแพทย์สำหรับผู้ป่วยฉุกเฉินซึ่งมีลักษณะ อุปกรณ์ และเครื่องมือ ตามภาคผนวก ๑ แนบท้ายประกาศนี้

(๒) ประเภทไม่ลำเลียงผู้ป่วย ซึ่งเป็นรถที่ไม่มีเตียงสำหรับผู้ป่วยฉุกเฉิน แต่สามารถปฏิบัติการแพทย์และปฏิบัติการอำนวยความสะดวกหรือลำเลียงอวัยวะ ยา เวชภัณฑ์ เครื่องมือทางการแพทย์ เครื่องมือสื่อสาร หรือบุคลากรทางการแพทย์ สำหรับให้บริการผู้ป่วยฉุกเฉิน ซึ่งมีลักษณะ อุปกรณ์ และเครื่องมือ ตามภาคผนวก ๒ แนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๖ หน่วยปฏิบัติการ สถานพยาบาล หรือหน่วยงานหรือองค์กรอื่น ที่ประสงค์จะขอรับการรับรองมาตรฐานรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ต้องขึ้นทะเบียนปฏิบัติงานในระบบการแพทย์ฉุกเฉิน หรือผ่านการรับรองตามเกณฑ์ที่ สผ. กำหนด

ข้อ ๗ รถที่จะขอรับการรับรองมาตรฐานรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ต้องมีลักษณะหรือได้รับการจดทะเบียน ดังนี้

(๑) จดทะเบียนในนามหน่วยงานของรัฐ หรือนิติบุคคล หรือผู้ประกอบการที่มีบันทึกข้อตกลงหรือสัญญาร่วมปฏิบัติการกับหน่วยงานของรัฐ หรือนิติบุคคล

(๒) จดทะเบียน ต่อทะเบียน ชำระภาษีรถยนต์ และภาษีสรรพสามิตถูกต้องครบถ้วน

(๓) ในกรณีเป็นรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินประเภทลำเลียงผู้ป่วยต้องจดทะเบียนเป็นรถพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

(๔) การขอรับรองเป็นรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินครั้งแรก รถต้องมีอายุไม่เกิน ๗ ปี นับจากวันที่จดทะเบียน

(๕) จัดให้มีประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจโดยมีความคุ้มครองตามกรมธรรม์รถยนต์ตามภาคผนวก ๑ แนบท้ายประกาศนี้

กรณีในพื้นที่พิเศษ พื้นที่ห่างไกล พื้นที่ขาดแคลน พื้นที่ที่เข้าถึงได้ยาก ต้องการจัดให้มีรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินแต่ไม่เป็นไปตาม เกณฑ์ วิธีการ และแนวทางการรับรองมาตรฐานรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ให้ดำเนินการพิจารณาผ่านคณะกรรมการที่กำกับดูแลด้านการแพทย์ฉุกเฉินระดับจังหวัด และส่งเรื่องให้ สผ. พิจารณาเป็นกรณีไป

ข้อ ๘ รถบริการการแพทย์ฉุกเฉินที่ สผ. ออกหนังสือรับรองมาตรฐานแล้ว ให้ระยะเวลา การรับรองมีผลคราวละ ๓ ปี

ทั้งนี้รถบริการการแพทย์ฉุกเฉินที่จะขอต่ออายุการรับรองมาตรฐาน ต้องมีอายุรถไม่เกิน ๑๒ ปี นับแต่วันที่จดทะเบียน เว้นแต่รถบริการการแพทย์ฉุกเฉินที่มีความจำเป็นตาม ข้อ ๗ วรรคสอง

ข้อ ๙ ให้รถที่ผ่านการรับรองมาตรฐานและได้รับการอนุญาตเป็นรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน มีสิทธิใช้ไฟสัญญาณวิบวาบและเสียงสัญญาณไซเรนได้ตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก โดยให้ติดตั้งไฟสัญญาณวิบวาบไว้บนหลังคารถ โดยวางตำแหน่งไฟสัญญาณวิบวาบแสงแดงไว้ที่ด้านขวาเหนือผู้ขับขี่แสงน้ำเงินอยู่ฝั่งซ้ายเหนือศีรษะของผู้ขับขี่

ข้อ ๑๐ กรณีดังต่อไปนี้ เป็นเหตุที่ สผ. ใช้ในการยกเลิกการรับรองมาตรฐานรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน

(๑) หน่วยปฏิบัติการ สถานพยาบาล หรือหน่วยงานหรือองค์กรอื่นที่ไม่เป็นไปตามข้อ ๖

(๒) หน่วยปฏิบัติการ สถานพยาบาล หรือหน่วยงานหรือองค์กรอื่นได้สิ้นสภาพ หรือยุบหรือยกเลิกหรือมีการควบรวมเข้าด้วยกัน

(๓) ใช้รถบริการการแพทย์ฉุกเฉินในการทำความผิดต่อกฎหมายอาญาอย่างร้ายแรง

(๔) ฝ่าฝืนหรือกระทำการผิดกฎจราจร จนเป็นเหตุให้มีผู้อื่นได้รับบาดเจ็บสาหัส

(๕) หน่วยปฏิบัติการ สถานพยาบาล หรือหน่วยงาน หรือองค์กรอื่นตามข้อ ๖ ซึ่งถูกจำกัดสิทธิตามมาตรา ๒๙ วรรคสาม และไม่ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามที่ กพฉ. หรือ สพฉ. สั่งการและการนั้นกระทบต่อการมาตรฐานการดำเนินการ หรือความปลอดภัยในการปฏิบัติการฉุกเฉิน

(๖) ผู้ปฏิบัติการซึ่งเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ หรือผู้ครอบครองบริการการแพทย์ฉุกเฉินที่มีบันทึกข้อตกลง หรือสัญญาร่วมปฏิบัติการตามข้อ ๗ (๑) พ้นสภาพจากการเป็นผู้ปฏิบัติการของหน่วยปฏิบัติการสถานพยาบาล หรือหน่วยงานหรือองค์กรอื่นตามข้อ ๖ ไม่ว่ากรณีใด ๆ และไม่สามารถหาสังกัดใหม่ได้ ภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่พ้นจากสภาพดังกล่าว

(๗) มีการร้องเรียนหรือตรวจพบหรือความปรากฏว่ารถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ไม่มีลักษณะที่เป็นสาระสำคัญตามภาคผนวก ๑ หรือภาคผนวก ๒ แนบท้ายประกาศนี้

เมื่อความปรากฏหรือมีการร้องเรียนเหตุตามวรรคหนึ่ง หรือเหตุฝ่าฝืนตามมาตรา ๒๙ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ.๒๕๕๑ ให้มีการสอบสวนข้อเท็จจริง และหากพบว่ามิูลกระทำผิดให้ สพฉ. มีหนังสือตักเตือนหรือยกเลิก และให้ใช้หนังสือตักเตือนประกอบการพิจารณาต่ออายุการรับรองด้วย หากมีการตักเตือนแล้วไม่ปรับปรุงแก้ไข ให้ สพฉ. ประกาศยกเลิกการรับรองมาตรฐานรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน

ข้อ ๑๑ วิธีการขอรับการรับรองมาตรฐานรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน สพฉ. อาจมอบหมายให้บุคคลหรือหน่วยงานอื่นตรวจสภาพหรือเอกสารหลักฐานเบื้องต้น หรือให้เป็นไปตามขั้นตอนการรับรองมาตรฐานรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ที่ สพฉ. กำหนด ซึ่งอาจกำหนดให้ยื่นและแสดงรายละเอียดในระบบสารสนเทศตามภาคผนวก ๓ แนบท้ายประกาศนี้

แบบหนังสือรับรองมาตรฐานรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน หรือตราสัญลักษณ์ของรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินที่ได้ผ่านการรับรองมาตรฐานแล้ว ให้เป็นไปตามภาคผนวก ๔ แนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๑๒ ให้ถือว่ารถบริการการแพทย์ฉุกเฉินที่ได้รับการรับรองมาตรฐานรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินจาก สพฉ. ให้ไว้แล้วก่อนประกาศนี้มีผลใช้บังคับ เป็นรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินที่ได้รับการรับรองมาตรฐานตามประกาศนี้ไปจนถึงวันหมดอายุเดิม กรณีที่มีการเปลี่ยนผู้ถือกรรมสิทธิ์หรือเปลี่ยนผู้ครอบครองรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ให้เป็นหน้าที่ของผู้ขอรับรองที่ต้องแจ้งการเปลี่ยนผู้ถือกรรมสิทธิ์หรือเปลี่ยนผู้ครอบครองกรณีให้ผู้ถือกรรมสิทธิ์หรือผู้ครอบครองรายใหม่ไม่ผ่านการประเมินตามข้อ ๖ และข้อ ๗ ให้ถือว่า การรับรองมาตรฐานรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินสิ้นสุดลง

ข้อ ๑๓ ให้เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ เป็นผู้รักษาการตามประกาศนี้ กรณีที่มีปัญหาต้องวินิจฉัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศนี้ หรือมีเหตุอันสมควรให้ยกเว้นหรือผ่อนผันการปฏิบัติตามประกาศนี้ ให้สำนักรับรองและกำกับมาตรฐาน หรือหน่วยงานใน สพฉ. ที่ได้รับมอบหมาย เสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของเลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติเป็นกรณีไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔

เรืออากาศเอก อัจฉริยะ แพ้งมา
เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

ภาคผนวก แนบท้ายประกาศสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ
เรื่อง เกณฑ์ วิธีการ และแนวทางการรับรองมาตรฐานรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน
พ.ศ. ๒๕๖๔

ภาคผนวก ๑

เกณฑ์การรับรองรถบริการการแพทย์ประเภทลำเลียงผู้ป่วย

ส่วนที่ ๑

เครื่องมือและอุปกรณ์การแพทย์

● **ระดับปฏิบัติการแพทย์ขั้นพื้นฐาน** หมายถึง รถบริการการแพทย์ฉุกเฉินซึ่งดำเนินการปฏิบัติการแพทย์ขั้นพื้นฐานตามการอำนวยความสะดวก ให้แก่ผู้ป่วยฉุกเฉินที่มีความเสี่ยงต่อการเสียชีวิตหรือการรุนแรงขึ้นของการบาดเจ็บ หรืออาการป่วยนั้นในห้วงเวลาขณะทำการปฏิบัติการฉุกเฉินนั้น

เครื่องมือและอุปกรณ์การแพทย์ที่จำเป็นต้องมี

๑. เตียงเคลื่อนย้ายผู้ป่วย มีล้อเซ็น มีเข็มขัดนิรภัยรัดผู้ป่วย ไม่น้อยกว่า ๓ จุด และสามารถปรับนั่งได้ ล้อรถเซ็นหมุนได้รอบ ๓๖๐ องศาอย่างน้อย ๒ ล้อ มีกลไกสำหรับช่วยเข็นขึ้นขึ้นรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน สามารถรองรับน้ำหนักทั้งหมดได้ไม่น้อยกว่า ๑๕๐ กิโลกรัม เป็นผลิตภัณฑ์จากผู้ผลิตที่ได้รับการรับรองคุณภาพมาตรฐานสากล (EN ๑๗๘๙) ผ่านการรับรองมาตรฐานการทดสอบการชนด้วยแรงไม่น้อยกว่า ๑๐ G ตามมาตรฐาน (EN ๑๘๖๕) หรือมาตรฐานอื่นหรือการทดสอบอื่นที่เทียบเท่าพร้อมแนบเอกสาร หรือตามที่ สผ. ประกาศ เพิ่มเติม มีเบาะรองนอนตลอดตามยาวของเตียง สามารถถอดล้างทำความสะอาดได้ มีช่องสำหรับเสียบเสาน้ำเกลือ ทั้งด้านซ้ายและขวา พร้อมเสาน้ำเกลือจำนวน ๑ ต้น สามารถปรับระดับสูงต่ำได้ และยึดติดกับโครงเตียงได้อย่างมั่นคง

๒. มีระบบป้องกันการกระดกของเตียงเมื่อผู้ป่วยนั่งบริเวณปลายเตียง ส่วนท้ายเตียงจะต้องมีความมั่นคงไม่กระดกล้ม

๓. มีกลไกในการพับขาเตียงให้พับไปกับฐานเตียงโดยแยกบังคับให้ขาเตียงพับขึ้นที่ละขา และเมื่อเตียงลงจากรถล้อคู่หลังและคู่หน้าจะกางออกเองโดยอัตโนมัติ (Automatic Loading Stretcher) มีราวป้องกันผู้ป่วยตกเตียงทั้งสองข้าง สามารถพับเก็บไปด้านล่างได้

๔. มีกลไกในการยึดตรึงผู้ป่วยเพื่อป้องกันการเลื่อนหลุดไปด้านหน้าหรือด้านหลังระหว่างการเคลื่อนย้าย โดยอาจเป็นเข็มขัดนิรภัยรัดผู้ป่วยไม่น้อยกว่า ๓ จุด หรือกลไกอื่นเพิ่มเติม

๕. ฐานเตียง มีกลไกในการยึดตรึงระหว่างฐานเตียงและเตียงเคลื่อนย้ายผู้ป่วย เพื่อป้องกันไม่ให้เตียงหลุดออกจากฐานเตียงขณะเคลื่อนย้าย ผ่านการรับรองมาตรฐานการทดสอบการชนด้วยแรงไม่น้อยกว่า ๑๐ G ตามมาตรฐาน (EN ๑๘๖๕) หรือตามที่ สผ. ประกาศ เพิ่มเติม

๖. ฐานเตียงสำหรับติดตั้งบนรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน มีความมั่นคงปลอดภัย โดยฐานเตียงได้รับการทดสอบความปลอดภัยตามมาตรฐาน (EN ๑๗๘๙) หรือ (EN ๑๘๖๕) หรือตามที่ สผ. ประกาศ เพิ่มเติม

๗. มี Long Spinal Board พร้อมสายรัดตรึง ที่ยึดตรึงศีรษะ (Head Immobilizer) สามารถใช้ล็อกศีรษะผู้ป่วย/ผู้บาดเจ็บกับแผ่นกระดานรองหลังได้อย่างมั่นคง โดยมีกลไกสำหรับประคองศีรษะผู้ป่วย/ผู้บาดเจ็บและมีฐานรองสำหรับยึดติดกับแผ่นกระดานรองหลัง ได้รับการทดสอบความปลอดภัยตามมาตรฐาน (EN ๑๗๘๙) หรือ (EN ๑๘๖๕) หรือตามที่ สพว. ประกาศ เพิ่มเติม

๘. มีอุปกรณ์ในการยึดตรึงแขนขาในกรณีผู้ป่วยมีแขนขาผิดปกติ ไม่น้อยกว่า ๓ ขนาด

๙. มีเสื้อคอชนิดแข็ง (Hard Collar) ไม่น้อยกว่า ๓ ขนาด

๑๐. มีเสื้อตาม แขน ขา

๑๑. มีแหล่งกำเนิดออกซิเจน พร้อมระบบจ่ายก๊าซ ชุด Regulator (ชุดลดแรงดัน) ที่ใช้งานได้ดี/ปลอดภัย

๑๑.๑. มีกลไกยึดตรึง ไม่ให้หลุดออกจากจุดยึดในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุ

๑๑.๒. มีกลไกในการปรับอัตราการไหลของออกซิเจน สามารถปรับอัตราการไหล ๐ - ๑๕ ลิตร/นาที่ หรือมีกลไกที่สามารถให้ออกซิเจนกับผู้ป่วยได้เพียงพอกับความต้องการ

๑๒. มีแหล่งกำเนิดออกซิเจนแบบพกพาน้ำหนักรวมไม่เกิน ๕ กิโลกรัมสำหรับเคลื่อนย้ายได้สะดวก พร้อมกระเป๋าทิวพร้อมชุดยิบธนรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินที่ได้มาตรฐาน (EN ๑๗๘๙) หรือตามที่ สพว. ประกาศ เพิ่มเติม

๑๓. มีอุปกรณ์เพื่อใช้ในการวัดและติดตามสัญญาณชีพซึ่งได้แก่ อุณหภูมิร่างกาย ชีพจร ความดันโลหิต และความอิ่มตัวของออกซิเจนในฮีโมโกลบินจากชีพจร (Pulse Oximetry)

๑๔. มีกระเป๋ปฐมพยาบาลพร้อมอุปกรณ์พื้นฐาน ได้แก่ ถุงมือปราศจากเชื้อ สำลี ไม้พันสำลี ผ้าก๊อชชนิดบางและหนา Elastic Bandage ขนาด ๔ และ ๖ นิ้ว พลาสเตอร์เหนียว กรรไกร แอลกอฮอล์ น้ำเกลือ สำหรับล้างแผล อุปกรณ์ล้างตา

๑๕. มีอุปกรณ์สำหรับดูดเสมหะ และมีกลไกการยึดตรึงอุปกรณ์ดูดเสมหะ ไม่มีส่วนประกอบที่อาจจะแตกได้เมื่อเกิดอุบัติเหตุ

๑๖. มีชุดสำหรับหนีบสายสะดือ

๑๗. มีเครื่องมือตรวจวัดระดับน้ำตาลในเลือด

๑๘. อาจมีเครื่องฟื้นคืนคลื่นหัวใจด้วยไฟฟ้าชนิดอัตโนมัติ (Automated External Defibrillator) และมีกลไกในการยึดตรึงเครื่องดังกล่าวประจายานพาหนะ/สามารถเคลื่อนย้ายไปขึ้นนอกยานพาหนะได้

๑๙. มีอุปกรณ์และกระเป๋าสําหรับเก็บอุปกรณ์ตามมาตรฐาน BLS, PHTLS

๒๐. มีอุปกรณ์ที่ใช้เพื่อการเปิดทางเดินหายใจและช่วยเหลือการหายใจเบื้องต้น เช่น Pocket Mask Oro Pharyngeal Airway

๒๑. มี Self Inflating Bag สําหรับช่วยหายใจ ผู้ใหญ่ เด็ก และเด็กแรกเกิด

๒๒. มีเก้าอี้พร้อมล้อเข็น สําหรับเคลื่อนย้ายผู้ป่วยขึ้นลงบันได (Stair chair)

● **ระดับปฏิบัติการแพทย์ขั้นสูงและขั้นเฉพาะทาง** หมายถึง รถบริการการแพทย์ฉุกเฉินซึ่งได้ดำเนินการปฏิบัติการการแพทย์ขั้นสูงตามการอํานวยการ ให้แก่ผู้ป่วยฉุกเฉินที่มีความเสี่ยงสูงต่อการเสียชีวิต หรือการรุนแรงขึ้นในห้วงเวลาขณะทำการปฏิบัติการฉุกเฉิน และดำเนินการจัดการปฏิบัติการการแพทย์เฉพาะทาง ให้แก่ผู้ป่วยฉุกเฉินที่มีความเสี่ยงสูงยิ่งต่อการเสียชีวิต การเกิดภาวะแทรกซ้อน หรือการรุนแรงขึ้นของการบาดเจ็บ หรืออาการป่วยนั้นอย่างรวดเร็วในห้วงเวลาขณะทำการปฏิบัติการปฏิบัติการฉุกเฉิน นั้น

เครื่องมือและอุปกรณ์การแพทย์ที่จำเป็นต้องมี

๑. เตียงเคลื่อนย้ายผู้ป่วย มีล้อเซ็น มีเข็มขัดนิรภัยรัดผู้ป่วย ไม่น้อยกว่า ๓ จุด และสามารถปรับนั่งได้ ล้อรถเข็นหมุนได้รอบ ๓๖๐ องศาอย่างน้อย ๒ ล้อ มีกลไกสำหรับช่วยเข็นขึ้นขึ้นรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน สามารถรองรับน้ำหนักทั้งหมดได้ไม่น้อยกว่า ๑๕๐ กิโลกรัม เป็นผลิตภัณฑ์จากผู้ผลิตที่ได้รับการรับรองคุณภาพมาตรฐานสากล (EN ๑๗๘๙) ผ่านการรับรองมาตรฐานการทดสอบการชนด้วยแรงไม่น้อยกว่า ๑๐ G ตามมาตรฐาน (EN ๑๘๖๕) หรือมาตรฐานอื่นหรือการทดสอบอื่นที่เทียบเท่าพร้อมแนบเอกสาร หรือตามที่ สผ. ประกาศ เพิ่มเติม มีเบาะรองนอนตลอดตามยาวของเตียง สามารถถอดล้างทำความสะอาดได้ มีช่องสำหรับเสียบเสาน้ำเกลือ ทั้งด้านซ้ายและขวา พร้อมเสาน้ำเกลือจำนวน ๑ ต้น สามารถปรับระดับสูงต่ำได้ และยึดติดกับโครงเตียงได้อย่างมั่นคง

๒. มีระบบป้องกันการกระดกของเตียงเมื่อผู้ป่วยนั่งบริเวณปลายเตียง ส่วนท้ายเตียงจะต้องมีความมั่นคงไม่กระดกล้ม

๓. มีกลไกในการพับขาเตียงให้พับไปกับฐานเตียงโดยแยกบังคับให้ขาเตียงพับขึ้นที่ละขา และเมื่อดึงเตียงลงจากรถล้อคู่หลังและคู่หน้าจะกางออกเองโดยอัตโนมัติ (Automatic Loading Stretcher) มีราวป้องกันผู้ป่วยตกเตียงทั้งสองข้าง สามารถพับเก็บไปด้านล่างได้

๔. มีกลไกในการยึดตรึงผู้ป่วยเพื่อป้องกันการเลื่อนหลุดไปด้านหน้าหรือด้านหลังระหว่างการเคลื่อนย้าย โดยอาจเป็นเข็มขัดนิรภัยรัดผู้ป่วยไม่น้อยกว่า ๓ จุด หรือกลไกอื่นเพิ่มเติม

๕. ฐานเตียง มีกลไกในการยึดตรึงระหว่างฐานเตียงและเตียงเคลื่อนย้ายผู้ป่วย เพื่อป้องกันไม่ให้เตียงหลุดออกจากฐานเตียงขณะเคลื่อนย้าย ผ่านการรับรองมาตรฐานการทดสอบการชนด้วยแรงไม่น้อยกว่า ๑๐ G ตามมาตรฐาน (EN ๑๘๖๕) หรือตามที่ สผ. ประกาศ เพิ่มเติม

๖. ฐานเตียงสำหรับติดตั้งบนรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน มีความมั่นคงปลอดภัย โดยฐานเตียงได้รับการทดสอบความปลอดภัยตามมาตรฐาน (EN ๑๗๘๙) หรือ (EN ๑๘๖๕) หรือตามที่ สผ. ประกาศ เพิ่มเติม

๗. มี Long Spinal Board พร้อมสายรัดตรึงที่ยึดตรึงศีรษะ (Head Immobilizer) สามารถใช้ล็อกศีรษะผู้ป่วย/ผู้บาดเจ็บกับแผ่นกระดานรองหลังได้อย่างมั่นคง โดยมีกลไกสำหรับประคองศีรษะผู้ป่วย/ผู้บาดเจ็บ และมีฐานรองสำหรับยึดติดกับแผ่นกระดานรองหลัง ได้รับการทดสอบความปลอดภัยตามมาตรฐาน (EN ๑๗๘๙) หรือ (EN ๑๘๖๕) หรือตามที่ สผ. ประกาศ เพิ่มเติม

๘. มีอุปกรณ์ในการยึดตรึงแขนขาในกรณีผู้ป่วยมีแขนขาผิดปกติ ไม่น้อยกว่า ๓ ขนาด

๙. มีเฝือกคอชนิดแข็ง (Hard Collar) ไม่น้อยกว่า ๓ ขนาด

๑๐. มีเฝือกตาม แขน ขา

๑๑. มีแหล่งกำเนิดออกซิเจน พร้อมระบบจ่ายก๊าซ ชุด Regulator (ชุดลดแรงดัน) ที่ใช้งานได้ดี/ปลอดภัย

๑๑.๑ มีกลไกยึดตรึง ไม่ให้หลุดออกจากจุดยึดในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุ

๑๑.๒ มีกลไกในการปรับอัตราการไหลของออกซิเจน สามารถปรับอัตราการไหล ๐ - ๑๕ ลิตร/นาที หรือมีกลไกที่สามารถให้ออกซิเจนกับผู้ป่วยได้เพียงพอกับความต้องการ

๑๒. มีแหล่งกำเนิดออกซิเจนแบบพกพาน้ำหนักรวมไม่เกิน ๕ กิโลกรัมสำหรับเคลื่อนย้ายได้สะดวก พร้อมกระเป๋าทัวร์พร้อมชุดยึดบนรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินที่ได้มาตรฐาน (EN ๑๗๘๙) หรือตามที่ สผ. ประกาศ เพิ่มเติม

๑๓. มีอุปกรณ์เพื่อใช้ในการวัดและติดตามสัญญาณชีพซึ่งได้แก่ อุณหภูมิร่างกาย ชีพจร ความดันโลหิต อัตราการหายใจ และความอิ่มตัวของออกซิเจนในฮีโมโกลบินจากชีพจร (Pulse Oximetry) หรืออื่น ๆ ที่จำเป็นต่อผู้ป่วย

๑๔. มีกระเป๋ปฐมพยาบาลพร้อมอุปกรณ์พื้นฐาน ได้แก่ ถุงมือปราศจากเชื้อ สำลี ไม้พันสำลี ผ้าก๊อช ชนิดบางและหนา Elastic Bandage ขนาด ๔ และ ๖ นิ้ว พลาสเตอร์เหนียว กรรไกร แอลกอฮอล์ น้ำเกลือสำหรับล้างแผล อุปกรณ์ล้างตา

๑๕. มีอุปกรณ์สำหรับดูดเสมหะ และมีกลไกการยืดตึงอุปกรณ์ดูดเสมหะ ไม่มีส่วนประกอบที่อาจจะแตกได้เมื่อเกิดอุบัติเหตุ

๑๖. มีอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการช่วยเหลือการคลอดอกฉุกเฉิน

๑๗. มีเครื่องมือตรวจวัดระดับน้ำตาลในเลือด

๑๘. มีเครื่องฟื้นคืนคลื่นหัวใจด้วยไฟฟ้า (Defibrillator หรือ Automated External Defibrillator) และมีกลไกในการยืดตึงเครื่องดังกล่าวประจายานพาหนะ /สามารถเคลื่อนย้ายไปใช้นอกยานพาหนะได้

๑๙. มีอุปกรณ์และกระเป๋สำหรับเก็บอุปกรณ์ตามมาตรฐาน ACLS ATLS หรือ PHTLS

๒๐. มีอุปกรณ์ที่ใช้เพื่อการเปิดทางเดินหายใจและช่วยเหลือการหายใจเบื้องต้นและขั้นสูง เช่น Pocket Mask, Oro Pharyngeal Airway, Endotracheal Tube, Supraglottic Airway With Gastric Access เป็นต้น

๒๑. มี Self Inflating Bag สำหรับช่วยหายใจ ผู้ใหญ่ เด็ก และเด็กแรกเกิด

๒๒. มี Portable Respirator ซึ่งมีความสามารถในการช่วยหายใจในเด็กและผู้ใหญ่สามารถทำ Low Flow Ventilation และสามารถทำ PEEP (Positive End Expiration Pressure)

๒๓. ยาและเวชภัณฑ์ ตามรายละเอียดที่กำหนด และมีคุณภาพสำหรับใช้กับผู้ป่วย จำนวน/ปริมาณตามความจำเป็นอย่างน้อยเท่ากับมาตรฐาน ACLS ATLS PHTLS

๒๔. มีเก้าอี้พร้อมล้อเข็น สำหรับเคลื่อนย้ายผู้ป่วยขึ้นลงบันได (Stair chair)

ส่วนที่ ๒

เครื่องมือและอุปกรณ์สนับสนุนการปฏิบัติการฉุกเฉินของรถบริการการการแพทย์ฉุกเฉิน

๑. ติดตั้งไฟสัญญาณวับวาว แสงแดง - น้ำเงิน โดยไฟสัญญาณวับวาวแสงแดงจะต้องอยู่ฝั่งขวาเหนือศีรษะของผู้ขับขี่แสงน้ำเงินอยู่ฝั่งซ้ายเหนือศีรษะของผู้ขับขี่ และเสียงสัญญาณพร้อมอุปกรณ์ โดยการติดตั้งดังกล่าวต้องดำเนินการขออนุญาตอย่างถูกต้องตามประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณวับวาวและเสียงสัญญาณ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓

๒. มีสัญลักษณ์หน่วยงานสังกัดขนาดชัดเจน ชื่อหน่วยงานสังกัดมีขนาดความสูงไม่น้อยกว่า ๑๐ เซนติเมตร

๓. มีเครื่องขยายเสียงขนาดไม่น้อยกว่า ๑๐๐ วัตต์ พร้อมลำโพง ใช้กับไฟกระแสดัง ๑๒ โวลต์ พร้อมใช้งาน

๔. มีชุดอุปกรณ์ที่มีกลไกในการแปลงกระแสไฟฟ้ากระแสตรงที่มีแรงดัน ๑๒ โวลต์ เป็นไฟฟ้ากระแสสลับที่มีแรงดัน ๒๒๐ โวลต์ ความถี่ ๕๐ เฮิรตซ์ ขนาดไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ วัตต์ (เป็นแบบ Pure Sine Wave) พร้อมปลั๊กไฟฟ้า ๒๒๐ โวลต์ จำนวนไม่น้อยกว่า ๒ จุดและมีปลั๊กไฟฟ้าแบบที่ USB อย่างน้อย ๑ จุด และมีชุดสายพ่วงต่อแบบม้วนสำหรับใช้ไฟฟ้า ๒๒๐ โวลต์

๕. มีสวิตช์ตัดไฟฟ้า (Circuit Breaker) สำหรับห้องปฏิบัติการซึ่งติดตั้งอยู่ในห้องคนขับ

๖. มีเครื่องวิทยุคมนาคม กรณียื่นขอรับรองครั้งแรกให้ดำเนินการตามระเบียบสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ว่าด้วยการควบคุมการใช้เครื่องวิทยุคมนาคมแบบสังเคราะห์ความถี่ (Synthesizer) พ.ศ. ๒๕๖๒ และเป็นไปตามการอนุญาตของสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติกำหนด

ในกรณีต่ออายุรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินต้องมีหนังสืออนุญาตจากสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

๗. อุปกรณ์ควบคุมสถานการณ์

- กรวยยาง	- กระบองไฟกระพริบ
- ไฟฉายส่องสว่าง	- เทปจากร
- เสื้อสะท้อนแสง	- นกหวีด

๘. มีกล้องบันทึกภาพภายในรถและการจราจร สามารถบันทึกภาพได้ตลอดระยะเวลาปฏิบัติการกิจ และสามารถเชื่อมต่อกับศูนย์ควบคุมรถพยาบาลได้

๙. มีระบบติดตามและระบุตำแหน่งรถยนต์ ที่สามารถเชื่อมกับระบบที่ สพล. กำหนด

๑๐. มีเครื่องดับเพลิงแบบยกหัว มีมาตรฐาน มอก. สามารถดับเพลิงได้ ตาม Class A B C ได้ระยะเวลาไม่น้อยกว่าถังดับเพลิงชนิดเหลวระเหยชนิดไม่มีสาร CFC ขนาดไม่น้อยกว่า ๕ ปอนด์พร้อมติดตั้ง ๑ ชุด

๑๑. มีอุปกรณ์ป้องกันและควบคุมการติดเชื้อที่เพียงพอกับจำนวนเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน ได้แก่ ถุงมือ Mask ถุงขยะติดเชื้อ ผ้ากันเปื้อน รองเท้าบูต น้ำยาทำความสะอาดพื้นผิวภายในรถ น้ำยาล้างมือแบบแห้ง

ส่วนที่ ๓

ส่วนประกอบด้านรถหรือยานพาหนะ (ด้านโครงสร้างความปลอดภัย)

๑. เป็นรถหรือพาหนะสำหรับการบริการการแพทย์ฉุกเฉินตามประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่มีมิติขนาดและอุปกรณ์ ส่วนควบเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ตัวถังสีขาวและมีแถบสีเหลืองฉุกเฉินการแพทย์ Sulphur Yellow รหัสสี RAL ๑๐๑๖ เป็นหลัก (แถบสีเหลืองอาจเป็นสติ๊กเกอร์หรือสีทารถ) คาครอบรถหรือพาหนะ มีขนาดความกว้างไม่น้อยกว่า ๑๐ เซนติเมตร

๒. ติดฟิล์มกรองแสงชนิดมาตรฐาน เพื่อความเป็นส่วนตัวและความปลอดภัยของผู้ป่วย เมื่อวัดการผ่านของแสงแล้วต้องผ่านทั้งกระจกและฟิล์มกรองแสงที่มีแสงผ่านได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐

๓. ห้องคนขับมีผนังกันแยกออกจากช่วงหลังซึ่งจัดเป็นห้องปฏิบัติการ มีวัสดุกันแบ่งและมีกลไกในการสื่อสารถึงกันได้ โดยห้องคนขับและห้องปฏิบัติการ ชุดผนังต้องออกแบบให้มีความแข็งแรง ปลอดภัยกับผู้โดยสารและผู้ขับเมื่อเกิดการชน (เช่น UN-ECE R๖๖ หรือตามมาตรฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการชน หรือการทดสอบอื่นที่เทียบเท่าหรือดีกว่า หรือตามที่ สพล. กำหนดเพิ่มเติม) พร้อมเอกสารยืนยัน

๔. มีระบบปรับอากาศ มีคุณสมบัติดังนี้

๔.๑ ติดตั้งพัดลมไฟฟ้าระบายอากาศ จำนวน ๑ เครื่อง โดยมีสวิตช์ปิด - เปิด อยู่ในชุดควบคุมเดียวกันที่แผงทั้งหมด โดยที่ติดตั้งด้านบนของห้องปฏิบัติการรอยต่อจะต้องเชื่อมด้วยวัสดุการกันน้ำอย่างดี โดยฝาครอบด้านบนนอกตัวรถและในตัวรถที่สามารถกันน้ำอย่างดี

๔.๒ ในห้องคนขับและห้องปฏิบัติการ ติดตั้งระบบปรับอากาศตามมาตรฐาน ผู้ผลิตและติดตั้งระบบกรองอากาศฆ่าเชื้อโรค (มีระบบเครื่องปรับอากาศที่มีการติดตั้ง Filter หรือ ระบบที่ฆ่าเชื้อและกรองฝุ่นละอองได้) โดยอาจแยกระบบปรับอากาศของห้องคนขับออกจากห้องปฏิบัติการได้ และติดตั้งพัดลมไฟฟ้าหรือเครื่องระบายอากาศในห้องปฏิบัติการ

๔.๓ ในกรณีที่มีระบบปรับอากาศเดียวไม่สามารถแยกระบบปรับอากาศของห้องคนขับออกจากห้องปฏิบัติการ จะต้องมิกลไกในการป้องกันมิให้อากาศในห้องปฏิบัติการกลับเข้าไปสู่ห้องคนขับได้

๕. ในห้องคนขับมีวิทยุพร้อมชุดแสดงภาพจากกล้องส่องหลังและแผนที่ดาวเทียมเพื่อช่วยในการหาเส้นทางมีวิทยุพร้อมลำโพง และมีสัญญาณแจ้งเตือนการคาดเข็มขัดนิรภัยทุกที่นั่ง

๖. ห้องคนขับมีประตู ปิด - เปิด ทั้งด้านซ้ายและด้านขวาที่มีกุญแจล็อก

๗. ห้องปฏิบัติการ

๗.๑ มิกลไกในการเข้าถึงส่วนของห้องปฏิบัติการ โดยมีระบบล็อกป้องกันการเหวี่ยงของประตูเมื่อเปิดใช้งาน

๗.๒ มีขนาดความสูงที่เหมาะสมในการปฏิบัติการช่วยชีวิต วัดจากพื้นเตียงของผู้ป่วยในห้องปฏิบัติการถึงด้านบนสุดของห้องปฏิบัติการ โดยมีความสูงไม่น้อยกว่า ๙๐๐ มิลลิเมตร หรือมีความสูงที่เพียงพอที่สามารถปฏิบัติการฉุกเฉินได้อย่างสะดวก หรือมีเครื่องช่วยกระบวนการปั๊มและฟื้นคืนชีพผู้ป่วย (Auto CPR)

๘. มีแผ่นบังแสงแดดกระจกด้านหน้าซ้าย - ขวา ข้างละ ๑ อัน

๙. มีชั้นสำหรับเก็บเอกสารทางการแพทย์ เป็นแบบล็อกได้มีฝาปิดที่แน่นหนา

๑๐. มีเครื่องประจุไฟแบตเตอรี่ (Battery Charger)

๑๑. มีชุดแปลงไฟฟ้าจากกระแสตรง ๑๒ โวลต์ เป็นกระแสสลับ ๒๒๐ โวลต์ ๕๐ เฮิร์ตซ์ เพื่อใช้กับเครื่องมือแพทย์

๑๒. มีชุดควบคุมระบบไฟฟ้า, ไฟฟ้าแสงสว่าง (Cut Out) ของห้องปฏิบัติการ อยู่ในห้องคนขับ

๑๓. ในห้องคนขับและห้องปฏิบัติการ ติดตั้งระบบปรับอากาศ แยกควบคุมแอร์ทั้งสองห้อง สามารถปรับทิศทาง - ระดับความเย็นได้

๑๔. ส่วนที่ใช้เพื่อการบำบัดรักษาที่อยู่ด้านหลังของส่วนผู้ขับขี่จัดเป็นห้องปฏิบัติการให้มีพื้นที่เพียงพอสำหรับการจัดวางเตียงพร้อมผู้ป่วยฉุกเฉินในลักษณะนอนราบ มีประตูปิดด้านท้าย ปิดล็อกสนิทเมื่อมีการลำเลียงหรือขนย้ายผู้ป่วย และต้องมีพื้นที่สำหรับผู้ปฏิบัติการในการให้การช่วยเหลือผู้ป่วยฉุกเฉินอย่างเพียงพอ ดังนี้ (เฉพาะรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินขั้นสูงและขั้นเฉพาะทาง)

๑๔.๑ ด้านหัวเตียง จัดให้มีระยะห่างระหว่างขอบเตียงด้านหัว ห่างขอบ ผนักกันส่วนของคนขับให้เพียงพอกับการปฏิบัติการดูแล ระบบ ทางเดินหายใจจากด้านหัวเตียง

๑๔.๒ ความสูงของส่วนที่ใช้เพื่อการปฏิบัติการฉุกเฉินเพียงพอในการปฏิบัติการ เช่น การช่วยฟื้นคืนชีพ (CPR)

๑๔.๓ จัดให้มีที่นั่งพร้อมเข็มขัดนิรภัยทุกที่นั่งสำหรับผู้ปฏิบัติการฉุกเฉิน ที่ สามารถให้การดูแลผู้ป่วยฉุกเฉินได้อย่างสะดวก

๑๔.๔ ห้องปฏิบัติการด้านซ้ายมีประตู ปิด - เปิด ด้านหลังมีประตูปิด - เปิด ได้สะดวก สำหรับยกเตียงผู้ป่วยเข้า - ออกจากรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน

๑๔.๕ ห้องปฏิบัติการ มีไฟฟ้าให้แสงสว่างเพียงพอ

๑๕. ผนังและผ้าเพดานภายในห้องปฏิบัติการทำด้วยวัสดุที่ไม่ก่อให้เกิดอันตรายในกรณีอุบัติเหตุ และไม่ปลดปล่อยควันพิษในกรณีที่เกิดไฟไหม้ มีไฟให้แสงสว่าง เป็นไฟ LED แบบสำหรับใช้ทางการแพทย์ ติดตั้งตามตำแหน่งที่เหมาะสมจำนวน ๔ ชุด แยกสวิทช์ปิด – เปิดแต่ละชุดให้มีความสว่างเพียงพอ

๑๖. พื้นผิวพาหนะภายในส่วนห้องปฏิบัติการมีพื้นผิวเรียบไม่ลื่น ทนต่อสารเคมีเพื่อทำความสะอาด

๑๗. ในห้องปฏิบัติการฝั่งประตูด้านข้างสามารถรองรับผู้โดยสารได้ ๒ ที่นั่ง และมีกลไกในการปรับเบาะเพื่อให้มี Clearance ช่องทางเดินไม่น้อยกว่า ๒๐ เซนติเมตร มีชุดเก้าอี้ที่นั่งเดียว ๒ ที่นั่ง ปรับเอนนอนได้ ติดตั้งบนฐานเก้าอี้ยึดล็อกกับพื้นรถตามมาตรฐานการรองรับการกระแทก ๑๐ G (พร้อมแนบเอกสารรับรอง) หรือการทดสอบอื่นที่ได้มาตรฐานเทียบเท่า พร้อมเข็มขัดนิรภัยแบบดึงรั้งสั้จุดปลดล็อกเดียวติดตั้งกับเก้าอี้ทุกตัวยึดติดกับโครงสร้างอย่างมั่นคงตามมาตรฐาน UN-ECE R ๑๔, UN-ECE R๑๖ หรือตามที่ สพฉ. ประกาศเพิ่มเติม

๑๘. ภายในห้องปฏิบัติการส่วนท้ายสุดด้านบนติดตั้งคอมพิวเตอร์ไลท์ชนิดปรับได้ มีสวิทช์ควบคุมชนิด ๒ ทาง สามารถควบคุมการเปิด – ปิด ได้ จากห้องคนขับและส่วนท้ายของห้องปฏิบัติการ

๑๙. มีที่จัดเก็บอุปกรณ์การแพทย์และอุปกรณ์อื่นที่จำเป็นอย่างเป็นสัดส่วน เป็นระเบียบ และมีความปลอดภัยจากการหลุดร่วงปลิวออกจากที่จัดเก็บในกรณีที่มีการชนหรือกระแทกหรือพลิกคว่ำของรถ

๒๐. บนเพดานรถมีที่แขวนภาชนะใส่น้ำเกลือ/เลือด สามารถแขวนพร้อมกันได้ เพดานด้านในมีที่แขวนภาชนะใส่น้ำเกลือหรือเลือดแบบกล่องเปิดเมื่อไม่ได้ใช้งานจะไม่มีส่วนหนึ่งส่วนใดยื่นออกมาจากเพดาน เมื่อดึงออกมาใช้งานสามารถแขวนภาชนะพร้อมกันได้ ๒ ที่ และมีที่รัดภาชนะทั้ง ๒ แบบสามารถปรับขนาดได้ (สำหรับรถบริการบริการการแพทย์ฉุกเฉินทางกระดัดปฏิบัติการแพทย์ขั้นสูงและระดับเฉพาะทาง)

๒๑. มีประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจ โดยมีความคุ้มครองตามกฎหมายประกันภัยรถยนต์ไม่ต่ำกว่าประเภท ๕ (แบบประกัน ๒ บวก แบบประกัน ๓ บวก)

ภาคผนวก ๒

เกณฑ์การรับรองรถบริการการแพทย์ ประเภทไม่ลำเลียงผู้ป่วย

รถบริการการแพทย์ฉุกเฉินประเภทไม่ลำเลียงผู้ป่วย คือ เป็นรถที่ไม่มีเตียงสำหรับผู้ป่วยฉุกเฉิน แต่และสามารถปฏิบัติการอำนวยความสะดวก ยานเวชภัณฑ์ เครื่องมือทางการแพทย์ เครื่องมือสื่อสาร หรือ บุคลากรทางการแพทย์ สำหรับให้บริการผู้ป่วยฉุกเฉิน แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท

๑. ประเภทสนับสนุนการปฏิบัติการอำนวยความสะดวก

- ๑.๑ รถสนับสนุนการสื่อสารในสถานการณ์ฉุกเฉิน
- ๑.๒ รถสนับสนุนการ รับ – ส่ง สัญญาณดาวเทียม
- ๑.๓ รถบัญชาการในสถานการณ์ฉุกเฉิน

เครื่องมือและอุปกรณ์สนับสนุนการปฏิบัติการฉุกเฉินของรถหรือพาหนะจำเป็นต้องมี

ก. ติดตั้งไฟสัญญาณวับวาว แสงแดง - น้ำเงิน โดยไฟสัญญาณวับวาวแสงแดงจะต้องอยู่ฝั่งขวา เหนือศีรษะของผู้ขับขี่ซึ่งแสงน้ำเงินอยู่ฝั่งซ้ายเหนือศีรษะของผู้ขับขี่ และเสียงสัญญาณพร้อมอุปกรณ์ โดยการติดตั้งดังกล่าวต้องดำเนินการขออนุญาตอย่างถูกต้องตามประกาศและข้อกำหนดของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณไฟวับวาวและเสียงสัญญาณ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓

ข. มีเครื่องขยายเสียงขนาดไม่น้อยกว่า ๑๐๐ วัตต์ พร้อมลำโพง ใช้กับไฟกระแสดตรง ๑๒ โวลต์ พร้อมใช้งาน

ค. มีชุดอุปกรณ์ที่มีกลไกในการแปลงกระแสไฟฟ้ากระแสตรงที่มีแรงดัน ๑๒ โวลต์ เป็นไฟฟ้ากระแสสลับที่มีแรงดัน ๒๒๐ โวลต์ ความถี่ ๕๐ เฮิร์ตซ์ ขนาดไม่ น้อยกว่า ๑,๐๐๐ วัตต์ (เป็นแบบ Pure Sine Wave) พร้อมปลั๊กไฟฟ้า ๒๒๐ โวลต์ จำนวนไม่น้อยกว่า ๒ จุดและมีปลั๊กไฟฟ้าแบบที่ USB อย่างน้อย ๑ จุด และมีชุดสายพ่วงต่อแบบม้วนสำหรับใช้ไฟฟ้า ๒๒๐ โวลต์

ง. มีเครื่องวิทยุคมนาคม ในกรณียื่นขอรับรองครั้งแรกให้ดำเนินการตามระเบียบสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ว่าด้วยการควบคุมการใช้เครื่องวิทยุคมนาคมแบบสังเคราะห์ความถี่ (Synthesizer) พ.ศ. ๒๕๖๒ และเป็นไปตามการอนุญาตของสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติกำหนด

ในกรณีต่ออายุรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินให้มีหนังสืออนุญาตจากสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

จ. อุปกรณ์ควบคุมสถานการณ์

- ขวาน	- เชือกคล้องตัวพร้อมอุปกรณ์ยึดเหนี่ยว
- กรวยยาง	- กระบองไฟกระพริบ
- กรรไกรตัดเหล็ก	- ไฟฉายส่องสว่าง
- เทปจรรยา	- เสื้อสะท้อนแสง
- รองเท้าบูต	- นกหวีด
- อุปกรณ์ตัดต่างโลหะแบบใช้มือ (ถ้ามี)	

- ฉ. กล้องบันทึกภาพภายในรถและการจราจร สามารถบันทึกภาพได้ตลอดระยะเวลาปฏิบัติการ
- ช. มีระบบติดตามและระบุตำแหน่งรถยนต์ที่สามารถเชื่อมกับระบบที่ สพฉ. กำหนดได้
- ซ. มีเครื่องดับเพลิงแบบยกหัว มีมาตรฐาน มอก. สามารถดับเพลิงได้ ตาม Class A B C ได้ระยะเวลาไม่น้อยกว่าถังดับเพลิงชนิดเหลวระเหยชนิดไม่มีสาร CFC ขนาดไม่น้อยกว่า ๕ ปอนด์พร้อมติดตั้ง ๑ ชุด
- ฌ. มีอุปกรณ์ป้องกันและควบคุมการติดเชื้อที่เพียงพอกับจำนวนเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน ได้แก่ ถุงมือ Mask ถุงขยะติดเชื้อ ผ้ากันเปื้อน รองเท้าบูต น้ำยาทำความสะอาดพื้นผิวภายในรถ น้ำยาล้างมือแบบแห้ง
- ญ. มีชุดปฐมพยาบาลและทำแผลเบื้องต้น
- ฎ. มีศักยภาพในการรับส่งสัญญาณหรือเป็นแม่ข่ายในสถานการณ์ฉุกเฉินหรือสถานการณ์ภัยพิบัติระดับจังหวัด ระดับเขตหรือระดับประเทศได้

ส่วนประกอบด้านรถหรือยานพาหนะ (ด้านโครงสร้างความปลอดภัย)

๑. เป็นรถหรือพาหนะสำหรับการบริการการแพทย์ฉุกเฉินตามประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่มีมิติขนาดและอุปกรณ์ ส่วนควบเป็นไปตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ตัวถังสีขาวและมีแถบสีเหลืองฉุกเฉินการแพทย์ Sulphur Yellow รหัสสี RAL ๑๐๑๖ เป็นหลัก (แถบสีเหลืองอาจเป็นสติ๊กเกอร์หรือสีทารถ) ครอบรถหรือพาหนะ มีขนาดกว้างไม่น้อยกว่า ๑๐ ซม.
๒. มีสัญลักษณ์หน่วยงานสังกัดขนาดชัดเจน ชื่อหน่วยงานสังกัดมีขนาดความสูงไม่น้อยกว่า ๑๐ เซนติเมตร
๓. ติดฟิล์มกรองแสงชนิดมาตรฐาน เพื่อความเป็นส่วนตัวและความปลอดภัยของผู้ป่วย เมื่อวัดการผ่านของแสงแล้วต้องผ่านทั้งกระจกและฟิล์มกรองแสงที่มีแสงผ่านได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐
๔. ในห้องคนขับมีวิทยุพร้อมชุดแสดงภาพจากกล้องส่องหลังและแผนที่ดาวเทียมเพื่อช่วยในการหาเส้นทางมีวิทยุพร้อมลำโพง และมีสัญญาณแจ้งเตือนการคาดเข็มขัดนิรภัยทุกที่นั่งมีระบบกล้องบันทึกภาพหน้ารถที่สามารถบันทึกภาพได้ตลอดระยะเวลาปฏิบัติการและสามารถเชื่อมต่อกับศูนย์ควบคุมรถพยาบาลได้

๒. ประเภทสนับสนุนการปฏิบัติการแพทย์

๒.๑ ประเภทรถจักรยานยนต์ (Motorlance)

เป็นหน่วยปฏิบัติการประเภทปฏิบัติการแพทย์ระดับพื้นฐานขึ้นไป หรือหน่วยปฏิบัติการประเภทอำนวยการระดับพื้นฐานขึ้นไป

เครื่องมือและอุปกรณ์สนับสนุนการปฏิบัติการฉุกเฉินของรถหรือพาหนะจำเป็นต้องมี

- ก. มีชุดปฐมพยาบาล และอุปกรณ์ปฐมพยาบาลและทำแผลพื้นฐาน
- ข. มีสัญลักษณ์ระบุสังกัดหน่วยงานได้อย่างชัดเจน
- ค. ติดตั้งไฟสัญญาณวับวาว แสงแดง - น้ำเงิน โดยไฟสัญญาณวับวาวแสงแดงจะต้องอยู่ฝั่งขวา มือของผู้ขับขี่แสงน้ำเงินอยู่ฝั่งซ้ายมือของผู้ขับขี่ และเสียงสัญญาณพร้อมอุปกรณ์ โดยการติดตั้งดังกล่าวต้องดำเนินการขออนุญาตอย่างถูกต้องตามประกาศและข้อกำหนดของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณไฟวับวาวและเสียงสัญญาณ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓
- ง. มีเครื่องขยายพร้อมลำโพง ที่พร้อมใช้งาน

ส่วนประกอบด้านยานรถหรือพาหนะ (ด้านโครงสร้างความปลอดภัย)

๑. มีมาตรฐานและผ่านการรับรองจากผู้ผลิต
๒. เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ.๒๕๒๒

๒.๒ ประเภทรถยนต์

- ๒.๒.๑. รถลำเลียงยา เวชภัณฑ์ เครื่องมือทางการแพทย์ ผู้ปฏิบัติการ หรืออวัยวะสำคัญ
- ๒.๒.๒. รถแพทย์ฉุกเฉิน (Doctor Car)

เครื่องมือและอุปกรณ์สนับสนุนการปฏิบัติการฉุกเฉินของรถหรือพาหนะจำเป็นต้องมี

ก. ติดตั้งไฟสัญญาณวับวาว แสงแดง-น้ำเงิน โดยไฟสัญญาณวับวาวแสงแดงจะต้องอยู่ฝั่งขวาเหนือศีรษะของผู้ขับที่แสงน้ำเงินอยู่ฝั่งซ้ายเหนือศีรษะของผู้ขับ และเสียงสัญญาณพร้อมอุปกรณ์ โดยการติดตั้งดังกล่าวต้องดำเนินการขออนุญาตอย่างถูกต้องตามประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณวับวาวและเสียงสัญญาณ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓

ข. มีเครื่องขยายเสียงขนาดไม่น้อยกว่า ๑๐๐ วัตต์ พร้อมลำโพง ใช้กับไฟกระแสดัง ๑๒ โวลต์ พร้อมใช้งาน

ค. มีชุดอุปกรณ์ที่มีกลไกในการแปลงกระแสไฟฟ้ากระแสตรงที่มีแรงดัน ๑๒ โวลต์ เป็นไฟฟ้ากระแสสลับที่มีแรงดัน ๒๒๐ โวลต์ ความถี่ ๕๐ เฮิรตซ์ ขนาดไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ วัตต์ (เป็นแบบ Pure Sine Wave) พร้อมปลั๊กไฟฟ้า ๒๒๐ โวลต์ จำนวนไม่น้อยกว่า ๒ จุดและมีปลั๊กไฟฟ้าแบบที่ USB อย่างน้อย ๑ จุด และมีชุดสายพ่วงต่อแบบม้วนสำหรับใช้ไฟฟ้า ๒๒๐ โวลต์

ง. มีเครื่องวิทยุคมนาคมในกรณีขอรับรองครั้งแรกให้ดำเนินการตามระเบียบสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ว่าด้วยการควบคุมการใช้เครื่องวิทยุคมนาคมแบบสังเคราะห์ความถี่ (Synthesizer) พ.ศ. ๒๕๖๒ และเป็นไปตามการอนุญาตของสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติกำหนด

ในกรณีต่ออายุรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินให้มีหนังสืออนุญาตจากสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

จ. อุปกรณ์ควบคุมสถานการณ์

- ขวาน	- เชือกคล้องตัวพร้อมอุปกรณ์ยึดเหนี่ยว
- กรวยยาง	- กระจกไฟกระพริบ
- กรรไกรตัดเหล็ก	- ไฟฉายส่องสว่าง
- เทปจากร	- เสื้อสะท้อนแสง
- รองเท้าบูต	- นกหวีด

ฉ. มีระบบบันทึกภาพภายในรถและการจราจร สามารถบันทึกภาพต่อเนื่องได้ตลอดเวลาปฏิบัติการ

ช. มีระบบติดตามและระบุตำแหน่งรถยนต์ที่สามารถเชื่อมกับระบบที่ สพฉ. กำหนดได้

ซ. มีเครื่องดับเพลิงแบบยกหัว มีมาตรฐาน มอก. สามารถดับเพลิงได้ ตาม Class A B C ได้ระยะเวลาไม่น้อยกว่าถังดับเพลิงชนิดเหลวระเหยชนิดไม่มีสาร CFC ขนาดไม่น้อยกว่า ๕ ปอนด์พร้อมติดตั้ง ๑ ชุด

ฌ. มีอุปกรณ์ป้องกันและควบคุมการติดเชื้อที่เพียงพอกับจำนวนเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน ได้แก่ ถุงมือ Mask ถุงขยะติดเชื้อ ผ้ากันเปื้อน รองเท้าบูต น้ำยาทำความสะอาดพื้นผิวภายในรถ น้ำยาล้างมือแบบแห้ง

ญ. มีอุปกรณ์ปฐมพยาบาลและทำแผลพื้นฐาน

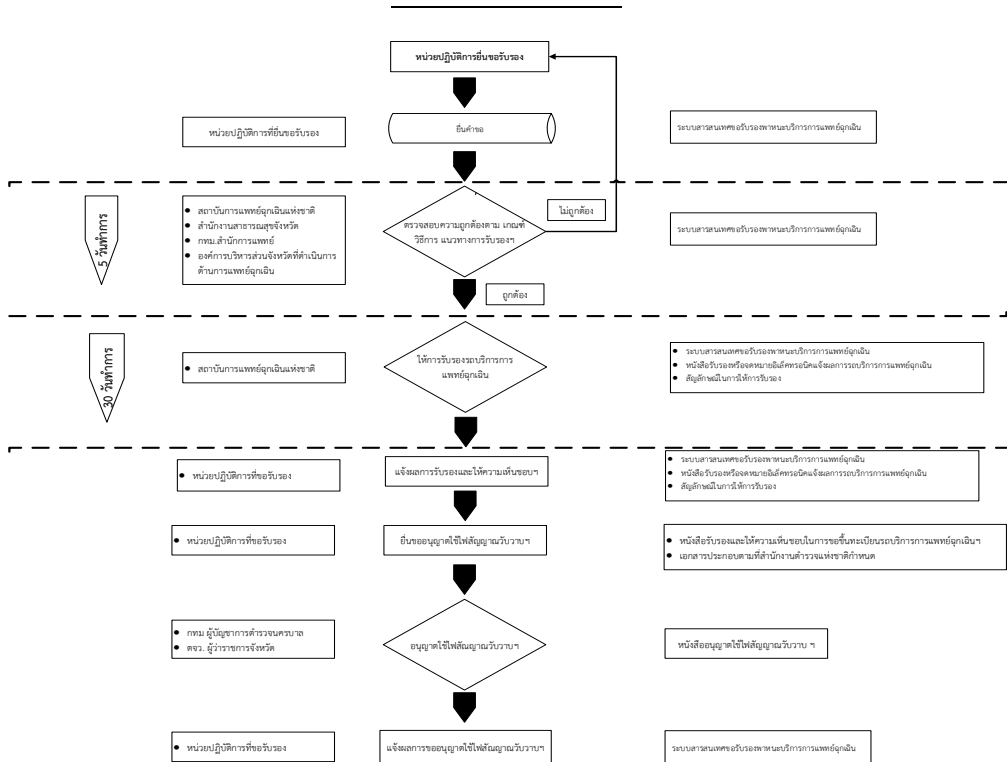
ฎ. มีอุปกรณ์การแพทย์ตามวัตถุประสงค์ของการใช้รถยนต์

ส่วนประกอบด้านรถหรือยานพาหนะ (ด้านโครงสร้างความปลอดภัย)

๑. เป็นรถหรือพาหนะสำหรับการบริการการแพทย์ฉุกเฉินตามประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่มีมิติขนาดและอุปกรณ์ ส่วนควบเป็นไปตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ.๒๕๒๒
๒. มีสัญลักษณ์หน่วยงานสังกัดขนาดชัดเจน ชื่อหน่วยงานสังกัดมีขนาดความสูงไม่น้อยกว่า ๑๐ เซนติเมตร
๓. ในห้องคนขับมีวิทยุพร้อมชุดแสดงภาพจากกล้องส่องหลังและแผนที่ดาวเทียมเพื่อช่วยในการหาเส้นทางมีวิทยุพร้อมลำโพง และมีสัญญาณแจ้งเตือนการคาดเข็มขัดนิรภัยทุกที่นั่งมี
๔. มีสัญลักษณ์ระบุสังกัดหน่วยงานที่ให้ชัดเจน
๕. มีที่จัดเก็บอุปกรณ์การแพทย์และอุปกรณ์อื่นที่จำเป็นอย่างเป็นสัดส่วน เป็นระเบียบและมีความปลอดภัยจากการหลุดร่วง ปลิวออกจากที่จัดเก็บในกรณีที่มีการชนหรือกระแทกหรือพลิกคว่ำของรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน

ภาคผนวก ๓

ขั้นตอนการรับรองรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน

วิธีการขอการรับรอง

๑. หน่วยปฏิบัติการยื่นคำขอรับรองผ่านระบบสารสนเทศรับรองพาหนะบริการการแพทย์ฉุกเฉิน
๒. สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานการแพทย์กรุงเทพมหานคร องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ดำเนินการด้านการแพทย์ฉุกเฉินตรวจสอบความถูกต้อง ตามประกาศสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ เรื่อง เกณฑ์ วิธีการ และแนวทางการรับรองมาตรฐานรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๖๔
 - ๒.๑ กรณีข้อมูลถูกต้องตามประกาศสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติให้ดำเนินการตามข้อถัดไป
 - ๒.๒ กรณีไม่ถูกต้องแจ้งกลับไปยังหน่วยปฏิบัติการที่ขอรับรอง
๓. สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ให้การรับรองผ่านระบบสารสนเทศรับรองพาหนะบริการการแพทย์ฉุกเฉิน
 ๔. แจ้งผลการรับรองไปยังหน่วยปฏิบัติการหรือสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดที่ขอรับรองในรูปแบบไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ผ่านระบบสารสนเทศรับรองพาหนะบริการการแพทย์ฉุกเฉิน
 ๕. หน่วยปฏิบัติการหรือสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ยื่นขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณวับวาบ โดยใช้หนังสือรับรองและให้ความเห็นชอบฯ พร้อมเอกสารแนบตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนดยื่นประกอบการขออนุญาต ดังนี้
 - ๕.๑ กรุงเทพมหานครยื่นคำขอที่ กองบังคับการตำรวจจราจร
 - ๕.๒ ต่างจังหวัดยื่นคำขอที่ กองบังคับการตำรวจจราจรจังหวัด
 ๖. อนุญาตให้ใช้ไฟสัญญาณวับวาบ
 - ๖.๑ กรุงเทพมหานครอนุญาตโดยผู้บัญชาการตำรวจนครบาล
 - ๖.๒ ต่างจังหวัดอนุญาตโดยผู้ว่าราชการจังหวัด
๗. หน่วยปฏิบัติการที่ได้รับการอนุญาตใช้ไฟสัญญาณวับวาบ ให้ดำเนินการแจ้งผลการได้รับการอนุญาตผ่านระบบสารสนเทศรับรองพาหนะบริการการแพทย์ฉุกเฉิน

ภาคผนวก ๔

หนังสือรับรอง หรือสัญลักษณ์ในการให้การรับรอง

๑. หนังสือรับรองและให้ความเห็นชอบรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ฯ

สพด. CER

หนังสือรับรองและให้ความเห็นชอบ
รถบริการการแพทย์ฉุกเฉินและการขอใช้ไฟสัญญาณวับวาบ/เสียงสัญญาณ
เพื่อการปฏิบัติการในระบบการแพทย์ฉุกเฉิน

ที่ สพด.63/1414

เลขที่หนังสือที่ได้รับการรับรอง

ที่ทำการ สถานบริการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

วันเดือนปี ที่ได้รับการรับรอง
มีผลการรับรอง 3 ปี

วันที่ 17 เมษายน พ.ศ. 2563

สถานบริการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ขอรับรองว่า

หน่วยปฏิบัติการที่ได้รับการอนุญาต

ชื่อผู้ได้รับอนุญาต *

ที่อยู่ของผู้ครอบครอง

ประเภท ** รถบริการการแพทย์ฉุกเฉินระดับปฏิบัติการแพทย์..... ลักษณะ

หมายเลขทะเบียน จังหวัด ยี่ห้อรถ สีของรถ

หน่วยปฏิบัติการที่ใช้ทะเบียนกับสถานบริการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติและได้รับการรับรอง

หน่วยงานของรัฐ/นิติบุคคล/ผู้ประกอบการที่มีอยู่ร่วมกัน ๑

จังหวัด

ได้ผ่านการตรวจรับรองมาตรฐานและขึ้นทะเบียนเป็นรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ในระบบการแพทย์ฉุกเฉินของจังหวัด รหัสรถปฏิบัติการ.....

*** เลขาธิการสถานบริการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ จึงเห็นชอบให้รถคันดังกล่าว เป็นรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินในระบบการแพทย์ฉุกเฉิน ซึ่งสามารถยื่นคำขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณวับวาบ และเสียงสัญญาณเพื่อปฏิบัติการด้านการแพทย์ฉุกเฉิน ตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 ได้

ออกให้ ณ วันที่ 17 เดือน เมษายน พ.ศ. 2563

หมดอายุ วันที่ 16 เดือน เมษายน พ.ศ. 2566

วันเดือนปี ที่ได้รับการรับรอง

วันเดือนปี ที่หมดอายุการรับรอง

.....
(ชื่อย่อและนามสกุล)

เลขาธิการสถานบริการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

หมายเหตุ : การรับรองอยู่ภายใต้เงื่อนไขการตรวจประเมินตามมาตรฐานที่กำหนด

* หมายถึง หน่วยงาน / ส่วนราชการ / นิติบุคคล

*** หมายถึง รถบริการการแพทย์ฉุกเฉินระดับปฏิบัติการแพทย์ที่ขึ้นทะเบียนและขึ้นชื่อเฉพาะทาง รถบริการการแพทย์ฉุกเฉินระดับปฏิบัติการแพทย์ที่ขึ้นทะเบียน

**** หมายถึง ผ่านการเห็นชอบ ตามประกาศ สพด. เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณวับวาบและสัญญาณเสียง (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 ข้อ 6.2.1

***** หมายถึง กรณีขอขึ้นทะเบียน (อยู่ในระหว่างการจัดทำแบบฟอร์ม) สพด. จะรับรองชั่วคราว 12 เดือน และเมื่อมีหลักฐานการดำเนินการจดทะเบียนเรียบร้อยแล้วจะรับรอง 3 ปี ตามปกติ ส่วนการอนุญาตให้ใช้ไฟสัญญาณวับวาบให้เป็นไปตามระเบียบ สพด.

๒. สัญลักษณ์ในการให้การรับรอง

ตัวอย่างสัญลักษณ์แบบที่ ๑

ตัวอย่างสัญลักษณ์แบบที่ ๒

60 ซม.

10 ซม.

พระราชบัญญัติ
จราจรทางบก
พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๒
เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน
ลักษณะ ๗
รถฉุกเฉิน

มาตรา ๗๕ ในขณะที่ผู้ขับขี่ขับรถฉุกเฉินไปปฏิบัติหน้าที่ ผู้ขับขี่มีสิทธิดังนี้

(๑) ใช้ไฟสัญญาณแสงวับวาบ ใช้เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นตามที่อธิบดีกำหนดไว้

(๒) หยุดรถหรือจอดรถ ณ ที่ห้ามจอด

(๓) ขับรถเกินอัตราความเร็วที่กำหนดไว้

(๔) ขับรถผ่านสัญญาณจราจรหรือเครื่องหมายจราจรใดๆ ที่ให้รถหยุด แต่ต้องลดความเร็วของรถให้ช้าลงตามสมควร

(๕) ไม่ต้องปฏิบัติตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือข้อบังคับการจราจรเกี่ยวกับช่องเดินรถทิศทางของการขับรถหรือการเลี้ยวรถที่กำหนดไว้

ในการปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ผู้ขับขี่ต้องใช้ความระมัดระวังตามควรแก่กรณี

มาตรา ๗๖ เมื่อคนเดินเท้า ผู้ขับขี่ หรือผู้ขี่หรือควบคุมสัตว์เห็นรถฉุกเฉินในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ใช้ไฟสัญญาณแสงวับวาบ หรือได้ยินเสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นตามที่อธิบดีกำหนดไว้ คนเดินเท้า ผู้ขับขี่หรือผู้ขี่หรือควบคุมสัตว์ต้องให้รถฉุกเฉินผ่านไปก่อนโดยปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับคนเดินเท้าต้องหยุดและหลบให้ชิดขอบทาง หรือขึ้นไปบนทางเขตปลอดภัย หรือไหล่ทางที่ใกล้ที่สุด

(๒) สำหรับผู้ขับขี่ต้องหยุดรถหรือจอดรถให้อยู่ชิดขอบทางด้านซ้ายหรือในกรณีที่มีช่องเดินรถประจำทางอยู่ทางด้านซ้ายสุดของทางเดินรถต้องหยุดรถหรือจอดรถให้อยู่ชิดช่องเดินรถประจำทาง แต่ห้ามหยุดรถหรือจอดรถในทางร่วมทางแยก

(๓) สำหรับผู้ขี่หรือควบคุมสัตว์ต้องบังคับสัตว์ให้หยุดชิดทาง แต่ห้ามหยุดในทางร่วมทางแยก

ในการปฏิบัติตาม (๒) และ (๓) ผู้ขับขี่และผู้ขี่หรือควบคุมสัตว์ต้องรีบกระทำโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำได้และต้องใช้ความระมัดระวังตามควรแก่กรณี

ลักษณะ ๑๙
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๑๔๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ มาตรา ๗๙ มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ มาตรา ๑๐๓ มาตรา ๑๐๔ มาตรา ๑๐๕ มาตรา ๑๐๖ มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๓๑ หรือมาตรา ๑๓๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๑๔๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๐ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๔ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๓ วรรคสอง มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๖ มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ มาตรา ๘๗ มาตรา ๘๘ มาตรา ๙๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๙๗ มาตรา ๑๐๑ มาตรา ๑๐๗ มาตรา ๑๐๘ มาตรา ๑๐๙ มาตรา ๑๑๐ มาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๑๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๑๘ มาตรา ๑๑๙ มาตรา ๑๒๐ มาตรา ๑๒๑ มาตรา ๑๒๒ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม มาตรา ๑๒๓ มาตรา ๑๒๔ มาตรา ๑๒๖ มาตรา ๑๒๙ หรือมาตรา ๑๓๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณวับวาว
และเสียงสัญญาณ

อาศัยอำนาจตามความในข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่องกำหนดเงื่อนไขในการใช้ไฟสัญญาณวับวาว เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่น และเครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน ฉบับลงวันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติจึงออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณวับวาวและเสียงสัญญาณไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

๑.๑ ประกาศกรมตำรวจ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตติดตั้งใช้ไฟสัญญาณวับวาวและเสียงสัญญาณ ฉบับลงวันที่ ๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๖

๑.๒ ประกาศกรมตำรวจ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตติดตั้งใช้ไฟสัญญาณวับวาวและเสียงสัญญาณ (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อ ๒ รถยนต์และรถจักรยานยนต์ในราชการทหารหรือตำรวจ รถดับเพลิง รถพยาบาล และรถยนต์ของทางราชการอื่น หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ

๒.๑ เป็นรถที่ใช้ปฏิบัติการกิจด้านการถวายความปลอดภัย, การรักษาความปลอดภัย, การป้องกันปราบปรามอาชญากรรม, การจรวจ, การปฏิบัติงานในทางเพื่อการบริการสาธารณะ ซึ่งหน่วยงานนั้นๆ มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนด

๒.๒ การขออนุญาต

ในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นหนังสือร้องขอต่อผู้บังคับการ กองบังคับการตำรวจจราจร ในจังหวัดอื่น ให้ยื่นหนังสือร้องขอต่อผู้บังคับการ ตำรวจภูธร จังหวัด พิจารณามีความเห็นเสนอผู้มีอำนาจอนุญาต โดยมีหลักฐานดังนี้

๒.๒.๑ คำร้องขออนุญาตของหัวหน้าส่วนราชการ

๒.๒.๒ สำเนาภาพถ่ายใบคู่มือการจดทะเบียนรถ ๑ ฉบับ

ข้อ ๓ ระดับเพลิงของเอกชน

๓.๑ สถานภาพของหน่วยงาน

๓.๑.๑ ต้องมีสถานภาพเป็นนิติบุคคล ซึ่งมีวัตถุประสงค์ เพื่อกิจการบรรเทาสาธารณภัย สำหรับในกรุงเทพมหานคร ต้องเป็นสมาชิกของ สมาคมอาสาสมัครบรรเทาสาธารณภัยแห่งประเทศไทยด้วย

๓.๑.๒ ต้องมีระเบียบ ข้อบังคับ และต้องมีคณะกรรมการ บริหารและสมาชิก ซึ่งผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรบรรเทาสาธารณภัย หลักสูตร การป้องกันและระงับอัคคีภัยจากกองบังคับการตำรวจดับเพลิงแล้ว ไม่น้อยกว่า ๕๐ คน

๓.๑.๓ ต้องมีสถานที่ทำการหรือสำนักงาน สถานที่จอดรถ สถานที่เก็บรถ ตลอดจนสถานที่ติดตั้งอุปกรณ์ดับเพลิงเพื่อกิจการบรรเทาสาธารณภัย เป็นของตนเอง หากเป็นสาธารณสถานหรือสถานที่ของผู้อื่น ต้องมีหนังสืออนุญาต จากเจ้าของสถานที่มาแสดงด้วย

๓.๒ ลักษณะรถและอุปกรณ์ประจำรถ

๓.๒.๑ เป็นรถดับเพลิงมาตรฐาน จะมีถังน้ำในตัวหรือไม่ก็ได้
หรือเป็นรถกระบะบรรทุกเปิดท้ายซึ่งมีเครื่องสูบน้ำดับเพลิงชนิดหาลามประจำรถ

๓.๒.๒ สีของรถต้องเป็นสีแดงตลอดทั้งคัน

๓.๒.๓ อุปกรณ์ดับเพลิงประจำรถ อย่างน้อยจะต้องมี

๓.๒.๓.๑ สายสูบลมหรือสายส่งน้ำ ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง

๒.๕ นิ้ว ๑๕ เส้น

๓.๒.๓.๒ ท่อดูด ๑ ท่อ

๓.๒.๓.๓ หัวฉีดธรรมดาและชนิดปรับเป็นฝอยอย่างละ

๑ หัว

๓.๒.๓.๔ ข้อต่อทางแยก ๒ ทาง ๑ หัว

๓.๒.๓.๕ เครื่องมือเปิดประปาหัวแดง ๑ อัน

๓.๒.๓.๖ ขวาน ชะแลง และดาขอค้ำไม้ขนาดยาว

๑ ชุด

๓.๒.๓.๗ เครื่องดับเพลิงเคมีขนาดไม่น้อยกว่า ๑๐

ปอนด์ ชนิดดับไฟประเภท เอ.บี.ซี. ได้ จำนวน ๔ เครื่อง

๓.๒.๓.๘ บันไดดับเพลิง ๑ อัน

๓.๒.๔ รถและอุปกรณ์ต้องมีสภาพใช้การได้ดี

๓.๓ การขออนุญาต

ในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นหนังสือร้องขอต่อผู้บังคับการ
กองบังคับการตำรวจจราจร ในจังหวัดอื่น ให้ยื่นหนังสือร้องขอต่อผู้บังคับการตำรวจ
จังหวัด โดยมีหลักฐานดังนี้

๓.๓.๑ คำร้องขออนุญาตของนิติบุคคล ๑ ชุด

๓.๓.๒ สำเนาภาพถ่ายการจดทะเบียนนิติบุคคล ๑ ชุด

๓.๓.๓ สำเนาภาพถ่ายระเบียบข้อบังคับของนิติบุคคล ๑ ชุด

๓.๓.๔ รายชื่อกรรมการบริหารและสมาชิกของนิติบุคคล ๑ ชุด

๓.๓.๕ สำเนาภาพถ่ายใบคู่มือการจดทะเบียนรถ ๑ ชุด

๓.๓.๖ ภาพถ่ายสี่ ด้านหน้า ด้านข้างทั้งสองข้าง และด้านหลัง
ของรถ หากเป็นรถกระบะบรรทุกเปิดท้ายต้องให้เห็นอุปกรณ์ดับเพลิงภายในรถ
ขนาด ๕ X ๖ นิ้ว ๑ ชุด

๓.๓.๗ บัญชีอุปกรณ์ดับเพลิงประจำรถพร้อมภาพถ่ายอุปกรณ์
อย่างละ ๑ ชุด

๓.๔ ให้ผู้บังคับการ กองบังคับการตำรวจจราจร หรือผู้บังคับการ
ตำรวจภูธรจังหวัด ดำเนินการส่งเรื่องและรถไปให้กองบังคับการตำรวจดับเพลิง
หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี ตรวจสอบสภาพก่อนแล้วจึงให้รวบรวม
หลักฐานพร้อมมีความเห็นเสนอผู้มีอำนาจอนุญาต

๓.๕ ข้อปฏิบัติการใช้รถ

ผู้ขับรถต้องเป็นสมาชิกของนิติบุคคลผู้รับอนุญาต และต้อง
แต่งเครื่องแบบอาสาสมัครบรรเทาสาธารณภัยขณะปฏิบัติหน้าที่

ข้อ ๔ รถพยาบาลของเอกชน

๔.๑ สถานภาพของหน่วยงาน

ต้องมีสถานภาพเป็นโรงพยาบาล หรือสถานพยาบาลแผนปัจจุบัน
ที่มีเตียงรับผู้ป่วยไว้ค้างคืน หรือสถานพยาบาลประจำโรงงานที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมาย
ว่าด้วยสถานพยาบาล

๔.๒ ลักษณะรถและอุปกรณ์ประจำรถ

๔.๒.๑ เป็นรถตู้หรือรถที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ขนาด
มาตรฐานรถพยาบาลสีขาวตลอดทั้งคัน

๔.๒.๒ ภายในรถมีกระจกปิดกั้นระหว่างห้องคนขับกับห้อง
ผู้ป่วย และมีเครื่องระบายอากาศระบบไฟฟ้าบนหลังคา

๔.๒.๓ มีอุปกรณ์รักษาพยาบาลและเครื่องช่วยชีวิตฉุกเฉิน
ดังนี้

๔.๒.๓.๑ อุปกรณ์ประจำรถภายในห้องผู้ป่วย

๔.๒.๓.๑.๑ เปลนอนสำหรับผู้ป่วย ขนาด
มาตรฐาน

๔.๒.๓.๑.๒ ชุดให้ออกซิเจน สามารถ
ใช้รักษาผู้ป่วยติดต่อกันได้นานไม่น้อยกว่า ๑ ชั่วโมง

๔.๒.๓.๑.๓ ชุดเครื่องดูดเสมหะ ระบบ
ไฟฟ้า

๔.๒.๓.๑.๔ เก้าอี้สำหรับพยาบาล

๔.๒.๓.๑.๕ ตู้เก็บเวชภัณฑ์และเครื่องมือ
แพทย์

๔.๒.๓.๑.๖ อุปกรณ์แขวนขวดน้ำเกลือ

๔.๒.๓.๒ อุปกรณ์ช่วยชีวิตฉุกเฉินและเวชภัณฑ์
(CPR KIT)

๔.๒.๓.๒.๑ เครื่องวัดแรงดันโลหิต
(SPHYGMOMANOMETER)

๔.๒.๓.๒.๒ เครื่องฟังหน้าอก (STETHO-
SCOPE)

๔.๒.๓.๒.๓ เครื่องช่วยหายใจและ
ผายปอด (PORTABLE RESPIRATOR OR AMBU BAG)

๔.๒.๓.๒.๔ เครื่องตรวจสอบภายใน
หลอดเสียงและท่อหลอดลม (LARYNGOSCOPE AND ENDOTRACHEAL TUBE)

๔.๒.๓.๒.๕ ชุดผ่าตัดเล็ก (MINOR
SURGICAL SET)

๔.๒.๓.๒.๖ เวชภัณฑ์และยานุเคราะห์
รถพยาบาลและอุปกรณ์ ต้องอยู่ในสภาพใช้การได้ดี และให้ความปลอดภัย

๔.๓ การขออนุญาต

ในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นหนังสือร้องขอต่อผู้บังคับการ
กองบังคับการตำรวจจราจร ในจังหวัดอื่น ให้ยื่นหนังสือร้องขอต่อผู้บังคับการ
ตำรวจภูธรจังหวัด พร้อมหลักฐานดังนี้

๔.๓.๑ คำร้องขออนุญาตของนิติบุคคล

๔.๓.๒ สำเนาภาพถ่ายการจดทะเบียนนิติบุคคล ๑ ฉบับ

๔.๓.๓ สำเนาภาพถ่ายใบอนุญาตตั้งสถานพยาบาล (แผน
ปัจจุบัน) ๑ ฉบับ

๕.๓.๔ สำเนาภาพถ่ายใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาล
(แผนปัจจุบัน) ๑ ฉบับ

๕.๓.๕ สำเนาภาพถ่ายใบคู่มือการจดทะเบียนรถ ๑ ฉบับ

๕.๓.๖ ภาพถ่ายสี่ด้านหน้า ด้านข้างทั้งสองข้าง ด้านหลัง
ของรถและอุปกรณ์การแพทย์ ภายในรถขนาด ๕ X ๖ นิ้ว ๑ ชุด

๕.๓.๗ บัญชีอุปกรณ์ประจำรถตามข้อ ๔.๒ จำนวน ๑ ชุด

๕.๔ ให้ผู้บังคับการ กองบังคับการตำรวจจราจร หรือผู้บังคับการ
ตำรวจภูธรจังหวัด ดำเนินการส่งเรื่องและรถไปให้แพทย์ของโรงพยาบาลตำรวจ
หรือแพทย์ของโรงพยาบาลประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี ตรวจสอบสภาพก่อนแล้วจึงให้
รวบรวมหลักฐานพร้อมมีความเห็นเสนอผู้มีอำนาจอนุญาต

ข้อ ๕ รถอื่นของเอกชน

๕.๑ สถานภาพของหน่วยงาน

ต้องมีสถานภาพเป็นนิติบุคคลและมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ใน
กิจการดังนี้

๕.๑.๑ นำส่งเครื่องอุปโภคบริโภคช่วยเหลือบุคคลซึ่งประสบ
เคราะห์กรรม กรณีอุบัติเหตุ หรือกิจการสาธารณประโยชน์ หรือกิจการสาธารณูปโภค
อันเป็นกรณีจำเป็นเร่งด่วน หรือ

๕.๑.๒ การปฏิบัติงานในทางเพื่อความปลอดภัยของสาธารณชน
อันเป็นกิจการสาธารณประโยชน์หรือใช้เป็นรถโรงเรียน

๕.๒ ลักษณะรถและอุปกรณ์ประจำรถไม่จำกัด แต่ต้องมีสภาพ
ใช้การได้ดีและต้องเป็นไปตามความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ในการใช้

๕.๓ การขออนุญาต

ในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นหนังสือร้องขอต่อผู้บังคับการ
กองบังคับการตำรวจจราจร ในจังหวัดอื่น ให้ยื่นหนังสือร้องขอต่อผู้บังคับการตำรวจ
จังหวัด โดยมีหลักฐานดังนี้

๕.๓.๑ คำร้องขออนุญาตของนิติบุคคล ๑ ชุด

๕.๓.๒ สำเนาภาพถ่ายการจดทะเบียนนิติบุคคล ๑ ชุด

๕.๓.๓ สำเนาภาพถ่ายใบคู่มือการจดทะเบียนรถ ๑ ชุด

๕.๓.๔ ภาพถ่ายสี่ ด้านหน้า ด้านข้างทั้งสองข้าง และ
ด้านหลังของรถขนาด ๕ X ๖ นิ้ว ๑ ชุด

๕.๔ ให้ผู้บังคับการ กองบังคับการตำรวจจราจร หรือผู้บังคับการ
ตำรวจจังหวัด แล้วแต่กรณี ดำเนินการจัดให้มีการตรวจสอบสภาพรถก่อนแล้วจึงให้
รวบรวมหลักฐานพร้อมมีความเห็นเสนอผู้มีอำนาจอนุญาต

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

พลตำรวจเอก สันต์ ศรุตานนท์

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณวับวาวและเสียงสัญญาณ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๔๘

อาศัยอำนาจตามความในข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดเงื่อนไขในการใช้ไฟสัญญาณวับวาว เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่น และเครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน ฉบับลงวันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จึงออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณวับวาวและเสียงสัญญาณไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณวับวาวและเสียงสัญญาณ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓.๔ แห่งประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณวับวาวและเสียงสัญญาณ ฉบับลงวันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“๓.๔ ให้ผู้บังคับการ กองบังคับการตำรวจจราจร หรือผู้บังคับการ ตำรวจภูธรจังหวัด ดำเนินการส่งเรื่องและระดมไปให้สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรุงเทพมหานคร หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี ตรวจสอบสภาพก่อนแล้วจึงให้รวบรวมหลักฐานพร้อมมีความเห็นเสนอผู้มีอำนาจอนุญาต”

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๖ แห่งประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณวับวาวและเสียงสัญญาณ ฉบับลงวันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

“ข้อ ๖ รถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน

๖.๑ เป็นรถที่ได้รับการรับรองมาตรฐานจากปลัดกระทรวงสาธารณสุข และหนังสือรับรองมาตรฐานยังไม่หมดอายุในวันที่ยื่นเรื่องขออนุญาตตามประกาศฉบับนี้

๖.๒ การขออนุญาต

ในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นหนังสือร้องขอต่อผู้บังคับการ กองบังคับการตำรวจจราจร ในจังหวัดอื่น ให้ยื่นหนังสือร้องขอต่อผู้บังคับการ ตำรวจภูธรจังหวัด พิจารณา มีความเห็นเสนอผู้มีอำนาจอนุญาต โดยมีหลักฐานดังนี้

๖.๒.๑ คำร้องขออนุญาตติดตั้งไฟสัญญาณวับวาวแสงแดงและน้ำเงินที่ผ่าน
การเห็นชอบของผู้ที่ได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงสาธารณสุข

๖.๒.๒ สำเนาภาพถ่ายใบคู่มือการจดทะเบียนรถ ๑ ฉบับ

๖.๓ ให้ผู้มีอำนาจอนุญาต อนุญาตให้รถบริการการแพทย์ฉุกเฉินใช้ไฟสัญญาณ
วับวาวแสงแดงและน้ำเงินได้เป็นระยะเวลาเท่ากับระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหนังสือรับรองมาตรฐาน
ของปลัดกระทรวงสาธารณสุข”

ข้อ ๔ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๘

พลตำรวจเอก โกวิท วัฒนะ

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณวับวาว

และเสียงสัญญาณ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณวับวาวและเสียงสัญญาณให้เหมาะสม

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒ แห่งข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดเงื่อนไขในการใช้ไฟสัญญาณวับวาว เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่น และเครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน ฉบับลงวันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จึงออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณวับวาวและเสียงสัญญาณไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณวับวาวและเสียงสัญญาณ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ แห่งประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณวับวาวและเสียงสัญญาณ ฉบับลงวันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณวับวาวและเสียงสัญญาณ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖ รถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน

๖.๑ เป็นรถที่ได้รับรองมาตรฐานจากสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ และหนังสือรับรองมาตรฐานยังไม่หมดอายุในวันที่ยื่นเรื่องขออนุญาตตามประกาศฉบับนี้

๖.๒ การขออนุญาต

ในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นหนังสือร้องขอต่อผู้บังคับการ กองบังคับการตำรวจจราจร ในจังหวัดอื่น ให้ยื่นหนังสือร้องขอต่อผู้บังคับการ ตำรวจภูธรจังหวัด พิจารณา มีความเห็นเสนอผู้มีอำนาจอนุญาต โดยมีหลักฐานดังนี้

๖.๒.๑ คำร้องขออนุญาตที่ผ่านการเห็นชอบของปลัดกระทรวงสาธารณสุข หรือเลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

๖.๒.๒ สำนักภาพถ่ายใบลูกมือการจดทะเบียนรถ ๑ ฉบับ

๖.๓ ให้ผู้มีอำนาจอนุญาต อนุญาตได้เป็นระยะเวลาเท่ากับระยะเวลา ที่กำหนดไว้ในหนังสือรับรองมาตรฐานของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ”

ข้อ ๓ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓

พลตำรวจเอก ปิปปิ ดันประเสริฐ

จเรตำรวจแห่งชาติ รักษาการแทน

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เรื่อง กำหนดเงื่อนไขในการใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นและเครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ กำหนดเงื่อนไขในการใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นและเครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน โดยออกข้อกำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกข้อกำหนดกรมตำรวจ เรื่อง กำหนดเงื่อนไขในการใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นและเครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน ฉบับลงวันที่ ๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๖

ข้อ ๒ การขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่น ให้เป็นไปตามประกาศของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อ ๓ รถที่จะอนุญาตให้ใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่น จะต้องเป็นรถดังต่อไปนี้

๓.๑ รถในราชการทหารหรือตำรวจ

๓.๒ รถดับเพลิงและรถพยาบาลของทางราชการ

๓.๓ รถอื่นที่ได้รับอนุญาตจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้ได้รับ

มอบอำนาจ

ข้อ ๔ รถที่จะใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณ
อย่างอื่น จะต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้ได้รับ
มอบอำนาจเสียก่อน จึงจะติดตั้งและใช้ไฟสัญญาณหรือเสียงสัญญาณได้

หนังสืออนุญาตตามความในวรรคก่อนให้ขึ้นไปตามแบบท้ายข้อกำหนดนี้

ข้อ ๕ รถของทางราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เมื่อได้รับ
อนุญาตแล้ว ให้ใช้ได้ตลอดไปจนกว่าจะมีการจำหน่ายรถนั้น หรือมีการเปลี่ยนภารกิจ
ของการใช้รถและภารกิจนั้นไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะอนุญาตให้ใช้ไฟสัญญาณวับวาบ
หรือเสียงสัญญาณได้ สำหรับรถอื่นๆ ให้มีอายุไม่เกินกว่า ๓ ปี นับแต่วันอนุญาต
และทั้งนี้ให้ถ่ายสำเนาหนังสืออนุญาตติดไว้ที่กระบอกบังลมด้านหน้าของรถในสภาพ
มองเห็นได้ชัดเจน เพื่อการตรวจสอบของเจ้าพนักงานตลอดระยะเวลาการใช้รถดังกล่าว

ข้อ ๖ ลักษณะของไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณ
อย่างอื่น

๖.๑ ไฟสัญญาณจะต้องติดตั้งบนหลังคาให้เห็นได้ชัดเจน แสงของ
ไฟสัญญาณจะต้องส่องออกทางด้านหน้ารถกะพริบวับวาบหรือหมุนให้แสงส่องวับวาบ
โดยรอบรถก็ได้ สีของแสงไฟสัญญาณให้ใช้ดังนี้

๖.๑.๑ แสงแดง สำหรับรถในราชการทหารหรือตำรวจ รถ
ดับเพลิงและรถในราชการอื่นที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเห็นสมควรเป็นกรณีพิเศษ
เฉพาะราย

๖.๑.๒ แสงน้ำเงิน สำหรับรถพยาบาล

๖.๑.๓ แสงเหลือง สำหรับรถอื่น

๖.๒ เสียงสัญญาณ ให้ใช้ดังนี้

๖.๒.๑ เสียงสัญญาณไซเรน สำหรับรถในราชการทหารหรือตำรวจ รถดับเพลิง และรถในราชการอื่นที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเห็นสมควร เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

๖.๒.๒ เสียงสัญญาณหลายเสียง (เสียงสูงต่ำสลับกัน) สำหรับรถพยาบาล

ข้อ ๗ เครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน

๗.๑ รถฉุกเฉินยกเว้นรถในราชการทหารหรือตำรวจ รถของทางราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ จะต้องมียี่ห้อว่า “รถฉุกเฉินได้รับอนุญาตแล้ว” และข้อความระบุชื่อจังหวัดที่อนุญาต เป็นตัวอักษรสีแดงพื้นสีขาว มีขนาดความสูง ๑๐ เซนติเมตร ติดไว้ที่ด้านข้างรถทั้งสองด้านโดยจะอยู่ในแถวเดียวกันหรือคนละแถวก็ได้

๗.๒ รถดับเพลิงเอกชน ให้มีข้อความว่า “หน่วยอาสาสมัครบรรเทาสาธารณภัย.....(ชื่อหน่วยงาน).....” เป็นตัวอักษรสีขาว มีขนาดความสูง ๑๐ เซนติเมตร เหนือข้อความตามข้อ ๗.๑

๗.๓ รถพยาบาลเอกชน ให้มีข้อความระบุชื่อหน่วยงาน เป็นตัวอักษรสีน้ำเงิน มีขนาดความสูง ๑๐ เซนติเมตร เหนือข้อความตามข้อ ๗.๑

๗.๔ รถอื่นปฏิบัติทำนองเดียวกับข้อ ๗.๓ โดยตัวอักษรเป็นสีขาว อยู่ภายในกรอบพื้นสีเหลือง

๗.๕ กรณีที่มีเครื่องหมายแสดงสัญลักษณ์ของนิติบุคคลสำหรับหน่วยงานเอกชน ให้ติดเครื่องหมายดังกล่าว ไว้ที่ประตูหน้าเท่านั้น

๓.๖ เฉพาะรถเอกชน นอกจากข้อความและสัญลักษณ์ดังกล่าวข้างต้น ห้ามมิให้มีข้อความหรือสัญลักษณ์อื่นใด

ข้อ ๘ การใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่น

๘.๑ การใช้ไฟสัญญาณและเสียงสัญญาณพร้อมกัน ให้ใช้ในกรณีจำเป็นต้องใช้รถเดินทางเพื่อปฏิบัติหน้าที่เมื่อมีเหตุฉุกเฉินโดยรีบด่วน หรือเพื่อนำหรือปิดท้ายขบวนซึ่งจำเป็นต้องอารักขาให้ความปลอดภัยเป็นพิเศษ

๘.๒ การใช้ไฟสัญญาณโดยไม่ใช้เสียงสัญญาณ ให้ใช้ในกรณีที่จำเป็นต้องเดินทางเพื่อปฏิบัติหน้าที่โดยเร็ว การนำหรือปิดขบวนรถ ขบวนคนเดินเท้า ซึ่งอาจกีดขวางการจราจร หรือในกรณีที่หยุดรถปฏิบัติหน้าที่เมื่อมีเหตุฉุกเฉิน หรือกรณีที่จำเป็นเพื่อให้ผู้ใช้ทางทราบและสังเกตเห็นได้ง่าย

๘.๓ รถอื่นนอกจากรถในราชการทหารหรือตำรวจ รถดับเพลิง รถพยาบาล ให้ใช้ไฟสัญญาณเพียงอย่างเดียว เว้นแต่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จะเห็นสมควรเป็นอย่างอื่น

๘.๔ รถโรงเรียน ห้ามมิให้ใช้ไฟสัญญาณวับวาบขณะขับรถในทาง เว้นแต่ในขณะหยุดรถเพื่อรับส่งนักเรียนขึ้นหรือลงรถหรือในขณะหยุดรถเมื่อมีเหตุฉุกเฉิน เพื่อให้ผู้ใช้ทางทราบและสังเกตเห็นได้ง่ายและไม่ต้องปฏิบัติตามข้อ ๗

ข้อ ๙ การเพิกถอน และการส่งคืนหนังสืออนุญาต

๙.๑ กรณีผู้รับอนุญาต เจ้าของรถหรือผู้ขับขี่กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๕.๑.๑ ใช้ไฟสัญญาณหรือเสียงสัญญาณโดยไม่มีเหตุอันสมควร

๕.๑.๒ กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก

พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๓ (๑) และ (๒)

๕.๑.๓ กระทำความผิดกฎหมาย อันเป็นการขัดต่อความสงบ
 เรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดี

๕.๑.๔ กระทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ตั้งแต่
 สองครั้งขึ้นไป คือ

๕.๑.๔.๑ ความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก

พ.ศ. ๒๕๒๒ ยกเว้นมาตรา ๔๓ (๑) และ (๒)

๕.๑.๔.๒ ความผิดตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการจราจร

๕.๑.๔.๓ ใช้อุปกรณ์ที่มีอุปกรณ์ไม่ครบถ้วนตามที่สำนักงาน
 ตำรวจแห่งชาติได้ออกประกาศกำหนดไว้ หรืออยู่ในสภาพที่ไม่สามารถใช้งานได้ดีหรือ
 อาจเกิดอันตราย

๕.๑.๕ ใช้ไฟสัญญาณวับวาบหรือเสียงสัญญาณไม่ตรงตาม
 ที่ได้รับอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดหรือประกาศ
 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ให้เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานสอบสวนจัดทำรายงาน
 แสดงเหตุแห่งพฤติการณ์ของความผิดและผลคดีถึงที่สุด พร้อมความเห็นเสนอไปยัง
 กองบังคับการตำรวจจราจร หรือตำรวจภูธรจังหวัด แล้วแต่กรณี เพื่อนำเสนอผู้อนุญาต
 เป็นผู้พิจารณาว่ากล่าวตักเตือนหรือเพิกถอนหนังสืออนุญาต

๕.๒ รถของทางราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เมื่อมีการเปลี่ยนภารกิจของการใช้รถ และภารกิจนั้นไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะอนุญาตให้ใช้ไฟสัญญาณวับวาบหรือเสียงสัญญาณได้ หรือกรณีที่มีการจำหน่ายจ่ายโอน ให้มีหนังสือแจ้งและนำหนังสืออนุญาตส่งคืนไปยังกองบังคับการตำรวจจราจร หรือตำรวจภูธรจังหวัด ภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลงภารกิจ หรือวันที่มีการจำหน่ายจ่ายโอน แล้วแต่กรณี เพื่อยกเลิกหนังสืออนุญาตนั้น

๕.๓ รถของเอกชน เมื่อเปลี่ยนเจ้าของหรือผู้ครอบครอง เปลี่ยนสภาพรถ เปลี่ยนวัตถุประสงค์ของการใช้รถ หรือถูกเพิกถอนหนังสืออนุญาต ให้ผู้ได้รับอนุญาต เจ้าของหรือผู้ครอบครองรถ ดำเนินการลบข้อความตามข้อ ๗ และถอดไฟสัญญาณ เสียงสัญญาณที่ได้รับอนุญาตให้ติดตั้งออกจากรถนั้นทันที แล้วให้มีหนังสือแจ้งและนำหนังสืออนุญาตส่งคืนไปยังกองบังคับการตำรวจจราจร หรือตำรวจภูธรจังหวัด ภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้มีการเปลี่ยนเจ้าของหรือผู้ครอบครองรถ เปลี่ยนสภาพรถ เปลี่ยนวัตถุประสงค์ของการใช้รถ หรือได้รับทราบคำสั่งการเพิกถอนแล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๐ การขอต่ออายุการอนุญาต ให้ยื่นเรื่องขอต่อก่อนครบกำหนดอย่างน้อย ๒ เดือน และให้ใช้ได้ต่อไปได้ จนกว่าจะได้รับแจ้งไม่อนุญาต
ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

พลตำรวจเอก สันต์ ศรีदानนท์

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ขนาด 13 เซนติเมตร

หนังสืออนุญาต

ให้ใช้ไฟสัญญาณวับวาม หรือใช้เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่น

ที่...../.....

ที่ทำการ.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522

อนุญาตให้รถตามรายการต่อไปนี้ใช้ไฟสัญญาณวับวาม หรือเสียงสัญญาณได้

ชื่อผู้รับอนุญาต..... (ระบุชื่อส่วนราชการ/หน่วยงานเจ้าของรถ).....

ที่อยู่.....

ประเภทรถ.....หมายเลขทะเบียนรถ.....ยี่ห้อรถ.....

สีของรถ.....ใช้ในกิจการ.....(ระบุหน่วยงานที่ใช้รถ).....

รายการที่อนุญาตให้ใช้.....

ออกให้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....หมดอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ขนาด 16 เซนติเมตร

คำเตือน

1. เจ้าของรถหรือผู้ขับขี่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจราจร
ข้อกำหนด และประกาศของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยเรื่องเกี่ยวกับการใช้
ไฟสัญญาณวับวาบ หรือเสียงสัญญาณ โดยเคร่งครัด
2. หากฝ่าฝืน อาจถูกเพิกถอนหนังสืออนุญาตได้
3. กรณีขอต่อหนังสืออนุญาตให้ขึ้นเรื่องก่อนครบกำหนดอย่างน้อย 2 เดือน
4. เมื่อมีการกระทำความผิด ให้เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานสอบสวนรายงาน
แสดงเหตุแห่งพฤติกรรมของความผิดและผลกดี พร้อมความเห็นเสนอไปยังกองบังคับการ
ตำรวจจราจร หรือตำรวจภูธรจังหวัด แล้วแต่กรณี

ข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เรื่อง กำหนดเงื่อนไขในการใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน
หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นและเครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน
(ฉบับที่ ๒)

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง
กำหนดเงื่อนไขในการใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณ
อย่างอื่นและเครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน ฉบับลงวันที่ ๒ พฤษภาคม
พ.ศ. ๒๕๔๖

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก
พ.ศ. ๒๕๒๒ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติจึงออกข้อกำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อกำหนดนี้เรียกว่า “ข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนด
เงื่อนไขในการใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่น
และเครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน (ฉบับที่ ๒)”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖.๑ แห่งข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง
กำหนดเงื่อนไขในการใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณ
อย่างอื่นและเครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน ฉบับลงวันที่ ๒ พฤษภาคม
พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“๖.๑ ไฟสัญญาณจะต้องติดตั้งบนหลังคาให้เห็นได้ชัดเจน แสงของไฟสัญญาณ
จะต้องส่องออกทางด้านหน้ารถกระบะพริบวับวาบหรือหมุนให้แสงสว่างวับวาบโดยรอบรถก็ได้
สีของแสงไฟสัญญาณให้ใช้ ดังนี้

๖.๑.๑ แสงแดง สำหรับรถในราชการทหารหรือตำรวจ รถดับเพลิง และรถในราชการอื่นที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เห็นสมควรเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

๖.๑.๒ แสงแดงและน้ำเงิน สำหรับรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินที่ได้รับการรับรองมาตรฐานจากปลัดกระทรวงสาธารณสุข

๖.๑.๓ แสงน้ำเงิน สำหรับรถพยาบาลประเภทอื่นนอกจากรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินตามข้อ ๖.๑.๒

๖.๑.๔ แสงเหลือง สำหรับรถอื่น”

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

กำหนด ณ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

พลตำรวจเอก สุรเชษฐ์ ชัยวงศ์

รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ รักษาการแทน

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เรื่อง กำหนดเงื่อนไขในการใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นและเครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน (ฉบับที่ ๓)

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดเงื่อนไขในการใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรนหรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นและเครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉินให้เหมาะสม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จึงออกข้อกำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อกำหนดนี้เรียกว่า “ข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดเงื่อนไขในการใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรนหรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นและเครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน (ฉบับที่ ๓)”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความใน ๖.๑.๒ ในข้อ ๖.๑ ของข้อ ๖ แห่งข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดเงื่อนไขในการใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรนหรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นและเครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน ฉบับลงวันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดเงื่อนไขในการใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรนหรือ เสียงสัญญาณอย่างอื่นและเครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“๖.๑.๒ แสงแดงและน้ำเงิน สำหรับรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินที่ได้รับการรับรองมาตรฐานจากสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ”

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

กำหนด ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓

พลตำรวจเอก ปิปปิ ดันประเสริฐ

จเรตำรวจแห่งชาติ รักษาการแทน

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ที่ 280 /2546

เรื่อง มอบอำนาจการอนุญาตให้รถฉุกเฉิน รถในราชการทหารหรือตำรวจหรือรถอื่น
ใช้ไฟสัญญาณวับวาบหรือใช้เสียงสัญญาณไซเรนหรือเสียงสัญญาณอื่นได้

เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ความรวดเร็วในการปฏิบัติราชการ
และเป็นการกระจายอำนาจของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ในเรื่องการพิจารณาอนุญาตให้รถฉุกเฉิน
รถในราชการทหารหรือตำรวจหรือรถอื่น ใช้ไฟสัญญาณวับวาบหรือใช้เสียงสัญญาณไซเรนหรือ
เสียงสัญญาณอื่น ตามมาตรา 13 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 ให้เป็นไป
โดยมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 38(7) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
แผ่นดิน พ.ศ.2534 ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จึงมอบอำนาจในการพิจารณาอนุญาตให้รถฉุกเฉิน
รถในราชการทหารหรือตำรวจหรือรถอื่น ใช้ไฟสัญญาณวับวาบหรือใช้เสียงสัญญาณไซเรนหรือ
เสียงสัญญาณอื่น ตามมาตรา 13 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 ดังนี้

1. ในเขตกรุงเทพมหานคร มอบอำนาจให้ ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล
2. ในจังหวัดอื่น มอบอำนาจให้ ผู้ว่าราชการจังหวัด

ทั้งนี้ ให้ผู้รับมอบอำนาจถือปฏิบัติตามข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วย
การกำหนดเงื่อนไขในการใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่น
และเครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน และประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยการ
กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณวับวาบและเสียงสัญญาณ ที่ผู้บัญชาการตำรวจ
แห่งชาติได้ประกาศกำหนดไว้

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 6 พฤษภาคม พ.ศ.2546

พลตำรวจเอก

(สันต์ ศรีตานนท์)

ตำรวจแห่งชาติ

สถานพยาบาล และนโยบาย
“เจ็บป่วยฉุกเฉินวิกฤต มีสิทธิทุกที่”
(Universal Coverage for Emergency Patients : UCEP)

ประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

เรื่อง ข้อกำหนดว่าด้วยสถานพยาบาล

พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อกำหนดว่าด้วยสถานพยาบาล เพื่อให้การดำเนินการปฏิบัติการฉุกเฉินของสถานพยาบาลเป็นไปด้วยความรวดเร็ว มีมาตรฐาน สามารถคุ้มครองความปลอดภัยของผู้ป่วยฉุกเฉินให้เป็นไปตามหลักการการปฏิบัติการฉุกเฉิน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง การลงนามในประกาศ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่ง ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน จึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ ๙/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๔ ให้ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง ข้อกำหนดว่าด้วยสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“ปฏิบัติการอำนวยการ” หมายความว่า การปฏิบัติการฉุกเฉินที่ไม่ได้กระทำโดยตรงต่อผู้ป่วยฉุกเฉิน ประกอบด้วยการจัดการ การประสานงาน การควบคุมดูแล และการติดต่อสื่อสาร อันมีความจำเป็นเพื่อให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการปฏิบัติการแพทย์ที่ถูกต้อง สมบูรณ์ และทันเวลาที่

“กฎ” หมายความว่า กฎตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

“ข้อมูลข่าวสาร” หมายความว่า สิ่งที่มีความหมายให้รู้เรื่องราวข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือสิ่งใด ๆ ไม่ว่าการสื่อความหมายนั้นจะทำได้โดยสภาพของสิ่งนั้นเองหรือโดยผ่านวิธีการใด ๆ และไม่ว่าจะได้จัดทำไว้ในรูปของเอกสาร แฟ้ม รายงาน หนังสือ แผนผัง แผนที่ ภาพวาด ภาพถ่าย ฟิล์ม การบันทึกภาพหรือเสียง การบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือวิธีอื่นใดที่ทำให้สิ่งที่บันทึกไว้ปรากฏได้

กรณีอื่นใดที่ในประกาศนี้ไม่ได้กำหนดไว้เป็นการเฉพาะ ให้นำความตามข้อบังคับ ประกาศ และระเบียบคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินที่ได้ตราและประกาศไว้ในราชกิจจานุเบกษาแล้ว มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๔ อำนาจ หน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ ข้อจำกัด และขีดความสามารถของสถานพยาบาลใด ให้ถือตามกฎหมาย กฎ คำสั่ง และข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการและภาระรับผิดชอบ รวมทั้งการได้รับอนุญาตของสถานพยาบาลนั้น

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้สถานพยาบาลรายงานข้อมูลที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งความพร้อมเกี่ยวกับบุคลากร พาหนะ สถานที่ และอุปกรณ์ในการปฏิบัติการฉุกเฉินและการรับผู้ป่วยฉุกเฉินให้ สพฉ. หรือหน่วยปฏิบัติการที่ปฏิบัติการอำนวยการทราบทันเวลาที่ ตามเกณฑ์และวิธีการที่ สพฉ. กำหนด หรือตามสมควรแก่กรณี

นอกจากตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งและวรรคสองแล้ว สถานพยาบาลมีอำนาจ หน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดในการปฏิบัติตามการปฏิบัติการอำนวยการของ สผ. หรือหน่วยปฏิบัติการที่ปฏิบัติการอำนวยการตามข้อ ๕ ด้วย

ข้อ ๕ เมื่อมีเหตุฉุกเฉินหรือเหตุอันตรายต่อผู้ป่วยฉุกเฉิน ซึ่งหากปล่อยไว้เช่นนั้นจะเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือการรุนแรงขึ้นของการบาดเจ็บหรืออาการป่วยของผู้ป่วยฉุกเฉินได้ ให้สถานพยาบาลมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการตามมาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ รวมทั้งมาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ และกฎที่ออกตามกฎหมายดังกล่าวโดยอนุโลม ตลอดจนกระทำการใด ๆ อันจะมีผลเป็นการควบคุม ระวัง หรือบรรเทาผลร้ายจากอันตราย และความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นได้อย่างทัน่วงที่ตามสมควรแก่กรณี

ในกรณีที่แพทย์ให้การรับรองว่าการส่งต่อผู้ป่วยฉุกเฉินจะเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันการเสียชีวิตหรือการรุนแรงขึ้นของการเจ็บป่วยของผู้ป่วยฉุกเฉินนั้น หรือเกินขีดความสามารถตามนัยแห่งมาตรา ๒๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ สถานพยาบาล อาจแจ้งต่อหน่วยปฏิบัติการที่ปฏิบัติการอำนวยการเพื่อดำเนินการให้สถานพยาบาลอื่นใดที่มีขีดความสามารถเพียงพอรับปฏิบัติการฉุกเฉินแก่ผู้ป่วยฉุกเฉินรายนั้นต่อได้ทัน่วงที่ ทั้งนี้ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการตามข้างต้นได้ ให้แจ้งต่อ สผ.

ผู้ใดเจ็บป่วยฉุกเฉินหรือพบผู้ป่วยฉุกเฉินซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือการรุนแรงขึ้นของการบาดเจ็บหรืออาการป่วยของผู้ป่วยฉุกเฉินนั้น อันเนื่องจากสถานพยาบาลไม่ได้ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิแจ้ง สผ. หรือผู้ได้รับมอบหมาย เพื่อดำเนินการให้มีการปฏิบัติการฉุกเฉินต่อผู้ป่วยฉุกเฉินนั้น ตามสมควรแก่กรณี

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม ให้ สผ. จัดให้มีช่องทางสำหรับการแจ้งดังกล่าวได้โดยสะดวกและทัน่วงที่ แล้วประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบ

ข้อ ๖ เพื่อประโยชน์ในการจัดการส่งต่อผู้ป่วยฉุกเฉินให้เหมาะสม รวมทั้งการสนับสนุน การปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉิน และการจัดสรรกองทุนเพื่ออุดหนุนการดำเนินการเกี่ยวกับการแพทย์ ฉุกเฉินให้กับสถานพยาบาล ให้ สผ. ประสานหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดให้มีทะเบียน และข้อมูลสถานพยาบาลตามข้อ ๔ วรรคหนึ่ง โดยกำหนดเกณฑ์และวิธีการจำแนกประเภทและระดับ ของสถานพยาบาลให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ดังกล่าว

ให้ สผ. ดำเนินการปรับปรุงทะเบียนและข้อมูลสถานพยาบาลให้ทันต่อเหตุการณ์ อย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งปรับปรุงเกณฑ์และวิธีการตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยทุกห้าปี

ข้อ ๗ สถานพยาบาล รวมทั้งผู้ปฏิบัติการในสถานพยาบาล ที่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และมาตรฐานที่ กพผ. กำหนด มีสิทธิได้รับการสนับสนุนการปฏิบัติงาน การอุดหนุน การดำเนินการเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน หรือค่าชดเชยในการปฏิบัติการฉุกเฉินจากกองทุน ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ กพผ. กำหนด

กพฉ. อาจกำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้ปฏิบัติการในสถานพยาบาลซึ่งตั้งอยู่ในเขตพื้นที่หรือภูมิภาคที่ไม่มีผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ หรือสถานพยาบาลเพียงพอ มีสิทธิได้รับการสนับสนุนการปฏิบัติงานและค่าชดเชยในการปฏิบัติการฉุกเฉินจากกองทุนในอัตราและเงื่อนไขที่แตกต่างจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง รวมทั้งสถานพยาบาลแห่งนั้นอาจได้รับการอุดหนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนากระดับให้เป็นสถานพยาบาลที่มีศักยภาพทางการแพทย์ฉุกเฉินสูงขึ้นก็ได้ ทั้งนี้ ตามแผนหลักเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน หรือความจำเป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่นั้น หรือหน่วยงานของรัฐอื่นหรือกองทุนอื่นที่มีวัตถุประสงค์หรือเกี่ยวข้องกับการจัดบริการด้านสาธารณสุข หรือการแพทย์ โดยให้องค์กรหรือหน่วยงานหรือกองทุนอื่นดังกล่าว สนับสนุนทางการเงินให้แก่กองทุนเพื่อการดังกล่าวด้วยตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ กพฉ. กำหนด

ข้อ ๘ สถานพยาบาลใดฝ่าฝืนการปฏิบัติตามประกาศนี้ ให้ สพฉ. รวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเสนอ กพฉ. เพื่อพิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๙ ให้เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติรักษาการตามประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔

ชาติรี เจริญชีวะกุล

เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ปฏิบัติหน้าที่แทน

ประธานกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

ประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

เรื่อง อำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดของสถานพยาบาลในการปฏิบัติการฉุกเฉิน

พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรให้มีการคุ้มครองความปลอดภัยของผู้ป่วยฉุกเฉินซึ่งได้รับบาดเจ็บ หรือมีอาการป่วยกระทันหัน ซึ่งเป็นอันตรายต่อการดำรงชีวิตหรือการทำงานของอวัยวะสำคัญ จำเป็นต้องได้รับการประเมิน การจัดการและการบำบัดรักษาอย่างทันด่วนที่เพื่อป้องกันการเสียชีวิตหรือการรุนแรงขึ้นของการบาดเจ็บหรืออาการป่วย ตามพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๙ ประกอบมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ อันเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลบัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้น ทั้งนี้คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินจึงได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๗ ให้ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง อำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดของสถานพยาบาลในการปฏิบัติการฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้สถานพยาบาลควบคุมดูแลผู้ปฏิบัติการให้ดำเนินการปฏิบัติการฉุกเฉินต่อผู้ป่วยฉุกเฉินเป็นไปตามความจำเป็นและข้อบ่งชี้ทางการแพทย์ฉุกเฉิน โดยมีให้นาสีสิทธิการประกัน การขึ้นทะเบียนสถานพยาบาล หรือความสามารถในการรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของผู้ป่วยฉุกเฉินหรือเงื่อนไขใด ๆ มาเป็นเหตุปฏิเสธผู้ป่วยฉุกเฉินให้ไม่ได้รับการปฏิบัติการฉุกเฉินอย่างทันด่วนที่ เช่น การเรียกเก็บเงินทั้งหมดหรือบางส่วน หรือการลงนามรับสภาพนั้นก่อนให้การปฏิบัติการฉุกเฉินแก่ผู้ป่วยฉุกเฉิน การให้ผู้ป่วยลงชื่อ สละสิทธิการรักษาใด ๆ เป็นต้น

ข้อ ๔ ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ดำเนินการตามประกาศนี้จะมีผิดตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ประดิษฐ์ สีนวณรงค์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ประธานกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

ประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน
เรื่อง หลักเกณฑ์การประเมินเพื่อคัดแยกระดับความฉุกเฉิน
และมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉิน
พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การประเมินเพื่อคัดแยกระดับความฉุกเฉิน และมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉิน เพื่อให้หน่วยปฏิบัติการ สถานพยาบาล และผู้ปฏิบัติการ ดำเนินการปฏิบัติการฉุกเฉิน ในการให้ความปลอดภัยของผู้ป่วยฉุกเฉิน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๑) และมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง การลงนาม ในประกาศ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่ง ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ คณะกรรมการ การแพทย์ฉุกเฉินได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๔ ให้ออก ประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง หลักเกณฑ์ การประเมินเพื่อคัดแยกระดับความฉุกเฉินและมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“ปฐมพยาบาล” หมายความว่า การปฏิบัติการฉุกเฉินที่เริ่มต้นกระทำเพื่อรักษาชีวิต หรือช่วยเหลือผู้ป่วยฉุกเฉินขณะรอคอยปฏิบัติการแพทย์จากผู้ประกอบวิชาชีพหรือผู้ช่วยเวชกรรม ซึ่งต้องไม่มีการทำหัตถการในร่างกายเว้นแต่การให้ยาสามัญประจำบ้านหรือยาของผู้ป่วยตามที่แพทย์สั่งไว้ และหมายรวมถึงการแจ้งการเจ็บป่วยฉุกเฉิน การปฏิบัติการฉุกเฉินที่กระทำตามคำแนะนำของแพทย์ หรือผู้ช่วยเวชกรรม และการช่วยบุคลากรสาธารณสุขที่ปฏิบัติการฉุกเฉิน ณ ที่เกิดเหตุและขณะ เคลื่อนย้ายผู้ป่วยฉุกเฉิน รวมทั้งการกระทำอื่นใดที่ กพฉ. กำหนดเพิ่มเติมให้เป็นการปฐมพยาบาล

“ปฏิบัติการแพทย์” หมายความว่า การปฏิบัติการฉุกเฉินที่กระทำโดยตรงต่อผู้ป่วยฉุกเฉิน เกี่ยวกับการประเมิน การดูแล การเคลื่อนย้ายหรือลำเลียง การนำส่งต่อ การตรวจวินิจฉัย และการ บำบัดรักษาพยาบาล รวมถึงการเจาะหรือผ่าตัด การใช้อุปกรณ์หรือเครื่องมือแพทย์ การให้หรือบริหาร ยาหรือสารอื่น หรือการสอดใส่วัตถุใด ๆ เข้าไปในร่างกายผู้ป่วยฉุกเฉิน และให้หมายรวมถึงการรับแจ้ง และรายงานให้ผู้ปฏิบัติการอื่นกระทำโดยตรงต่อผู้ป่วยฉุกเฉิน รวมทั้งการปฏิบัติการฉุกเฉินที่ต้อง กระทำตามคำสั่งการแพทย์ด้วย แต่ไม่รวมถึงการกระทำใดอันเป็นการปฐมพยาบาล

“ปฏิบัติการแพทย์ขั้นพื้นฐาน” หมายความว่า ปฏิบัติการแพทย์ด้วยใช้อุปกรณ์ หรือ เครื่องมือแพทย์และการบริหารยาพื้นฐาน โดยไม่ทำหัตถการในร่างกาย รวมทั้งการกระทำอื่นใด ที่ กพฉ. กำหนดเพิ่มเติมให้เป็นปฏิบัติการแพทย์ขั้นพื้นฐาน

“ปฏิบัติการแพทย์ขั้นสูง” หมายความว่า ปฏิบัติการแพทย์ซึ่งต้องมีการบริหารยา การใช้ อุปกรณ์การแพทย์ฉุกเฉินที่ซับซ้อน และการทำหัตถการในร่างกายซึ่งเป็นประโยชน์ยิ่งกว่าในการป้องกันการเสียชีวิตหรือการรุนแรงขึ้นของการเจ็บป่วยของผู้ป่วยฉุกเฉินได้ แต่หากมีการกระทำอย่างไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสมก็อาจก่ออันตรายต่อผู้ป่วยฉุกเฉินได้ยิ่งกว่าด้วย

“การบำบัดเจาะจง” หมายความว่า การบำบัดรักษาอันเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปของวิชาชีพ เวชกรรมว่าเป็นวิธีการเจาะจงที่ทำให้ผู้ป่วยฉุกเฉินหายหรือพ้นจากภาวะผิดปกติภาวะใดภาวะหนึ่ง หรือโรคใดโรคหนึ่งโดยเฉพาะตามหลักวิชาการของวิชาชีพเวชกรรม

“ปฏิบัติการอำนวยการ” หมายความว่า การปฏิบัติการฉุกเฉินที่ไม่ได้กระทำโดยตรงต่อผู้ป่วยฉุกเฉิน ประกอบด้วยการจัดการ การประสานงาน การควบคุมดูแล และการติดต่อสื่อสาร อันมีความจำเป็นเพื่อให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการปฏิบัติการแพทย์ที่ถูกต้อง สมบูรณ์ และทันเวลาที่

“คำแนะนำ” หมายความว่า คำชี้แจงให้เข้าใจและให้ทำตามเป็นลำดับขั้นตอนเพื่อผู้แจ้งการเจ็บป่วยฉุกเฉินหรือบุคคลอื่นใดอาจปฏิบัติการฉุกเฉินตามได้

“คำสั่งการแพทย์” หมายความว่า คำชี้แจงให้เข้าใจและสั่งให้ทำตามเป็นลำดับขั้นตอนเพื่อให้ผู้ช่วยเวชกรรมปฏิบัติการแพทย์ตาม

“บริการสาธารณสุข” หมายความว่า บริการสาธารณสุขตามกฎหมายว่าด้วยสุขภาพแห่งชาติ

“บุคลากรสาธารณสุข” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติการซึ่งเป็นบุคลากรด้านสาธารณสุขตามกฎหมายว่าด้วยสุขภาพแห่งชาติ

“ผู้ประกอบการวิชาชีพ” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติการซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล ซึ่งปฏิบัติการแพทย์ตามอำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพนั้น

“ผู้ช่วยเวชกรรม” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติการที่ได้รับมอบหมายให้ทำปฏิบัติการแพทย์โดยที่ไม่ได้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพ หรือเป็นผู้ประกอบวิชาชีพซึ่งทำปฏิบัติการแพทย์นอกเหนืออำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัดตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพนั้น

“ทรัพยากร” หมายความว่า สิ่งที่ใช้ทางการแพทย์เพื่อการทำปฏิบัติการแพทย์ ตามเกณฑ์ที่ สพด. กำหนด

“หัตถการในร่างกาย” หมายความว่า กลวิธีเพื่อการวินิจฉัยและบำบัดรักษาผู้ป่วยฉุกเฉิน ซึ่งต้องใช้อุปกรณ์หรือเครื่องมือแพทย์ เจาะหรือผ่าตัด หรือสอดใส่วัตถุใด ๆ เข้าไปในร่างกายมนุษย์ หรือการแทรกแซงกระบวนการสรีรวิทยาของร่างกายมนุษย์ และหมายรวมถึงการให้หรือบริหารยา หรือสารอื่นเข้าไปในร่างกายมนุษย์ด้วย แต่ไม่รวมถึงการกระทำอันเป็นการปฐมพยาบาลและปฏิบัติการแพทย์ขั้นพื้นฐาน

ข้อ ๔ ให้หน่วยปฏิบัติการและสถานพยาบาลจัดให้มีการตรวจคัดแยกระดับความฉุกเฉินของผู้รับบริการสาธารณสุขเป็นระดับต่าง ๆ ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤต ได้แก่ บุคคลซึ่งได้รับบาดเจ็บหรือมีอาการป่วยกะทันหันซึ่งมีภาวะคุกคามต่อชีวิต ซึ่งหากไม่ได้รับการปฏิบัติการแพทย์ทันทีเพื่อแก้ไขระบบการหายใจ ระบบไหลเวียนเลือด หรือระบบประสาทแล้ว ผู้ป่วยจะมีโอกาสเสียชีวิตได้สูง หรือทำให้การบาดเจ็บหรืออาการป่วยของผู้ป่วยฉุกเฉินนั้นรุนแรงขึ้นหรือเกิดภาวะแทรกซ้อนขึ้นได้อย่างฉับไว

ให้ใช้สัญลักษณ์ “สีแดง” สำหรับผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤต

(๒) ผู้ป่วยฉุกเฉินเร่งด่วน ได้แก่ บุคคลที่ได้รับบาดเจ็บหรือมีอาการป่วยซึ่งมีภาวะเฉียบพลันมากหรือเจ็บปวดรุนแรงอันจำเป็นต้องได้รับการปฏิบัติการแพทย์อย่างรีบด่วน มิฉะนั้นจะทำให้การบาดเจ็บหรืออาการป่วยของผู้ป่วยฉุกเฉินนั้นรุนแรงขึ้นหรือเกิดภาวะแทรกซ้อนขึ้น ซึ่งส่งผลให้เสียชีวิตหรือพิการในระยะต่อมาได้

ให้ใช้สัญลักษณ์ “สีเหลือง” สำหรับผู้ป่วยฉุกเฉินเร่งด่วน

(๓) ผู้ป่วยฉุกเฉินไม่รุนแรง ได้แก่ บุคคลซึ่งได้รับบาดเจ็บหรือมีอาการป่วยซึ่งมีภาวะเฉียบพลันไม่รุนแรง อาจรอรับปฏิบัติการแพทย์ได้ในช่วงระยะเวลาหนึ่งหรือเดินทางไปรับบริการสาธารณสุขด้วยตนเองได้ แต่จำเป็นต้องใช้ทรัพยากรและหากปล่อยไว้เกินเวลาอันสมควรแล้วจะทำให้การบาดเจ็บหรืออาการป่วยของผู้ป่วยฉุกเฉินนั้นรุนแรงขึ้นหรือเกิดภาวะแทรกซ้อนขึ้นได้

ให้ใช้สัญลักษณ์ “สีเขียว” สำหรับผู้ป่วยฉุกเฉินไม่รุนแรง

(๔) ผู้ป่วยทั่วไป ได้แก่ บุคคลที่เจ็บป่วยแต่ไม่ใช่ผู้ป่วยฉุกเฉิน ซึ่งอาจรอรับหรือเลือกสรรการบริการสาธารณสุขในเวลาทำการตามปกติได้ โดยไม่ก่อให้เกิดอาการที่รุนแรงขึ้นหรือภาวะแทรกซ้อนตามมา

ให้ใช้สัญลักษณ์ “สีขาว” สำหรับผู้ป่วยทั่วไป

(๕) ผู้รับบริการสาธารณสุขอื่น ได้แก่ บุคคลซึ่งมารับบริการสาธารณสุขหรือบริการเพื่อผู้อื่น โดยไม่จำเป็นต้องใช้ทรัพยากร

ให้ใช้สัญลักษณ์ “สีดำ” สำหรับผู้รับบริการสาธารณสุขอื่น

ข้อ ๕ ให้หน่วยปฏิบัติการและสถานพยาบาลจัดให้มีบุคลากรสาธารณสุขเพื่อคัดแยกผู้รับบริการสาธารณสุขตามข้อ ๔ ตลอดเวลา รวมทั้งควบคุมและดูแลให้ผู้ปฏิบัติการดำเนินการให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการปฏิบัติการฉุกเฉินตามลำดับความเร่งด่วน ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้ผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตตามข้อ ๔ (๑) ได้รับการปฏิบัติการฉุกเฉินทันที และจัดให้ได้รับการปฏิบัติการแพทย์ขั้นสูงโดยเร่งด่วนที่สุด

(๒) จัดให้ผู้ป่วยฉุกเฉินเร่งด่วนตามข้อ ๔ (๒) ได้รับการปฏิบัติการฉุกเฉินถัดจากผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตตามข้อ ๔ (๑) และจัดให้ได้รับการปฏิบัติการแพทย์ขั้นสูงโดยเร็ว

(๓) จัดให้ผู้ป่วยฉุกเฉินไม่รุนแรงตามข้อ ๔ (๓) ได้รับการปฏิบัติการฉุกเฉินถัดจากผู้ป่วยฉุกเฉินเร่งด่วนตามข้อ ๔ (๒) และจัดให้ได้รับการปฏิบัติการแพทย์ตามความจำเป็น

(๔) เลือกสรรหรือจัดให้ผู้ป่วยทั่วไปตามข้อ ๔ (๔) ได้รับการบริการสาธารณสุขอื่นตามสมควรแก่กรณีหรืออาจอนุโลมให้ใช้ทรัพยากรได้เฉพาะในกรณีจำเป็น โดยให้ได้รับการถัดจากผู้ป่วยฉุกเฉินไม่รุนแรงตามข้อ ๔ (๓) หรือเมื่อไม่มีผู้ป่วยฉุกเฉิน

(๕) จัดหรือแนะนำให้ผู้รับบริการสาธารณสุขอื่นตามข้อ ๔ (๕) ได้รับการบริการที่ประสงค์จากบุคลากรสาธารณสุขอื่น ในเวลาหรือบริเวณอื่น ซึ่งไม่ได้จัดไว้เพื่อปฏิบัติการแพทย์ ตามความเหมาะสม

ข้อ ๖ นอกจากการจัดให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการปฏิบัติการฉุกเฉินตามข้อ ๕ แล้ว หน่วยปฏิบัติการ สถานพยาบาล และผู้ปฏิบัติการ มีอำนาจ หน้าที่ ขอบเขต ข้อจำกัด และความรับผิดชอบตามมาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ รวมทั้งการจัดให้ผู้ป่วยฉุกเฉินตามข้อ ๔ (๑) ข้อ ๔ (๒) และข้อ ๔ (๓) ได้รับการบำบัดเจาะจงอย่างทันที่ด้วย

ขีดความสามารถของหน่วยปฏิบัติการหรือสถานพยาบาลในการปฏิบัติการฉุกเฉิน ให้ถือตามกฎหมาย กฎ คำสั่ง และข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดตั้งหรือการได้รับอนุญาต รวมทั้งการดำเนินการและการะรับผิดชอบของหน่วยปฏิบัติการหรือสถานพยาบาลนั้น

ข้อ ๗ มาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉิน ทั้งการปฏิบัติการแพทย์และการปฏิบัติการอำนวยการของหน่วยปฏิบัติการ สถานพยาบาล และผู้ปฏิบัติการ ให้ถือปฏิบัติโดยอนุโลมตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพด้านการแพทย์และการสาธารณสุข หรือกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือตามที่ กพฉ. กำหนดเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี

ข้อ ๘ ให้เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติรักษาการตามประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔

ชาติรี เจริญชีวะกุล

เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ปฏิบัติหน้าที่แทน

ประธานกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

พระราชบัญญัติ
สถานพยาบาล (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๕๙

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๙
เป็นปีที่ ๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสถานพยาบาล (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “สถานพยาบาล” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานพยาบาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“สถานพยาบาล” หมายความว่า สถานที่รวมตลอดถึงยานพาหนะซึ่งจัดไว้เพื่อการประกอบโรคศิลปะตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ การประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรม การประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ การประกอบวิชาชีพทันตกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพทันตกรรม

การประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพกายภาพบำบัด การประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ การประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยและการประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยประยุกต์ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการแพทย์แผนไทยหรือการประกอบวิชาชีพทางการแพทย์และสาธารณสุขอื่นตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ทั้งนี้ โดยกระทำเป็นปกติธุระไม่ว่าจะได้รับประโยชน์ตอบแทนหรือไม่”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “ผู้ประกอบวิชาชีพ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานพยาบาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้ประกอบวิชาชีพ” หมายความว่า ผู้ประกอบโรคศิลปะ ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทย ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยประยุกต์ หรือผู้ประกอบวิชาชีพทางการแพทย์และสาธารณสุขอื่นตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และให้หมายความรวมถึงบุคคลตามมาตรา ๓๑ แห่งกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “ผู้อนุญาต” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า อธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพมอบหมาย”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่สถานพยาบาลซึ่งดำเนินการโดยกระทรวง ทบวง กรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ สถาบันการศึกษาของรัฐ หน่วยงานอื่นของรัฐ สภาวิชาชีพ และสถานพยาบาลอื่นซึ่งรัฐมนตรีประกาศกำหนด

สถานพยาบาลที่ได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่ง ต้องมีลักษณะของสถานพยาบาลและมาตรฐานตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ เว้นแต่สถานพยาบาลที่ผ่านการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานซึ่งผู้อนุญาตกำหนด

เพื่อประโยชน์แห่งการคุ้มครองผู้บริโภคด้านระบบบริการสุขภาพ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการแจ้งให้สถานพยาบาลตามวรรคหนึ่งซึ่งไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามวรรคสอง ดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการสถานพยาบาล” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ อธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกรมทุกกรมในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และผู้แทนสถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล (องค์การมหาชน) เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง กับกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคล ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ประกอบโรคศิลปะโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการประกอบโรคศิลปะจำนวนสองคน และผู้ประกอบวิชาชีพโดยคำแนะนำของสภาวิชาชีพ ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายเพื่อควบคุมการประกอบวิชาชีพนั้น จำนวนหกคน ได้แก่ ผู้แทนแพทยสภา ผู้แทนสภาการพยาบาล ผู้แทนสภาเภสัชกรรม ผู้แทนทันตแพทยสภา สภาวิชาชีพละหนึ่งคน และผู้แทนสภาวิชาชีพอื่นเลือกกันเองจำนวนสองคน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๒) ผู้ทรงคุณวุฒิอื่นจำนวนห้าคนซึ่งในจำนวนนี้จะต้องแต่งตั้งจากผู้ดำเนินการสองคน คณบดี คณะแพทยศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาหนึ่งคน ผู้แทนสมาคมโรงพยาบาลเอกชนหนึ่งคน และผู้แทนองค์กรเอกชนที่ดำเนินกิจกรรมทางด้านคุ้มครองผู้บริโภคหนึ่งคน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ให้รองอธิบดีซึ่งอธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้อำนวยการสำนักสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๗ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒินั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทน และให้กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการเหลือไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่แต่งตั้งก็ได้ ในกรณีให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ คณะกรรมการมีหน้าที่ให้คำปรึกษา ให้ความเห็น และให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรี หรือผู้อนุญาตในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) การออกกฎกระทรวงหรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) การอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาล การดำเนินการสถานพยาบาล การปิดสถานพยาบาล หรือการเพิกถอนใบอนุญาต
- (๓) การส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพการบริการของสถานพยาบาล
- (๔) การควบคุมหรือการพิจารณาเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการดำเนินการสถานพยาบาล
- (๕) การกำหนดลักษณะและมาตรฐาน หรือการรับรองคุณภาพสถานพยาบาลที่ได้รับยกเว้นตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และการแจ้งให้ดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ไขสถานพยาบาลดังกล่าว
- (๖) การกำหนดผู้ป่วยฉุกเฉินตามกฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉิน โรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวังหรือโรคระบาดตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ หรือสาธารณสุขตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ซึ่งผู้ป่วยจำเป็นต้องได้รับการรักษาพยาบาลโดยฉุกเฉินจากสถานพยาบาล และการกำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการในกรณีเช่นนั้น
- (๗) เรื่องอื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีหรือผู้อนุญาตมอบหมาย”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑

“มาตรา ๑๔/๑ สถานพยาบาลอาจจัดให้มีการศึกษา การฝึกอบรม การวิจัยทางการแพทย์และสาธารณสุข หรือการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือองค์กรเอกชน ในการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่เหมาะสมที่เกี่ยวข้องกับการประกอบโรคศิลปะหรือการประกอบวิชาชีพทางการแพทย์และสาธารณสุข เพื่อเป็นการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพของสถานพยาบาล ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานพยาบาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) เป็นผู้ประกอบวิชาชีพ แต่บุคคลเช่นว่านี้จะได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการตามประเภทใดหรือสถานพยาบาลที่ให้บริการทางการแพทย์ใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานพยาบาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๒ ผู้รับอนุญาตต้องแสดงรายละเอียดดังต่อไปนี้ ณ สถานพยาบาลนั้น

- (๑) ชื่อสถานพยาบาล
- (๒) รายการเกี่ยวกับผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาล
- (๓) อัตราค่าบริการพยาบาล ค่ายาและเวชภัณฑ์ ค่าบริการทางการแพทย์ ค่าบริการอื่นและสิทธิของผู้ป่วยที่สถานพยาบาลต้องแสดงตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง

การแสดงรายละเอียดตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๓ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดชนิดหรือประเภทของการรักษาพยาบาล ยาและเวชภัณฑ์ การบริการทางการแพทย์ หรือการบริการอื่นของสถานพยาบาล และสิทธิของผู้ป่วย ซึ่งผู้รับอนุญาตจะต้องแสดงตามมาตรา ๓๒ (๓)

ผู้รับอนุญาตจะเรียกเก็บหรือยินยอมให้มีการเรียกเก็บค่ารักษาพยาบาล ค่ายาและเวชภัณฑ์ ค่าบริการทางการแพทย์ หรือค่าบริการอื่นเกินอัตราที่ได้แสดงไว้ไม่ได้ และต้องให้บริการแก่ผู้ป่วยตามสิทธิที่ได้แสดงไว้”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑

“มาตรา ๓๓/๑ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองสุขภาพของประชาชน ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดผู้ป่วยฉุกเฉินตามกฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉิน โรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาดตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ หรือสาธารณสุขตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ซึ่งผู้ป่วยจำเป็นต้องได้รับการรักษาพยาบาลโดยฉุกเฉินจากสถานพยาบาลตามมาตรา ๓๖”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานพยาบาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๔ ให้ผู้ดำเนินการมีหน้าที่และความรับผิดชอบ ดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมและดูแลมิให้ผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาลประกอบวิชาชีพผิดไปจากสาขาชั้น หรือแผน ที่ผู้รับอนุญาตได้แจ้งไว้ในการขอรับใบอนุญาต หรือมิให้บุคคลอื่นซึ่งมิใช่เป็นผู้ประกอบวิชาชีพทำการประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาล

(๒) ควบคุมและดูแลให้ผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาลปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพของตน

(๓) ควบคุมและดูแลมิให้มีการรับผู้ป่วยไว้ค้างคืนเกินจำนวนเตียงตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต เว้นแต่กรณีฉุกเฉินซึ่งหากไม่รับไว้อาจเกิดอันตรายแก่ผู้ป่วย

(๔) ควบคุมและดูแลสถานพยาบาลให้สะอาด เรียบร้อย ปลอดภัย และมีลักษณะอันเหมาะสมแก่การใช้เป็นสถานพยาบาล”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๖ ผู้รับอนุญาตและผู้ดำเนินการของสถานพยาบาลต้องควบคุมและดูแลให้มีการช่วยเหลือเยียวยาแก่ผู้ป่วยตามมาตรา ๓๗/๑ ซึ่งอยู่ในสภาพอันตรายและจำเป็นต้องได้รับการรักษาพยาบาลโดยฉุกเฉิน เพื่อให้พ้นจากอันตรายตามมาตราฐานวิชาชีพและตามประเภทของสถานพยาบาลนั้น ๆ

เพื่อประโยชน์สาธารณะ ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้สถานพยาบาลมีหน้าที่ระดมทรัพยากร และมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือเยียวยาหรือดำเนินการตามความเหมาะสมและความจำเป็น

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

เมื่อให้การช่วยเหลือเยียวยาแก่ผู้ป่วยตามวรรคหนึ่งแล้ว ถ้ามีความจำเป็นต้องส่งต่อหรือผู้ป่วยมีความประสงค์จะไปรับการรักษาพยาบาลที่สถานพยาบาลอื่น ผู้รับอนุญาตและผู้ดำเนินการต้องจัดการให้มีการจัดส่งต่อไปยังสถานพยาบาลอื่นตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสี่ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๘ ผู้ใดประสงค์จะโฆษณาหรือประกาศด้วยประการใด ๆ เกี่ยวกับการประกอบกิจการของสถานพยาบาล นอกจากชื่อและที่ตั้งของสถานพยาบาลตามที่ปรากฏในใบอนุญาต ต้องได้รับอนุมัติข้อความ เสีย หรือภาพที่ใช้ในการโฆษณาหรือประกาศจากผู้อนุญาต ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ เงื่อนไข และค่าใช้จ่ายที่ผู้อนุญาตประกาศกำหนด

การโฆษณาหรือประกาศด้วยประการใด ๆ ซึ่งชื่อ ที่ตั้ง หรือกิจการของสถานพยาบาล หรือคุณวุฒิ หรือความสามารถของผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาล เพื่อชักชวนให้มีผู้มาขอรับบริการจากสถานพยาบาล โดยใช้ข้อความ เสี่ยง หรือภาพอันเป็นเท็จหรือโอ้อวดเกินความจริง หรือนำจะก่อให้เกิดความเข้าใจผิด ในสาระสำคัญเกี่ยวกับการประกอบกิจการของสถานพยาบาล จะกระทำมิได้

ค่าใช้จ่ายที่ได้รับตามวรรคหนึ่งให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และศาลจะสั่งริบบรรดาสังขของที่ใช้ในการประกอบกิจการสถานพยาบาลด้วยก็ได้”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๒ ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๓ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๘ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท และให้ปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทนับแต่วันที่ฝ่าฝืนคำสั่งที่ให้ระงับการโฆษณาหรือประกาศ ทั้งนี้ จนกว่าจะระงับการโฆษณาหรือประกาศดังกล่าว

ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๘ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทนับแต่วันที่ฝ่าฝืนคำสั่งที่ให้ระงับการโฆษณาหรือประกาศ ทั้งนี้ จนกว่าจะระงับการโฆษณาหรือประกาศดังกล่าว”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๔ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น เกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงาน ของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือทำการและละเว้นไม่สั่งการ หรือไม่กระทำจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับ ความผิดนั้น ๆ ด้วย”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๕ ให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบคดี

(๑) ในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย อธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ เป็นประธานกรรมการ ผู้อำนวยการสำนักสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ และผู้แทน สำนักงานอัยการสูงสุด เป็นกรรมการ และให้อธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพแต่งตั้งข้าราชการของ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพคนหนึ่ง เป็นเลขานุการ และอีกไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

(๒) ในเขตจังหวัดอื่น ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ อัยการจังหวัด และนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด เป็นกรรมการ และให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดแต่งตั้งข้าราชการ ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดคนหนึ่ง เป็นเลขานุการ และอีกไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ”

มาตรา ๒๓ ให้คณะกรรมการสถานพยาบาลซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ คงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสถานพยาบาลตามพระราชบัญญัติ สถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๔ ให้ผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการซึ่งโฆษณาหรือประกาศด้วยประการใด ๆ เกี่ยวกับสถานพยาบาลอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ต้องขออนุมัติการโฆษณาหรือการประกาศต่อผู้อนุญาตภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ประกาศที่ออกตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขออนุมัติแล้ว ให้ดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งจากผู้อนุญาต

มาตรา ๒๕ บรรดากฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎกระทรวงหรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๒๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่สถานพยาบาลที่ให้บริการแก่ประชาชน มีทั้งสถานพยาบาลซึ่งดำเนินการโดยภาครัฐและสถานพยาบาลที่ดำเนินการโดยภาคเอกชน แต่กฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลไม่ใช้บังคับกับสถานพยาบาลซึ่งดำเนินการโดยภาครัฐ จึงควรแก้ไขให้สถานพยาบาลซึ่งดำเนินการโดยภาครัฐต้องมีลักษณะและมาตรฐานตามที่กำหนด หรือผ่านการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่กำหนด แกไของค์ประกอบของคณะกรรมการสถานพยาบาลให้เหมาะสมยิ่งขึ้น แกไขเพิ่มเติมรายละเอียดที่ผู้รับอนุญาตต้องแสดงในสถานพยาบาล และแกไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การดำเนินการของสถานพยาบาลสำหรับผู้ป่วยที่ต้องได้รับการรักษาพยาบาลโดยฉุกเฉิน รวมทั้งแกไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการโฆษณาสถานพยาบาล บทกำหนดโทษและองค์ประกอบของคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการกำหนดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤต

ด้วยมาตรา ๓๖ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานพยาบาล (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนดให้ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการช่วยเหลือเยียวยาแก่ผู้ป่วยฉุกเฉิน การระดมทรัพยากรและมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือเยียวยาและการจัดให้มีการส่งต่อผู้ป่วยไปยังสถานพยาบาลอื่นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ซึ่งคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๐ มีมติอนุมัติหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการกำหนดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตแล้ว เห็นควรประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป นั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการกำหนดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤต”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการกำหนดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤต ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบแล้วเป็นไปตามแนบท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

ปิยะสกล สกลสัตยาทร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการกำหนดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤต

เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิผู้ป่วยฉุกเฉิน กรณีเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาล ให้มีความเหมาะสม เห็นควรกำหนดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการให้มีความสอดคล้องกับสภาพการณ์ เป็นธรรมและสามารถใช้บังคับทุกภาคส่วน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๖ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานพยาบาล (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกอบกับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะรัฐมนตรีจึงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการกำหนดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤต ไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ในหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขนี้

“ค่าใช้จ่าย” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายที่ได้รับการชดเชยจากการรักษาพยาบาล หรือการส่งต่อผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤต ที่ปรากฏตามบัญชีและอัตราค่าใช้จ่ายแนบท้ายหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขนี้

“ผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤต” หมายความว่า ผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตตามกฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉิน

“สถานพยาบาล” หมายความว่า สถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน

ข้อ ๒ กรณีผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตให้สถานพยาบาลให้การรักษาพยาบาลโดยฉุกเฉินเพื่อให้พ้นจากอันตรายตามมาตรฐานวิชาชีพและขีดความสามารถของสถานพยาบาลโดยไม่มีเงื่อนไขในการเรียกเก็บค่ารักษาพยาบาลเพื่อให้เป็นอุปสรรคต่อการดูแลรักษา และให้สถานพยาบาลแจ้งต่อกองทุนของผู้มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ หรือกฎหมายว่าด้วยประกันสังคม หรือกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน หรือจากส่วนราชการ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐทราบโดยเร็ว

ข้อ ๓ กรณีที่มีปัญหาการวินิจฉัยในการคัดแยกผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตให้ปรึกษาศูนย์ประสานคุ้มครองสิทธิผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤต ของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติได้ตลอดเวลาที่ยีสืบชั่วโมง เพื่อดำเนินการวินิจฉัย โดยคำวินิจฉัยของศูนย์ประสานคุ้มครองสิทธิผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤต ของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๔ สถานพยาบาลต้องให้การดูแลรักษาผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตจนพ้นภาวะวิกฤตหรือถ้ามีความจำเป็นต้องส่งต่อหรือผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตหรือญาติมีความประสงค์จะไปรับการรักษาพยาบาลที่สถานพยาบาลอื่น สถานพยาบาลต้องจัดการให้มีการจัดส่งต่อไปยังสถานพยาบาลอื่นตามความเหมาะสมตามมาตรฐานวิชาชีพและมาตรฐานการส่งต่อผู้ป่วย

ข้อ ๕ สถานพยาบาลจะได้รับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานับตั้งแต่รับผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤต จนถึงเวลาเจ็ดสิบสองชั่วโมง ในอัตราตามบัญชีและอัตราค่าใช้จ่ายแนบท้ายหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขนี้

ข้อ ๖...

ข้อ ๖ ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นหลังจากเจ็ดสิบสองชั่วโมง นับตั้งแต่รับผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤต ให้สถานพยาบาลเรียกเก็บไปที่กองทุนของผู้มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยหลักประกันสุขภาพแห่งชาติหรือกฎหมายว่าด้วยประกันสังคม หรือกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน หรือจากส่วนราชการ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือเรียกเก็บจากผู้ป่วย ทั้งนี้ให้เป็นไปตามอัตราการรักษาพยาบาลของสถานพยาบาลหรือตามข้อตกลงระหว่างสถานพยาบาลกับกองทุนของผู้มีสิทธิ

ข้อ ๗ ให้สถานพยาบาลเรียกเก็บค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นภายในเวลาเจ็ดสิบสองชั่วโมงไปที่สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติตามแนวทางการเรียกเก็บที่สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติกำหนด

ข้อ ๘ ให้สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติตรวจสอบความถูกต้อง สรุปค่าใช้จ่าย และแจ้งให้กองทุนของผู้มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยหลักประกันสุขภาพแห่งชาติหรือกฎหมายว่าด้วยประกันสังคม หรือกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน หรือจากส่วนราชการ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ทราบภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่รับเอกสารครบถ้วนแล้ว

ข้อ ๙ ให้กองทุนของผู้มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยหลักประกันสุขภาพแห่งชาติหรือกฎหมายว่าด้วยประกันสังคม หรือกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน หรือจากส่วนราชการ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ จ่ายค่าใช้จ่ายในอัตราตามบัญชีและอัตราค่าใช้จ่ายแนบท้ายหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขให้แก่สถานพยาบาลภายในสิบห้าวัน นับจากวันที่สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติแจ้งกองทุนของผู้มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ หรือกฎหมายว่าด้วยประกันสังคม หรือกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน หรือจากส่วนราชการ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่มีการส่งต่อผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตจากสถานพยาบาลแห่งหนึ่ง ไปยังสถานพยาบาลแห่งที่สอง ภายในเวลาก่อนครบเจ็ดสิบสองชั่วโมงนับตั้งแต่ผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤต เข้ารับการรักษาพยาบาลที่สถานพยาบาลแห่งที่หนึ่ง สถานพยาบาลแห่งที่สองจะได้รับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาตั้งแต่รับผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตจนครบเจ็ดสิบสองชั่วโมง (โดยนับเวลาต่อเนื่องจากสถานพยาบาลแห่งที่หนึ่งรับ) ในอัตราตามบัญชีและอัตราค่าใช้จ่ายแนบท้ายหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข เว้นแต่

(๑) กรณีสถานพยาบาลคู่สัญญาของสำนักงานประกันสังคม รับย้ายผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤต ในสังกัดของตนให้ปฏิบัติตามระบบของสำนักงานประกันสังคม

(๒) กรณีสถานพยาบาลคู่สัญญาของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติรับย้ายผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนให้ปฏิบัติตามระบบของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

(๓) กรณีสถานพยาบาลของรัฐ รับย้ายผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตซึ่งมีสิทธิตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ดำเนินการตามแนวทางที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ข้อ ๑๑...

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตสามารถย้ายสถานพยาบาลได้แต่ปฏิเสธไม่ขอย้ายผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นต่อไปเอง

ข้อ ๑๒ กรณีหากมีความจำเป็น ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล ดำเนินการทบทวนปรับปรุงบัญชีและอัตราตามข้อ ๕ ข้อ ๙ และข้อ ๑๐ ที่แนบท้ายหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขนี้ ให้มีความเหมาะสมได้ โดยให้คำนึงถึงประโยชน์ที่ผู้ป่วยฉุกเฉินจะได้รับเป็นสำคัญ ภายในสามปีหรือตามที่คณะกรรมการสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลเห็นสมควร ทั้งนี้ ให้นำเสนอผลการทบทวนปรับปรุงบัญชีและอัตราตามที่แนบท้ายหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขนี้ เพื่อให้คณะรัฐมนตรีเห็นชอบด้วย

ข้อ ๑๓ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

หมายเหตุ ในกรณีที่ผู้ป่วยมีสิทธิได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถหรือตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิตให้ใช้สิทธิดังกล่าวก่อน

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการช่วยเหลือเยียวยาแก่ผู้ป่วยฉุกเฉิน
การระดมทรัพยากรและมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือเยียวยา
และการจัดให้มีการส่งต่อผู้ป่วยไปยังสถานพยาบาลอื่น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ และมาตรา ๓๖ วรรคสามและวรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานพยาบาล (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถานพยาบาลจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการช่วยเหลือเยียวยาแก่ผู้ป่วยฉุกเฉิน การระดมทรัพยากรและมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือเยียวยา และการจัดให้มีการส่งต่อผู้ป่วยไปยังสถานพยาบาลอื่น”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมวด ๑

การช่วยเหลือเยียวยาแก่ผู้ป่วยฉุกเฉิน

ข้อ ๓ เมื่อมีผู้ป่วยฉุกเฉิน ซึ่งหากปล่อยไว้เช่นนั้นจะเป็นอันตรายต่อชีวิต หรือการรุนแรงขึ้นของการบาดเจ็บ หรืออาการป่วยของผู้ป่วยฉุกเฉินได้ ให้ผู้รับอนุญาตและผู้ดำเนินการของสถานพยาบาล มีหน้าที่ดำเนินการช่วยเหลือเยียวยาตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบคัดแยกระดับความฉุกเฉินและจัดให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการบริการตามลำดับความเร่งด่วนทางการแพทย์ฉุกเฉิน และเมื่อดำเนินการดังกล่าวแล้ว ให้แจ้งผลของการคัดแยกให้ผู้ป่วย หรือญาติผู้ป่วยทราบ

กรณีที่มีปัญหาการวินิจฉัยในการคัดแยกผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตให้ปรึกษาศูนย์ประสานคุ้มครองสิทธิผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติได้ตลอดเวลาเยี่ยงสับสี่ชั่วโมง เพื่อดำเนินการวินิจฉัยโดยคำวินิจฉัยของศูนย์ประสานคุ้มครองสิทธิผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤต ของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติให้ถือเป็นที่สุด

(๒) ผู้ป่วยฉุกเฉินต้องได้รับการบริการฉุกเฉินจนเต็มขีดความสามารถของสถานพยาบาลนั้น ก่อนการส่งต่อ เว้นแต่มีผู้ประกอบวิชาชีพให้การรับรองว่าการส่งต่อผู้ป่วยฉุกเฉิน จะเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันการเสียชีวิต หรือการรุนแรงขึ้นของการเจ็บป่วยของผู้ป่วยฉุกเฉินนั้น

(๓) การให้บริการต่อผู้ป่วยฉุกเฉินต้องเป็นไปตามความจำเป็นและข้อบ่งชี้ทางการแพทย์ฉุกเฉิน โดยมีให้น้ำสีการประกัน การขึ้นทะเบียนสถานพยาบาล หรือความสามารถในการรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของผู้ป่วยฉุกเฉิน หรือเงื่อนไขใด ๆ ว่าเป็นเหตุปฏิเสธผู้ป่วยฉุกเฉินให้ไม่ได้รับการบริการอย่างทันท่วงที

นอกจากวรรคหนึ่งแล้ว สถานพยาบาลต้องกระทำการใด ๆ อันจะมีผลเป็นการควบคุม ระวัง หรือบรรเทาผลร้ายจากอันตรายและความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นได้อย่างทันทั่วทั้งที่ตามสมควรแก่กรณี

ข้อ ๔ การตรวจคัดแยกกระตือรือร้นของผู้ป่วยตามข้อ ๓ (๑) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤต ได้แก่ บุคคลซึ่งได้รับบาดเจ็บ หรือมีอาการป่วยกะทันหัน ซึ่งมีภาวะคุกคามต่อชีวิต ซึ่งหากไม่ได้รับการปฏิบัติการแพทย์ทันทีเพื่อแก้ไขระบบการหายใจ ระบบไหลเวียนเลือด หรือระบบประสาทแล้ว ผู้ป่วยจะมีโอกาสเสียชีวิตได้สูง หรือทำให้การบาดเจ็บหรืออาการป่วยของผู้ป่วยฉุกเฉินนั้น รุนแรงขึ้นหรือเกิดภาวะแทรกซ้อนขึ้นได้อย่างฉับไว

ให้ใช้สัญลักษณ์ “สีแดง” สำหรับผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤต

(๒) ผู้ป่วยฉุกเฉินเร่งด่วน ได้แก่ บุคคลที่ได้รับบาดเจ็บหรือมีอาการป่วยซึ่งมีภาวะเฉียบพลันมาก หรือเจ็บปวดรุนแรงอันจำเป็นต้องได้รับการปฏิบัติการแพทย์อย่างรีบด่วน มิฉะนั้น จะทำให้การบาดเจ็บหรืออาการป่วยของผู้ป่วยฉุกเฉินนั้นรุนแรงขึ้น หรือเกิดภาวะแทรกซ้อนขึ้น ซึ่งส่งผลให้เสียชีวิตหรือพิการในระยะต่อมาได้

ให้ใช้สัญลักษณ์ “สีเหลือง” สำหรับผู้ป่วยฉุกเฉินเร่งด่วน

(๓) ผู้ป่วยฉุกเฉินไม่รุนแรง ได้แก่ บุคคลซึ่งได้รับบาดเจ็บ หรือมีอาการป่วยซึ่งมีภาวะเฉียบพลันไม่รุนแรง อาจรอรับการปฏิบัติการแพทย์ได้ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง หรือเดินทางไปรับบริการสาธารณสุขด้วยตนเองได้ แต่จำเป็นต้องใช้ทรัพยากรและหากปล่อยไว้เกินเวลาอันสมควรแล้วจะทำให้การบาดเจ็บหรืออาการป่วยของผู้ป่วยฉุกเฉินนั้นรุนแรงขึ้น หรือเกิดภาวะแทรกซ้อนขึ้นได้

ให้ใช้สัญลักษณ์ “สีเขียว” สำหรับผู้ป่วยฉุกเฉินไม่รุนแรง

ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามแนวทางการปฏิบัติในการคุ้มครองสิทธิผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤต ตามนโยบาย “เจ็บป่วยฉุกเฉินวิกฤต มีสิทธิทุกที่” กรณีการเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาลเอกชนนอกคู่สัญญาตามกฎหมายตามที่คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินกำหนด

ข้อ ๕ ให้สถานพยาบาลจัดให้มีผู้ประกอบวิชาชีพ เพื่อคัดแยกผู้ป่วยฉุกเฉินตามข้อ ๓ (๑) ตลอดเวลา รวมทั้งควบคุมและดูแลให้ผู้ปฏิบัติการดำเนินการให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการปฏิบัติการฉุกเฉินตามลำดับความเร่งด่วน ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินประกาศกำหนด

ข้อ ๖ นอกจากการจัดให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการบริการตามข้อ ๓ แล้ว สถานพยาบาลต้องจัดให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการบำบัดเจาะจงตามขีดความสามารถอย่างทันทั่วทั้งที่ด้วย

ข้อ ๗ ในกรณีที่ผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤต (สีแดง) ที่ได้รับการรักษาในสถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนผู้ใดเป็นผู้มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ หรือกฎหมายว่าด้วยประกันสังคมหรือกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน หรือจากส่วนราชการ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ และเมื่อผู้นั้นไปรับบริการจากสถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนเมื่อใดแล้ว ให้สถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนแจ้งการเข้ารับบริการและให้เรียกเก็บค่าใช้จ่ายด้านการรักษาพยาบาลตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๒
การระดมทรัพยากรและมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือเยียวยา

ข้อ ๘ ให้ผู้รับอนุญาตและผู้ดำเนินการจัดหาทรัพยากรด้านบุคลากร อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ยาและเวชภัณฑ์ ยานพาหนะให้เพียงพอและพร้อมต่อการช่วยเหลือผู้ป่วยฉุกเฉินตามมาตรา ๓๓/๑ ตามขีดความสามารถของสถานพยาบาล

หมวด ๓
การจัดให้มีการส่งต่อผู้ป่วยไปยังสถานพยาบาลอื่น

ข้อ ๙ เมื่อให้การช่วยเหลือเยียวยาผู้ป่วยตามหมวดหนึ่ง ถ้ามีความจำเป็นต้องส่งต่อหรือผู้ป่วยหรือญาติผู้ป่วยมีความประสงค์จะไปรับการรักษาพยาบาลที่สถานพยาบาลอื่น ผู้รับอนุญาตและผู้ดำเนินการต้องจัดการให้มีการจัดส่งต่อไปยังสถานพยาบาลอื่นตามความเหมาะสม

ในกรณีที่ผู้ประกอบการวิชาชีพให้การรับรองว่าการส่งต่อผู้ป่วยฉุกเฉินจะเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันการเสียชีวิต หรือการรุนแรงขึ้นของการเจ็บป่วยของผู้ป่วยฉุกเฉินนั้น หรือเกินขีดความสามารถตามนัยแห่งข้อ ๓ (๒) ให้สถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนดำเนินการส่งต่อผู้ป่วยฉุกเฉิน ตามมาตรฐานการส่งต่อผู้ป่วยที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด และให้สถานพยาบาลประเภทที่ไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนดำเนินการส่งต่อผู้ป่วยฉุกเฉินตามมาตรฐานการส่งต่อผู้ป่วยที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

ปิยะสกล สกลสัตยาทร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ประกาศกระทรวงการคลัง

เรื่องหลักเกณฑ์และอัตราค่ารักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยนอกหรือผู้ป่วยใน สถานพยาบาลเอกชน
กรณีเจ็บป่วยฉุกเฉิน พ.ศ.๒๕๖๐

เพื่อให้สอดคล้องตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๐ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการกำหนดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤต โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๓) และวรรคสอง และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ กรมบัญชีกลางโดยได้รับมอบอำนาจจากกระทรวงการคลัง เห็นสมควรยกเลิกประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราค่ารักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยนอกหรือผู้ป่วยใน สถานพยาบาลของเอกชน กรณีเจ็บป่วยฉุกเฉิน ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗ และออกประกาศใหม่ ดังนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราค่ารักษาพยาบาล ประเภทผู้ป่วยนอกหรือผู้ป่วยใน สถานพยาบาลของเอกชนกรณีเจ็บป่วยฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราค่ารักษาพยาบาล ประเภทผู้ป่วยนอกหรือผู้ป่วยใน สถานพยาบาลของเอกชนกรณีเจ็บป่วยฉุกเฉิน ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗

ข้อ ๓ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับกับการเข้ารับการรักษาพยาบาลตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

ข้อ ๔ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิหรือบุคคลในครอบครัว เข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของเอกชน ทั้งกรณีเข้ารับการรักษาพยาบาลด้วยตนเองหรือโดยการส่งตัวให้เข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของเอกชน หากได้รับการวินิจฉัยจากระบบการคัดแยกผู้ป่วยฉุกเฉิน (Emergency Preauthorize) ของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติว่า เข้าเกณฑ์เป็นผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตตามประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง หลักเกณฑ์การประเมินเพื่อคัดแยกระดับความฉุกเฉินและมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉิน ผู้มีสิทธิมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการกำหนดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤต จนกว่าจะได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ผู้ทำการรักษาว่าพ้นภาวะวิกฤตและสามารถเคลื่อนย้ายไปยังสถานพยาบาลของทางราชการได้ ทั้งนี้ ไม่เกินเจ็ดสิบสองชั่วโมงนับแต่ผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของเอกชน

ข้อ ๕ การเบิกค่ารักษาพยาบาลในข้อ ๔ ให้สถานพยาบาลของเอกชนเป็นผู้เบิกเงินค่ารักษาพยาบาลแทนผู้มีสิทธิ ในระบบเบิกจ่ายของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

ข้อ ๖ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิหรือบุคคลในครอบครัวได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ผู้ทำการรักษาว่าพ้นภาวะวิกฤตและสามารถเคลื่อนย้ายกลับไปยังสถานพยาบาลของทางราชการได้ แต่ปฏิเสธการย้ายผู้มีสิทธิไม่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามประกาศนี้ นับแต่พ้นภาวะวิกฤตและสามารถเคลื่อนย้ายกลับไปยังสถานพยาบาลของทางราชการได้

ข้อ ๗ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิหรือบุคคลในครอบครัวซึ่งได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤต มีความจำเป็นต้องเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของเอกชนเกินกว่าเจ็ดสิบสองชั่วโมง นับแต่ผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตเข้ารับการรักษาพยาบาล ให้ผู้มีสิทธิมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลภายหลังเวลาเจ็ดสิบสองชั่วโมง ดังนี้

๗.๑ ...

๗.๑ กรณีได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่ายังไม่พ้นภาวะวิกฤต และไม่สามารถย้ายกลับไปยังสถานพยาบาลของทางราชการได้ ให้ผู้มีสิทธิมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ดังนี้

๗.๑.๑ ค่าห้องและค่าอาหาร ให้เบิกได้เช่นเดียวกับกรณีเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของทางราชการ

๗.๑.๒ ค่าอวัยวะเทียมและอุปกรณ์ในการบำบัดรักษาโรคให้เบิกได้เช่นเดียวกับกรณีเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของทางราชการ

๗.๑.๓ ค่ารักษาพยาบาลประเภทอื่นๆ ให้เบิกได้ครั้งหนึ่งของจำนวนเงินทั้งหมดที่ได้จ่ายไปจริง

๗.๒ กรณีได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ผู้ทำการรักษาว่าพ้นภาวะวิกฤตและสามารถย้ายกลับไปยังสถานพยาบาลของทางราชการได้ แต่ไม่มีเตียงสถานพยาบาลของทางราชการรับย้าย ให้ผู้มีสิทธิมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ตามข้อ ๘

ข้อ ๘ ในกรณีที่ผลการวินิจฉัยจากระบบการคัดแยกผู้ป่วยฉุกเฉิน (Emergency Preauthorize) ของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ปรากฏว่าผู้มีสิทธิหรือบุคคลในครอบครัวเป็นผู้ป่วยฉุกเฉินเร่งด่วนหรือผู้ป่วยฉุกเฉินไม่รุนแรง ตามประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง หลักเกณฑ์การประเมินเพื่อคัดแยกระดับความฉุกเฉินและมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉิน ให้ผู้มีสิทธิมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ดังนี้

(๑) ค่าห้องและค่าอาหาร ให้เบิกได้เช่นเดียวกับกรณีเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของทางราชการ

(๒) ค่าอวัยวะเทียมและอุปกรณ์ในการบำบัดรักษาโรคให้เบิกได้เช่นเดียวกับกรณีเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของทางราชการ

(๓) ค่ารักษาพยาบาลประเภทอื่นๆ ให้เบิกได้ครั้งหนึ่งของจำนวนเงินทั้งหมดที่ได้จ่ายไปจริงแต่ไม่เกินแปดพันบาท

ข้อ ๙ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิหรือบุคคลในครอบครัวเป็นผู้ประสบภัยจากรถและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ หรือในกรณีที่ทำสัญญาประกันภัยซึ่งให้ความคุ้มครองในการรักษาพยาบาล หากสิทธิที่จะได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถหรือตามสัญญาประกันภัยนั้นต่ำกว่าค่ารักษาพยาบาลในคราวนั้น ให้ผู้มีสิทธิมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามประกาศนี้เฉพาะส่วนที่ขาดอยู่

ข้อ ๑๐ การเข้ารับการรักษาพยาบาลที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๐ ให้ถือปฏิบัติตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราค่ารักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยนอกหรือผู้ป่วยในสถานพยาบาลของเอกชนกรณีเจ็บป่วยฉุกเฉิน ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗

ข้อ ๑๑ การเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของเอกชน นับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๐ จนถึงวันที่ออกประกาศกระทรวงการคลังฉบับนี้ ในกรณีที่ส่วนราชการได้อนุมัติใบเสร็จรับเงินค่ารักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยใน ตามข้อ ๗ ของประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราค่ารักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยนอกหรือผู้ป่วยใน สถานพยาบาลของเอกชนกรณีเจ็บป่วยฉุกเฉิน ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗ ให้ถือเป็นการเบิกค่ารักษาพยาบาลตามข้อ ๘ ของประกาศฉบับนี้ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๒ แนวทางปฏิบัติในการเบิกจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลตามประกาศฉบับนี้ ให้เป็นไปตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

(นางสาวสุทธีรัตน์ รัตนโชติ)

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

ปฏิบัติราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

แนวทางปฏิบัติในการเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยฉุกเฉิน แนบท้ายหนังสือกรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุด ที่ ๐๔๑๖.๔/ว ๓๓๓ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามข้อ ๑๒ ของประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตรา ค่ารักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยนอกหรือผู้ป่วยใน สถานพยาบาลของเอกชน กรณีเจ็บป่วยฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๖๐ เห็นควรกำหนดแนวทางปฏิบัติในการเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยฉุกเฉิน ดังนี้

๑. ผู้มีสิทธิ

๑.๑ การเข้ารับการรักษาพยาบาลของผู้มีสิทธิและบุคคลในครอบครัวในสถานพยาบาลของเอกชนที่สามารถขอใช้สิทธิตามมติคณะรัฐมนตรีได้ จะต้องเป็นการเข้ารับการรักษาพยาบาลในกรณีเจ็บป่วยฉุกเฉินวิกฤต โดยพิจารณาจากอาการแรกเริ่ม ทั้งนี้ ไม่รวมการนัดมาตรวจรักษาพยาบาล และการนัดมาทำการหัตถการ โดยผู้มีสิทธิจะมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลจนกว่าจะได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ผู้ทำการรักษาว่า พันภาวะวิกฤตและสามารถเคลื่อนย้ายไปยังสถานพยาบาลของทางราชการได้ ทั้งนี้ ไม่เกินเจ็ดสิบสองชั่วโมงนับแต่ผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของเอกชน

๑.๒ การรักษาพยาบาลทั้งประเภทผู้ป่วยนอกหรือผู้ป่วยใน ตามข้อ ๑.๑ ให้ผู้มีสิทธิหรือบุคคลในครอบครัว แจ้งต่อสถานพยาบาลของเอกชนว่า ประสงค์ขอใช้สิทธิเจ็บป่วยฉุกเฉินวิกฤต เพื่อให้สถานพยาบาลของเอกชนบันทึกข้อมูลอาการแรกเริ่มในระบบการคัดแยกผู้ป่วยฉุกเฉิน (Emergency Preauthorize) ของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ (สพฉ.) โดยคำวินิจฉัยของ สพฉ. ถือเป็นที่สุด

๑.๓ การย้ายกลับไปรักษาพยาบาลต่อเนื่องยังสถานพยาบาลของทางราชการ ให้ผู้มีสิทธิและบุคคลในครอบครัวแสดงความประสงค์ต่อสถานพยาบาลของเอกชน อย่างช้าไม่เกิน ๒๔ ชั่วโมงนับแต่เข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของเอกชน โดยสถานพยาบาลของเอกชนจะแจ้งข้อมูลดังกล่าวผ่านระบบศูนย์ประสานคุ้มครองสิทธิผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตของ สพฉ. เพื่อประโยชน์ในการจัดสรรเตียงรองรับผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตตามมติคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ หากแจ้งว่าไม่ประสงค์ย้ายไปยังสถานพยาบาลของทางราชการแล้ว จะไม่มีสิทธิแจ้งขอย้ายในภายหลังได้

๑.๔ กรณีที่ผลการพิจารณาของระบบการคัดแยกผู้ป่วยฉุกเฉิน (Emergency Preauthorize) หรือคำวินิจฉัยของ สพฉ. ระบุว่า ผู้ป่วยไม่เข้าเกณฑ์ฉุกเฉินวิกฤต แต่เป็นผู้ป่วยฉุกเฉินเร่งด่วน หรือผู้ป่วยฉุกเฉินไม่รุนแรง ให้ผู้มีสิทธินำหลักฐานการรับเงินประเภทผู้ป่วยใน และใบประเมินคัดแยกผู้ป่วยฉุกเฉินที่ได้รับระดับความฉุกเฉิน ยื่นขอเบิกเงินที่ส่วนราชการต้นสังกัด ทั้งนี้ ในกรณีที่ใบประเมินคัดแยกผู้ป่วยฉุกเฉินไม่ระบุระดับความฉุกเฉิน ให้แนบใบรับรองแพทย์ระบุระดับความฉุกเฉินเพิ่มเติมเพื่อประกอบการเบิกจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาล

๑.๕ กรณีที่ผู้มีสิทธิหรือบุคคลในครอบครัวมีความจำเป็นต้องเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของเอกชนเกินกว่าเจ็ดสิบสองชั่วโมง แต่ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ผู้รักษาว่า พันภาวะวิกฤต และสามารถย้ายกลับไปยังสถานพยาบาลของทางราชการได้ แต่สถานพยาบาลของทางราชการไม่มีเตียงรับย้าย ให้ผู้มีสิทธินำหลักฐานการรับเงินและใบรับรองที่สถานพยาบาลของเอกชนออกให้ผู้ป่วย ยื่นขอเบิกเงินค่ารักษาพยาบาล ณ ส่วนราชการต้นสังกัด

๑.๖ กรณีที่ผู้มีสิทธิหรือบุคคลในครอบครัวมีความจำเป็นต้องเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของเอกชนเกินกว่าเจ็ดสิบสองชั่วโมง ด้วยเหตุยังไม่พ้นภาวะวิกฤต ให้ผู้มีสิทธินำหลักฐานการรับเงินและใบรับรองแพทย์ ขอทำความเข้าใจความตกลงในการเบิกค่ารักษาพยาบาลกับกรมบัญชีกลางเป็นรายกรณี โดยผ่านส่วนราชการต้นสังกัดระดับกรม

๑.๗ เพื่อประโยชน์ในการใช้สิทธิเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยฉุกเฉิน จึงได้จัดทำขั้นตอนการใช้สิทธิ (Flow Chart) เพื่อใช้ประชาสัมพันธ์ให้ผู้มีสิทธิและบุคคลในครอบครัวทราบ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบ ๑

๒. ส่วนราชการ

๒. ส่วนราชการต้นสังกัด

ให้ผู้มีอำนาจอนุมัติตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยวิธีการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓ พิจารณาอนุมัติการเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลให้แก่ผู้มีสิทธิตามที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงการคลังฯ ตามแนวปฏิบัติในข้อ ๑.๔ ข้อ ๑.๕ และดำเนินการตามข้อ ๑.๖ แล้วแต่กรณี

๓. สถานพยาบาลของเอกชน

๓.๑ เมื่อผู้มีสิทธิหรือบุคคลในครอบครัวเข้ารับการรักษายาบาลกรณีเจ็บป่วยฉุกเฉิน ให้สถานพยาบาลดำเนินการตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การช่วยเหลือผู้ป่วยฉุกเฉิน การระดมทรัพยากรและมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือเยียวยาและการจัดให้มีการส่งต่อผู้ป่วยไปยังสถานพยาบาลอื่น โดยบันทึกข้อมูลในระบบการคัดแยกผู้ป่วยฉุกเฉิน (Emergency Preauthorize) ของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ภายในระยะเวลา ๒๔ ชั่วโมงนับแต่รับตัวผู้ป่วยไว้รักษาพยาบาล และให้สถานพยาบาลขอเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลแทนผู้มีสิทธิในระบบเบิกจ่าย ของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) (Universal Coverage for Emergency Patients : UCEP)

๓.๒ สถานพยาบาล จะได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยนอกหรือผู้ป่วยในกรณีผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤต ตั้งแต่รับผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตจนถึงเวลาเจ็ดสิบสองชั่วโมง ตามหลักเกณฑ์และอัตราแนบท้ายประกาศกระทรวงการคลังฯ ซึ่งเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี

๓.๓ ในกรณีที่ระบบการคัดแยกผู้ป่วยฉุกเฉิน (Emergency Preauthorize) ของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ระบุในใบประเมินการคัดแยกผู้ป่วยฉุกเฉินว่า ไม่เข้าเกณฑ์เจ็บป่วยฉุกเฉินวิกฤต ให้สำเนาเอกสารใบประเมินคัดแยกผู้ป่วยฉุกเฉินดังกล่าว มอบให้ผู้มีสิทธิหรือบุคคลในครอบครัวเพื่อใช้ประกอบการเบิกจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาล ณ ส่วนราชการต้นสังกัด

๓.๔ ภายในเวลาก่อนครบเจ็ดสิบสองชั่วโมงนับแต่ผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตเข้ารับการรักษายาบาล กรณีที่แพทย์ผู้รักษาวินิจฉัยว่า ผู้ป่วยพ้นภาวะวิกฤตและสามารถย้ายกลับไปยังสถานพยาบาลของทางราชการได้ แต่ไม่มีเตียงสถานพยาบาลของทางราชการรับย้าย สถานพยาบาลสามารถส่งต่อไปยังจากสถานพยาบาลของเอกชนอีกแห่งที่หนึ่งได้ ทั้งนี้ สถานพยาบาลของเอกชนแห่งที่สองจะได้รับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาดังกล่าวจากผู้ป่วยจนครบเจ็ดสิบสองชั่วโมง

๓.๕ เมื่อสถานพยาบาลให้การรักษายาบาลผู้มีสิทธิและบุคคลในครอบครัว ซึ่งได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตแล้ว ให้แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการย้ายกลับไปรักษายาบาลต่อเนื่องยังสถานพยาบาลของทางราชการภายหลังจากพ้นภาวะวิกฤต ต่อผู้มีสิทธิหรือบุคคลในครอบครัวหรือญาติ และจัดให้บุคคลดังกล่าวแสดงความประสงค์จะรักษาตัวในสถานพยาบาลของเอกชนภายหลังจากพ้นวิกฤต หรือจะย้ายกลับไปรักษายาบาลที่สถานพยาบาลของทางราชการ ภายในระยะเวลา ๒๔ ชั่วโมง นับแต่รับตัวผู้ป่วยไว้เข้ารับการรักษายาบาล

๓.๖ ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นหลังจากที่ผู้ป่วยพ้นภาวะวิกฤตและประสงค์จะรักษาตัวในสถานพยาบาลของเอกชนต่อ ให้เจ้าหน้าที่การเงินของสถานพยาบาลออกใบเสร็จรับเงินโดยระบุว่าจะไม่สามารถเบิกทางราชการได้ เนื่องจากไม่ประสงค์จะย้ายไปรักษายาบาลตามสิทธิ

๓.๗ สถานพยาบาลของเอกชนที่ยังไม่ได้จัดทำข้อมูลผู้ขายกับทางกรมบัญชีกลาง ให้แจ้งความประสงค์โดยกรอกรายละเอียดและแนบเอกสารประกอบการจัดทำข้อมูลหลักผู้ขายตามเอกสารแนบ ๒ มาที่กองสวัสดิการรักษายาบาล กรมบัญชีกลาง

๔. สถานพยาบาล

๔. สถานพยาบาลของทางราชการ

๔.๑ กรณีผู้มีสิทธิหรือบุคคลในครอบครัวเข้ารับการรักษายาบาลประเภทผู้ป่วยนอก หากฐานข้อมูลสมบูรณ์ ให้ขอเลขอนุมัติเพื่อสมัครเข้าสู่ระบบเบิกจ่ายตรงประเภทผู้ป่วยนอก โดยระบุเป็นการสมัครขอให้สิทธิกรณีฉุกเฉิน ซึ่งจะสามารถใช้สิทธิได้ทันที

๔.๒ กรณีผู้มีสิทธิหรือบุคคลในครอบครัวเข้ารับการรักษายาบาลประเภทผู้ป่วยใน ให้ขอเลขอนุมัติหรือขอหนังสือรับรองการมีสิทธิรับเงินค่ารักษายาบาล ตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลัง ว่าด้วยวิธีการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษายาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓

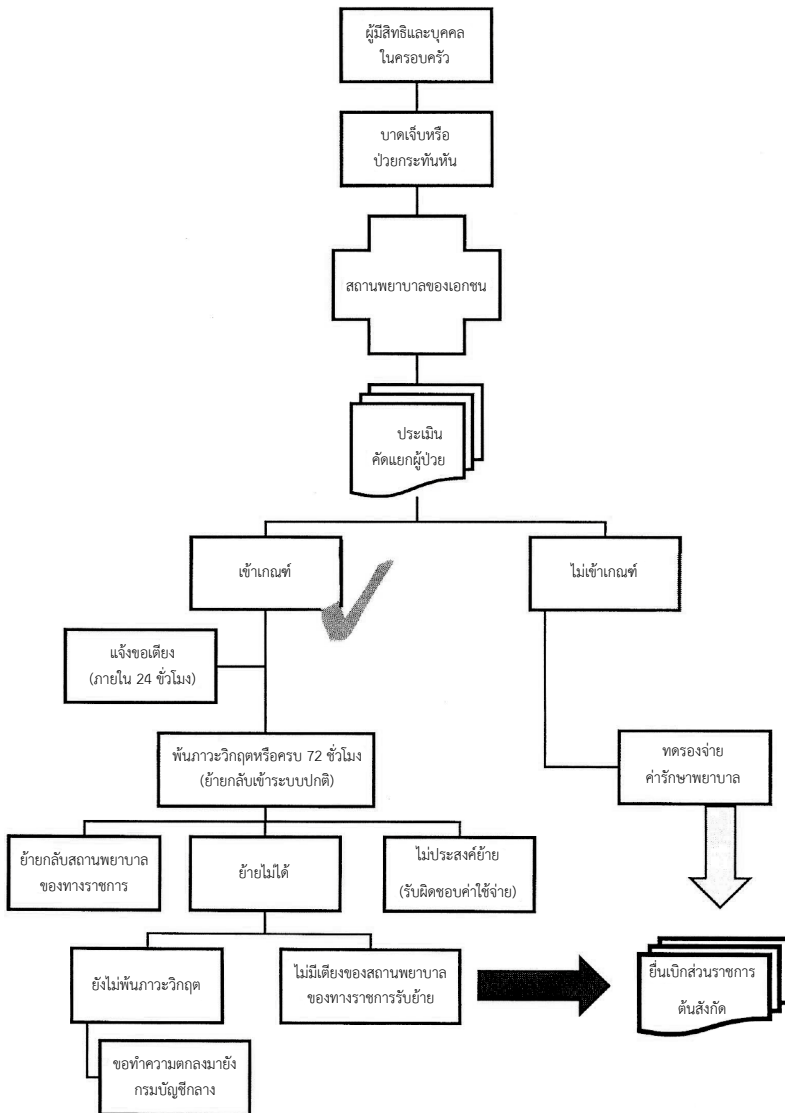
๔.๓ กรณีที่มีการส่งตัวมาจากสถานพยาบาลของเอกชน ให้สถานพยาบาลของทางราชการ รับตัวและให้การรักษายาบาลตามแนวทางเวชปฏิบัติ โดยให้ถือตามข้อ ๔.๑ หรือ ๔.๒ แล้วแต่กรณี

๕. สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

๕.๑ ให้ สปสช. ดำเนินการจัดทำข้อมูลเป็นรายบุคคล ตามโครงสร้างชุดข้อมูล ตามเอกสารแนบ ๓ และจัดส่งข้อมูลดังกล่าวทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ โดย ZIP File มายัง csmbcsd@hotmail.com เพื่อดำเนินการตรวจสอบสถานะความเป็นผู้มีสิทธิหรือบุคคลในครอบครัว ตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษายาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๕.๒ จัดทำไฟล์ตั้งเบิกในระบบ GFMS พร้อม Text File รายละเอียดการเบิก ค่ารักษายาบาล ผ่านระบบ National Clearing House โดยกรมบัญชีกลางจะจ่ายเงินค่ารักษายาบาล ให้สถานพยาบาลตามข้อมูลที่ สปสช. จัดทำขึ้น

ขั้นตอนการใช้สิทธิ กรณีเข้ารับการรักษาพยาบาลในกรณีฉุกเฉิน ตามระบบการคัดแยกผู้ป่วยฉุกเฉิน
(Universal Coverage for Emergency Patients : UCEP)

เอกสารแนบ ๒

ตารางข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับโรงพยาบาลเพื่อจัดทำข้อมูลหลักผู้ขาย (Vendor Code) ของโรงพยาบาล-เอกชน									
1	ลำดับ								
2	uhcode								
3	รหัสผู้ขาย(กรมบัญชีกลางกำหนด)								
4	ประเภทผู้ขาย								
5	ชื่อสถานพยาบาล (ภาษาไทย)								
6	ชื่อสถานพยาบาล (ภาษาอังกฤษ)								
7	เลขประจำตัวผู้เสียภาษี								
ข้อมูลที่อยู่ผู้ขาย			อาคาร/ชั้น						
			บ้านเลขที่						
			ถนน						
			ซอย						
			ตำบล						
			อำเภอ						
			จังหวัด						
			รหัสไปรษณีย์						
			หมายเลขโทรศัพท์						
			หมายเลขต่อ						
ข้อมูลบัญชีเงินฝากธนาคารของผู้ขาย			รหัสธนาคาร						
			ชื่อธนาคาร						
			สาขา						
			หมายเลขบัญชีธนาคาร						
			ชื่อบัญชีเงินฝาก (ภาษาไทย)						
			ชื่อบัญชีเงินฝาก (ภาษาอังกฤษ)						
9									

รายการเอกสารประกอบการจัดทำข้อมูลหลักผู้ขาย

๑. สำเนาใบอนุญาตประกอบกิจการสถานพยาบาล สพ. ๗ และใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาล สพ. ๑๙
๒. ตัวอย่างลายมือชื่อผู้มีอำนาจลงนามในคำขอเบิกเงินกับกรมบัญชีกลาง (กรณีที่ไม่มีอำนาจในการลงนามเพื่อขอเบิกเงิน จะต้องหนังสือมอบอำนาจจากผู้มีอำนาจ) พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจ
๓. สำเนาสมุดบัญชีคู่ฝากธนาคาร (เปิดบัญชีในนามโรงพยาบาลเท่านั้นโดยจะเป็นบัญชีออมทรัพย์หรือกระแสรายวันก็ได้)
๔. เอกสารที่แนบในข้อ ๑ - ๓ ให้รับรองสำเนาถูกต้องโดยผู้มีอำนาจเท่านั้น

หมายเหตุ

- การส่งเอกสารทุกครั้งควรมีหนังสือแนส่งเพื่อให้สารบัญชีกรมบัญชีกลางลงเลขาฯ ป้องกันการสูญหาย โดยส่งมาที่ กรมบัญชีกลาง กองสวัสดิการรักษายาบาล ถนนพระราม 5 แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กทม. ๑๐๔๐๐
- ขอให้สถานพยาบาลระบุ ชื่อ นามสกุล และเบอร์โทรศัพท์ของผู้ประสานงานของสถานพยาบาล เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการติดต่อประสานงาน

โครงสร้างชุดข้อมูลเพื่อใช้ตรวจสอบสิทธิกรณีเจ็บป่วยฉุกเฉิน

ผู้ใช้สิทธิ			ผู้มีสิทธิ			
เลขประจำตัวประชาชน	ชื่อ	สกุล	เลขประจำตัวประชาชน	ชื่อ	สกุล	สังกัด/กรม

ประกาศคณะกรรมการการแพทย์ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม

เรื่อง หลักเกณฑ์และจำนวนเงินทดแทนค่าบริการทางการแพทย์

กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยฉุกเฉิน

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขปรับปรุงหลักเกณฑ์และจำนวนเงินทดแทนค่าบริการทางการแพทย์ ในกรณีผู้ประกันตนไปรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลอื่นนอกจากสถานพยาบาลที่สำนักงานประกันสังคมกำหนดให้สำหรับผู้ประกันตน ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการประกันสังคมแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘ คณะกรรมการการแพทย์โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกันสังคมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศคณะกรรมการการแพทย์ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์และจำนวนเงินทดแทนค่าบริการทางการแพทย์กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยฉุกเฉิน ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๔๘

(๒) ประกาศคณะกรรมการการแพทย์ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์และจำนวนเงินทดแทนค่าบริการทางการแพทย์กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยฉุกเฉิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๔

(๓) ประกาศคณะกรรมการการแพทย์ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์และจำนวนเงินทดแทนค่าบริการทางการแพทย์กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยฉุกเฉิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๕

(๔) ประกาศคณะกรรมการการแพทย์ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์และจำนวนเงินทดแทนค่าบริการทางการแพทย์กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยฉุกเฉิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“สำนักงาน” หมายถึง สำนักงานประกันสังคม สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ สำนักงานประกันสังคมจังหวัด หรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัดสาขา แล้วแต่กรณี

“สถานพยาบาล” หมายถึง สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

“แพทย์” หมายถึง ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรม

“ประสบอันตราย” หมายถึง การประสบกับเหตุการณ์หรืออุบัติเหตุที่ทำให้บาดเจ็บอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

“เจ็บป่วยฉุกเฉิน” หมายถึง โรคหรืออาการของโรคซึ่งเกิดขึ้นโดยเฉียบพลันที่มีลักษณะรุนแรง อันอาจเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิต หรือจำเป็นต้องได้รับการรักษาพยาบาลเร่งด่วน

“ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยฉุกเฉินวิกฤติ” หมายถึง การได้รับบาดเจ็บ หรือมีอาการป่วยกะทันหัน ซึ่งมีภาวะคุกคามต่อชีวิต ซึ่งหากไม่ได้รับการปฏิบัติการแพทย์ทันทีเพื่อแก้ไขระบบหายใจ ระบบไหลเวียนเลือด หรือระบบประสาทแล้วผู้ป่วยจะมีโอกาสเสียชีวิตได้สูง หรือทำให้การบาดเจ็บหรืออาการป่วยของผู้ป่วยฉุกเฉินนั้น รุนแรงขึ้นหรือเกิดภาวะแทรกซ้อนขึ้นได้อย่างฉับไว ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการช่วยเหลือเยียวยาแก่ผู้ป่วยฉุกเฉิน การระดมทรัพยากรและมีส่วนร่วม ในการช่วยเหลือเยียวยา และการจัดให้มีการส่งต่อผู้ป่วยไปยังสถานพยาบาลอื่น

หมวด ๑

การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยฉุกเฉิน

ข้อ ๔ ในกรณีที่ผู้ประกันตนประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยฉุกเฉินอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน และมีความจำเป็นทำให้ไม่สามารถไปรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลที่สำนักงานกำหนดสิทธิ ในการรับบริการทางการแพทย์สำหรับผู้ประกันตนนั้น เมื่อผู้ประกันตนได้เข้ารับบริการทางการแพทย์ ณ สถานพยาบาลอื่น ให้สำนักงานจ่ายเงินเป็นค่าบริการทางการแพทย์ให้แก่ผู้ประกันตนหรือสถานพยาบาล ที่ให้บริการทางการแพทย์ แล้วแต่กรณี ดังนี้

๔.๑ กรณีจำเป็นต้องได้รับการบริการทางการแพทย์เนื่องจากประสบอันตรายจ่ายเป็น ค่าบริการทางการแพทย์เฉพาะค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริงตามความจำเป็นตามประเภทและอัตรา ดังนี้

๔.๑.๑ กรณีเข้ารับบริการทางการแพทย์ ณ สถานพยาบาลของรัฐ

(๑) ประเภทผู้ป่วยนอก จ่ายเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น

(๒) ประเภทผู้ป่วยใน

(ก) ค่าบริการทางการแพทย์ ตามจำนวนเท่าที่จ่ายจริง ตามความจำเป็นภายในระยะเวลาไม่เกินเจ็ดสิบสองชั่วโมงโดยไม่รวมระยะเวลาในวันหยุดราชการ หากมีวันหยุดราชการในช่วงระยะเวลาไม่เกินเจ็ดสิบสองชั่วโมงนั้น ให้นับรวมค่าบริการทางการแพทย์ ในวันหยุดราชการด้วย

(ข) ค่าห้องและค่าอาหาร ตามจำนวนเท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน วันละเจ็ดร้อยบาทภายในระยะเวลาไม่เกินเจ็ดสิบสองชั่วโมงโดยไม่รวมระยะเวลาในวันหยุดราชการ หากมีวันหยุดราชการในช่วงระยะเวลาไม่เกินเจ็ดสิบสองชั่วโมงนั้น ให้นับรวมค่าบริการทางการแพทย์ ในวันหยุดราชการด้วย

๔.๑.๒ กรณีเข้ารับบริการทางการแพทย์ ณ สถานพยาบาลเอกชน

(๑) ประเภทผู้ป่วยนอก ให้ได้รับค่าบริการทางการแพทย์ตามจำนวนเท่าที่จ่ายจริงไม่เกินหนึ่งพันบาท และกรณีที่ค่าบริการทางการแพทย์เกินหนึ่งพันบาทให้จ่ายค่าบริการทางการแพทย์เพิ่มเติมกรณีที่ได้รับการตรวจรักษาตามรายการและอัตรา ดังต่อไปนี้

(ก) การได้รับเลือดหรือส่วนประกอบของเลือดเท่าที่จ่ายจริงไม่เกินห้าร้อยบาทต่อยูนิต

(ข) สารต่อต้านพิษจากเชื้อบาดทะยัก (Tetanus - Antitoxin) ชนิดทำจากมนุษย์เท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินสี่ร้อยบาทต่อราย

(ค) ค่าวัดซีน/เซรุ่ม ป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า

- Rabies Vaccine เฉพาะเข็มแรก ในอัตราเท่าที่จ่ายจริง

ไม่เกินสองร้อยเก้าสิบบาท

- Rabies antiserum – ERIG เฉพาะเข็มแรก ในอัตรา

เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินหนึ่งพันบาท

- Rabies antiserum – HRIG เฉพาะเข็มแรก ในอัตรา

เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินแปดพันบาท โดยมีข้อบ่งชี้ข้อใดข้อหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑) ทดสอบการแพ้ด้วยเซรุ่มป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าจากม้า

ได้ผลบวก หรือ

๒) กรณีที่มีบาดแผลบริเวณตา

(ง) Ultrasound เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินหนึ่งพันบาทต่อราย

เฉพาะกรณีภาวะฉุกเฉินเฉียบพลันในช่องท้อง (Acute abdomen)

(จ) CT – Scan เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินสี่พันบาท หรือ MRI เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินแปดพันบาทต่อราย ตามหลักเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑) ผู้ประกันตนที่ได้รับการตรวจด้วย CT – Scan หรือ MRI แล้ว และได้รับการผ่าตัดสมองทันทีหรือถึงแก่ความตายภายหลังการตรวจ หรือ

๒) ผู้ประกันตนได้เข้ารับการรักษายาบาลกรณีฉุกเฉิน และมีการส่งตรวจเพื่อการวินิจฉัยว่ามีเส้นโลหิตในสมองแตกหรืออุดตัน โดยมีเหตุผลทางการแพทย์ประกอบ หรือ

๓) ผู้ประกันตนได้รับการตรวจวินิจฉัยเพื่อการผ่าตัดกระดูกสันหลังหรือไขสันหลังจากแพทย์ของสถานพยาบาลที่ทำการผ่าตัดนั้น

(ฉ) การขูดมดลูกเท่าที่จ่ายจริงไม่เกินสองพันห้าร้อยบาทต่อราย เฉพาะกรณีที่มีภาวะตกเลือดหลังการคลอดหรือภาวะตกเลือดจากการแท้งบุตร

(ข) ค่าฟื้นคืนชีพ (Cardio Pulmonary Resuscitation - CPR) รวมค่ายาและอุปกรณ์เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินสี่พันบาทต่อราย

(ข) กรณีที่มีการสังเกตอาการในห้องสังเกตอาการตั้งแต่สามชั่วโมงขึ้นไปให้จ่ายค่าบริการทางการแพทย์ในอัตราเท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินสองร้อยบาทต่อราย

(๒) ประเภทผู้ป่วยใน ให้ได้รับค่าบริการทางการแพทย์เฉพาะค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริงตามความจำเป็นภายในระยะเวลาไม่เกินเจ็ดสิบสองชั่วโมง โดยไม่รวมระยะเวลาในวันหยุดราชการ หากวันหยุดราชการในช่วงระยะเวลาไม่เกินเจ็ดสิบสองชั่วโมงนั้น ให้นับรวมค่าบริการทางการแพทย์ในวันหยุดราชการด้วย ตามประเภทและอัตรา ดังนี้

(ก) ค่ารักษาพยาบาลกรณีไม่ได้รักษาในห้อง ICU ตามจำนวนเท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินวันละสองพันบาท

(ข) ค่าห้องและค่าอาหาร ตามจำนวนเท่าที่จ่ายจริงไม่เกินวันละเจ็ดร้อยบาท

(ค) ค่าห้อง ค่าอาหาร ค่ารักษาพยาบาล กรณีที่รักษาในห้อง ICU เท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินวันละสี่พันห้าร้อยบาท

(ง) กรณีที่มีความจำเป็นต้องผ่าตัดใหญ่ กำหนดอัตราตามระยะเวลาการผ่าตัด ดังนี้

๑) ค่าผ่าตัดไม่เกินหนึ่งชั่วโมง เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินครึ่งละแปดพันบาท

๒) ค่าผ่าตัดเกินหนึ่งชั่วโมงแต่ไม่เกินสองชั่วโมง เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินครึ่งละหนึ่งหมื่นสองพันบาท

๓) ค่าผ่าตัดเกินสองชั่วโมงขึ้นไป เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินครึ่งละหนึ่งหมื่นหกพันบาท

(จ) ค่าฟื้นคืนชีพ (Cardio Pulmonary Resuscitation - CPR) รวมค่ายาและอุปกรณ์เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินสี่พันบาทต่อราย

(ฉ) ค่าตรวจทางห้องปฏิบัติการและหรือเอกซเรย์ ตามจำนวนเท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินหนึ่งพันบาทต่อราย

(ช) ค่าตรวจวินิจฉัยพิเศษจ่ายตามรายการและอัตรา ดังต่อไปนี้
๑) ตรวจคลื่นไฟฟ้าหัวใจ (EKG, ECG) ตามจำนวนเท่าที่จ่ายจริงไม่เกินสามร้อยบาทต่อราย

๒) ตรวจหัวใจด้วยคลื่นเสียงสะท้อนความถี่สูง (Echocardiography) ตามจำนวนเท่าที่จ่ายจริงไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาทต่อราย

๓) ตรวจคลื่นสมอง (Electro – encephalography - EEG) ตามจำนวนเท่าที่จ่ายจริงไม่เกินสามร้อยห้าสิบบาทต่อราย

๔) ตรวจ Ultrasound ตามจำนวนเท่าที่จ่ายจริงไม่เกินหนึ่งพันบาทต่อราย

๕) ค่าสวนเส้นเลือดหัวใจและเอ็กซเรย์ (Coronary Angiography - CAG) ตามจำนวนเท่าที่จ่ายจริงไม่เกินหนึ่งหมื่นห้าพันบาทต่อราย

๖) ค่าส่องกล้อง (Endoscopy) ยกเว้น Proctoscopy ตามจำนวนเท่าที่จ่ายจริงไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาทต่อราย

๗) ค่าตรวจ Intravenous Pyelography (IVP) ตามจำนวนเท่าที่จ่ายจริงไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาทต่อราย

๘) CT – Scan ตามจำนวนเท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินสี่พันบาท หรือ MRI ตามจำนวนเท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินแปดพันบาทต่อราย ตามหลักเกณฑ์เช่นเดียวกับการทำ CT – Scan หรือ MRI ของการรับบริการประเภทผู้ป่วยนอก

๔.๒ กรณีจำเป็นต้องได้รับบริการทางการแพทย์เนื่องจากเจ็บป่วยฉุกเฉินจ่ายเป็นค่าบริการทางการแพทย์เฉพาะค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริงตามความจำเป็นตามประเภทและอัตรา ดังนี้

๔.๒.๑ กรณีเข้ารับบริการทางการแพทย์ ณ สถานพยาบาลของรัฐ จ่ายเงินค่าบริการทางการแพทย์ตามประเภทและอัตราที่กำหนดไว้ใน ๔.๑.๑ (๑) และ ๔.๑.๑ (๒)

๔.๒.๒ กรณีเข้ารับบริการทางการแพทย์ ณ สถานพยาบาลเอกชน จ่ายเงินค่าบริการทางการแพทย์ตามประเภทและอัตราที่กำหนดไว้ใน ๔.๑.๒ (๑) และ ๔.๑.๒ (๒) ยกเว้นค่าบริการทางการแพทย์เป็นค่ายาละลายลิ่มเลือด (Thrombolytic Agent) ให้จ่ายค่าบริการทางการแพทย์แก่ผู้ประกันตนหรือสถานพยาบาลที่ให้การรักษายาบาลแก่ผู้ประกันตน ดังนี้

(๑) กรณีการใช้ยาละลายลิ่มเลือด (Thrombolytic Agent) ในการรักษาโรคเกี่ยวกับการอุดตันของหลอดเลือดสมอง (Stroke Fast Tract) จ่ายเป็นค่ายาละลายลิ่มเลือด rt-PA ให้กับสถานพยาบาลที่มีการรักษาผู้ป่วยหลอดเลือดสมองตีบหรืออุดตันด้วยการฉีดยาละลายลิ่มเลือดทางหลอดเลือดดำและมีการทำ CT Brain ก่อนและหลังการฉีดยาละลายลิ่มเลือดเหมาจ่ายครั้งละ ๕๐,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นบาทถ้วน)

(๒) กรณีการใช้ยาละลายลิ่มเลือด (Thrombolytic Agent) ในการรักษาโรคกล้ามเนื้อหัวใจขาดเลือดเฉียบพลันชนิดที่มีการยกขึ้นของคลื่นไฟฟ้าส่วน ST (Acute ST-Elevated Myocardial Infarction Fast Tract) จ่ายเป็นค่ายาละลายลิ่มเลือด ดังนี้

(ก) ค่ายาละลายลิ่มเลือด Streptokinase และค่าฉีดยาเหมาจ่ายครั้งละ ๑๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นบาทถ้วน)

(ข) ค่าละลายลิ่มเลือด rt-PA หรือ TNK-tPA และค่าฉีดยา
 เหมะจ่ายครั้งละ ๕๐,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นบาทถ้วน)

ข้อ ๕ กรณีผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบแก่กองทุนประกันสังคมจนก่อให้เกิดสิทธิในการ
 รับประโยชน์ทดแทนกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงานและสำนักงานยังไม่ได้
 กำหนดสถานพยาบาลที่ให้สิทธิในการรับบริการทางการแพทย์สำหรับผู้ประกันตนนั้น ให้สำนักงาน
 จ่ายเงินเป็นค่าบริการทางการแพทย์ให้แก่ผู้ประกันตน หรือสถานพยาบาล ดังนี้

๕.๑ กรณีเข้ารับบริการทางการแพทย์เพราะประสบอันตราย ให้จ่ายตามหลักเกณฑ์
 และอัตราที่กำหนดไว้ในข้อ ๔.๑ ของประกาศ

๕.๒ กรณีเข้ารับบริการทางการแพทย์เพราะเจ็บป่วย ให้จ่ายตามหลักเกณฑ์
 และอัตราที่กำหนดไว้ในข้อ ๔.๒ ของประกาศนี้

ข้อ ๖ นอกจากเงินค่าบริการทางการแพทย์ตามที่กำหนดในข้อ ๔ และข้อ ๕
 ของประกาศนี้แล้ว สำนักงานจะจ่ายเงินเป็นค่าพาหนะให้แก่ผู้ประกันตนหรือสถานพยาบาล
 กรณีผู้ประกันตนได้เข้ารับบริการทางการแพทย์ ณ สถานพยาบาลอื่นและสถานพยาบาลนั้นมีความจำเป็นต้อง
 รับหรือส่งตัวผู้ประกันตนไปเข้ารับการรักษาหรือรักษาพยาบาลต่อ ณ สถานพยาบาลอีกแห่งหนึ่ง
 ซึ่งมีใช้สถานพยาบาลที่สำนักงานกำหนดสิทธิในการรับบริการทางการแพทย์สำหรับผู้ประกันตนตามอัตรา
 ดังนี้

๖.๑ การรับหรือส่งตัวผู้ประกันตนระหว่างสถานพยาบาลซึ่งตั้งอยู่ในเขตท้องที่
 จังหวัดเดียวกัน

๖.๑.๑ กรณีใช้รถพยาบาลหรือเรือพยาบาลตามจำนวนเท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน
 ห้าร้อยบาท

๖.๑.๒ กรณีใช้พาหนะรับจ้างหรือพาหนะส่วนบุคคลหรือพาหนะอื่น ๆ
 เหมะจ่ายในอัตราสามร้อยบาท

๖.๒ การรับหรือส่งตัวผู้ประกันตนไปยังสถานพยาบาลซึ่งตั้งอยู่ในเขตท้องที่จังหวัดอื่น
 นอกจากจะจ่ายเงินเป็นค่าพาหนะตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดไว้ในข้อ ๖.๑ แล้ว สำนักงาน
 จะจ่ายเงินเพิ่มให้อีกในอัตรากิโลเมตรละหกบาท โดยคำนวณจ่ายตามระยะทางของกรมทางหลวง
 ในทางสั้นและทางตรง

ข้อ ๗ เมื่อผู้ประกันตนได้เข้ารับบริการทางการแพทย์ ณ สถานพยาบาลตามข้อ ๔
 และข้อ ๕ ของประกาศนี้ ให้ผู้ประกันตนหรือสถานพยาบาลหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังนี้

๗.๑ กรณีการเข้ารับบริการทางการแพทย์ตามข้อ ๔ ให้แจ้งสถานพยาบาล
 ที่สำนักงานกำหนดสิทธิในการรับบริการทางการแพทย์สำหรับผู้ประกันตนทราบโดยเร็ว เมื่อสถานพยาบาล
 ได้รับแจ้งแล้วให้สถานพยาบาลมีหน้าที่ ดังนี้

๗.๑.๑ กรณีเคลื่อนย้ายผู้ประกันตนที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยได้ให้สถานพยาบาลที่สำนักงานกำหนดสิทธิในการรับบริการทางการแพทย์สำหรับผู้ประกันตนรับผิดชอบในการให้บริการทางการแพทย์ แก่ผู้ประกันตนนับแต่เวลาที่ได้รับแจ้งเป็นต้นไป รวมทั้งค่าพาหนะในการเคลื่อนย้ายผู้ประกันตนด้วย

๗.๑.๒ กรณีเคลื่อนย้ายผู้ประกันตนที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยไม่ได้ให้สถานพยาบาลที่สำนักงานกำหนดสิทธิในการรับบริการทางการแพทย์สำหรับผู้ประกันตนมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการให้บริการทางการแพทย์ของสถานพยาบาลอื่นเฉพาะในส่วนที่เกินกว่าอัตราค่าบริการทางการแพทย์ที่กำหนดในข้อ ๔.๑ และข้อ ๔.๒ ของประกาศนี้ นับแต่เวลาที่ได้รับแจ้งจนถึงเวลาที่ครบเจ็ดสิบสองชั่วโมง

(๒) รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการให้บริการทางการแพทย์ของสถานพยาบาลอื่นในช่วงระยะเวลาการให้บริการทางการแพทย์ที่ล่วงพ้นจากระยะเวลาเจ็ดสิบสองชั่วโมงตาม (๑) หรือนับแต่เวลาที่ได้รับแจ้ง กรณีแจ้งให้สถานพยาบาลที่สำนักงานกำหนดสิทธิในการรับบริการทางการแพทย์สำหรับผู้ประกันตนทราบในช่วงระยะเวลาภายหลังจากครบกำหนดระยะเวลาเจ็ดสิบสองชั่วโมงตาม (๑)

๗.๒ กรณีเข้ารับบริการทางการแพทย์ตามข้อ ๕ ให้แจ้งสำนักงานทราบโดยเร็วเมื่อสำนักงานได้รับแจ้งแล้วให้สำนักงานมีหน้าที่ ดังนี้

๗.๒.๑ กำหนดสถานพยาบาลให้แก่ผู้ประกันตนเพื่อไปใช้บริการทางการแพทย์ต่อไป

๗.๒.๒ จ่ายค่าบริการทางการแพทย์ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ในช่วงระยะเวลาที่ได้รับแจ้งแต่ไม่เกินกำหนดระยะเวลาเจ็ดสิบสองชั่วโมง

๗.๒.๓ จ่ายค่าบริการทางการแพทย์ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ในช่วงระยะเวลาหลังจากเวลาที่ได้รับแจ้งจนถึงเวลาที่สถานพยาบาลได้จำหน่ายผู้ประกันตนออกจากสถานพยาบาลในการให้บริการทางการแพทย์ครั้งนั้น ตามหลักวิชาทางการแพทย์

ข้อ ๘ ในกรณีที่สำนักงานเห็นว่าผู้ประกันตนมีสิทธิที่จะได้รับค่าบริการทางการแพทย์นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้สำนักงานพิจารณาจ่ายให้แก่ผู้ประกันตนหรือสถานพยาบาลตามคำแนะนำของคณะกรรมการการแพทย์

หมวด ๒

การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยฉุกเฉินวิกฤต

ข้อ ๙ การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยฉุกเฉินวิกฤตตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการช่วยเหลือเยียวยาแก่ผู้ป่วยฉุกเฉิน การระดมทรัพยากร และมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือเยียวยา และการจัดให้มีการส่งต่อผู้ป่วยไปยังสถานพยาบาลอื่น

- (๑) หมดสติ ไม่รู้สึกตัว ไม่หายใจ
- (๒) หายใจเร็ว หอบเหนื่อยรุนแรง หายใจติดขัดมีเสียงดัง
- (๓) ซีมลง เหงื่อแตก ตัวเย็น หรือมีอาการชักร่วม
- (๔) เจ็บหน้าอกเฉียบพลัน รุนแรง
- (๕) แขนขาอ่อนแรงครึ่งซีก พูดไม่ชัดแบบปัจจุบันทันด่วน หรือชักต่อเนื่องไม่หยุด
- (๖) มีอาการอื่นร่วมที่มีผลต่อการหายใจ ระบบการไหลเวียนโลหิต และระบบสมองที่อาจเป็นอันตรายต่อชีวิต

ข้อ ๑๐ กรณีผู้ประกันตนประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยฉุกเฉินวิกฤตและกรณีที่สำนักงานยังมีได้กำหนดสถานพยาบาลที่ให้สิทธิในการรับบริการทางการแพทย์สำหรับผู้ประกันตนหรือกรณีที่ไม่สามารถไปรับบริการทางการแพทย์ในสถานพยาบาลตามสิทธิในการรับบริการทางการแพทย์สำหรับผู้ประกันตนได้ เมื่อไปรับบริการ ณ สถานพยาบาลเอกชน ให้สำนักงานจ่ายค่าบริการทางการแพทย์ให้แก่สถานพยาบาลตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

ข้อ ๑๑ เมื่อผู้ประกันตนได้รับบริการทางการแพทย์ตามข้อ ๑๐ จนพ้นภาวะฉุกเฉินวิกฤตแล้ว และสามารถย้ายไปรับบริการทางการแพทย์ ณ สถานพยาบาลที่สำนักงานกำหนดสิทธิในการรับบริการทางการแพทย์สำหรับผู้ประกันตนได้ แต่ผู้ประกันตนปฏิเสธไม่ขอย้ายไปรับบริการทางการแพทย์ ณ สถานพยาบาลที่สำนักงานกำหนดสิทธิในการรับบริการทางการแพทย์สำหรับผู้ประกันตน ให้สำนักงานจ่ายค่าบริการทางการแพทย์ ตามระเบียบสำนักงานประกันสังคมว่าด้วยการจ่ายเงินค่าบริการทางการแพทย์แก่สถานพยาบาล ทั้งนี้ โดยหักค่าบริการทางการแพทย์ที่สำนักงานจะต้องจ่ายตามข้อ ๑๐ แล้ว

หมวด ๓

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๒ ผู้ใดมีสิทธิได้รับเงินทดแทนค่าบริการทางการแพทย์ตาม (๑) ประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง กำหนดจำนวนเงินทดแทนค่าบริการทางการแพทย์ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๓๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง กำหนดจำนวนเงินทดแทนค่าบริการทางการแพทย์ (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๑ (๒) ประกาศคณะกรรมการการแพทย์ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์และจำนวนเงินทดแทนค่าบริการทางการแพทย์กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยฉุกเฉิน ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๔๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะกรรมการการแพทย์ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์ และจำนวนเงินทดแทนค่าบริการทางการแพทย์กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยฉุกเฉิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ (๓) ประกาศคณะกรรมการการแพทย์ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์และจำนวนเงิน

ทดแทนค่าบริการทางการแพทย์กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยฉุกเฉิน (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๕ (๔) ประกาศคณะกรรมการการแพทย์ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์และจำนวนเงินทดแทนค่าบริการทางการแพทย์กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยฉุกเฉิน (ฉบับที่ ๔) ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ อยู่ก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับอยู่เพียงใดก็ให้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนค่าบริการทางการแพทย์นั้นต่อไปจนครบตามสิทธิ

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

ชาติรี บานชื่น

ประธานกรรมการการแพทย์

ข้อบังคับคณะกรรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ
ว่าด้วยการใช้สิทธิรับบริการสาธารณสุข กรณีที่มีเหตุสมควร กรณีอุบัติเหตุ
หรือกรณีเจ็บป่วยฉุกเฉิน
พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่คณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การกำหนดค่าใช้จ่าย ในการดำเนินการผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤต และให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องปรับปรุงแก้ไข กฎ ระเบียบ จึงต้องปรับปรุงหลักเกณฑ์การเข้ารับบริการสาธารณสุข กรณีที่มีเหตุสมควร หรือกรณีอุบัติเหตุ หรือกรณีเจ็บป่วยฉุกเฉิน จากสถานบริการ และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการได้รับค่าใช้จ่าย จากกองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติของสถานบริการ เพื่อให้ผู้มีสิทธิเข้าถึงการบริการสาธารณสุข ในกรณีดังกล่าวได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ ประกอบมติคณะรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการกำหนดค่าใช้จ่าย ในการดำเนินการผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤต เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๐ และมติคณะกรรมการหลักประกัน สุขภาพแห่งชาติในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ คณะกรรมการหลักประกัน สุขภาพแห่งชาติ จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับคณะกรรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ว่าด้วย การใช้สิทธิรับบริการสาธารณสุข กรณีที่มีเหตุสมควร กรณีอุบัติเหตุ หรือกรณีเจ็บป่วยฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับคณะกรรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ว่าด้วยการใช้สิทธิรับบริการสาธารณสุข กรณีที่มีเหตุสมควร กรณีอุบัติเหตุ หรือกรณีเจ็บป่วยฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๕

(๒) ข้อบังคับคณะกรรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ว่าด้วยการใช้สิทธิรับบริการสาธารณสุข กรณีที่มีเหตุสมควร กรณีอุบัติเหตุ หรือกรณีเจ็บป่วยฉุกเฉิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“สถานบริการ” หมายความว่า สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ ของเอกชน และของสภาวิชาชีพ หน่วยบริการการประกอบโรคศิลปะสาขาต่าง ๆ และสถานบริการสาธารณสุขอื่นที่คณะกรรมการกำหนดเพิ่มเติม

“ผู้มีสิทธิ” หมายความว่า บุคคลที่มีสิทธิรับบริการสาธารณสุขตามพระราชบัญญัติหลักประกัน สุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

ข้อ ๕ ผู้มีสิทธิที่ได้ลงทะเบียนแล้ว ให้ใช้สิทธิรับบริการสาธารณสุขได้จากหน่วยบริการประจำของตนหรือหน่วยบริการปฐมภูมิในเครือข่ายหน่วยบริการที่เกี่ยวข้อง หรือจากหน่วยบริการอื่นที่หน่วยบริการประจำของตนหรือเครือข่ายหน่วยบริการที่เกี่ยวข้องส่งต่อ เว้นแต่ กรณีที่มีเหตุสมควรหรือกรณีอุบัติเหตุหรือกรณีเจ็บป่วยฉุกเฉิน ให้มีสิทธิเข้ารับบริการจากสถานบริการ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความสะดวกและความจำเป็นของผู้ใช้สิทธิรับบริการ และสถานบริการที่ให้บริการมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายจากกองทุน

กรณีอุบัติเหตุหรือกรณีเจ็บป่วยฉุกเฉินตามวรรคหนึ่ง ให้แยกระดับตามความฉุกเฉินเป็นผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤต ผู้ป่วยฉุกเฉินเร่งด่วน หรือผู้ป่วยฉุกเฉินไม่รุนแรง ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการช่วยเหลือเยียวยาแก่ผู้ป่วยฉุกเฉินตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล และประกาศกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยการระดมทรัพยากรและมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือเยียวยา และการจัดให้มีการส่งต่อผู้ป่วยไปยังสถานพยาบาลอื่นตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

ข้อ ๖ สถานบริการที่ให้บริการสาธารณสุขแก่ผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตให้แจ้งสำนักงานทราบโดยเร็ว และให้สถานบริการนั้นมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายจากกองทุน ดังนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานับตั้งแต่รับผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตจนถึงเวลาเจ็ดสิบสองชั่วโมงจ่ายในอัตราตามบัญชีและอัตราค่าใช้จ่ายตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการกำหนดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(๒) ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นหลังเวลาเจ็ดสิบสองชั่วโมงนับตั้งแต่รับผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤต กรณีที่ไม่สามารถย้ายกลับเข้าระบบหน่วยบริการได้ เนื่องจากยังไม่พ้นภาวะวิกฤตหรือกรณีไม่มีเตียงรับย้ายสถานบริการมีสิทธิเรียกเก็บจากสำนักงานตามอัตราค่ารักษาพยาบาลของสถานบริการหรือตามข้อตกลงระหว่างสถานบริการกับสำนักงาน

ในกรณีที่ผู้ป่วยมีสิทธิได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถหรือตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต ให้ใช้สิทธิดังกล่าวก่อน

ในกรณีที่ผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตสามารถย้ายเข้าระบบหน่วยบริการได้ แต่ปฏิเสธไม่ขอย้ายผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นต่อไปเอง

ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์ในการให้บริการผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตและการเรียกเก็บค่าใช้จ่ายของสถานบริการ ให้นำประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการช่วยเหลือเยียวยาแก่ผู้ป่วยฉุกเฉิน การระดมทรัพยากรและมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือเยียวยา และการจัดให้มีการส่งต่อผู้ป่วยไปยังสถานพยาบาลอื่น และประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการกำหนดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤต มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๘ สถานบริการที่ให้บริการแก่ผู้ป่วยฉุกเฉินเร่งด่วน ผู้ป่วยฉุกเฉินไม่รุนแรง มีหน้าที่แจ้งการเข้ารับบริการให้สำนักงานทราบทันทีหรือโดยเร็วภายในยี่สิบสี่ชั่วโมง เพื่อประสานหน่วยบริการประจำหรือหน่วยบริการอื่น พิจารณารับย้ายผู้ป่วย โดยให้สถานบริการอำนวยความสะดวกในการนำส่งผู้ป่วย และให้สถานบริการนั้น มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายจากกองทุน ดังนี้

(๑) ผู้ป่วยนอก มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่าย ตามจำนวนเท่าที่จ่ายจริง แต่รวมแล้วไม่เกิน ๗๐๐ บาทต่อครั้ง

(๒) ผู้ป่วยใน มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่าย ดังต่อไปนี้

(ก) ค่ารักษาพยาบาล ค่าห้องและอาหาร ตามจำนวนเท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน รายละเอียด ๔,๕๐๐ บาท ต่อการประคับประคองหรือเจ็บป่วยแต่ละครั้ง หรือ

(ข) กรณีมีความจำเป็นต้องผ่าตัดใหญ่และใช้เวลาในการผ่าตัดไม่เกินสองชั่วโมง ให้ได้รับตามจำนวนเท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินรายละเอียด ๘,๐๐๐ บาท ต่อการประคับประคองหรือเจ็บป่วยแต่ละครั้ง หรือ

(ค) กรณีมีความจำเป็นต้องผ่าตัดใหญ่และใช้เวลาในการผ่าตัดเกินกว่าสองชั่วโมง หรือกรณีต้องมีการรักษาพยาบาลในห้องผู้ป่วยหนัก (Intensive Care Unit : ICU) ให้ได้รับตามจำนวนเท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินรายละเอียด ๑๔,๐๐๐ บาท ต่อการประคับประคองหรือเจ็บป่วยแต่ละครั้ง

(๓) ค่ารถพยาบาล หรือเรือพยาบาลนำส่งผู้ป่วยที่ประสงค์จะย้ายไปรับบริการที่หน่วยบริการประจำของตนหรือหน่วยบริการปฐมภูมิในเครือข่ายหรือหน่วยบริการอื่นที่หน่วยบริการประจำเห็นชอบ จะจ่ายในอัตราตามประกาศว่าด้วยหลักเกณฑ์การดำเนินงานและบริหารจัดการกองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณนั้น

การเปลี่ยนแปลงอัตราค่าใช้จ่ายใน (๑) - (๓) ให้เป็นไปตามที่สำนักงานประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

ในกรณีที่ผู้ป่วยฉุกเฉินเร่งด่วนหรือผู้ป่วยฉุกเฉินไม่รุนแรง สามารถย้ายเข้าระบบหน่วยบริการได้ แต่ปฏิเสธไม่ขอย้าย หรือเป็นค่าใช้จ่ายส่วนเกิน (๑) - (๓) ผู้ป่วยต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเอง

ข้อ ๙ กรณีที่หน่วยบริการประจำหรือหน่วยบริการอื่นไม่สามารถรับย้ายผู้ป่วยตามข้อ ๘ วรรคหนึ่งได้ ให้หน่วยบริการประจำหรือสำนักงาน รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นหลังการแจ้งขอย้าย ครบยี่สิบสี่ชั่วโมงเป็นต้นไป และสถานบริการมีสิทธิเรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากสำนักงานตามอัตราค่ารักษาพยาบาลของสถานบริการนั้น หรือตามข้อตกลงระหว่างสถานบริการกับสำนักงาน ซึ่งสำนักงานจะจ่ายจากเงินกองทุน แทนหน่วยบริการประจำ

ข้อ ๑๐ ผู้มีสิทธิที่ได้รับการส่งต่อจากหน่วยบริการหรือจากสำนักงาน ให้เข้ารับบริการสาธารณสุขจากสถานบริการได้ ถือเป็นกรณีที่มีเหตุสมควร และให้สถานบริการที่ให้บริการนั้น ได้รับค่าใช้จ่ายจากหน่วยบริการประจำที่ส่งต่อหรือจากกองทุน แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ในอัตราค่าใช้จ่ายตามข้อ ๙

เหตุสมควรอื่นนอกจากวรรคหนึ่ง และอัตราค่าใช้จ่าย ให้เป็นไปตามที่สำนักงานประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

ข้อ ๑๑ การส่งข้อมูลและวิธีการบันทึกข้อมูลเพื่อเรียกเก็บค่าใช้จ่าย ให้สถานบริการบันทึกรายละเอียดการขอรับค่าใช้จ่ายตามแบบที่กำหนดและบันทึกข้อมูลเป็นอิเล็กทรอนิกส์ ผ่าน Web online พร้อมทั้งแนบเอกสารดังกล่าวเพื่อเรียกเก็บค่าใช้จ่ายผ่าน Web online ด้วย หรือกรณีที่ไม่สามารถบันทึกและส่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ผ่าน Web online ได้ ให้บันทึกข้อมูลเพื่อเรียกเก็บค่าใช้จ่ายเป็นเอกสาร ทั้งนี้ การส่งข้อมูลและการบันทึกข้อมูลเพื่อเรียกเก็บค่าใช้จ่าย ให้เป็นไปตามที่สำนักงานกำหนด

ข้อ ๑๒ กรณีที่มีข้อขัดข้องในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้ผู้มีสิทธิหรือญาติหรือสถานบริการมีหนังสือแจ้งต่อเลขาธิการสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เพื่อให้มีคำวินิจฉัย ทั้งนี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ทราบข้อขัดข้องดังกล่าว แต่ไม่เกินหนึ่งปีนับจากวันจำหน่ายผู้ป่วยออกจากสถานบริการ

คำวินิจฉัยของเลขาธิการสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ให้ถือเป็นที่สุด

กรณีสถานบริการไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ สำนักงานอาจแจ้งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลหรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องโดยเร็ว

ข้อ ๑๓ ให้ประธานกรรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

ปิยะสกล สกลสัตยาทร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ประธานกรรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

ที่ กค ๐๔๑๖.๔/ว ๗๖

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระราม ๖ กทม. ๑๐๔๐๐

๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

เรื่อง ข้อความเข้าใจกรณีการเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยฉุกเฉินในสถานพยาบาลของเอกชน

เรียน ปลัดกระทรวง อธิบดี เลขาธิการ ผู้อำนวยการ อธิการบดี ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
ผู้ว่าราชการจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๖.๔/ว ๓๓๓ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย ตัวอย่างใบประเมินการคัดแยกผู้ป่วยฉุกเฉิน

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมบัญชีกลางได้ประกาศใช้หลักเกณฑ์การเบิกจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยฉุกเฉินในสถานพยาบาลของเอกชน ตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราค่ารักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยนอกหรือผู้ป่วยใน สถานพยาบาลของเอกชน กรณีเจ็บป่วยฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ แต่เนื่องจากส่วนราชการและผู้มีสิทธิได้หารือและสอบถามวิธีปฏิบัติในการเบิกเงินค่าพยาบาลประเภทผู้ป่วยใน กรณีผู้ป่วยฉุกเฉินเร่งด่วนและผู้ป่วยฉุกเฉินไม่รุนแรง ณ ส่วนราชการต้นสังกัดจะต้องแนบเอกสารใด เพื่อประกอบการเบิกจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาล และส่วนราชการจะพิจารณาได้อย่างไรว่ากรณีดังกล่าวเป็นผู้ป่วยฉุกเฉินเร่งด่วน หรือผู้ป่วยฉุกเฉินไม่รุนแรง ประกอบกับสถานพยาบาลของเอกชนหลายแห่ง ได้สอบถามประเด็นเกี่ยวกับผู้ป่วยซึ่งเข้ารับการรักษาพยาบาล ณ สถานพยาบาลของเอกชน และประสงค์ใช้สิทธิเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลจากทางราชการ สถานพยาบาลเอกชนจะต้องบันทึกข้อมูลผ่านระบบการคัดแยกผู้ป่วยฉุกเฉิน (Emergency Preauthorize) หรือไม่ อย่างไร นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า แนวทางปฏิบัติในการเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยฉุกเฉิน ตามหนังสือที่อ้างถึง ข้อ ๑.๔ กำหนดให้กรณีที่ผลการพิจารณาของระบบการคัดแยกผู้ป่วยฉุกเฉิน (Emergency Preauthorize) หรือคำวินิจฉัยของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ (สพฉ.) ระบุว่า ผู้ป่วยไม่เข้าเกณฑ์ฉุกเฉินวิกฤติ แต่เป็นผู้ป่วยฉุกเฉินเร่งด่วน หรือผู้ป่วยฉุกเฉินไม่รุนแรง ให้ผู้มีสิทธินำหลักฐานการรับเงินประเภทผู้ป่วยใน และใบประเมินคัดแยกผู้ป่วยฉุกเฉินที่ได้รับระดับความฉุกเฉินยื่นขอเบิกเงินที่ส่วนราชการต้นสังกัด ทั้งนี้ ในกรณีที่ใบประเมินคัดแยกผู้ป่วยฉุกเฉินไม่ระบุระดับความฉุกเฉินให้แนบบใบรับรองแพทย์ระบุระดับความฉุกเฉินเพิ่มเติม เพื่อประกอบการเบิกจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาล โดยเจตนารมณ์มีความประสงค์ให้การเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยฉุกเฉินจะต้องผ่านการพิจารณาจากระบบการคัดแยกผู้ป่วยฉุกเฉินทุกกรณี ซึ่งใบประเมินคัดแยกผู้ป่วยฉุกเฉินตามสิ่งที่ส่งมาด้วย จะระบุระดับความฉุกเฉิน เพื่อใช้เป็นเอกสารในการประกอบการเบิกเงินค่ารักษาพยาบาล ดังนั้น เพื่อให้การเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยฉุกเฉิน เป็นไปอย่างถูกต้องเกิดความเข้าใจที่ตรงกัน จึงเห็นควรเวียนข้อความเข้าใจให้ส่วนราชการและผู้มีสิทธิทราบและถือปฏิบัติ ดังนี้

๑. ผู้มีสิทธิที่ขอเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลกรณีผู้ป่วยฉุกเฉินเร่งด่วนและฉุกเฉินไม่รุนแรง กับส่วนราชการต้นสังกัด จะต้องแนบ “ใบประเมินคัดแยกผู้ป่วยฉุกเฉิน” เพื่อประกอบการเบิกจ่ายทุกครั้ง

๒. ส่วนราชการจะสามารถอนุมัติการจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลตามประกาศกระทรวงการคลังฯ ข้อ ๘ ได้นั้นต้องพิจารณาใบประเมินคัดแยกผู้ป่วยฉุกเฉินของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ในหัวข้อ ๒.๓

ผลการประเมิน ...

ผลการประเมินจะต้องปรากฏข้อความว่า “ไม่เข้าเกณฑ์” และจำแนกระดับความฉุกเฉินในหัวข้อ ๒.๑ การประเมินโดยแพทย์ผู้ให้การรักษาโดยพิจารณาจากรหัส ESI หากผลการประเมินเป็น “ผู้ป่วยฉุกเฉินเร่งด่วน” หรือ “ผู้ป่วยฉุกเฉินไม่รุนแรง” จะปรากฏข้อความว่า “xxเร่งด่วนx” หรือ “xxไม่รุนแรงx” ตามลำดับโดยไม่ต้องแนบใบรับรองแพทย์ หากผลการประเมินเป็น “xxอื่นๆ” หรือ “xxทั่วไปx” กรณีดังกล่าวไม่ถือเป็นผู้ป่วยฉุกเฉินตามประกาศกระทรวงการคลังฯ และไม่สามารถเบิกค่ารักษาพยาบาลจากทางราชการได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายพรชัย หาญยืนยงสกุล)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมบัญชีกลาง

กองสวัสดิการรักษายาบาล
กลุ่มงานกฎหมายด้านสวัสดิการรักษายาบาล
โทร. ๐ ๒๑๒๗ ๗๐๐๐ ต่อ ๔๔๔๑
โทรสาร ๐ ๒๑๒๗ ๗๑๕๗

สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

National Institute for Emergency Medicine

ใบประเมินคัดแยกผู้ป่วยฉุกเฉิน

เลขที่การประเมิน

วันที่

1. ข้อมูลผู้ป่วย

ชื่อ-นามสกุล

อายุ

สิทธิ์การรักษา

โรงพยาบาลตามสิทธิ์

ชื่อญาติ/ผู้นำส่ง/ผู้ติดต่อ

เลขประชาชน

สิทธิข้าราชการ/สิทธิหน่วยงานรัฐ

เบอร์โทร

2. ข้อมูลการเข้ารับการรักษา

เข้ารับการรักษาเมื่อ

โรงพยาบาลที่รับรักษา

อาการแรกเริ่ม

HN

2.1. การประเมิน โดย แพทย์ผู้ให้การรักษา

รหัส ESI

ความเห็นของแพทย์

ชื่อแพทย์

ประเมินเมื่อ

ประเมิน

2.2. การประเมิน โดย แพทย์ผู้ให้คำปรึกษา

ความเห็นของแพทย์

ชื่อแพทย์

ประเมินเมื่อ

ประเมิน

2.3. ผลการประเมิน

หมายเหตุ

1) เกณฑ์การประเมินผู้ป่วยฉุกเฉิน เป็นไปตามเงื่อนไขที่ทาง สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ เป็นผู้กำหนด

2) เกณฑ์ความคุ้มครองเป็นไปตามระเบียบและข้อกำหนดของแต่ละกองทุน

3) เริ่มใช้งานจริงตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2560 เป็นต้นไป

สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

National Institute for Emergency Medicine

ตัวอย่าง

กรณีเป็นผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤต

ใบประเมินคัดแยก
ผู้ป่วยฉุกเฉิน

เลขที่การประเมิน

วันที่

1. ข้อมูลผู้ป่วย

ชื่อ-นามสกุล

อายุ

เลขประชาชน

สิทธิ์การรักษา

สิทธิข้าราชการ/สิทธิหน่วยงานรัฐ

โรงพยาบาลตามสิทธิ์

ชื่อญาติ/ผู้นำส่ง/ผู้ติดต่อ

เบอร์โทร

2. ข้อมูลการเข้ารับการรักษา

เข้ารับการรักษาเมื่อ

HN

โรงพยาบาลที่รับรักษา

อาการแรกรับ

2.1. การประเมิน โดย แพทย์ผู้ให้การรักษา

รหัส ESI

ความเห็นของแพทย์

ชื่อแพทย์

ประเมินเมื่อ

ประเมิน

เข้าเกณฑ์

2.2. การประเมิน โดย แพทย์ผู้ให้คำปรึกษา

ความเห็นของแพทย์

ชื่อแพทย์

ประเมินเมื่อ

ประเมิน

2.3. ผลการประเมิน

เข้าเกณฑ์

หมายเหตุ

1) เกณฑ์การประเมินผู้ป่วยฉุกเฉิน เป็นไปตามเงื่อนไขที่ทาง สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ เป็นผู้กำหนด

2) เกณฑ์ความคุ้มครองเป็นไปตามระเบียบและข้อกำหนดของแต่ละกองทุน

3) เริ่มใช้งานจริงตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2560 เป็นต้นไป

สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ
National Institute for Emergency Medicine

ตัวอย่าง

กรณีเป็นผู้ป่วยฉุกเฉินเร่งด่วน

ใบประเมินคัดแยก
ผู้ป่วยฉุกเฉิน

เลขที่การประเมิน

วันที่

1. ข้อมูลผู้ป่วย

ชื่อ-นามสกุล

อายุ

เลขประชาชน

สิทธิ์การรักษา

สิทธิข้าราชการ/สิทธิหน่วยงานรัฐ

โรงพยาบาลตามสิทธิ์

ชื่อญาติ/ผู้นำส่ง/ผู้ติดต่อ

เบอร์โทร

2. ข้อมูลการเข้ารับการรักษา

เข้ารับการรักษาเมื่อ

HN

โรงพยาบาลที่รับรักษา

อาการแรกเริ่ม

2.1. การประเมิน โดย แพทย์ผู้ให้การรักษา

รหัส ESI

XXเร่งด่วนX

ความเห็นของแพทย์

ชื่อแพทย์

ประเมินเมื่อ

ประเมิน

ไม่เข้าเกณฑ์

2.2. การประเมิน โดย แพทย์ผู้ให้คำปรึกษา

ความเห็นของแพทย์

ชื่อแพทย์

ประเมินเมื่อ

ประเมิน

2.3. ผลการประเมิน

ไม่เข้าเกณฑ์

หมายเหตุ

- 1) เกณฑ์การประเมินผู้ป่วยฉุกเฉิน เป็นไปตามเงื่อนไขที่ทาง สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ เป็นผู้กำหนด
- 2) เกณฑ์ความคุ้มครองเป็นไปตามระเบียบและข้อกำหนดของแต่ละกองทุน
- 3) เริ่มใช้งานจริงตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2560 เป็นต้นไป

สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ
National Institute for Emergency Medicine

ตัวอย่าง

กรณีเป็นผู้ป่วยฉุกเฉินไม่รุนแรง

ใบประเมินคัดแยก
ผู้ป่วยฉุกเฉิน

เลขที่การประเมิน

วันที่

1. ข้อมูลผู้ป่วย

ชื่อ-นามสกุล

อายุ

เลขประชาชน

สิทธิ์การรักษา

สิทธิข้าราชการ/สิทธิหน่วยงานรัฐ

โรงพยาบาลตามสิทธิ์

ชื่อญาติ/ผู้นำส่ง/ผู้ติดต่อ

เบอร์โทร

2. ข้อมูลการเข้ารับการรักษา

เข้ารับการรักษาเมื่อ

HN

โรงพยาบาลที่รับรักษา

อาการแรกเริ่ม

2.1. การประเมิน โดย แพทย์ผู้ให้การรักษา

รหัส ESI

XXไม่รุนแรงX

ความเห็นของแพทย์

ชื่อแพทย์

ประเมินเมื่อ

ประเมิน

ไม่เข้าเกณฑ์

2.2. การประเมิน โดย แพทย์ผู้ให้คำปรึกษา

ความเห็นของแพทย์

ชื่อแพทย์

ประเมินเมื่อ

ประเมิน

2.3. ผลการประเมิน

ไม่เข้าเกณฑ์

หมายเหตุ

- 1) เกณฑ์การประเมินผู้ป่วยฉุกเฉิน เป็นไปตามเงื่อนไขที่ทาง สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ เป็นผู้กำหนด
- 2) เกณฑ์ความคุ้มครองเป็นไปตามระเบียบและข้อกำหนดของแต่ละกองทุน
- 3) เริ่มใช้งานจริงตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2560 เป็นต้นไป

ตัวอย่าง

กรณีไม่เป็นผู้ป่วยฉุกเฉิน

สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ
National Institute for Emergency Medicine

ใบประเมินคัดแยก
ผู้ป่วยฉุกเฉิน

เลขที่การประเมิน

วันที่

1. ข้อมูลผู้ป่วย

ชื่อ-นามสกุล

อายุ

เลขประชาชน

สิทธิ์การรักษา

สิทธิข้าราชการ/สิทธิหน่วยงานรัฐ

โรงพยาบาลตามสิทธิ์

ชื่อญาติ/ผู้นำส่ง/ผู้ติดต่อ

เบอร์โทร

2. ข้อมูลการเข้ารับการรักษา

เข้ารับการรักษาเมื่อ

HN

โรงพยาบาลที่รับรักษา

อาการแรกเริ่ม

2.1. การประเมิน โดย แพทย์ผู้ให้การรักษา

รหัส ESI

XXทั่วไปX

ความเห็นของแพทย์

ชื่อแพทย์

ประเมินเมื่อ

ประเมิน

ไม่เข้าเกณฑ์

2.2. การประเมิน โดย แพทย์ผู้ให้คำปรึกษา

ความเห็นของแพทย์

ชื่อแพทย์

ประเมินเมื่อ

ประเมิน

2.3. ผลการประเมิน

ไม่เข้าเกณฑ์

หมายเหตุ

- 1) เกณฑ์การประเมินผู้ป่วยฉุกเฉิน เป็นไปตามเงื่อนไขที่ทาง สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ เป็นผู้กำหนด
- 2) เกณฑ์ความคุ้มครองเป็นไปตามระเบียบและข้อกำหนดของแต่ละกองทุน
- 3) เริ่มใช้งานจริงตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2560 เป็นต้นไป

องค์กรปกครองท้องถิ่น

ประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน
เรื่อง หลักเกณฑ์ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินงานและบริหารจัดการ
ระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๖๐

เพื่อส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทในการบริหารจัดการและดำเนินงานระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่น ตามความพร้อม ความเหมาะสม และความจำเป็นของประชาชนในท้องถิ่นตามเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับมติคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๐ มอบให้เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติเป็นผู้ลงนามในประกาศ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง แทนคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินจึงได้มีมติในการประชุม ครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๐ ให้ออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง หลักเกณฑ์ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่” หมายความว่า กรุงเทพมหานคร องค์การบริหารส่วนจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งและมีเขตพื้นที่รับผิดชอบทั้งจังหวัด

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก” หมายความว่า เมืองพัทยา เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งนอกจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่

“ระบบการแพทย์ฉุกเฉินท้องถิ่น” หมายความว่า ระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่น อันประกอบด้วย การดำเนินงานหรือบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดให้มีการปฏิบัติการฉุกเฉิน การศึกษา การฝึกอบรม การค้นคว้า และการวิจัยที่เกี่ยวกับการประเมิน การจัดการ การบำบัดรักษาผู้ป่วยฉุกเฉิน และการป้องกันการเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นฉุกเฉิน ที่มี การดำเนินการในท้องถิ่นนั้นให้สัมพันธ์สอดคล้องกัน โดยรวมถึงการจ่ายเงินจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นและที่ได้รับการอุดหนุนจากกองทุนการแพทย์ฉุกเฉินเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉิน และอุดหนุนหรือเป็นค่าชดเชยให้แก่ผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ หรือสถานพยาบาลที่ดำเนินการเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินในท้องถิ่นนั้น ตลอดจนการกำกับดูแลให้

ผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ และสถานพยาบาลปฏิบัติการฉุกเฉินในท้องถิ่นนั้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และมาตรฐานที่ กพฉ. กำหนด โดยต้องปฏิบัติตามข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือความเห็นชอบของสภาท้องถิ่นด้วย

“อำนาจการ” หมายความว่า การปฏิบัติการฉุกเฉินในการอำนวยความสะดวกทางการแพทย์ฉุกเฉินโดยแพทย์อำนาจการปฏิบัติการฉุกเฉิน ซึ่งรวมถึงการจัดการและควบคุมการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ช่วยเวชกรรมและผู้ช่วยอำนาจการ ทั้งการอำนวยความสะดวกและการอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้ช่วยเวชกรรมและผู้ช่วยอำนาจการรายงานภาวะของผู้ป่วยฉุกเฉินและปฏิบัติการฉุกเฉินตามคำสั่งการแพทย์

“ช่วยเวชกรรม” หมายความว่า การปฏิบัติการฉุกเฉินตามการอำนวยความสะดวกซึ่งผู้ช่วยเวชกรรมมีการกระทำโดยตรงต่อร่างกายผู้ป่วยฉุกเฉิน ประกอบด้วย การประเมิน การดูแล การเคลื่อนย้ายหรือลำเลียง การนำส่งต่อ การตรวจวินิจฉัย และการบำบัดรักษาพยาบาล รวมถึงการเจาะหรือผ่าตัด การใช้อุปกรณ์หรือเครื่องมือแพทย์ การให้หรือบริหารยาหรือสารอื่น หรือการสอดใส่วัตถุใด ๆ เข้าไปในร่างกายผู้ป่วยฉุกเฉิน รวมทั้งการปฏิบัติการฉุกเฉินอื่นที่ผู้ช่วยเวชกรรมกระทำตามคำสั่งการแพทย์ตามอำนาจหน้าที่ ขอบเขตความรับผิดชอบ และข้อจำกัดในการปฏิบัติการแพทย์ของผู้ช่วยเวชกรรมตามคำสั่งการแพทย์หรือการอำนวยความสะดวกที่ กพฉ. ประกาศกำหนด

“ช่วยอำนาจการ” หมายความว่า การปฏิบัติการฉุกเฉินตามการอำนวยความสะดวกซึ่งผู้ช่วยอำนาจการไม่ได้มีการกระทำโดยตรงต่อร่างกายผู้ป่วยฉุกเฉิน แต่มีการกระทำโดยการจัดการ การประสานงาน การควบคุมดูแล และการติดต่อสื่อสาร อันมีความจำเป็นเพื่อให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการช่วยเวชกรรมที่ถูกต้อง สมบูรณ์ และทันทั่วถึง ประกอบด้วย การรับแจ้ง การประสาน การรายงาน และการกำกับการ รวมทั้งการปฏิบัติการฉุกเฉินอื่นที่ผู้ช่วยอำนาจการกระทำตามคำสั่งการแพทย์ ตามอำนาจหน้าที่ ขอบเขตความรับผิดชอบ และข้อจำกัดในการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ช่วยอำนาจการตามคำสั่งการแพทย์หรือการอำนวยความสะดวกที่ กพฉ. ประกาศกำหนด

“หน่วยปฏิบัติการ” หมายความว่า หน่วยงานหรือองค์กรที่ปฏิบัติการฉุกเฉินซึ่ง กพฉ. ประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ให้ สพฉ. ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ ให้เป็นผู้ดำเนินงานหรือบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินท้องถิ่นตามความพร้อม ความเหมาะสม และความจำเป็นของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ดังนี้

(๑) ให้มีการกำหนดงานการแพทย์ฉุกเฉินไว้ในการแบ่งส่วนราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่

(๒) จัดให้มีบุคลากร สถานที่อุปกรณ์ ยานพาหนะ ระบบสื่อสาร และสารสนเทศ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉิน

(๓) จัดให้มีงบประมาณ ให้สามารถดำเนินงานหรือบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินท้องถิ่นนั้นได้อย่างต่อเนื่อง

(๔) ดำเนินการเพื่อให้ได้รับความเห็นชอบจากสภาท้องถิ่นหรือมีข้อบัญญัติการดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินท้องถิ่นนั้น

(๕) บูรณาการความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นหรือหน่วยงานหรือองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินงานหรือบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินท้องถิ่นนั้น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ และมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินที่ กพฉ. กำหนด

(๖) ดำเนินงานหรือบริหารจัดการเพื่อปฏิบัติการช่วยเหลือเวชกรรม โดยจัดให้มีหน่วยปฏิบัติการประเภทช่วยเหลือเวชกรรม ประกอบด้วยยานพาหนะ ผู้ปฏิบัติการ อุปกรณ์ ระบบสื่อสารและสารสนเทศ และองค์ประกอบอื่นตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และมาตรฐานที่ กพฉ. กำหนด

(๗) ดำเนินงานหรือบริหารจัดการเพื่อปฏิบัติการช่วยอำนวยการ โดยจัดให้มีหน่วยปฏิบัติการประเภทช่วยอำนวยการ โดยมีองค์ประกอบตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และมาตรฐานที่ กพฉ. กำหนดอย่างน้อยดังต่อไปนี้

ก. จัดให้มีสถานที่ที่มีพื้นที่เพียงพอต่อการจัดตั้งศูนย์รับแจ้ง ประสาน จำงาน หรือกำกับ การ ในการปฏิบัติการช่วยอำนวยการ โดยมีการจัดพื้นที่สำหรับการรับแจ้ง ประสาน จำงาน หรือกำกับการ รวมทั้งมีพื้นที่สำหรับติดตั้งอุปกรณ์สำนักงาน อุปกรณ์สื่อสารและสารสนเทศ มีพื้นที่สำหรับพัก ห้องน้ำ ตลอดจนดำเนินการทางอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และองค์ประกอบอื่นอย่างเพียงพอ

ข. จัดให้มีครุภัณฑ์และอุปกรณ์สำนักงาน อุปกรณ์การปฏิบัติงาน อุปกรณ์สื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบสื่อสารและสารสนเทศ รวมทั้งองค์ประกอบอื่นที่เหมาะสมต่อการรับแจ้ง ประสาน จำงาน หรือกำกับการ

ค. จัดให้มีผู้ช่วยอำนวยการที่เพียงพอต่อการรับแจ้ง ประสาน จำงาน หรือกำกับการ ได้แก่ พนักงานรับแจ้งการเจ็บป่วยฉุกเฉิน ผู้ประสานปฏิบัติการฉุกเฉิน ผู้จำงานปฏิบัติการฉุกเฉิน หรือผู้กำกับการปฏิบัติการฉุกเฉิน แล้วแต่กรณี โดยอาจจัดเป็นเจ้าหน้าที่ประจำภายในหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ภายนอกหน่วยงานก็ได้ ที่สามารถดำเนินงานได้ตลอด ๒๔ ชั่วโมงทั้งวันทำการและวันหยุด

ง. จัดให้มีระบบการดำเนินงานและบริหารจัดการที่สามารถเชื่อมโยงกับการอำนวยการ รวมทั้งการรักษาพยาบาลของสถานพยาบาล เพื่อให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการปฏิบัติการฉุกเฉินอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่สถานพยาบาลจนถึงสถานพยาบาล

จ. มีการประสานความร่วมมือกับหน่วยปฏิบัติการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการฉุกเฉินในท้องถิ่นนั้น

(๘) ดำเนินงานหรือบริหารจัดการเพื่อการอำนวยการ โดยจัดให้มีแพทย์อำนวยการปฏิบัติการฉุกเฉินที่พร้อมอำนวยการได้ตลอดเวลา รวมทั้งจัดให้มีองค์ประกอบอื่นตามที่กำหนดโดยอนุโลมตาม (๗) ด้วย

ข้อ ๕ ให้ สผ. ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก ให้เป็นผู้ดำเนินงานหรือบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินท้องถิ่นตามความพร้อม ความเหมาะสม และความจำเป็นของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ดังนี้

(๑) ให้มีการกำหนดงานการแพทย์ฉุกเฉินไว้ในการแบ่งส่วนราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

(๒) จัดให้มีหน่วยปฏิบัติการประเภทยานพาหนะ ประกอบด้วยยานพาหนะ ผู้ปฏิบัติการอุปกรณ์ และองค์ประกอบอื่น ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และมาตรฐานที่ กพฉ. กำหนด

(๓) จัดให้มีงบประมาณ เพื่อให้สามารถดำเนินงานระบบการแพทย์ฉุกเฉินท้องถิ่นนั้นได้อย่างต่อเนื่อง ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และมาตรฐานที่ กพฉ. กำหนด

(๔) ดำเนินการเพื่อให้ได้รับความเห็นชอบจากสภาท้องถิ่นหรือมีข้อบัญญัติการดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินท้องถิ่นนั้น

(๕) บูรณาการความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นหรือหน่วยงานหรือองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินงานหรือบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินท้องถิ่นนั้น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ และมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินที่ กพฉ. กำหนด

(๖) ดำเนินงานหรือบริหารจัดการเพื่อปฏิบัติการช่วยเวชกรรม โดยจัดให้มีหน่วยปฏิบัติการประเภทยานพาหนะ ประกอบด้วยยานพาหนะ ผู้ปฏิบัติการ อุปกรณ์ ระบบสื่อสารและสารสนเทศ และองค์ประกอบอื่น ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และมาตรฐานที่ กพฉ. กำหนด

ข้อ ๖ การดำเนินงานหรือบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามประกาศนี้ ให้คำนึงถึงการปฏิบัติการฉุกเฉินในเขตพื้นที่หรือภูมิภาคที่ไม่มีผู้ปฏิบัติการหน่วยปฏิบัติการ หรือสถานพยาบาลเพียงพอประกอบด้วย โดยมีหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีการปฏิบัติการช่วยเวชกรรมให้ครอบคลุมได้ทุกพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

(๒) จัดให้มีการกำหนดจุดจอดยานพาหนะที่สามารถเข้าถึงที่เกิดเหตุการณ์ได้ทันเวลาที่ และต้องมีการพัฒนาการปฏิบัติการแพทย์ขั้นสูงให้สามารถเข้าถึงที่เกิดเหตุการณ์เพื่อช่วยเหลือผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตได้อย่างทันเวลาที่โดยครอบคลุมทุกพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

(๓) จัดให้มีการปฏิบัติการช่วยเวชกรรมได้ครอบคลุมพื้นที่โดยคำนึงถึงความหนาแน่นของประชากรในพื้นที่ ตลอดจนปัญหาเส้นทางหรือการจราจรประกอบด้วย

(๔) จัดให้มีองค์ประกอบของหน่วยปฏิบัติการตาม (๑) (๒) และ (๓) ได้แก่ ยานพาหนะ ผู้ปฏิบัติการ พร้อมเครื่องมือและอุปกรณ์การแพทย์ เครื่องมือสื่อสาร และองค์ประกอบอื่นเพื่อปฏิบัติการฉุกเฉินให้เพียงพอ ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และมาตรฐานที่ กพฉ. กำหนด

(๕) จัดให้มีระบบปฏิบัติการฉุกเฉินที่มีคุณภาพ มาตรฐาน มีประสิทธิภาพ ทั้งถึง เท่าเทียม และทันต่อเหตุการณ์

ข้อ ๗ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อาจได้รับการอุดหนุนจากกองทุนการแพทย์ฉุกเฉิน ในกรณีที่มีการดำเนินงานหรือบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินท้องถิ่นนั้น โดยมีการดำเนินงานหรือบริหารจัดการตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

- (๑) มีแผนพัฒนาระบบการแพทย์ฉุกเฉินท้องถิ่น
- (๒) มีการจัดทำแผนงานและโครงการการดำเนินงานการแพทย์ฉุกเฉิน
- (๓) มีการดำเนินงานหรือบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินท้องถิ่นนั้น โดยมีผู้ปฏิบัติการ และหน่วยปฏิบัติการตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และมาตรฐานที่ กพฉ. กำหนด
- (๔) มีผู้ปฏิบัติการ ซึ่งเป็นผู้ช่วยเวชกรรมหรือผู้ช่วยอำนวยการประเภทและระดับต่าง ๆ ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ที่ปฏิบัติการฉุกเฉินตามประเภท ระดับ อำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ และข้อจำกัด รวมทั้งหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และมาตรฐานที่ กพฉ. กำหนด
- (๕) มียานพาหนะปฏิบัติการฉุกเฉินตามระดับที่เหมาะสมกับความรุนแรงของผู้ป่วยฉุกเฉิน และมีการปฏิบัติการฉุกเฉินตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และมาตรฐานที่ กพฉ. กำหนด
- (๖) มีบทบาทดำเนินการเพื่อส่งเสริมสนับสนุนและเผยแพร่ความรู้ทางการแพทย์ฉุกเฉิน ในท้องถิ่นนั้น ทั้งในด้านการปฏิบัติการฉุกเฉิน การศึกษา การฝึกอบรม การค้นคว้าวิจัย เกี่ยวกับการประเมิน การจัดการ การบำบัดรักษาผู้ป่วยฉุกเฉิน และการป้องกันการเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นฉุกเฉิน โดยสนับสนุนให้ภาคีเครือข่ายภาคประชาชนมีส่วนร่วม ชุมชนและประชาชนมีความรู้และได้รับการปฏิบัติฉุกเฉินตามความเหมาะสมและความจำเป็นของประชาชนในท้องถิ่นนั้น
- (๗) กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ที่มีความพร้อมและความเหมาะสม ในการดำเนินงานหรือบริหารจัดการปฏิบัติการช่วยอำนวยการหรือปฏิบัติการอำนวยการ ซึ่งอาจเป็นการ รับแจ้ง ประสาน จำหน่าย กำกับ การ หรืออำนวยการในท้องถิ่นนั้น ต้องจัดให้มีองค์ประกอบต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ก. มีสถานที่ที่มีพื้นที่เพียงพอต่อการจัดตั้งศูนย์รับแจ้ง ประสาน จำหน่าย กำกับการ หรืออำนวยการในจังหวัดนั้น โดยมีการจัดพื้นที่สำหรับการรับแจ้ง ประสาน จำหน่าย กำกับการ หรือ อำนวยการ แล้วแต่กรณี มีพื้นที่สำหรับติดตั้งอุปกรณ์สำนักงาน อุปกรณ์สื่อสารและสารสนเทศ มีพื้นที่ สำหรับพัก และมีห้องน้ำ ที่มีความเหมาะสม ทั้งอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ข. มีครุภัณฑ์และอุปกรณ์สำนักงาน อุปกรณ์การปฏิบัติงาน อุปกรณ์และระบบสื่อสาร และสารสนเทศ ที่เหมาะสมต่อการรับแจ้ง ประสาน จำหน่าย กำกับการ หรืออำนวยการ

ค. มีผู้ปฏิบัติการที่เพียงพอต่อการรับแจ้ง ประสาน จำหน่าย กำกับการ หรือ อำนวยการ ได้แก่ พนักงานรับแจ้งการเจ็บป่วยฉุกเฉิน ผู้ประสานปฏิบัติการฉุกเฉิน ผู้จำหน่ายปฏิบัติการฉุกเฉิน ผู้กำกับการปฏิบัติการฉุกเฉิน หรือแพทย์อำนวยการปฏิบัติการฉุกเฉิน แล้วแต่กรณี โดยอาจเป็น

เจ้าหน้าที่ประจำภายในหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ภายนอกหน่วยงาน ที่สามารถดำเนินงานได้ตลอด ๒๔ ชั่วโมง ทั้งวันทำการและวันหยุด

ง. มีระบบการดำเนินงานและบริหารจัดการ และสามารถเชื่อมโยงกับการอำนวยความสะดวกทางการแพทย์ และการรักษาพยาบาลของโรงพยาบาลเพื่อให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการปฏิบัติการฉุกเฉิน ตั้งแต่ที่เกิดเหตุการณ์นอกโรงพยาบาลจนถึงโรงพยาบาล

จ. มีการประสานความร่วมมือกับหน่วยปฏิบัติการต่าง ๆ ภายในจังหวัดที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการฉุกเฉิน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดำเนินงานหรือบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินท้องถิ่น ตามหลักเกณฑ์ในวรรคหนึ่ง อาจได้รับเงินอุดหนุนการดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินท้องถิ่น โดยการจัดสรรเงินอุดหนุนจากกองทุนการแพทย์ฉุกเฉินให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังกล่าวนั้น ให้เป็นไปตามที่ กพผ. กำหนด

ข้อ ๘ ในการดำเนินงานหรือบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินท้องถิ่นตามประกาศนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นอาจดำเนินงานหรือบริหารจัดการเองหรือมีข้อตกลงหรือสัญญา ให้องค์กรอื่นดำเนินงานหรือบริหารจัดการแทนก็ได้ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ สองแห่งขึ้นไปอาจรวมตัวกันโดยมีข้อตกลงเป็นหนังสือเพื่อดำเนินงานหรือบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินท้องถิ่นร่วมกันก็ได้ หรืออาจจัดให้มีผู้ปฏิบัติการที่เป็นผู้ประกอบวิชาชีพตามกฎหมายว่าด้วย สถานพยาบาลในการปฏิบัติการฉุกเฉินในท้องถิ่นนั้นโดยให้ถือปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพนั้นหรือกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลก็ได้ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจได้รับการอุดหนุนจากกองทุนการแพทย์ฉุกเฉินในการดำเนินงานหรือบริหารจัดการดังกล่าวตามที่ กพผ. กำหนดด้วยก็ได้

ข้อ ๙ ให้เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติรักษาการตามประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

เรืออากาศเอก อัจฉริยะ พงษ์มา

เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

ประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

เรื่อง หลักเกณฑ์ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินงานและบริหารจัดการ
ระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่น
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการด้านงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กให้สามารถดำเนินงานระบบการแพทย์ฉุกเฉินท้องถิ่นได้สอดคล้องกับกฎหมายจัดตั้งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ และข้อ ๑๙ แห่งระเบียบคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วยการประชุมของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ พ.ศ. ๒๕๖๑ คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินจึงได้มีมติในการประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๑ ให้ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง หลักเกณฑ์ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของข้อ ๕ แห่งประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง หลักเกณฑ์ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) จัดให้มีงบประมาณ เพื่อให้สามารถดำเนินงานระบบการแพทย์ฉุกเฉินท้องถิ่นนั้นได้อย่างต่อเนื่อง”

ประกาศ ณ วันที่ ๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

เรืออากาศเอก อัจฉริยะ แพงมา

เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

ที่ นร.๐๑๐๗/๘๐๓๗

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๐

เรื่อง การดำเนินงานและบริหารจัดการการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรียน เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ที่ สพฉ ๐๔/๐๐๔๒๔ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานการประชุมคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ เมื่อวันอังคารที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๐

ตามหนังสือที่อ้างถึง สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติมีหนังสือขอให้คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้พิจารณาออกประกาศแนวทางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉิน เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถบริการประชาชนที่เจ็บป่วยฉุกเฉินได้ครอบคลุมทุกพื้นที่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โดยสำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้นำเรื่องดังกล่าวเสนอที่ประชุมคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ เมื่อวันอังคารที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ ที่ประชุมได้มีมติว่า การแพทย์ฉุกเฉินเป็นส่วนหนึ่งของการรักษาพยาบาล มุ่งดูแลรักษาพยาบาลตั้งแต่จุดเกิดเหตุจนถึงโรงพยาบาล เพื่อให้ผู้ป่วยเสียชีวิตระหว่างทางอันเป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยมีได้บังคับให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการ ขึ้นอยู่กับความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงไม่มีความจำเป็นต้องออกประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเรื่องดังกล่าว ทั้งนี้ ขอความอนุเคราะห์สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติดำเนินการสร้างระบบการแพทย์ฉุกเฉินให้เหมาะสมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ รวมถึงแนวทางปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินการเรื่องดังกล่าว .

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นายจรัชชัย มูลทองร้อย)
ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจ

ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๘๓ ๔๐๑๒

โทรสาร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๔๒

ที่ นร ๐๑๐๗/๘๐๓๘

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๐

เรื่อง การดำเนินงานและบริหารจัดการการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานการประชุมคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๐

ด้วยสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติมีหนังสือขอหารือคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่า เนื่องด้วยพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ มีเจตนารมณ์ที่จะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามาดำเนินการและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับพื้นที่ ประกอบกับมาตรา ๓๓ วรรคสอง พระราชบัญญัติดังกล่าวระบุให้สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติสนับสนุนและประสานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่น หรือพื้นที่ โดยอาจได้รับการสนับสนุนจากกองทุนการแพทย์ฉุกเฉิน แต่อย่างไรก็ตามยังปรากฏว่ามีอุปสรรคและปัญหาในการดำเนินงานเรื่องอำนาจหน้าที่ ระเบียบการเบิกจ่าย การตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเกิดขึ้นในหลายจังหวัด สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติจึงขอให้คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้พิจารณาออกประกาศแนวทางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉิน เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถบริการประชาชนที่เจ็บป่วยฉุกเฉินได้ครอบคลุมทุกพื้นที่

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โดยสำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้นำเรื่องดังกล่าวเสนอที่ประชุมคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ ที่ประชุมได้มีมติว่าการแพทย์ฉุกเฉินเป็นส่วนหนึ่งของการรักษาพยาบาล มุ่งดูแลรักษาพยาบาลตั้งแต่จุดเกิดเหตุจนถึงโรงพยาบาล เพื่อให้ผู้ป่วยเสียชีวิตระหว่างทางอันเป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยมีได้บังคับให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการ ขึ้นอยู่กับความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบขอขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการปฏิบัติภารกิจดังกล่าว

ขอแสดงความนับถือ

(นายจิรัชชัย มูลทองโร่ย)
ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจ

ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๘๓ ๔๐๑๒

โทรสาร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๔๒

Back

home

Next

การปฐมพยาบาล

ประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

เรื่อง มาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานนอกสถานพยาบาล
พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานนอกสถานพยาบาล เพื่อเป็นการคุ้มครองความปลอดภัยของประชาชนซึ่งเจ็บป่วยฉุกเฉิน และสอดคล้องกับข้อ ๒๙/๒ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๙ (พ.ศ. ๒๕๖๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งได้กำหนดให้มีการติดตั้งเครื่องฟื้นคืนคลื่นหัวใจด้วยไฟฟ้าแบบอัตโนมัติ (Automated External Defibrillator : AED) ในอาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษที่เป็นอาคารสาธารณะ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๑) และมาตรา ๒๙ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับข้อ ๑๙ แห่งระเบียบคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินว่าด้วยการประชุมของคณะกรรมการและอนุกรรมการ พ.ศ. ๒๕๖๑ คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ มีมติเห็นชอบให้ออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง มาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานนอกสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“มาตรฐาน” หมายความว่า เกณฑ์หรือข้อกำหนดสำหรับเทียบเท่าคุณภาพขั้นต่ำสุดของการปฏิบัติการฉุกเฉิน ที่ กพฉ. กำหนดขึ้นเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้ป่วยฉุกเฉิน

“ปฏิบัติการฉุกเฉิน” หมายความว่า การปฏิบัติการด้านการแพทย์ฉุกเฉินนับแต่การรับรู้ถึงภาวะการเจ็บป่วยฉุกเฉินจนถึงการดำเนินการให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการบำบัด รักษาให้พ้นภาวะฉุกเฉิน ซึ่งรวมถึงการประเมิน การจัดการ การประสานงาน การควบคุม ดูแล การติดต่อสื่อสาร การลำเลียงหรือขนส่ง การตรวจวินิจฉัย และการบำบัดรักษาพยาบาลผู้ป่วยฉุกเฉินทั้งนอกสถานพยาบาลและในสถานพยาบาล

“นอกสถานพยาบาล” หมายความว่า สถานที่ใด ๆ ซึ่งมีใช้สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉิน อันเป็นสถานที่ที่บุคคลอาจเข้าไปใช้สถานที่ดังกล่าว และมีความจำเป็นต้องมีการติดตั้งเครื่องฟื้นคืนคลื่นหัวใจด้วยไฟฟ้าแบบอัตโนมัติ (Automated External Defibrillator : AED) ตามที่จะได้มีการกำหนด และให้หมายความรวมถึงอาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษที่เป็นอาคารสาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

การปฐมพยาบาล

ข้อ ๔ มาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานนอกสถานพยาบาล ให้ปฏิบัติโดยอนุโลมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพด้านการแพทย์และการสาธารณสุข หรือตามที่ กพฉ. กำหนดเพิ่มเติม

ข้อ ๕ การใช้เครื่องฟื้นคืนคลื่นหัวใจด้วยไฟฟ้าแบบอัตโนมัติ (Automated External Defibrillator : AED) ให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง กำหนดให้การใช้เครื่องฟื้นคืนคลื่นหัวใจด้วยไฟฟ้าแบบอัตโนมัติเป็นการปฐมพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๖ รายการละเอียดของเครื่องฟื้นคืนคลื่นหัวใจด้วยไฟฟ้าแบบอัตโนมัติ (Automated External Defibrillator : AED) ต้องมีอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(๑) ตัวเครื่องมีลักษณะการทำงานแบบอัตโนมัติ หรือกึ่งอัตโนมัติ และมีปุ่มสำหรับปล่อยพลังงานไฟฟ้า

(๒) ตัวเครื่องสามารถให้พลังงานไฟฟ้าได้เองโดยอัตโนมัติ โดยมีพลังงานไฟฟ้าที่เหมาะสมสำหรับเด็ก ๕๐ จูล และสำหรับผู้ใหญ่ไม่น้อยกว่า ๑๒๐ จูล

(๓) ตัวเครื่องพร้อมทำการปล่อยพลังงานไฟฟ้า ภายหลังการเริ่มวิเคราะห์คลื่นไฟฟ้าหัวใจ ในระยะเวลาไม่เกิน ๑๐ วินาที

(๔) ตัวเครื่องสามารถรองรับการใช้งานได้ทั้งภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ

(๕) ตัวเครื่องสามารถรองรับการใช้งานได้ทั้งเด็กและผู้ใหญ่

(๖) ตัวเครื่องมีมาตรฐานเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องมือแพทย์

ข้อ ๗ ตำแหน่งและจำนวนการติดตั้งเครื่องฟื้นคืนคลื่นหัวใจด้วยไฟฟ้าแบบอัตโนมัติ (Automated External Defibrillator : AED) นอกสถานพยาบาล จะต้องคำนึงถึงการเข้าถึง และนำมาช่วยเหลือผู้ป่วยฉุกเฉินหัวใจหยุดเต้นได้ภายในระยะเวลา ๔ นาที นับตั้งแต่พบผู้ป่วยหัวใจหยุดเต้น การดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้ติดตั้งอยู่ในจุดที่สังเกตได้ง่าย มองเห็นได้ในที่มืด จุดติดตั้งต้องอยู่ในจุดที่ปลอดภัยสูงจากพื้นไม่เกิน ๑.๕ เมตร เข้าถึงและนำมาใช้งานได้สะดวก ไม่เป็นอันตรายแก่ผู้นำไปใช้งาน มีที่จัดเก็บซึ่งเป็นตู้หรือแขนผนัง กำหนดให้มีสัญลักษณ์ที่เป็นเครื่องหมายสากลในจุดที่ติดตั้ง และขั้นตอน วิธีการช่วยเหลือฉุกเฉิน มีป้ายบอกทางไปยังจุดของตำแหน่งที่ติดตั้งเครื่องฟื้นคืนคลื่นหัวใจด้วยไฟฟ้าแบบอัตโนมัติ (Automated External Defibrillator : AED)

ทั้งนี้ให้มีการบำรุงรักษาเครื่อง การตรวจเช็คตามระยะ การซ่อมบำรุง ให้เครื่องมีความพร้อมในการใช้งานได้ตลอดเวลา และมีคู่มือตรวจสอบได้

ข้อ ๘ การดำเนินการตามข้อ ๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นอกสถานพยาบาล พึงจัดให้มีระบบแสดงพิกัดจุดติดตั้งเครื่องฟื้นคืนคลื่นหัวใจด้วยไฟฟ้าแบบอัตโนมัติ (Automated External Defibrillator : AED) ที่เชื่อมกับหน่วยปฏิบัติการอำนวยการและต้องกำหนดแนวทางการประสานงาน การแจ้งเหตุ การรายงานไปยังหน่วยปฏิบัติการอำนวยการหรือสถานพยาบาล ในการ

ขอคำแนะนำ การดูแลผู้ป่วย การนำส่งผู้ป่วย ได้อย่างปลอดภัยและทันท่วงที รวมถึงการฝึกซ้อมตามแนวทางที่กำหนดอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ข้อ ๙ ให้สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติดำเนินการออกคู่มือแนวทางดำเนินงานตามประกาศนี้ ทั้งนี้ต้องไม่ขัดหรือแย้งกับประกาศฉบับนี้

ข้อ ๑๐ ให้เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติรักษาการตามประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔

เรืออากาศเอก อัจฉริยะ แพงมา

เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

ประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

เรื่อง กำหนดให้การใช้เครื่องฟื้นคืนคลื่นหัวใจด้วยไฟฟ้าแบบอัตโนมัติเป็นการปฐมพยาบาล

พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่ประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง การให้ประกาศนียบัตรและการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งกำหนดให้ “การปฐมพยาบาล” หมายความว่า การปฏิบัติการฉุกเฉินที่เริ่มต้นกระทำเพื่อรักษาชีวิตหรือช่วยเหลือผู้ป่วยฉุกเฉินขณะรอคอยปฏิบัติการแพทย์จากผู้ประกอบวิชาชีพหรือผู้ช่วยเวชกรรมซึ่งต้องไม่มีการทำหัตถการในร่างกายเว้นแต่การให้ยาสามัญประจำบ้านหรือยาของผู้ป่วยตามที่แพทย์สั่งไว้ และหมายรวมถึงการแจ้งการเจ็บป่วยฉุกเฉิน การปฏิบัติการฉุกเฉินที่กระทำตามคำแนะนำของแพทย์หรือผู้ช่วยเวชกรรม และการช่วยบุคลากรสาธารณสุขที่ปฏิบัติการฉุกเฉิน ณ ที่เกิดเหตุการณ์ และขณะเคลื่อนย้ายผู้ป่วยฉุกเฉิน รวมทั้งการกระทำอื่นใดที่ กพฉ. กำหนดเพิ่มเติมให้เป็นการปฐมพยาบาล ดังนั้นเพื่อให้การช่วยเหลือผู้ป่วยฉุกเฉินได้อย่างทันท่วงที

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ และมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินจึงมีมติให้ออกประกาศให้การใช้เครื่องฟื้นคืนคลื่นหัวใจด้วยไฟฟ้าแบบอัตโนมัติ (Automated External Defibrillator : AED) เป็นการปฐมพยาบาล

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘

สมศักดิ์ ชุณหรัศมิ์

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ประธานกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

กองทุนแพทย์ฉุกเฉิน

ว่าด้วย การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน

พ.ศ. ๒๕๕๒

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีระเบียบว่าด้วยการรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุนการแพทย์ฉุกเฉิน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง การลงนามในประกาศ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่ง ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ และมติคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ในการประชุม ครั้งที่ ๗/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วย การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เป็นต้นไป

ข้อ ๓^๑ ในระเบียบนี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

“ชุดปฏิบัติการ” หมายความว่า ชุดปฏิบัติการที่ได้ขึ้นทะเบียนตามเงื่อนไขที่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติกำหนด

ข้อ ๔ บรรดาประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือ มติของคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ที่ขัดหรือแย้งกับความในระเบียบนี้ให้ใช้ความในระเบียบนี้แทน

ข้อ ๕ ให้เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ รักษาการตามระเบียบนี้และให้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดปัญหา หรือออกประกาศเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ โดยไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้

^๑ ข้อ ๓ เพิ่มเติมโดย ข้อ ๓ ของระเบียบคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วย การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๗

หมวด ๑

การรับเงินกองทุน

ข้อ ๖ บรรดาเงินรายรับของกองทุนให้นำส่งเข้าบัญชีกองทุนการแพทย์ฉุกเฉินที่เปิดบัญชีไว้กับธนาคารที่คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินกำหนด

ข้อ ๗ การรับเงินเข้ากองทุนให้รับเป็นเงินสด เช็ค ตัวแลกเงิน หรือธนาคาณัติ

กรณีการรับเช็ค ห้ามรับเช็คลงวันที่ล่วงหน้า^๒

การรับเงินทางธนาคาร หรือทางอื่นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่สถาบันกำหนด

ข้อ ๘^๓ การรับเงินกองทุนทุกประเภท ให้สถาบันออกใบเสร็จรับเงินในนามของสถาบันให้แก่ผู้ชำระเงินทุกครั้ง เว้นแต่การรับเงินงบประมาณรายจ่าย หรือการรับเงินทางธนาคาร ให้ใช้สำเนารายการขอเบิกเงิน หรือสำเนาใบนำฝากธนาคารเป็นหลักฐาน

ใบเสร็จรับเงินให้ใช้ตามแบบที่เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติกำหนด และให้มีสำเนาย่อยหนึ่งฉบับเพื่อเป็นหลักฐานการตรวจสอบ

ให้เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ลงนามในใบเสร็จรับเงิน

ข้อ ๙^๔ เมื่อสถาบันได้รับเงินแล้วให้นำส่งเข้าบัญชีกองทุนในวันที่ได้รับเงินหรืออย่างช้าในวันทำการถัดไป

หมวด ๒

การจ่ายเงินกองทุน

ข้อ ๑๐^๕ การจ่ายเงินกองทุนการแพทย์ฉุกเฉินให้จ่ายตามวัตถุประสงค์ของกองทุน ให้เลขาธิการอนุมัติจ่าย ภายใต้แผนการเงินที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ ดังนี้

(๑) เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉินในด้าน

(ก) การพัฒนาบุคลากร เช่น การศึกษา การฝึกอบรม การให้ทุนการศึกษา

(ข) การจัดหาอุปกรณ์ เวชภัณฑ์ และเครื่องมือช่วยเหลือผู้ป่วยฉุกเฉิน

^๒ ความเดิมถูกยกเลิกและให้ใช้ความที่พิมพ์ไว้แทน โดยข้อ ๔ ของระเบียบคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วยการรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๗

^๓ ความเดิมถูกยกเลิกและให้ใช้ความที่พิมพ์ไว้แทน โดยข้อ ๕ ของระเบียบคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วยการรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๗

^๔ ความเดิมถูกยกเลิกและให้ใช้ความที่พิมพ์ไว้แทน โดยข้อ ๖ ของระเบียบคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วยการรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๗

^๕ ความเดิมถูกยกเลิกและให้ใช้ความที่พิมพ์ไว้แทน โดยข้อ ๗ ของระเบียบคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วยการรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๗

(ค) การบริหารจัดการและการพัฒนาการปฏิบัติการฉุกเฉิน การประเมิน การควบคุม การติดต่อสื่อสาร การสั่งการ การประชาสัมพันธ์ การลำเลียงหรือขนส่ง รวมถึงการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล ในท้องถิ่นหรือพื้นที่ และการประสาน การปฏิบัติการฉุกเฉิน

(ง) การศึกษา การค้นคว้า การวิจัยและพัฒนา

(จ) การตรวจวินิจฉัย การบำบัดรักษาให้ผู้ป่วยพ้นภาวะฉุกเฉิน

(ฉ) การป้องกันการเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นฉุกเฉิน รวมถึงการเตรียมการเพื่อการป้องกัน

(ช) การให้ความรู้ประชาชนทั่วไปในเรื่องที่เกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน

(๒) เพื่อส่งเสริมสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สามารถบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นตามความพร้อมความเหมาะสมและความจำเป็นของประชาชนในท้องถิ่นนั้น

การจ่ายเงินกองทุนการแพทย์ฉุกเฉินตาม (๑) และ (๒) ให้พิจารณาสนับสนุนวงเงินงบประมาณโดยอ้างอิงอัตราตามระเบียบของหน่วยงานนั้นๆ หากเป็นหน่วยงานภาคเอกชนขอการสนับสนุนให้ใช้อัตราตามระเบียบกระทรวงการคลัง กรณีเป็นการสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรรายบุคคลในเรื่องค่าลงทะเบียนหรือทุนการศึกษาให้ใช้ตามที่สถาบันกำหนด

(๓) เพื่ออุดหนุนหรือชดเชยให้แก่ผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ หรือ สถานพยาบาล ที่ดำเนินการเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน และได้ขึ้นทะเบียนกับสถาบัน ตามอัตราแนบท้ายระเบียบนี้

(๔) เพื่อจัดหาผลประโยชน์ของกองทุน ตามมาตรา ๓๖

(๕) เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

(๖) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้โดยมีวัตถุประสงค์ ให้แยกไว้ใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์นั้น^๖

ข้อ ๑๑ วิธีการจ่ายเงินกองทุนให้จ่ายได้ ดังนี้

(๑) จ่ายเป็นเงินสด หรือเช็ค หรือตัวแลกเงิน หรือธนาณัติ

(๒) โอนจ่ายผ่านบัญชีธนาคาร

(๓) จ่ายทางอื่นตามที่เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติประกาศกำหนด

ข้อ ๑๒ การจ่ายเงินตามข้อ ๑๑ ให้ปฏิบัติ ดังนี้

(๑) การจ่ายเงินให้แก่เจ้าหน้าที่ หรือผู้มีสิทธิรับเงิน ให้จ่ายในนามของเจ้าหน้าที่ หรือผู้มีสิทธิ

รับเงินนั้น

(๒) การจ่ายเงินให้บุคคล หรือหน่วยงาน ให้จ่ายเงินในนามบุคคล หรือหน่วยงานนั้น

(๓) การออกเช็คสั่งจ่ายเงินทุกครั้ง ให้จ่ายเป็นเช็คขีดคร่อมและขีดคำว่า “หรือตามคำสั่ง” หรือ “หรือผู้ถือ” ออก และเขียนหรือพิมพ์จำนวนเงินในเช็คที่เป็นตัวอักษรให้ขีดคำว่า “บาท” หรือขีดเส้นหน้าจำนวนเงิน อย่าให้มีช่องว่างที่จะเขียนหรือพิมพ์จำนวนเงินเพิ่มได้ และให้ขีดเส้นตรงหลัง ชื่อ สกุล ชื่อบริษัท หรือชื่อห้างหุ้นส่วน หรือผู้มีสิทธิรับเงินจนขีดคำว่า “หรือผู้ถือ” หรือ “ตามคำสั่ง” แล้วแต่กรณี โดยมีให้การเขียนหรือพิมพ์ชื่อบุคคลอื่นเพิ่มเติมได้อีก

^๖ ข้อ ๑๐ วรรคสอง เพิ่มเติมโดย ข้อ ๘ ของระเบียบคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วย การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อ ๑๓ การจ่ายเงินกองทุน โดยปกติต้องมีหลักฐานการจ่ายที่เป็นใบเสร็จรับเงินหรือหลักฐานการนำเงินเข้าบัญชีเงินฝากของผู้รับทางธนาคาร หรือหลักฐานการรับเงินอย่างอื่นที่เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติกำหนด เก็บไว้ตรวจสอบ

ข้อ ๑๔ การจ่ายเงินกองทุนรายการใด ซึ่งตามลักษณะไม่อาจเรียกใบเสร็จรับเงินจากผู้รับเงินได้ ให้ผู้จ่ายเงินทำใบรับรองการจ่ายเงินตามแบบและรายการที่เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติประกาศกำหนด

ข้อ ๑๕ การจ่ายเงินกองทุน ถ้าผู้มีสิทธิรับเงินไม่สามารถมารับเงินด้วยตนเอง จะมอบอำนาจให้ผู้อื่นเป็นผู้รับเงินแทน ก็กระทำได้

ข้อ ๑๖ ในกรณีสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติทำใบสำคัญคู่จ่ายสูญหาย หรือเสียหายใช้การไม่ได้ด้วยเหตุใด ๆ ให้เจ้าหน้าที่การเงินรายงานเลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติทราบโดยมิชักช้า และแจ้งความเป็นหลักฐานต่อพนักงานสอบสวน โดยปฏิบัติดังนี้

(๑) ถ้าใบสำคัญคู่จ่ายที่เป็นใบเสร็จรับเงินสูญหาย หรือ เสียหายใช้การไม่ได้ด้วยเหตุใด ๆ ให้ใช้สำเนาใบเสร็จรับเงินซึ่งผู้รับเงินรับรองใบสำเนานั้น หรือใบรับรองการรับเงินซึ่งผู้รับเงินรับรองแล้วแทนได้

(๒) ถ้าใบสำคัญคู่จ่ายที่เป็นใบเสร็จรับเงินสูญหายหรือ เสียหายใช้การไม่ได้ด้วยเหตุใด ๆ หากไม่อาจขอสำเนาใบเสร็จรับเงินตาม (๑) ได้ ให้ผู้จ่ายเงินทำใบรับรองการจ่ายเงินโดยชี้แจงเหตุผลพร้อมทั้งคำรับรองว่าไม่เคยนำใบสำคัญคู่จ่ายมาเบิกจ่ายและหากค้นพบภายหลังก็จะไม่นำมาเบิกจ่ายอีก เสนอเลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายแล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาอนุมัติเมื่อได้รับอนุมัติแล้วให้ใช้ใบรับรองการจ่ายเงินนั้น แทนใบสำคัญคู่จ่าย

หมวด ๓

การเก็บรักษาเงินกองทุน

ข้อ ๑๗ ให้สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติเปิดบัญชีเงินฝากกับธนาคาร ประเภทบัญชีเงินฝากประจำ บัญชีเงินฝากออมทรัพย์ และบัญชีกระแสรายวัน

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่สถาบันได้รับเงินเข้ากองทุน แต่ไม่สามารถนำเงินส่งเข้าบัญชีกองทุนได้ทันในวันที่ได้รับเงิน ให้สถาบันเก็บรักษาเงินดังกล่าวไว้ในตู้निรภัย และให้นำเงินฝากธนาคารในวันทำการถัดไป

หมวด ๔

การบัญชีของกองทุน

ข้อ ๑๙ การบัญชีของกองทุน ให้สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติจัดทำบัญชีตามแบบเกณฑ์คงค้าง

^๗ ความเดิมถูกยกเลิกและให้ใช้ความที่พิมพ์ไว้แทน โดยข้อ ๙ ของระเบียบคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วยการรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อ ๒๐ ให้สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ จัดเก็บเอกสารการรับจ่ายเงินที่เป็นหลักฐาน ในการบันทึกควบคุมตามระบบบัญชีไว้ในที่ปลอดภัย เพื่อตรวจสอบไม่น้อยกว่าสิบปี เมื่อได้รับการตรวจสอบ และรับรองจากผู้สอบบัญชีแล้วให้เก็บรักษาไว้เหมือนเอกสารทั่วไป

ข้อ ๒๑^๔ ให้สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติจัดทำรายงานการเงิน ดังนี้

(๑) รายงานประจำเดือนเสนอต่อเลขาธิการ ภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดไป

(๒) รายงานประจำไตรมาสเสนอต่อคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินทราบภายในสามสิบวัน นับจากวันสิ้นไตรมาส

(๓) งบการเงินส่งผู้สอบบัญชี ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีของทุกปี

(๔) งบการเงินที่ผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้องแล้วพร้อมทั้งรายงานของผู้สอบบัญชี รวมทั้ง แสดงผลงานของสถาบันในปีที่ผ่านมาด้วย เสนอต่อคณะกรรมการและรัฐมนตรีเพื่อทราบ ภายในหนึ่งร้อย แปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีของทุกปี

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่มีความจำเป็นที่ต้องจำหน่ายหนี้ออกจากบัญชีเป็นสูญ ให้เลขาธิการสถาบัน การแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ เสนอรายงานต่อคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินเพื่อพิจารณา

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๓ การดำเนินการเกี่ยวกับการเงินและบัญชีใดที่อยู่ระหว่างดำเนินการและยังไม่ แล้วเสร็จในวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปตามระเบียบที่ใช้บังคับอยู่เดิม จนกว่าจะดำเนินการ แล้วเสร็จหรือจนกว่าจะสามารถดำเนินการตามระเบียบนี้ได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับจากวันที่ระเบียบนี้ ใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

ชาตรี เจริญชีวะกุล

เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

^๔ ความเดิมถูกยกเลิกและให้ใช้ความที่พิมพ์ไว้แทน โดยข้อ ๑๐ ของระเบียบคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วย การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๗

บัญชีอัตราสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉิน
แนบท้าย ระเบียบคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน
ว่าด้วย การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน พ.ศ. ๒๕๕๒
ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

บัญชี ก. เป็นอัตราสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉินทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ รวมทั้ง อุดหนุนหรือเป็นค่าชดเชยให้แก่หน่วยปฏิบัติการ สถานพยาบาล หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ดำเนินการเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน

บัญชี ก.๑ การปฏิบัติการฉุกเฉินทางบก เหม่าจ่ายรวมทั้งค่าพาหนะ การปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติการ ยา เวชภัณฑ์ และอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการปฏิบัติการฉุกเฉินตามระดับชุดปฏิบัติการ และระดับความฉุกเฉินของผู้ป่วยฉุกเฉิน ดังต่อไปนี้^๔

ระดับความฉุกเฉิน ตามการคัดแยก ณ ห้องฉุกเฉิน	การปฏิบัติการ	ชุดปฏิบัติการฉุกเฉิน				
		ระดับเฉพาะ ทาง	ระดับสูง (ALS)	ระดับกลาง (ILS)	ระดับพื้นฐาน (BLS)	ระดับต้น (FR)
ผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤต (สีแดง)	-รักษาและนำส่ง -รักษาและ	๑,๙๐๐	๑,๑๐๐	๗๕๐	๕๐๐	๓๕๐
ผู้ป่วยฉุกเฉิน เร่งด่วน (สีเหลือง)	เสียชีวิตระหว่าง นำส่ง -รักษาและ	-	๗๕๐	๕๐๐	๕๐๐	๓๕๐
ผู้ป่วยฉุกเฉินไม่ รุนแรง (สีเขียว)	เสียชีวิต -รักษาแต่ ไม่นำส่ง (เฉพาะ ALS)	-	๓๕๐	๓๕๐	๓๕๐	๓๕๐
กรณี ยกเลิก ไม่พบเหตุ เสียชีวิตก่อนไปถึง		-	๒๐๐	๑๕๐	๑๐๐	๑๐๐

หมายเหตุ:

(ก) กรณียกเลิก ไม่พบเหตุ เสียชีวิตก่อนไปถึง ให้หมายรวมถึง กรณีการคัดแยกผู้ป่วย โดยศูนย์สั่งการ เป็นผู้ป่วยฉุกเฉิน แต่ชุดปฏิบัติการนำส่งโดยไม่มีปฏิบัติการแพทย์ขั้นสูง และการประเมิน ณ สถานพยาบาล พบว่าเป็นผู้ป่วยทั่วไป

^๔ ความเดิมถูกยกเลิกและให้ใช้ความที่พิมพ์ไว้แทน โดยข้อ ๔ ของระเบียบคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วย การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๔

(ข) กรณีตำบลที่เกิดเหตุอยู่ห่างจากโรงพยาบาลที่รับผู้ป่วยมากกว่า ๑๐ กิโลเมตร ให้จ่ายเพิ่มโดยคำนวณระยะทางเฉลี่ยจากทุกหมู่บ้านในตำบลนั้นไปยังโรงพยาบาลตามการอำนวยความสะดวกหรือคำสั่งของศูนย์สั่งการ ส่วนที่เกิน ๑๐ กิโลเมตร ให้คิดเพิ่มกิโลเมตรละไม่เกิน ๑๐ บาท แต่รวมแล้วไม่เกิน ๑๐๐ บาท และเพื่อให้การดำเนินการเบิกจ่ายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสะดวกกับผู้ป่วยปฏิบัติงานในแต่ละจังหวัดควรจัดทำข้อมูลอัตราการจ่ายเพิ่มของทุกตำบลที่มีระยะทางเฉลี่ยเกิน ๑๐ กิโลเมตร โดยให้คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินจังหวัดเห็นชอบ

(ค) กรณีมีความจำเป็นต้องระดมชุดปฏิบัติการนอกพื้นที่เข้าช่วยเหลือหรือร่วมซ่อมแผนเสมือนจริงตามคำสั่งของเลขาธิการ สผ. ให้จ่ายเงินเพิ่มเติมจากอัตราบัญชี ก.๑ แก่หน่วยปฏิบัติการ สถานพยาบาลหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังต่อไปนี้

กรณี	อัตรา
๑. ระยะทางในการเดินทางไปและกลับจากนอกพื้นที่เข้าช่วยเหลือหรือร่วมซ่อมแผนเสมือนจริง	จ่ายตามระยะทางในอัตรา ๔ บาทต่อกิโลเมตร
๒. การเดินทางเข้าถึงผู้ป่วยฉุกเฉินยากลำบากหรือในพื้นที่พิเศษจำเป็นต้องใช้รถขับเคลื่อน ๔ ล้อ	จ่ายเงินเพิ่มอีก ๑๐๐ บาทต่อครั้ง
๓. การเดินทางเข้าถึงผู้ป่วยฉุกเฉินยากลำบากหรือในพื้นที่พิเศษจำเป็นต้องใช้รถ ๖ ล้อขึ้นไป	จ่ายเงินเพิ่มอีก ๔๐๐ บาทต่อครั้ง

(ง) การปฏิบัติการแพทย์ระดับพื้นฐาน กรณีที่มีการลำเลียงบุคลากรทางการแพทย์ ยาและเวชภัณฑ์ฉุกเฉิน และการลำเลียงอวัยวะ กรณีออกให้บริการเกิน ๑๐ กิโลเมตร ให้คิดค่าบริการรวมค่าน้ำมันเพิ่มกิโลเมตรละไม่เกิน ๑๐ บาท

บัญชี ก.๒ ค่าพาหนะในการปฏิบัติการฉุกเฉินทางน้ำ ให้จ่ายตามความเป็นจริง แต่ไม่เกินอัตราที่กำหนดดังต่อไปนี้^{๑๐}

ประเภทปฏิบัติการฉุกเฉินทางน้ำ		อัตรา (บาทต่อชั่วโมง)
ประเภท ๑	เรือเพลาใบจักรยาว (เรือหางยาว)	จ่ายตามจริงแต่ไม่เกินชั่วโมงละ ๒,๑๐๐ บาท เศษของชั่วโมงคิดเป็นนาที
ประเภท ๒	เรือเร็ว (Speed boat) ขนาดเครื่องยนต์ไม่เกิน ๓๕๐ แรงม้า	จ่ายตามจริงแต่ไม่เกินชั่วโมงละ ๖,๓๐๐ บาท ต่อเครื่องยนต์ เศษของชั่วโมงคิดเป็นนาที
ประเภท ๓	เรือขนาดใหญ่ (ความยาวตั้งแต่ ๖๐ ฟุต แต่ไม่เกิน ๑๕๐ ฟุต)	จ่ายตามจริงแต่ไม่เกินชั่วโมงละ ๖๐,๐๐๐ บาท เศษของชั่วโมงคิดเป็นนาที

กรณีมีผู้ปฏิบัติการประเภทและระดับใดร่วมปฏิบัติการฉุกเฉินทางน้ำ ให้จ่ายสนับสนุนผู้ปฏิบัติการโดยเพิ่มจากบัญชี ข. ในอัตรา ๕๐๐ บาท ใน ๓ ชั่วโมงแรก หากเกิน ๓ ชั่วโมง จ่ายเพิ่มอีก ชั่วโมงละ ๓๐๐ บาท (เศษของชั่วโมงคิดเป็นนาที)

หมายเหตุ :

- ก. เรือขนาดใหญ่ หมายถึง เรือตรวจการณ์หรือเรืออื่นที่มีขนาดความยาวตั้งแต่ ๖๐ ฟุต แต่ไม่เกิน ๑๕๐ ฟุต
- ข. อัตราที่เบิกจ่ายต้องไม่เกินอัตราการสิ้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่น รวมทั้งค่าบริการจัดการตามตารางแนบท้ายที่กรมเจ้าท่ากำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) ประเภทเรือเพลาใบจักรยาว (เรือหางยาว)

ประเภท/ขนาดแรงม้า	อัตราใช้น้ำมันเฉลี่ยต่อชั่วโมง	ราคาต่อลิตร	รวม	ค่าบริการจัดการ	อัตราจ่ายต่อชั่วโมง
เรือเพลาใบจักรยาวขนาดใหญ่	๓๖	๓๐	๑,๐๘๐	๑,๐๐๐	๒,๐๘๐
เรือเพลาใบจักรยาวขนาดเล็ก	๒๐	๓๐	๖๐๐	๑,๐๐๐	๑,๖๐๐

ราคาน้ำมันดีเซล เท่ากับ ลิตรละ ๓๐ บาท

(๒) ประเภทเรือเร็ว

ประเภท/ขนาดแรงม้า	อัตราใช้น้ำมันเฉลี่ยต่อชั่วโมง	ราคาต่อลิตร	รวม	ค่าบริการจัดการ	อัตราจ่ายต่อชั่วโมงต่อเครื่องยนต์
เรือเร็ว/น้อยกว่า ๑๕๐ แรงม้า	๔๐	๔๐	๑,๖๐๐	๑,๑๐๐	๒,๗๐๐
เรือเร็ว/ขนาด ๒๐๐ แรงม้า	๘๐	๔๐	๓,๒๐๐	๑,๒๐๐	๔,๔๐๐
เรือเร็ว/ขนาด ๒๕๐ แรงม้า	๙๐	๔๐	๓,๖๐๐	๑,๓๐๐	๔,๙๐๐
เรือเร็ว/ขนาด ๓๐๐ แรงม้า	๑๐๐	๔๐	๔,๐๐๐	๑,๔๐๐	๕,๔๐๐
เรือเร็ว/ขนาด ๓๕๐ แรงม้า	๑๒๐	๔๐	๔,๘๐๐	๑,๕๐๐	๖,๓๐๐

ราคาน้ำมันเบนซินรวมน้ำมันเครื่อง เท่ากับ ลิตรละ ๔๐ บาท

^{๑๐} ความเดิมถูกยกเลิกและให้ใช้ความที่พิมพ์ไว้แทน โดยข้อ ๓ ของระเบียบคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วยการรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๖๔

(๓) ประเภทเรือดตรวจการณ์

ประเภท/ขนาดแรงม้า	อัตราใช้น้ำมันเฉลี่ยต่อชั่วโมง	ราคาต่อลิตร	รวม	ค่าบริหารจัดการ	อัตราจ่ายต่อชั่วโมง
เรือดตรวจการณ์ (ความยาวเรื่อน้อยกว่าหรือเท่ากับ ๖๐ ฟุต)	๒๕๐	๓๐	๗,๕๐๐	๒,๒๕๐	๙,๗๕๐
เรือดตรวจการณ์ (ความยาวเรือมากกว่า ๖๐ - ๘๐ ฟุต)	๖๔๕	๓๐	๑๙,๓๕๐	๒,๘๘๐	๒๒,๒๓๐
เรือดตรวจการณ์ (ความยาวเรือมากกว่า ๘๐ - ๑๓๐ ฟุต)	๑,๓๓๗	๓๐	๔๐,๑๑๐	๓,๖๐๐	๔๓,๗๑๐

ราคาน้ำมันดีเซล เท่ากับ ลิตรละ ๓๐ บาท

ประเภท	อัตราค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่น	ค่าซ่อมบำรุงเรือ (ค่าเสื่อมสภาพค่าสึกหล่อ)
เรือขนาดใหญ่ตรวจการณ์ (ความยาวเรือไม่เกิน ๑๕๐ ฟุต)	ตามที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน ๔๕,๕๐๐ บาทต่อชั่วโมง	ตามที่จ่ายจริงวงเงินไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ บาทต่อชั่วโมง

ค. กรณีค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นเกินกว่าอัตราที่กำหนดไว้ แต่มีความจำเป็นต้องออกปฏิบัติการ ให้นำเสนอขออนุมัติจากคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินเป็นกรณี ๆ ไป

บัญชี ก. ๓ ค่าพาหนะในการปฏิบัติการฉุกเฉินทางอากาศ ให้จ่ายตามความเป็นจริง แต่ไม่เกินอัตราที่กำหนด ดังต่อไปนี้

ประเภทปฏิบัติการฉุกเฉินทางอากาศ	อัตรา(บาท/ชั่วโมงบิน)
๑. เฮลิคอปเตอร์/เครื่องบินปีกตรึง ประเภท ๑ เครื่องยนต์	จ่ายตามจริงแต่ไม่เกินชั่วโมงบินละ ๔๐,๐๐๐ บาท เศษของชั่วโมงคิดเป็นนาที
๒. เฮลิคอปเตอร์/เครื่องบินปีกตรึง ประเภท ๒ เครื่องยนต์	จ่ายตามจริงแต่ไม่เกินชั่วโมงบินละ ๘๐,๐๐๐ บาท เศษของชั่วโมงคิดเป็นนาที
๓. เฮลิคอปเตอร์/เครื่องบินปีกตรึง ประเภท ๓ เครื่องยนต์	จ่ายตามจริงแต่ไม่เกินชั่วโมงบินละ ๑๒๐,๐๐๐ บาท เศษของชั่วโมงคิดเป็นนาที
๔. เฮลิคอปเตอร์/เครื่องบินปีกตรึง ประเภท ๔ เครื่องยนต์	จ่ายตามจริงแต่ไม่เกินชั่วโมงบินละ ๑๖๐,๐๐๐ บาท เศษของชั่วโมงคิดเป็นนาที

กรณีมีผู้ปฏิบัติการประเภทและระดับใดร่วมปฏิบัติการฉุกเฉินทางอากาศ ให้จ่ายสนับสนุนผู้ปฏิบัติการโดยเพิ่มจากบัญชี ข. ในอัตราชั่วโมงบินละ ๕๐๐ บาท

หมายเหตุ : หากค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นเกินกว่าอัตราที่กำหนดข้างต้นแต่จำเป็นต้องปฏิบัติการให้นำเสนอเพื่อขออนุมัติจากคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินเป็นกรณีๆ ไป

บัญชี ข. อัตราสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉิน รวมทั้งอุดหนุนหรือเป็นค่าชดเชยให้แก่ผู้ปฏิบัติการที่ดำเนินการเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน ตามตารางดังต่อไปนี้

ประเภทและระดับผู้ปฏิบัติการ	อัตรา (บาท/คน/ครั้ง)
(๑) แพทย์อำนวยการปฏิบัติการฉุกเฉิน (พอปล.) / แพทย์ฉุกเฉิน	๑,๑๐๐
(๒) แพทย์เฉพาะทาง	๑,๑๐๐
(๓) แพทย์ทั่วไปที่ผ่านการอบรมกู้ชีพขั้นสูง	๑,๑๐๐
(๔) ผู้กำกับปฏิบัติการฉุกเฉิน (ผกป.)	๖๐๐
(๕) ผู้รายงานปฏิบัติการฉุกเฉิน (ผจป.)	๖๐๐
(๖) พยาบาลวิชาชีพ (เวชปฏิบัติการฉุกเฉิน)	๖๐๐
(๗) นักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ (นฉพ.)	๖๐๐
(๘) ผู้ประสานปฏิบัติการฉุกเฉิน (ผปป.)	๔๘๐
(๙) เจ้าหน้าที่งานฉุกเฉินการแพทย์ (จฉพ.)	๔๘๐
(๑๐) พนักงานรับแจ้งการเจ็บป่วยฉุกเฉิน (พรจ.)	๓๐๐
(๑๑) พนักงานฉุกเฉินการแพทย์ (พฉพ.)	๓๐๐
(๑๒) อาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ (อฉพ.)	๓๐๐

หมายเหตุ :

ก. ประเภทและระดับผู้ปฏิบัติการ ให้ถือตามข้อบังคับคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วยการรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการและการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม พ.ศ. ๒๕๕๔ และประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง การให้ประกาศนียบัตรและการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ พ.ศ. ๒๕๕๔ หรือการประกอบวิชาชีพตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพด้านการแพทย์ฉุกเฉินและสาธารณสุข แล้วแต่กรณี

ข. แพทย์ฉุกเฉิน หมายความว่า แพทย์ผู้ได้รับหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม สาขาเวชศาสตร์ฉุกเฉิน จากแพทยสภา

ค. แพทย์เฉพาะทาง หมายความว่า แพทย์ผู้ได้รับหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม สาขาหรืออนุสาขานั้น จากแพทยสภา

ง. แพทย์ทั่วไป หมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรม

จ. พยาบาลวิชาชีพ หมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล ผู้ประกอบวิชาชีพการผดุงครรภ์ หรือผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลหรือการผดุงครรภ์ ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์

ฉ. ครั้ง หมายความว่า การปฏิบัติงานต่อเนื่องไม่น้อยกว่า ๘ ชั่วโมง ถ้าน้อยหรือมากกว่าให้คิดตามอัตราส่วนของเวลา

ในบัญชีนี้^{๑๑}

“ฉุกเฉินการแพทย์” หมายความว่า การปฏิบัติการฉุกเฉินนอกสถานที่ตั้งโรงพยาบาลซึ่งมีขีดความสามารถในการบำบัดเจาะจงให้แก่ผู้ป่วยฉุกเฉินรายนั้นได้

บัญชี ค อัตราอุดหนุนหรือเป็นค่าชดเชยให้แก่ผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ หรือสถานพยาบาล ที่ปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ กรณีสถานการณ์โรคติดต่อไวรัสโคโรนา 2019

บัญชี ค.๑ อัตราอุดหนุนการปฏิบัติการฉุกเฉินให้แก่หน่วยปฏิบัติการหรือสถานพยาบาล กรณีจัดชุดปฏิบัติการเฉพาะทางหรือพิเศษในสถานการณ์โรคติดต่อไวรัสโคโรนา 2019

ประเภทและระดับ	อัตราอุดหนุนการปฏิบัติการฉุกเฉิน ให้แก่หน่วยปฏิบัติการและสถานพยาบาล กรณีสถานการณ์โรคติดต่ออันตราย (บาท/ครั้ง/ชุด)
ชุดปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ระดับเฉพาะทาง	๓,๘๐๐
ชุดปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ระดับสูงพิเศษ	๒,๐๐๐
ชุดปฏิบัติการฉุกเฉินระดับพื้นฐานพิเศษ	๑,๐๐๐
ชุดปฏิบัติการฉุกเฉินระดับต้นพิเศษ	๗๐๐

หมายเหตุ

ก. ชุดปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ระดับเฉพาะทาง ได้แก่ ชุดปฏิบัติการที่ประกอบด้วยวุฒิแพทย์ฉุกเฉินหรือแพทย์ที่ปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ หรือผู้ปฏิบัติการคุณวุฒิระดับ ๗ ขึ้นไปอย่างน้อยหนึ่งคน

ข. ชุดปฏิบัติการเฉพาะทาง หรือชุดปฏิบัติการพิเศษ ได้แก่ ชุดปฏิบัติการฉุกเฉินที่ทำปฏิบัติการฉุกเฉินให้แก่ผู้ป่วยที่ติดเชืหรือผู้ป่วยที่อยู่ในเกณฑ์การเฝ้าระวังและสอบสวนผู้ป่วยรับเชื้อโรคติดต่ออันตราย ตามการอำนวยความสะดวกและคำสั่งการแพทย์ของ สพด. หรือหน่วยปฏิบัติการประเภทอำนาจการที่ สพด. มอบหมายประกอบด้วยผู้ปฏิบัติการฉุกเฉินที่ผ่านการฝึกพิทักษ์บุคคลจากการติดเชื้อโรคติดต่ออันตรายและความปลอดภัยของผู้ป่วยฉุกเฉิน จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน ให้ได้รับเงินอุดหนุนตามอัตราตามตารางข้างต้นต่อการปฏิบัติการฉุกเฉิน ๑ ครั้งต่อชุด

ค. “ครั้ง” หมายความว่า ครั้งของการปฏิบัติการฉุกเฉินสำหรับผู้ป่วยฉุกเฉินแต่ละราย

ง. กรณีมีความจำเป็นต้องเคลื่อนย้ายผู้ป่วยตามการอำนวยความสะดวกและคำสั่งการแพทย์ของ สพด. หรือหน่วยปฏิบัติการประเภทอำนาจการที่ สพด. มอบหมาย ไปในระยะทางเกินกว่า ๑๐ กิโลเมตร ให้จ่ายเพิ่ม กิโลเมตรละ ๑๐ บาท

จ. ค่ายาและเวชภัณฑ์ที่ใช้กับผู้ป่วยฉุกเฉินรายนั้น ให้เบิกจ่ายตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการกำหนดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤต ในประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการกำหนดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤต

^{๑๑} บัญชี ค เพิ่มเติมโดยข้อ ๓ ของระเบียบคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วย การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๓

บัญชี ค.๒ อัตราอุดหนุนการปฏิบัติการฉุกเฉินให้แก่ผู้ปฏิบัติการหรือสถานพยาบาล กรณีอยู่เวรปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ในสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และค่าชดเชยให้แก่ผู้ปฏิบัติการเมื่อได้รับความเสียหายเนื่องจากถูกกักกันโรคหรือต้องเข้ารับการรักษานอกจากติดเชื้อโรคติดต่ออันตราย ดังต่อไปนี้

ประเภทและระดับ	อัตราอุดหนุน ให้แก่ผู้ปฏิบัติการ กรณีอยู่เวรรับสถานการณ์ โรคติดต่ออันตราย (บาท/ผลัด/คน)	ค่าชดเชยความเสียหาย (บาท/วัน/คน)
วุฒิแพทย์ฉุกเฉิน	๔,๔๐๐	๓๒๕
แพทย์อื่นที่ปฏิบัติการฉุกเฉิน การแพทย์	๑,๕๐๐	
พยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติการฉุกเฉิน การแพทย์	๑,๐๐๐	
นักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์	๑,๐๐๐	
เจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ พนักงานฉุกเฉินการแพทย์ อาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์	๖๐๐	

หมายเหตุ

ก. “ผลัด” หมายความว่า การปฏิบัติงานต่อเนื่องไม่น้อยกว่า ๘ ชั่วโมง ถ้าน้อยหรือมากกว่าให้คิดตามอัตราส่วนของเวลา

ข. อัตราอุดหนุนให้แก่ผู้ปฏิบัติการกรณีอยู่เวรรับสถานการณ์โรคติดต่ออันตรายตามตารางข้างบนนี้ จ่ายให้แก่ผู้ปฏิบัติการที่ได้รับมอบหมายให้อยู่เวรเตรียมพร้อมและปฏิบัติการฉุกเฉินให้แก่ผู้ป่วยที่ติดเชื้อหรือผู้ป่วยที่อยู่ในเกณฑ์การเฝ้าระวังและสอบสวนผู้ป่วยรับเชื้อโรคติดต่ออันตราย ตามการอำนวยความสะดวกและคำสั่งการแพทย์ของ สพฉ. หรือหน่วยปฏิบัติการประเภทอำนาจการที่ สพฉ. มอบหมาย โดยไม่คำนึงถึงจำนวนครั้งที่ปฏิบัติการฉุกเฉิน และมีเงื่อนไขว่าต้องไม่ได้รับค่าตอบแทนอื่นได้ในลักษณะเดียวกันจากหน่วยงานอื่นของรัฐ เว้นแต่ได้รับค่าตอบแทนดังกล่าวต่ำกว่าที่กำหนดในบัญชีนี้ ให้เบิกส่วนต่างเพิ่มเติมได้โดยรวมแล้วต้องไม่สูงกว่าอัตราที่กำหนดในบัญชีนี้

ค. “ค่าชดเชยความเสียหายให้แก่ผู้ปฏิบัติการเนื่องจากถูกกักกันโรคหรือต้องเข้ารับการรักษานอกจากกรณีโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019” จ่ายให้แก่ผู้ปฏิบัติการที่ถูกกักกันโรคตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อเข้ารับการรักษารอคอยเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จากการปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ตามการอำนวยความสะดวกและคำสั่งการแพทย์ของ สพฉ. หรือหน่วยปฏิบัติการประเภทอำนาจการที่ สพฉ. มอบหมาย

ระเบียบคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน
ว่าด้วยการรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน
ในสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019
พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบว่าด้วยการรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน ในสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เพื่ออุดหนุนหรือเป็นค่าชดเชยให้แก่ หน่วยปฏิบัติการ ที่ดำเนินการเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินด้วยพาหนะพิเศษ ในสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๑๐) และ (๑๓) และมาตรา ๓๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับข้อสั่งการในการประชุมศูนย์ปฏิบัติการ ฉุกเฉินด้านการแพทย์และสาธารณสุข กรณีโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Public Health Emergency Operation Center : PHEOC) เมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๔ และ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๔ มติคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๔ มติการประชุมศูนย์บูรณาการแก้ไขสถานการณ์โควิด - 19 ในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๔ และวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ข้อสั่งการในการประชุม ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินด้านการแพทย์และสาธารณสุข กรณีโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Public Health Emergency Operation Center : PHEOC) เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔ มติการประชุม ศูนย์ปฏิบัติการ ศูนย์บริหารสถานการณ์โควิด - 19 (ศปก.ศบค.) เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ และข้อ ๑๙ ของระเบียบคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วยการประชุมของคณะกรรมการ และคณะอนุกรรมการ พ.ศ. ๒๕๖๑ คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน จึงได้มีมติในการประชุม ครั้งที่ ๕/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ และครั้งที่ ๗/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ให้ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วยการรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน ในสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้นิยามระเบียบคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วยการรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัด หรือแย้งกับระเบียบนี้

ข้อ ๔ การจ่ายเงินกองทุนการแพทย์ฉุกเฉินตามระเบียบนี้ ให้จ่ายตามวัตถุประสงค์ ของกองทุน โดยเลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติเป็นผู้อนุมัติจ่าย ภายใต้แผนการเงินที่ได้รับอนุมัติ จากคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

ข้อ ๕ กรณีมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินตามคำสั่ง ข้อสั่งการ หรือมติ ของศูนย์ปฏิบัติการ ศูนย์บริหารสถานการณ์โควิด - 19 (ศปก.ศบค.) ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินด้านการแพทย์และสาธารณสุข (Public Health Emergency Operation Center : PHEOC) กรณีโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ศูนย์บูรณาการแก้ไขสถานการณ์โควิด - 19 ในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล หรือคำสั่ง ข้อสั่งการ หรือมติอื่นใด ที่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติภารกิจในสถานการณ์ โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ให้สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาตินำเงินกองทุนการแพทย์ฉุกเฉิน ยืมไปใช้จ่ายตามภารกิจดังกล่าวได้ และเมื่อสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติได้รับเงินอุดหนุนทั่วไป จากรัฐบาลจัดสรรให้แล้ว ให้คืนเงินเข้ากองทุนการแพทย์ฉุกเฉินตามที่ได้ใช้จ่ายไปตามภารกิจดังกล่าว

ข้อ ๖ ให้จ่ายเงินกองทุนการแพทย์ฉุกเฉิน เพื่ออุดหนุนหรือชดเชยให้แก่ ผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ หรือสถานพยาบาล ที่ดำเนินการเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน ในสถานการณ์โรคติดเชื้อ ไวรัสโคโรนา 2019 และได้ขึ้นทะเบียนกับสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ โดยอัตราการจ่าย เป็นไปตามอัตราแบบท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๗ ให้เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มี อำนาจวินิจฉัยชี้ขาดปัญหา หรือออกประกาศเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ข้อ ๘ การจ่ายเงินอุดหนุนการปฏิบัติการฉุกเฉินให้แก่หน่วยปฏิบัติการ ที่จัดชุดปฏิบัติการฉุกเฉิน เตรียมความพร้อม (Stand by) ณ จุดฉีดวัคซีนป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 นอกสถานพยาบาล ตามระเบียบนี้ ให้จ่ายตั้งแต่วันที่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติได้ปฏิบัติการกิจตามที่ได้รับมอบหมาย ตามข้อสั่งการของศูนย์บูรณาการแก้ไขสถานการณ์โควิด - 19 ในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๔ และวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๔ และมติ คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔

การจ่ายเงินอุดหนุนการปฏิบัติการฉุกเฉินให้แก่หน่วยปฏิบัติการ ที่จัดชุดปฏิบัติการฉุกเฉิน และออกปฏิบัติการด้วยพาหนะพิเศษในสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และผู้ปฏิบัติการ ที่ออกปฏิบัติการฉุกเฉินด้วยพาหนะพิเศษในสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ตามระเบียบนี้ ให้จ่ายตั้งแต่วันที่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติได้ปฏิบัติการกิจตามที่ได้รับมอบหมายตามข้อสั่งการ ในการประชุมศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินด้านการแพทย์และสาธารณสุข กรณีโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Public Health Emergency Operation Center : PHEOC) เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔ และมติการประชุมศูนย์ปฏิบัติการ ศูนย์บริหารสถานการณ์โควิด - 19 (ศปก.ศบค.) เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

เรืออากาศเอก อัจฉริยะ พงษ์มา

เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

บัญชีอัตราอุดหนุนหรือเป็นค่าชดเชยให้แก่ ผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ หรือสถานพยาบาล
ที่ดำเนินการเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน ในสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019
แบบท้าย ระเบียบคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วย การรับเงิน การจ่ายเงิน
การเก็บรักษาเงินกองทุน ในสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พ.ศ. ๒๕๖๔

บัญชี ๑ อัตราอุดหนุนการปฏิบัติการฉุกเฉินให้แก่หน่วยปฏิบัติการ ที่จัดชุดปฏิบัติการฉุกเฉินเตรียม
ความพร้อม (Stand by) ณ จุดฉีดวัคซีนป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 นอกสถานพยาบาล

การปฏิบัติการฉุกเฉิน	อัตราอุดหนุนการปฏิบัติการฉุกเฉิน ให้แก่หน่วยปฏิบัติการ
เตรียมความพร้อม (Stand by) ณ จุดฉีดวัคซีนป้องกันโรค ติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 นอกสถานพยาบาล	๒,๒๐๐ บาท ต่อครั้ง

บัญชี ๒ อัตราอุดหนุนการปฏิบัติการฉุกเฉินให้แก่หน่วยปฏิบัติการ ที่จัดชุดปฏิบัติการฉุกเฉิน
และออกปฏิบัติการด้วยพาหนะพิเศษในสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และผู้ปฏิบัติการ
ที่ออกปฏิบัติการฉุกเฉินด้วยพาหนะพิเศษในสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

ประเภทพาหนะของชุดปฏิบัติการ ฉุกเฉิน ลำเลียงผู้ป่วยฉุกเฉิน	อัตราอุดหนุนการปฏิบัติการฉุกเฉิน ให้แก่หน่วยปฏิบัติการ
รถไฟโดยสารปรับอากาศ	จ่ายตามจริง แต่ไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท/เที่ยว
รถโดยสารปรับอากาศ ไม่เกิน ๔๒ ที่นั่ง	- กรณีภาคเอกชน จ่ายในอัตรา ๒๐,๐๐๐ บาท ในระยะ ๑๐ กิโลเมตรแรก ระยะทางเกินกว่า ๑๐ กิโลเมตร จ่ายอัตรา กิโลเมตรละ ๑๐ บาท -กรณีหน่วยงานภาครัฐ จ่ายในอัตราค่าเชื้อเพลิงตามจริง แต่ไม่เกินอัตราสิ้นเปลืองน้ำมันที่หน่วยงานกำหนด
รถบรรทุก ๖ ล้อ มีหลังคาโดยสาร (หน่วยงานภาครัฐ)	จ่ายในอัตราค่าน้ำมันเชื้อเพลิงตามจริง แต่ไม่เกินอัตราสิ้นเปลือง น้ำมันที่หน่วยงานกำหนด

ประเภทพาหนะของชุดปฏิบัติการฉุกเฉิน ไม่ลำเลียงผู้ป่วยฉุกเฉิน	อัตราอุดหนุนการปฏิบัติการฉุกเฉิน ให้แก่หน่วยปฏิบัติการ
รถจักรยานยนต์สำหรับขนส่งบุคลากร ทางการแพทย์ ยา และเวชภัณฑ์ (Motorlance)	จ่ายในอัตรา ๒๕๐ บาท ในระยะ ๑๐ กิโลเมตรแรก ระยะทาง เกินกว่า ๑๐ กิโลเมตร จ่ายในอัตรา กิโลเมตรละ ๔ บาท

อัตราอุดหนุนการปฏิบัติการฉุกเฉิน ให้แก่ ผู้ปฏิบัติการที่ออกปฏิบัติการฉุกเฉินด้วยพาหนะพิเศษ
ในสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ให้เป็นไปตามอัตราอุดหนุนให้แก่ผู้ปฏิบัติการกรณีอยู่เวร
รับสถานการณ์โรคติดต่ออันตราย ในบัญชี ค.๒ อัตราอุดหนุนการปฏิบัติการฉุกเฉินให้แก่ผู้ปฏิบัติการหรือ
สถานพยาบาลกรณีอยู่เวรปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ในสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และ
ค่าชดเชยให้แก่ผู้ปฏิบัติการเมื่อได้รับความเสียหายเนื่องจากถูกกักกันโรคหรือต้องเข้ารับการรักษาเนื่องจาก
ติดเชื้อโรคติดต่ออันตราย ของระเบียบคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วย การรับเงิน การจ่ายเงิน และ
การเก็บรักษาเงินกองทุน พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ค่าบริการทางการแพทย์ฉุกเฉิน และการดำเนินกิจการของสถาบัน

ประกาศสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

เรื่อง คำดำเนินการออกใบรับรองผลการฝึกอบรมและคำดำเนินการลงทะเบียนฝึกอบรม พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรให้มีการกำหนดคำดำเนินการออกใบรับรองผลการฝึกอบรมและคำดำเนินการลงทะเบียนฝึกอบรม อันเป็นการดำเนินการกิจการของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ (๔) และมาตรา ๑๕ (๘) ประกอบกับมาตรา ๑๑ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ และมีมติคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ ให้ความเห็นชอบการกำหนดคำดำเนินการออกใบรับรองผลการฝึกอบรมและคำดำเนินการลงทะเบียนฝึกอบรม เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ เรื่อง คำดำเนินการออกใบรับรองผลการฝึกอบรมและคำดำเนินการลงทะเบียนฝึกอบรม พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้คำดำเนินการออกใบรับรองผลการฝึกอบรมและคำดำเนินการลงทะเบียนฝึกอบรมเป็นไปตามบัญชีท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

เรืออากาศเอก อัจฉริยะ แพงมา

เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

บัญชีค่าดำเนินการออกใบรับรองผลการฝึกอบรมและค่าดำเนินการลงทะเบียนฝึกอบรม
 ท้ายประกาศสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ
 เรื่อง ค่าดำเนินการออกใบรับรองผลการฝึกอบรมและค่าดำเนินการลงทะเบียนฝึกอบรม พ.ศ. ๒๕๖๔

หมวด ๑ ค่าดำเนินการออกใบรับรองผลการฝึกอบรม

หลักสูตร	อัตราค่าดำเนินการ
1. หลักสูตรการปฐมพยาบาลฉุกเฉินและการกู้ชีพขั้นพื้นฐาน (Emergency First Aid and Basic Life Support Training Course) สำหรับอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) อาสาสมัครสาธารณสุขเรือนจำ (อสรจ.) และอาสาฉุกเฉินชุมชน (อฉช.) พ.ศ. ๒๕๖๓	
๑.๑) หลักสูตรผู้อำนวยการฝึกอบรมหลักสูตรการปฐมพยาบาลฉุกเฉินและการกู้ชีพขั้นพื้นฐาน ระดับ ๔	
- ค่าดำเนินการออกใบรับรองผลการฝึกอบรม	๓๐๐ บาท/คน
๑.๒) หลักสูตรครูผู้สอนการปฐมพยาบาลฉุกเฉินและการกู้ชีพขั้นพื้นฐาน ระดับ ๓	
- ค่าดำเนินการออกใบรับรองผลการฝึกอบรม	๓๐๐ บาท/คน
๑.๓) หลักสูตรผู้ช่วยครูผู้สอนการปฐมพยาบาลฉุกเฉินและการกู้ชีพขั้นพื้นฐาน ระดับ ๒	
- ค่าดำเนินการออกใบรับรองผลการฝึกอบรม	๓๐๐ บาท/คน
๑.๔) หลักสูตรการปฐมพยาบาลฉุกเฉินและการกู้ชีพขั้นพื้นฐาน ระดับ ๑	
- ค่าดำเนินการออกใบรับรองผลการฝึกอบรม	๑๐๐ บาท/คน
2. หลักสูตรการใช้เครื่องวิทยุคมนาคมแบบสังเคราะห์ความถี่ (Synthesizer) ของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ	
- ค่าดำเนินการออกใบรับรองผลการฝึกอบรม	๓๐๐ บาท/คน
- ค่าดำเนินการในการออกบัตรใหม่ /ต่ออายุ บัตรประจำตัวผู้ใช้วิทยุคมนาคม	๑๕๐ บาท/ฉบับ
3. หลักสูตร Basic Sport Emergency Medical Service	
- ค่าดำเนินการออกใบรับรองผลการฝึกอบรม	๓๐๐ บาท/คน
4. หลักสูตร Ambulance Safety	
- ค่าดำเนินการออกใบรับรองผลการฝึกอบรม	๓๐๐ บาท/คน
5. หลักสูตร Basic Aero Medical Evacuation (BAME)	
- ค่าดำเนินการออกใบรับรองผลการฝึกอบรม	๓๐๐ บาท/คน
6. หลักสูตร Maritime and Aquatic Life Support (MALS)	
- ค่าดำเนินการออกใบรับรองผลการฝึกอบรม	๓๐๐ บาท/คน
๗. หลักสูตรนักรับการบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ทุกระดับ	
- ค่าดำเนินการออกใบรับรองผลการฝึกอบรม	๓๐๐ บาท/คน

ทั้งนี้ การออกใบรับรองผลการฝึกอบรมให้เป็นไปตามเงื่อนไขและหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

ก. ค่าดำเนินการออกใบรับรองผลการฝึกอบรม ของหลักสูตรการปฐมพยาบาลฉุกเฉินและการกู้ชีพขั้นพื้นฐานระดับ ๑ อาจได้รับการยกเว้นให้แก่หน่วยงานภาครัฐและองค์กรภาคเอกชนที่ไม่แสวงหากำไรและมีบทบาทด้านบริการการแพทย์ฉุกเฉินก่อนถึงสถานพยาบาลที่เป็นนิติบุคคล เมื่อได้รับการเห็นชอบจากสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

ข. ใบรับรองผลการฝึกอบรมหลักสูตร ๑. ๓. ๔. ๕. ๖. และ ๗. ให้มีอายุ ๓ ปี และใบรับรองผลการฝึกอบรมหลักสูตร ๒. ให้มีอายุ ๕ ปี

ค. ให้คำดำเนินการลงทะเบียนฝึกอบรมแต่ละหลักสูตรตามหมวด ๑ เป็นไปตามที่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติประกาศกำหนด”

ประกาศสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ
เรื่อง คำดำเนินการออกใบรับรองผลการฝึกอบรมและคำดำเนินการลงทะเบียนฝึกอบรม
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรให้มีการกำหนดคำดำเนินการออกใบรับรองผลการฝึกอบรมและคำดำเนินการลงทะเบียนฝึกอบรมเพิ่มเติม อันเป็นการดำเนินการกิจการของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ เพื่อให้สอดคล้องและเป็นปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ (๔) และมาตรา ๑๕ (๘) ประกอบกับมาตรา ๑๑ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ และมติคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๔ ให้ความเห็นชอบการกำหนดคำดำเนินการออกใบรับรองผลการฝึกอบรมและคำดำเนินการลงทะเบียนฝึกอบรม เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ เรื่อง คำดำเนินการออกใบรับรองผลการฝึกอบรมและคำดำเนินการลงทะเบียนฝึกอบรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มเติมข้อความต่อไปนี้เป็นลำดับที่ ๘. ของหมวด ๑ คำดำเนินการออกใบรับรองผลการฝึกอบรม ในบัญชีคำดำเนินการออกใบรับรองผลการฝึกอบรมและคำดำเนินการลงทะเบียนฝึกอบรม

แนบท้ายประกาศสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ เรื่อง คำดำเนินการออกใบรับรองผลการฝึกอบรมและคำดำเนินการลงทะเบียนฝึกอบรม พ.ศ. ๒๕๖๔

หลักสูตร	อัตราค่าดำเนินการ
“๘. หลักสูตรอื่น ๆ - คำดำเนินการออกใบรับรองผลการฝึกอบรม	๓๐๐ บาท/คน/หลักสูตร”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความใน ข. ของหมวด ๑ คำดำเนินการออกใบรับรองผลการฝึกอบรม ในบัญชีคำดำเนินการออกใบรับรองผลการฝึกอบรมและคำดำเนินการลงทะเบียนฝึกอบรม แนบท้ายประกาศสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ เรื่อง คำดำเนินการออกใบรับรองผลการฝึกอบรมและคำดำเนินการลงทะเบียนฝึกอบรม พ.ศ. ๒๕๖๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “ข. ใบรับรองผลการฝึกอบรมหลักสูตร ๑. ๓. ๔. ๕. ๖. และ ๗. ให้มีอายุสามปี และใบรับรองผลการฝึกอบรมหลักสูตร ๒. ให้มีอายุห้าปี สำหรับใบรับรองผลการฝึกอบรมหลักสูตร ๘. ให้มีอายุตามที่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติประกาศกำหนดในหลักสูตร”

ข้อ ๕ ให้เพิ่มเติมความต่อไปนี้ เป็น ง. ถึง จ. ของหมวด ๑ คำดำเนินการออกใบรับรองผลการฝึกอบรม ในบัญชีดำเนินการออกใบรับรองผลการฝึกอบรมและคำดำเนินการลงทะเบียนฝึกอบรม แนบท้ายประกาศสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ เรื่อง คำดำเนินการออกใบรับรองผลการฝึกอบรมและคำดำเนินการลงทะเบียนฝึกอบรม พ.ศ. ๒๕๖๔ ดังนี้

ง. ให้คำดำเนินการออกใบรับรองผลการฝึกอบรมรวมไว้ในคำดำเนินการลงทะเบียนตามหลักสูตรที่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติประกาศกำหนด

จ. การดำเนินการอบรมโดยองค์กรฝึกอบรมอื่นที่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติให้ร่วมจัดฝึกอบรมให้องค์กรที่ร่วมจัดฝึกอบรมดำเนินการตามหลักสูตรและอัตราคำดำเนินการลงทะเบียนที่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติกำหนด และให้สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติเรียกเก็บคำดำเนินการออกใบรับรองการฝึกอบรม”

ประกาศ ณ วันที่ ๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔

เรืออากาศเอก อัจฉริยะ แพ่งมา

เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

วิทยุคมนาคม

ระเบียบสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

ว่าด้วยการควบคุมการใช้เครื่องวิทยุคมนาคมแบบสังเคราะห์ความถี่ (Synthesizer)

ของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์การบริหารข่ายวิทยุสื่อสารและควบคุมการใช้เครื่องวิทยุคมนาคมแบบสังเคราะห์ความถี่ในการปฏิบัติการฉุกเฉิน เพื่อให้การใช้เครื่องวิทยุคมนาคมและการใช้ข่ายวิทยุสื่อสารเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ไม่ก่อให้เกิดการรบกวนและปัญหาการรักษาความปลอดภัยต่อข่ายวิทยุสื่อสารของหน่วยงานของรัฐบาลบนพื้นฐานการใช้ประโยชน์คลื่นความถี่อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับภารกิจของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ (๓) (๘) และ (๙) และมาตรา ๒๔ (๕) แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับข้อ ๑๕ และ ๑๘ แห่งประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การใช้เครื่องวิทยุคมนาคมแบบสังเคราะห์ความถี่ (Synthesizer) ของหน่วยงานรัฐ ลงวันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบกับมติคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ในการประชุม ครั้งที่ ๗/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๑ สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติจึงได้ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ว่าด้วยการควบคุมการใช้เครื่องวิทยุคมนาคมแบบสังเคราะห์ความถี่ (Synthesizer) ของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ว่าด้วยการบริหารจัดการระบบวิทยุคมนาคมในการปฏิบัติการฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“เครื่องวิทยุคมนาคม” หมายความว่า เครื่องวิทยุคมนาคม ตามประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การใช้เครื่องวิทยุคมนาคมแบบสังเคราะห์ความถี่ (Synthesizer) ของหน่วยงานของรัฐ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๑

“วิทยุคมนาคม” หมายความว่า การส่ง หรือการรับเครื่องหมาย สัญญาณ ตัวหนังสือ ภาพ และเสียง หรือการอื่นใดซึ่งสามารถเข้าใจความหมายด้วยคลื่นแตรตเขียน

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น และรัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เป็นหน่วยงานของรัฐ

“หน่วยงานเอกชน” หมายความว่า องค์กรภาคเอกชนที่มีบทบาทด้านบริการการแพทย์ฉุกเฉินที่เป็นนิติบุคคล

“ผู้ปฏิบัติการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินตามที่คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินกำหนด

“หน่วยปฏิบัติการฉุกเฉิน” หมายความว่า หน่วยงานหรือองค์กรที่ปฏิบัติการฉุกเฉิน

“ผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคม” หมายความว่า บุคคลที่ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคม

“สถานีวิทยุคมนาคม” หมายความว่า สถานที่ส่งวิทยุคมนาคม สถานที่รับวิทยุคมนาคม หรือสถานที่ส่งและรับวิทยุคมนาคม ตลอดจนยานพาหนะที่ส่งและรับวิทยุคมนาคม

“พาหนะปฏิบัติการฉุกเฉิน” หมายความว่า พาหนะที่ใช้สำหรับการปฏิบัติการฉุกเฉินต่อผู้ป่วยฉุกเฉินโดยตรง

“เครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน” หมายความว่า สถานีวิทยุคมนาคม ผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคม ที่ใช้เคลื่อนความถี่ร่วมกับสถาบัน

“สัญญาณเรียกขาน” หมายความว่า ชื่อที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้เรียกแทนสถานีวิทยุคมนาคม รวมถึงผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคม ตัวบุคคล สถานที่และยานพาหนะ ในการติดต่อสื่อสารทางวิทยุคมนาคม

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

ข้อ ๕ ให้เลขาธิการรักษาการตามระเบียบนี้และให้มีอำนาจวินิจฉัยเพื่อปฏิบัติตามระเบียบนี้ คำวินิจฉัยของเลขาธิการให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

การควบคุมการใช้เครื่องวิทยุคมนาคม

ข้อ ๖ การควบคุมการใช้เครื่องวิทยุคมนาคม ของเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน แบ่งเป็นประเภท ดังนี้

(๑) สถานีวิทยุคมนาคมแม่ข่ายกลาง เป็นสถานที่ตลอดจนยานพาหนะวิทยุคมนาคมของสถาบัน ทำหน้าที่บริหารจัดการและควบคุมสถานีวิทยุคมนาคมภายในเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน โดยมีเลขาธิการเป็นผู้อำนวยการสถานีวิทยุคมนาคม

(๒) สถานีวิทยุคมนาคมพื้นที่ เป็นสถานที่ตลอดจนยานพาหนะวิทยุคมนาคมในพื้นที่ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานเอกชน ทำหน้าที่สั่งการ ควบคุมการสั่งการ ประสาน สื่อสาร การปฏิบัติการฉุกเฉิน ตลอดจนบริหารจัดการสถานีวิทยุคมนาคมและผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมในเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉินในเขตพื้นที่ให้เป็นไปตามที่สถานีวิทยุคมนาคมแม่ข่ายกลาง กำหนด

สถานีวิทยุคมนาคนพื้นที่ แบ่งเป็น ๒ ประเภท ดังนี้

(ก) สถานีวิทยุคมนาคนประเภทหน่วยปฏิบัติการอำนวยการ เป็นสถานีวิทยุคมนาคนของหน่วยงานของรัฐ หรือของสถาบัน ที่ตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัด ทำหน้าที่สั่งการ ควบคุมการสั่งการ ประสานสื่อสารการปฏิบัติการฉุกเฉิน ตลอดจนบริหารจัดการสถานีวิทยุคมนาคนและผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคนในเครือข่ายวิทยุคมนาคนการแพทย์ฉุกเฉิน ในเขตพื้นที่ให้เป็นไปตามที่สถานีวิทยุคมนาคนแม่ข่ายกลางกำหนด

(ข) สถานีวิทยุคมนาคนประเภทหน่วยปฏิบัติการแพทย์ เป็นสถานีวิทยุคมนาคนของหน่วยงานรัฐ หรือหน่วยงานเอกชน ที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ภายใต้การสั่งการ การควบคุมการสั่งการ การประสานสื่อสารการปฏิบัติการฉุกเฉินของสถานีวิทยุคมนาคนประเภทหน่วยปฏิบัติการอำนวยการ ทำหน้าที่บริหารจัดการสถานีวิทยุคมนาคนและผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคนในเครือข่ายวิทยุคมนาคนการแพทย์ฉุกเฉินของหน่วยงานรัฐ หรือหน่วยงานเอกชน ตามที่สถาบันกำหนด

ข้อ ๗ ให้สถานีวิทยุคมนาคน ตามข้อ ๖ ดำเนินการ ดังนี้

(๑) จัดให้มีหัวหน้าสถานีวิทยุคมนาคนทุกสถานี ทำหน้าที่ควบคุมการใช้เครื่องวิทยุคมนาคนในเครือข่ายวิทยุคมนาคนการแพทย์ฉุกเฉิน ตามประเภทที่รับผิดชอบ บริหารจัดการและควบคุมการรับ - ส่ง ข่าวสารให้เป็นไปตามระเบียบนี้ ตลอดจนดูแลการติดต่อสื่อสาร การใช้ถ้อยคำให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยเมื่อหากพบว่าผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคนผู้หนึ่งผู้ใดไม่ปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้พิจารณาดำเนินการตามระเบียบนี้ต่อไป

(๒) จัดทำรายงานการใช้งานเครื่องวิทยุคมนาคน บัญชีคุมสถานะการมี การใช้ และที่ตั้งของสถานีวิทยุคมนาคน การเบิกจ่ายเครื่องวิทยุคมนาคนในสังกัด ตามแบบที่ สถานีวิทยุคมนาคนแม่ข่ายกลางกำหนด ให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ เป็นประจำทุกปี

(๓) จัดให้มีพนักงานวิทยุประจำสถานีวิทยุคมนาคน มีหน้าที่ควบคุมการรับ - ส่ง ข่าวสารทางเครื่องวิทยุคมนาคนให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ ตลอดจนบันทึกการติดต่อสื่อสารตามที่สถานีวิทยุคมนาคนแม่ข่ายกลางกำหนด ไว้ประจำศูนย์วิทยุสื่อสาร เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ และเพื่อประโยชน์อื่น ๆ แก่ทางราชการ ตามที่หัวหน้าศูนย์วิทยุสื่อสารมอบหมาย

(๔) อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากสถาบัน

ทั้งนี้ คุณสมบัติของหัวหน้าสถานีวิทยุคมนาคนแม่ข่าย - เจ้าหน้าที่ และพนักงานวิทยุประจำสถานีวิทยุคมนาคนแม่ข่าย ให้เป็นไปตามที่สถาบันกำหนด

ข้อ ๘ ผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคน ที่อยู่ในเครือข่ายวิทยุคมนาคนการแพทย์ฉุกเฉินต้องปฏิบัติตามฉุกเฉินตามการอำนวยการของสถานีวิทยุคมนาคน

ให้สถาบันกำหนดหลักเกณฑ์การใช้วิทยุคมนาคนสำหรับผู้ใช้วิทยุคมนาคน เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองสิทธิของผู้ป่วยฉุกเฉินและเพื่อความปลอดภัยในการปฏิบัติการฉุกเฉิน

ข้อ ๙ ผู้มีสิทธิใช้เครื่องวิทยุคมนาคมในเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน ได้แก่

(๑) หน่วยงานของรัฐ

(๒) หน่วยงานเอกชน

(๓) เจ้าหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติการ ที่ปฏิบัติงานภายใต้หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานเอกชนตาม (๑)

และ (๒)

(๔) ผู้ปฏิบัติงานของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

ข้อ ๑๐ ผู้มีสิทธิใช้เครื่องวิทยุคมนาคมในเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน ตามข้อ ๙

(๑) และ (๒) ต้องผ่านการรับรองหน่วยปฏิบัติการฉุกเฉินตามเกณฑ์ที่สถาบันกำหนด ยกเว้นหน่วยงานของรัฐที่มีความจำเป็นในการเข้าร่วมเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน

เจ้าของหรือผู้ครอบครองพาหนะปฏิบัติการฉุกเฉินที่จะขอใช้เครื่องวิทยุคมนาคมในเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉินได้ พาหนะปฏิบัติการฉุกเฉินนั้นจะต้องได้รับการรับรองพาหนะปฏิบัติการฉุกเฉินตามเกณฑ์ที่สถาบันกำหนด

ข้อ ๑๑ หน่วยงานของรัฐ ที่ไม่ได้เป็นหน่วยปฏิบัติการฉุกเฉิน มีความจำเป็นต้องเข้าร่วมเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน เพื่อใช้ในการปฏิบัติการฉุกเฉิน สามารถยื่นคำขอเข้าร่วมเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน พร้อมแจ้งเหตุผลหากมีความจำเป็นมายังสถาบัน

ข้อ ๑๒ ผู้มีสิทธิใช้เครื่องวิทยุคมนาคมในเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน ตามข้อ ๙ (๓) และ (๔) ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) ต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการใช้เครื่องวิทยุคมนาคมแบบสังเคราะห์ความถี่ (Synthesizer) ตามที่สถาบันกำหนด โดยมีเนื้อหาวิชาไม่น้อยกว่าตามประกาศ กสทช. กำหนด หรือหลักสูตรตามที่สถาบันกำหนด

(๒) ไม่เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมเป็นที่เสียหายหรือเป็นภัยต่อสังคมหรือความมั่นคงของชาติ

(๓) ได้รับความเห็นชอบจากสถาบันว่ามีความจำเป็นต้องใช้เครื่องวิทยุคมนาคม

หมวด ๒

วิธีการขอร่วมใช้คลื่นความถี่วิทยุคมนาคม และการจัดหาเครื่องวิทยุคมนาคม

ข้อ ๑๓ หน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานเอกชน ที่มีเครื่องวิทยุคมนาคมใช้งานอยู่ มีความประสงค์จะขอร่วมและใช้เครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน ให้ยื่นคำขอรับรองต่อเลขาธิการเพื่อประกอบการพิจารณาอนุญาตของสำนักงาน กสทช.

ผู้มีสิทธิใช้เครื่องวิทยุคมนาคมในเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน ตามข้อ ๙ (๓) และ (๔) ที่ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมต้นสังกัดหรือส่วนตัว มีความประสงค์จะขอร่วมเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉินให้ยื่นคำขอรับรองต่อสถาบัน

หลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบคำขอในการยื่นคำขอรับรองตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่สถาบันกำหนด

ข้อ ๑๔ ให้เลขาธิการออกหนังสือรับรองให้ผู้มีสิทธิใช้เครื่องวิทยุคมนาคมในเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน ตามข้อ ๑๓ ให้ใช้ช่องความถี่วิทยุตามที่สถาบันกำหนด นำไปยื่นต่อสำนักงาน กสทช. และจะใช้เครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉินได้เมื่อได้รับอนุญาตแล้วเท่านั้น

ข้อ ๑๕ กรณีที่หน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานเอกชน มีความประสงค์จะขอใช้เครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน เพื่อดำเนินการจัดหาเครื่องวิทยุคมนาคม มาใช้เครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉินต้องยื่นคำขอรับรองต่อสถาบัน

ผู้มีสิทธิใช้เครื่องวิทยุคมนาคมในเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน ตามข้อ ๙ (๓) และ (๔) มีความประสงค์จะขอร่วมเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน เพื่อดำเนินการจัดหาเครื่องวิทยุคมนาคมมาใช้ในเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน ให้ยื่นคำขอรับรองต่อสถาบัน

หลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบคำขอในการยื่นคำขอรับรองตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่สถาบันกำหนด

ข้อ ๑๖ ให้เลขาธิการออกหนังสือรับรองให้ผู้มีสิทธิขอใช้เครื่องวิทยุคมนาคมของสถาบัน ตามข้อ ๑๕ โดยหนังสือรับรองมีอายุ ๑ ปี นับแต่วันที่ออกและนำไปยื่นต่อสำนักงาน กสทช. เพื่อดำเนินการขอย้ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน ผู้ขอร่วมเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน ต้องจัดหาเครื่องวิทยุคมนาคม ตามที่ได้รับอนุญาตจากสำนักงาน กสทช. มาใช้ในเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน

ข้อ ๑๗ กรณีที่ผู้ปฏิบัติงานของสถาบันมีความประสงค์จะนำเครื่องวิทยุคมนาคมส่วนตัว มาใช้ในเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน ให้ยื่นคำขอรับรองต่อเลขาธิการตามแบบคำขอที่สถาบันกำหนด

ข้อ ๑๘ ให้ผู้ที่ได้ดำเนินการตามข้อ ๑๓ ข้อ ๑๕ และข้อ ๑๗ และได้จัดหาเครื่องวิทยุคมนาคมตามที่ได้รับอนุญาตแล้ว ส่งรายละเอียดเครื่องวิทยุคมนาคมดังกล่าว พร้อมเอกสารหลักฐานการได้รับอนุญาต ให้แก่เลขาธิการตรวจสอบเพื่อลงทะเบียนและออกบัตรประจำตัว ตามที่แนบท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๑๙ การจัดหาเครื่องวิทยุคมนาคมในหมวดนี้ ให้ดำเนินการบรรจุคลื่นความถี่ในเครื่องวิทยุคมนาคม ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้งานไปพร้อมกับคลื่นความถี่กลางในคราวเดียวกัน

หมวด ๓

การจัดตั้งสถานวิทยุคมนาคมในเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน

ข้อ ๒๐ กรณีที่ หน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานเอกชน ได้ดำเนินการขอร่วมเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน และจัดหาเครื่องวิทยุคมนาคมมาใช้ในเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์

ฉุกเฉินแล้ว มีความประสงค์จะจัดตั้งสถานีวิทยุคมนาคนม ให้หน่วยงานดังกล่าวยื่นคำขออนุญาตจัดตั้งสถานีวิทยุคมนาคนมต่อสถาบัน

หลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบคำขอในการยื่นจัดตั้งสถานีวิทยุคมนาคนมตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่สถาบันกำหนด

ข้อ ๒๑ ที่ตั้งสถานีวิทยุคมนาคนม ชนิดของเครื่องวิทยุคมนาคนมที่ใช้งาน ขนาดกำลังส่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังนี้

(๑) การตั้งสถานีสถานต้องมีลักษณะทางเทคนิคของเครื่องวิทยุคมนาคนม ดังนี้

(ก) สถานีสถานให้ใช้กำลังส่งไม่เกิน ๖๐ วัตต์

(ข) สถานีเคลื่อนที่ ให้ใช้กำลังส่งไม่เกิน ๓๐ วัตต์

(ค) ชนิดมือถือ ให้ใช้กำลังส่งไม่เกิน ๕ วัตต์

(๒) สถานที่ที่ตั้งสถานีวิทยุคมนาคนม ต้องปฏิบัติตามกฎหรือระเบียบที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของการบิน และการสัญจรทางอากาศ

หมวด ๔

บัตรประจำตัวผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคนม และบัตรประจำเครื่องวิทยุคมนาคนม

ข้อ ๒๒ ให้สถาบันจัดให้มีบัตรประจำเครื่องวิทยุคมนาคนมในเครือข่ายวิทยุคมนาคนมการแพทย์ฉุกเฉิน โดยให้เลขาธิการเป็นผู้มีอำนาจในการออกบัตร และให้บัตรประจำเครื่องวิทยุคมนาคนม มีอายุตลอดอายุการใช้งานของเครื่องวิทยุคมนาคนม เมื่อสถาบัน หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานเอกชน ผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคนม ดำเนินการตามข้อ ๑๕ สถาบันจะดำเนินการตรวจสอบเพื่อลงทะเบียนและออกบัตรประจำเครื่องวิทยุคมนาคนมให้ต่อไป

กรณีบัตรประจำเครื่องวิทยุคมนาคนมสูญหาย หรือชำรุด ให้ยื่นคำขออนุญาตออกบัตรประจำเครื่องวิทยุคมนาคนมใหม่ต่อสถาบัน โดยแนบรายละเอียดเกี่ยวกับเครื่องวิทยุคมนาคนม เพื่อดำเนินการออกบัตรประจำเครื่องใหม่ทดแทน ทั้งนี้ ต้องดำเนินการภายในสามสิบวันนับจากวันที่ทราบว่าบัตรประจำเครื่องวิทยุคมนาคนมสูญหายหรือชำรุด

การขอบัตรประจำเครื่องวิทยุคมนาคนมใหม่ หรือที่สูญหาย ชำรุด ตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามแบบที่สถาบันกำหนด

ข้อ ๒๓ ให้สถาบัน จัดให้มีบัตรประจำตัวผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคนมในเครือข่ายวิทยุคมนาคนมการแพทย์ฉุกเฉิน โดยให้เลขาธิการเป็นผู้มีอำนาจในการออกบัตรประจำตัวผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคนมมีอายุคราวละห้าปี

กรณีบัตรประจำตัวผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคนมหมดอายุ ให้ยื่นคำร้องต่ออายุบัตรประจำตัวผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคนมก่อนวันหมดอายุต่อเลขาธิการ

สำหรับบัตรประจำตัวผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมชำรุด สูญหาย ให้ยื่นคำร้องจัดทำบัตรประจำตัวผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมใหม่ต่อเลขาธิการ

หลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบคำขอในการยื่นขอมีบัตรประจำตัวผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม ให้เป็นไปตามที่สถาบันกำหนด

สำหรับเครื่องวิทยุคมนาคมส่วนตัว เมื่อผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมต้องพ้นจากหน้าที่ราชการด้วยเหตุอันใดก็ตามหรือหมดความจำเป็นที่จะใช้เครื่องวิทยุคมนาคม หรือไม่ประสงค์จะใช้เครื่องวิทยุคมนาคมหรือถูกยกเลิกการใช้เครื่องวิทยุคมนาคม ผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมหรือทายาทต้องดำเนินการส่งคืนบัตรประจำเครื่องวิทยุคมนาคมให้สถาบัน สำหรับเครื่องวิทยุคมนาคมให้จำหน่ายจ่ายโอนเครื่องวิทยุคมนาคมที่ใช้อยู่ให้กับผู้มีสิทธิใช้เครื่องวิทยุคมนาคม ทั้งนี้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาเก้าสิบวันนับจากวันที่พ้นจากหน้าที่ราชการหรือหมดความจำเป็น หรือไม่ประสงค์จะใช้หรือถูกยกเลิกการใช้เครื่องวิทยุคมนาคม

ให้ผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมที่ได้รับโอนเครื่องวิทยุคมนาคมตามวรรคสี่ ยื่นคำขอร่วมเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉินตามข้อ ๑๓ วรรคสอง

หมวด ๕

การบริหารจัดการ

ข้อ ๒๔ การเรียกเก็บค่าดำเนินการสำหรับค่าบัตรประจำตัว ค่าต่อบัตรประจำตัว หรือค่าออกบัตรทดแทนกรณีสูญหายหรือชำรุด ของผู้ร่วมเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉินตามระเบียบนี้ ให้เป็นไปตามที่สถาบันประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๕ ผู้ปฏิบัติงานของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติที่ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามระเบียบนี้ เลขาธิการอาจพิจารณาดำเนินการ ดังนี้

(๑) ว่ากล่าว ตักเตือน

(๒) สั่งระงับการใช้เครื่องวิทยุคมนาคมเป็นการชั่วคราว

(๓) เพิกถอนบัตรประจำตัวผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคม และเรียกบัตรประจำตัวนั้นคืน ดำเนินการทางวินัย กรณีเป็นความผิดทางวินัย

ข้อ ๒๖ สถานีวิทยุคมนาคมหรือผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมในเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉินอื่น นอกเหนือจากข้อ ๒๕ ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามระเบียบนี้ เลขาธิการอาจพิจารณาดำเนินการดังนี้

- (๑) ว่ากล่าว ตักเตือน
- (๒) สั่งระงับการใช้เครื่องวิทยุคมนาคมเป็นการชั่วคราว
- (๓) เพิกถอนการรับรองให้ร่วมใช้เครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉินกับสถาบัน
- (๔) แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาหน่วยงานของรัฐ หน่วยงานเอกชน พิจารณาดำเนินการตามความเหมาะสม
- (๕) แจ้งให้สำนักงาน กสทช. ดำเนินการพิจารณาโทษหรือดำเนินการตามกฎหมาย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒
 เรืออากาศเอก อัจฉริยะ แพงมา
 เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

ประกาศสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ แบบคำขอในการยื่นคำขอรับรองร่วมและใช้เครือข่าย

วิเทศมนตมการแพทยฉุกเฉิน การจัดตั้งสถานีวิเทศมนตม ขอมัติประจําตัวผู้ใช้เครือ

วิเทศมนตมและบัตระจําเครือวิเทศมนตมในเครือขําวิเทศมนตมการแพทยฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ แบบคำขอในการยื่นคำขอรับรองร่วมและใช้เครือข่าย
วิเทศมนตมการแพทยฉุกเฉิน การจัดตั้งสถานีวิเทศมนตม ขอมัติประจําตัวผู้ใช้เครือวิเทศมนตม และบัตระจํา
เครือวิเทศมนตมในเครือขําวิเทศมนตมการแพทยฉุกเฉิน เพื่อให้ผู้ที่ประสงคจะดําเนินการดังกล่าวได้ทราบถึง
หลักเกณฑ์ วิธีการ เอกสารหลักฐาน ที่จําเป็นต้องใช้ในการขอใบรับรอง รวมถึงเงื่อนไขอื่นที่จําเป็น สำหรับการขอ
ใบรับรองเพื่อใบประกอบกรขออนุญาตกับสํานักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศนและ
กิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

อาศัยอำนาจตามในข้อ ๑๓ วรรคสาม ข้อ ๑๕ วรรคสาม ข้อ ๒๐ วรรคสอง ข้อ ๒๒ วรรคสาม และข้อ
๒๓ วรรคสี่ แห่งระเบียบสถาบันการแพทยฉุกเฉินแห่งชาติ ว่าด้วยการควบคุมการใช้เครือวิเทศมนตมแบบ
สังเคราะห์ความถี่ (Synthesizer) ของสถาบันการแพทยฉุกเฉินแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ สถาบันการแพทยฉุกเฉิน
แห่งชาติ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศสถาบันการแพทยฉุกเฉินแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ
แบบคำขอในการยื่นคำขอรับรองร่วมและใช้เครือข่ายวิเทศมนตมการแพทยฉุกเฉิน การจัดตั้งสถานีวิเทศมนตม
ขอมัติประจําตัวผู้ใช้เครือวิเทศมนตม และบัตระจําเครือวิเทศมนตมในเครือขําวิเทศมนตมการแพทย
ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“สํานักงาน กสทช.” หมายความว่า สํานักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศนและ
กิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันการแพทยฉุกเฉินแห่งชาติ

“เลขธิการ” หมายความว่า เลขธิการสถาบันการแพทยฉุกเฉินแห่งชาติ

ข้อ ๔ การยื่นคำขอและส่งเอกสารตามแบบ สพพ. วค ๐๑ ถึง แบบ สพพ. วค ๐๔ แนบท้ายประกาศนี้
ให้ยื่นเป็นเอกสารหรือให้ยื่นในระบบยื่นคำขอทางอิเล็กทรอนิกส์ตามที่สถาบันกำหนด

ข้อ ๕ ให้เลขธิการรักษาการตามประกาศนี้และให้มีอำนาจวินิจฉัยเพื่อปฏิบัติตามประกาศนี้ คำวินิจฉัย
ของเลขธิการให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

การยื่นขอรับรองและร่วมใช้เครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน

ข้อ ๖ หน่วยงานที่ประสงค์จะขอรับรองการเข้าร่วมใช้คลื่นความถี่วิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน ต้องมีคุณสมบัติ และยื่นแบบคำขอรับรอง พร้อมเอกสารต่างๆ ต่อสถาบัน ดังต่อไปนี้

(๑) หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานเอกชน ที่เป็นหน่วยปฏิบัติการฉุกเฉินหรือสถานพยาบาล ตามพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ประสงค์จะขอรับรองการเข้าร่วมและใช้คลื่นความถี่วิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน หรือขอใช้เครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน ต้องผ่านการรับรองหน่วยปฏิบัติการฉุกเฉิน และยื่นคำขอรับรองตามแบบ สผ. วค ๐๑

(๒) หัวหน้าหน่วยงานของรัฐนอกจาก (๑) ที่ประสงค์จะขอรับรองการเข้าร่วมและใช้คลื่นความถี่วิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน หรือขอใช้เครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน ให้ยื่นหนังสือขอรับรองการเข้าร่วมและใช้คลื่นความถี่วิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน หรือขอใช้เครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน โดยแสดงเหตุผลความจำเป็นในการเข้าร่วมเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน และยื่นคำขอรับรองตามแบบ สผ. วค ๐๑

ข้อ ๗ ผู้ปฏิบัติการ ที่ประสงค์จะขอร่วมเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน ให้ยื่นคำขอรับรองตามแบบ สผ. วค ๐๒ พร้อมเอกสารต่าง ๆ ต่อสถาบัน และมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ได้รับประกาศนียบัตรปฏิบัติการฉุกเฉิน ตามประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินเรื่องการให้ประกาศนียบัตรและการปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการ และยังไม่หมดอายุ ณ วันที่ยื่นขอ

(๒) ไม่เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมเป็นที่เสียหายหรือเป็นภัยต่อสังคมหรือความมั่นคงของชาติ

(๓) ได้รับความเห็นชอบจากสถาบันว่ามีความจำเป็นต้องใช้เครื่องวิทยุคมนาคม

(๔) ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการใช้เครื่องวิทยุคมนาคมแบบสังเคราะห์ความถี่ (Synthesizer) ดังนี้

(ก) กฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคมและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

(ข) หลักการติดต่อสื่อสารและหลักการใช้เครื่องวิทยุคมนาคมแบบสังเคราะห์ความถี่

(ค) กฎหมายว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสาร

(ง) กฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉินและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๘ เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานภายใต้หน่วยงานของรัฐที่ไม่ใช่ผู้ปฏิบัติการตามข้อ ๗ ประสงค์จะขอร่วมเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน ให้ยื่นคำขอรับรองตามแบบ สผ. วค ๐๓ และมีคุณสมบัติ ตามข้อ ๗ (๒) (๓) และ (๔)

ข้อ ๙ ผู้ปฏิบัติงานของสถาบันที่มีคุณสมบัติ ตามข้อ ๗ (๒) และ (๔) และมอบหมายให้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมของสถาบันให้ยื่นคำขอรับรองตามแบบ สผ. วค ๐๔ เพื่อขอมีบัตรประจำตัวผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคม

ผู้ปฏิบัติงานของสถาบันที่มีคุณสมบัติ ตามข้อ ๗ (๒) และ (๔) และมีเครื่องวิทยุคมนาคมส่วนตัวหรือมีความประสงค์ที่จะจัดหาเครื่องวิทยุคมนาคมส่วนตัวเพื่อร่วมเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉินให้ยื่นคำขอรับรองตามแบบ สผ. วค ๐๔

ข้อ ๑๐ เจ้าของหรือผู้ครอบครองพาหนะปฏิบัติการฉุกเฉิน ที่ประสงค์จะใช้เครื่องวิทยุคมนาคมในเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉินและตั้งสถานีวิทยุคมนาคมในพาหนะปฏิบัติการฉุกเฉิน พาหนะปฏิบัติการฉุกเฉินของเจ้าของหรือผู้ครอบครองนั้นจะต้องได้รับการรับรองพาหนะปฏิบัติการฉุกเฉินตามเกณฑ์ที่สถาบันกำหนดโดยยื่นคำขอรับรอง พร้อมเอกสารต่าง ๆ ต่อสถาบัน ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีเจ้าของหรือผู้ครอบครองพาหนะปฏิบัติการฉุกเฉินเป็นหน่วยงานตามข้อ ๖ ให้ยื่นคำขอรับรองตามแบบ สผณ. วค ๐๑

(๒) กรณีเจ้าของหรือผู้ครอบครองพาหนะปฏิบัติการฉุกเฉินเป็นผู้ปฏิบัติการตามข้อ ๗ ให้ยื่นคำขอรับรองตามแบบ สผณ. วค ๐๒

ข้อ ๑๑ ให้หน่วยงานตามข้อ ๖ และข้อ ๑๐ หรือบุคคลตามข้อ ๗ ข้อ ๘ และข้อ ๙ วรรคสองที่ได้รับหนังสือรับรองจาก สถาบัน นำหนังสือรับรองการเข้าร่วมเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน ไปดำเนินการขออนุญาตมีและใช้เครื่อง วิทยุคมนาคม หรือใช้เครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน ต่อสำนักงาน กสทช. ให้แล้วเสร็จภายใน ๑ ปี นับจาก วันที่ได้รับหนังสือรับรอง

ข้อ ๑๒ เมื่อหน่วยงานตามข้อ ๖ และข้อ ๑๐ หรือบุคคลตามข้อ ๗ ข้อ ๘ และข้อ ๙ วรรคสองได้รับอนุญาตให้มีและใช้ เครื่องวิทยุคมนาคม หรือใช้เครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉินจากสำนักงาน กสทช. เรียบร้อยแล้ว ให้หน่วยงาน หรือบุคคลดังกล่าว ส่งสำเนาเอกสารการได้รับอนุญาตจากสำนักงาน กสทช. ต่อสถาบันด้วย

หมวด ๒

การจัดตั้งสถานีวิทยุคมนาคมในเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน

ข้อ ๑๓ หน่วยงานตามข้อ ๖ ที่ประสงค์จะจัดตั้งสถานีวิทยุคมนาคมในเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉินให้ยื่นคำขอตามแบบ สผณ. วค ๐๑ ต่อสถาบัน

กรณีหน่วยงานตามข้อ ๖ ประสงค์จะให้พาหนะปฏิบัติการฉุกเฉินตามข้อ ๑๐ (๑) จัดตั้งเป็นสถานีวิทยุคมนาคมในเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉินให้ยื่นคำขอตามแบบ สผณ. วค ๐๑ ต่อสถาบัน

กรณีผู้ปฏิบัติการตามข้อ ๗ ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานตามข้อ ๖ ประสงค์จะให้พาหนะปฏิบัติการฉุกเฉินของตนตามข้อ ๑๐ (๒) จัดตั้งเป็นสถานีวิทยุคมนาคมในเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉินให้ยื่นคำขอตามแบบ สผณ. วค ๐๒ ต่อสถาบัน

ข้อ ๑๔ ให้หน่วยงานหรือผู้ปฏิบัติการตามข้อ ๑๓ ที่ได้รับหนังสือรับรองให้จัดตั้งสถานีวิทยุคมนาคมในเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉินจากสถาบัน นำหนังสือรับรองไปยื่นขอรับใบอนุญาต ต่อสำนักงาน กสทช. ให้แล้วเสร็จภายใน ๑ ปี นับจากวันที่ได้รับหนังสือรับรอง

เมื่อหน่วยงานตามวรรคหนึ่งได้รับอนุญาตจากสำนักงาน กสทช. เรียบร้อยแล้ว ให้หน่วยงานดังกล่าวส่งสำเนาเอกสารการได้รับอนุญาตจากสำนักงาน กสทช. ต่อสถาบันด้วย

หมวด ๓

การขอมิบัตรประจำตัวผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมและบัตรประจำเครื่องวิทยุคมนาคม ในเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน

ข้อ ๑๕ ผู้ที่ได้รับอนุญาตมิและใช้เครื่องวิทยุคมนาคม หรือใช้เครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน
ให้ยื่นคำขอมิบัตรประจำตัวผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมตามแบบต่อสถาบัน ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ปฏิบัติการ ให้ยื่นคำขอตามแบบ สพฉ. วค ๐๒

(๒) เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานภายใต้หน่วยงานของรัฐ ให้ยื่นคำขอตามแบบ สพฉ. วค ๐๓

(๓) ผู้ปฏิบัติงานของสถาบัน ให้ยื่นคำขอตามแบบ สพฉ. วค ๐๔

ข้อ ๑๖ บัตรประจำตัวผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมของผู้ใด หมดอายุ ชำรุด หรือสูญหาย และผู้นั้นประสงค์
จะขอมิบัตรประจำตัวผู้ใช้วิทยุคมนาคม ให้ยื่นคำขอตามประเภทของผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมตามข้อ ๑๕ แล้วแต่กรณี
ต่อสถาบัน

ข้อ ๑๗ บัตรประจำตัวผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมให้เป็นไปตามแบบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๑๘ บัตรประจำเครื่องวิทยุคมนาคมของสถาบันให้เป็นไปตามแบบท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๒

เรืออากาศเอก อัจฉริยะ แพงมา
เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

แบบคำขอรับรองร่วมใช้คลื่นความถี่วิทยุคมนาคม จัดหาเครื่องวิทยุคมนาคม จัดตั้งสถานีวิทยุคมนาคม
ในเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน

สำหรับหน่วยของรัฐ และหน่วยงานเอกชน

เรียน เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

ตามที่ (ชื่อหน่วยงาน)

☐ เป็นหน่วยปฏิบัติการฉุกเฉิน ประเภท ☐ หน่วยงานของรัฐ ☐ หน่วยงานเอกชน☐ เป็นหน่วยงานของรัฐ ที่ไม่ได้เป็นหน่วยปฏิบัติการฉุกเฉิน

ตั้งอยู่เลขที่..... หมู่ที่..... ซอย ถนน.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์..... เบอร์โทรศัพท์.....

ข้าพเจ้า (นาย / นาง / นางสาว).....

หมายเลขบัตรประชาชน ☐ - ☐☐☐☐☐ - ☐☐☐☐☐ - ☐☐ - ☐

ตำแหน่ง (ให้ระบุตำแหน่งผู้มีอำนาจลงนาม หรือระดับหัวหน้าหน่วยงาน).....

ชื่อผู้ประสานงาน (นาย / นาง / นางสาว).....

เบอร์โทรศัพท์ผู้ประสานงาน..... e-mail.....

โดยมีความประสงค์

☐ ขอร่วมใช้คลื่นความถี่วิทยุคมนาคม จัดหาเครื่องวิทยุคมนาคมในเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉินระบบ ☐ VHF/FM☐ HF/SSB (สำหรับศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการ)ชนิด ☐ ประจำที่ จำนวน.....เครื่อง☐ มือถือ จำนวน.....เครื่อง☐ เคลื่อนที่ ☐ พาหนะบริการการแพทย์ฉุกเฉินทางบก จำนวน.....เครื่อง☐ พาหนะบริการการแพทย์ฉุกเฉินทางอากาศ จำนวน.....เครื่อง☐ พาหนะบริการการแพทย์ฉุกเฉินทางน้ำ จำนวน.....เครื่อง☐ ขอจัดตั้งสถานีวิทยุคมนาคมในเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉินชนิด ☐ ประจำที่ จำนวน.....สถานี☐ เคลื่อนที่ จำนวน.....สถานี

เอกสารประกอบการพิจารณา ดังนี้

☐ บัตรประจำตัวข้าราชการ/บัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ☐ เอกสารใบอนุญาตให้มี/ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมแบบส่งเคราะห์ความถี่ประเภท ๒ (ถ้ามี)☐ เอกสารใบอนุญาตตั้งสถานีวิทยุคมนาคม (ถ้ามี)☐ หนังสือจดทะเบียนนิติบุคคล☐ เอกสารทะเบียนรถ หรือ หนังสือรับรองและให้ความเห็นชอบในการขอขึ้นทะเบียนรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินและการขอใช้☐ ไฟสัญญาณวับวาบ/เสียงสัญญาณ เพื่อการปฏิบัติการในระบบการแพทย์ฉุกเฉิน ยังไม่หมดอายุ☐ เอกสารอื่นใดที่จำเป็นแก่การพิจารณาออกหนังสือรับรองตามที่สถาบันเห็นสมควร

Back

home

Next

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ลงชื่อ..... (.....) ตำแหน่ง.....	
สำหรับเจ้าหน้าที่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ	
ได้ตรวจสอบรายละเอียดแล้ว เห็นว่า ☐ ถูกต้อง ☐ ไม่ถูกต้อง เนื่องจาก..... (.....) ผู้ตรวจสอบ	เรียน เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ได้ตรวจสอบแล้ว เห็นควร ☐ รับรอง ☐ ไม่รับรอง เนื่องจาก..... (.....) ผู้อำนวยการ
☐ อนุมัติ ☐ ไม่อนุมัติ เนื่องจาก..... (.....) เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ	

แบบคำขอรับรองร่วมใช้คลื่นความถี่วิทยุคมนาคม จัดหาเครื่องวิทยุคมนาคม จัดตั้งสถานีวิทยุคมนาคม
และขอมิบัติประจำตัวผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมในเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน

สำหรับผู้ปฏิบัติกร

เรียน เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

ข้าพเจ้า (นาย / นาง / นางสาว / อื่นๆ).....

เลขบัตรประจำตัวประชาชน □ - □□□□ - □□□□□□ - □□ - □□

เป็นผู้ปฏิบัติกร ประเภท.....

หน่วยปฏิบัติกร (ชื่อ).....

นามเรียกขาน (ถ้ามี).....

ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้..... หมู่ที่..... ซอย..... ถนน.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์..... เบอร์โทรศัพท์..... E-mail.....

☐ ขอรับรองร่วมใช้คลื่นความถี่วิทยุคมนาคม จัดหาเครื่องวิทยุคมนาคม ในเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน☐ ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมของหน่วยงาน..... ยี่ห้อ..... รุ่น.....

หมายเลขเครื่อง..... หมายเลขครุภัณฑ์.....

(ให้ผู้บังคับบัญชาลงนามรับรองกรในหน้า ๒)

☐ ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมส่วนตัว (ได้รับอนุญาตถูกต้องตามกฎหมาย)☐ ชนิดมือถือ..... จำนวน..... เครื่อง☐ ชนิดเคลื่อนที่ (รถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน)..... จำนวน..... เครื่อง☐ จัดตั้งสถานีวิทยุคมนาคม (รถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน) ในเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน

ชนิดเคลื่อนที่ (รถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน)..... จำนวน..... สถานี

หมายเลขทะเบียน..... ประเภท.....

ยี่ห้อ..... สีรถ..... จังหวัด.....

หมายเลขรับรองมาตรฐาน.....ระดับ ☐ ALS ☐ BLS ☐ FR (มากกว่า 1 รายการแสดงรายละเอียดแนบ)

ชื่อผู้ได้รับอนุญาต (นาย / นาง / นางสาว / อื่นๆ).....

(ให้ผู้บังคับบัญชาลงนามรับรองไว้ในหน้า ๒)

ติดรูปถ่าย
ขนาด ๑ นิ้ว

สำหรับเจ้าหน้าที่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

ได้ตรวจสอบรายละเอียดแล้ว เห็นว่า

☐ ถูกต้อง

☐ ไม่ถูกต้อง เนื่องจาก.....

.....

.....

(.....)

ผู้ตรวจสอบ

เรียน เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

ได้ตรวจสอบแล้ว เห็นควร

☐ รับรอง

☐ ไม่รับรอง เนื่องจาก.....

.....

.....

(.....)

ผู้อำนวยการ

☐ อนุมัติ

☐ ไม่อนุมัติ เนื่องจาก.....

.....

(.....)

เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

แบบ สปผ. วก ๐๓

แบบคำขอรับรองร่วมใช้คืนความถี่วิทยุคมนาคม จัดหาเครื่องวิทยุคมนาคม
และขอมีบัตรประจำตัวผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมในเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน

สำหรับเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ

เรียน เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

ข้าพเจ้า (นาย / นาง / นางสาว / อื่นๆ).....

เลขบัตรประจำตัวประชาชน - - - -

ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้.....หมู่ที่.....ซอย.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....เบอร์โทรศัพท์.....เบอร์โทรศัพท์เคลื่อนที่.....

E-mail.....นามเรียกขาน (ถ้ามี).....

สังกัด (กรม/กระทรวง).....ชื่อหน่วยงาน.....

เลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....ซอย.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....เบอร์โทรศัพท์.....

ติดรูปถ่าย
ขนาด ๑ นิ้ว☐ ขอรับรองร่วมใช้คืนความถี่วิทยุคมนาคม จัดหาเครื่องวิทยุคมนาคมในเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน☐ ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมของหน่วยงาน.....ยี่ห้อ.....

รุ่น.....หมายเลขเครื่อง.....หมายเลขครุภัณฑ์.....

(ให้ผู้บังคับบัญชาลงนามรับรองการใช้เครื่องหน่วยงาน)

☐ ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมส่วนตัว (ได้รับอนุญาตถูกต้องตามกฎหมาย)

ชนิดมือถือ จำนวน เครื่อง

คำรับรองผู้บังคับบัญชา หน่วยงานต้นสังกัด

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....

หน่วยงาน.....อำเภอ.....

จังหวัด.....ได้ตรวจสอบความประพฤติและผลความจำเป็นในการขอรับรองของว่า

(นาย / นาง / นางสาว / อื่นๆ).....เป็นผู้ปฏิบัติงาน

ของหน่วยงานและเป็นผู้มีความประพฤติเรียบร้อย มีความจำเป็นต้องใช้เครื่องวิทยุคมนาคมของหน่วยงานในการติดต่อสื่อสาร

ระหว่างปฏิบัติหน้าที่และมีคุณสมบัติครบถ้วนตามระเบียบฯ และหากบุคคลดังกล่าว นำเครื่องวิทยุคมนาคมไปใช้เพื่อประโยชน์

ส่วนตัวหรือนำไปใช้ในทางที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อส่วนราชการหรือบุคคลอื่น เจ้าของเครื่องวิทยุคมนาคมยินดีให้ดำเนินการตาม

กฎหมายได้ทุกประการ

(.....)

ตำแหน่ง.....

ผู้รับรอง

วิทยุคมนาคม

Back

home

Next

☐ ขอมีบัตรประจำตัวผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมในเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน

เครื่องวิทยุคมนาคม

ประเภทบัตร

☐ เครื่องวิทยุคมนาคมส่วนตัว

☐ บัตรประจำตัวผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมหมดอายุ

☐ เครื่องวิทยุคมนาคมหน่วยงาน

☐ บัตรประจำตัวผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมชำรุด สูญหาย

☐ ขอมีบัตรประจำตัวผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคม (ครั้งแรก)

เอกสารประกอบการพิจารณา (เอกสารตัวจริง หรือสำเนากรณีส่งเอกสารทางไปรษณีย์/อิเล็กทรอนิกส์) ดังต่อไปนี้

☐ บัตรประจำตัวข้าราชการ / บัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ

☐ เอกสารแสดงวุฒิบัตร/ประกาศนียบัตรผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการใช้เครื่องวิทยุคมนาคมแบบสังเคราะห์ความถี่
หน่วยงานที่จัดอบรม.....เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

☐ เอกสารใบอนุญาตให้มี/ใช้ เครื่องวิทยุคมนาคมแบบสังเคราะห์ความถี่ประเภท ๒ (ถ้ามี)

☐ บัตรประจำตัวผู้ใช้งานเครื่องวิทยุคมนาคม (บัตรเดิม)

☐ รูปถ่ายขนาด ๑ นิ้ว

☐ เอกสารอื่นใดที่จำเป็นแก่การพิจารณาออกหนังสือรับรองตามที่สถาบันเห็นควร
จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

สำหรับเจ้าหน้าที่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

ได้ตรวจสอบรายละเอียดแล้ว เห็นว่า

☐ ถูกต้อง

☐ ไม่ถูกต้อง เนื่องจาก.....

.....

.....
(.....)

ผู้ตรวจสอบ

เรียน เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

ได้ตรวจสอบแล้ว เห็นควร

☐ รับรอง

☐ ไม่รับรอง เนื่องจาก.....

.....

.....
(.....)

ผู้อำนวยการ

☐ อนุมัติ

☐ ไม่อนุมัติ เนื่องจาก.....

.....
(.....)

เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

Back

home

Next

แบบคำขอรับรองร่วมใช้คลื่นความถี่วิทยุคมนาคม จัดหาเครื่องวิทยุคมนาคม
และขอมีบัตรประจำตัวผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมในเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน

สำหรับผู้ปฏิบัติงานของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

เรียน เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

ข้าพเจ้า (นาย / นาง / นางสาว / อื่นๆ).....

ติดรูปถ่าย
ขนาด ๑ นิ้ว

ตำแหน่ง สำนัก/กลุ่ม.....

เลขบัตรประจำตัวประชาชน - - - -

ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้.....หมู่ที่.....ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....

เบอร์โทรศัพท์..... E-mail.....

☐ ขอรับรองร่วมใช้คลื่นความถี่วิทยุคมนาคม จัดหาเครื่องวิทยุคมนาคมในเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน

☐ ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมของหน่วยงาน..... ยี่ห้อ.....รุ่น.....

หมายเลขเครื่อง.....หมายเลขครุภัณฑ์.....

☐ ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมส่วนตัว (ได้รับอนุญาตถูกต้องตามกฎหมาย)

ชนิดมือถือ จำนวน เครื่อง

☐ ขอมีบัตรประจำตัวผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมในเครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉิน

เครื่องวิทยุคมนาคม

ประเภทบัตร

☐ เครื่องวิทยุคมนาคมส่วนตัว

☐ บัตรประจำตัวผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมหมดอายุ

☐ เครื่องวิทยุคมนาคมหน่วยงาน

☐ บัตรประจำตัวผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมชำรุด สูญหาย

☐ ขอมีบัตรประจำตัวผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคม (ครั้งแรก)

เอกสารประกอบการพิจารณา ดังต่อไปนี้

☐ บัตรพนักงาน/ลูกจ้าง องค์กรของรัฐ

☐ เอกสารแสดงวุฒิบัตร/ประกาศนียบัตรผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการใช้เครื่องวิทยุคมนาคมแบบสังเคราะห์ความถี่
หน่วยงานที่จัดอบรม.....เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

☐ เอกสารใบอนุญาตให้มี/ใช้ เครื่องวิทยุคมนาคมแบบสังเคราะห์ความถี่ประเภท ๒ (ถ้ามี)

☐ บัตรประจำตัวผู้ใช้งานเครื่องวิทยุคมนาคม (บัตรเดิม)

☐ รูปถ่ายขนาด ๑ นิ้ว

☐ เอกสารอื่นใดที่จำเป็นแก่การพิจารณาออกหนังสือรับรองตามที่สถาบันเห็นสมควร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

Back

home

Next

สำหรับเจ้าหน้าที่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

ได้ตรวจสอบรายละเอียดแล้ว เห็นว่า

- ☐ ถูกต้อง
- ☐ ไม่ถูกต้อง เนื่องจาก.....

.....

.....
(.....)

ผู้ตรวจสอบ

เรียน เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

ได้ตรวจสอบแล้ว เห็นควร

- ☐ รับรอง
- ☐ ไม่รับรอง เนื่องจาก.....

.....

.....
(.....)

ผู้อำนวยการ

- ☐ อนุมัติ
- ☐ ไม่อนุมัติ เนื่องจาก.....

.....
(.....)

เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

แบบบัตรประจำตัวผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคม
เรื่อง การควบคุมการใช้เครื่องวิทยุคมนาคมแบบสังเคราะห์ความถี่ (Synthesizer)
ของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒

ด้านหน้า

บัตรประจำตัวพนักงานวิทยุคมนาคมแบบสังเคราะห์ความถี่
สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

เลขประจำตัวประชาชน

ชื่อ

สังกัด

สัญญาณเรียกขาน

เลขที่การสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

ลายมือชื่อผู้ถือบัตร

ด้านหลัง

บัตรประจำตัวผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคม

เลขที่.....

เครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

วันออกบัตร/..... วันหมดอายุ/.....

สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

88/40 หมู่ที่ 4 อาคารเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว 64 พรรษา

สาทรนุสรณ์ 6 ถนนสีหราชบุรี ตำบลคลองเตย อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000

แบบบัตรประจำเครื่องวิทยุคมนาคม
เรื่อง การควบคุมการใช้เครื่องวิทยุคมนาคมแบบสังเคราะห์ความถี่ (Synthesizer)
ของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒

ด้านหน้า

๘.๔ ซม.

๕.๔ ซม.

บัตรประจำเครื่องวิทยุคมนาคม
สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ
 เลขที่
 เครื่องวิทยุคมนาคม ระบบ VHF/FM ชนิด.....
 ตราอักษร.....รุ่น.....
 หมายเลขเครื่อง.....
 หมายเลขทะเบียนวิทยุคมนาคม.....
 หมายเลขทะเบียนครุภัณฑ์.....
 เลขธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

ด้านหลัง

บัตรประจำเครื่องวิทยุคมนาคม
เครือข่ายวิทยุคมนาคมการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

 สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ
 ๘๕/๔๐ หมู่ที่ ๔ อาคารเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ๘๔ พรรษา
 สาขารามสุขุม เบนวัฒนาภิเษก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ๑๑๐๐๐
 โทร.๐๒-๘๗๒๑๖๖๙

วิทยุคมนาคม

ประกาศสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ
เรื่อง คุณสมบัติของหัวหน้าสถานีวิทยุคมนาคนและพนักงานวิทยุประจำสถานีวิทยุคมนาคน
ในเครือข่ายวิทยุคมนาคนการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดคุณสมบัติของคุณสมบัติของหัวหน้าสถานีวิทยุคมนาคนและพนักงานวิทยุ
ประจำสถานีวิทยุคมนาคนในเครือข่ายวิทยุคมนาคนการแพทย์ฉุกเฉิน

อาศัยอำนาจตามในข้อ ๗ วรรคสอง แห่งระเบียบสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ว่าด้วยการควบคุม
การใช้เครื่องวิทยุคมนาคนแบบสังเคราะห์ความถี่ (Synthesizer) ของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒
สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ เรื่อง คุณสมบัติของหัวหน้าสถานีวิทยุคมนาคนและพนักงานวิทยุประจำสถานีวิทยุคมนาคนในเครือข่ายวิทยุคมนาคนการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ หัวหน้าสถานีวิทยุคมนาคนในเครือข่ายวิทยุคมนาคนการแพทย์ฉุกเฉิน จะต้องมียุคสมบัติดังนี้

(๑) เป็นผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการใช้เครื่องวิทยุคมนาคนแบบสังเคราะห์ความถี่ (Synthesizer)
ตามที่สถาบันกำหนด และได้รับประกาศนียบัตรผ่านการอบรมการใช้เครื่องวิทยุคมนาคนแบบสังเคราะห์ความถี่
(Synthesizer) และควรเป็นหัวหน้าหน่วยปฏิบัติการแพทย์หรือปฏิบัติการอำนวยการ

(๒) เป็นผู้ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานเอกชน ให้เป็นหัวหน้าสถานีวิทยุคมนาคน
ในเครือข่ายวิทยุคมนาคนการแพทย์ฉุกเฉิน

(๓) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เพราะกระทำความผิดทางอาญา
เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ข้อ ๔ พนักงานวิทยุประจำสถานีวิทยุคมนาคนในเครือข่ายวิทยุคมนาคนการแพทย์ฉุกเฉิน จะต้องมียุคสมบัติ ดังนี้

(๑) เป็นผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการใช้เครื่องวิทยุคมนาคนแบบสังเคราะห์ความถี่ (Synthesizer)
ตามที่สถาบันกำหนด และได้รับได้ประกาศนียบัตรผ่านการอบรมการใช้เครื่องวิทยุคมนาคนแบบสังเคราะห์ความถี่
(Synthesizer)

(๒) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เพราะกระทำความผิดทางอาญา
เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๓) เป็นผู้ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานเอกชน ให้เป็นพนักงานวิทยุ
ประจำสถานีวิทยุคมนาคนในเครือข่ายวิทยุคมนาคนการแพทย์ฉุกเฉิน

ข้อ ๕ ให้เลขาธิการรักษาการตามประกาศนี้และให้มีอำนาจวินิจฉัยเพื่อปฏิบัติตามประกาศนี้ คำวินิจฉัยของเลขาธิการให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๓

เรืออากาศเอก อัจฉริยะ แพงมา
เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

เข็มเชิดชูเกียรติ

ข้อบังคับคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

ว่าด้วยการให้เข็มเชิดชูเกียรติ

พ.ศ. ๒๕๕๓

เพื่อเป็นการสรรเสริญเกียรติคุณ และเชิดชูเกียรติของผู้ปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉิน และบุคคลที่สนับสนุนการดำเนินการด้านการแพทย์ฉุกเฉินและมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบการแพทย์ฉุกเฉิน ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความ ในมาตรา ๑๑ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง การลงนามในประกาศ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่ง ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๓ ให้ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วยการให้เข็มเชิดชูเกียรติ พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

ข้อ ๔ เข็มเชิดชูเกียรติ มี ๓ ประเภท ดังนี้

(๑) ประเภท สรรเสริญ มี ๕ ชั้น

(๒) ประเภท สมนาคุณ มี ๓ ชั้น

(๓) ประเภท กิตติมศักดิ์

ข้อ ๕ เข็มเชิดชูเกียรติ ขนาดกว้างคูณยาว ๔.๐ x ๔.๐ เซนติเมตร พื้นเป็นรูปตราประจำยาม บนตราประจำยามมีเครื่องหมาย STAR OF LIFE อยู่ในวงกลมพื้นเป็นสีขาวและมีขอบเป็นแถบสีธงชาติ มีลายข้อมะกอกอยู่ทั้งสองข้างของเครื่องหมาย STAR OF LIFE ตามแบบท้ายข้อบังคับนี้

(๑) เข็มเชิดชูเกียรติ ประเภท สรรเสริญ ทำด้วยโลหะสีเงิน

(ก) ชั้น ๑ เครื่องหมาย STAR OF LIFE ลงยาด้วยสีแดง คทาและงูทำด้วยโลหะสีทอง

- (ข) ชั้น ๒ เครื่องหมาย STAR OF LIFE ลงยาด้วยสีเขียว คทาและงูทำด้วยโลหะสีเงิน
 (ค) ชั้น ๓ เครื่องหมาย STAR OF LIFE ลงยาด้วยสีเหลือง คทาและงูทำด้วยโลหะสีเงิน
 (ง) ชั้น ๔ เครื่องหมาย STAR OF LIFE ลงยาด้วยสีน้ำเงิน คทาและงูทำด้วยโลหะสี

ทองแดง

- (จ) ชั้น ๕ เครื่องหมาย STAR OF LIFE ลงยาด้วยสีฟ้า คทาและงูทำด้วยโลหะสี

ทองแดง

- (๒) เข็มเชิดชูเกียรติ ประเภท สมนาคุณ ทำด้วยโลหะลงยาสีขาว
 (ก) ชั้น ๑ เครื่องหมาย STAR OF LIFE ลงยาด้วยสีแดง คทาและงูทำด้วยโลหะสีทอง
 (ข) ชั้น ๒ เครื่องหมาย STAR OF LIFE ลงยาด้วยสีเขียว คทาและงูทำด้วยโลหะสีเงิน
 (ค) ชั้น ๓ เครื่องหมาย STAR OF LIFE ลงยาด้วยสีเหลือง คทาและงูทำด้วยโลหะ

สีทองแดง

- (๓) เข็มเชิดชูเกียรติ ประเภท กิตติมศักดิ์ ทำด้วยโลหะสีทอง เครื่องหมาย STAR OF LIFE
 ลงยาด้วยสีแดง คทาและงูทำด้วยโลหะสีทอง

ข้อ ๖ บุคคลที่จะได้รับเข็มเชิดชูเกียรติ

- (๑) ประเภทสรรเสริญ และประเภทสมนาคุณ ให้เป็นไปตามประกาศของสถาบันการแพทย์
 ฉุกเฉินแห่งชาติ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

- (๒) ประเภทกิตติมศักดิ์ มอบให้แก่ประธานกรรมการ กรรมการ ที่ปรึกษาของคณะกรรมการ
 การแพทย์ฉุกเฉิน ประธานอนุกรรมการ อนุกรรมการ และที่ปรึกษาของคณะอนุกรรมการ
 ที่คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินแต่งตั้ง และบุคคลที่ท่านคุณประโยชน์ในระบบการแพทย์ฉุกเฉิน
 ที่คณะกรรมการกลั่นกรองตามประกาศของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ใน (๑) เสนอ

ข้อ ๗ การเลื่อนชั้นและการประดับเข็มเชิดชูเกียรติ ให้เป็นไปตามประกาศของสถาบัน
 การแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

ข้อ ๘ ให้เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้

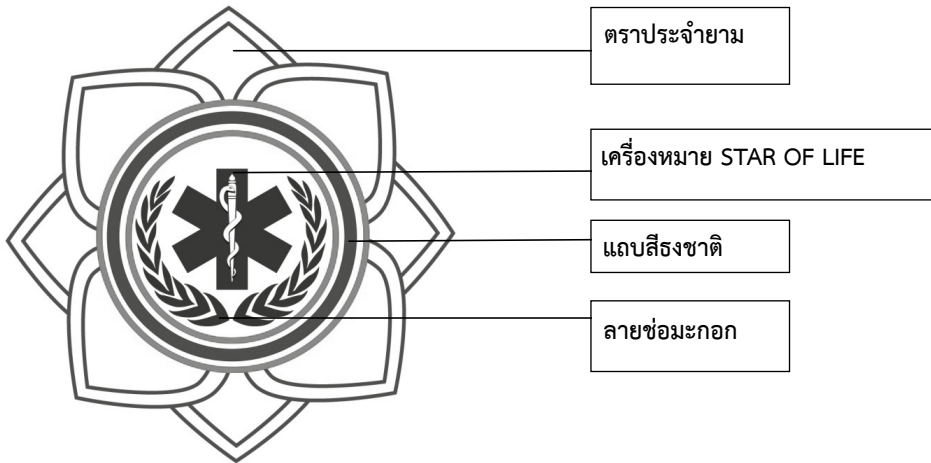
ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

ชาตรี เจริญชีวะกุล

เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ปฏิบัติหน้าที่แทน

ประธานกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

แบบเข็มเชิดชูเกียรติ
 แบบทำยช้อบั้งคัษณะกรรการการแพทยุคเงิน
 ว่าด้วยการให้เข็มเชิดชูเกียรติ
 พ.ศ. ๒๕๕๓

เข็มมีขนาดกว้างคูณยาว ๔.๐ x ๔.๐ เซนติเมตร

พื้นเป็นรูปตราประจำยาม บนตราประจำยามมีเครื่องหมาย STAR OF LIFE อยู่ในวงกลม

พื้นเป็นสีขาวและมีขอบเป็นแถบสีธงชาติ

มีลายช่อมะกอกอยู่ทั้งสองข้างของเครื่องหมาย STAR OF LIFE

ประกาศสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการได้รับ การเลื่อนชั้น และการประดับ เข็มเชิดชูเกียรติ

พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการได้รับ การเลื่อนชั้น และการประดับ เข็มเชิดชูเกียรติ เพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วยการให้ เข็มเชิดชูเกียรติ พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับข้อ ๖ และข้อ ๗ แห่งข้อบังคับคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วยการให้เข็มเชิดชูเกียรติ พ.ศ.๒๕๕๓ เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๓ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการได้รับ การเลื่อนชั้น และการประดับ เข็มเชิดชูเกียรติ พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

ข้อ ๔ บุคคลที่จะได้รับการพิจารณาให้ได้รับเข็มเชิดชูเกียรติ

(๑) ประเภทสรรเสริญ ต้องเป็นผู้ปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉินซึ่งได้รับประกาศนียบัตร หรือเข็มวิทยฐานะ ตามที่คณะกรรมการกำหนด และปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉินเป็นอย่างดี ให้ได้รับเข็มเชิดชูเกียรติ ประเภทสรรเสริญ

(๒) ประเภทสมนาคุณ ต้องเป็นบุคคลซึ่งบริจาคเงินหรือทรัพย์สินให้แก่ กองทุนการแพทย์ฉุกเฉิน หรือสถาบัน

(๒.๑) ห้าแสนบาทขึ้นไปในคราวเดียว ให้ได้รับเข็มเชิดชูเกียรติ ประเภทสมนาคุณ ชั้น ๑

(๒.๒) สามแสนบาทขึ้นไปในคราวเดียว ให้ได้รับเข็มเชิดชูเกียรติ ประเภทสมนาคุณ
ชั้น ๒

(๒.๓) หนึ่งแสนบาทขึ้นไปในคราวเดียว ให้ได้รับเข็มเชิดชูเกียรติ ประเภทสมนาคุณ
ชั้น ๓

การคิดคำนวณเงินบริจาคตามข้อนี้ เมื่อผู้บริจาคเงินได้รับเข็มเชิดชูเกียรติ ประเภทสมนาคุณ
ชั้นใดแล้ว ห้ามมิให้นำเงินบริจาคดังกล่าวมาคำนวณรวมสำหรับการขอเข็มเชิดชูเกียรติ ประเภทสมนาคุณ
ในคราวต่อไป

(๓) ประเภทกิตติมศักดิ์ เป็นประธานกรรมการ กรรมการ ที่ปรึกษาของคณะกรรมการ
ประธานอนุกรรมการ อนุกรรมการ และที่ปรึกษาของคณะอนุกรรมการ ที่คณะกรรมการแต่งตั้ง
และบุคคลที่ทำคุณประโยชน์ในระบบการแพทย์ฉุกเฉิน ที่คณะกรรมการกลั่นกรองตามข้อ ๗ เสนอ

ข้อ ๕ การเลื่อนชั้นเข็มเชิดชูเกียรติ ให้แก่ผู้ที่ได้รับเข็มเชิดชูเกียรติ ประเภทสรรเสริญ
ตาม ข้อ ๔ (๑) ซึ่งปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉินอยู่ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ
กลั่นกรอง ตามข้อ ๗ กำหนด

ข้อ ๖ สถาบันอาจเสนอให้เข็มเชิดชูเกียรติ ประเภทสรรเสริญ ชั้น ๑ ให้แก่ผู้ปฏิบัติการ
ฉุกเฉินที่ปฏิบัติหน้าที่จนเป็นเหตุให้สุขภาพอย่างถาวรไม่สามารถดำรงชีพด้วยตนเองได้หรือเสียชีวิต

ข้อ ๗ ให้แต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรอง เพื่อเสนอรายชื่อบุคคลที่เหมาะสมที่จะได้รับเข็ม
เชิดชูเกียรติ จำนวนไม่เกิน ๗ คน ประกอบด้วย ผู้แทนของกลุ่มบุคคลที่สมควรได้รับเข็มเชิดชูเกียรติ
ประเภทกิตติมศักดิ์ ไม่เกิน ๓ คน ประเภทสมนาคุณ และประเภทสรรเสริญ ประเภทละไม่เกิน
๒ คน ให้พนักงานของสถาบัน จำนวนหนึ่งคนเป็นเลขานุการ และอีกไม่เกิน ๒ คน
เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะกรรมการกลั่นกรอง มีหน้าที่พิจารณาการกลั่นกรอง เสนอชื่อผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสม
ให้ได้รับเข็มเชิดชูเกียรติแต่ละประเภทให้คณะกรรมการพิจารณา

มติของคณะกรรมการในการให้เข็มเชิดชูเกียรติ ประเภทใด ชั้นใด ต้องมีมติด้วยคะแนนเสียง
ไม่น้อยกว่าสามในสี่ของกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

ข้อ ๘ บุคคลหรือหน่วยงานที่ประสงค์จะเสนอชื่อบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะได้รับ
เข็มเชิดชูเกียรติ ประเภทใด ชั้นใด ให้เสนอชื่อพร้อมเอกสารและหลักฐานยื่นต่อสถาบัน เพื่อรวบรวม
เสนอคณะกรรมการกลั่นกรอง ภายในเดือนธันวาคมของทุกปี เว้นแต่กรณีตามข้อ ๖ สถาบันอาจเสนอชื่อ
พร้อมเอกสารหลักฐานให้คณะกรรมการกลั่นกรองพิจารณา เพื่อเสนอให้คณะกรรมการพิจารณา
ตามคราวแห่งความจำเป็นก็ได้

ข้อ ๙ เข็มเชิดชูเกียรติ ทุกประเภทให้เป็นสิทธิแก่ผู้ได้รับ เมื่อผู้ได้รับเสียชีวิตให้ตกทอดแก่ทายาทเพื่อรักษาไว้เป็นที่ระลึก

ข้อ ๑๐ ผู้ใดใช้หรือประดับเข็มเชิดชูเกียรติโดยไม่มีสิทธิ ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินห้าหมื่นบาทถ้วน

ข้อ ๑๑ การประดับเข็มเชิดชูเกียรติ ให้ประดับบนเครื่องแบบทุกชนิด บริเวณกระเป๋าเสื้อด้านซ้ายของเครื่องแบบ

ข้อ ๑๒ ผู้ซึ่งมีคุณสมบัติตามประกาศนี้อยู่ก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ มีสิทธิได้รับการเสนอชื่อเพื่อขอรับเข็มเชิดชูเกียรติ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ตามที่กำหนดในประกาศนี้

ในกรณีที่บุคคลใดมีระยะเวลาการปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉินตามวรรคหนึ่งรวมกันแล้วจะทำให้ได้รับเข็มเชิดชูเกียรติ ประเภทสรรเสริญ ในขั้นที่สูงขึ้น ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกลั่นกรองกำหนด ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับการพิจารณาให้ได้รับเข็มเชิดชูเกียรติ ประเภทสรรเสริญ ในขั้นที่สูงขึ้นได้

ข้อ ๑๓ กรณีมีปัญหาในการปฏิบัติตามประกาศนี้ ให้คณะกรรมการกลั่นกรองเป็นผู้วินิจฉัย และคำวินิจฉัยนั้นให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๔ ให้เลขาธิการเป็นผู้รักษาการตามประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

ชาตรี เจริญชีวะกุล

เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

การสอบสวนตามมาตรา ๓๑ และโทษปรับทางปกครอง

มติคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วย หลักเกณฑ์ และวิธีการสอบสวน

โดยที่เป็นการจำเป็นต้องกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการสอบสวน เพื่อให้เป็นไปตาม
มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๑๒ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน
พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน จึงมีมติในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๕ วันที่ ๒๐ มิถุนายน
๒๕๕๕ ให้กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการสอบสวนไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เมื่อมีผู้ร้องเรียนหรือความปรากฏแก่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติว่ามีผู้ปฏิบัติการ
หน่วยปฏิบัติการ หรือสถานพยาบาลใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินที่
คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินกำหนด ให้เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ หรือผู้ที่ได้รับ
มอบหมายตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น

ถ้าปรากฏข้อเท็จจริงว่าไม่มีมูลให้เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติยุติเรื่อง
ในกรณีมีมูลให้เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติส่งเรื่องให้คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน
ดำเนินการสอบสวน

ข้อ ๒ ในการสอบสวนคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสอบสวน
จำนวนไม่เกิน ๕ คน ประกอบด้วยประธานอนุกรรมการและอนุกรรมการ โดยให้มีผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมาย
อย่างน้อยหนึ่งคนเป็นอนุกรรมการ ดำเนินการสอบสวนแทนได้ และให้เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉิน
แห่งชาติมอบหมายพนักงานของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ คนหนึ่งหรือหลายคน เป็นเลขานุการ และ
ผู้ช่วยเลขานุการ

การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง อาจแต่งตั้งไว้เป็นการล่วงหน้าก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสอบสวนทำการสอบสวน
ให้คณะอนุกรรมการสอบสวนมีอำนาจหน้าที่สอบสวนและเสนอความเห็นในการดำเนินการตามมาตรการ
ตามมาตรา ๓๒ และมาตรา ๒๙ วรรคสาม ต่อคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

ข้อ ๓ หลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนให้นำบทบัญญัติตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการ
ทางปกครองมาใช้บังคับ

ดังต่อไปนี้

ข้อ ๔ ในรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ

- (๑) วัน เดือน ปี ที่คณะกรรมการสอบสวนเสนอรายงานการสอบสวนพร้อมความเห็น
- (๒) ชื่อที่อยู่ของผู้ถูกร้องเรียน
- (๓) พฤติกรรมโดยย่อของผู้ถูกร้องเรียนที่ปรากฏในการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น
- (๔) พยานหลักฐานที่คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมได้
- (๕) ข้อเท็จจริงที่สอบสวนได้
- (๖) ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน
- (๗) ลายมือชื่อของคณะกรรมการสอบสวน

หลักเกณฑ์ และวิธีการปรับทางปกครอง

เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปตามพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดโทษปรับทางปกครองตามมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยคำนึงถึงความร้ายแรงของพฤติกรรมแห่งการกระทำ และความเสียหายที่เกิดจากการกระทำนั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับประกาศคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน เรื่อง การลงนามในประกาศ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่ง ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินจึงมีมติในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๗ ให้ออกหลักเกณฑ์ไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ หลักเกณฑ์นี้เรียกว่า “หลักเกณฑ์ และวิธีการปรับทางปกครอง”

ข้อ ๒ หลักเกณฑ์นี้ให้ใช้บังคับตั้งจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในหลักเกณฑ์นี้

“ผู้ถูกสั่งปรับ” หมายความว่า ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

ข้อ ๔ การส่งหนังสือ คำสั่ง หรือประกาศตามหลักเกณฑ์นี้ ให้ปฏิบัติตามหมวด ๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

หมวด ๑

การจัดทำคำสั่งปรับ และการชำระค่าปรับ

ข้อ ๕ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนมาตรา ๒๙ (๑) หรือ มาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้ สพฉ. จัดให้มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้แล้วเสร็จ โดยเร็ว และเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำการฝ่าฝืน ให้แจ้งสิทธิและหน้าที่ให้ผู้นั้นทราบตามควร แก่กรณี ทั้งนี้ให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อกล่าวหาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยื่นแก้ข้อกล่าวหาภายในกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้ นั้นไม่ประสงค์จะแก้ข้อกล่าวหา

ข้อ ๖ ในการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามข้อ ๕ ให้ สพฉ. พิจารณาหลักฐานที่เห็นว่าจำเป็น แก่การพิสูจน์ข้อเท็จจริง โดยดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) แสวงหาพยานหลักฐานทุกอย่างที่เกี่ยวข้อง

(๒) รับฟังพยานหลักฐาน คำชี้แจง หรือความเห็นของบุคคลตามข้อ ๕ หรือของพยานบุคคล หรือพยานผู้เชี่ยวชาญที่มีการกล่าวอ้าง เว้นแต่ สพด. เห็นว่าเป็นการกล่าวอ้างที่ไม่จำเป็น ฟุ่มเฟือย หรือเพื่อประวิงเวลา

(๓) ขอข้อเท็จจริงจากพยานบุคคล หรือพยานผู้เชี่ยวชาญ

(๔) ขอให้ผู้ครอบครองเอกสารส่งเอกสารที่เกี่ยวข้อง

(๕) ออกไปตรวจสอบสถานที่

เมื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ สพด. รวบรวมพยานหลักฐาน สรุปข้อเท็จจริง และทำความเข้าใจเสนอต่อ กพด. เพื่อพิจารณา

ข้อ ๗ ในการดำเนินการสอบสวน กพด. ต้องให้บุคคลตามข้อ ๕ มีโอกาสได้รับทราบ ข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐาน ความในวรรคหนึ่ง มิให้นำมาใช้บังคับ ในกรณีดังต่อไปนี้ เว้นแต่เจ้าหน้าที่จะเห็นสมควรปฏิบัติเป็นอย่างอื่น

(๑) เมื่อมีความจำเป็นรีบด่วน หากปล่อยให้เนิ่นช้าไปจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง แก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือจะกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ

(๒) เมื่อจะมีผลทำให้ระยะเวลาที่กฎหมายหรือประกาศกำหนดไว้ในการทำคำสั่งปรับ ต้องล่าช้าออกไป

(๓) เมื่อเป็นข้อเท็จจริงที่กฎหมายกำหนดไว้เป็นความผิดที่ชัดเจนแล้ว หรือบุคคลตามข้อ ๕ รู้อยู่แล้วว่าต้องปฏิบัติ

(๔) เมื่อเป็นมาตรการบังคับทางปกครอง

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง กพด. อาจแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อพิจารณาดำเนินการ สอบสวนแทนก็ได้

ข้อ ๘ เมื่อทำการสอบสวนเสร็จแล้วพบว่ามีความผิดจริง ให้ กพด. พิจารณากำหนดโทษปรับ ทางปกครองตามความร้ายแรงของพฤติการณ์แห่งการกระทำและความเสียหายที่เกิดจากการกระทำนั้น

กรณีที่ผู้ถูกสั่งปรับกระทำการใดอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทให้ใช้ บทที่กำหนดค่าปรับที่หนักที่สุดแก่ผู้ถูกสั่งปรับนั้นเพียงบทเดียว

กรณีที่ผู้ถูกปรับกระทำการอันเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายกรรมต่างกันให้กำหนด ค่าปรับแก่ผู้ถูกสั่งปรับนั้นทุกกรรมเป็นกระหนງความผิดไป

ข้อ ๙ คำสั่งปรับให้ทำเป็นหนังสือ และมีข้อความหรือความหมายที่ชัดเจนเพียงพอที่จะเข้าใจ ได้ โดยต้อง ระบุวัน เดือนและปีที่ทำคำสั่ง ชื่อและตำแหน่งของผู้ออกคำสั่งและผู้ถูกสั่งปรับลายมือชื่อ ของผู้ออกคำสั่ง

ข้อ ๑๐ คำสั่งปรับต้องจัดให้มีเหตุผลไว้ด้วย และเหตุผลนั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ

(๒) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง

(๓) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการมีคำสั่งปรับ

ข้อ ๑๑ คำสั่งปรับที่มีข้อผิดพลาดหรือผิดหลงเล็กน้อยซึ่งมิใช่สาระสำคัญ เลขาธิการอาจแก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้องได้ โดยให้แจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องทราบตามควรแก่กรณี

ข้อ ๑๒ ผู้ถูกสั่งปรับอาจขอตรวจดูเอกสารที่จำเป็นต้องรู้ เพื่อการโต้แย้งหรือชี้แจงหรือป้องกันสิทธิของตน แต่ถ้ายังไม่ได้ทำคำสั่งปรับในเรื่องนั้น ผู้ถูกสั่งปรับไม่มีสิทธิขอตรวจดูเอกสารดังกล่าว ในการนี้เจ้าหน้าที่อาจไม่อนุญาตให้ตรวจดูเอกสารหรือพยานหลักฐานก็ได้ ถ้าเป็นกรณีที่ต้องรักษาไว้เป็นความลับ

ข้อ ๑๓ ให้เลขาธิการแจ้งคำสั่งปรับ โดยระบุจำนวนค่าปรับที่แน่นอนบอกกล่าวไปยังผู้ถูกสั่งปรับ พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้ถูกสั่งปรับทราบว่า หากประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งปรับให้กระทำภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ข้อ ๑๔ เมื่อผู้ถูกสั่งปรับได้รับแจ้งคำสั่งปรับแล้ว ให้ผู้ถูกสั่งปรับชำระค่าปรับให้เสร็จสิ้นในคราวเดียวภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง โดยให้สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติออกใบเสร็จรับเงินในการชำระค่าปรับให้แก่ผู้ถูกสั่งปรับไว้เป็นหลักฐาน ค่าปรับที่ได้รับชำระจากผู้ถูกสั่งปรับให้นำส่งเข้ากองทุนการแพทย์ฉุกเฉิน

หมวด ๒

การใช้มาตรการบังคับทางปกครอง

ข้อ ๑๕ เมื่อถึงกำหนดระยะเวลาชำระค่าปรับตามคำสั่งปรับแล้ว ถ้าผู้ถูกสั่งปรับยังไม่นำค่าปรับมาชำระให้ถูกต้องครบถ้วนภายในเวลาที่กำหนด ให้เลขาธิการมีหนังสือแจ้งเตือนให้ผู้ถูกสั่งปรับนำค่าปรับมาชำระภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งเตือน

ข้อ ๑๖ เมื่อครบกำหนดเวลาให้นำเงินมาชำระตามหนังสือแจ้งเตือนแล้ว ถ้าผู้ถูกสั่งปรับไม่ชำระหรือชำระค่าปรับไม่ครบถ้วน ให้เลขาธิการสั่งให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการยึด หรืออายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ถูกสั่งปรับ เพื่อนำมาชำระค่าปรับ โดยวิธีการยึด หรืออายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

นายอนุชา เศรษฐเสถียร

เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ประกาศสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ
เรื่อง กำหนดตราสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายอื่นของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๖๓

ด้วยสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ (สพฉ.) ได้จดทะเบียนตราสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายของ สพฉ. ไว้ตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า ทะเบียนเลขที่ บ ๓๗๙๕๖ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๓ เรียบร้อยแล้ว ดังนั้นตราสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายของ สพฉ. จึงได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๔๔ ของกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า การนำไปใช้ต้องได้รับอนุญาตจาก สพฉ. รวมถึงการปลอมหรือเลียนแบบเครื่องหมายบริการเป็นความผิดตามมาตรา ๑๐๘ หรือมาตรา ๑๐๙ ของกฎหมายดังกล่าว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ วรคสองและวรรคสามของกฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉิน ให้ สพฉ. มีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของ สพฉ. เพื่อให้เกิดความชัดเจนและให้ได้รับทราบโดยทั่วกัน เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ตราสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายอื่น ดังต่อไปนี้ เป็นตราสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายอื่นของ สพฉ. และเป็นทรัพย์สินของ สพฉ.

๑.๑ ตราสัญลักษณ์ของ สพฉ. รายละเอียดตามแบบรูปที่ ๑ และแบบรูปที่ ๒ เอกสารแนบท้ายประกาศ

๑.๒ เครื่องหมายอื่นของ สพฉ. ที่มีตราสัญลักษณ์หรือส่วนประกอบอื่นของ ๑.๑ เป็นส่วนประกอบได้แก่

(๑) เครื่องหมายหน่วยตรวจประเมินและรับรองคุณภาพระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินแห่งประเทศไทย “ไท อีเมอร์เจนซี เมดดิคอล เซอร์วิส อะเครดิเทชั่น (เพิ่มซ่า)” Thai Emergency Medical Service Accreditation (TEMSEA) รายละเอียดตามแบบรูปที่ ๓ เอกสารแนบท้ายประกาศ

(๒) เครื่องหมายศูนย์วิชาการเตรียมความพร้อมด้านการแพทย์ฉุกเฉิน “อีเมอร์เจนซี เมดดิคอล พรีแพร์เนส อคาเดมิก เซ็นเตอร์” Emergency Medical Preparedness Academic Center ศูนย์ “เอ็มแพค” (EMPAC) รายละเอียดตามแบบรูปที่ ๔ เอกสารแนบท้ายประกาศ

(๓) เครื่องหมายหน่วยปฏิบัติการหรือผู้ปฏิบัติการฉุกเฉินทางอากาศ “สกาย ด็อกเตอร์” Sky Doctor รายละเอียดตามแบบรูปที่ ๕ เอกสารแนบท้ายประกาศ

(๔) เครื่องหมายหน่วยปฏิบัติการหรือผู้ปฏิบัติการฉุกเฉินทางน้ำ “มารีน อี เอ็ม เอส Marine EMS” รายละเอียดตามแบบรูปที่ ๖ เอกสารแนบท้ายประกาศ

(๕) เครื่องหมายชุดปฏิบัติการฉุกเฉินพิเศษที่ออกปฏิบัติการในกรณีผู้ป่วยฉุกเฉินโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 “สเปเชียล โควิด 19 โอเปอร์เรชั่น ทีม : สก็อต” Special COVID-19 Operation Team : SCOT รายละเอียดตามแบบรูปที่ ๗ เอกสารแนบท้ายประกาศ

(๖) เครื่องหมายการปฐมพยาบาลฉุกเฉินและการกู้ชีพขั้นพื้นฐาน “อีเมอร์เจนซี เฟิร์ส เอ็ด แอนด์ เบสิก लाईฟ ซัพพอร์ต” (EMERGENCY FIRST AID BASIC LIFE SUPPORT) รายละเอียดตามแบบรูปที่ ๘ เอกสารแนบท้ายประกาศ

ทั้งนี้ สพด. ขอสงวนลิขสิทธิ์ตราสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายอื่นของ สพด. ตาม ๑.๑ และ ๑.๒ ไว้ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

ข้อ ๒ บุคคลหรือหน่วยงานหรือองค์กรหรือผู้ประกอบการใด จะผลิตหรือจำหน่ายสินค้า เช่น เสื้อ กระเป๋า หรือของที่ระลึก และประสงค์จะใช้ตราสัญลักษณ์และเครื่องหมายอื่นของ สพด. ตามข้อ ๑ เป็นส่วนหนึ่งของ สินค้าหรือบริการหรือการจัดงาน ประชุม อบรม สัมมนา หรือกิจกรรมอื่นๆ หรือผลิตเพื่อจำหน่ายหรือผลิตโดยได้รับค่าตอบแทน ให้ขออนุญาตใช้พร้อมชำระค่าใช้ตราสัญลักษณ์และเครื่องหมายอื่นของ สพด. ในอัตราดังนี้

(๑) อัตรา ๓๐,๐๐๐ บาทต่อระยะเวลาหนึ่งปี.

(๒) อัตรา ๕๕,๐๐๐ บาทต่อระยะเวลาสองปี

(๓) อัตรา ๘๐,๐๐๐ บาทต่อระยะเวลาสามปี

สำหรับในช่วงปีแรก ถ้าชำระค่าใช้ตราสัญลักษณ์และเครื่องหมายอื่นของ สพด. ในเดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้ชำระในอัตรา ๒๐,๐๐๐ บาทต่อปี

ทั้งนี้ถ้าสินค้าหรือบริการที่ผลิตได้ มีมูลค่าจำหน่ายมากกว่า ๑ ล้านบาท ให้ชำระเพิ่ม ร้อยละ ๕ ของมูลค่าจำหน่ายรวมทั้งปี

ข้อ ๓ สพด. อาจอนุญาตและมอบให้กองทุนสวัสดิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติที่จัดตั้งขึ้นตาม ระเบียบสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติว่าด้วยกองทุนสวัสดิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๓ ที่ออกตามข้อ ๑๓ ของระเบียบคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน ว่าด้วยสวัสดิการ เงินช่วยเหลือและค่าตอบแทนอื่น ของผู้ปฏิบัติงาน พ.ศ.๒๕๖๒ ให้จัดหาผลประโยชน์จากตราสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายอื่นของ สพด. ได้ รวมถึง การดำเนินการตามข้อ ๒ แทนสถาบันได้ โดยค่าใช้ตราสัญลักษณ์และเครื่องหมายอื่นของ สพด. ให้เป็นรายได้ของ กองทุนสวัสดิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ตามข้อ ๘ ของระเบียบสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติว่าด้วย กองทุนสวัสดิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๓

ข้อ ๔ ผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ หรือสถานพยาบาล ที่ปฏิบัติการฉุกเฉินตามกฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉินมีสิทธิใช้ตราสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายอื่นของ สพด. ได้ตามความเหมาะสมตามเงื่อนไขที่ได้รับ

ข้อ ๕ บุคคลอื่นที่ได้รับตราสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายอื่นของ สพด. จากการซื้อหรือจากการเข้าร่วม กิจกรรม ให้ใช้หรือติดหรือแสดงตราสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายอื่นของ สพด. อย่างเหมาะสม รักษาไว้ซึ่งศักดิ์ศรี และเกียรติศักดิ์ของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓

เรืออากาศเอก อัจฉริยะ แพงมา

เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

เอกสารแนบประกาศสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ
เรื่อง กำหนดตราสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายอื่นของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๓

แบบรูปที่ ๑ เครื่องหมายสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ (สพฉ.) EMERGENCY MEDICAL INSTITUTE OF THAILAND มีลักษณะตามแบบรูป

แบบรูปที่ ๒ เครื่องหมายสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ (สพฉ.) NATIONAL INSTITUTE FOR EMERGENCY MEDICINE มีลักษณะตามแบบรูป

อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

แบบรูปที่ ๓ เครื่องหมายหน่วยตรวจประเมินและรับรองคุณภาพระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินแห่ง ประเทศไทย “ไท อีเมอร์เจนซี เมดดิคอล เซอร์วิส อะเครดิเทชั่น (เต็มซ่า)” Thai Emergency Medical Service Accreditation (TEMSA)

แบบรูปที่ ๔ เครื่องหมายศูนย์วิชาการเตรียมความพร้อมด้านการแพทย์ฉุกเฉิน “อีเมอร์เจนซี เมดดิคอล พรีแพร์เนส อคาเดมิก เซ็นเตอร์” Emergency Medical Preparedness Academic Center ศูนย์ “เอ็มแพค” (EMPAC) มีลักษณะตามแบบรูป

แบบรูปที่ ๕ เครื่องหมายหน่วยปฏิบัติการหรือผู้ปฏิบัติการฉุกเฉินทางอากาศ “สกาย ดีออกเตอร์”
Sky Doctor มีลักษณะตามแบบรูป

แบบรูปที่ ๖ เครื่องหมายหน่วยปฏิบัติการหรือผู้ปฏิบัติการฉุกเฉินทางน้ำ “มารีน อี เอ็ม เอส Marine EMS” มีลักษณะตามแบบรูป

แบบรูปที่ ๗ เครื่องหมายชุดปฏิบัติการฉุกเฉินพิเศษที่ออกปฏิบัติการในกรณีผู้ป่วยฉุกเฉินโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 “สเปเชียล โควิด 19 โอเปอร์เรชั่น ทีม : สก๊อต” Special COVID-19 Operation Team : SCOT มีลักษณะตามแบบรูป

แบบรูปที่ ๘ เครื่องหมายการปฐมพยาบาลฉุกเฉินและการกู้ชีพขั้นพื้นฐาน “อีเมอร์เจนซี เฟิร์ส เอด แอนด์ เบสิค ไลฟ์ ซัพพอร์ต” (EMERGENCY FIRST AID BASIC LIFE SUPPORT) มีลักษณะตามรูปแบบ

Link Download
<http://www.niems.go.th/>

อาคารเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว 84 พรรษา
88/40 หมู่ 4 สารณสุข ซอย 6 ถนนติวานนท์
ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัด นนทบุรี 11000

โทรศัพท์ 0 2872 1600
โทรสาร 0 2872 1601-6